ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1996 ΚΕΜΠΑ
Ξενοφώντος 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 32.21.316

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1128 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

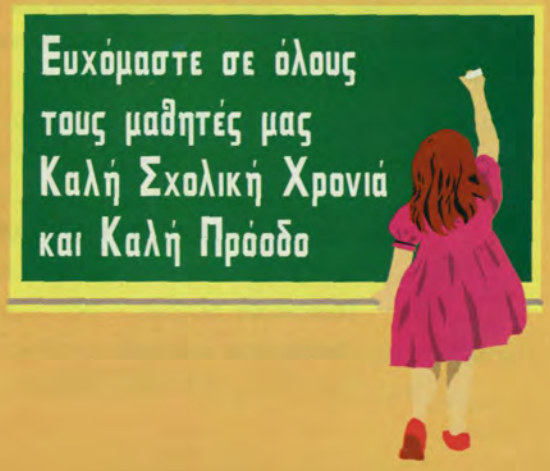
73η Γενική Συνέλευση του Κλάδου

Περιεχόμενα

- Απόφαση του Δ.Σ. για τις «Επιλογές» στελεχών
- Αποφάσεις 73ης Γ.Σ.
- Ενέργειες του Δ.Σ. της ΔΟΕ
- Ενημέρωση από τους Αιρετούς
- Τοποθετήσεις αντιπροσώπων
- Η ομιλία του Προέδρου της Γ.Σ.
- Η δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε.
- Πανηγυρική συνεδρίαση
- Νέα Διοικητικά Συμβούλια
- Ο Νομικός Σύμβουλος απαντά σε ερωτήματα
- Βιβλία-Περιοδικά-Ψηφίσματα που λάβαμε
- Η πορεία της «Εξομοίωσης» στην τελική ευθεία
- Εκπρόσωπος της ΔΟΕ στη Μακρόνησο
- Εκθέσεις Ελεγκτικής Επιτροπής
  Απολογισμός - Προϋπολογισμός Εσόδων-Εξόδων
- Ο Τάσος Παπαχαραλάμπους (πρώην Πρόεδρος της ΔΟΕ και Αιρετός του ΚΥΣΠΕ) αποχαιρετά τον Κλάδο
- Απόφαση για το πρόγραμμα δράσης

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στέλνει σε όλους τους συναδέλφους θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό και τους καλεί στον αγώνα για μόρφωση, προκοπή και ένα καλύτερο σχολειό σ' έναν καλύτερο κόσμο

Ανακοίνωση

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τις «επιλογές» στελεχών

Αθήνα 30/8/2004

Προς: ΜΜΕ
(συντάκτες εκ/κού ρεπορτάζ)

• Με συνοπτικές διαδικασίες ολοκληρώνεται η διαδικασία «παρωδία» για τις επιλογές στελεχών εκπαίδευσης

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. **καταγγέλλει** με τον πιο **έντονο** και **κατηγορηματικό** τρόπο την κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, οι οποίες είναι και αποκλειστικά υπεύθυνες για τις **πρωτοφανείς μεθοδεύσεις** που ακολουθούνται στη διαδικασία «επιλογής» προσωρινών Δ/ντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων Αθμιας Εκπαίδευσης.
Συγκεκριμένα από τη «διαδικασία επιλογής» προκύπτουν τα εξής:

1. Το Συμβούλιο επιλογής, **σε χρόνο «ρεκόρ», μέσα σε δυο μέρες,** εξέτασε 500, περίπου, φακέλους υποψηφίων και «επέλεξε» Δ/ντές και Προϊσταμένους Εκπαίδευσης για 11 Περιφέρειες της χώρας, όταν είναι γνωστό ότι η προηγούμενη διαδικασία επιλογής, το 2002, είχε διαρκέσει περίπου 6 μήνες. Η διαδικασία ολοκληρώνεται σήμερα με τις περιοχές του Λεκανοπεδίου και της Κεντρικής Μακεδονίας.
2. Τα μέλη του Συμβουλίου Επιλογής, στην πλειοψηφία τους, με βάση μόνο το βιογραφικό και τα στοιχεία που προώθησαν οι ίδιοι οι υποψήφιοι απευθείας στο Υπουργείο Παιδείας και μέσα από μια διαδικασία πλήρους αδιαφάνειας, αποφάνθηκαν για το ποιοι από τους υποψήφιους είναι οι πλέον κατάλληλοι να στελεχώσουν τις διοικητικές θέσεις της εκπαίδευσης. **Είναι απορίας άξιον πώς μπόρεσαν τα μέλη του συμβουλίου να μελετήσουν, μέσα σε δυο μέρες, 500 φακέλους και να σχηματίσουν γνώμη για τους «καταλληλότερους», όταν είναι γνωστό ότι η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ δεν είχε προλάβει να καταγράψει, στους σχετικούς πίνακες, ούτε καν τα τυπικά προσόντα των υποψηφίων.**
3. Προκλητικά αγνοήθηκαν αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα υποψηφίων. Αρκετοί εκπαιδευτικοί, με αξιόλογες σπουδές (διδακτορικά, μεταπτυχιακά κ.α.) και με σημαντική εκπαιδευτική και παιδαγωγική κατάρτιση αλλά και διοικητική εμπειρία, δεν κρίθηκαν ικανοί να υπηρετήσουν την Εκπαίδευση από διοικητική θέση. Οι θέσεις και οι προβλέψεις μας για **προαποφασισμένες επιλογές** επιβεβαιώνονται **στο ακέραιο**.
4. **Οι «επιλογές» αυτές έχουν, ήδη, καταδικαστεί** στη συνείδηση ολόκληρου του εκπαιδευτικού κόσμου. Τα αποτελέσματα κατά γενική ομολογία είναι έωλα. **Η σκληρή παραταξιακή λογική και η κομματική σκοπιμότητα τέθηκαν πάνω από το συμφέρον της Δημόσιας Εκπαίδευσης.**
5. Η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ είναι αποκλειστικά υπεύθυνες για την υποβάθμιση και τον εκμηδενισμό των εκπαιδευτικών θεσμών και των κατακτήσεων του εκπαιδευτικού κινήματος. Δυστυχώς για τους εκπαιδευτικούς και την εκπαίδευση η κομματική χειραγώγηση της στελέχωσής της αποτελεί για την κυβέρνηση **«αξία»** μη διαπραγματεύσιμη, που βρίσκεται υπεράνω θεσμών και αξιών. **Τεράστια ευθύνη, γι' αυτό το αποτέλεσμα φέρουν, επίσης, τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που νομιμοποίησαν με τη συμμετοχή τους στο Συμβούλιο Επιλογής, τη «διαδικασία παρωδία».**
6. **Ο κλάδος είναι βέβαιο ότι δεν θα νομιμοποιήσει τα αποτελέσματα των προαποφασισμένων επιλογών, θα αντιδράσει και θα αντισταθεί σ' εκείνα τα φαινόμενα που προκαλούν και συγχρόνως υποτιμούν τη νοημοσύνη όλων μας, αμαυρώνουν θεσμούς και όργανα και πλήττουν τους δημοκρατικούς μας θεσμούς. Μαζί με όλες τις δυνάμεις της κοινωνίας θα αντιπαλέψει κάθε προσπάθεια για την επαναφορά αναχρονιστικών και αυταρχικών δομών στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και θα αγωνιστεί για ένα καλύτερο αύριο της παιδείας μας, για μια σύγχρονη δημόσια εκπαίδευση, για έναν εκπαιδευτικό κοινωνικά, οικονομικά και επιστημονικά αναβαθμισμένο.**

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ
Ιδιοκτησία: ΔΟΕ
Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α
Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης: Μπράτης Δημήτρης
Τηλ.: 210 3312790
Υπεύθυνος Εκδόσεων: Καραγιάννης Θωμάς
Τηλ.: 210 3312792
Παραγωγή: PRESS LINE - Μάγερ 11, - Αθήνα
Τ.Κ. 10438 Τηλ.: 210 5225479

Αποφάσεις της 73ης Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε.

α) Εργασιακά - Επαγγελματικά

- Κατάργηση του άρθρου 2 του νόμου 3194/2003.
- Συγκρότηση διαπαραταξιακής επιτροπής, η οποία μέχρι το Σεπτέμβριο και σε συνεργασία με την Ο.Λ.Μ.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. θα εξετάσουν και θα δώσουν λύση στο ζήτημα της εγγραφής των ωρομισθίων στους Συλλόγους.
- Θεσμοθέτηση θέσης Υποδιευθυντή στα συνενωμένα ολιγοθέσια σχολεία.
- Λήψη μέριμνας για τους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς.
- Αποζημίωση συναδέλφων που μετακινούνται σε απόσταση πάνω από δέκα χιλιόμετρα σε καποδιστριακούς δήμους.
- Ημερίδα για τα προβλήματα των Νηπιαγωγών.

β) Ειδικότητες στην Π.Ε.

- Αύξηση των οργανικών θέσεων των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων και αντίστοιχοι διορισμοί.
- Επέκταση του μαθήματος της Μουσικής στην Α' και Β' τάξη του Δημοτικού Σχολείου.
- Ισότιμη αντιμετώπιση των ειδικών μαθημάτων στη σύνταξη των ωρολογίων προγραμμάτων.
- Συνέχιση προγραμμάτων ολυμπιακής παιδείας.
- Μείωση ωραρίου των εκπαιδευτικών που μετακινούνται για εκτέλεση διδακτικού έργου σε άλλο σχολείο μακριά από την οργανική τους θέση.
- Καθιέρωση Θεατρικής Αγωγής στο αναλυτικό πρόγραμμα.
- Ενίσχυση του θεσμού της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με επιμορφωτικά σεμινάρια στην περιφέρεια και στήριξη του Θεσμού Αγωγής Υγείας.
- Διδασκαλία από εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων των αντίστοιχων μαθημάτων και στα ολιγοθέσια σχολεία.
- Δημιουργία και βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής στα δημοτικά σχολεία για την καλύτερη διδασκαλία των μαθημάτων φυσικής αγωγής, ξένης γλώσσας και καλλιτεχνικών μαθημάτων.
- Δυνατότητα απόσπασης και των ειδικοτήτων στα σχολεία του εξωτερικού.
- Αποζημίωση και γενική κάλυψη των εκπαιδευτικών που μετακινούνται για εκτέλεση διδακτικού έργου σε άλλο σχολείο μακριά από την οργανική τους θέση.
- Μοριοδότηση και των σχολείων στα οποία γίνεται «συμπλήρωση ωραρίου».
- Πρόβλεψη και κάλυψη θέσεων μουσικών και γυμναστών στα σχολεία ειδικής αγωγής.
- Ίδρυση Γραφείου Φυσικής Αγωγής Π.Ε. σε κάθε Διοικητική Περιφέρεια.
- Επέκταση της Μετεκπαίδευσης των Διδασκαλείων στους συναδέλφους Ειδικοτήτων.
- Ίδρυση θέσεων Σχολικών Συμβούλων Ειδικοτήτων και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση σε αναλογία 1 προς 100 (1 Σχολικός Σύμβουλος προς 100 εκπαιδευτικούς συγκεκριμένης ειδικότητας). Στην περιφέρεια η αναλογία να είναι 1 προς 50. Να γίνει πλήρωση των θέσεων αυτών με επιλογή υποψήφιων εκπαιδευτικών της συγκεκριμένης ειδικότητας που ανήκουν Οργανικά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, και εφόσον δεν υπάρχουν υποψήφιοι, να γίνει η πλήρωση με μετάταξη από τη Δευτεροβάθμια στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.
- Αναγνώριση ως εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας του χρόνου κατά τον οποίο γυμναστές εργάστηκαν σε σχολεία μέσω προγραμμάτων της Γ.Γ.Α. (περίοδος 86-89).

γ) Εκπαίδευση Εξωτερικού

- Σύσταση Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου (Ε.Υ.Σ.Π.Ε.) για τις χώρες όπου δεν υπάρχει, το οποίο θα εξετάζει όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών που αποσπώνται στο εξωτερικό (τοποθετήσεις - μετακινήσεις κλπ).
- Αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας στα παροικιακά σχολεία ως πραγματικού χρόνου Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.
- Αύξηση του επιμισθίου και τιμαριθμική αναπροσαρμογή του, όπως προβλέπεται και για το επίδομα των άλλων υπαλλήλων που υπηρετούν στο εξωτερικό (προξενικοί υπάλληλοι).
- Επίλυση του προβλήματος της καθυστέρησης της μισθοδοσίας που παρατηρείται τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο κάθε έτους.
- Πλήρης αποζημίωση μετακίνησης των αντιπροσώπων για συμμετοχή σε διαδικασίες της Δ.Ο.Ε.

Ενέργειες του Δ.Σ. της ΔΟΕ

Αντίθεση η ΔΟΕ, με τις προσλήψεις Εκπ/κων Β/θμιας Εκπ/σης, στις τρεις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού

Έντονη διαμαρτυρία

Αθήνα 2/7/2004

Προς: 1. Τα ΜΜΕ (συντάκτες εκπαιδευτικού ρεπορτάζ)
2. Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πραγματοποιήθηκε **εκτάκτως, σήμερα 02-07-2004,** συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με το Γενικό Γραμματέα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. κ. Καραμάνο για το θέμα που ανέκυψε σχετικά με την **πρόσληψη Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στα Ιδιωτικά Δημοτικά Σχολεία.**

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εξέφρασε την κατηγορηματική του αντίθεση σε οποιαδήποτε ρύθμιση που θα καταστρατηγεί τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών της Π.Ε. Προειδοποίησε δε, ότι θα υπάρξει αναστάτωση στα Σχολεία με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, αν προωθηθεί η σχετική απόφαση.

Από την πλευρά του ο Γεν. Γραμματέας επεσήμανε ότι το κείμενο που είδε το φως της δημοσιότητας είναι σχέδιο απόφασης που δεν έχει υπογραφεί, το οποίο απηχεί τις απόψεις της σύσκεψης της πολιτικής ηγεσίας με τους ιδιοκτήτες Ιδιωτικών Σχολείων. Δεσμεύτηκε να διαβιβάσει τις απόψεις της Δ.Ο.Ε. στην Υπουργό, με την οποία θα υπάρξει συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. την επόμενη εβδομάδα, για το θέμα. Δεσμεύτηκε, *επίσης, ότι, μέχρι να πραγματοποιηθεί η συνάντηση,* δεν θα προωθηθεί καμία απόφαση.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Αποσπάσεις εκπαιδευτικών Π.Ε. για το σχολικό έτος 2004-2005

Αθήνα 9/6/2004

Αρ. πρωτ: 1126
Προς: Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γεώργιο Καλό
Κοιν.: Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Κύριε Υφυπουργέ,

Με το υπ. Αριθμ. 45126 / Δ2 / 14-5-2004 έγγραφο της Γεν. Δ/νσης Διοίκησης Π.Ε. – Δ.Ε. / Δ/νσεις Προσωπικού Π.Ε. – Δ.Ε. εξαιρούνται του δικαιώματος απόσπασης ορισμένες κατηγορίες εκπαιδευτικών, μεταξύ των οποίων και οι συνάδελφοι που υπηρετούν οργανικά σε Πειραματικά Σχολεία, σε Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και σε Σχολεία Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, με το αιτιολογικό ότι είναι δύσκολη η αναπλήρωσή τους.

Επειδή, κύριε Υφυπουργέ, οι λόγοι που επικαλείται η αρμόδια Δ/νση, δεν ευσταθούν, αφού σε κάθε περιφέρεια της χώρας υπάρχουν εκπ/κοί με τα αντίστοιχα προσόντα για να αναπληρώσουν αυτούς τους συναδέλφους μας, εφόσον αποσπασθούν, παρακαλούμε να τροποποιήσετε την παραπάνω εγκύκλιο και να δώσετε το δικαίωμα υποβολής αίτησης και σ'αυτούς τους συναδέλφους μας, σύμφωνα με το Ν. 1566/85 ο οποίος δεν εξαιρεί αυτές τις περιπτώσεις.

Εξάλλου τη βασιμότητα των λόγων που επικαλούνται για τη χορήγηση ή μη της απόσπασης, θα κρίνει όπως και στις άλλες περιπτώσεις το Κ.Υ.Σ.Π.Ε..

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος **Μπράτης Δημήτρης**

Ο Γεν. Γραμματέας **Μπαμπούρας Πολυζώης**

Δελτίο Τύπου

Για την παράνομη και προκλητική απόφαση της Υπουργού Παιδείας υπέρ των ιδιοκτητών Ιδιωτικών Δημοτικών Σχολείων

Αθήνα 1/7/2004

Προς: 1.Τα ΜΜΕ (συντάκτες εκπ/κού ρεπορτάζ)
2.Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. **καταγγέλλει ως απαράδεκτη την παράνομη και σκανδαλώδη, <u>υπέρ των ιδιοκτητών Ιδιωτικών Δημοτικών Σχολείων</u>,** απόφαση της Υπουργού Παιδείας κ. Γιαννάκου (25-06-2004), *σύμφωνα με την οποία δίνεται η δυνατότητα στους ιδιοκτήτες Ιδιωτικών Δημοτικών Σχολείων να προσλαμβάνουν στις τρεις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου αντί για δασκάλους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.*

2. Εκφράζουμε την κατηγορηματική μας αντίθεση στην υπαγορευμένη (17-06-2004), ουσιαστικά, απαίτηση του Συνδέσμου Ιδρυτών Ελληνικών Ιδιωτικών Σχολείων για καταστρατήγηση των νόμων, όσον αφορά τις προσλήψεις εκπαιδευτικού προσωπικού, το οποίο δεν μπορεί να είναι άλλο από αυτό που προβλέπεται από τα άρθρα 13 και 92 του Νόμου 1566/1985.

3. Τα συγκεκριμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Ιδιωτικά Σχολεία είναι αποτέλεσμα των απαράδεκτων και μεσαιωνικών εργασιακών σχέσεων και συνθηκών εργασίας που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί σ' αυτά.

4. Με την απόφαση αυτή συνεχίζεται η ευθεία αμφισβήτηση των εργασιακών σχέσεων, που ξεκίνησε από την προηγούμενη κυβέρνηση, και κατοχυρώνεται η πλήρης αποσύνδεση του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα. Εξακολουθούμε να επιμένουμε στην αναβάθμιση του Δημόσιου και Δωρεάν Σχολείου πέρα από τους κανόνες της αγοράς, που άλλωστε οι ίδιοι οι Ιδιοκτήτες Ιδιωτικών Σχολείων καταστρατηγούν, όταν ζητούν την κρατική παρέμβαση για τη στήριξη των επιχειρήσεών τους.

5. Πέρα απ' αυτά, η αντικατάσταση του ενός και σταθερού δασκάλου ανά τάξη που υπάρχει σήμερα στο δημοτικό σχολείο, από πολλά διερχόμενα *άτομα, θα διαταράξει το ομαλό παιδαγωγικό κλίμα με επιπτώσεις αρνητικές στη μάθηση και στη διαπαιδαγώγηση γενικότερα.*

Μετά απ' αυτά, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.:

1. Καλεί την Υπουργό Παιδείας να ανακαλέσει άμεσα την απαράδεκτη και παράνομη απόφασή της.

2. Καλεί τους Δ/ντές Εκπαίδευσης των Νομών, οι οποίοι είναι και αρμόδιοι για την εποπτεία των Ιδιωτικών Σχολείων να μην **εγκρίνουν καμιά παράνομη και τέτοιου είδους πρόσληψη σ' αυτά.**

Τέλος δηλώνουμε ότι θα αντισταθούμε με όλους τους τρόπους, προκειμένου να ακυρώσουμε στην πράξη την ισχύ της παραπάνω απόφασης, διεκδικώντας, παράλληλα, αγωνιστικά το σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Θέμα: Προσθήκες - Τροπολογίες στο υπό κατάθεση Νομοσχέδιο του ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Αθήνα 3/6/2004

Αρ. Πρωτ:1114

Προς: 1. Την Υπουργό Παιδείας κ. Μαριέττα Γιαννάκου
2. Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γεώργιο Καλό
3. Το Γεν. Γραμματέα κ. Ανδρέα Καραμάνο

Κυρία Υπουργέ,
Κύριε Υφυπουργέ,
Κύριε Γενικέ Γραμματέα,

Ενόψει της κατάθεσης από μέρους σας νόμου σχετικού με εκπαιδευτικά θέματα σας καταθέτουμε τις προτάσεις μας, οι οποίες θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στο παραπάνω νομοσχέδιο ως τροπολογίες - προσθήκες.

1. ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Στο Ν. 3194/03, που ψηφίστηκε πρόσφατα, υπάρχουν ρυθμίσεις οι οποίες είναι σε βάρος της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα ειδικά σχολεία και τις ειδικές τάξεις αφενός και αφετέρου σε βάρος των συναδέλφων μας που μετεκπαιδεύτηκαν στην Ειδική Αγωγή. Η Ομοσπονδία μας, στην οποία δεν είχε δοθεί καν το σχέδιο Νόμου για να εκφράσει τις απόψεις της, ζήτησε την τροποποίησή τους.

Συγκεκριμένα προτείνουμε να τροποποιηθεί το άρθρο 2 παρ. 7 εδ. (δ) ως εξής:

αα) Τίτλο διετούς Πανεπιστημιακής μετεκπαίδευσης στην Ειδική Αγωγή ή Πτυχίο Ειδικής Αγωγής Πανεπιστημίου της ημεδαπής (ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο της Αλλοδαπής) ή τίτλο Διδακτορικών ή Μεταπτυχιακών Σπουδών Στην Ειδική Αγωγή.

ββ) Πτυχίο πανεπιστημίου της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο πανεπιστημίου της αλλοδαπής, και μεταπτυχιακές σπουδές με εξειδίκευση σε *μια κατηγορία ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών.*

γγ) Πτυχίο πανεπιστημίου της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο πανεπιστημίου της αλλοδαπής και σεμινάριο εξειδίκευσης ή επιμόρφωσης στην Ειδική Αγωγή τουλάχιστον ετήσιας διάρκειας, που πραγματοποιήθηκαν από πανεπιστήμιο της ημεδαπής και πενταετή θητεία σε Σ.Μ.Ε.Α

Επίσης προτείνουμε στον ίδιο νόμο (3194/03):

- Την επαναφορά στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και Π.Υ.Σ.Π.Ε. όλων των αρμοδιοτήτων θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης. Κατάργηση των Υ.Σ.Ε.Ε.Π. και Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π.
- Κατάργηση του εδ. (στ) της παρ. 7 του άρθρου 2 που αφορά διορισμό ή τοποθέτηση σε κενές θέσεις Κ.Δ.Α.Υ. μόνο επιτυχόντων του Α.Σ.Ε.Π.
- Τροποποίηση του εδ. (ζ) της παρ. 7 του άρθρου 2 που αφορά τον ορισμό προϊσταμένου Κ.Δ.Α.Υ. έτσι, ώστε Προϊστάμενος να ορίζεται μόνο εκπαιδευτικός.

2. ΚΙΝΗΤΡΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Ο νόμος 2470/97 (άρθρο13 παρ. 3) προέβλεπε ειδικά για τους εκπαιδευτικούς όσον αφορά το Κίνητρο Απόδοσης τα παρακάτω:

Στους εκπαιδευτικούς λειτουργούς το Κίνητρο Απόδοσης καταβάλλεται σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που ίσχυαν για την καταβολή της αποζημίωσης των διδακτικών τριμήνων.

Παρ' ότι στο νόμο 3205/03 (άρθρο 13, παρ.3) δεν αναφέρεται ρητά η περικοπή του, ορισμένες Διευθύνσεις Εκπαίδευσης δεν το καταβάλλουν σε συναδέλφους που βρίσκονται σε εκπαιδευτική άδεια γι' αυτό η παραπάνω ρύθμιση πρέπει να επαναδιατυπωθεί στην κατεύθυνση του Ν. 2470. Προτείνουμε είτε να επαναφερθεί η προηγούμενη διατύπωση είτε να προστεθεί η παρακάτω:

Στους εκπαιδευτικούς λειτουργούς το Κίνητρο Απόδοσης του άρθρ. 12 του ν.3205/03 καταβάλλεται σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγρ. 3 του άρθρ. 13 του ν. 2470/97.

3. ΕΠΙΔΟΜΑ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ 4/Θ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Με το νόμο 3149/03 (άρθρο 16, παρ. 6) ορίζεται ότι στα δημοτικά σχολεία, στα οποία λειτουργούν ολοήμερα προγράμματα και δεν προβλέπεται Υποδιευθυντής, τοποθετείται Υποδιευθυντής, ο οποίος έχει την ευθύνη για τη λειτουργία των προγραμμάτων αυτών. Ανάλογη πρόβλεψη υπάρχει και στο νόμο 3194/03 για τα ολιγοθέσια σχολεία.

Παρά τη ρητή πρόβλεψη τοποθέτησης Υποδιευθυντή , κάποιες διευθύνσεις εξακολουθούν να μην καταβάλλουν Επίδομα Θέσης και Ειδικής Απασχόλησης στους Υποδιευθυντές των Ολοήμερων Σχολείων. Ζητούμε να συμπεριληφθεί στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ρητή διάταξη για χορήγηση Επιδόματος Θέσης και Ειδικής Απασχόλησης στους παραπάνω συναδέλφους. Συγκεκριμένα προτείνουμε στο άρθρο 16, παρ.6 να προστεθεί επιπλέον εδάφιο ως εξής:

«Στους παραπάνω Υποδιευθυντές καταβάλλεται από 1/9/2003 Επίδομα Θέσης και Ειδικής Απασχόλησης κατά τα προβλεπόμενα των διατάξεων Ν. 3205/04 άρθρο 13 παρ. 1, εδ. 2 και παρ. 5».

4. ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Με το νόμο 3194/03 (άρθρο 13 παρ.20 εδ. α') επαναφέρεται διάταξη που δεν επιτρέπει τη συνταξιοδότηση εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους. Το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα έχει αντιδράσει και παλαιότερα σε ανάλογη διάταξη, θεωρώντας αντισυνταγματική την παραπάνω πρόβλεψη, που ισχύει μόνο για τους εκπαιδευτικούς. Ζητούμε την κατάργησή της γιατί με *αυτό τον τρόπο περιορίζεται το δικαίωμα των εκπαιδευτικών ως εργαζομένων* να αποχωρούν από την υπηρεσία όταν το επιθυμούν και προτείνουμε στο υπό κατάρτιση νομοσχέδιο να προστεθεί διάταξη όπως η παρακάτω:

«Καταργείται η διάταξη του εδ. α' της παρ. 20 του άρθρ. 13 του Ν. 3149/03».

5. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΣΤΑ ΔΥΣΠΡΟΣΙΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Όπως σας έχουμε ενημερώσει, ζητούμε τη μείωση κατά ένα έτος της υποχρεωτικής παραμονής στα δυσπρόσιτα σχολεία και επομένως, τη δυνατότητα κατάθεσης αιτήσεων απόσπασης στους συναδέλφους, που στο τρέχον σχολικό έτος συμπληρώνουν διετία σ' αυτά.

Προτείνουμε την παρακάτω τροπολογία-προσθήκη:

«α) Οι εκπαιδευτικοί που έχουν διοριστεί στα δυσπρόσιτα σχολεία με βάση το ν.1143/81 και συμπληρώνουν δύο (2) χρόνια παραμονής στις 31/8/04 έχουν δικαίωμα απόσπασης για την σχολική χρονιά 2004-5».

6. ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΩΡΟΜΙΣΘΙΩΝ

Με το Νόμο 3194/03 (άρθρο 1, παρ. 6) προβλέπεται η πρόσληψη ωρομισθίων εκπαιδευτικών στην Π.Ε. με την οποία είμαστε κάθετα αντίθετοι. Ζητούμε την κατάργησή της συγκεκριμένης παραγράφου με τροπολογία, η οποία θα προβλέπει τα εξής:

«Η παράγραφος 6 του άρθρου 1 του Νόμου 3194/03 καταργείται».

7. ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΕΣ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΙΚΑ ΣΕ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ

Στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς έγιναν αναδρομικές κρατήσεις για τη σύνταξη σε ποσό 176 ευρώ, από το δώρο Χριστουγέννων του 2003, με βάση εγκύκλιο του ΙΚΑ η οποία ερμήνευε το νόμο 3029/02. Από το νόμο αυτόν προκύπτει αύξηση της σύνταξης των Δημόσιων Υπαλλήλων για την οποία γίνεται η σχετική κράτηση. Δεν ισχύει όμως το ίδιο με τους αναπληρωτές οι οποίοι είναι ενδεχόμενο και να μη διοριστούν στη Δημόσια Εκπαίδευση. Στις συντάξεις του ΙΚΑ μετρούν μόνο τα 5 τελευταία χρόνια. Επομένως η κράτηση από το δώρο των αναπληρωτών που εργάστηκαν το 2003, περί τα 27€ το μήνα, έχει καθαρά εισπρακτικό χαρακτήρα χωρίς ανταποδοτικότητα.

Ζητάμε να επιστραφούν οι αναδρομικές κρατήσεις του ΙΚΑ από το δώρο Χριστουγένων σε ποσό 176 ευρώ (όπου έγιναν) στους αναπληρωτές καθηγητές. Οι κρατήσεις αυτές είναι άδικες και παράνομες. Δεν προβλέπονται από καμιά διάταξη νόμου και στέρησαν από τους αναπληρωτές καθηγητές το σύνολο σχεδόν του δώρου τους.

Σας επισυνάπτουμε σχετικό υπόμνημα που είχε σταλεί στην προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Προτείνουμε την παρακάτω τροπολογία-προσθήκη:

Η διάταξη της παρ. 13 του άρθρ. 1 του ν.3029/02 δεν έχει εφαρμογή στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Οι τυχόν κρατήσεις που έχουν γίνει για το ΙΚΑ επιστρέφονται στους δικαιούχους.

8. ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΕΝΙΑΙΟ ΠΙΝΑΚΑ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ

Στο άρθρο 13 παρ. 45ª του ν.3149/03 προβλέπεται ότι αναπληρωτής που προσλαμβάνεται από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών και δεν παρουσιάζεται να αναλάβει υπηρεσία διαγράφεται από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών για το σχολικό έτος που διανύεται και για τα δύο επόμενα. Πιστεύουμε ότι η ποινή είναι υπερβολικά αυστηρή, με δεδομένο ότι η χρονική απόσταση μεταξύ της δήλωσης προτιμήσεων για πρόσληψη (Μάιος) και πρόσληψης (Σεπτέμβριος και, σε πολλές περιπτώσεις, προς το τέλος του σχολικού έτους) είναι μεγάλη και πολλά έκτακτα γεγονότα μπορούν να συμβούν σε αυτό το χρονικό διάστημα στον/στην υποψήφιο/-α με αποτέλεσμα να αδυνατεί να παρουσιαστεί και να αναλάβει υπηρεσία. Πρέπει λοιπόν το σημείο αυτό να τροποποιηθεί η παραπάνω διάταξη και η διαγραφή να ισχύει μόνο για το σχολικό έτος κατά το οποίο αδυνατεί ο εκπαιδευτικός να αναλάβει υπηρεσία.

Προτείνουμε την παρακάτω τροπολογία-προσθήκη:

Προσωρινοί αναπληρωτές που προσλαμβάνονται στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τον πίνακα του άρθρου 7 παρ. 4 του Ν.3027/2002 διαγράφονται από τους πίνακες αναπληρωτών για το σχολικό έτος που διανύεται κατά την ανακοίνωση του διορισμού, εφόσον δεν αναλαμβάνουν, για οποιοδήποτε λόγο, υπηρεσία εντός δέκα (10) ημερών από την ανακοίνωση της πρόσληψής τους.

9. ΜΟΡΙΑ ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΘΕΣΗΣ

Με τις διατάξεις του άρθρ. 14 παρ.6 εδάφ. στ' του ν.3149/03 και την παρ. 2 άρθρ. 9 του ν.2986/02 οι εκπαιδευτικοί που αποσπώνται στις διοικητικές υπηρεσίες του ΥΠΕΠΘ και στον ΟΕΕΚ, λαμβάνουν τα μόρια της οργανικής τους θέσης. Ζητάμε όλοι οι εκπαιδευτικοί να λαμβάνουν τα μόρια της περιοχής στην οποία υπηρετούν και όχι αυτά της περιοχής της οργανικής τους θέσης, εφόσον δεν υπηρετούν σ' αυτή. Να καταργηθούν όλες οι σχετικές διατάξεις νόμων που προβλέπουν το αντίθετο.

Προτείνουμε την παρακάτω τροπολογία-προσθήκη:

Οι διατάξεις του άρθρ. 14 παρ. 6 εδάφ. στ' του ν.3149/03 και του άρθρ. 9 παρ. 2 του ν.2986/02 καταργούνται.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την αναστολή λειτουργίας των Υπηρεσιακών Συμβουλίων

Αθήνα 26/8/2004

Αρ. Πρωτ:1231

Προς: 1. Τους Συλλόγους Εκ/κών Π.Ε.
2. Τους Αιρετούς ΠΥΣΠΕ-ΑΠΥΣΠΕ

Πέντε μέρες πριν την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, ο Γ. Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ με αυθαίρετη απόφασή του αναστέλλει τη λειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων «...λόγω της έναρξης και της εντός πολύ σύντομου χρόνου ολοκλήρωσης της διαδικασίας επιλογής Περιφερειακών Διευθυντών και Προσωρινών Δ/ντών Δ/νσεων και Προϊσταμένων Γραφείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και ενόψει της κατά συνέπεια ανασυγκρότησης των ανωτέρω Συμβουλίων...», **με άμεσο αποτέλεσμα να προκληθεί τεράστια αναστάτωση στην ομαλή λειτουργία των σχολείων, αφού χιλιάδες εκπ/κοί δεν θα είναι στη θέση τους την 1η του Σεπτέμβρη που αρχίζει η νέα σχολική χρονιά.**

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.:

1. Απαιτεί από το ΥΠΕΠΘ την άμεση ανάκληση της παραπάνω απόφασης.
2. Σε διαφορετική περίπτωση, **καλεί τους αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, να την αγνοήσουν και να προκαλέσουν, άμεσα, συνεδριάσεις των Συμβουλίων προκειμένου να τοποθετηθούν οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία, πριν την έναρξη του σχολικού έτους.**

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Πρόσληψη πτυχιούχων συναδέλφων του εξωτερικού ως αναπληρωτές

Αθήνα 19/8/2004

Αρ. Πρωτ:1220

Προς: 1. Την Υπουργό Παιδείας κ. Μαριέττα Γιαννάκου
2. Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γεώργιο Καλό
3. Τον Γενικό Γραμματέα κ. Ανδρέα Καραμάνο

ΚΟΙΝ.: Συλλόγους Εκ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., στις συναντήσεις που είχε πρόσφατα μαζί σας, σας έθεσε το θέμα των πτυχιούχων συναδέλφων μας του εξωτερικού, οι οποίοι έχουν αναγνωρίσει το πτυχίο τους, εργάστηκαν ως αναπληρωτές τα προηγούμενα χρόνια, αλλά δεν έχουν ολοκληρώσει την παρακολούθηση των επιπλέον μαθημάτων που ο Νόμος προβλέπει, επειδή δεν λειτούργησαν μετά το 1998 αντίστοιχα τμήματα στα Παιδαγωγικά Τμήματα.

Παρά το γεγονός ότι οι συνάδελφοί μας αυτοί εργάστηκαν τα προηγούμενα χρόνια στην εκπαίδευση, πήραν μέρος στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ χωρίς κανείς από το ΥΠΕΠΘ να τους αποκλείσει, σήμερα είναι εκτός πινάκων αναπληρωτών και δεν μπορούν να εργαστούν.

Επειδή, κύριοι Υπουργοί, η όποια παράλειψη δεν έγινε με ευθύνη των συναδέλφων, αλλά των υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ζητά να δοθεί στους παραπάνω συναδέλφους η δυνατότητα να εργαστούν ως αναπληρωτές – με βάση των προϋπηρεσία τους – και, φυσικά, για το μόνιμο διορισμό τους θα πρέπει να παρακολουθήσουν τα μαθήματα που ο Νόμος προβλέπει, στο κοντινότερο γι' αυτούς Π.Τ.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Πλήρωση κενών θέσεων Στελεχών Εκπαίδευσης

Αθήνα 14/5/2004

Αρ. Πρωτ:1053

Προς: 1. Την Υπουργό Παιδείας κ. Μαριέττα Γιαννάκου
2. Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γεώργιο Καλό

Κυρία Υπουργέ,
Κύριε Υφυπουργέ,

1. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Π.Δ. 25/2002 εντός του μηνός Ιανουαρίου κάθε δεύτερου έτους εκδίδονται προκηρύξεις, με τις οποίες καλούνται οι εκπαιδευτικοί που έχουν τα νόμιμα προσόντα και επιθυμούν, να υποβάλλουν αιτήσεις για την κατάληψη θέσης στελέχους στην εκπαίδευση. Η ισχύς των πινάκων αυτών είναι διετής και η διάρκεια της θητείας, όσων τοποθετηθούν σε θέσεις στελεχών, τετραετής.

2. Επειδή, κύριοι Υπουργοί, η ισχύς των πινάκων επιλογής για τα στελέχη της Εκπαίδευσης (Δ/ντές Εκπαίδευσης, Προϊστάμενοι Γραφείων, Σχολ. Σύμβουλοι), λήγει στις 30 Ιουνίου 2004 και επειδή δεν έχει ξεκινήσει διαδικασία κατάρτισης νέων πινάκων.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σας καλεί:

1. Να καλύψετε έγκαιρα όλες τις κενές, μέχρι σήμερα, θέσεις στελεχών εκπαίδευσης και όσες θα κενωθούν μέχρι 30 Ιουνίου 2004 για να μην παρατηρηθεί το φαινόμενο της αναπλήρωσης, χωρίς κανένα αξιολογικό κριτήριο, όπως συνέβαινε κατά το παρελθόν.

2. Να δώσετε εντολή, ώστε το αρμόδιο Συμβούλιο Επιλογής να προχωρήσει στην επιλογή των δυο θέσεων Συμβούλων Ειδικής Αγωγής, διαδικασία που εκκρεμεί αδικαιολόγητα.

3. Να καλυφθούν, άμεσα, οι 20 επιπλέον θέσεις Συμβούλων Προσχολικής Αγωγής που δημιουργήθηκαν, σύμφωνα με το Π.Δ. 28/2004.

Τέλος, τονίζουμε, ιδιαίτερα, κύριοι Υπουργοί, το τεράστιο πρόβλημα που θα δημιουργηθεί από τυχόν μη πλήρωση των θέσεων Σχολικών Συμβούλων, μέχρι 30-6-04, για τους οποίους δεν υπάρχει, σύμφωνα με το Νόμο, δυνατότητα αναπλήρωσής τους, με αποτέλεσμα πολλές περιοχές της χώρας να μείνουν χωρίς παιδαγωγική καθοδήγηση.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος **Μπράτης Δημήτρης**

Ο Γεν. Γραμματέας **Μπαμπούρας Πολυζώης**

Χορηγείται το επίδομα θέσης ευθύνης και ειδικής απασχόλησης στους Υποδ/ντές των 4/θέσιων - 9/θέσιων Δημ. Σχολείων, που λειτουργούν ολοήμερα τμήματα

Αθήνα, 04/06/2004

Αριθ. Πρωτ. Βαθ. Προτερ. 51295/ΙΒ

ΠΡΟΣ: 1. Δ/νσεις και Γραφεία Α/θμιας Εκπαίδευσης (έδρες τους)
2. Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας (Δ.Ο.Ε.)

Θέμα: «Χορήγηση επιδόματος θέσης ευθύνης και ειδικής απασχόλησης Υποδ/ντών σε ολοήμερα Δημοτικά σχολεία».

Σας κοινοποιούμε το αριθμ. 2/2121/0022/ 22-03-2004 έγγραφο της 22ης Δ/νσης του Γ.Λ.Κ. σχετικά με την καταβολή του επιδόματος θέσης ευθύνης και ειδικής απασχόλησης στους υποδιευθυντές που τοποθετούνται στα Δημοτικά σχολεία στα οποία λειτουργούν ολοήμερα προγράμματα σύμφωνα με την παρ. 6 άρθρο 16 Ν. 3149/ 2003 και παρακαλούμε να ενημερωθούν όλοι οι εκκαθαριστές αποδοχών Α/θμιας εκπ/σης για την εφαρμογή του.

Ο Γενικός Γραμματέας
Ανδρέας Καραμάνος

Αθήνα, 22/3/2004

Αριθ. Πρωτ. 2/2121/0022

ΠΡΟΣ: Υπουργείο Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων
Περ. Δ/νση Π. & Δ.Ε. Κεντρικής Μακεδονίας
Δ/νση Π.Ε. Σερρών 1ο Γραφείο Π.Ε.
Κερασούντος 2 Σέρρες

Σχετ.: Το με αριθμ. Φ14.1/2195/17-12-2003 έγγραφό σας

Παρέχονται πληροφορίες

Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό έγγραφό σας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 6 του Ν. 3149/2003, στα δημοτικά σχολεία, στα οποία λειτουργούν ολοήμερα προγράμματα και δεν προβλέπεται υποδιευθυντής, τοποθετείται υποδιευθυντής ο οποίος έχει την ευθύνη για τη λειτουργία των προγραμμάτων αυτών.

Κατόπιν τούτων, οι εν λόγω υποδιευθυντές δικαιούνται: α) επίδομα θέσης ευθύνης, ύψους 70 ευρώ/μήνα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 εδ. β' περ. ν του άρθρου 13 του Ν. 3205/03 και β) επίδομα ειδικής απασχόλησης, ύψους 88 ευρώ/μήνα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. Α10 εδ. γ' του άρθρου 8 του Ν. 3205/03.

Ο Διευθυντής
Κ. Μπαζιώτης

Ψήφισμα Συμπαράστασης

Αθήνα 16/7/2004

Προς: Την ΕΣΗΕΑ

Το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας εκφράζει τη συμπαράστασή του στο δίκαιο αγώνα των εργαζομένων στα ΜΜΕ οι οποίοι, απέναντι στην αδιαλλαξία που αντιμετωπίζουν από την πλευρά της εργοδοσίας, αλλά και της κυβέρνησης, προχωρούν σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους. Καταγγέλλουμε την εκστρατεία παραπληροφόρησης και υπονόμευσης που έχουν εξαπολύσει οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, καθώς και τις όποιες προσπάθειες να στηθούν απεργοσπαστικοί μηχανισμοί.

Οι χιλιάδες εργαζόμενοι στον κλάδο θα μας έχουν αλληλέγγυους στον αγώνα τους, ενάντια στην πολιτική της λιτότητας για όλους τους εργαζόμενους, για αξιοπρεπείς μισθούς, για ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, για να σταματήσουν τα απαράδεκτα φαινόμενα της ελαστικής, ανασφάλιστης και μαύρης εργασίας, που έχουν αποκτήσει τη μορφή επιδημίας και στο χώρο των ΜΜΕ. Θα μας βρουν επίσης αλληλέγγυους, ως εργαζόμενους αλλά και ως πολίτες της ίδιας χώρας, στην προσπάθεια τους να διασφαλίσουν αντικειμενική ενημέρωση, που δεν θα είναι θύμα της διαπλοκής και δεν θα αποτελεί προϊόν προς πώληση στον κόσμο του θεάματος.

Οι εργαζόμενοι και η ενημέρωση δεν είναι αναλώσιμο είδος ούτε εξιλαστήρια θύματα στο βωμό του κέρδους.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

73η Γ.Σ. του Κλάδου

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Ποζίδης Παναγιώτης (Κέρκυρας)
Οικονόμου Τριαντάφυλλος (Θεσ/νίκης)
Κωσταγιάννης Θανάσης (Ιωαννίνων)

ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Κόρδας Νίκος (Πατρών)
Τεκίδης Αλέκος (Ζ' Θεσ/νίκης «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»)
Μιχαλάκης Χριστόδουλος (Καβάλας)
Χαρισιάδης Διαμαντής (Υπαίθρου Θεσ/νίκης)
Τζαρούχης Θεόδωρος (Ιωαννίνων)

Αθήνα, 16 Ιουλίου 2004

Αρ. Πρωτ.: 1546/16-7-04

Προς: Τον Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας
κ. Δημήτρη Μπράτη

Ενταύθα

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Η συμπαράστασή σας στον δίκαιο αγώνα μας αποτελεί στήριγμα και μας δίνει δύναμη.

Όπως σωστά αναφέρεται σε ψήφισμα συμπαράστασης της ΔΟΕ οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ έχουν εξαπολύσει εκστρατεία παραπληροφόρησης και υπονόμευσης και έχουν στηθεί απεργοσπαστικοί μηχανισμοί.

Σωστά επισημαίνετε ότι οι εργαζόμενοι και η ενημέρωση δεν είναι αναλώσιμο είδος ούτε εξιλαστήρια θύματα στο βωμό του κέρδους.

Όπως γνωρίζετε όλοι οι εργαζόμενοι στον Τύπο και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ είναι σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Διεκδικούμε αξιοπρεπείς μισθούς αλλά και αξιοπρεπείς όρους εργασίας.

Αγωνιζόμαστε επίσης για το δικαίωμα του ελληνικού λαού στην ολόπλευρη και ουσιαστική ενημέρωση.

Αντιμετωπίζουμε όμως την αδιάλλακτη στάση των εργοδοτών - των υπευθύνων για την εμπορευματοποίηση της ενημέρωσης.

Ζητούμε από την ΔΟΕ συμπαράσταση, αλληλεγγύη και συστράτευση στον δίκαιο αγώνα μας αφού κι εμείς είμαστε μέρος του συνόλου των εργαζόμενων στη χώρα.

Σας διαβεβαιώνουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσιογράφων είναι μισθωτοί εργαζόμενοι και μάλιστα χαμηλά αμειβόμενοι.

Με εκτίμηση
Ο Πρόεδρος
Μανώλης Μαθιουδάκης

Ο Γενικός Γραμματέας
Νίκος Μεγγρέλης

ΟΙ ΑΙΡΕΤΟΙ ΤΟΥ Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

ενημερώνουν τον Κλάδο

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ:

Φίλε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, Αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 73η Γενική Συνέλευση του Κλάδου.

Χαίρομαι ειλικρινά που, για μια ακόμη φορά, βρίσκομαι σ' αυτό εδώ το βήμα κι έτσι μου δίνεται η ευκαιρία, αλλά και η δυνατότητα να απευθυνθώ προς όλους εσάς που εκπροσωπείτε τον Κλάδο των 70.000 Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και μέσα από σας να ενημερώσω όλους τους συναδέλφους της χώρας για τα πεπραγμένα του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., να αναφερθώ πάντα απολογιστικά, όπως το επιτάσσει το καταστατικό, στο έργο και τη λειτουργία των αιρετών σ' αυτό, καθώς και σ' όλα εκείνα που προσδιόρισαν τη συμμετοχή, τη στάση και την παρέμβασή τους στα διάφορα θεσμοθετημένα όργανα και συμβούλια κατά το έτος που πέρασε.

Δε θα σας κουράσω πολύ. Αρκετά το έχω κάνει αυτό κατά το παρελθόν μέσα από πολλές και ποικίλες διαδικασίες και με διαφορετική, κάθε φορά, συνδικαλιστική ιδιότητα. Άλλωστε, η χρονιά που πέρασε, σ' ό,τι αφορά πάντα στη λειτουργία του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., δεν είχε κάτι το ιδιαίτερα ξεχωριστό και ενδιαφέρον. Η θεματολογία του ήταν αρκετά περιορισμένη. Κυρίως μας απασχόλησαν ζητήματα τρέχοντα, προβλέψιμα, χωρίς σοβαρά προβλήματα και παρενέργειες.

Θα ήθελα, εισαγωγικά πάντα, να ευχηθώ να στεφθούν από την καλύτερη δυνατή επιτυχία οι εργασίες της φετινής Γεν. Συνέλευσης, έτσι, ώστε τα συμπεράσματα, οι αποφάσεις και τα αποτελέσματα που θα προκύψουν να είναι σύστοιχα με τις προσδοκίες των συναδέλφων όλης της χώρας, με τις ανάγκες της Εκπαίδευσης και τις απαιτήσεις των καιρών.

Πέρα από τα σημαντικά όσο και επίκαιρα ζητήματα που μας απασχόλησης ως Συμβούλιο, θεωρώ σκόπιμο και επιβεβλημένο να καταθέσω ορισμένες απόψεις, παρατηρήσεις και επισημάνσεις, που πιστεύω να αποτελέσουν την αφορμή, το ένευσμα θα έλεγα, για μια παραπέρα σε βάθος συζήτησης και εμβάθυνση, με στόχο πάντα τη διαμόρφωση σύγχρονων θέσεων και προτάσεων για μια σειρά ζωτικής σημασίας για την Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της θεμάτων αλλά και για την ενίσχυση της παρεμβατικής δυνατότητα του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος.

Όλοι μας, φυσικά, συμφωνούμε ότι αυτό μπορεί να γίνει μέσα από ένα γόνιμο προβληματισμό, ένα γνήσιο και ουσιαστικό διάλογο, μέσα από έναν αξιόπιστο και υπεύθυνο συνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, την εμπεριστατωμένη προγραμματική πρόταση αλλά και τη διεξοδική πολιτική, κοινωνική και συνδικαλιστική ανάλυση-σύνθεση και τέλος την ενωτική έκφαση.

Φίλες και φίλοι, είθισται να ξεκινώ πρωτολογώντας εγώ και να ακολουθεί ο έτερος αιρετός, ο εκλεκτός συνάδελφος Γιώργος Γούσης, που είναι σίγουρο πως με την πολύπτυχη κατάρτισή του θα καλύψει στις πραγματικές τους διαστάσεις όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη λειτουργία του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., αλλά και κατά τη δευτερολογία θα δώσει τις απαραίτητες απαντήσεις-διευκρινίσεις στις δικές σας τυχόν απορίες και παρατηρήσεις. Μόνο αν υπάρξει ιδιαίτερος λόγος, θα δευτερολογήσω. Ίσως να μου δοθεί η δυνατότητα, κατά τη διάρκεια των εργασιών της Γεν. Συνέλευσης, να σας αποχαιρετήσω, μιας και όπως ξέρετε, αυτές τις ημέρες, αποχωρώ από την υπηρεσία και την ενεργή συνδικαλιστική παρουσία και δράση.

«Έρχομαι» τώρα στα επιμέρους ζητήματα, τα οποία μας απασχόλησαν κατά το έτος που πέρασε.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Η μετάθεση αποτελεί την πιο σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε υπαλλήλου, αν εξαιρέσει κανείς το διορισμό του και την αποχώρησή του από την υπηρεσία.

Στο χώρο μας, εδώ και αρκετά χρόνια, έχει καθιερωθεί ένα σύστημα μοριοδότησης αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων για τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών, που πραγματικά αποτελεί κατάκτηση για τον Κλάδο μας. Όλοι μας, όμως, συμφωνούμε ότι το όλο αυτό θεσμικό πλαίσιο χρειάζεται μια συνολική επανεξέταση και αναθεώρηση σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις σύγχρονες απαιτήσεις που έχουν προκύψει.

Οι μεταθέσεις πραγματοποιούνται με βάση τα οργανικά κενά της κάθε περιοχής και κυρίως μέσα από το συνυπολογισμό των πολλών πλασματικών κενών. Φέτος, σε σύνολο 8.900 αιτήσεων, ικανοποιήθηκαν 3.700 αιτήσεις, δηλ. ποσοστό 42% περίπου. Ποσοστό κατώτερο από το περσινό, που ήταν 60%, ανώτερο όμως έναντι του αντίστοιχου προπέρσινου, που ήταν μόλις 25%. Η μείωση αυτή αφορά στις μεταθέσεις δασκάλων και νηπιαγωγών, σε αντίθεση με αυτές των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων, που κυμάνθηκαν σε ανώτερο επίπεδο απ' αυτό των δύο τελευταίων χρόνων.

Παρ' ότι οι μεταθέσεις δεν ήταν, αυτή τη χρονιά, μαζικές, ο αριθμός των περιοχών για τους προσεχείς διορισμούς εκπαιδευτικών παρέμεινε περίπου ο ίδιος με τον περσινό. Δηλ. οι 2120 δάσκαλοι θα διοριστούν σε 34 περιοχές, οι 474 νηπιαγωγοί σε 29 περιοχές, οι 52 εκπαιδευτικοί Φυσ. Αγωγής σε 8 περιοχές, οι 50 εκπαιδευτικοί Αγγλικής σε 16 περιοχές και τέλος οι 117 εκπαιδευτικοί Μουσικής σε 38 περιοχές. Πάντα ενημερωτικά αναφέρω ότι από τους 2.120 δασκάλους οι 530 (25%) θα διορίζονταν από τον πίνακα αναπληρωτών με προϋπηρεσία και οι υπόλοιποι 1.590 (75%) από τον πίνακα του ΑΣΕΠ. Επειδή, όμως, οι του ΑΣΕΠ είναι μόλις 330, οι υπόλοιποι 1.790 θα απορροφηθούν από τον πίνακα των αναπληρωτών. Ο διορισμός και η τοποθέτησή τους θα γίνουν με την εξής σειρά: Πρώτα οι 530 του πίνακα αναπληρωτών, στη συνέχεια οι 330 του ΑΣΕΠ και τέλος οι εναπομείναντες 1.260 από τους αναπληρωτές με προϋπηρεσία.

Όπως συμβαίνει κάθε χρόνο, πριν από την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας των γενικών μεταθέσεων, το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. ασχολήθηκε με τις μεταθέσεις στα Πειραματικά και τα Διαπολιτισμικά Σχολεία, στις ΣΜΕΑ και τα ΚΔΑΥ (για πρώτη φορά), καθώς και με το θέμα της ένταξης εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά στα Διαπολιτισμικά, είναι γνωστό, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 100/97 και της σχετικής υπουργικής απόφασης του ίδιου στους, απαραίτητη προϋπόθεση για τις μεταθέσεις αυτές ήταν η άρτια στην αρχή ή η επαρκής αργότερα γνώση της ξένης γλώσσας της χώρας από την οποία προέρχεται το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών που φοιτούν στα σχολεία αυτά. Με βάση αυτό το δεδομένο είχαμε αρκετά προβλήματα στην όλη αυτή διαδικασία μεταθέσεων αλλά και αδυναμία κάλυψης των πολλών κενών. Στις 17 Νοεμβρίου 2003 εκδόθηκε, ξαφνικά, νέα υπουργική απόφαση, το περιεχόμενο της οποίας κι εμείς οι αιρετοί ακόμη, που βρισκόμαστε καθημερινά στο Υπουργείο Παιδείας, λάβαμε γνώση κατά την ημέρα συνεδρίασης του Συμβουλίου για τις μεταθέσεις. Καταλαβαίνετε αν και πότε πληροφορήθηκαν την ύπαρξη της νέας απόφασης αλλά και των σχετικών προκηρύξεων των Δ/νσεων Εκπ/σης οι ενδιαφερόμενοι εκπαιδευτικοί. Η νεά αυτή ρύθμιση έβαλε «την επαρκή γνώση της ξένης γλώσσας» κατά προτεραιότητα ως προσόν και όχι ως προϋπόθεση.

Ακολουθεί η ειδίκευση σε θέματα διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας ως δεύτερης ή ξένης γλώσσας, η μετεκπαίδευση, η διδακτική εμπειρία σε διαπολιτισμικά σχολεία ή τάξεις υποδοχής κ.ά. Είναι αλήθεια ότι με νέο πλαίσιο καλύφτηκαν όλα σχεδόν τα κενά των σχολείων αυτών. Δημιουργήθηκαν όμως ορισμένα προβλήματα, εκφράστηκαν παράπονα και υποβλήθηκαν λίγες σχετικά, ενστάσεις για την προσμέτρηση επιμέρους κριτηρίων, που θα μπορούσαν να αποφευχθούν, αν υπήρχε σύστημα μοριοδότησης μετρήσιμων και αντικειμενικών κριτηρίων. Σύστημα, που είναι απαραίτητο τόσο για τις μεταθέσεις αυτές όσο και γι' αυτές στα Πειραματικά Σχολεία.

Τώρα, σχετικά με τις μεταθέσεις σε ΣΜΕΑ και ΚΔΑΥ. Είναι γνωστό σε όλους μας ότι με την ισχύουσα νομοθεσία (Π.Δ. 603/82, 50/96, 100/97, Ν. 2817/2000), προκλήθηκαν σοβαρά προβλήματα, ιδιαίτερα σ' ότι αφορά στο διορισμό και την τοποθέτηση εκπαιδευτικού προσωπικού σε μονάδες Ειδικής Αγωγής. Τελευταία, έρχεται και ο Ν. 3194/2003 με τις φωτογραφικές και προηγητικές του διατάξεις για να συμπληρώσει το παζλ των αρνητικών επιπτώσεων όλων αυτών των νομοθετημάτων στον ευαίσθητο χώρο της Ειδικής Αγωγής. Το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση των δύο αιρετών, προχώρησε στην όλη διαδικασία, προσπαθώντας να συνδυάσει τις αλληλοσυγκρουόμενες πολλές φορές διατάξεις και να καταλήξει σ' ένα, πιστεύω, αξιόπιστο και δίκαιο αποτέλεσμα. Θα ήταν

πραγματικά αδιανόητο αρκετοί συνάδελφοί μας, που έχουν προσφέρει αρκετά στο χώρο της Ειδικής Αγωγής, να βρεθούν εκτός διαδικασίας και μάλιστα μερικοί να εξοβελιστούν από τα Κ.Δ.Α.Υ., που υπηρέτησαν από τα πρώτα βήματά τους. Προβάλλει, λοιπόν, επιτακτική η ανάγκη για την άμεση κατάργηση των διατάξεων αυτών, που αποτελούν πραγματικά την ταφόπλακα της Ειδικής Αγωγής στη χώρα μας. Ο Κλάδος οφείλει να πιέσει άμεσα και αποτελεσματικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Ας μου επιτραπεί, για μια ακόμη φορά, να αναφερθώ στην ανάγκη διεύρυνσης των περιπτώσεων ένταξης των εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης, χωρίς, ωστόσο η όποια νέα ρύθμιση να οδηγεί στην καταστρατήγηση της ισχύουσας διάταξης και να επιτρέπει την αναίρεση της σκοπιμότητας ύπαρξης των κατηγοριών αυτών, καθώς της αναμοριοδότησης των σχολικών μονάδων. Το αναφέρουμε αυτό συνέχεια, γιατί παρατηρούμε πως, μέχρι σήμερα, δεν έχει δρομολογηθεί μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανα κάτι το θετικό, που θα οδηγούσε στην άμβλυνση των αδικιών και στην άρση των ανισοτήτων και των τεράστιων αποκλίσεων από περιοχή σε περιοχή. Αποσματικά δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί το όλο θέμα της αναμοριοδότησης των σχολικών μονάδων. Γι' αυτό άλλωστε, διεφώνησα και μειοψήφησα, όταν ήρθε στο Συμβούλιο πρόταση για αναμοριοδότηση σε μια συγκεκριμένη περιοχή της χώρας. Η όποια αναβλητικότητα στο θέμα αυτό, είναι αυτονόητο ότι θα επιτείνει τόσο τα προβλήματα όσο και τις εύλογες διαμαρτυρίες των συναδέλφων μας.

Για τις μεταθέσεις στα δυσπρόσιτα, παραμένει ίδια η θέση μας και η πρότασή μας: Ο χαρακτηρισμός των δυσπρόσιτων σχολείων να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή και σοβαρή προεργασία και πάντα ύστερα από εισήγηση των Π.Υ.Σ.Π.Ε. Ακόμη οι θέσεις των δυσπρόσιτων να δίνονται για κάλυψη πρώτα μέσα από τη διαδικασία των τοποθετήσεων-μεταθέσεων εντός του Π.Υ.Σ.Π.Ε. και στη συνέχεια όσες παραμένουν κενές να καλύπτονται με τους διορισμούς.

Φίλες και φίλοι, αξίζει, νομίζω, να αναφερθώ και σ' όλες εκείνες τις περιπτώσεις, που αρκετοί συνάδελφοί μας, κυρίως της περιφέρειας, απευθύνονται στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε., στους αιρετούς και σ' άλλες υπηρεσίες του ΥΠ.Ε.Π.Θ., για διάφορα ζητήματα σχετικά με τις μεταθέσεις εντός Π.Υ.Σ.Π.Ε. και ζητούν απάντηση ή και ικανοποίηση του αιτήματός τους. Δεν είναι λίγες φορές που προσφεύγουν για τον ίδιο λόγο και στα διοικητικά δικαστήρια. Αυτό και μόνο καταδεικνύει σε μεγάλο βαθμό την αναγκαιότητα για άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της λειτουργίας των Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. και ιδιαίτερα μέσα από την ανάδειξή τους σε Συμβούλια κρίσης β' βαμού για τις αποφάσεις των κατά τόπους Π.Υ.Σ.Π.Ε. Αυτό είναι ζήτημα άμεσης προτεραιότητας για τον Κλάδο μας.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Όπως είναι γνωστό, πέρσι, οι αποσπά'σεις που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 21 Ιουνίου, ήταν εξαιρετικά μαζικές. Συγκεκριμένα, ικανοποιήθηκαν 4.306 αιτήσεις σε σύνολο 4.664, δηλ. σε ποσοστό 92,20% και μάλιστα στην α' φάση. Στις επόμενες φάσεις αποσπάστηκε σχεδόν το σύνολο των συναδέλφων που υπέβαλαν σχετική αίτηση, επικαλούμενοι σοβαρούς οικοενειακούς, οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους καθώς και προβλήματα υγείας. Αξίζει να σημειωθεί, ότι οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων κυμάνθηκαν σε πολύ υψηλά επίπεδα. Για φέτος, όλα δείχνουν πως θα υπάρξει καθυστέρηση στην όλη διαδικασία των αποσπάσεων. Υποβλήθηκαν συνολικά 5.842 αιτήσεις για απόσπαση από Π.Υ.Σ.Π.Ε. σε Π.Υ.Σ.Π.Ε. (Δασκάλων 3.583, Νηπιαγωγών 1.039, Φυσ. Αγωγής 640, Αγγλικής 429 και Μουσικής 151). Είναι σίγουρο ότι θα υποβληθούν κι άλλες εντός του καλοκαιριού και ιδιαίτερα μετά τους διορισμούς. Πιστεύω ότι με τη συνδρομή όλων σε κεντρικό και σε περιφερειακό επίπεδο, θα έχουμε και πάλι θετικό αποτέλεσμα.

Τέλος, όσο κι αν είναι πραγματικά ανιαρό και κουραστικό, επανέρχομαι στο γνωστό θέμα των αποσπάσεων σε Α.Ε.Ι.,ΥΠ.Ε.Π.Θ., Γραφεία κ.ά., που γίνονται ερήμην του Κλάδου και των θεσμοθετημένων των οργάνων. Πότε, επιτέλους θα τεθεί τέρμα στο απαράδεκτο αυτό καθεστώς, που τόσο μας υποβαθμίζει, αλλά και τόσο αναιρεί τις κατακτήσεις του Κλάδου μας;

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Το θέμα της μετάταξης των εκπαιδευτικών ρυθμιζόταν από τους δύο Νόμους 1566/85 και 2683/99. Μετά, όμως, την κατάργηση της επετηρίδας, υπάρχει κενό νόμου, όπως γνωμοδότησε σχετικά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Πέρσι, αν θυμάστε, το ΚΥΣΠΕ κατά πλειοψηφία, αποφάσισε ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη και πάλι η ημερομηνία λήψης πτυχίου, δηλ. η επετηρίδα. Ως αιρετοί μειοψηφήσαμε στην απόφαση αυτή, ζητώντας να γίνουν δεκτές όλες οι αιτήσεις των συναδέλφων, να αποδεσμευτούν και φυσικά να μεταταγούν οι κενές οργανικές θέσεις που ζητούν. Το ίδιο, προτείναμε και φέτος. Δεν είναι δυνατό να

σταματά το Κράτος, να σηκώνει τα χέρια του στην περίπτωση αυτή. Τελικά, το Συμβούλιο αποφάσισε, κατά πλειοψηφία, να μην προχωρήσει στην εξέταση των αιτήσεων για μετάταξη μέχρις ότου υπάρξει νέα νομοθετική ρύθμιση. Κατά πάσα πιθανότητα αυτή προωθείται αυτές τις ημέρες, το περιεχόμενό ττης όμως παραμένει επτασφράγιστο μυστικό. Πάντως, ως Κλάδο δεν μας έχει απασχολήσει το θέμα, μολονότι αυτό επισημάνθηκε πολλές φορές από το βήμα αυτό.

Είναι αλήθεια ότι εξακολουθεί να υπάρχει ζωηρό ενδιαφέρον σε πολλούς εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων για μετακίνηση προς τη Δευτεροβάθμια Εκπ/ση. Οι λόγοι είναι γνωστοί, όπως γνωστά είναι και τα πολλά και σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Για ενημέρωσή σας και μόνο, αναφέρω ότι πέρσι υποβλήθηκαν συνολικά 438 αιτήσεις για μετάταξη. Αποδεσμεύτηκαν 309 και τελικά μετατάγησαν 38 συνάδελφοίμας σε όλους τους κλάδους Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας. Για φέτος υποβλήθηκαν μέχρι σήμερα, 32 αιτήσεις Δασκάλων, 211 εκπ/κών Φυσ. Αγωγής, 92 Αγγλικής και 17 Μουσικής.

Άλλα θέματα

Κρίνω σκόπιμο, φίλες και φίλοι, να αναφερθώ και μέσα από τη σημερινή διαδικασία στο γνωστό, όσο και ανησυχητικό και συγχρόνως απαράδεκτο φαινόμενο που ευδημεί στη χώρα μας και αφορά πρωτίστως τον ευαίσθητο χώρο της Εκπαίδευσης.

Υπάρχουν περιπτώσεις να λήξει η ισχύς των πινάκων για τα στελέχη Εκπαίδευσης και η Πολιτική ηγεσία του ΥΠ.Ε.Π.Θ. να καθιστά ανενεργείς τις σχετικές διατάξεις του Π.Δ. 25/2002 και να μην προωθεί έγκαιρα (από τον ιανουάριο) η όλη διαδικασία για την κατάρτιση των νέων πινάκων. Να λήγει η θητεία των Συμβουλίων Επιλογής των Σχολικών Συμβούλων και των Προϊσταμένων και οι αρμόδιοι να κωλυσιεργούν. Να υπάρχει σε ισχύ νομοθέτημα που προβλέπει τη σύσταση 20 θέσεων Σχολικών Συμβούλων Προσχολικής Αγωγής και το Υπουργείο Παιδείας να αρνείται να δρομολογήσει την προβλεπόμενη διαδικασία για την πλήρωση των θέσεων αυτών.

Να προκύπτουν κενές θέσεις Σχολικών Συμβούλων μέχρι τις 21 Ιουνίου ή να διακόπτεται η διαδικασία επιλογής Σχολικών Συμβούλων για τις δύο νέες θέσεις Ειδικής Αγωγής και πάλι οι υπεύθυνοι να αποποιούνται την ευθύνη και την υποχρέωση που έχουν απέναντι στην Εκπαίδευση.

Αλήθεια, έχουμε αναλογιστεί πόσα προβλήματα θα προκύψουν στο χώρο της Εκπαίδευσης, απ' όλες αυτές τις ανακολουθίες και τις παραλείψεις των αρμοδίων;

Είχα τονίσει και κατά το παρελθόν ότι όλα αυτά σε μια εννομούμενη και δημοκρατική πολιτεία δεν περιποιούν τιμή σε κανέναν, γιατί απαξιώνουν θεσμούς και όργανα, υποβαθμίζουν λειτουργίες, διαιωνίζουν, αλλά και διευρύνουν ανισότητες και αδικίες και τέλος πλήττουν την αξιοπιστία, την ισονομία και την ισοπολιτεία. Είναι δυνατό η ίδια η Πολιτεία να εξωθεί τους εκπαιδευτικούς να προσφεύγουν στα διοικητικά δικαστήρια για διάφορα ζητήματα και να επιδιώκουν να βρουν το δίκιο τους μέσα από χρονοβόρες και ευρωβόρες διαδικασίες; Είναι ανάγκη να λειτουργήσουν οι εκπαιδευτικοί θεσμοί και τα όργανα όπως επιτάσσουν το Σύνταγμα και οι Νόμοι του Κράτους.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ

Είναι αλήθεια ότι και σ' αυτή τη χρονιά που πέρασε συνεχίστηκε η στενή και εποικοδομητική συνεργασία μας με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., μέσα από την ενημερωτική συνάντηση που είχαμε στις αρχές κάθε μήνα, αλλά και τα ενημερωτικά σημειώματα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου σε κάθε συνεδρίασή του, καθώς και η διαρκής όσο και η ουσιαστική επικοινωνία μας με όλους τους συλλόγους της χώρας, του αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ αλλά και με όλους τους συναδέλφους της χώρας, φίλες και φίλοι.

Και πάλι εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης. Σας ευχαριστώ πολύ που είχατε την υπομονή και την καλοσύνη να με ακούσετε.

Αν χρειαστεί, σε λίγο, θα είμαι στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε ερώτηση, απορία ή παρατήρησή σας.

Να είστε πάντα καλά. Καλό σας καλοκαίρι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΣΗΣ:

Φίλοι συνάδελφοι του Προεδρείου της 73ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι.

Εύχομαι ειλικρινά και ελπίζω ότι η παρούσα Γενική Συνέλευση απαλλαγμένη από το γνωστό άγχος των εκλογικών διαδικασιών θα ασχοληθεί με την ουσία των προβλημάτων που απασχολούν την εκπαίδευση και τους συναδέλφους μας εκπαιδευτικούς και θα καταλήξει μέσα από τη δημοκρατική διαδικασία του ουσιαστικού διαλόγου στις καλύτερες δυνατές θέσεις και προτάσεις γύρω από τα θέματα

της ημερήσιας διάταξης τα οποία θα συζητηθούν από τη Συνέλευσή μας κατά τη διάρκεια των εργασιών της.

Άλλωστε, επιτρέψτε μου να πω, αυτό είναι το ζητούμενο και το αναμενόμενο από τις χιλιάδες των συναδέλφων μας που υπηρετούν τη δημόσια εκπαίδευση και ταυτόχρονα νομίζω το δικό μας χρέος και η δική μας ευθύνη απέναντί τους.

Μεταθέσεις

Ο συνάδελφος ο Τάσος ήδη με έχει απαλλάξει από την διεξοδική αναφορά μου σε όλα τα θέματα που μας απασχόλησαν ως κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο κατά το τρέχον σχολικό έτος 2003-2004. Ξεκινάμε από τις μεταθέσεις. Όπως προαναφέρθηκε είχαμε 8.884 αιτήσεις συνολικά δασκάλων, νηπιαγωγών, ειδικοτήτων, για ΚΔΑΥ κ.λπ. και ικανοποιήθηκαν 3.689.

Θέλω εδώ να υπενθυμίσω σε όλους μας κάτι το πολύ γνωστό. Ο αριθμός των μεταθέσεων εξαρτάται απόλυτα, είναι σε απόλυτη συνάρτηση με τον αριθμό των αφυπηρετήσεων που υπολογίζουν οι Διευθύνσεις μέχρι τον Αύγουστο και με την όποια αύξηση των οργανικών θέσεων που προέρχεται είτε από ίδρυση σχολικών μονάδων, είτε από προαγωγές ή υποβιβασμούς σχολείων κ.λπ.

Θα έλεγα ότι τα τελευταία χρόνια σε ένα βαθμό ο αριθμός των μεταθέσεων επηρεαζόταν και από τα πλασματικά κενά που δίνονταν κάτω από την πίεση των αιρετών και του Δ. Σ. της Ομοσπονδίας. Για να ικανοποιούνται περισσότερες αιτήσεις υπολογιζόταν στη διαδικασία των μεταθέσεων ένας μεγαλύτερος αριθμός κενών ανά νομό προκειμένου επαναλαμβάνω να ικανοποιούνται περισσότεροι συνάδελφοι.

Και φέτος προσπαθήσαμε να συμβεί το ίδιο. Όμως ο αριθμός 2.120 διορισμοί δασκάλων για το τρέχον έτος έδινε τη δυνατότητα να υπολογιστεί ένα 4% με 5% το πολύ μεγαλύτερος πλασματικός αριθμός κενών. Και τούτο, γιατί στα οργανικά κενά που μένουν θα πρέπει να γίνονται οι διορισμοί.

Φοβούμαι, συνάδελφοι, συνεχίζοντας το σκεπτικό του Τάσου Παπαχαραλάμπους, να πω ότι και η μεγάλη ευχέρεια που υπήρχε μέχρι τώρα στους δασκάλους για μεταθέσεις σιγά - σιγά θα περιορίζεται. Και το λέω τούτο, γιατί πολλοί νομοί αντικειμενικά είναι κορεσμένοι και για να δικαιολογηθούν φέτος οι 2.120 διορισμοί υπολογίστηκαν και 1.790 περίπου θέσεις στα ολοήμερα σχολεία.

Αντιλαμβάνεστε όπως πάμε ότι αν δεν υπάρξουν λόγοι για νέες οργανικές θέσεις είτε με μείωση του αριθμού μαθητών ανά δάσκαλο, είτε με αύξηση και κυρίως στις ειδικότητες που υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα των οργανικών θέσεων, είτε για την περσινή εξαγγελία, τη διδασκαλία των αγγλικών στην Τρίτη Δημοτικού, είτε για την ολοκλήρωση των θέσεων της ειδικότητας μουσικών για όλα τα σχολεία –το ίδιο για τους συναδέλφους της Φυσικής Αγωγής– πολύ φοβούμαι ότι θα υπάρχει μεγαλύτερο πρόβλημα τις επόμενες χρονιές πάνω στο όλο πλαίσιο των μεταθέσεων.

Αποσπάσεις

Οι αιτήσεις είναι περίπου 5.842, όπως ανέφερε και ο συνάδελφος ο Τάσος. Βέβαια θα υποβληθούν σίγουρα και κάποιες εκπρόθεσμες για τον άλφα ή βήτα λόγο, άρα θα υπολογίζουμε γύρω στις 6.000. Υπενθυμίζω εδώ ότι οι αποσπάσεις γίνονται σε συνάρτηση με τα λειτουργικά κενά που υπολογίζουν οι Διευθύνσεις ανά νομό ότι θα υπάρξουν στο τέλος αυτής της χρονιάς και πριν από την έναρξη του νέου διδακτικού έτους.

Βεβαίως στους δασκάλους και νηπιαγωγούς, αν αφαιρέσουμε 4-5 νομούς, υπήρξε η απόλυτη ευχέρεια και ιδιαίτερα την προηγούμενη χρονιά ικανοποιήθηκε το σύνολο των αιτήσεων. Οι λόγοι των αποσπάσεων είναι γνωστοί. Είναι για σοβαρούς οικογενειακούς λόγους για συνυπηρέτηση και για λόγους υγείας.

Θα ήθελα εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, να πω και κάτι όχι ιδιαίτερα ευχάριστο για όλους μας. Βεβαίως ο αιρετός είναι υποχρεωμένος να είναι συμπαραστάτης κάθε δίκαιου και νόμιμου αιτήματος του συναδέλφου. Όμως –θα το πω για πολλοστή φορά– δεν μπορεί ελαφρά τη καρδία κάποιοι συνάδελφοι τον Μάιο να υποβάλουν αίτηση απόσπασης, τον Ιούνιο να την ανακαλούν, τον Ιούλιο να κάνουν ανάκληση της ανάκλησης, τον Σεπτέμβριο νέα ανάκληση!

Αυτό έχει επίπτωση συνάδελφοι μεγάλη, τόσο στους μαθητές της τάξης που αναλαμβάνει ο καθένας μας, όσο και στη γνώμη που σχηματίζει ο γονιός για τον κλάδο μας. Και δεν μπορεί η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων να στιγματίζεται και να αδικείται με την όποια επιπολαιότητα μιας μικρής, ισχνής μερίδας συναδέλφων.

Μετατάξεις

Εδώ συνάδελφοι, συνέβη κάτι πρωτοφανές. Αναφέρθηκε και ο συνάδελφος, σταμάτησε να λειτουργεί το κράτος! Από την ψήφιση του Ν. 2525 επιμέναμε κάποιοι στο Υπουργείο και νομίζω και η Ομοσπονδία μας ότι πρέπει να τροποποιηθεί ο νόμος που αφορά τις μετατάξεις των εκπαιδευτικών. **Φτάσαμε στο σημείο φέτος και με την βούλα, με απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους να λέει ότι δεν υπάρχει νόμος, άρα δεν μπορείτε να κάνετε μετατάξεις!**

Πρέπει, φίλε Πρόεδρε και λοιπά μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, στις όποιες τώρα νομοθετικές ρυθμίσεις πάνε να περάσουν, θα πρέπει οπωσδήποτε να περάσει και αυτό το θέμα, διότι δεν τιμά κανέναν μας να λέμε σε αιτήματα συναδέλφων ότι σηκώνουμε τα χέρια ψηλά, διότι δεν φροντίσαμε να υπάρχει ο σχετικός νόμος, η σχετική νομοθετική ρύθμιση. Σας λέω απλά ότι εκκρεμούν περίπου από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 383 αιτήσεις για μετάταξη και αντίστροφα από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια μόνο 3.

Διορισμοί

Οι αριθμοί είναι αυτοί που ανέφερε ο συνάδελφος. 2.120 δάσκαλοι. Κι εδώ θα ήθελα να πω απλά ότι ο αριθμός των υπολοίπων που έμειναν από τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ είναι μόνο 320, άρα θα διοριστούν μέχρι και τον πίνακα Γ 1800 αναπληρωτές που υπάρχουν στους πίνακες. Οι νηπιαγωγοί είναι 474. Εδώ δυστυχώς δεν θα φτάσει καθόλου στον πίνακα των αναπληρωτών. Θα είναι 342 από τον ΑΣΕΠ, 114 από τους λεγόμενους 16μηνίτες από τον Α πίνακα και 18 με τη διαδικασία των πολυτέκνων. Φυσικής Αγωγής 52, Αγγλικών 50, Μουσικής 130.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αναφέρθηκε και πολύ σωστά ο Τάσος στο θέμα των εκκρεμουσών κενών θέσεων σχολικών συμβούλων προσχολικής αγωγής. Ο καθένας από μας για να είναι πειστικός, για να έχει την έξωθεν καλή μαρτυρία, θα πρέπει να είναι συνεπής με όσα έλεγε χθες, διότι διαφορετικά υπάρχει πρόβλημα αξιοπιστίας πρώτα για τους ίδιους τους εαυτούς μας.

Σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 25, που αφορά τη διαδικασία κρίσης και επιλογής των στελεχών προβλέπονται πίνακες διετούς ισχύος. Αυτό σημαίνει ότι ένας που είναι στον πίνακα σχολικών συμβούλων π.χ., είναι οιωνεί σύμβουλος. Έχει αποκτήσει δικαίωμα όταν παρουσιαστεί κενό να τοποθετηθεί.

Με τον Ν. 2817 πέρασε μια διάταξη με την ουσία της οποίας διαφωνώ, που λέει ότι στις όποιες κενές ή κενούμενες θέσεις που δημιουργούνται, τις νέες θέσεις, πάνε από τον πίνακα. Και γιατί διαφωνώ. Διαφωνώ απλά ότι εφόσον οι θέσεις προκηρύσσονται, είναι συγκεκριμένες και γίνονται συγκεκριμένοι πίνακες, δεν μπορεί για θέσεις που δεν προκηρύχτηκαν ποτέ και δεν τέθηκαν στη διάθεση όλων των συναδέλφων, αυτές οι θέσεις να παίρνονται από τους πίνακες που ισχύουν για κάποιες άλλες θέσεις που έχουν προκηρυχτεί.

Όμως και ο Ν. 2817 που προβλέπει αυτό και το Προεδρικό Διάταγμα είναι σε ισχύ. Άρα οι 22 θέσεις σχολικών συμβούλων προσχολικής αγωγής, γιατί περί αυτών πρόκειται, που έχουν συσταθεί με το Προεδρικό Διάταγμα 28 του 2004, του Φεβρουαρίου, θα έπρεπε να καλυφθούν κατά τα νόμιμα από τους ισχύοντες πίνακες. Αυτό μέχρι στιγμής δεν έχει συμβεί.

Επίσης θα μου επιτρέψετε να πω εδώ συνάδελφοι ότι με την όποια εμπειρία μου ως αιρετού να καταθέσω και κάποιες απόψεις-προτάσεις, που νομίζω ότι θα πρέπει να ενεργοποιήσουν το Δ.Σ. της ΔΟΕ το ταχύτερο δυνατόν. Άλλωστε υπάρχουν και αποφάσεις του κλάδου. **Πρώτη από αυτές είναι η άμεση τροποποίηση του Προεδρικού Διατάγματος περί μεταθέσεων**. Για όλους τους λόγους αυτούς που προανέφερε ο συνάδελφος ο Τάσος. Επιγραμματικά τα αναφέρω.

Για χρόνια ολόκληρα υπάρχουν αιτήματα ΠΥΣΠΕ και διδασκαλικών Συλλόγων για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων ανά περιοχή. **Υπάρχει το πρόβλημα της τοποθέτησης, μετάθεσης στα πειραματικά σχολεία, στα διαπολιτισμικά και αυτή η απαράδεκτη κατάσταση που αντιμετωπίσαμε και λόγω του νόμου 3194/2003 που αφορά τις τοποθετήσεις στα ΚΔΑΥ.**

Επίσης θα πρέπει να επανεξεταστεί το θέμα των ειδικών κατηγοριών. Πρέπει να γίνει μια Επιτροπή που να συμμετέχουν τουλάχιστον εκπρόσωποι ΔΟΕ - ΟΛΜΕ.

Και εφόσον καταλήξουμε στα μίνιμουμ προσόντα που πρέπει να έχει κάποιος, π.χ για να πάει σε πειραματικό, σε διαπολιτισμικό, στα ΚΔΑΥ κλπ., εφόσον ξεκαθαρίσουμε τα μίνιμουμ προσόντα, ποιοι είναι οι συνάδελφοι, από κει και πέρα να τοποθετούνται με μοριοδότηση, ό,τι ισχύει δηλα-

δή και για τις γενικές μεταθέσεις. Μόνο έτσι θα εξαλείψουμε την όποια καχυποψία, την όποια ένσταση των συναδέλφων.

Παρότι πιστεύω ότι μέχρι σήμερα το κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο κατάφερε -και αυτό δεν οφείλεται μόνο στους 2 αιρετούς, αλλά και στα υπόλοιπα μέλη του- να αντικειμενικοποιήσει όλες τις διαδικασίες μεταθέσεων και αποσπάσεων, με τις οποίες έχει ασχοληθεί μέχρι τώρα.

Πρέπει να επανεξετάσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα των αποσπάσεων στους φορείς, στα ιδρύματα και όλα τα συμπαρομαρτούντα. Δεν μπορεί συνάδελφοι 5, 10 και 15 χρόνια να αποσπώνται από ίδρυμα σε ίδρυμα, από φορέα σε φορέα και να μας έρχονται μια ωραία πρωία και να μας λένε «μα εμείς τόσα χρόνια έχουμε αγωνιστεί, «να αποκτήσουμε προσόντα» και όλα τα υπόλοιπα. Υπάρχουν φοβερές αντιδράσεις από πολλούς συναδέλφους. Νομίζω ότι είναι και ένα θέμα ίσης αντιμετώπισης των συναδέλφων μας εκπαιδευτικών.

Πιστεύω επίσης ότι είναι κοινή πεποίθηση ότι μετά από έναν ουσιαστικό διάλογο με την ενεργό συμμετοχή των Ομοσπονδιών μας θα πρέπει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει σε ένα **νέο νομοθετικό πλαίσιο που να αφορά το σύνολο των στελεχών εκπαίδευσης, ώστε επιτέλους να πάψει να υφίσταται αυτό το ράβε - ξήλωνε στον χώρο της εκπαίδευσης.**

Τελευταία παρουσία ως αιρετός

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι, στέκομαι ενώπιον σας για 12η συνεχή φορά, αφού συμμετείχα ως αιρετός στις τελευταίες 12 Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου μας. Υπηρέτησα, όπως είναι γνωστό, το Συνδικαλιστικό μας Κίνημα από όλες τις θέσεις, από τη θέση του απλού μέλους του Δ.Σ. Διδασκαλικού Συλλόγου μέχρι και αυτή τη θέση του Προέδρου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας!

Έζησα, επιτρέψτε μου να πω, πρωταγωνιστικά όλη την ιστορία των συνδικαλιστικών και εκπαιδευτικών μας πραγμάτων την τελευταία 20ετία και πλέον, από τις αρχές της δεκαετίας του '80 μέχρι και σήμερα. Σε αυτή την πορεία είχα την τύχη να γνωρίσω και να συνεργαστώ με κορυφαίους συνδικαλιστές, προερχόμενους από όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους, οι οποίοι διακρίνονταν για την πίστη και το όραμα που είχαν για την εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό.

Διδάχτηκα από αυτούς πολλά, έμαθα στην πορεία πολύ περισσότερα. Ενστερνίστηκα την πίστη και την αφοσίωση στον αγώνα του κλάδου για μια καλύτερη εκπαίδευση στην υπηρεσία του ελληνικού λαού, για έναν περήφανο και καταξιωμένο κλάδο. Συνειδητά απαρνήθηκα την όποια άλλη προσωπική μου πορεία γιατί πίστευα και συνεχίζω να πιστεύω στον Έλληνα εκπαιδευτικό!

Ήρθε νομίζω η ώρα να κλείσω τον συνδικαλιστικό μου κύκλο, τον καλύτερο κύκλο της ζωής μου μετά από αυτή την μακρόχρονη συνδικαλιστική διαδρομή και παρουσία στα δρώμενα του κλάδου. Μένοντας πιστός μέχρι κεραίας στις αρχές του ανεξάρτητου δημοκρατικού διεκδικητικού συνδικαλισμού οφείλω να πω, ότι δεν αγκυλώθηκα από στείρες αντιπαραθέσεις, δεν αγκιστρώθηκα σε μικροπαραταξιακές λογικές, σκοπιμότητες και προκαταλήψεις!

Αντιστάθηκα και αντιπάλεψα, αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε αρνητικό μου βίωμα, τις όποιες διαχωριστικές γραμμές υψώνονταν μπροστά μου. Παρακαταθήκη σ' αυτή την πορεία μου είχα πάντα τις αρχές, τις αξίες και τα ιδανικά της γενιάς μου, μοναδικά μου όπλα την κοινή λογική που φοβάμαι είναι ζητούμενο, τη δύναμη των επιχειρημάτων και τον δημοκρατικό διάλογο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αισθάνομαι βαθιά την ανάγκη και από αυτό το βήμα να ευχαριστήσω πρώτα απ' όλα τα στελέχη, τα μέλη και τους φίλους της παράταξής μου, της ΔΑΚΕ πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που μου συμπαραστάθηκαν ανυπόκριτα σε όλη αυτή την μακρόχρονη συνδικαλιστική μου πορεία.

Εξίσου αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά όλους τους συναδέλφους ανεξάρτητα των όποιων πολιτικών τους πεποιθήσεων ή συνδικαλιστικών εντάξεων, με τους οποίους συνεργάστηκα όλα αυτά τα χρόνια, με τους οποίους αντιπαρατέθηκα πάνω στα συνδικαλιστικά μας θέματα και προβλήματα. Θέλω να πιστεύω ότι και μέσα από αυτή την αντιπαράθεση απέκτησα μόνο φίλους!

Τέλος, επιτρέψτε μου, αγαπητοί συνάδελφοι, να απευθυνθώ με ευγνωμοσύνη στον ανώνυμο Έλληνα εκπαιδευτικό της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που εκτελεί με πίστη και αφοσίωση την αποστολή του απέναντι στο ελληνόπουλο και να τον ευχαριστήσω θερμά, γιατί η δική του περηφάνια και αφοσίωση ήταν η αστείρευτη πηγή σε κάθε συνδικαλιστικό μου βήμα, ήταν η πηγή που μου έδινε το πάθος, τη δύναμη και τον ενθουσιασμό που πρέπει να διέπουν έναν συνδικαλιστή για να ανταποκριθεί με επιτυχία στο έργο του.

Και τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω, ότι πίστευα και συνεχίζω να πιστεύω στην αξιοπρέπεια, στην περηφάνια και στη λεβεντιά του Έλληνα εκπαιδευτικού. Αισθάνομαι πραγματικά υπερήφανος πάνω απ' όλα γιατί είμαι δάσκαλος. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΣΚ

Κριτική Πεπραγμένων συν. έτους 2003-4 Τοποθετήσεις Αντιπροσώπων

Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: (Θεσ/νίκης)

Είναι αλήθεια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι η κριτική πεπραγμένων, ως ένα συνδικαλιστικό γεγονός, αποτελεί πραγματικά εκείνο το γεγονός που μπορεί να βοηθήσει την παραπέρα πορεία της συνδικαλιστικής ανάπτυξης του κλάδου μας.

Είναι όμως επίσης αλήθεια, ότι ως γεγονός αυτή η διαδικασία, αποκτάει ουσιαστικό περιεχόμενο, μόνο και τότε μόνο, όταν δεν περιλαμβάνει απλά κάποια παράθεση γεγονότων και καταστάσεων, αλλά εμπεριέχει εκτιμήσεις και αναλύσεις ερμηνευτικού χαρακτήρα, σε σχέση με την ίδια την κοινωνική πραγματικότητα και συνολικά με τον τρόπο διαχείρισης των προβλημάτων από τη συνδικαλιστική ηγεσία του κλάδου. Σε τελική ανάλυση κριτική πεπραγμένων αποτελεί παράγοντα πολιτικής ανατροφοδότησης, σχέσης ηγεσίας και βάσης.

Ξεκινώντας με αυτή τη θεώρηση, θα ήθελα να καταθέσω ορισμένες σκέψεις, πώς βλέπει η παράταξη της ΠΑΣΚ τη διαδικασία εκείνη με την οποία μπορεί κάποιος να κρίνει θετικά ή αρνητικά τη συνδικαλιστική δράση, ενός κλάδου και μιας ηγεσίας.

Πιστεύουμε ότι τρία πρέπει να είναι τα εφόδια και γενικότερα τα χαρακτηριστικά, που πρέπει να διαθέτει μια συνδικαλιστική ηγεσία. Πρώτον, η πολιτική διορατικότητα, δεύτερον, η αγωνιστική διάθεση και τρίτον η πολιτική επάρκεια δηλαδή συνδυάζει μία συνδικαλιστική πειθώ, να έχει επιχειρήματα, να έχει ένα θεωρητικό οπλοστάσιο.

Τί συνιστά αυτό; Πολιτική διορατικότητα σημαίνει να μην περιμένεις τα προβλήματα να έρθουν, να διογκωθούν, να οξυνθούν και να παρέμβεις. Πρέπει να προβλέπεις και να έχεις την ικανότητα να παρεμβαίνεις διορθωτικά και καταλυτικά. Δηλαδή να μην παρακολουθείς απλά κάποιες εξελίξεις.

Η αγωνιστικότητα δεν κρίνεται στα λόγια, κρίνεται στην πράξη και πρέπει βεβαίως να έχει μια συνέπεια και μια διαχρονικότητα και να μην είναι μια στείρα θεωρία.

Πολύ περισσότερο θα πρέπει να υπάρχει η θεωρητική τεκμηρίωση, γιατί πολύ εύκολα κάποιοι μπορούν εδώ μέσα να μιλήσουν για φιλοκυβερνητική παράταξη της ΠΑΣΚ, για φιλοκυβερνητισμό, αλλά πολύ δύσκολα μπορούν να αποδείξουν ότι η ιστορία της ΠΑΣΚ συνδέεται με φιλοκυβερνητισμό.

Είναι αλήθεια και μόνο αλήθεια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι στην προηγούμενη περίοδο, τα στελέχη της διοίκησης της ΠΑΣΚ, οι ΠΑΣΚίτες της διοίκησης της ΔΟΕ, ήρθαν σε ευθεία αντιπαράθεση με την κυβερνητική οικονομική πολιτική.

Γιατί πραγματικά το μισθολόγιο, εξακολουθούμε να το πιστεύουμε, το πιστεύαμε, το πιστεύουμε και θα το πιστεύουμε στο μέλλον, ότι αδίκησε τους ήδη κοινωνικά αδικημένους και ευνόησε τους ήδη ευνοημένους σε ό,τι αφορά τους μισθούς στο δημόσιο τομέα.

Πολύ περισσότερο, είμαστε εκείνοι, που δε συμβιβαζόμαστε με διαδικασίες και όρους εργασιακού μεσαίωνα, που πολλοί επικαλείστε πραγματικά. Το καθεστώς των ωρομίσθιων είναι ένα καθεστώς μεσαιωνικού τύπου, που πρέπει να καταργηθεί άμεσα. Συμφωνούμε όλοι σε αυτό;

Μπορούμε λοιπόν από κοινού να διαμορφώνουμε τους όρους, για να ανατρέπουμε κάποια πράγματα. Δεν υπάρχει πολυτέλεια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να καλλιεργούμε ψεύτικες αντιθέσεις.

Αν θέλετε να είστε αριστεροί στα λόγια, να είστε. Στην πράξη πρέπει να το επιβεβαιώνετε αυτό. Από εκεί και πέρα, έχουμε χορτάσει από λόγια, έχουμε χορτάσει από διαδικασίες, που κάποιοι θέλουν να εμφανίζονται ως συνδικαλιστικοί πατριώτες. Είναι αυτοί οι οποίοι διαθέτουν το πολιτικό κεφάλαιο της αγωνιστικότητας. Είναι εκείνοι που καλλιεργούν ψεύτικες και διαχωριστικές αντιθέσεις στον κλάδο, διαχωριστικά τείχη.

Αν θέλουμε πραγματικά να προχωρήσουμε μπροστά, πρέπει να προχωρήσουμε συμμετοχικά, πρέπει να προχωρήσουμε με άλλο πνεύμα, με άλλες ρήξεις, αλλά πρέπει πρώτα απ' ολοένα αλλάξουμε νοοτροπία. Ευχαριστώ πολύ.

Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: (Ρεθύμνου)

Αν και έχω έντονο οφθαλμολογικό πρόβλημα αυτές τις μέρες, θα βγάλω τα γυαλιά γιατί μου

αρέσει και πιστεύω ότι όταν οι άνθρωποι κουβεντιάζουν πρέπει να κοιτάζονται στα μάτια και θα είμαι πιο συγκεκριμένη και πιο αισιόδοξη μάλλον από τους προηγούμενους ομιλητές.

Τα συνδικαλιστικά όργανα κρίνονται στο τέλος της διετίας. Είναι ένα εύλογο χρονικό διάστημα για να κινηθούν, να δραστηριοποιηθούν και να φέρουν αποτελέσματα.

Εμείς σήμερα πάνω στον ένα χρόνο δράσης του νέου Προεδρείου της ΔΟΕ, θα κρίνουμε όποια δείγματα γραφής έχουμε, συγκρατημένα και επιφυλακτικά, γιατί θεωρούμε, ότι το δεύτερο έτος της θητείας είναι το σημαντικότερο. Τότε φαίνονται καλύτερα τα όποια αποτελέσματα της δουλειάς τους. Θα αναφέρουμε, θα κρίνουμε και θα επισημάνουμε κάποια σημεία των πεπραγμένων, με ένα και μόνο σκοπό, να συμβάλουμε στην καλύτερη λειτουργία του δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού μας οργάνου.

Ξεκινώ με το συνδικαλιστικό μας περιοδικό, ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ. Πρωτοφανές σε περιεχόμενο, λεπτομερέστατη ενημέρωση των συναδέλφων της βάσης, για τις κινήσεις και τη δράση της ΔΟΕ, τόσο στα καθαρά συνδικαλιστικά μας θέματα, όσο και στα επιστημονικά, που άπτονται της εκπαίδευσης και της παιδείας γενικότερα.

Επίσης, η επιστημονική πλευρά του συνδικάτου, που η ΔΟΕ για πρώτη φορά τόλμησε δυναμικά να αναδείξει τη χρονιά που πέρασε, πρέπει να τονιστεί. Και γιατί έκανε σημαντικά βήματα και γιατί είχε παραμεληθεί παντελώς από προηγούμενα Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Συνάδελφοι, πιστεύω να σταθήκατε όλοι σε αυτή εδώ τη σελίδα του ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ όπως κι εγώ στάθηκα και καμάρωσα για τη δράση του συνδικαλιστικού μας οργάνου.

Συναδέλφισσα, επικαλείσαι ότι είσαι δημοκράτης, να μάθεις και πώς λειτουργεί η δημοκρατία μέσα στην αίθουσα, να μη διακόπτεις. Πραγματοποιήθηκε μια εκδήλωση στην Αθήνα με θέμα το παρόν και το μέλλον του δημόσιου σχολείου και 4 ημερίδες με μεγάλη επιτυχία κατά κοινή ομολογία των συναδέλφων. Ιδιαίτερα επιτυχής ήταν η ημερίδα για το Δημήτρη Γληνό στην Αθήνα, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 60 ετών από το θάνατό του. Αλλά και οι άλλες, στη Θεσσαλονίκη, στο Βόλο και στα Γιάννενα, είχαν πολύ μεγάλη συμμετοχή.

Τέτοιου είδους πρωτοβουλίες πιστεύω, ότι επιδοκιμάζονται από όλους τους συναδέλφους, γιατί ανεβάζουν το επίπεδο της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Παρακαλούμε να συνεχιστεί η προσπάθεια και σε άλλες πόλεις με άλλα ενδιαφέροντα και επίκαιρα θέματα.

Πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Επιτέλους το είδαμε να συγκροτείται στην πράξη, κοινοί στόχοι, κοινοί αγώνες, κοινές εμφανίσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Επιτυχές ξεκίνημα για να παγιωθεί και να στεριώσει αυτή η σύμπλευση ΔΟΕ - ΟΛΜΕ, χρειάζεται πολλή δουλειά και αγώνας. Η εκπαίδευση όμως είναι ενιαία, κοινά και ενιαία τα προβλήματα και απαιτούν ενιαία αντιμετώπιση και κοινούς αγώνες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η χρονιά που πέρασε είχε μια ιδιομορφία. Μια συνδικαλιστική ιδιομορφία. Η χώρα μας άλλαξε διακυβέρνηση και φυσικά εμείς αλλάξαμε εργοδότη.

Η ΔΟΕ, προς τιμή της, κράτησε μια ενιαία, σταθερή, αγωνιστική στάση, απαλλαγμένη από αντί ή κυβερνητικά σύνδρομα. Αν οι κυβερνήσεις δεν ανταποκρίθηκαν δεν είναι δίκαιο να το χρεωθεί, αφού η ίδια ούτε νομοθετεί ούτε εκτελεί.

Θα τελειώσω με δύο επισημάνσεις. Αξιοποιήστε το ΙΠΕΜ - ΔΟΕ για την επιστημονική στήριξη κάποιων αιτημάτων μας, ούτως ώστε και θέσεις και επιχειρήματα να έχουμε. Αυτό βοηθάει και στη στήριξη της κοινής γνώμης και στη διαπραγμάτευση και διεκδίκηση με την πολιτική ηγεσία.

Δεύτερον, δέστε με ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία το θέμα των απεργιακών αγώνων. Σίγουρα χρειάζεται περισσότερη ενημέρωση και οργάνωση. Συνεχίστε να οργώνετε την Ελλάδα, να ενημερώνετε, να στηρίζετε και να εμψυχώνετε τους συναδέλφους, η βάση το έχει ανάγκη.

Σε σας έλαχε ο κλήρος να πρωτοστατήσετε, για να ανακάμψει το συνδικαλιστικό μας κίνημα και να μη διακόπτετε. Είναι χρέος σας, γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα και το δικαιούται και το μπορεί.

Τον ερχόμενο Ιούνιο, συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, πάνω σε αυτό θα κριθείτε. Ευχή όλων μας να σας συγχαρούμε. Σε αντίθετη περίπτωση, εγώ πρώτη θα ρίξω την πέτρα του αναθέματος.

Σας ευχόμαστε από καρδιάς καλή επιτυχία.

Γ. ΒΑΓΙΩΝΑ: («Αλέξανδρος Δελμούζος» Ανατολικής Αττικής)

Και για κάποιον από τους συναδέλφους από δω, που θέλει να λέγεται αριστερός είμαι μια -πώς το είπαμε;- γενετικά τροποποιημένη συνδικαλίστρια. Μεταλλαγμένη; Μάλιστα. Από τον πόλεμο των άστρων πως τα πάτε; Αν μη τι άλλο ως δάσκαλοι θα έπρεπε να έχετε και λίγο, εάν μη τι άλλο, σεβασμό.

Συνάδελφοι, η πρακτική της ΔΟΕ, τη χρονιά που μας πέρασε, μας έδωσε ευτυχώς κάποια αγωνιστική προοπτική, που είχε απόλυτη ανάγκη ο κλάδος. Δεν έχουμε παρά να προχωρήσουμε στον ίδιο δρόμο. Επικέντρωση στα ουσιαστικά προβλήματα του χώρου, στα ουσιαστικά προβλήματα του δασκάλου μέσα στο σχολείο. Με κύριο και πρώτο βέβαια το οικονομικό και για τον δάσκαλο, αλλά κυρίως για τα σχολεία, για να πάψουν τα σχολεία να είναι ζήτουλες των γονέων και της τοπικής κοινωνίας.

Κενά και αναπληρώσεις που πάντα λύνονται και πάντα άλυτα είναι. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο συνάδελφος μέσα στο σχολείο είναι αυτό και το ξέρει ο καθένας, αλλά δεν μιλάμε, προσπαθούμε εκ των έσω να λύσουμε τα προβλήματα.

Και κάτι άλλο. Συνάδελφοι εγώ ακούγοντας την κριτική ένθεν και ένθεν και μέση και άκρη, από παντού, δημιούργησα την αίσθηση ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ απαρτίζεται αυτοδύναμα από την ΠΑΣΚ, γιατί μόνο για εκείνους ακούω, όταν μιλάω για το Διοικητικό Συμβούλιο μόνο για εκείνους ακούω κριτική. Μάλλον έμεινα πίσω γιατί εγώ πέρυσι τέτοια εποχή έζησα απλά η ΠΑΣΚ να είναι η πρώτη δύναμη. Να έχει το Προεδρείο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν έχει αυτοδυναμία. Πάντοτε,για να πάρει οποιαδήποτε απόφαση, είχε την ανάγκη κάποιων άλλων ψήφων.

Οι άλλοι ψήφοι που βρίσκονται; Οι άλλοι ψήφοι, λοιπόν, είναι άπειροι και μακριά από τις ευθύνες; Και κάτι άλλο. Ένας συνάδελφος χθες προς το τέλος της ημέρας (από την ΔΑΚΕ πρέπει να ήταν) είπε ότι η ΔΟΕ, μάλλον η ΠΑΣΚ, είχε δύο πρόσωπα και δύο ρούχα αν θυμάμαι καλά. Το ένα πριν από τον Μάρτη, το οποίο ήταν συναινετικό και το άλλο μετά τον Μάρτη που ήτανε λέει αγωνιστικό.

Συνάδελφοι από την ΔΑΚΕ ακολουθήστε κατά γράμμα το πρόσωπο του πρώτου Μάρτη που είχε το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Όλοι οι δάσκαλοι θα είμαστε ικανοποιημένοι, αυτό θέλουμε. Το προ του Μάρτη πρόσωπο της ΔΟΕ. Κάντε το, περιμένουμε.

Και ένα από τα πιο μελανά κατά την άποψή μου στοιχεία του Διοικητικού Συμβουλίου και όχι μόνο αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου αλλά και των προηγουμένων. Η στάση εργασίας. Η στάση εργασίας, συνάδελφοι, είτε το λέμε είτε όχι, το ζούμε όλοι μέσα στα σχολεία, είναι ένα μέτρο αγωνιστικό, που δυστυχώς δεν μπορεί να αφορά το δάσκαλο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι λόγοι είναι σαφείς. Ένα παιδί 6-7-8-9 και 10 και 12 χρονών δεν το αφήνεις για να πας για στάση εργασίας. Επιτέλους ας πάρουμε μια γενναία απόφαση και να πούμε ότι εμείς δεν συμμετέχουμε σε αυτού του είδους τον αγώνα. Για εκείνη την ημέρα δεν έχω αντίρρηση, αφού θεωρούμε ότι αξίζει τον κόπο το θέμα αυτό να έχει την παρουσία μας, ας κηρύξει η Ομοσπονδία απεργία μιας ημέρας για να πάρουμε μέρος. Όχι άλλη στάση εργασίας, δεν περνάει στα σχολεία. Ευχαριστώ.

Κ. ΒΛΑΧΟΣ: (Πατρών)

Ερχόμενος από την Πάτρα έφερα μια σάκα γεμάτη σκέψεις και προβληματισμούς. Πιστεύω φεύγοντας να την πάρω μαζί μου γεμάτη Αλήθειες.

Σ' αυτή, την ανώτερη συλλογική διαδικασία της Ομοσπονδίας, πρέπει όλοι και ο καθένας χωριστά να στέκεται αυτοκριτικά κατ' αρχήν και κριτικά κατά κύριο λόγο, ώστε η διαδικασία να αποβεί υπέρ όλων των φορέων που συμμετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, μα πάνω από όλα υπέρ του δημόσιου λαϊκού σχολείου.

Κατ' αρχή θέλω να τονίσω και να αναδείξω το πρωτόγνωρο, μετά από είκοσι (20) χρόνια προσωπικής εμπειρίας, έρχεται στο σχολείο που υπηρετώ το Διδασκαλικό Βήμα. Και ξέρουμε όλοι πολύ καλά, πόσο σημαντικό είναι να έχει το Διδασκαλικό Βήμα ο δάσκαλος, ως εργαλείο πληροφόρησης και προβληματισμού.

Η ΔΟΕ, λοιπόν, ως Δ.Σ. κι εμείς ως μέλη περιφερειακών Συλλόγων, είχαμε δεσμευθεί απ' το περυσινό πρόγραμμα δράσης , το καλοκαίρι να μην περάσει ανεκμετάλλευτο, γιατί το φθινόπωρο θα ήταν « θερμό».

Προγραμματίστηκαν, λοιπόν, και πραγματοποιήθηκαν δυο απεργιακές κινητοποιήσεις, στις 6/10/2003 και στις 3-4/11/2003. Η πρώτη είχε μεγάλη συμμετοχή, ενώ η άλλη δεν ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις και στις προσδοκίες που είχε θέσει η ΔΟΕ.

Αυτό γιατί, όταν κάνουμε εκτίμηση απεργιών πρέπει να συνεκτιμούμε τους υποκειμενικούς και αντικειμενικούς παράγοντες, οι οποίοι διαδραματίζουν σπουδαίο ρόλο στην αίσια έκβαση των αγώνων. Οι αντικειμενικοί παράγοντες είναι τα πραγματικά προβλήματα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης, ενώ οι υποκειμενικοί είναι η συμμετοχή των εκπαιδευτικών σ' αυτή την προσπάθεια.

Το κυρίαρχο όμως είναι οι κοινωνικές συμμαχίες και κατά πόσο αυτές βοήθησαν στη μαζικοποίηση και τη συμμετοχή στον απεργιακό αγώνα. Το σημαντικότερο ,εκτιμώ σ' αυτή τη συνδικαλιστική χρονιά, ήταν ότι η ΔΟΕ απέβαλλε τον αρνητικό χαρακτηρισμό του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Και αυτό φάνηκε ξεκάθαρα με τις πρωτοβουλίες της , οι οποίες αντέκρουαν κάθε αρνητική κυβερνητική πολιτική, που είχε αντιεκπαιδευτικό χαρακτήρα.

Η ΔΟΕ, συνάδελφοί μου, δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μόνο μια συνδικαλιστική-διεκδικητική Ομοσπονδία, που προσπαθεί και αγωνίζεται μόνο για τα οικονομικά και υπηρεσιακά θέματα.

Έχει και πρέπει να έχει έντονο επιστημονικό χαρακτήρα. Γι' αυτό ξέφυγε απ' τις προηγούμενες πρακτικές και ανέδειξε σε τέσσερις (4) κορυφαίες διαδικασίες, κυρίαρχα θέματα που απασχολούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

1- στις 22/11/2003 Ημερίδα στην Θεσσαλονίκη με θέμα, τα προβλήματα των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων. Η συμμετοχή και η επιτυχία μεγάλη. Αξίζει να σημειωθεί ότι είχε προγραμματισθεί δυο (2) χρόνια πριν και δεν είχε πραγματοποιηθεί.

2- Στις 22/3/2004, Ημερίδα στο Βόλο με θέμα που αφορούσαν τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με μεγάλη επιτυχία.

3- Στις 14 και 15/5/2004 έγινε το Συνέδριο ΔΟΕ/ΠΟΕΔ στη Ρόδο με θέμα την παγκοσμιοποίηση και εκπαίδευση- το δημόσιο σχολείο στο νέο περιβάλλον.
4- Το Μάιο του 2004 έγινε Ημερίδα στα Ιωάννινα με θέμα την Ευέλικτη Ζώνη και το Ενιαίο Διαθεματικό Πλαίσιο Προγραμμάτων και Σπουδών.

Το σημαντικό εδώ είναι ότι η ΔΟΕ με αυτές τις περιφερειακές διαδικασίες ανέδειξε στις τοπικές κοινωνίες τα θέματα αυτά, τα έκανε κτήμα της, τα τοπικά ΜΜΕ τα είχαν στην επικαιρότητα, και οι εκπαιδευτικοί συμμετείχαν μαζικά. Αυτό σημαίνει ότι οι δάσκαλοι στην περιφέρεια διψούν για ενημέρωση και συμμετοχή. Και όλοι ξέρουμε ότι καλός δάσκαλος είναι ο ενημερωμένος δάσκαλος.

Αν η μνήμη κατοικεί η λήθη ερημώνει. Κι επειδή οι θύμησες αναζητούν το ανύποπτο, δεν μπορούμε να πούμε ότι τα μέλη του Δ.Σ της ΔΟΕ κολύμπησαν στο αρχιπέλαγος των θαυμάτων. Εξ άλλου όλοι ξέρουμε ότι δεν γίνονται θαύματα.

Είχε όμως παρουσία. Θετική και δημιουργική.

Οι εμφανίσεις του προέδρου στα ΜΜΕ, τα δελτία τύπου, οι συνεντεύξεις, οι ενημερώσεις, έπαιξαν σημαντικό ρόλο, στο να γίνουν τα εκπαιδευτικά θέματα αποδεκτά από τον βασικό μας συνεταίρο, την κοινωνία.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει οι υψηλές αξίες να συντροφεύονται με χαμηλές πρακτικές. Γι' αυτό και η μη ομόφωνη απόφαση στις 14/5/2004 για τους συναδέλφους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς ήταν μια χαμηλή πρακτική.

Κύριε Πρόεδρε,

Το ερμάριο της ιστορίας δεν ανοίγει μόνο με ένα κλειδί! Γι' αυτό και η αλήθεια δεν είναι μια και μοναδική.

Ούτε το σχέδιο Νόμου που κατατέθηκε προχθές πρεσβεύει την μοναδική αλήθεια...

Χωρίς συζήτηση, χωρίς διάλογο με τις ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Οι ρυθμίσεις - μεταρρυθμίσεις κατά την ιστορική πορεία της ελληνικής εκπαίδευσης ήταν το αποτέλεσμα του πολιτικού πλαισίου του Κράτους.

Δεν είναι τυχαίο ότι τα θερινά τμήματα της Βουλής λειτουργούν ως άδεια δοχεία δεχόμενα το περιεχόμενο της κεντρικής πολιτικής εξουσίας, ενώ υπάρχει πολιτική και κοινωνική άπνοια.

Εξ' άλλου στη δική μου αντίληψη για την παιδεία και την εκπαίδευση δεν υπάρχουν δεδομένα, μόνο ζητούμενα.

Κάνω πρόταση στον Πρόεδρο της Γ.Σ., να τη μεταφέρει αύριο στην κ. Υπουργό.

– Ποιές στρατηγικές- πολιτικές έχετε επιτέλους για την επιστημονική και οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών;
– Για το διορισμό όλων των αναπληρωτών και ωρομισθίων που είχατε δεσμευθεί;
– Για την ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών;
– Για την καθιέρωση 2/χρονης προσχολικής αγωγής;
– Για τη βελτίωση και την γενίκευση του Ολοήμερου Σχολείου;

Ψηφίζω τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας και προσκαλώ όλα τα μέλη του Δ.Σ., την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά, αυτό το φαινόμενο των Ημερίδων που είναι σε εμβρυϊκή μορφή, να γίνει θεσμός και να απλωθεί σε όλη την Ελλάδα.

Το έχουμε ανάγκη όλοι, εκπαιδευτικοί και τοπικές κοινωνίες.

Το έχει ανάγκη το σχολείο, ώστε να γίνει Κέντρο απόψεων και δημιουργικών προβληματισμών των τοπικών κοινωνιών.

Γιατί το σημαντικό είναι, πώς να φθάσεις στο Μέλλον πριν αυτό φθάσει σε Σένα. Σας ευχαριστώ.

Μ. ΓΙΑΜΑ: (Χαλκίδας)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες θα ξεκινήσω από κάτι που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση με το ξεκίνημα της απογευματινής μας συνεδρίασης. Ήταν η τοποθέτηση ενός συναδέλφου, που ενώ αναγνώριζε μια πλούσια δράση στην παράταξη της ΠΑΣΚ ολόκληρη αυτή την συνδικαλιστική χρονιά, ταυτόχρονα καταλόγιζε στην ΠΑΣΚ πάλι, την έλλειψη πολιτικής βούλησης της προηγούμενης κυβέρνησης για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων που ταλανίζουν τον κλάδο.

Συνάδελφοι, συνδικαλιστές είμαστε και για τη συνδικαλιστική μας δράση ήρθαμε να κριθούμε εδώ. Βέβαια αυτό είναι μια αυτονόητη αρχή, που δεν σας τη λέω για να κάνω μάθημα, αλλά γιατί είναι γνωστό ότι απολογούμαστε εμείς στους Συλλόγους και οι συνάδελφοι της ΔΟΕ σε μας όχι γιατί βούλεται ή πράττει η κάθε Κυβέρνηση, αλλά για τη δική μας συνδικαλιστική δράση. Και βέβαια αυτό το λέω όχι για να τονίσω το αυτονόητο, αλλά γιατί πραγματικά αρχίζει να με ανησυχεί αυτή η διαφαινόμενη ταύτιση παρατάξεων και κυβερνήσεων που παρατήρησα από τη ΔΑΚΕ.

Και για να μπω στην ουσία γιατί αυτό ήταν μια παρένθεση, η προηγούμενη συνδικαλιστική χρονιά κατά την άποψή μου δεν απέδωσε στον βαθμό που προσδοκούσαμε όλοι -κι εγώ μαζί με σας- απτά αποτελέσματα, όσον αφορά τα κορυφαία ζητήματα που είχαμε θέσει. Ζητήματα που αφορούν την οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, τις εργασιακές σχέσεις, ωρομίσθιους και τη λύση στο πρόβλημα των αναπληρωτών και άλλα.

Όμως η οργάνωση των κινητοποιήσεων και μιλώ για όλο το πλέγμα δράσης της ΔΟΕ, αφίσες, περιφερειακές συγκεντρώσεις, συνδικαλιστικές επισκέψεις και επιστολές στους γονείς, κλιμάκια στους Συλλόγους και βέβαια την παρουσία του Δ.Σ. όλο αυτό το διάστημα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έχουν βάλει μια σπουδαία παρακαταθή-

κη, μια παρακαταθήκη που θα πρέπει το Δ.Σ. να την αξιοποιήσει στο έπακρο για τη νέα συνδικαλιστική χρονιά. Και αυτή η παρακαταθήκη είναι το ότι έβαλε ... πολύ. Είναι εύκολο να δω γιατί δεν μπορέσατε να συμπορευθείτε με τους άλλους εργαζόμενους που απεργούσαν εκείνη την εποχή του φθινοπώρου.

Και το ερώτημα είναι τι κάνουμε. Απέναντι στο «εσείς» ορθώνεται αργά αλλά σταθερά ένα αγωνιστικό «εμείς», που προσπαθεί να διαμορφώσει ένα κίνημα ανατροπής και νίκης, κίνημα μορφωτικό και ανεξάρτητο που θα στηρίζεται στους εκπαιδευτικούς, ένα κίνημα που θα έχει τη ματιά του στο μέλλον, την καρδιά του και την παρέμβαση του στο παρόν και θα στέκεται κριτικά στη σημερινή πραγματικότητα και στο παρελθόν της εκπαίδευσης, διαμορφώνοντας ένα μάχιμο εκπαιδευτικό, κοινωνικό πρόγραμμα εφ' όλης της ύλης.

Ένα πρόγραμμα που απέναντι στο επιχειρηματικό σχολείο, την παιδεία για την αγορά και την ένταση της εκμετάλλευσης θα διεκδικεί μια παιδεία απαλλαγμένη από τα δεσμά του κέρδους, των ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων και θα έχει γνώμονα την εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνίας και του ανθρώπου. Θα παλεύει με το σύνθημα «γνώση σημαίνει ελευθερία».

Για νέο πρόγραμμα σπουδών που θα καταργεί τον ασφυκτικό έλεγχο των κρατικών ή ιδιωτικών προγραμμάτων σπουδών, την αυθεντία του βιβλίου ή του εκπαιδευτικού, την παπαγαλία, τον μονόλογο, την εξετασιομανία, την πειθάρχηση και θα δημιουργεί νέες δημοκρατικές διαδικασίες προσέγγισης της γνώσης με ουσιαστικό παιδαγωγικό και επιστημονικό ρόλο στον ίδιο τον εκπαιδευτικό και τους άλλους φορείς της εκπαίδευσης. Που θα συμβάλει στη διαμόρφωση ελεύθερα σκεπτόμενων, ανήσυχων προσωπικοτήτων, ανθρώπων με ευρύ πνευματικό ορίζοντα, φαντασία και κριτική σκέψη.

Ενός εκπαιδευτικού που θα αναγνωρίζεται ο παιδαγωγικός του ρόλος, θα διεκδικεί και θα επιβάλει ουσιαστικά ρόλο στον Σύλλογο Διδασκόντων και την εκπαιδευτική κοινότητα. Για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση της εκπαιδευτικής πράξης, για την αντιμετώπιση των μαθησιακών προβλημάτων με εσωτερική χρήση των συμπερασμάτων. Για αυτούς και άλλους τόσους λόγους εμείς καταψηφίζουμε τα δικά σας πεπραγμένα και δηλώνουμε πως εμείς περίοδο χάριτος δεν χορηγούμε, ούτε στην κυβέρνηση ούτε στον υποταγμένο συνδικαλισμό. Γιατί για μας, τον ανεξάρτητο ταξικό συνδικαλισμό, η αναμέτρηση έχει ήδη αρχίσει.

Συνάδελφοί μου, πραγματικά είναι άχαρος ο ρόλος του ομιλητή που βλέπει να μην έχει την προσοχή του ακροατηρίου. Αρχίζει να σκέφτεται ότι μάλλον αυτά που λέει είναι ανιαρά. Όμως παρόλα αυτά θα προσπαθήσω να σας τραβήξω λίγο την προσοχή.

... λοιπόν προς την ελληνική κοινωνία το δίκαιο των αιτημάτων του κλάδου μας και αυτό είναι πραγματικά σπουδαίο, γιατί από πολλούς βαλλόμαστε προς την ελληνική κοινωνία. Αφετέρου απέδειξε, πως συγκροτημένα πλέον ο κλάδος των δασκάλων είναι εδώ με ετοιμότητα και διάθεση για διεκδίκηση αυτού του δικαίου.

Ταυτόχρονα μια μεγάλη παρακαταθήκη επίσης για την καινούρια χρονιά είναι ο κύκλος αυτός των ημερίδων, η εξακτίνωση για την οποία μίλησε ο συνάδελφος πριν από λίγο ο Μεντζίνης γιατί επιτέλους γίνεται πράξη το πλησίασμα της ΔΟΕ προς τη βάση, προς τους συναδέλφους. Και αυτό το πλησίασμα συνάδελφοί μου είναι απαραίτητο περισσότερο τώρα από ποτέ. Γιατί το ζητούμενο από όλους μας εδώ μέσα -και που το δεν το είχαμε στην αρχή της χρονιάς- είναι η συσπείρωση και η ενεργοποίηση όλων των συναδέλφων.

Στην αυτενέργεια που ζήτησε ο συνάδελφος Τουλγαρίδης πριν από λίγο, που δεν επιτυγχάνεται βέβαια ούτε με τις περιχαρακώσεις, ούτε με τις κραυγές, ούτε με τον ξύλινο λόγο και τα συνθήματα, το ανάθεμα στους άλλους τους κακούς, ξέρετε, αλλά και τη δική μας μοναδικότητα της αλήθειας που παρατήρησα σήμερα εδώ.

Γιατί συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία χρόνια το Συνδικαλιστικό Κίνημα σε ευρωπαϊκό αλλά και σε ελλαδικό επίπεδο έχει επιδοθεί σε έναν αγώνα άμυνας για όλα τα μεγάλα ζητήματα που μας απασχολούν. Και είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα, τώρα, να βγει επιθετικά και πειστικά για να επιβάλει τους δικούς τους όρους, που είναι όροι νίκης για τους εργαζόμενους. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΓΚΟΥΜΑΣ: («Αλέξανδρος Δελμούζος» Ανατολικής Αττικής)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να επικεντρωθώ σε όλα αυτά που το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ έκανε την τελευταία χρονιά και θα κάνω κριτική πεπραγμένων και θα απευθυνθώ σε συναδέλφους. Να παρακάμψω τις αυθαίρετες ερμηνείες, που μερικοί νομίζουν, ότι εμείς είμαστε άκαπνοι, εμείς από δω στη φωτιά είπε κάποιος και εσείς από κει που χειροκροτάτε.

Να δώσουμε ένα ραντεβού ένα πρωί να πάμε στο σχολειό που είμαι για να δούμε ποιοι επιτέλους είναι στα σχολειά και ποιοι απέξω. Κριτική πεπραγμένων σε αυτά που έχουν γίνει, έχουν γνωστοποιηθεί, έχουν υλοποιηθεί, με συγκεκριμένη αφετηρία το διεκδικητικό αγωνιστικό πλαίσιο που εμείς ψηφίζουμε, σε θεσμικά όργανα και όχι απέξω από τους διαδρόμους και που εμείς προχωράμε για να διαμορφώσουμε ένα προφίλ του Έλληνα δασκάλου, όχι το δικό μας προφίλ για κάποια μέρα να πάρουμε μια καρέκλα κάπου.

Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτόν τον σύντομο ορισμό των πεπραγμένων, τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είχαν και θετικά και αρνητικά χαρακτηριστικά.

Αρνητικό: η παρουσία του μονοπρόσωπου Προεδρείου. Η ανάληψη ευθυνών αφορά όλους μας και την παράταξη την οποία εκπροσωπώ, την ΠΑΣΚ. Η μη δυνατότητα ανάδειξης μαζικών προτάσεων με μαζική απήχηση. Μην σας κακοφαίνεται, συνάδελφοί μου, αν ακούμε εδώ ότι η Έκθεση από τον Γενικό Γραμματέα της ΔΟΕ, τον Π. Μπαμπούρα δεν ακούστηκε από κάτω ή ήταν λέει ημερολόγιο καταγραφής.

Μέσα στην Έκθεση των πεπραγμένων γίνεται ανάλυση πολιτικού και συνδικαλιστικού λόγου. Η ΠΑΣΚ θα το φέρει μόνο αυτό ή και οι υπόλοιπες παρατάξεις; Μόνο την ΠΑΣΚ αφορά ή 72 χιλιάδες συναδέλφους; Εκεί, λοιπόν, να το εστιάσετε και να είμαστε προσεκτικοί στο τι λέμε.

Σε αυτό το σημείο θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ όπως παρακαλώ τον εαυτό μου να έχουμε κοινή συνδικαλιστική γλώσσα. Άλλο είναι να έχω δική μου πρόταση, άλλο είναι να τοποθετούμε μετά από μια συγκεκριμένη πρόταση και ελπίζω συνάδελφε Πρόεδρε Δ. Μπράτη στην δευτερολογία σου να μας παρουσιάσεις ποιες παρατάξεις ζήτησαν γραπτές εισηγήσεις, γιατί εδώ ζούμε ένα θέατρο παραλόγου.

Ερχόμαστε σε αυτή την αίθουσα και δηλώνουμε ότι εμείς τα λέγαμε, τα λέγαμε, τα λέγαμε. Σε ποιους; Πότε; Και αναφέρομαι σε συγκεκριμένες παρατάξεις. Δεν αμφιβάλλω συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ότι είσαστε μεγάλη παράταξη, ούτε εγώ θα κρίνω γι' αυτό, αλλά με ψυχολογικούς όρους έχετε ταυτιστεί με την κυβέρνηση.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα για να δείτε ότι η σύγκριση με αυτό το Προεδρείο με το προηγούμενο Προεδρείο δεν μπορεί να γίνει... Γιατί; Επί επτά μήνες όταν είχατε τις τύχες του Κλάδου στα χέρια σας βάλατε στα αζήτητα το κυρίαρχο θέμα των αναπληρωτών, ξεχνώντας τι είχατε ψηφίσει στην 70η Γενική Συνέλευση.

Οι θέσεις της ΠΑΣΚ τότε ήταν ξεκάθαρες και είναι καταγεγραμμένες, δεν θα κουράσω το σώμα. Τώρα όμως ερχόσαστε εκ των υστέρων να θυμηθείτε και τότε ξέρετε ποιος ήταν ο εισηγητής και είχατε ρίξει και το δόλωμα προς όλες τις παρατάξεις. Διορισμό των αναπληρωτών μέσα από την επετηρίδα και για μια τελεία τότε δημιουργήθηκε σάλος εδώ μέσα.

Ξεχάσατε τι είπατε το πρωί στην Πανηγυρική και τι σας φώναζαν οι συνάδελφοι από κάτω και ποια ήταν η ξεκάθαρη θέση της ΠΑΣΚ. Αυτά για την ιστορία, για να μην ξέρετε ότι ο Κλάδος αυτός έχει και μνήμη και ξέρει και πηγαίνει μπροστά.

Και όλα αυτά δυστυχώς τα προβάλλετε σε παραταξιακή σας ανακοίνωση και μάλιστα σε μια εποχή που κανείς θα περίμενε να είχατε πάλι ξεκάθαρη θέση, γιατί σε απεργιακή κινητοποίηση για τους ωρομισθίους στο Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν είχατε ψηφίσει εσείς καμμία απεργιακή κίνηση κα αυτά τα προβάλλετε σαν θέση του κλάδου για τους αναπληρωτές.

Διακρίνω στο πρόσωπό σας συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ευφορία και ικανοποίηση.

Χαίρομαι, θα ήθελα να σας ξαναδώ έτσι όταν ;;;;; του 2005 σχεδόν κανένα μέλος της ΔΑΚΕ στη ΔΟΕ δεν θα έχει τερματίσει την θητεία του.

Οι «σειρήνες» θα τα έχουν παρασύρει σε άλλες θέσεις επιλεγμένοι με κομματικά κριτήρια. ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΜΑΣ.

Στα θετικά του απολογισμού του Διοικητικού Συμβουλίου, θα τα ακούσετε. Είναι αυτό που ο προηγούμενος Πρόεδρος της ΔΟΕ και αγαπητός μου φίλος έλεγε: «ο βαθμός ανταπόκρισης του νέου στις προσδοκίες του κοινωνικού συνόλου και τις σύγχρονες ανάγκες» δεν είναι δικά μου λόγια.

Για πρώτη φορά, λοιπόν, με αυτό το Προεδρείο η κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι απεργούν και οι δάσκαλοι. Θα δώσω στο Προεδρείο της 73ης Γενικής Συνέλευσης αποκόμματα των εφημερίδων που δείχνουν ξεκάθαρα πριν της 7 Μάρτη τον Αύγουστο τι έγραφαν οι εφημερίδες για τον Πρόεδρο και τα υπόλοιπα πέντε μέλη της ΠΑΣΚ.

Αυτός είναι ο κυβερνητικός συνδικαλισμός; Μην ξεχνιόσαστε, τότε κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ, δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία. Ο κ. Μπράτης τότε έκανε αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ, για την ιστορία.

Η ανάδειξη των προβλημάτων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, των δασκάλων, των νηπιαγωγών, των ειδικοτήτων, αναδείχθηκαν έτσι συνάδελφοί μου, έτσι που οι νόμοι που αφορούν την εκπαίδευση να έχουν την μορφή ανοιχτών προγραμμάτων και να επιδέχονται διορθώσεις. Λόγια της δευτερολογίας του περσινού προέδρου της ΔΟΕ.

Το χτίσιμο, λοιπόν, στην πράξη του εκπαιδευτικού μετώπου ΔΟΕ-ΟΛΜΕ πέρασε στα αζήτητα. Είπε ένας συνάδελφος από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ γιατί δεν κάναμε μέτωπο με τους ΟΤΑ, αυτό το μέτωπο που ο Πρόεδρος ο Γρ. Καλομοίρης είπε το πρωί: **ΤΟ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ πέρασε στα ψιλά...**

Η παρέμβαση, λοιπόν στην προηγούμενη κυβέρνηση για να δείτε ποιος είναι και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, για το θεσμό των ωρομισθίων, για απαράδεκτες καταστάσεις που αφορούν υποδομές στο ολοήμερο, για την λέξη **εμπαιγμός** που αναφερθήκαμε όταν ο κλάδος θεωρούσε ότι πρέπει να αναδειχθεί το αυτονόητο: **Να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας.** Αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο το έκανε και θα συνεχίσει να το κάνει.

Την παρέμβαση του νόμου, που αφορά την ειδική αγωγή. Δουλεύω 14 χρόνια στην ειδική αγωγή. Αύριο θα το-

ποθετηθώ πάνω στις εργασιακές σχέσεις. Θα ήθελα ο Πρόεδρος του ΠΕΣΕΑ που έρχεται αυτή την στιγμή και με βλέπει, αύριο να πει ήταν ή δεν ήταν ο Γενικός Γραμματέας της ΔΟΕ ο Π. Μπαμπούρας που ξεκάθαρα πήρε στην συνεδρίαση του ΠΕΣΕΑ το λόγο και δήλωσε ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία έχει θέσεις και ζητάει κατάργηση του Νόμου.

Μες στις Ολομέλειες Προέδρων για πρώτη, ας με διαψεύσει όποιος θέλει, ο Πρόεδρος ο Δ. Μπράτης δεν πήρε το λόγο και βγάλαμε ψήφισμα για την ειδική αγωγή; Αυτά για την παρέμβαση που έκανε το Δ.Σ. της ΔΟΕ και για την ιστορία.

Και όλα αυτά, πιστεύω ότι τα πέντε μέλη που πήραν την ευθύνη της σύνθεσης του Προεδρείου, τα πρόβαλλαν ξέροντας πολύ καλά ότι οι σταυροί της απαξίωσης, αγαπητοί μου συνάδελφοι, είναι στημένοι και από άσπονδους φίλους και από δηλωμένους εχθρούς. Και πιστεύω ότι πέτυχε και επειδή χρωστάω μια απάντηση σε ένα φίλο από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, ξέρει πολύ καλά ποιος είναι, δεν πειράζει θα σας τον πω μετά.

Θέλω να του πω ότι αυτό το νέο που είπα σε κάποια άλλη Γενική Συνέλευση δεν θα αργήσει να έρθει, γιατί τα προβλήματα στα σχολεία δεν έχουν διαχωριστικές γραμμές, αφορούν όλους μας. Η οπτική γωνία αλλάζει. Θα περίμενα, λοιπόν, τόσο από την ΕΣΑΚ και το Αριστερό Κίνημα όσο και τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ να υποστηρίζουν το θετικό, να αρνούνται το αρνητικό και να περιμένουν και να προσαρμόζονται στα καινούργια δεδομένα.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, για μένα ευτυχώς, το σχολείο του σήμερα δεν είναι πέτρινο. Ζει, αναπλέει και πλάθει συνειδήσεις. Η θετική, λοιπόν, ψήφο, δεν δουλεύουμε στο ίδιο σχολείο τότε συνάδελφε, η θετική ψήφος στα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ αγαπητοί συνάδελφοι είναι κάλεσμα για επαγρύπνηση και θέση μάχης.

Το συνδικάτο δεν νομοθετεί. Η απροσεξία των παρατάξεων μπορεί να μας οδηγήσει σε αδιέξοδα. Οι εκπαιδευτικοί, όλοι μας, έχουν μέσα τους τον αέρα της ελευθερίας και το διδάσκουν αυτό στα παιδιά μας. Έχουν σημαντική συμμετοχή για την ανάδειξη των δυνάμεων που απελευθερώνουν τον άνθρωπο. Καλό αγώνα μέσα από σωστές θέσεις και υλοποίηση των θέσεων. Σας ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΚΑΛΥΒΑΣ: («Αθηνά» Αθηνών)

Θα περίμενε κανείς, η πολυχρωμία της συνδικαλιστικής ανθρωπογεωγραφίας αυτής της αίθουσας να δράσει ευεργετικά και να ανυψώσει τον Κλάδο. Δυστυχώς, επέτεινε τη βασανιστική και ψυχοφθόρα εσωστρέφεια και άφησε στο απυρόβλητο τα πραγματικά προβλήματά μας.

Άλλοι, θριαμβολογούν και επιχαίρουν για τη συντηρητική στροφή στο πολιτικό σκηνικό. Και άλλοι, με την πολυτέλεια της μειοψηφίας τους, που την αξιοποιούν για να μην αναλαμβάνουν ευθύνες, επιδίδονται στο σπορ του «ελεύθερου σκοπευτή» για να μηδενίσουν το έργο όσων προσπάθησαν, για να μαξιμαλίσουν, για να υπονομεύσουν την ενωτική πορεία, για να αδρανοποιήσουν τον Κλάδο, για να προπαγανδίσουν τις μοναχικές παραταξιακές τους διαδρομές, τις γραφειοκρατικές νοοτροπίες, τους «δημοκρατικούς συγκεντρωτισμούς», τους επαγγελματικοποιημένους συνδικαλισμούς και τα «καθαρόαιμα» παραταξιακά μέτωπα.

Έβαλαν στο ίδιο τσουβάλι συντηρητικές αναδιπλώσεις και προοδευτικές προσεγγίσεις της παγκοσμιοποιημένης πραγματικότητας. Μπέρδεψαν τα κυβερνητικά πεπραγμένα με τις καθαρές συνδικαλιστικές διεκδικήσεις. Επιτέθηκαν σ' όλους εκείνους που με τις πρωτοβουλίες και τη δράση τους στο Προεδρείο της ΔΟΕ κράτησαν όρθιο τον Κλάδο στη συγκυρία της γενικότερης απαξίωσης συλλογικών θεσμών και εκπροσωπήσεων.

Με πνεύμα αντικειμενικό και με το χέρι στη καρδιά δείξτε έστω και μια οργάνωση με καλύτερη παρουσία από τη Δ.Ο.Ε. τη χρονιά αυτή. Είμαι βέβαιος ότι ενδόμυχα παραδέχεστε το μεγάλο έργο, όμως, δεν το ομολογείτε, για να μην αναγνωρίσετε την προσφορά της ΠΑΣΚ στο Προεδρείο.

Η παράταξή μας έχει πάντα τη δύναμη να ξεπερνά αυτές τις λογικές. Προτιμά να εστιάζεται στα προβλήματα και στο τι περιμένει τον Κλάδο στη συγκυρία της συντηρητικής αναδίπλωσης. Και επειδή οι φήμες, τις περισσότερες φορές, είναι προάγγελοι της σχεδιαζόμενης κυβερνητικής πρακτικής θα πρέπει **από τώρα να οργανώσουμε την αντίδρασή μας στην επιχείρηση κομματικής χειραγώγησης της εκπαίδευσης, που στο όνομα της «φιλελευθεροποίησης» έχει σκοπό να τη θέσει στην υπηρεσία των νεοφιλελεύθερων επιταγών.**

Εργασιακές σχέσεις, ασφαλιστικά δικαιώματα, μισθολογική πολιτική, συνολική αμφισβήτηση του κοινωνικού στοιχείου της οικονομίας, διανεμητικοί μηχανισμοί, κοινωνικές υπηρεσίες και γενικά ό,τι συνιστά και ενισχύει το όραμα της κοινωνικής δημοκρατίας, με τη συντηρητική αναδίπλωση του πολιτικού σκηνικού αμφισβητείται.

Η αμφισβήτηση αυτή θα πάρει τη μορφή ευθείας απειλής στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του κόσμου της μισθωτής εργασίας.

Η ζοφερή αυτή συγκυρία υπαγορεύει τους προσανατολισμούς μας, την ευθύνη μας για ενωτική πορεία, την ομοθυμία και ομοψυχία για σθεναρή και αποφασιστική στάση με στόχο να αντιμετωπισθούν τα προγραμματιζόμενα.

Εμείς, με τη στάση μας στο ασφαλιστικό, στις αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις του Ν. 2525, στις πολιτικές λιτότητας και στα επιδερμικά μισθολόγια δείξαμε το δρόμο του ακηδεμόνευτου συνδικαλισμού, που ξέρει να πολιτεύεται για να στηρίξει την κοινωνική διάσταση της οικονο-

μίας, τον ευρύτερο στόχο για κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, για την κοινωνία της ευημερίας. Οι ιστορικές κατακτήσεις της τελευταίας εικοσιπενταετίας είναι ο αψευδής μάρτυρας του έργου και της προσφοράς μας.

Τώρα, είναι η σειρά της ΔΑΚΕ να αποδείξει πώς εννοεί τον «ανεξάρτητο», συνδικαλισμό της και πώς τον συμβιβάζει με το ιδεολογικοπολιτικό περιεχόμενο των νεοφιλελεύθερων οικονομικών επιλογών του πολιτικού της φορέα.

Όσο για τις άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις της αίθουσας αυτής, θυμίζω ότι το φαινόμενο του παγκοσμιοποιημένου οικονομικού νεοφιλελευθερισμού δεν αντιμετωπίζεται με δαιμονοποιήσεις, αφορισμούς και ξόρκια. **Όποιος θέλει να παίρνει το μέρος της εργασίας και των εργαζομένων στη διαχρονική διαπάλη ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ-ΕΡΓΑΣΙΑΣ δεν προτιμά τις μοναχικές διαδρομές και τις περιθωριακές πολιτικές. Ενισχύει τις κοινωνικές συμμαχίες και αγωνίζεται για την αποτελεσματική αμφισβήτηση των σπλάχνων του συστήματος με την αξιοποίηση όλων των κοινωνικών δυνάμεων.** Στον αγώνα αυτό, οι ταμπέλες, τα συνθήματα, οι βολικές οριοθετήσεις και οι θεωρίες περί ιδεολογικής, κλπ. καθαρότητας πολύ μικρή σημασία έχουν. Μεγάλη σημασία έχει η ενωτική δράση και η καθαρότητα των στόχων. Το τελευταίο, ας το καταλάβουν καλύτερα εκείνοι, που νομίζουν ότι είναι καλύτερη η Κλαδική μισθολογική πολιτική από την κεντρική διαπραγμάτευση με στόχο μια αξιόπιστη πολιτική αμοιβών για όλους και φυσικά για ενισχυμένο συνταξιοδοτικό σύστημα.

Είναι καιρός, λοιπόν, να διδαχθούμε από τα λάθη μας και να πάμε μπροστά. Το μέλλον θα δείξει...

Ν. ΚΑΡΔΑΡΑΚΟΣ: (Άργους)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κριτική των πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι μια διαδικασία, που οφείλουμε να την κάνουμε με υψηλό αίσθημα ευθύνης, χωρίς να παριστάνουμε τους ειδικούς περί τα γενικά, αφού προηγούμενα έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας απαντώντας στα ερωτήματα.

Πού ήμασταν όλοι εμείς οι 70.000 εκπαιδευτικοί την περασμένη συνδικαλιστική χρονιά; Πήραμε μέρος στις διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων των τοπικών Συλλόγων; Την ημέρα των τακτικών Γενικών Συνελεύσεων πίναμε καφέ στις πλατείες και στους πεζόδρομους ή κάναμε τα ψώνια μας και τις δουλίτσες μας; Καταθέσαμε τις προτάσεις μας στα τοπικά Δ.Σ.; Ήμασταν παρόντες στους αγώνες; Το ξέρετε όλοι συνάδελφοι που ήμαστε.

Αγωνιστική υπεροχή και πατρότητα της ενότητας, που καπηλεύεται από παρατάξεις, καλό είναι να αποφεύγεται. Τις συνδικαλιστικές ηγεσίες οφείλει να τις διακρίνει η αρετή της συνέπειας, της αγωνιστικότητας, της βούλησης να συγκρουστεί ακόμα και με τον πολιτικό φορέα με τον οποίον μπορεί να συνδέεται φιλικά.

Εσείς κ. Πρόεδρε του Δ.Σ. της ΔΟΕ το αποδείξατε. Σαν ηγεσία πιστεύω, ότι, τη χρονιά που αφήσαμε, συγκρουστήκατε και με τις δύο κυβερνήσεις, που έτυχε να έχετε στη θητεία σας, όταν κάποιοι παρωπιδούχοι μετεξελίσσονταν κατά περίπτωση σε επικριτές ή χειροκροτητές ή μοναδικοί προστάτες των λαϊκών εργασιακών δικαιωμάτων μας.

Η ηγεσία της ΔΟΕ με σωφροσύνη, συνέπεια και ανιδιοτέλεια, έδωσε μαθήματα συνδικαλιστικής, αγωνιστικής, δημοκρατικής και επιστημονικής γραφής. Η τάση να υποβαθμίζεται, να μηδενίζεται, η δημιουργική πορεία δεν προσφέρει, αλλά επιτρέψτε μου να πω, ότι είναι ύποπτη και εξυπηρετεί ξένα με τον κλάδο συμφέροντα.

Κύριε Πρόεδρε του Δ.Σ. της ΔΟΕ, συνεχίστε. Βάλατε τον κλάδο στη σωστή τροχιά και σίγουρα του χρόνου τέτοια εποχή θα δικαιωθείτε. Αφουγκραστείτε τις αγωνίες. Λάβετε υπόψη σας τις κρυστάλλινες προτάσεις από όπου και αν προέρχονται. Και την τακτική των ημερίδων που εγκαινιάσατε και κάνατε πράξη να τη συνεχίσετε. Αλωνίστε την Ελλάδα αλλά και τους Συλλόγους του εξωτερικού και η εργοδοσία θα αναγκαστεί, να ενδώσει στα δίκαια αιτήματα του κλάδου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εμείς όλοι θα στηρίξουμε όλες τις φιλότιμες συνδικαλιστικές δράσεις σας όταν η κα Υπουργός θα μας λανσάρει σε λίγο, ότι η αναλογία των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα είναι ένας δάσκαλος προς 7 μαθητές. Πού το βρήκε άραγε τη στιγμή που η συνδικαλιστική ηγεσία που πρόσκειται φιλικά στην κα Υπουργό μιλάει για πολυμελή τμήματα στις τάξεις;

Καταλαβαίνετε κ. Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι του Δ.Σ. που το πάει. Δημιουργεί άλλοθι τεχνητό για τα πλήγματα, που επίκεινται να δοθούν στο δημόσιο σχολείο και τα αντιεργασιακά μέτρα, που θα μας πλήξουν προσεχώς όλους. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Γ. ΚΑΡΡΑΣ: («Αλέξανδρος Δελμούζος» Ανατολικής Αττικής)

Συνάδελφοι, η κριτική πεπραγμένων από τους αντιπροσώπους για άλλη μια Γενική Συνέλευση κινείται στη λογική της παραταξιακής εκπροσώπησης.

Ακούστηκε χθες, αλλά ακούστηκε και σήμερα, ότι το Δ.Σ. της ΔΟΕ κινήθηκε σε δύο ταχύτητες. Μία πριν από τις 7 Μάρτη και μία μετά. Θα αναφέρω από τα πεπραγμένα μόνο ένα γεγονός, που έγινε πριν από την ημερομηνία των εκλογών. Στη διάρκεια των απεργιακών κινητοποιήσεων του Νοεμβρίου στάλθηκε ένα γράμμα καταγγελία προς τους γονείς για τα κακώς κείμενα στην εκπαίδευση.

Μπορείτε να μου πείτε η παράταξη της ΠΑΣΚ ποιον υπερασπιζόταν τότε με την ενέργεια της αυτή και μάλιστα

σε μια προεκλογική περίοδο; Πράγματι υπάρχει μια απραξία, μια αδιαφορία των συναδέλφων για το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα. Είναι ζήτημα αν δυο - τρεις σύλλογοι έχουν φέρει απόφαση Γενικής Συνέλευσης με πραγματική απαρτία.

Και το λέω αυτό γιατί και πέρυσι ήμουν στην ομάδα αποδελτίωσης και δεν είδαμε πραγματικά σύλλογο να έχει φέρει απόφαση Γενικής Συνέλευσης με απαρτία. Μιλούμε για την εγγραφή ή όχι των ωρομισθίων στα Δ.Σ. των Συλλόγων μας, λες και από μόνο του αυτό θα λύσει κάθε πρόβλημα, όταν τα ίδια τα μέλη μας δεν συμμετέχουν τα περισσότερα στις διαδικασίες των Συλλόγων και τα γνωρίζουμε πολύ καλά.

Βλέπω ένα σύνθημα ενάντια στον υποταγμένο καπιταλισμό. Ακούστηκε κατά κόρον εδώ μέσα. Συνδικαλισμός, συνδικαλισμός. Έχεις δίκιο, είναι ανυπότακτος αυτός. Μάλιστα ακούστηκε κατά κόρον αυτό το σύνθημα εδώ μέσα. Αυτοχαρακτηρίζονται κάποιοι ανυπότακτοι και χαρακτηρίζουν κάποιους άλλους υποταγμένους, πιστεύοντας ότι έτσι προβάλλουν τα αιτήματα του κλάδου ή βοηθούν στην κινητοποίηση των συναδέλφων και λέω βέβαια αυτοχαρακτηρίζονται, γιατί αυτό δεν επιβεβαιώνεται από τους συναδέλφους κατά την διάρκεια των εκλογικών διαδικασιών.

Συνάδελφοι, όλοι έχουμε ευθύνη για την κατάσταση που βρίσκεται αυτή την στιγμή το συνδικάτο μας και λέω έχουμε όλοι, γιατί όλοι σχεδόν εδώ μέσα είμαστε είτε μέλη Διοικητικών Συμβουλίων, είτε αντιπρόσωποι. Άρα λοιπόν τους συναδέλφους εκπροσωπούμε.

Αποποιούμαστε των ευθυνών μας αν νομίζουμε ότι για όλα τα κακά ευθύνεται μια 11 μελής ομάδα, η οποία βρίσκεται κάπου μακριά έξω από μας και δεν έχει καμία σχέση με μας. Θα θυμίσω εδώ τα λόγια ενός Γερμανού πάστορα, ενός παπά. Όταν -λέει- ο Χίτλερ κυνηγούσε τους Εβραίους, εμείς -λέει- δεν μιλήσαμε, γιατί δεν ήμασταν Εβραίοι. Όταν κυνηγούσε τους συνδικαλιστές πάλι δεν μιλήσαμε, γιατί εμείς παπάδες ήμασταν. Όταν κυνηγούσε τους κομμουνιστές πάλι δεν μιλήσαμε, γιατί εμείς δεν ήμασταν. Όταν κυνηγούσε τους καθολικούς, πάλι μιλήσαμε, γιατί εμείς ήμασταν προτεστάντες. Όταν όμως ήρθε η ώρα να κυνηγήσει και μας, τότε δεν υπήρχε κανείς να μιλήσει πια για μας.

Μην απαξιώνουμε, λοιπόν, το συνδικαλιστικό κίνημα από μόνοι μας και μην το πυροβολούμε. Θα πρέπει επιτέλους σαν κλάδος να δούμε δύο πολύ σοβαρά θέματα. Το θέμα της λειτουργίας του ολοήμερου σχολείου. Φταίει το ολοήμερο σχολείο για τα εργασιακά μας προβλήματα ή ο τρόπος που λειτουργεί λόγω της πολιτικής βούλησης και της διαχείρισης αυτής;

Η παράταξή μας πολλές φορές έχει καταθέσει τις αντιρρήσεις της σε πολλά κακώς κείμενα στη λειτουργία του ολοήμερου. Κάναμε όμως ως συνδικάτο λάθη στρατηγικής και πρέπει να τα παραδεχτούμε. Κατηγορήσαμε το ολοήμερο παιδοφυλακτήριο, που ακούστηκε και εδώ σήμερα πολλές φορές. Μπήκαν οι ειδικότητες για να βελτιώσουν αυτή την κατάσταση. Τι δημιούργησε; Ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, ωρομίσθιο, κατάργηση των οργανικών θέσεων, που επέλεγαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι, για να υπηρετούν κοντά στα σπίτια τους.

Επίσης μετακινήσεις συναδέλφων σε δύο και τρία σχολεία. Δεχτήκαμε μια κατάσταση και τώρα την βρίσκουμε μπροστά μας. Σήμερα το Δ.Σ. της ΔΟΕ έχει κάνει συγκεκριμένες προτάσεις στο Διδασκαλικό Βήμα Μαρτίου - Απριλίου και δεν θα τις αναφέρω γιατί βρίσκονται γραμμένες στην 3η και 4η σελίδα του Διδασκαλικού Βήματος και πιστεύω είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Πρέπει να είναι πρωταρχικός μας στόχος, όπως επίσης και η αναλογία δασκάλων-νηπιαγωγών, αριθμού μαθητών. Από το 1985 κοντεύουμε μια 20ετία με όλα τα προβλήματα, αριθμό παιδιών οικονομικών μεταναστών, ένταξη ατόμων ΑΜΕΑ στο κανονικό σχολείο και παρόλα αυτά ο αριθμός παραμένει 1 προς 30.

Πρέπει στο τέλος της σχολικής χρονιάς, αυτής της νέας σχολικής χρονιάς να αλλάξει επιτέλους αυτή η αναλογία, δημιουργώντας όχι μόνο νέες θέσεις εργασίας, γιατί το ζητούμενο δεν είναι αυτό, αλλά κυρίως αναβάθμιση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης. Δεν κεφαλοποιήσαμε επίσης τη διδασκαλία των Αγγλικών στην 3η τάξη του δημοτικού σχολείου.

Ακούσαμε εδώ μέσα για διορισμό 50 συναδέλφων αγγλικής φιλολογίας. Κι όμως: ζήσαμε στα σχολεία μας τις υποχρεωτικές υπερωρίες στους καθηγητές των αγγλικών, όπως επίσης και τις μετακινήσεις τους στα σχολεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Π. ΚΟΥΜΑΝΖΕΛΗΣ: (Κερατσινίου-Περάματος)

Αγαπητοί συνάδελφοι, ερχόμενος πολλά χρόνια αντιπρόσωπος διαπίστωσα δύο πράγματα.

Το πρώτο είναι ότι, αν μέσα σε αυτή την αίθουσα υπάρξει ένα τρίτο μάτι, ένας ουδέτερος ακροατής δεν θα μπορέσει ποτέ να διαμορφώσει γνώμη για τα πεπραγμένα του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου. Και δεύτερον κανένας δεν θα πείσει τον άλλον ή θα τον μεταπείσει και αυτό μέχρι ένα σημείο είναι λογικό, γιατί όλοι οι συνάδελφοι έρχονται με προτάσεις και απόψεις από τους Συλλόγους τους.

Από αυτό το σημείο, προσέξτε όμως, μέχρι το σημείο να κάνουμε ημερήσια διάταξη, κριτική πεπραγμένων και μόνο για τα πεπραγμένα να μην λέμε, σημαίνουν δύο πράγματα. Πρώτον: ότι υπάρχει έλλειψη συνδικαλιστικής δεοντολογίας και δεύτερον: δεν είναι τελικά η Συνέλευση η

πεμπτουσία της λειτουργίας του συνδικαλιστικού κινήματος που θέλουμε να λέμε όλοι.

Και εξηγούμαι: πρώτον: γιατί απευθύνεστε εσκεμμένα σε Προεδρείο; Τι λέει η ημερήσια διάταξη; Απολογισμός Διοικητικού Συμβουλίου, δεν λέει Προεδρείου. Που το είδατε εσείς ποτέ να αποφασίζει το Προεδρείο; Πάντοτε αποφασίζει η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου. Ένα αυτό.

Δεύτερον: από πότε αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, αποτελεί στοιχείο κριτικής πεπραγμένων της ΔΟΕ αν και ποιός θα πάει από το Σύλλογο Λαρίσης στις κατασκηνώσεις του ΥΠΕΠΘ; Ή αν και πότε και αν συνεδριάσανε οι Σύλλογοι Διδασκόντων της Βοιωτίας;

Από πότε αγαπητοί συνάδελφοι της Αριστεράς το τί θα κάνει ο κ.Κωνσταντόπουλος, το πώς αυτοαποκαλείστε μεταξύ σας, τι είπε ο κ.Παπανδρέου για τον κ.Χριστουδουλάκη αποτελούν στοιχείο κριτικής πεπραγμένων της ΔΟΕ;

Μπράβο σας, ωραίο λόγο βρήκατε να καταψηφίσετε τα πεπραγμένα. Ακούστε να δείτε κάτι. Η συνδικαλιστική δεοντολογία ξέρετε τι λέει; Όλοι εδώ λέμε ότι ένα από τα κορυφαία σημεία της Γενικής Συνέλευσης είναι η ψήφιση του πλαισίου δράσης της επόμενης χρονιάς. Άρα παίρνουμε το πλαίσιο δράσης που ψήφισε η προηγούμενη Γενική Συνέλευση και λέμε: το εφάρμοσε, το εκτέλεσε, το εφάρμοσε σωστά, πάλεψε γ' αυτό η ΔΟΕ και πότε; Γιατί δεν το πάλεψε; Αναφερθείτε εδώ συγκεκριμένα σε ποιο σημείο.

Ή έχετε να πείτε για τις συγκεντρώσεις. Του Βόλου μόνο η ημερίδα που δεν πήγα εγώ ήταν 500 άτομα στην αίθουσα. Δεν αποτελεί αυτό δουλειά για ποιοτική αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης; Δεν σας άρεσε το ότι για πρώτη φορά συμπέσαμε χρονικά με την ΟΛΜΕ; Δεν σας άρεσε που συναντήθηκε με τους αρχηγούς των κομμάτων; Δεν σας άρεσε που κάναμε ημερίδα που λέει το Παρόν και το Μέλλον του Σύγχρονου Ελληνικού Σχολείου και καλέσαμε όλα τα κόμματα;

Τί καθόσαστε και λέτε εδώ: ελάτε να δείτε τη δασκάλα και το δάσκαλο της τάξης και της κιμωλίας. Δεν κατάλαβα. Εμάς ποιός μας βγάζει στην πρωτοκαθεδρία του κλάδου; Οι εξωγήινοι; Δάσκαλοι μας ψηφίζουν και μας φέρνουν στην υπευθυνότητα που είμαστε.

Και προχωρώντας. Άκουσα εδώ ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ λέει το ίδιο συνδικάτο. Τι έχω να πω. Αλλού βλέπω συμπλεύσεις εγώ. Ο Πρωθυπουργός και η Αριστερά και οι δύο Συσπειρώσεις τι είπανε; Ότι αυτό είναι παιδοφυλακτήριο και πάρκινγκ.

Προχωρώντας. Ο Πρωθυπουργός της χώρας δήλωσε ότι δεν είναι ευχαριστημένος από το πάρκινγκ. Άρα δεν έπρεπε να κάνει μια τομή μέχρι τώρα για την επόμενη λειτουργία του, της επόμενης χρονιάς; Τι έκανε; Αντέγραψαν του κ.Γκεσούλη την Εγκύκλιο και γράφουν καλώς από κάτω και τελείωσε. Υπευθυνότητα κυβέρνησης.

Πάμε στις Συσπειρώσεις. Εσείς αφού ενημερώσω το σώμα, το αγαπητό σώμα, στον Πειραιά είμαι αιρετός δώδεκα χρόνια, τις περισσότερες θέσεις του ολοήμερου σχολείου τις κατέχουν επώνυμα στελέχη των Συσπειρώσεων. Και ρωτάω: εμείς ξεκάθαρα βγήκαμε και είπαμε: στηρίζουμε τον θεσμό γιατί έλυσε δύο προβλήματα. Το πρώτο είναι κατά 5,5 χιλιάδες δάσκαλοι, την ανεργία των δασκάλων και το δεύτερο το πρόβλημα των εργαζομένων γονέων.

Εσείς, αγαπητές Συσπειρώσεις, έναν θεσμό που τον καταρρακώσατε, τον πολεμήσατε, τον αφορίσατε, τον ταλανίσατε, το είπατε, γιατί πάτε και τον υπηρετείτε; Ξαφνικά αλλάξατε επάγγελμα και γίνατε παρκαδόροι; Απαντήστε μας εδώ πέρα.

Αγαπητές Συσπειρώσεις, συσπειρωθείτε και μην κουνιέστε πέρα δώθε, γιατί χάνεται η συχνότητά σας και δεν σας ακούει κανένας πια. Από πότε χάσατε και δεν θέλετε τις διαδικασίες της βάσης; Μιλάτε εδώ για αγωνιστικότητα. Και γιατί κάνετε το εσκεμμένο λάθος να μπερδεύετε τις κινητοποιήσεις του κλάδου με την ευόδωση των αγώνων;

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι υποχρεωμένο το συνδικαλιστικό κίνημα να δρα και να απαιτεί. Δεν είναι δεδομένο ότι θα ευοδωθούν και όλοι οι αγώνες. Η ευόδωση των αγώνων εξαρτάται και από άλλες παραμέτρους. Παλιά λέγαμε θα βάλουμε δέκα αιτήματα να πετύχουμε τα οκτώ. Τι δεν έκανε; Δεν κατάλαβα.

Για τους ωρομισθίους δεν έκανε κινητοποιήσεις; Εσείς είπατε για τις κινητοποιήσεις. Πήγαμε στον πρώτο αγώνα, είχαμε 75-80%, πολύ καλά. Λογικά η ΔΟΕ πήγε στην 48ωρη. Δεν είχαμε τα δεδομένα αποτελέσματα και αυτά που περιμέναμε. Δεν είχαμε συμμετοχή. Τι ήταν το λογικό; Πήγε σε δύο Ολομέλειες Προέδρων; Οι Ολομέλειες Προέδρων δεν έφεραν αποτέλεσμα και καμία πρόταση από την βάση. Λογικά δεν πήγε σε παραπέρα αγώνες.

Για ακούστε εδώ. Εμείς δεν θα κάνουμε αυτό που θέλετε εσείς, το 5 και το 7% του Κλάδου, θα κάνουμε αυτό που μας επιτάσσει η φιλοσοφία του Διδασκαλικού κόσμου. Και πρέπει να πάρετε χαμπάρι, ότι δεν λύνονται τα θέματα με συντονιστικά Αθηνών και Πειραιώς και Περιχώρων, αλλά λύνονται με συμμετοχή εδώ πέρα.

Πρέπει να καταλάβετε εσείς που λέτε ότι αγωνιζόσαστε, είστε αυτοί οι οποίοι είστε καιροσκόποι, είστε επικίνδυνοι για τον Κλάδο, είστε αιθεροβάμονες και είστε λαϊκιστές, γιατί κάθε φορά παίζετε με την αγωνία των συναδέλφων.

Λοιπόν και για να τελειώνω, στο μόνο που συμφωνούμε, με σας ξέρετε που συμφωνώ; Ότι εφαρμόζετε κατά γράμμα το λαϊκό ρηθέν: ότι πετροβολούμε όλοι το δέντρο που έχει δώσει και θα δώσει καρπούς. Εσείς που πετροβολείτε, όλες οι παρατάξεις, την ΠΑΣΚ παραδέχεστε έμμεσα ότι η ΠΑΣΚ έδωσε και θα δώσει πολλά στον Κλάδο και σας διαβεβαιώ για τα εξής: ότι όσο και να μας πετροβολάτε, εμείς θα είμαστε εδώ, θα ορθώσουμε παρά-

στημα, θα φυλάμε Θερμοπύλες, θα αγωνιζόμαστε για μία ποιοτικά αναβαθμισμένη δημόσια δωρεάν παιδεία και για την αναβάθμιση του ρόλου και της παρέμβασης του συνδικαλιστικού κινήματος, γιατί είμαστε συνδικαλιστικό κίνημα και χάρη σε αυτό πέτυχε ο Κλάδος. Ευχαριστώ και καλό καλοκαίρι.

ΑΝ. ΚΡΟΜΠΑΣ: (Μεσσηνίας)

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε κυβερνητική μεταβολή, αλλαγή είναι φυσικό να επηρεάζει εκτός από τα πολιτικά και τα εκπαιδευτικά πράγματα και τα ευρύτερα ζητήματα του κλάδου μας.

Είναι όμως εξίσου αυτονόητο, ότι η ανάδειξη και η προβολή των δίκαιων αιτημάτων μας, των ψηφισμένων και επιβεβαιωμένων θέσεών μας, αλλά και η διάθεση όλων μας να αγωνιστούμε γι' αυτές, δεν εξαρτάται και δεν πρέπει να εξαρτάται από οποιαδήποτε κυβερνητική αλλαγή.

Εμείς ως οργανωμένος κλάδος και ως εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί ούτε αντιπολιτευόμαστε κυβερνήσεις, ούτε άκριτα τις στηρίζουμε. Εμείς στηρίζουμε τα αιτήματά μας, παλεύουμε για τη λύση τους, χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς δεσμεύσεις, όπως το κάναμε πάντα, χωρίς δεσμεύσεις από πρόσωπα και ημερομηνίες. Ούτε αρνητές, είμαστε ούτε μηδενίζουμε το έργο κανενός. Λέμε ναι σε κάθε θετική εξέλιξη, από οπουδήποτε και αν προέρχεται. Καθαρά πράγματα.

Και εδώ δεν μπορώ να μην διαπιστώσω μια σταθερή, συνεπή, διεκδικητική πορεία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, που αποτυπώνεται σε όλα τα τεύχη της αναβαθμισμένης πράγματι ποιότητας Διδασκαλικού Βήματος, που δεν διαταράσσεται από τις πολιτικές συγκυρίες και που το σημαντικότερο κέρδος είναι η προσπάθεια για ενίσχυση της αξιοπιστίας μας και η επανάκτηση της εμπιστοσύνης των συναδέλφων μας. Πολύ μεγάλη υπόθεση.

Η δυναμική προβολή, η κάλυψη όλων των θεμάτων, πολυποίκιλων θεμάτων που απασχολούν τους εκπαιδευτικούς και το δημόσιο σχολείο. Η κοινή πορεία και η συντονισμένη δράση με την ΟΛΜΕ που ήταν πάντα στη διαδρομή των εκπαιδευτικών αγώνων, ζητούμε, η στοιχειοθετημένη, για πρώτη φορά ίσως, ανάδειξη της μισθολογικής ανισότητας σε βάρος των εκπαιδευτικών, η φανερά καλύτερη αντιμετώπιση μας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μας φέρουν, φέρουν τον Κλάδο και σας συνάδελφοι της Ομοσπονδίας, σε καλύτερη, ευνοϊκότερη, διεκδικητική θέση, να πείσουμε την πολιτεία για την ιδιαιτερότητα του ρόλου του εκπαιδευτικού και την αντιμετώπιση της παιδείας ως ύψιστου κοινωνικού αγαθού.

Και επειδή τα τελευταία χρόνια, αρκετά χρόνια, παρακολουθώ και συμμετέχω ως αντιπρόσωπος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Μεσσηνίας τις Γενικές Συνελεύσεις του Κλάδου μας, πολλές βέβαια προτάσεις που έρχονται εδώ είναι σημαντικές, όπως είναι και άλλες γενικόλογες ιδέες, αβασάνιστες και ανεφάρμοστες.

Γι' αυτό θα επιμείνω να συμφωνήσουμε και να τηρήσουμε ως Κλάδος τρία βασικά πράγματα. Πρώτον: να κυριαρχούν σε όλα τα τεύχη του Διδασκαλικού Βήματος οι θέσεις του κλάδου μας. Να γίνουν κτήμα στον καθένα μας, να ξέρουμε όλοι γιατί αγωνιζόμαστε, να ξέρουμε όλοι σε απεργιακούς αγώνες γιατί απεργούμε. Και ο τελευταίος συνάδελφος και στο τελευταίο μονοθέσιο σχολείο.

Δεύτερον: η διακίνηση των ιδεών και η κατάθεση από συναδέλφους, παρατάξεις ή μέλη, προτάσεων, αντιπροτάσεων, διαφοροποιήσεων και διαδικαστικών από την πλευρά αυτή, είναι βέβαια ύψιστα δημοκρατικά δικαιώματα, αλλά διαδικασία ανεξάρτητη από τη μάχη που δίνει ο Κλάδος για την υλοποίηση του διεκδικητικού του πλαισίου.

Τρίτον: συμμετέχουμε ως Ομοσπονδία στον οποιονδήποτε διάλογο και διαπραγματευόμαστε με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου με στόχο το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, χωρίς τη λογική του άσπρου-μαύρου, που στο παρελθόν την έχουμε πληρώσει.

Καλώ το Δ.Σ. της ΔΟΕ και σας κύριε Πρόεδρε του Δ.Σ. για σκληρή δουλειά. Να συνεχίσετε τη σκληρή δουλειά, που έχετε ήδη ξεκινήσει, να πειστούν η πολιτεία και οι ιθύνοντες ότι ο εκπαιδευτικός κρατά στα χέρια του το μέλλον του τόπου και της κοινωνίας και οφείλουν να του το αναγνωρίσουν, όχι με λόγια, αλλά με έργα. Έργο και δηλούστε τας τιμάς, λέει ο Θουκυδίδης.

Εμείς είμαστε εδώ. Ο Κλάδος είναι εδώ και περιμένουμε. Περιμένουμε και τον κ. Καλό, τον Υφυπουργό Παιδείας και θα τον περιμένουμε πάντα, για την τήρηση των υποσχέσεών του. Σκληρή δουλειά, λοιπόν, σε όλους και ο Κλάδος των εκπαιδευτικών να είστε βέβαιοι, ότι ξέρει να εκτιμά.

Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ: (Ροδόπης)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η κριτική των πεπραγμένων ενός συνδικαλιστικού οργάνου πιστεύω ότι είναι μια κορυφαία διαδικασία, όποτε και όπου και αν γίνεται, ιδιαίτερα σήμερα που όλοι έχουμε την εκτίμηση ότι τα πολιτικά αλλά και τα συνδικαλιστικά δρώμενα στον τόπο μας βρίσκονται σε μια κρίσιμη καμπή.

Η ανάληψη της ηγεσίας της ΔΟΕ πριν από ένα περίπου χρόνο από την παράταξη της ΠΑΣΚ χαιρετίστηκε με ικανοποίηση, αλλά και ανακούφιση από την πλειοψηφία των συναδέλφων, μια και όλοι γνωρίζουν ότι πρόκειται για την παράταξη την οποίαν πιστεύουν, αλλά και στην οποίαν ελπίζουν.

Είναι η παράταξη που αποδεδειγμένα βρίσκεται στο πλευρό όλων των συναδέλφων, μια και ξέρει να συνδικαλίζεται πάντοτε με γνώμονα το συμφέρον των συναδέλφων, αλλά και του Κλάδου γενικότερα, ανεξάρτητα με το ποιος βρίσκεται στην κυβέρνηση ή στο Υπουργείο.

Δεν θα σας κουράσω κάνοντας αναφορά στα πεπραγμένα, μια και όλα βρίσκονται δημοσιευμένα με ιδιαίτερα αναλυτικό τρόπο στο τελευταίο Διδασκαλικό Βήμα. Ανεξάρτητα βέβαια, αν και αυτό πείραξε κάποιους συναδέλφους. Θεωρώ όμως υποχρέωσή μου να υπογραμμίσω κάποια από αυτά, μια και πιστεύω ότι αποτελούν το καλύτερο δείγμα γραφής για το τι μέλλει γενέσθαι και για την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά.

Η αξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος κρίνεται και με βάση τις αποφάσεις της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης και υπάρχει έτσι η δυνατότη ενός αντικειμενικού απολογισμού. Τι αποφασίσαμε, τι υλοποιήσαμε, κεφαλοποιήσαμε για το μέλλον.

Προβολή των αιτημάτων του κλάδου από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, πρωτόγνωρη για τα τελευταία χρόνια. Άψογη συνεργασία μετά ΔΟΕ και ΟΛΜΕ βάσει της υλοποίησης του Πανεκπαιδευτικού Μετώπου, αναβάθμιση του Διδασκαλικού Βήματος, χωρίς πλέον λευκές σελίδες, αλλά και αναβάθμιση της ιστοσελίδας, συμπαράσταση όχι μόνο από τους γονείς, αλλά και από την κοινωνία γενικότερα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, παρατάξεις που ισοπεδώνουν τα πάντα στην κριτική τους ξεχνώντας ιστορικές κατακτήσεις του κλάδου πάν με πρωτοπόρα την παράταξη της ΠΑΣΚ. Παρατάξεις που δεν υπολογίζουν τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του Κλάδου, αλλά κάνουν προμετωπίδα τους τις θέσεις της παράταξής τους ή του κόμματός τους.

Παρατάξεις που με τον ξύλινο και κουραστικό λόγο τους τα τελευταία χρόνια έχουν καταντήσει γραφικές, πιστεύω ότι έχουν κριθεί από τους συναδέλφους της βάσης. Γιατί όλοι ξέρουμε, ότι οι συνάδελφοι έχουν και μνήμη και κρίση και γι' αυτό, πάντα αναδεικνύουν την παράταξη της ΠΑΣΚ πρώτη δύναμη στον Κλάδο μας.

Για τα θέματα της μειονοτικής αλλά και της διαπολιτισμική εκπαίδευσης που μας αφορούν τοπικά, υπήρξε τοποθέτηση από το συνάδελφο αντιπρόσωπο του Νομού μας τον Κωνσταντινίδη Μαρίνο και δε θέλω να επεκταθώ περισσότερο.

Κλείνοντας, θέλω να πιστεύω, ότι η υπερψήφιση των πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι μία πράξη ευθύνης και συνέπειας, όχι μόνο απέναντι στη συνδικαλιστική ιστορία που έχει ο καθένας μας μικρή μεγάλη, αλλά και απέναντι στην εμπιστοσύνη των συναδέλφων της βάση που με την ψήφο τους μας τίμησαν για να τους εκπροσωπήσουμε στην 73 Γενική Συνέλευση του Κλάδου μας. Σας ευχαριστώ.

Ν. ΜΕΝΤΖΙΝΗΣ: (Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, την ώρα τούτη της κριτικής του Δ.Σ. της ΔΟΕ, κορυφαία στιγμή του Συνδικάτου μας, θα πρέπει όλοι να σταθούμε με ειλικρίνεια. Και όταν λέω ειλικρίνεια, όχι βέβαια η προηγούμενη κατάσταση που ακούω αρκετή ώρα. Αναθέματα από τη μια μεριά, έπαινοι και διθύραμβοι από την άλλη, μηδενισμός από την παραπέρα. Δεν μπορεί να είναι όλα ή στραβά εντελώς ή όλα τέλεια. Να σταθούμε επιτέλους με ειλικρίνεια, να ξεπεράσουμε τον ξύλινο λόγο μας. Θα το προσπαθήσω τουλάχιστον.

Θεωρώ ότι το Δ.Σ. της ΔΟΕ εργάστηκε με συνέπεια, αλλά στα πλαίσια των συσχετισμών και των πολιτικών, που το απαρτίζουν, και καταλαβαίνετε πολύ καλά τι εννοώ. Δεν είναι μονοπαραταξιακή η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Το απαρτίζουν πολιτικές συνδικαλιστικές δυνάμεις με λόγο και πολιτική και μέσα από κει έγιναν τα βήματα τα λίγα ή τα περισσότερα.

Στα θετικά να τονίσω τη μεγάλη κινητικότητα που πραγματικά για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια παρουσιάστηκε. Και στην ενημέρωση, επιτέλους. Ίσως φανεί γελοίο σε μερικούς, αλλά τα «Διδασκαλικά Βήματα» έφταναν πριν το Πάσχα όταν έλεγε Καλό Πάσχα το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ίσως είναι γελοίο για μερικούς, αλλά όντως οι αφίσες της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας έφταναν στην ώρα τους. Ίσως είναι γελοίο για μερικούς, αλλά όντως έγιναν κάποιες εξακτινωμένες -θα έλεγα- προσπάθειες να κουβεντιαστούν κάποια βασικά, σημαντικά ζητήματα, που χρόνια κάποιοι από δω μέσα τα λέγαμε.

Όμως το αρνητικό -για μένα- σημείο ιδίως του πρώτου εξαμήνου της συνδικαλιστικής χρονιάς που διανύσαμε, ήταν η μεγάλη καθυστέρηση και θα έλεγα η αποσπασματικότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων. Το έχω πει κι εκεί που έπρεπε να το πω, το λέω και δημόσια.

Πραγματικά πέρυσι τον Σεπτέμβρη έπρεπε τα σχολειά να κλείσουν. Δεν έκλεισαν για τους λόγους που δεν έκλεισαν. Τους συσχετισμούς, τις αδυναμίες, την ανασφάλεια - αν θέλετε- αν θα στηριχτούν από τη βάση.

Ο Σύλλογός μου, ο Σύλλογος Ηρακλείου, είχε 97% συμμετοχή και το 97% συμμετοχή δεν βγαίνει ούτε με τηλέφωνα, δεν βγαίνει ούτε με λόγια από τα μικρόφωνα στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Βγαίνει με αγώνα στα σχολειά, βγαίνει με αγώνα στις Γενικές Συνελεύσεις. Τον κάναμε τούτο τον αγώνα.

Όμως κάποιοι άλλοι Σύλλογοι είχαν 15% συμμετοχή και εκπροσωπούνται αυτοί οι Σύλλογοι εδώ πέρα και από πρωτοκλασάτα στελέχη και της εξ ευωνύμων παράταξης και της άλλης παράταξης. Θα πρέπει να πούμε γιατί είχαμε 15% συμμετοχή και όχι 97%. Ποιες ήταν οι αδυναμίες οι δικές μας σε τελική ανάλυση.

Εγώ πραγματικά και τηλεφωνικά και με έγγραφα -αν θέλετε- πίεζα να συνεχίσουμε και η πρότασή μας, όσοι τη θυμάστε, ήταν συνέχιση της απεργίας. Δεν έγινε. Θα ρίξω το ανάθεμα και θα πω ότι αυτή τη χρονιά τούτοι εδώ δεν έκαναν τίποτα; Όχι ρε παιδιά. Εγώ δεν μπορώ να το πω αυτό.

Εκείνο που με προβληματίζει ειλικρινά είναι, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε κάποια υπέρβαση. Το έχω πει τουλάχιστον τα τελευταία 7-8 χρόνια που έρχομαι εδώ πέρα. Μια υπέρβαση μεταξύ μας, να ξεκαθαρίσουμε τι θέλουμε, να βάλουμε κάποιους στόχους. Για μένα το Συνδικάτο -θα μιλήσω απλοϊκά- πρέπει κάθε χρονιά να έχει έναν στόχο. Στοχευμένο στόχο. Έναν, άντε δύο. Έναν. Και να τον πετύχει.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, μας χρειάζεται κάποια νίκη επιτέλους. Μια νίκη, να την πάρω και να την κατεβάσω κάτω και να τους πω «να[1] τη, την πήραμε». Νίκη όμως. Όχι νίκη αυτή που γράφουμε στις αφίσες «Νικήσαμε». Νίκη ουσιαστική, χειροπιαστή. Στην τσέπη αν θέλετε, στα θεσμικά αν θέλετε. Μια νίκη όμως. Και αυτή τη νίκη τη χρωστάμε όλοι μας.

Ούτε κι εσείς εδώ πέρα -θα το ξαναπώ και ας στενοχωρήσω μερικούς- με τον ξύλινο επαναστατικό, επαναστατημένο θα τον έλεγα, λόγο σας, ούτε από δω οι σύντροφοί μου με τον κυβερνητικό για κάποια χρόνια λόγο τους, ούτε βέβαια οι εκ δεξιών συνάδελφοί μας, οι οποίοι εντάξει, εγώ προσωπικά δεν έχω κάτι.

Πρέπει επιτέλους κάποιοι άνθρωποι, κάποιες παρατάξεις να βρούμε έναν κοινό βηματισμό. Διέγνωσα, δεν ξέρω - μπορεί να κάνω λάθος- θα ήθελα να με διαψεύσει ίσως το Δ.Σ., διέκρινα το τελευταίο διάστημα έναν κοινό βηματισμό κάποιων παρατάξεων που τους χωρίζει άβυσσος ίσως. Δεν ξέρω αν είναι αίσθηση μου. Αυτό είναι θετικό.

Αν μπορέσατε να βρείτε κοινούς στόχους έστω και για ένα εξάμηνο, για μένα είναι η ελπίδα, που αυτή την ελπίδα θα την πάω στο Ηράκλειο και θα πω ότι καλά πάμε. Αν όμως η κάθε φυλή του Συνεδρίου εδώ μέσα σηκώνει τη δικιά της παντιέρα και εκφράζει τη δικιά της μοναδικότητα, για μένα το χάσαμε το παιχνίδι. Σας ευχαριστώ.

Τις ουσιαστικές αυξήσεις των αποδοχών μας κατά 35% για φέτος και ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη και βέβαια όχι στη σύνδεση μισθού-βαθμού και παραγωγικότητας.

Ευχαριστώ.

Ν. ΜΠΕΤΣΙΟΣ: (Φθιώτιδας)

Αγαπητοί συνάδελφοι, η δράση ενός συνδικαλιστικού οργάνου και στην προκειμένη περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ κρίνεται, κατά την άποψή μου, από δυο παράγοντες.

Ο πρώτος παράγοντας είναι η αξιοπιστία και ο δεύτερος η αποτελεσματικότητα. Και η φετινή χρονιά, συνάδελφοι, που ήταν χρονιά προεκλογική και μέσα στην οποίαν πραγματοποιήθηκε η κυβερνητική αλλαγή, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι είναι ο καταλληλότερος χρόνος που μπορεί να καταδειχθεί κατά πόσον οι παραταξιακές δυνάμεις που συγκροτούν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ έχουν λόγο αξιόπιστο, ενεργούν διαχρονικά ή δρουν ανάλογα με τη συγκυρία, εξαρτώντας την στάση τους και από άλλες παραμέτρους.

Ποια ήταν συνάδελφοι, καταρχάς, η στάση του Προεδρείου και της ΠΑΣΚ που είχε την ευθύνη τη χρονιά που λήγει σήμερα; Ήταν στάση φιλοκυβερνητική, αντικυβερνητική ή στάση που υπαγορεύτηκε από τα συμφέροντα του Κλάδου;

Το Προεδρείο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λειτούργησε φιλοκυβερνητικά-αντικυβερνητικά ή έδωσε τις όποιες μάχες να προωθήσει τα θέματα του Κλάδου; Η παράταξή μας από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την ευθύνη το Προεδρείο μετά την δίχρονη, θα μου επιτρέψετε, χαμένη θητεία της ΔΑΚΕ, προώθησε τα αιτήματα, όπως αυτά είχαν ιεραρχηθεί από την περσινή μας Γενική Συνέλευση.

Όταν δε τα υπεσχημένα παραπέμφθηκαν στις καλένδες, βλέπε 176 ευρώ, δεν δίστασε να αντιπαρατεθεί με την κυβέρνηση και να καταγγείλει την αθέτησή τους. Το ίδιο συνέβη και με το θέμα των ωρομίσθιων αλλά και των κενών που δημιουργήθηκαν στα σχολεία, όπου το Προεδρείο σε όλους τους τόνους διαμαρτυρήθηκε και κατήγγειλε την πρακτική της κυβέρνησης.

Οι κινητοποιήσεις δε της Ομοσπονδίας έφτασαν να πραγματοποιούνται μέχρι λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Την ίδια στάση, συνάδελφοι, και πρακτική ακολούθησε το Προεδρείο της ΔΟΕ και μετά τις 7 του Μάρτη. Διαμαρτυρήθηκε για το θέμα των αναπληρωτών, όταν αυτοί εξαιρέθηκαν από τις προεκλογικές δεσμεύσεις και τις ρυθμίσεις για τους συμβασιούχους.

Οργάνωσε την κινητοποίηση στις 14 Μαίου, χαρακτήρισε κοροϊδία την ρύθμιση για τους 30 μήνες προϋπηρεσίας, που δεν αφορά κανέναν συνάδελφο δάσκαλο. Αυτή η πρακτική, συνάδελφοι του Προεδρείου, πιστεύω ότι ήταν αξιόπιστη και αυτό συνέβη, γιατί η ΠΑΣΚ εδώ και χρόνια έχει ξεπεράσει τα σύνδρομα του κυβερνητισμού και του αντικυβερνητισμού και ενεργεί με βάση τα κλαδικά αιτήματα.

Γι' αυτό άλλωστε τα προηγούμενα χρόνια, παρά τα λάθη και τις παραλείψεις, είχαμε ουσιαστικές λύσεις σε μια σειρά από αιτήματα, που δεν είναι της στιγμής να απαριθμήσω. Η ΔΑΚΕ, συνάδελφοι, από την πολιτική της κατσαρίδας και του μηδενισμού των πάντων ως τις εκλογές, πέρασε στη στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής αμέσως μετά. Μπορείτε να συγκρίνετε στάσεις και συνδικαλιστικές συμπεριφορές.

Τέλος πιστεύω συνάδελφοι, αρκετά αποτελεσματικές ήταν οι παρεμβάσεις του Προεδρείου στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, εκεί όπου παίζεται το παιχνίδι και είναι ένας σημαντικός τομέας, που πρέπει να δρα κάθε συνδικαλιστικό όργανο, κάθε ηγεσία συνδικαλιστικού οργάνου.

Δόθηκε η δυνατότητα πιστεύω να προβληθούν, όσο ποτέ στο παρελθόν, τα αιτήματά μας και κυρίως το οικονομικό μέσα από τα κανάλια και τις εφημερίδες πανελλαδι-

κής εμβέλειας και κυκλοφορίας. Είναι πιστεύω στα θετικά του Προεδρείου της ΔΟΕ, που αποτελεί επένδυση για το μέλλον. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ: (Χαλκίδας)

Σε μια διαδικασία Γενικής Συνέλευσης, όπως αυτή η σημερινή, δεν χρειάζεται να έχεις έρθει πάρα πολλές φορές, ώστε να μπορείς να αντιληφθείς, ότι όταν συζητείται το ουσιαστικό ζήτημα της κριτικής των πεπραγμένων οι παρατάξεις δεν είναι δυνατό να υπερβάλλουν, να ξεπεράσουν τους εαυτούς τους, να βγουν από τα όριά τους και είναι απόλυτα κατανοητό, όταν υπάρχει και είναι κατατεθειμένο ένα πολιτικό σκεπτικό.

Στα πλαίσια λοιπόν της κατάθεσης ενός πολιτικού σκεπτικού που ως παράταξη, ως ΠΑΣΚ, εμείς είχαμε στη βασική μας φιλοσοφία αυτό τον χρόνο, θα προσπαθήσω να επιχειρηματολογήσω όχι για να σας πείσω, αλλά για να κάνω γνωστό σε όλους το τι ακριβώς εμείς θέλουμε, το πώς βλέπουμε εμείς τα πράγματα. Θα προσπαθήσω να επιχειρηματολογήσω χωρίς να διεκδικήσω κανένα απολύτως αλάθητο, χωρίς να διεκδικήσω την απόλυτη αλήθεια.

Λέω λοιπόν: υπήρχαν συγκεκριμένα αιτήματα τα οποία ήταν στην προμετωπίδα του διεκδικητικού μας πλαισίου και της όλης δράσης μας. Και ερωτώ: ήταν αυτά τα αιτήματα σύμφωνα με αυτά που ήθελε ο κλάδος; Ήταν κυρίαρχα; Άγγιζαν τη βάση; Θεωρώ πως ναι. Θεωρώ πως ήταν πολύ σωστή η επιλογή να είναι κυρίαρχο το οικονομικό και μάλιστα με συγκεκριμένη μορφή, 176€.

Αναδείχτηκαν αυτά τα αιτήματα από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας; Θεωρώ ότι υπήρχε παρέμβαση αρκετά σημαντική -στο μέτρο του δυνατού- στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Θεωρώ ότι έγιναν προσπάθειες από όλα τα μέλη του Δ.Σ. να ενημερωθεί η βάση. Ήταν ιδιαίτερα σημαντικό, με δεδομένη και την προεκλογική περίοδο, το γεγονός ότι υπήρξαν συναντήσεις με όλους τους πολιτικούς αρχηγούς. Αναζητήθηκαν οι απαραίτητες συμμαχίες, ώστε αυτά τα αιτήματα να έχουν και το κοινωνικό προφίλ;

Μετά από πολύ καιρό υπήρξαν κοινές συσκέψεις των Ομοσπονδιών, των γονέων και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η προσπάθεια ή η πρακτική της οριζόντιας διασύνδεσης των Συλλόγων που κάποιοι χώροι, κάποιες παρατάξεις, είχαν όλο αυτό το διάστημα, δεν βρήκε πρόσφορο έδαφος στην τελευταία χρονιά. Διεκδικήθηκαν με τον σωστό τρόπο; Με δεδομένο και το γεγονός της προεκλογικής περιόδου, θεωρώ ότι έγιναν ουσιαστικά βήματα. Οι κινητοποιήσεις οι οποίες έγιναν ήταν σημαντικές. Το αν δικαιώθηκαν ή όχι τα αιτήματα είναι ένα ζήτημα, αλλά δεν είναι απλά κυρίαρχο με την έννοια ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα έχει ρόλο και χρέος να διεκδικεί.

Ακολουθήθηκαν οι ίδιες πρακτικές όλων των τελευταίων χρόνων ή μήπως προσπαθήσαμε με κάποιες καινοτομίες να πάμε κοντά στη βάση; Θεωρώ ότι οι 3 ημερίδες που έκανε η Ομοσπονδία μας στη Θεσσαλονίκη για τα προβλήματα των ειδικοτήτων, στο Βόλο για τις εργασιακές σχέσεις, στα Γιάννενα για τη διαθεματικότητα και την ευέλικτη ζώνη, όχι μόνο επειδή είχαν τεράστια επιτυχία και συμμετοχή, αλλά επειδή πήγαν το πρόβλημα στην ίδια τη βάση και άντλησαν ιδέες και σκέψεις, είναι πετυχημένες και πρέπει να συνεχιστούν.

Και τώρα τί κάνουμε; Μέσα από άλλες αφετηρίες που όλοι οι χώροι έχουμε, μέσα από αυτές τις άλλες αφετηρίες, θεωρούμε ότι μπορούμε με όλες μας τις δυνάμεις να προχωρήσουμε προς τα μπροστά. Να προχωρήσουμε μέσα από θέσεις οι οποίες αντέχουν στον χρόνο, που προβάλουν οράματα αλληλεγγύης και δικαιοσύνης, που δηλώνουν τον προοδευτικό χαρακτήρα του Συνδικαλιστικού Κινήματος των εκπαιδευτικών.

Οι λογικές της περιχαράκωσης και του άσπρου - μαύρου δεν έχουν θέση. Οι λογικές, έτσι όπως διατυπώθηκαν για παράδειγμα από ένα συνάδελφο, που καλή είναι η κατάθεση της εμπειρίας του περάσματός του από όλους τους χώρους, αλλά κόβει τις γέφυρες με τέτοιες ακραίες τοποθετήσεις. Και οι γέφυρες δεν πρέπει να κοπούν, γιατί αν κοπούν οι γέφυρες μεταξύ μας, δεν θα έχει από πού να περάσει ένα σχολείο σύγχρονο, ένα σχολείο ανοιχτό, ένα σχολείο δημιουργικό, ένα σχολείο ανθρώπινο, ένα σχολείο της μόρφωσης και του πολιτισμού.

Αν κόψουμε τις γέφυρες δεν θα μπορέσουμε να οδηγηθούμε σε μια εκπαίδευση, που θα είναι στην υπηρεσία όλων των Ελλήνων. Αν κόψουμε μεταξύ μας τις γέφυρες δεν θα έχει από πού να περάσει για να φτάσει στην πολυπόθητη αναβάθμιση ο εκπαιδευτικός. Θα προχωρήσουμε όλοι μαζί. Όλοι μαζί αυτοί εδώ και αυτοί που είναι απέξω και που έχουν ιδέες και πρέπει να τους φέρουμε κοντά μας. Για να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες των συναδέλφων, αλλά και στις απαιτήσεις των καιρών.

Π. ΠΟΖΙΔΗΣ: (Κέρκυρας)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτή η Γενική Συνέλευση πραγματοποιείται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για το δημόσιο σχολείο. Μια χρονική περίοδο που προσδιορίζεται από την αφετηρία χρονικά διαδικασιών ακύρωσης των προσπαθειών που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια για τη δημιουργία ενός σύγχρονου, δημοκρατικού, δημιουργικού σχολείου.

Στο πρόγραμμα της Κυβέρνησης, που πήρε προσωρινή αναστολή προφανώς ως τον Μάρτη του 2005, εμφανίζεται μια ανεξήγητη εμμονή στην επαναφορά μιας αναχρονιστικής πολιτικής, της διακυβέρνησης την τριετία 1990-1993 που χαράχτηκε στη συνείδηση των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων για το αντιεκπαιδευτικό, αντεργα-

τικό περιεχόμενό της.

Η δρομολόγηση πολιτικών όπως η επαναφορά των γραπτών εξετάσεων στην Πέμπτη και Έκτη τάξη του Δημοτικού σχολείου, η μονιμότητα των στελεχών της εκπαίδευσης την ίδια στιγμή που παρουσιάζεται ως πανάκεια για τη λύση των προβλημάτων της δημόσιας διοίκησης, η κατάργησή της και η καθιέρωση θητείας, η διαμόρφωση ενός ασφυκτικού πλαισίου αξιολόγησης, η αμφισβήτηση του ολοήμερου σχολείου και άλλα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, απαιτούν τη συγκρότηση ενός κινήματος δράσης δυναμικού, μάχιμου, αγωνιστικού για να αντιπαλευτούν και να αντιμετωπιστούν αυτές οι πολιτικές, για να ακυρωθούν οι κυβερνητικές προθέσεις. Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας τη συνδικαλιστική χρονιά που διανύσαμε αποκατέστησε το κύρος και την αξιοπιστία, του συνδικαλιστικού κινήματος που τόσο τραυματίστηκε και απαξιώθηκε την προηγούμενη διετία.

Σαν βάση για την άσκηση της κριτικής φυσικά πρέπει να χρησιμοποιήσουμε δύο σημαντικές παραμέτρους. Η μία είναι η διαμόρφωση του διεκδικητικού πλαισίου και του προγράμματος δράσης που -πέρυσι- σε αυτή την αίθουσα συνδιαμορφώσαμε και από την άλλη η δυναμική και η δυνατότητα, που είχε το κίνημα βάσης προκειμένου να κινητοποιηθεί.

Από την άποψη αυτή είναι απόλυτα πετυχημένη η δράση του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, αφού με σοβαρές, υπεύθυνες και ουσιαστικές παρεμβάσεις όπως παραστάσεις, έγγραφα, ημερίδες, εκδηλώσεις, αξιοποίηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, υπομνήματα, περιοδείες και κινητοποιήσεις κατάφερε: **1.** Να αναδείξει όλα τα ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο, από τα πιο σημαντικά και κορυφαία, ως τα απλά, που προσδιορίζουν την καθημερινότητα μας στο σχολείο.

2. Να συμβάλει ουσιαστικά στην ενημέρωση των μελών μας στη βάση οικοδομώντας προϋποθέσεις αγωνιστικών δράσεων. **3.** Να τεκμηριώσει το δίκαιο των αιτημάτων στους φορείς εξουσίας και στους κοινωνικούς συμμάχους. **4.** Να οικοδομήσει και να προάγει το πανεκπαιδευτικό μέτωπο όχι ως αποτέλεσμα συγκυριών, αλλά ως προϊόν του πρωταγωνιστικού και αξιόπιστου ρόλου που διαδραμάτισε η Ομοσπονδία μας, στο μαζικό και εκπαιδευτικό κίνημα.

Και αλήθεια συνάδελφοι, έχει αξία να προσδιορίσουμε τι τελικά είναι αγώνας και ποια δυνατότητα αποτελεσματικών παρεμβάσεων έχει το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Αγώνας δεν είναι, όταν προσπαθείς μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και όλους τους δυνατούς τρόπους, να εκφράσεις τη δική σου φωνή στην κοινωνία και τους πολίτες; Αγώνας δεν είναι, όταν προσπαθείς να ενημερώσεις τη βάση σου για όλες τις παραμέτρους των κυβερνητικών εκπαιδευτικών πολιτικών; Αγώνας και προϋπόθεση αγωνιστικής διάθεσης δεν είναι, να σέβεσαι τις καταστατικές λειτουργίες και να εφαρμόζεις τις αποφάσεις των οργάνων;

Αγώνας δεν είναι, όταν διαμορφώνεις θέσεις με εκδηλώσεις διαλόγου και ανταλλαγής απόψεων, που αποτελούν τη βάση των διεκδικήσεων και των κατακτήσεων;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το Δ.Σ. δεν έχει εξουσία. Μακάρι να είχε τη δυνατότητα να λύνει τόσα προβλήματα, που διαχρονικά συσσωρεύονται σε αυτόν τον κλάδο, σε αυτό το δημόσιο σχολείο και που τα προσεγγίζουμε όλοι όταν βρισκόμαστε κάθε χρόνο εδώ.

Το Δ.Σ., η Ομοσπονδία, ο καθένας από μας, επειδή είμαστε μεσαία στελέχη δραστηριοποιείται στον χώρο του και ξέρει πως ο ρόλος του Συνδικάτου είναι να παλεύει, να διεκδικεί, να αναδεικνύει τα προβλήματα και να συντονίζει τον αγώνα. Δεν μπορεί να κριθεί αποκλειστικά από τα αποτελέσματα, ιδιαίτερα όταν απέναντι υπάρχουν πρακτικές ανθρώπων και πολιτικών που δεν θέλουν να ακούσουν, δεν θέλουν να συμβάλλουν στη λύση των προβλημάτων του δημόσιου σχολείου και στην αναβάθμιση του ρόλου και του έργου του εκπαιδευτικού.

Σε αυτόν το ρόλο, το ρόλο του αγώνα και των διεκδικήσεων, η πλειοψηφία του Δ.Σ. με την καθημερινή της μάχη, με την καθημερινή προβολή των αιτημάτων κατάφερε να είναι αποτελεσματική, και να δώσει την αναγκαία ώθηση στον κλάδο μας για να προχωρήσουμε μπροστά πιο δυναμικά.

Β. ΣΜΠΟΝΙΑΣ: («Δημήτρης Γληνός» Αθηνών)

Είμαι από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Δημήτρης Γληνός». Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να θυμίσω στον μόλις κατελθόντα από το βήμα συνάδελφο των Παρεμβάσεων, ότι μας παρουσίασε εδώ ένα έγγραφο της ΔΑΚΕ, αλλά μας το παρουσίασε με έναν χρόνο καθυστέρηση. Εμείς αυτό το έγγραφο που καλούσε η ΔΑΚΕ Θεσσαλονίκης για τα περαιτέρω, το συνάδελφο το Γούση, το είχαμε φέρει στη δημοσιότητα από την περσινή Γενική Συνέλευση. Δεν είναι καινούριο. Δεν κομίζετε γλαύκας συνάδελφοι των Παρεμβάσεων.

Έρχομαι τώρα στο προκείμενο. Το ζήτημα της κριτικής των πεπραγμένων, συνάδελφοι, είναι μια κορυφαία διαδικασία, το είπαν και άλλοι συνάδελφοι, αλλά δυστυχώς λίγοι ήταν εκείνοι οι οποίοι ασχολήθηκαν εποικοδομητικά κάνοντας κριτική στη δράση του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Αντίθετα, ιδιαίτερα από την πλευρά τη δεξιά, όπως βλέπω, γιατί να μην τους χαρακτηρίσω, παρουσίασαν στη Γενική Συνέλευση και μάλιστα κατά κόρον τα εσωτερικά τους προβλήματα.

Πρώτη φορά βλέπω η Γενική Συνέλευση να ασχολείται με τα εσωτερικά των λεγόμενων αριστερών παρατάξεων. Δεν μας απασχολούν εμάς αυτά τα εσωτερικά σας, λύστε

τα, κάντε μια ενιαία παράταξη και κάντε τη δυνατή και διεκδικείστε τις ψήφους των συναδέλφων. Αυτά ανήκουν σε σας και όχι στη γενικότερη δράση του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος.

Ξέρετε, γιατί οι συνάδελφοι σας έχουν στη γωνία μονίμως; Γιατί συναγωνίζεστε ο ένας τον άλλο, σε μαξιμαλιστικά αιτήματα και σε μαξιμαλιστικές λογικές. Οι συνάδελφοι της βάσης θέλουν συνέπεια λόγων και έργων και αυτό το κάνουμε εμείς χρόνια τώρα και γι' αυτό οι συνάδελφοι μάς έχουν στην κορυφή του συνδικαλιστικού κινήματος.

Μου έκανε πραγματικά ιδιαίτερη εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο η καινούρια Υπουργός Παιδείας, η Υπουργός με το ευρωπαϊκό προφίλ, αντιμετώπισε το ζήτημα του καινούριου νομοσχεδίου που κατέθεσε στη Βουλή για ψήφιση.

Δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε την αντίδραση των Ομοσπονδιών, ήταν πραγματικά ένα δείγμα για το πώς σκέφτεται η Νέα Δημοκρατία, από τώρα και στο εξής, να αντιμετωπίσει το διάλογο μεταξύ των εκπαιδευτικών και του Υπουργείου Παιδείας -δε θα σε παρακολουθήσω συνάδελφε, έτσι έχεις μάθει, έτσι λειτουργείς, δε θα σε παρακολουθήσω.

Πραγματικά δείχνει το νέο τρόπο με τον οποίο θα πολιτευτεί η Νέα Δημοκρατία και η καινούρια ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Δεν μπορεί από τη δική μας πλευρά να το δεχτούμε, την άποψη ή την έκφραση της κας Γιαννάκου που λέει ότι είναι δικαίωμα των Ομοσπονδιών να μην είναι ικανοποιημένοι ποτέ και με τίποτα. Αυτό πραγματικά δείχνει τη λογική την οποία η Νέα Δημοκρατία είχε και κατά την προηγούμενη θητεία της ως κυβέρνηση, ιδιαίτερα το '90 - '93.

Όσον αφορά το ζήτημα το οικονομικό. Δυο λόγια για το ζήτημα το οικονομικό. Είχαμε ακούσει στην περσινή Γενική Συνέλευση εδώ, από τα χείλη του ίδιου του νυν Υφυπουργού Παιδείας του Καλού, ότι εμείς εγγυόμαστε την καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ.

Όμως, στη συνάντηση που είχε η Ομοσπονδία μας με την καινούρια πολιτική ηγεσία, όχι μόνο δε δεσμεύτηκε για την καταβολή του υπολοίπου του επιδόματος των 176 ευρώ, αλλά είπε ότι αυτό θα το δούμε με τον προϋπολογισμό του 2005, δηλαδή «ζήσε Μάη μου».

Τελειώνοντας ήθελα να πω το εξής. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η καταξίωση μιας Ομοσπονδίας στη συνείδηση των συναδέλφων, κρίνεται κυρίως από την καθημερινή της δράση.

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, στη χρονιά που μας πέρασε, μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες, στις οποίες έδρασε, νομίζω ότι πρόσφερε περισσότερα από όσα μπορούσε. Γι' αυτό κι εμείς υπερψηφίζουμε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Γ. ΤΖΙΜΗΤΡΕΑΣ: (Χαλκιδικής)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακόμα μια συνδικαλιστική χρονιά πέρασε, μια χρονιά που άρχισε -κατά την άποψη μου- με τους καλύτερους οιωνούς για αγώνες, λόγω εκλογών. Αμέσως, όπως ξέρουμε όλοι, μέσα στο καλοκαίρι συγκροτήθηκε στις 14/7/2003 το Προεδρείο του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας και αυτό ήταν θετικό για τον Κλάδο μας, γιατί γνωρίσαμε άλλες φορές πόσο καθυστερούσε αυτή η συγκρότηση του Προεδρείου της Ομοσπονδίας.

Παρόλα αυτά όμως μέσα στο καλοκαίρι με την συγκρότηση του Προεδρείου της ΔΟΕ τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ο τύπος έγραφαν με μεγάλα γράμματα: τα σχολεία δεν θα ανοίξουν το Σεπτέμβρη. Με τον αγιασμό το Σεπτέμβρη οι εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας θα αρχίσουν τις απεργίες.

Τί έγινε όμως και τα πράγματα δεν πήγαν όπως έπρεπε τόσο καλά για τον κλάδο μας; Απλούστατα, συνάδελφοι, εμείς που βρισκόμαστε εδώ θεωρούμε, ότι όλα μπορούν να εξελιχθούν, όπως εμείς νομίζουμε, ξεχνώντας τη βάση. Οι απεργίες που κηρύχθηκαν, συνάδελφοι, δεν στηρίχθηκαν όπως έπρεπε για πολλούς και για διάφορους λόγους.

Από όλους μας τα ποσοστά των απεργιών ήταν σε αρκετούς Συλλόγους απογοητευτικά και όταν βρισκόμασταν όλοι μαζί στις Ολομέλειες μεταφέραμε το χειρότερο κλίμα από τους Συλλόγους μας. Συνάδελφοι, θεωρούμε ότι η ευθύνη είναι όλων μας.

Το Προεδρείο της Ομοσπονδίας πιστεύω ότι προσπάθησε, προώθησε σχεδόν όλα τα ψηφισμένα εκτελεστικά και εργασιακά θέματα της 72ης Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου. Εδώ θέλω να πω, ότι δεν πρέπει όλα να τα μηδενίζουμε και να τα βάζουμε όλα σε μία γραμμή. Ο Σύλλογός μου παρόλο που είναι ένας Σύλλογος των 200 περίπου μελών φέτος, όπως και άλλοι Σύλλογοι και τα μέλη τους, όπως και σε άλλους Συλλόγους, έδωσαν για άλλη μια φορά κάτι διαφορετικό, κάτι που όπως ονομάστηκε από πολλούς συναδέλφους στην περιοχή μου: αισθάνομαι άνετα όταν στην Τακτική Γενική Συνέλευση υπάρχει ένα μέλος της Ομοσπονδίας.

Φέτος πράγματι στο Σύλλογό μας ήρθε ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, βρέθηκε στη Γενική Συνέλευση του Οκτώβρη για ενημέρωση και οι συνάδελφοι της βάσης τοποθετήθηκαν και έθεσαν θέματα και προβλήματα του Κλάδου μας.

Εύχομαι το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας να συνεχίσει, να ακολουθήσει αυτή την τακτική και η συμμετοχή των μελών της, να υπάρχει πάντα στις τακτικές συνελεύσεις των κλάδων μας. Συνάδελφοι, οι μικροί σύλλογοι φέτος ανέπνευσαν, κάτι που αυτό δεν θα το ονομάσω διαφορετικό. Είναι κάτι που προέκυψε μέσα από τις περιφερειακές συσκέψεις και εμπειρίες.

Η μεγάλη συμμετοχή απέδειξε σε αυτές τις συσκέψεις και

ημερίδες των συναδέλφων, ότι η βάση θέλει αυτές τις συσκέψεις και ημερίδες. Και εύχομαι εδώ η Ομοσπονδία να συνεχίσει, γιατί δίνεται η ευκαιρία σε συναδέλφους της επαρχίας που δεν μπορούν να κατεβούν στην Αθήνα και σε άλλα μεγάλα αστικά κέντρα να συμμετέχουν και να παίρνουν πρωτοβουλίες και να αποφασίζουν μέσα στη βάση τους.

Θεωρώ, συνάδελφοι, ότι η ενημέρωση και η επικοινωνία με την Ομοσπονδία ήταν όλη την χρονιά αρκετά καλή. Τα έγγραφα των αποφάσεων και το υλικό απεργιών για πρώτη φορά, ίσως, βρισκόταν πιο έγκαιρα στους Συλλόγους.

Συνάδελφοι, οι περισσότεροι μιλούν για ισοπέδωση των πάντων. Ξεχνούμε όμως ότι, η ιδεολογικά προσκείμενη στην πρώην κυβέρνηση, διοίκηση της Ομοσπονδίας τόλμησε για μένα και για το Σύλλογο μου να συγκρουστεί μαζί της.

Τελειώνοντας, σας ανακοινώνω ότι ο Σύλλογός μου παρόλο που δεν είχε απαρτία, είχε ενδεικτική απαρτία, υπερψήφισε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, αλλά αυτή η ενδεικτική απαρτία νομίζω ότι ήταν και σε άλλους Συλλόγους. Εύχομαι η νέα συνδικαλιστική χρονιά να είναι χρονιά αγώνων και επιτυχιών. Ευχαριστώ.

Ν. ΦΑΣΦΑΛΗΣ: (Θεσ/νίκης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ανεβαίνοντας στο βήμα αυτό της 73ης Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου, το ιερό αυτό βήμα, και όσο και αν μερικοί κάνουν προσπάθειες, να απαξιώσουν τις διαδικασίες, εγώ θα συνεχίσω να σέβομαι τους συναδέλφους. Για μένα αποτελεί τιμή ότι αυτοί οι συνάδελφοι μας μας στείλανε εδώ να τους εκπροσωπήσουμε.

Όπως αισθάνομαι και το χρέος που έχω στον κλάδο μας, γι' αυτό έρχομαι να τοποθετηθώ στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Να τοποθετηθώ, το υπογραμμίζω, και όχι να κρίνω, γιατί την κρίση για όλους μας την κάνουν οι συνάδελφοι της βάσης, όταν πάνε στην κάλπη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο Κλάδος μας σήμερα απολογίζεται ως συλλογική συνείδηση. Οφείλουμε να τοποθετηθούμε, λοιπόν, πάνω στα πεπραγμένα χωρίς λιβάνι, χωρίς όμως και μικροψυχίες. Και έρχομαι ευθέως στο θέμα. Τι πρέπει να πράξει, λοιπόν, ένα Διοικητικό Συμβούλιο μιας Ομοσπονδίας του κινήματος μας και σε ποιους άξονες πρέπει να κινηθεί η δράση του; Με άλλα λόγια σε ποιους τομείς κρίνεται;

Πρώτα απ' όλα πρέπει να είναι διεκδικητικό και νομίζω ότι αυτό το έκανε καλώς και πρέπει να το εντείνει. Πρέπει να ενώνει και τούτο ξεκίνησε το περασμένο φθινόπωρο με την ημερίδα που έγινε και δυστυχώς άκουσα από τον προηγούμενο ομιλητή να απαξιώνει τις ημερίδες, λέγοντας ότι δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, όπως και αυτή που έγινε στη Θεσσαλονίκη.

Ήταν μια ημερίδα όπου άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά αυτό «το να ενώνει», αυτό που ζητούσαμε όλοι. Ήταν,όπως εγώ είχα αποκαλέσει τότε, την ημερίδα εκείνη την «Εθνοσυνέλευση του Κλάδου». Ήταν η ημερίδα για τους συναδέλφους των ειδικότητων και τα προβλήματα τους.

Πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να ενισχύει καινοτομίες και να είναι ελκυστικό, να έχει εγερτήριες ιδέες για να ακολουθούνε πολλοί και να μην βλέπουμε αυτό που βλέπουμε στις Συνελεύσεις των Συλλόγων μας, τους 20 ή 30 ανθρώπους και μόνο να παρακολουθούν.

Να προχωρά σε ρήξεις και να παίρνει ρίσκο και νομίζω ότι αυτό δημιουργεί τη διαφορά από την περασμένη θητεία του άλλου Διοικητικού Συμβουλίου, του άλλου Προεδρείου. Θέλω να θίξω και ορισμένα ζητήματα που θα βρούμε μπροστά μας και να διαμορφώσουμε θέση σ' αυτά ενωτική.

Είναι η ωρομίσθια εργασία. Δεν μπορεί να νομιμοποιούμε το απαράδεκτο αυτό καθεστώς, συζητώντας εάν οι συνάδελφοι μας αυτοί έχουν ή όχι συνδικαλιστική κάλυψη. Το θέμα είναι νομικό. Εμάς μας χρειάζεται να διαμορφώσουμε τη θέση που να λέει: κανένας ωρομίσθιος στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και αυτό νομίζω ότι θα μας ενώσει όλους.

Σύνθημα όπως εκείνο που είναι γραμμένο εκεί, που λέει «Η ενότητα στη δύναμη και στον αγώνα η νίκη» για να μπούμε στο πιο κρίσιμο θέμα. Η αξιοπιστία, ένας άλλος παράγοντας. Βγαίνω στον αγώνα με τα ίδια αιτήματα και αυτό νομίζω ότι έκανε το Προεδρείο. Βγήκε στον αγώνα με τα ίδια αιτήματα που είχε και με την περασμένη κυβέρνηση. Τα ίδια αιτήματα είχε και με αυτή. Αυτό ενισχύει την αξιοπιστία.

Βλέπω δυστυχώς μια λάμψη, μια χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των συναδέλφων της ΔΑΚΕ. Είναι μετά την νίκη του κόμματος τους, να δω όμως τα πρόσωπα τους αν θα έχουν την ίδια λάμψη τότε που θα έρθουν οι εξετάσεις στο δημοτικό, τότε που θα έρθει η αξιολόγηση. Τότε να δω πως θα κοιτάτε τους συναδέλφους στα μάτια, τότε θα δω πόσο πλατύ θα είναι το χαμόγελο σας. Τότε θα κριθείτε. Μερικοί συνεχίζουν να χαμογελούν. Ίσως είναι αυτοί που είναι συνηθισμένοι από την εποχή των άσσων και των διπλών, όταν αξιολογηθήκανε συνάδελφοι μας και καταπατήθηκε κάθε έννοια αξιοκρατίας. Ελπίζω αυτοί να είναι λίγοι τώρα από εκείνη την πτέρυγα.

Και τελειώνοντας έρχομαι και σε σας. Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες έχουμε το χρέος να πάμε μπροστά και δυστυχώς άκουσα να λέγεται το περίφημο «κυβερνητικοί συνδικαλιστές». Παράκληση δική μου: σβηστέ το από τα ντοκουμέντα σας, από τα γραπτά σας, από το λόγο σας. Όπου το χρησιμοποιείτε, σβηστέ τη φράση αυτή κυβερνητικοί συνδικαλιστές. Δεν τιμά κανέναν.

Συναδέλφοι, που αντιδράτε ξέρετε ότι σ' εμένα οι αντοχές μου είναι πάρα πολύ μεγάλες. Εγώ συνδικαλιστής ή-

μουνα από μικρό παιδί, άρα μπορώ να αντέξω πάρα πολλά εδώ πέρα. Σας λέω λοιπόν και τελειώνω και σας λέω όλους, μην κουβαλάτε νερό στον μύλο της εργοδοσίας. Σας έχω πει και άλλοτε και τα γράφει δικός σας άνθρωπος και δικός μας ο Τσόμσκυ, που μας εκφράζει, έτσι γινόταν και στην Αμερική, κάποιοι γελούσαν όπως γελάς εσύ συνάδελφε, όταν μιλούσαν για συνδικάτο, έτσι απομακρύνανε τον κόσμο. Τότε συνήλθανε οι βιομήχανοι, οι εργοδότες και τί είπαν; Αντί να δώσουμε αυξήσεις ας απαξιώσουμε τους συνδικαλιστές.

Αποφάσισαν τότε και πέρασαν μέσα από διαφημιστικά σποτς τα εξής: Ότι όλο το συνδικάτο ζει από τις συνδρομές. Κανένας από αυτούς δεν δουλεύει. Όλοι κάθονται, όλοι καλοπερνάνε. Έτσι λοιπόν απαξιώσανε τις διαδικασίες, τις συνελεύσεις, τους συναδέλφους, οδηγήσανε τον κόσμο να φύγει από τα συνδικάτα και τότε κατάλαβε ο καθένας «τι εστί βερίκοκο». Τότε κατάλαβαν όλοι την αξία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Μην πέφτετε, λοιπόν, σε αυτό το λάθος. Άρα, λοιπόν, μην ξαναχρησιμοποιείτε αυτή τη φράση που λέει ότι εμείς είμαστε όλοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές.

Και τελειώνω Πρόεδρε, είμαστε υπερήφανοι, λοιπόν, γι' αυτό που κάνουμε. Θα είμαστε υπερήφανφι, σαν εκπαιδευτικοί γι' αυτό που προσφέρουμε. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα πράγματα είναι απλά, όπως είναι απλή και η ζωή και όπως λέει και ο ποιητής: τί χρειάζεται; Δυο - τρεις λέξεις για να αγαπηθούμε: Δυο χέρια για να ζήσουμε. Μια σημαία για να νικήσουμε. Και την έχουμε και θα πάμε μπροστά. Σας ευχαριστώ.

Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ: (Γιαννιτσών)

Αγαπητοί συνάδελφοι, κρίνοντας τα πεπραγμένα πιστεύω ότι η ΔΟΕ με την παράταξη της ΠΑΣΚ στο Προεδρείο όλο το χρονικό διάστημα που πέρασε, έκανε ό,τι έπρεπε για να προωθήσει τα αιτήματα του Κλάδου, δίνοντας βαρύτητα, λόγω προεκλογικής περιόδου, στο οικονομικό θέμα.

Έκανε γνωστά στην κοινωνία τα δίκαια αιτήματά μας με τις συναντήσεις που είχε με τους αρμόδιους Υπουργούς και με την άριστη προβολή που έγινε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης από τον Πρόεδρο Δ. Μπράτη.

Σίγουρα τα αποτελέσματα όλων των ενεργειών, που έγιναν, δεν μας ικανοποιούν. Δεν μπορούμε όμως να μην αναγνωρίσουμε ότι η ΔΟΕ έκανε αυτά που έπρεπε. Πολλές φορές για τα αποτελέσματα έχουμε ευθύνη όλοι εμείς, γιατί δεν στηρίζουμε όπως πρέπει τις ενέργειες της Ομοσπονδίας μας. Αρκούμαστε μόνο στο να κάνουμε κριτική, πράγμα που είναι πολύ εύκολο.

Αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΟΕ, η βάση αγωνιά και ζητά από εσάς τους 11 να αφήσετε στην άκρη αυτά που σας χωρίζουν και να βρείτε αυτά που σας ενώνουν, γιατί τα προβλήματα είναι πολλά και περιμένουν λύσεις. Τί μήνυμα στέλνετε στους συναδέλφους, όταν δεν μπορείτε να συγκροτήσετε προεδρείο, στο οποίο θα συμμετέχουν όλες οι παρατάξεις;

Βγείτε από τα γραφεία σας και κάντε τους συναδέλφους να εγκαταλείψουν τον εφησυχασμό και την αδράνεια που έχουν και να συμμετέχουν σε όλες τις διαδικασίες βάσεις του Κλάδου μας. Σε αυτήν εδώ την αίθουσα, συνάδελφοι, δεν ερχόμαστε κάθε χρόνο για να δούμε ποια παράταξη έχει τους περισσότερους αντιπροσώπους, αλλά ερχόμαστε για να καταλήξουμε σε προτάσεις και θέσεις, οι οποίες θα είναι προς το συμφέρον της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Δεν ερχόμαστε εδώ για την δημιουργία εντυπώσεων και κυρίως επεισοδίων, δίνοντας έτσι αφορμή για αρνητικά σχόλια στην κοινωνία.

Θέλω τώρα να αναφερθώ σε κάποια θέματα που μας απασχολούν. Φέτος η σχολική χρονιά ξεκίνησε με πολλά προβλήματα στα ολοήμερα σχολεία. Ποιοί έβγαλαν τα προγράμματα λειτουργίας για τα ολοήμερα σχολεία και την ευέλικτη ζώνη, τα οποία δεν είχαν την αποδοχή των συναδέλφων; Μήπως τα έβγαλαν κάποιοι σύμβουλοι,οι οποίοι βρίσκονται στα γραφεία του Υπουργείου Παιδείας και βρίσκονται χρόνια εκτός σχολικού περιβάλλοντος;

Τα διάφορα προγράμματα για τα δημοτικά σχολεία και τα νηπιαγωγεία, τα οποία θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, πρέπει να τα βγάζουν εκπαιδευτικοί, που εργάζονται κάθε μέρα μες στις τάξεις και όχι όσοι βρίσκονται χρόνια στα γραφεία. Προσέξτε καλά το θέμα της αξιολόγησης, της μονιμότητας των στελεχών εκπαίδευσης και της επαναφοράς των εξετάσεων στην 5η και 6η δημοτικού, που θέλει να περάσει η κυβέρνηση.

Κάντε γνωστό σε όλους ότι ο Κλάδος μας δεν δέχεται πισωγυρίσματα. Ας προσέξει καλά η παράταξη της ΔΑΚΕ και να μην κάνει το λάθος και στηρίξει ενέργειες της κυβέρνησης, που θα είναι αντίθετες προς τα συμφέροντα του Κλάδου μας.

Όσον αφορά το θέμα του ωραρίου μας, πρέπει να διεκδικήσουμε την εξίσωση του με αυτό των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στηριζόμενοι στο επιχείρημα ότι σε λίγο καιρό μετά την ολοκλήρωση και της δεύτερης φάσης της εξομοίωσης, όλοι σχεδόν οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης θα έχουν πανεπιστημιακό πτυχίο.

Ένα άλλο θέμα, στο οποίο θα πρέπει η ΔΟΕ να δώσει βαρύτητα, είναι η ανάδειξη του προβλήματος της υλικοτεχνικής υποδομής των δημοτικών σχολείων και νηπιαγωγείων, ειδικά τώρα που πολλά από αυτά λειτουργούν σαν ολοήμερα.

Είναι απαράδεκτο το 2004 να κάνουν μάθημα μαθητές και νήπια σε ακατάλληλα κτίρια. Πρέπει ακόμη να δείτε με πολύ προσοχή το θέμα διορισμού των αδιόριστων εκπαιδευτικών και της κατάργησης του απαράδεκτου θεσμού

των ωρομισθίων.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, εύχομαι η νέα συνδικαλιστική χρονιά που έρχεται να είναι η χρονιά επίλυσης προβλημάτων και ικανοποίησης αιτημάτων και όχι η χρονιά αναστάτωσης, λόγω προώθησης αρνητικών ρυθμίσεων και αλλαγών στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σας ευχαριστώ.

ΚΛ. ΨΑΡΟΛΟΓΑΚΗΣ: (Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχει πραγματικά ένας μακρύς κατάλογος πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου που περιέχει αξιοσημείωτα θετικά στοιχεία, όπως για παράδειγμα η ημερίδα για τις θέσεις των κομμάτων, η ημερίδα για τις ειδικότητες στην εκπαίδευση, η εκδήλωση για το Δημήτρη Γληνό, η παρέμβαση για την καταστρατήγηση του ωραρίου και άλλα.

Εκείνο που δημιουργείται όμως ταυτόχρονα συνάδελφοι, είναι μια παραμορφωτική εικόνα που μπορεί πραγματικά να αποπροσανατολίσει. Λείπει η ρήξη στα κυρίαρχα ζητήματα του Κλάδου. Ξέρετε συνάδελφοι και εμείς οι αντιπρόσωποι που ενημερώνουμε την βάση τον Οκτώβρη στις Συνελεύσεις για το τι έγινε μέσα σε αυτή την Γενική Συνέλευση και το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο που με κλιμάκια του κατεβαίνει να ενημερώσει τη βάση τα τελευταία χρόνια κάνει ρεπορτάζ.

Ρεπορτάζ, δηλαδή αυτό που κάνουν και τα κανάλια. Που κάθεται κάθε παράταξη, προτάσεις εισηγητών, τι έκαναν οι αριστεριστές σε κάποια φάση, αυτά βγάζει. Και αυτό συνάδελφοι, γιατί λείπει η είδηση, η είδηση που θα ξαναβάλει τον κλάδο σε τροχιά συνδικάτου.

Ήταν πολύ καλή η ιδέα του συναδέλφου που στο φύλλο, αν δεν κάνω λάθος, 1125 του Γενάρη - Φλεβάρη στο Διδασκαλικό Βήμα είχε βάλει ένα απόσπασμα από τους στίχους του Μπρεχτ, όχι μόνο γιατί οι στίχοι ήτανε πραγματικά παρά πολύ καλοί, αλλά κυρίως γιατί ήταν εύστοχοι. Γιατί φωτογραφίζανε ακριβώς την εικόνα του Κλάδου σήμερα. Ποιά εικόνα; Και ως προς τις φρούδες ελπίδες και ως προς την κόπωση των αγωνιστών και ως προς τη νίκη που για να έρθει θέλει αγώνα συνάδελφοι, μην κοροϊδευόμαστε.

Και είχαμε συνάδελφοι όλη αυτή την εικόνα, είχαμε ακούσει, οι περισσότεροι βρισκόμασταν και πέρυσι εδώ, τον Πρόεδρο της 72ης Γενικής Συνέλευσης να λέει συγκεκριμένα: μας ισοπεδώσατε, ισοπεδώσατε τους δάσκαλους. Να λέει σε κάποια στιγμή, στο κλείσιμό του μάλλον, ότι μας είναι αδιανόητο κύριε Υπουργέ να κατέβετε από αυτό το βήμα χωρίς να έχετε δεσμευτεί και ο Υπουργός κατέβηκε και σφύριζαν διάφορα.

Ατάραχος και δεν δεσμεύτηκε και εμείς συνάδελφοι αντί να κλείσουμε τα σχολειά και να δείξουμε ότι δεχόμαστε αυτή την ολομέτωπη επίθεση όλα αυτά τα χρόνια, που συρρικνώνει τις κατακτήσεις μας και μας ισοπεδώνει όπως πολύ σωστά είπε ο Πρόεδρος της περσινής Γενικής Συνέλευσης, πως αντιδράσαμε; Πήγαμε σε ένα επαναστατικό περίπατο, σε μια εκτονωτική πορεία και μέχρι το Νοέμβρη, το Δεκέμβρη αναγκαστήκαμε να κάνουμε ημερίδες για να παρουσιάσουμε τα προβλήματά μας.

Και σ' αυτό συνάδελφοι δεν έχει την ευθύνη μόνο το Διοικητικό Συμβούλιο, σαφέστατα, όλοι μας ευθυνόμαστε και εκείνη εκεί η πτέρυγα, γιατί περίφερε έναν αέρα νίκης όλα αυτά τα χρόνια και εμείς εδώ γιατί πιστέψαμε σε κάποια στιγμή ότι που θα πάει; Οι εκλογές έρχονται, θα δώσει αυτό το πράγμα και θα καθαρίσουμε. Και αυτή η πλευρά, γιατί σωστά εντοπίζει την αιτία που γεννά αυτά τα προβλήματα, αλλά δε συμβάλλει καθόλου στο να δημιουργηθεί αυτό που είπε ο συνάδελφος από το Διοικητικό Συμβούλιο στη Συνέλευση του Ηρακλείου: το αντίπαλο συνδικαλιστικό όραμα που θα συσπειρώσει όλες τις ζωντανές δυνάμεις του Κλάδου.

Και να που φτάνουμε σε ένα πρόγραμμα δράσης για την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά, που δεν έχει αυτά τα χαρακτηριστικά που θέλει ο Κλάδος και δεν έχει αυτά τα χαρακτηριστικά με σταθερά κυρίαρχα αιτήματα, για 2,3,4 χρόνια που θα τα παλέψει, όπως έκανε παλιότερα.

Ξέρετε συνάδελφοι και εγώ ευθύνομαι σε αυτή την περίπτωση, γιατί ασκώ αυτόν τον καταγγελτικό λόγο, αλλά φαίνεται δεν πείθω. Προτείνω, λοιπόν, συνάδελφοι, να δημιουργηθεί άμεσα τώρα μια διαπαραταξιακή ομάδα εργασίας, η οποία θα παρουσιάσει αύριο το πρόγραμμα δράσης, κάθε παράταξη θα γράψει πάνω στο ντοκουμέντο αυτό τις αντιρρήσεις της, τις επιφυλάξεις της και τις διαφωνίες της, αλλά θα βγει ένα μίνιμουμ πρόγραμμα δράσης που θα δεσμευτούμε όλοι τα επόμενα 2-3 χρόνια να το παλέψουμε αποτελεσματικά και οι άξονες σε αυτό το πρόγραμμα δεν μπορεί να είναι άλλοι από τις αποδοχές για αξιοπρεπή διαβίωση στο δάσκαλο.

Από την εξομοίωση του εκπαιδευτικού ωραρίου στην εκπαίδευση, από την αυτοδιαχείριση των ταμείων, το ασφαλιστικό ζήτημα και είναι, συνάδελφοι, φοβερή παράλειψη, ότι δεν βρίσκονται σήμερα εδώ τα μέλη τουλάχιστον από την εκπαιδευτική κοινότητα που είναι πρόεδροι ασφαλιστικών ταμείων.

Και το θέμα της αξιολόγησης. Πάνω σ' αυτά τα ζητήματα να παλέψουμε τα επόμενα χρόνια, συνάδελφοι, διαφορετικά θα διαιωνίζονται οι τρεις εν δυνάμει παρατάξεις εδώ μέσα. Νικητές, ηττημένοι και διαιτητές, με όλα τα αρνητικά και θετικά στοιχεία των διαιτητών και μαζί θα διαιωνίζουμε και το πρόβλημά μας. Σας ευχαριστώ.

ΔΑΚΕ

ΧΡ. ΑΝΘΗΣ: (Κέρκυρας)

Συνάδελφοι, εγώ θα καταψηφίσω τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, όχι γιατί δεν απέτρεψε τον πόλεμο στο Ιράκ και στη Γιουγκοσλαβία, αλλά γιατί υπάρχει μια απλή και κοινή λογική.

Είστε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της πλειοψηφίας, αυτοί οι οποίοι στήριξαν την ισοπέδωση της έννοιας του ολοήμερου σχολείου και του σχολείου εργασίας; Είστε αυτοί που εκτέλεσαν το θεσμό των προϊσταμένων, των Δ/ντών και των σχολικών συμβούλων; Είστε αυτοί που στήριξαν την κυβέρνηση στο φακέλωμα των συναδέλφων;

Είστε αυτοί οι οποίοι ισοπέδωσαν τις αξιολογήσεις προς τα κάτω, προκειμένου να αναδειχθούν οι πιο ανίκανοι, ακόμα και κομματικοί σας φίλοι, στα θεσμικά όργανα;

Είστε αυτοί, οι οποίοι χρησιμοποίησαν το θεσμό του κράτους, στο βωμό των κομματικών συμφερόντων; Είστε αυτοί οι οποίοι κατάργησαν και στήριξαν την κατάργηση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης με τον τελευταίο νόμο, το νόμο - τροποποίηση Πάχτα, που πέρασε στη Βουλή των Ελλήνων, τον τελευταίο πριν τις εκλογές;

Είστε αυτοί οι οποίοι χρησιμοποίησαν τους θεσμούς και τις έννοιες της δημοκρατίας, της ισονομίας, της αριστεράς, της οικολογίας, με στόχο τη διαιώνιση στην εξουσία;

Είστε αυτοί οι οποίοι χρησιμοποιήσατε το Υπουργείο Παιδείας και τον Υπουργό του Λαμπράκη, προκειμένου να ενδώσετε στους μεγάλους αγώνες και στα οράματα των συναδέλφων, με μοναδικό στόχο οι εφημερίδες Λαμπράκη να στηρίζουν την απερχόμενη κυβέρνηση;

Γιατί πνίξατε τα όνειρα εκατοντάδων ανθρώπων, ακόμα και δικών σας ψηφοφόρων στο βωμό να κρατήσετε την εξουσία, συνάδελφοι μου; Γιατί καθιερώσατε το θεσμό της απεργοσπασίας τα τελευταία 20 χρόνια ως θεσμό των κομματικών σας συμφερόντων;

Γιατί στηρίξατε τον Υπουργό του Λαμπράκη, όπως προείπα προηγουμένως, τι κερδίσατε αγαπητοί μου συνάδελφοι; Γιατί στηρίξατε την κυβέρνηση που έκανε το κανάλι Καρατζαφέρη πανελλαδικής εμβέλειας στην Ελλάδα, προκειμένου να κρατήσει την εξουσία;

Γιατί θάψατε τους γνήσιους οραματιστές, ακόμα και δικούς σας ψηφοφόρους και αναδείξατε, ό,τι πιο συντηρητικό υπάρχει τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα;

Γιατί δώσατε δικαίωμα στον κ. Ευθυμίου να μας απαξιώνει ως κλάδο και ακόμα να τον περιμένουμε να μας δεχτεί από τις 30/7 να συζητήσουμε τα προβλήματα του κλάδου;

Γιατί γι αυτά που πάλευα πριν 20 χρόνια με κάνετε να παλεύω και σήμερα; Σας καταψηφίζω συνάδελφοι μου, γιατί σκεπάσατε το συντηρητισμό σας με παχιά λόγια. Γιατί ευτελίσατε τα όνειρα για δημοκρατία, για παιδεία, για ισονομία, για ισοπολιτεία, για αξιοπρέπεια στην εργασία.

Τελειώνω, να γνωρίζετε κ. Μπράτη και κ. Μαντά, γιατί ενσαρκώνετε εκεί από τη θέση σας και ορισμένες απόψεις και θέσεις συναδέλφων, ότι δεν μπορείτε να συμπεριφέρεστε όπως συμπεριφέρονται οι αξιωματικοί του αμερικάνικου στρατού στο Ιράκ. Για τον απλούστατο λόγο ότι εμείς Ιρακινοί δεν είμαστε. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΓΙΑΤΙΛΗΣ: (Σάμου)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα, μα όλα στον συνδικαλισμό κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Για να υπάρξει όμως αποτέλεσμα πρέπει να υπάρχει προσπάθεια και αγώνας. Δυστυχώς ο πρώτος χρόνος του Προεδρείου της ΠΑΣΚ πέρασε χωρίς προσπάθεια, χωρίς αγώνα, χωρίς κανένα χειροπιαστό αποτέλεσμα.

Οι ωρομίσθιοι υπάρχουν. Οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων βρίσκουν κάθε χρόνο περισσότερα προβλήματα. Οι σχολικοί σύμβουλοι αναθάρρησαν και προσανατολίζονται σε πρακτικές που προκαλούν ανατριχίλα. Το οικονομικό μας χάλι δεν περιγράφεται. Η διεύρυνση του ωραρίου έχει γίνει πράξη. Τα ολοήμερα σχολεία, βλέπε πάρκινγκ, έχουν γίνει ιδανικά παιδοφυλακτήρια.

Οι Σύλλογοι διδασκόντων υπολειτουργούν ή δεν συνεδριάζουν καθόλου. Ο Διευθυντής έχει γίνει δραγουμάνος του βεζύρη. Ο Ν. 1566 και το Προεδρικό Διάταγμα 201 δεν εφαρμόζονται και η θέση των εκπαιδευτικών αργά αλλά σταθερά γίνεται εμφανώς δυσμενέστατη. Σε αυτό το πλαίσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έκανε το Προεδρείο της ΠΑΣΚ; Προεκλογικά που είχαμε κάποιο χρόνο ικανό να διεκδικήσουμε, τι κάναμε; Απολύτως τίποτα. Απλά συσσωρεύτηκαν περισσότερα προβλήματα. Ευχαριστώ.

Γ. ΔΑΦΚΟΣ: (Πιερίας)

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, οι εκτιμήσεις μας επιβεβαιώνονται. Οι αυταπάτες διαλύονται, ο εμπαιγμός συνεχίζεται. Η κυβέρνηση αποδεικνύεται ότι δεν έχει την πολιτική βούληση να απαντήσει θετικά στα μεγάλα ζητήματα

του Κλάδου.

Είναι οι παραπάνω φράσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις οποίες ξεκινά η καταγγελία του Προεδρείου της ΔΟΕ που έγινε ύστερα από την συνάντηση στις 18/5 του 2004 με τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Καλό.

Για μας τους ΔΑΚίτες όμως κύριοι της ΠΑΣΚ, στο Προεδρείο της ΔΟΕ, δεν υπήρχαν εκτιμήσεις, σχετικά με τη συμπεριφορά σας, που έπρεπε να επιβεβαιωθούν, ούτε αυταπάτες που περιμέναμε να διαλυθούν. Γνωρίζουμε το παρελθόν σας, μαντεύουμε πώς θα κινηθείτε και στο μέλλον, διότι πάνω από δυο δεκαετίες και σύμφωνα με το συμμετοχικό συνδικαλισμό που πρεσβεύετε όταν υπήρχαν κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και σύμφωνα με τον διεκδικητικό συνδικαλισμό, όσο υπήρχαν ή υπάρχουν κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, σας είδαμε, σας θυμόμαστε, να συμφωνείτε κάποτε στην προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να εντάξει τους νηπιαγωγούς στα παιδικά κέντρα.

Αργότερα να συμφωνείτε με τον Γιώργο Παπανδρέου καθώς ήταν Υπουργός Παιδείας που ήθελε να εντάξει τα σχολεία στους δήμους και στις κοινότητες. Στη συνέχεια στηρίξατε τον κ.Φατούρο να καταργήσει την επετηρίδα των εκπαιδευτικών. Μετέπειτα γίνατε το στήριγμα της μεταρρύθμισης του κ.Αρσένη.

Λίγο μετά βοηθήσατε τον κ. Ευθυμίου στην απορρύθμιση της μεταρρύθμισης του κ. Αρσένη. Μόλις πέρυσι ξεπεράσατε και τους Υπουργούς κ. Ευθυμίου και κ. Χριστοδουλάκη που προσπαθούσαν με μεγάλη πράγματι προσπάθεια να μας πείσουν ότι το μισθολόγιο που θα ξεκινούσε από 1/1 του 2004 θα ήταν εκπαιδευτικό, με την έννοια ότι θα μας έδινε πολλά χρήματα και θυμάστε τους πίνακες που μας στέλνατε στους Συλλόγους, όπου εκεί βλέπαμε τη στήλη την τελευταία, αλλά αφήνατε κενό στη στήλη που έλεγε για την παρακράτηση φόρου.

Και δυστυχώς πολλοί συνάδελφοι σας πίστεψαν στη βάση και πήγαν βάλανε γραμμάτια για να αγοράσουν αυτοκίνητα και χρωστάνε τώρα κάθε μήνα 150 ευρώ και αν είναι ζευγάρι 300.

Ποτέ κύριοι της ΠΑΣΚ δεν ζητήσατε κάτι από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Ποτέ δεν απαιτήσατε, ποτέ δεν καταγγείλατε. Σήμερα μόνο καταγγέλλετε. Θα μου πείτε ότι δικαίωμά σας ήταν και είναι να πολιτεύεστε όπως θέλετε. Όμως αυτό δημιούργησε ένα αρνητικό δεδομένο.

Οι συνάδελφοι ανά την Ελλάδα βλέποντας τέτοιες συμπεριφορές σταδιακά απομακρύνονταν από τους κατά τόπους Συλλόγους και φθάσαμε σήμερα να έχουμε συνδικαλιστικές ηγεσίες εντελώς απαξιωμένες. Να πραγματοποιούμε τακτικές ή έκτακτες γενικές συνελεύσεις και να βρίσκονται εκεί μόνο τα Διοικητικά Συμβούλια.

Εμείς ως ΔΑΚΕ, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, πάντα ήμασταν αλλά και θα είμαστε και το υπογραμμίζω, θα είμαστε υπέρ του διεκδικητικού συνδικαλισμού. Έτσι και τώρα, ανεξάρτητα το ότι κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία που είναι ο πολιτικός φορέας της παράταξής μας.

Εμείς θα είμαστε μπροστά στον αγώνα, ώστε να πάρουν οι εκπαιδευτικοί τα 103 ευρώ που δε μας έδωσε ο κ.Χριστοδουλάκης. Να πετύχουμε την αναλογία μαθητών - δασκάλων όπως ο Κλάδος ζητάει, δηλαδή 20 μαθητές ανά δάσκαλο.

Να φτάσει το ωράριο των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας. Να μπουν οι ειδικότητες στις μικρές τάξεις και γενικά σε θέματα όπως η αξιολόγηση, το συνταξιοδοτικό, το ασφαλιστικό, η υγειονομική περίθαλψη, να λυθούν όπως ο Κλάδος προτείνει με αποφάσεις του μέσα από τις γενικές συνελεύσεις.

Επειδή κύριοι του Προεδρείου της ΔΟΕ δεν πράξατε εκείνα που έπρεπε κατά τη χρονιά που πέρασε, δεν κάνατε τίποτα για να δείξετε τα προβλήματα, απλώς προσπαθήσατε να καλύψετε τις ενέργειες του ΠΑΣΟΚ για τους διορισμούς το χειμώνα, για τους αναπληρωτές που δεν πληρώνονταν ή ωρομίσθιους, είναι αυτονόητο ότι εμείς θα καταψηφίσουμε τα πεπραγμένα. Ευχαριστώ.

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ: (Χίου)

Αγαπητοί συνάδελφοι, ερχόμενος από το μακρινό νησί της Χίου και εκπροσωπώντας τους συναδέλφους της βάσης, εκφράζω τον προβληματισμό μου και την έντονη ανησυχία μου γιατί πέρασε μια συνδικαλιστική χρονιά χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα και χωρίς να ικανοποιηθούν έστω και στο ελάχιστο βασικά κλαδικά αιτήματα. Αιτήματα που αν και είχαν συσσωρευτεί, το Προεδρείο δεν προσπάθησε να προβάλει και να λύσει.

Την αδυναμία αυτή προσπαθεί να δικαιολογήσει παρουσιάζοντας τα προβλήματα, ως δια μαγείας, να έχουν προκύψει μετά τις τελευταίες εθνικές εκλογές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τι έκανε για τα 176 ευρώ; Τι έκανε για την οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών; Πώς αντέδρασε στον καινοφανή για τον Κλάδο μας θεσμό των ωρομισθίων; Πώς αντέδρασε στους παράνομους προεκλογικούς διορισμούς; Τι έκανε όταν ψηφιζόταν η υποβάθμιση των συναδέλφων της ειδικής αγωγής;

Επειδή θεωρώ ότι η χρονιά που πέρασε ήταν από τις χειρότερες για το διεκδικητικό συνδικαλισμό μας, καταψηφίζω τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, ευχόμενος η νέα χρονιά να είναι χρονιά διεκδικήσεων και αγώνων για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΚΑΣΣΙΟΣ: (Σικυώνος)

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάνοντας κριτική στα πεπραγμένα ενός κορυφαίου συλλογικού οργάνου και μάλιστα συνδικαλιστικού, όπως είναι το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, θα πρέπει η κριτική να είναι δημιουργική, να

είναι απαλλαγμένη από μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες, να είναι καλοπροαίρετη, να ασκείται με νηφαλιότητα και ψυχραιμία.

Κυρίως, αυτός που θα ασκεί πρώτα απ' όλα να έχει κάνει την αυτοκριτική του. Είναι μάλιστα απαραίτητο να ξεκαθαριστεί από την αρχή, ότι όσοι ασχολούμαστε με το συνδικαλισμό, θα πρέπει να έχουμε ως ευαγγέλιο τις αποφάσεις των Γενικών μας Συνελεύσεων.

Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τις αμφισβητεί και να προτάσσει σε οποιαδήποτε διεκδίκησή μας άλλα αιτήματα εκτός των ψηφισμένων, άσχετα αν μας αρέσουν ή όχι.

Η συνδικαλιστική χρονιά 2003 - 2004, είναι ίσως μια από τις χειρότερες χρονιές για τον περήφανο κλάδο των εκπαιδευτικών, αλλά και γενικότερα για την εκπαίδευση.

Η δημόσια εκπαίδευση στερείται ποιότητας, είναι υποβαθμισμένη και επομένως κοινωνικά άδικη. Υπεύθυνες για την κατάσταση αυτή είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες ακολουθώντας μια αλλοπρόσαλλη πολιτική και αντιμετωπίζοντας την παιδεία ως ελεύθερο πεδίο πειραματισμού, συνέβαλαν στη συσσώρευση των προβλημάτων.

Περιόρισαν τις δαπάνες στο 3,4% επί του ΑΕΠ. Δημιούργησαν τα πολυπληθή τμήματα, είχαμε υποβαθμισμένα ολοήμερα τμήματα, είχαμε για πρώτη φορά την εισαγωγή του θεσμού του ωρομίσθιου εκπαιδευτικού. Είχαμε την αύξηση του αριθμού των νηπίων στα ολοήμερα τμήματα από 20 σε 30.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε και στην έλλειψη διαλόγου με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, τη φετινή συνδικαλιστική χρονιά. Μετά τις 30 Ιουλίου που έγινε η συνάντηση με τον κ. Ευθυμίου και που τότε κατατέθηκε ένα υπόμνημα, δε λάβαμε καμία απάντηση.

Μεγάλο μερίδιο στην έλλειψη του διαλόγου και στη συσσώρευση των προβλημάτων έχει και το Προεδρείο της ΔΟΕ, αφού προσπάθησε από τις πρώτες μέρες που ανέλαβε το Προεδρείο, με δηλώσεις και συνεντεύξεις να ευθυγραμμιστεί με την τότε πολιτική ηγεσία.

Τονίζοντας ότι αναβαθμίστηκε το δημόσιο σχολείο, ότι το ολοήμερο λειτουργεί με βάση τις θέσεις του κλάδου και ότι το μόνο πρόβλημα ήταν οι αυξήσεις των αποδοχών μας, για το οποίο ευθύνη έφερνε ο κ. Χριστοδουλάκης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο σε όλους, ότι τα προβλήματα του κλάδου είναι υπεράνω των κομμάτων και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να εκμεταλλεύεται την αγωνία των συναδέλφων για μικροκομματικούς σκοπούς.

Οφείλει το Προεδρείο να σκύψει στα σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν, να ενώσει τις διαφορετικές απόψεις, να επανακτήσει την εμπιστοσύνη των συναδέλφων, να συζητήσει με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς με γνώμονα το τι θέλει ο κλάδος και όχι το τι συμφέρει τις παρατάξεις και δυναμικά και αποφασιστικά να απευθυνθεί στο πολυβασανισμένο κλάδο μας.

Έτσι ώστε όλοι οι συνάδελφοι να ξέρουν ότι πραγματικά έχουν άξια και ικανά στελέχη στην κορυφή της συνδικαλιστικής πυραμίδας και μπορούν να στηριχθούν σε αυτά, για ένα καλύτερο αύριο.

Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ: («Αριστοτέλης Αθηνών»)

Είμαι από το Σύλλογο Αριστοτέλης της Αθήνας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Πριν ξεκινήσω το κύριο μέρος της τοποθέτησης, θα ήθελα εκ μέρους των «άλλων» όπως πολλές φορές μας αποκάλεσε ένας προλαλήσας της παράταξης της ΠΑΣΚ να καλωσορίσω τη συνδικαλιστική ηγεσία της ΠΑΣΚ στο χώρο του διεκδικητικού συνδικαλισμού μετά τον Μάρτιο, μετά από τη μακρά της θητεία επί σειρά ετών στη θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου. Το μόνο που θα ήθελα να παρατηρήσω είναι ότι ναι μεν αυτό έγινε το Μάρτιο αλλά δυστυχώς οι Απόκριες είχαν ήδη περάσει.

Ένα από τα πολύ σημαντικά ερωτήματα, συνάδελφοι, που τέθηκε και εδώ μέσα αλλά και που όλους μας απασχολεί, είτε με ειλικρίνεια είτε επιφανειακά, είναι το γιατί δεν έχουμε μαζικότητα στις διαδικασίες των συνελεύσεων, γιατί ο κόσμος απέχει από το συνδικαλισμό, γιατί δεν έχει εμπιστοσύνη στο Συνδικάτο. Μα πώς να συμμετέχει ο κόσμος, συνάδελφοι, όταν βλέπει την υποκρισία να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια του καθημερινά; Και η φετινή χρονιά είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να το διαπιστώσουμε αυτό.

Μια μικρή μόνο υπενθύμιση των όσων έγιναν κατά τη συνδικαλιστική χρονιά που τελειώνει, πιστεύω πως είναι αρκετή. Πέρυσι μέσα σε αυτή την αίθουσα, ως αιρετός εκπρόσωπος των συναδέλφων στο ΠΥΣΠΕ της Α' Αθηνών, είχα πει ότι κάναμε τις τοποθετήσεις και είχαν βγει υπεράριθμοι συνάδελφοι με βάση την αναλογία 1 προς 60 στο ολοήμερο, πράγμα το οποίο ήταν άδικο γιατί συν τοις άλλοις η εντολή τότε ακόμη ήταν προφορική. Αυτό ουδέποτε απασχόλησε την Ομοσπονδία κατά τη χρονιά που μας πέρασε. Καμία ανακοίνωση σχετικά με αυτό το ζήτημα.

Το Σεπτέμβριο του 2003 είχαμε αναστολή λειτουργίας των τμημάτων υποδοχής και των τμημάτων ενισχυτικής διδασκαλίας. Έγγραφα απευθύναμε ως Σύλλογος «Αριστοτέλης» αλλά και πάρα πολλοί Σύλλογοι απ' ότι γνωρίζω. Ουσιαστική όμως -και μιλάω για ουσιαστική- αντιμετώπιση του ζητήματος και μια ουσιαστική στάση δεν υπήρξε.

Οι απεργίες οι οποίες έγιναν και τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο είχαν μεν αόριστα διατυπωμένη την προστασία των εργασιακών μας δικαιωμάτων, τη διασφάλιση, επί της ουσίας όμως σε θέματα σαν κι αυτό, αλλά και σαν αυτά που ακολούθησαν, αντίδραση δεν υπήρξε. Και ποια ήταν αυτά τα θέματα; Χιλιάδες κενά που έμειναν ακάλυπτα. Ωρομίσθιοι και όχι αναπληρωτές και στο ολοήμερο αλλά και στο πρόγραμμα το πρωινό του σχολείου.

Νέο μισθολόγιο το οποίο για μια ακόμη φορά ήταν απάτη. Νόμος 3194 για την Ειδική Αγωγή, που φωτογράφιζε συγκεκριμένες κατηγορίες, για να μην πω συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς για τον τρόπο με τον οποίον θα γίνονταν οι τοποθετήσεις και οι μεταθέσεις στην Ειδική Αγωγή και μια ΔΟΕ να διαρρηγνύει τα ιμάτιά της, μια πλειοψηφία στη ΔΟΕ, για να γίνω πιο συγκεκριμένος, ότι δεν γνώριζε τίποτα περί αυτού του θέματος. Πρόσληψη φιλολόγων μετά από λίγο χρονικό διάστημα στις τάξεις υποδοχής. Η ΔΟΕ το αντελήφθη κατά τον Μάρτη αυτό το ζήτημα. Οι Σύλλογοι το είχαμε αντιληφθεί πολύ νωρίτερα αλλά υπάρχει μια χρονική καθυστέρηση στην αντίληψη ορισμένων πραγμάτων. Προσλήψεις αναπληρωτών εκτός των προβλεπόμενων διαδικασιών. Είχαμε μια πολύ ωραία ανακοινωσούλα.

Στο μεσοδιάστημα μετά από τις 30 Ιουλίου κανένας διάλογος δεν υπήρξε με το Υπουργείο Παιδείας, λες και οι πόρτες του έκλεισαν ερμητικά με τη λήξη της θητείας της τρισκατάρατης ηγεσίας της ΔΟΕ από τη ΔΑΚΕ. Μέχρι τότε ήταν ανοιχτές. Φαίνεται ότι είχε ένα δέος το Υπουργείο απέναντι στην αντίπαλη παράταξη. Από τότε και μετά έκλεισαν και δεν κατάφεραν να ξανανοίξουν ποτέ.

Βέβαια δεν μπορώ να πω ότι δεν υπήρξαν πολλά πεπραγμένα όπως τα διαβάσαμε και τα ακούσαμε και δεν υπήρξαν φωνές διαμαρτυρίας εκ μέρους της πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Φώναζαν πράγματι. Φώναζαν, βάζοντας ταυτόχρονα πλάτη στο να περάσουν όλα αυτά τα οποία προηγουμένως είπα. Δηλαδή να περάσει και το νέο μισθολόγιο, να περάσει και το κλείσιμο των τάξεων υποδοχής, να γίνουν και οι συμπτύξεις, να επεκταθεί ο θεσμός των ωρομισθίων, να γίνουν αυτά που έγιναν στην Ειδική Αγωγή.

Το αποκορύφωμα της υποκρισίας έρχεται μετά το Μάρτη που φοράμε άλλο ένδυμα. Συνάδελφοι, προσωπικά δεν υπήρξα ποτέ θιασώτης και δεν είχα ψηφίσει το 60 - 40. Μάλιστα η ΠΑΣΚ μου έκανε μια πολύ τιμητική αναφορά σε μια πρόσφατη ανακοίνωσή της και την ευχαριστώ πολύ. Όμως θυμάμαι, με τη λίγη μνήμη που πιθανόν να έχω, ότι το 60 - 40 ήταν αίτημα του κλάδου.

Το 60 - 40 καλώς ή κακώς, καλώς αφού ήταν θέση του κλάδου, ικανοποιήθηκε από την παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η εκτίμηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι ότι οι ρυθμίσεις αυτές είναι αντίθετες με τις θέσεις του κλάδου των εκπαιδευτικών. Συγγνώμη συνάδελφοι, αλλά με τα πενιχρά ελληνικά που γνωρίζω αυτό το πράγμα διεκδικούσαμε, αυτό το πράγμα μας έδωσαν. Ας διεκδικούσαμε κάτι άλλο να μας έδιναν κάτι άλλο.

Ταυτόχρονα θαύμασα τον δυναμισμό που έδειξε η Ομοσπονδία σε μια πολύ σκληρή ανακοίνωση για τις αναληθείς ειδήσεις που μετέδωσε η ΝΕΤ και πιθανόν να είναι και αναληθείς στη διάσταση που αντιλαμβάνεται κανείς τα πράγματα. Όμως, συνάδελφοι, όλο αυτό το διάστημα που έγινε, γιατί κατά γενική ομολογία έγινε, ένα γενικό ξήλωμα της εκπαίδευσης τη χρονιά που μας πέρασε, μέχρι τον Μάρτιο ουδεμία ανακοίνωση σοβαρή, σκληρή και πραγματικά δυναμική υπήρξε. Ουδεμία. Όλα αυτά άρχισαν να γίνονται από τον Μάρτη και μετά.

Όσο για το γνωστό παραμύθι, την καραμέλα που χρησιμοποιούν οι αριστερές παρατάξεις «ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ το ίδιο Συνδικάτο» και άλλα τέτοια τραγελαφικά, οι κύριοι των αριστερών παρατάξεων που τα επικαλούνται αυτά; ας μας πουν πόσες φορές είχαν τη διάθεση και έριξαν τις γέφυρες στο πρώτο εξάμηνο της συνδικαλιστικής χρονιάς που μας πέρασε να πάρουν αποφάσεις μαζί με τη ΔΑΚΕ, για να μη γίνει ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ το ίδιο συνδικάτο.

Αντίθετα, με την αλλαγή την κυβερνητική, υπήρξαν αποφάσεις που φαίνεται οφείλονται στο σύνδρομο των προοδευτικών δυνάμεων που κάποτε κατέτρεχε τον τόπο μας και άρχισε να επανέρχεται βέβαια στις καρδιές ορισμένων. Γιατί τότε είδαμε με την αντίστοιχη κακιά ΠΑΣΚ να λαμβάνονται αποφάσεις από τις αριστερές παρατάξεις και καλά έκαναν και τις έλαβαν τις αποφάσεις.

Συνάδελφοι, δεν είμαι από αυτούς που πιστεύουν, επειδή βρίσκομαι στη ΔΑΚΕ, ότι κριτική πρέπει να μην υπάρχει επειδή είναι κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Η κριτική πρέπει να είναι σκληρή, σκληρότατη και η ΔΑΚΕ είναι αυτή που πρώτη θα το πράξει. Όμως, συνάδελφοι, το μέγεθος της υποκρισίας που ζούμε από την παρούσα ηγεσία της ΔΟΕ νομίζω ότι δεν μπορεί να το δεχτεί κανένας μας.

Νομίζω ότι τα πεπραγμένα της χρονιάς που διανύσαμε είναι μισά - μισά, δηλαδή βλέπουμε καθαρά τη διπλή γλώσσα, τη διχαλωτή γλώσσα την οποία έχουν αυτοί που έχουν στα χέρια τους τα ηνία του κλάδου.

Και νομίζω ότι δεν θα πρέπει να συζητήσουμε φυσικά για ψήφιση πεπραγμένων, εννοείται ότι αυτά θα πρέπει να καταψηφιστούν, αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να μας βάλουν σε πολύ σοβαρές σκέψεις, του κατά πόσον μπορούμε να έχουμε αξιόπιστο Συνδικαλιστικό Κίνημα, όταν η κριτική μας έχει να κατευθυνθεί μόνο προς συγκεκριμένο πολιτικό χώρο, μόνο προς συγκεκριμένο χρώμα και όχι με γνώμονα την ενότητα και το συμφέρον του κλάδου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Β. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ: (Λάρισας)

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι. Όταν ξεκίνησα από τη Λάρισα για την Αθήνα, άρχισα να φέρνω στο νου μου τα πεπραγμένα του Προεδρείου της ΔΟΕ και κυρίως τα πεπραγμένα της πλειοψηφίας της ΠΑΣΚ. Στην αρχή σκέφτηκα, θα κατέβω να τα υπερψηφίσω, γιατί ούτως ή άλλως αυτά είναι και δεν αλλάζει τίποτα.

Όταν, συνάδελφοι, όμως σκέφτηκα ότι έγινα πλουσιότερος κατά 176€, όταν αισθάνθηκα ικανοποίηση για το νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο, όταν διαπίστωσα ότι γίνεται δια-

χωρισμός των συναδέλφων όσον αφορά το επίδομα των ολοήμερων σχολείων, όπως ξέρετε άλλοι πληρώθηκαν και άλλοι όχι, όταν γέμισαν τα σχολεία με ωρομίσθιους και όχι με διορισμένους και αναπληρωτές, όταν μας απαγορεύτηκε να βγαίνουμε στη σύνταξη κατά τη διάρκεια της διδακτικής χρονιάς, όταν σκέφτηκα ότι ο Υπουργός Ευθυμίου δεν μας απάντησε μέχρι τις εκλογές της 7ης Μαρτίου για τα αιτήματά μας, όταν σκέφτηκα ότι με ευθύνη της ΠΑΣΚ πέρασε η αξιολόγηση σε σύνδεση με τον μισθό μας, όταν σκέφτηκα ότι οι Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κατάντησαν υπηρεσίες χορηγήσεως επιδομάτων σε ημετέρους, όταν σκέφτηκα ότι την αξιοκρατία στις επιλογές στελεχών αντικατέστησε η ημετεροκρατία, όταν για πρώτη φορά προσλήφθηκαν 60 αναπληρωτές προκλητικά εκτός διαδικασίας, όταν σκέφτηκα ότι δεν τολμάει συνάδελφος μη ΠΑΣΟΚος να κάνει έστω και αίτηση για τις κατασκηνώσεις του Υπουργείου Παιδείας, όταν σκέφτηκα μετά τις εθνικές εκλογές τη δυναμική αγωνιστικότητα του Προεδρείου της Ομοσπονδίας όπως ζητούσε όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος αλλά και η παράταξη της ΔΑΚΕ, όταν σκέφτηκα ότι οι μισοί τουλάχιστον συνάδελφοι δάσκαλοι άνδρες, για να κάνουν χρήση της στρατιωτικής θητείας πρέπει να την πληρώσουν, όταν σκέφτηκα ότι τα λόγια του Πρωθυπουργού Σημίτη, ότι δεν υπάρχουν λεφτά, έπεισαν το Προεδρείο της ΠΑΣΚ να αναστείλει τις κινητοποιήσεις, όταν τέλος σκέφτηκα ότι η ΠΑΣΚ όχι μόνο δεν συγκρούστηκε ως όφειλε με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά απεναντίας τα έκανε πλακάκια, τότε είπα συνάδελφοι -ήμουν κάπου στα Καμένα Βούρλα όταν έκανα αυτές τις σκέψεις- τότε είπα «πού πας Βασίλη; Ή, πρέπει να γυρίσεις πίσω ή πρέπει να πας στην Αθήνα να καταψηφίσεις τα πεπραγμένα του Προεδρείου της ΔΟΕ, όπως έκανα.

Γιατί συνάδελφοι δεν μου αρέσει η υποκρισία, γιατί συνάδελφοι δεν μου αρέσουν τα ψέματα. Γιατί συνάδελφοι δεν μου αρέσει η κορόιδία. Γιατί συνάδελφοι σκέφτομαι ελεύθερα και ως άνθρωπος αλλά και δάσκαλος.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ: («Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ» Ζ' Θεσσαλονίκης)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η σχολική χρονιά που πέρασε ήτανε γεμάτη προβλήματα. Είχαμε μια χαμηλής ποιότητας εκπαίδευση αφού οι δαπάνες για την παιδεία είναι καθηλωμένες στο 3,4%.

Πολλά κενά φέτος εξαιτίας έλλειψης πιστώσεων και προγραμματισμού, γ' αυτό προχώρησε το Υπουργείο σε λύσεις που δημιούργησαν αναστάτωση στα σχολεία. Υποχρεωτικές υπερωρίες σε συναδέλφους, έκανε συμπτύξεις σε τμήματα, αύξησε τον αριθμό των νηπίων από 20 σε 30 νήπια ανά τμήμα.

Περιόρισε, κατάργησε, τους μοναδικούς θεσμούς αντισταθμιστικής αγωγής που υπήρχαν στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τάξεις υποδοχής, τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας και προχώρησε σε πρόσληψη 3,5 χιλιάδων ωρομισθίων εκπαιδευτικών.

Για πρώτη φορά φέτος εισάγεται ο θεσμός των ωρομισθίων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια με το Νόμο 3194 του 2003. Με τον ίδιο νόμο υποβαθμίστηκε η ειδική αγωγή. Με τον ίδιο νόμο συνδέεται η αξιολόγηση με την μισθολογική εξέλιξη και την χορήγηση κινήτρου απόδοσης και εκτός από όλα όσα ανέφερα και άλλα περισσότερα που θα μπορούσα να αναφέρω είχαμε και την έλλειψη διαλόγου με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η συνάντηση με τον πρώην Υπουργό τον κ. Ευθυμίου εκκρεμεί ακόμη.

Σε ό,τι αφορά τις ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις και τα σχόλια τα οποία γίνονται θα έλεγα ότι το να ασκείς σκληρή κριτική για κάτι το οποίο δεν δοκιμάστηκε, δείχνει προκατάληψη και ισχυρή δόση ιδεοληψίας, στοιχεία που νομίζω ότι μας γυρνάνε πίσω.

Οι παρατάξεις ξεκίνησαν μίζερα το ρόλο τους. Προφανώς είναι ευάλωτες στον παλιό τους εαυτό. Οι εκπαιδευτικοί σήμερα γελούν με την πρώιμη αντιπολίτευση που ασκεί η ΠΑΣΚ στη νέα κυβέρνηση για ζητήματα που το ίδιο το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε και τα κληρονόμησε. Έρχεται στο νου μου η φράση «κοίτα ποιος μιλάει». Αυτός που δημιούργησε τα προβλήματα.

Καταλήγοντας θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα που δημιουργήθηκε τον Δεκέμβριο που τοποθετήθηκαν φιλόλογοι για να διδάξουν στα δημοτικά σχολεία. Συγκεκριμένα στην περιοχή μου τοποθετήθηκαν δέκα φιλόλογοι, στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης 30 φιλόλογοι από 2/12/2003, οι οποίοι ανέλαβαν υπηρεσία πέρα από κάθε νόμιμη διαδικασία, αφού ξέρουμε ότι σύμφωνα με το 1566 του 85 ορίζεται η διαδικασία και ποιοι μπορούν να διδάξουν στα δημοτικά σχολεία.

Και γεννάται το θέμα: σύμφωνα με ποια διάταξη νόμου; Μπορεί κάποιο ίδρυμα, φορέας ή οργανισμός να τοποθετεί εκπαιδευτικούς στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και να εργάζονται μέσα στο κανονικό ωρολόγιο πρόγραμμα;

Οι διευθυντές των σχολικών μονάδων και οι σχολικοί σύμβουλοι νομιμοποιούνται να συμπεριλάβουν στα εγκεκριμένα προγράμματα των σχολείων τις ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας, τέσσερις ημερησίως, των φιλολόγων;

Αντιλαμβάνεστε τη μεγάλη σημασία που έχει για τον κλάδο μας η τοποθέτηση των φιλολόγων στα δημοτικά σχολεία. Το θέμα δεν είναι ποσοτικό. Αν ήτανε 30 ή 40 ή 20, αλλά είναι θέμα αρχής. Σήμερα αν δεχθούμε να εργάζονται οι φιλόλογοι, αύριο θα είναι οι μαθηματικοί και μεθαύριο οι φυσικοί.

Με αυτόν τον τρόπο σε λίγα χρόνια θα διδάσκουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση μόνο οι καθηγητές αφού για τους δασκάλους δεν θα υπάρχει αντικείμενο διδασκαλίας. Για να

είμαι δίκαιος, κοινοποίησα ένα έγγραφο στην Ομοσπονδία και πράγματι η Ομοσπονδία έστειλε προς τον τότε Υφυπουργό Παιδείας τον κ.Γκεσούλη και στους δύο διευθυντές εκπαίδευσης της Θεσσαλονίκης έγγραφο και ζήτησε να εφαρμοστεί η νομιμότητα.

Θα έλεγα ότι η προσπάθεια που έκαναν, έτσι την κρίνω από μεριάς μου, δεν ήταν έντονη, πιεστική, για να φέρει κάποιο αποτέλεσμα και γι' αυτό παρακαλώ ο κύριος Πρόεδρος ή ο Γραμματέας να μας δώσει μία απάντηση.

Ευχαριστώ.

Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: (Ροδόπης)

Συνάδελφοι, πριν 1 χρόνο στην αίθουσα αυτή, όταν την ευθύνη του Προεδρείου της ΔΟΕ την είχε η ΔΑΚΕ, ακούστηκαν πάρα πολλά, ιδιαίτερα από τους αντιπροσώπους της ΠΑΣΚ. Είχαμε διαβάσει και πάρα πολλά στα έντυπα τα οποία είχαν κυκλοφορήσει. Όχι μόνο είχαν καταψηφιστεί τα πεπραγμένα, αλλά είχαν χρησιμοποιηθεί και εκφράσεις τις οποίες στο επιεικέστερο χαρακτηρισμό τους μπορούμε να τις πούμε ατυχείς.

Σήμερα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Την ευθύνη του Προεδρείου την έχει η ΠΑΣΚ. Πέρασε 1 χρόνος. Αντιστρέφω το ερώτημα, ας αναρωτηθούμε όλοι. Είμαστε ευχαριστημένοι; Άλλαξαν πολλά πράγματα στον κλάδο μας; Πετύχαμε;Ήμασταν πιο διεκδικητικοί; Και αν δεν ήμασταν, ποιος φταίει περισσότερο γι' αυτό; Μήπως ο τρόπος και ο χρόνος μεθόδευσης των κινητοποιήσεων; Μήπως δεν φταίνε μόνο οι τοπικοί Σύλλογοι; Μήπως ο δίαυλος επικοινωνίας σταμάτησε με το Υπουργείο από την 1η Σεπτεμβρίου και ξαναείχαμε επαφή με το Υπουργείο μόνο μετά τις εκλογές;

Είχαμε τις εθνικές εκλογές. Βλέπουμε ότι άρχισε ένας άλλος δίαυλος επικοινωνίας. Είχαμε κάποια δείγματα. Κάποια από αυτά έχουν σχέση με τις θέσεις του κλάδου. Νομίζουμε ότι σχετικά κάποια αιτήματά μας ικανοποιήθηκαν. Το 60 - 40 δεν είναι θετικό; Η μεταφορά των κενών του ΑΣΕΠ στον πίνακα αναπληρωτών δεν είναι θετικό, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους πολύτεκνους, η συνέχιση του προγράμματος της ολυμπιακής παιδείας;

Εμείς στη ΔΑΚΕ, συνάδελφοι, ούτε ευτελίζουμε ούτε ισοπεδώνουμε τα πάντα. Το ελάχιστο το οποίο καταλογίζουμε σε κάθε Προεδρείο είναι οι καλές προθέσεις και οι στόχοι που βάζει και που πιστεύουμε ότι κάνει τα πάντα για να πραγματοποιηθούν.

Σε τοπικά θέματα. Κατάγομαι από ένα Σύλλογο ο οποίος αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Τα θέματα των μειονοτικών σχολείων έχουν πραγματικά ενταφιαστεί. Δεν περιλήφθηκαν καν στο υπόμνημα που δόθηκε στους αρμόδιους Υπουργούς. Άλλαξε η Γραμματέας Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Επιβάλλεται λοιπόν να ζητήσουμε επαφή και μαζί της και με τους αρμόδιους Υπουργούς.

Διαπολιτισμικά σχολεία. Ξέρουμε πολύ καλά ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι Διευθυντές εκεί είναι αναπληρωτές γιατί δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που βάζει ο νόμος. Στις 21 Ιουνίου και μετά δεν υπάρχει Διευθυντής στο σχολείο, το σχολείο όμως πολλές φορές χρειάζεται να λειτουργεί. Έκδοση πιστοποιητικών, διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις κλπ. Ποιος είναι αρμόδιος; Στη Ροδόπη ξέρετε τι λύση βρέθηκε;Ένα κλειδί ο Δήμαρχος και ένα ο Διευθυντής Εκπαίδευσης. Πρέπει λοιπόν να πιέσουμε να δοθεί λύση στο θέμα αυτό.

Όπως και στους Διευθυντές των ολιγοθέσιων σχολείων οι οποίοι είναι αποσπασμένοι και γυρίζουν στην οργανική τους για το δίμηνο αυτό. Έχουν την ευθύνη της Διεύθυνσης, όμως δεν πληρώνονται το επίδομα. Ακόμη η Ομοσπονδία πρέπει να πιέσει το αρμόδιο Υπουργείο επιτέλους να αρχίσει η μισθοδοσία σε κεντρικό επίπεδο. Ξέρετε πολύ καλά ότι συνάδελφοι με τα ίδια χρόνια υπηρεσίας παίρνουν εντελώς διαφορετικά χρήματα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι όλοι πρέπει, όσο μπορούμε, να αποφύγουμε τις στείρες κομματικές αντιπαραθέσεις γιατί μόνο έτσι θα δούμε κάποια από τα αιτήματά μας έστω να πραγματοποιούνται. Ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ: (Τρικάλων)

Πραγματικά, συνάδελφοι, για να κάνεις κριτική πεπραγμένων θα πρέπει να υπάρχουν και πεπραγμένα, γιατί σε αντίθετη περίπτωση δεν χρειάζεται, αλλά όμως κύριε Πρόεδρε, όταν κανείς φτάνει στο τέλος μιας πορείας ή τελειώνει μια εργασία, συγκεκριμένα όταν διανύει μια συνδικαλιστική χρονιά, στέκεται κριτικά απέναντι σε αυτά που έχει κάνει και βλέπει τι έκανε ή τι δεν έκανε.

Σκέφτεται τι μπορούσε να κάνει ή τι δεν έκανε και γιατί δεν τα έκανε. Στέκεσαι απέναντι σε αυτά καλόπιστα και ρεαλιστικά. Όμως αγαπητοί συνάδελφοι αναρωτιέμαι και συγκεκριμένα κύριε Πρόεδρε του Δ.Σ. της ΔΟΕ αν εσείς και η παράταξή σας το πράξατε αυτό και ποια ήταν τα συμπεράσματά σας.

Και ρωτώ, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί τα πράγματα που θα ακούσετε είναι τόσο απλά που αγγίζουν όλους τους συναδέλφους. Πώς αισθάνεστε κύριε Πρόεδρε που δεν ασχοληθήκατε για την κατάργηση της διάταξης που απαγορεύει την συνταξιοδότηση των συναδέλφων κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους, με αποτέλεσμα οι συνάδελφοι να καταφεύγουν σε γιατρούς ή επιτροπές, να γίνονται δηλαδή σώνει και καλά άρρωστοι, ενώ οι άνθρωποι είναι υγιείς, μια χαρά.

Αισθάνεστε αλήθεια περήφανοι που δεν ενδιαφερθήκατε για την οικονομική στήριξη των ολοημέρων σχολείων (διευρυμένου ωραρίου) και εξηγώ τι εννοώ: αγαπητοί συνάδελφοι, το γνωρίζετε όλοι. Ψωνίσαμε τον Νοέμβριο μήνα. Πήραμε τιμολόγια, υποχρεωθήκαμε σε προμηθευτές,

χρήματα δεν πήραμε όμως.

Αισθάνεστε, συνάδελφοι, ικανοποιημένοι που ενώ εδώ και χρόνια συζητάμε για αναμοριοδότηση των σχολείων για τις μεταθέσεις και άρση της αδικίας; Μείνατε όμως μόνο στη συγκρότηση μιας επιτροπής, γιατί φαίνεται ότι αυτό είναι ένα προτέρημά σας, όταν δεν θέλετε να λύσετε κάτι συγκροτείτε κάποια επιτροπή.

Πώς νιώθετε αλήθεια συνάδελφοι, που ενώ διανύαμε μια προεκλογική περίοδο και σίγουρα θα μπορούσατε μέσα σε αυτή την περίοδο να διεκδικήσετε και να πετύχουμε όλοι μαζί να λύσουμε κάποια προβλήματα; Εσείς όμως τα αφήσατε στην τύχη και μάλιστα δεν διεκδικήσατε ούτε τα 176 ευρώ, αλλά προτιμήσατε να επαναπαυτείτε λέγοντας πως όλα βαίνουν καλώς, ησυχάστε συνάδελφοι, κοιμηθείτε, όλα θα λυθούν.

Νιώθετε αλήθεια περήφανοι που δεν ασχοληθήκατε ποτέ με την μείωση του ωραρίου των ολιγοθεσιτών συναδέλφων; Είναι ντροπή μας αυτό. Ένας δάσκαλος που είναι στο ολιγοθέσιο να κάνει 25 ώρες μάθημα και ο νεοδιόριστος να κάνει 24.

Φροντίσαμε άραγε να λύσουμε το θέμα έστω με υπερωριακή αποζημίωση πέραν των ωρών των υποχρεωτικών; Όχι βέβαια. Τι κάνατε αλήθεια συνάδελφοι για την κάλυψη των κενών κατά την απουσία των συναδέλφων; Αρκείστε μόνο να λέτε «μην μπαίνετε μέσα στα κενά και εμείς σας παρέχουμε συνδικαλιστική κάλυψη».

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί δεν διεκδικήσατε την κατάργηση της διάταξης του συνταξιοδοτικού που προβλέπει την μη αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας, παρά μόνο αρκείστε να λέτε ότι φταίει ο νόμος του Σιούφα του '92; Τους άλλους νόμους όμως τους καταργήσατε από το '93 μέχρι το 2004.

Επειδή, λοιπόν, συνάδελφοι, όλα τα παραπάνω και άλλα πολλά που ειπώθηκαν από άλλους συναδέλφους δεν με έπεισαν για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ τα καταψηφίζω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΠ. ΛΑΤΑΣ: (Αγ. Παρασκευής)

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω πρώτα-πρώτα εκφράζοντας δυο σκέψεις. Άκουσα με μεγάλη προσοχή όλους αυτούς που μίλησαν πριν από μένα και θέλω να ρωτήσω τον συνάδελφο της ΠΑΣΚ που μίλησε και μου φάνηκε ότι ζούσε σε άλλη χώρα, να μας πει ένα πρόβλημα που έλυσε η ΠΑΣΚ την προηγούμενη συνδικαλιστική χρονιά.

Και αυτόν τον διάλογο που θέλαμε να έχουμε με τον Υπουργό τον κ.Ευθυμίου ακόμη τον περιμένουμε. Ως προς τι, λοιπόν, η αισιοδοξία για ένα καλύτερο μέλλον;

Στην προσπάθεια μου να εξετάσω με αντικειμενικότητα τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ της συνδικαλιστικής χρονιάς 2003-2004, θα αντλήσω στοιχεία από τις εμπειρίες, την πραγματικότητα που βιώσαμε όλοι μας και στεκόμενος κριτικά θα καταλήξω σε συμπεράσματα σχετικά με το ρόλο, τη δράση αλλά κυρίως την αποτελεσματικότητα του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Είναι αλήθεια, συνάδελφοι, ότι την περσινή χρονιά αντιμετωπίσαμε ένα πλήθος προβλημάτων, μερικά, από τα οποία ήτανε αληθινά πρωτόγνωρα και πρωτοεμφανιζόμενα στο χώρο μας. Με την ιδιότητά μου ως Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Αγίας Παρασκευής «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ», ως αιρετός στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του ΠΥΣΠΕ Β' Αθηνών, αλλά κυρίως ως μάχιμος εκπαιδευτικός με 22 ώρες εργασία στο σχολείο, βίωσα καταστάσεις που πραγματικά θίγουν την αξιοπρέπεια και το κύρος του Έλληνα εκπαιδευτικού.

Ήδη από τον Ιούνιο του 2003 υπήρχαν οι υποψίες ότι η νέα σχολική χρονιά, προεκλογική χρονιά, θα ξεκινούσε με προβλήματα, παρά το ευχολόγιο και τις βαρύγδουπες δηλώσεις του τότε Υφυπουργού κ. Γκεσούλη. Δυστυχώς οι δυσοίωνες αυτές προβλέψεις επιβεβαιώθηκαν τον Σεπτέμβρη με τα χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών που δυστυχώς έμειναν κενά μέχρι και τον Φεβρουάριο και πλήθος άλλων τέτοιων προβλημάτων.

Όπως: η γενίκευση του θεσμού του ωρομίσθιου, ακόμα και σε θέσεις που θα έπρεπε να καλυφθούν με διορισμό αναπληρωτών, το καθηκοντολόγιο, το κυνήγι των εκπαιδευτικών που υποχρεώνονταν να καλύπτουν κενά συναδέλφων που απουσίαζαν, χωρίς να δικαιούνται υπερωριακής αποζημίωσης, το κόψιμο και το ράψιμο των προγραμμάτων, ώστε να εξοικονομηθούν ώρες διδασκαλίας.

Τους δασκάλους ειδικοτήτων να περιφέρονται σαν τσιγγάνοι και να διδάσκουν σε τρία και τέσσερα διαφορετικά σχολεία, την προκλητική συμπεριφορά κομματικών προϊσταμένων και σχολικών συμβούλων που εμφανίζονταν στα σχολεία με αποκλειστικό σκοπό και στόχο για να διατηρηθεί στην εξουσία με κάθε τρόπο και κόστος το ΠΑΣΟΚ.

Ύμνοι για το νέο μισθολόγιο φτωχολόγιο, διαστρέβλωση της πραγματικότητας με δηλώσεις του τύπου οι Έλληνες εκπαιδευτικοί είναι οι πλέον ευνοημένοι από τις νέες ρυθμίσεις.

Και ενώ αυτά και άλλα πολλά και σημαντικά συνέβαιναν, η ηγεσία της ΠΑΣΚ στη ΔΟΕ προσπαθούσε τη μια να εμφανίζεται μαχητική και διεκδικητική, με ασκήσεις προθέρμανσης αγώνα, έτσι ώστε να μπορεί να δικαιολογήσει τη στάση της στη βάση και από την άλλη τηρούσε ένοχη σιωπή και χαλαρή στάση στηρίζοντας τον πολιτικό της προϊστάμενο, την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι τυχαίες οι δηλώσεις του Προέδρου της ΔΟΕ για αναβάθμιση της εκπαίδευσης, καινοτόμες αλλαγές, λες και πραγματικά ζούσε σε άλλη χώρα. Και φτάσαμε στις 7 του Μάρτη. Όταν η ηγεσία της ΠΑΣΚ, δια μαγείας μπορώ να πω, ξύπνησε από τον λήθαργό της και διαπίστωσε ότι υπάρχουν σημαντικά προβλήματα στην εκπαίδευση όπως

τα παρακάτω:

Οι εξαγγελίες για ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις στην 5η και 6η τάξη και άλλα παρόμοιας σοβαρότητας και βαρύτητας ζητήματα που πρέπει να αναδειχθούν και με αγώνες να επιλυθούν. Έδωσε, λοιπόν, το σύνθημα στα άρματα, στα άρματα συνάδελφοι. Αυτό άλλωστε εκφράστηκε από τον Πρόεδρο της ΔΟΕ στην ημερίδα του Βόλου το Μάρτη, λίγες μέρες μόνο μετά την αλλαγή της πολιτικής ηγεσίας στον τόπο.

Φίλοι συνάδελφοι της ηγεσίας της ΠΑΣΚ, θα πρέπει κάποτε να κατανοήσετε πως τα προβλήματα των εκπαιδευτικών είναι κοινά για όλους μας, ανεξάρτητα από τον χώρο στον οποίον είμαστε ενταγμένοι και δημιουργήθηκαν από αυτούς που εσείς με τον έναν ή τον άλλον τρόπο στηρίξατε 20 ολόκληρα χρόνια.

Καιρός, λοιπόν, είναι να αναλογιστείτε τις ευθύνες σας, να απορρίψετε τον ξύλινο και υποκριτικό λόγο σας. Η εκπαίδευση χρειάζεται όλες τις δυνάμεις και σας ακόμα και γι' αυτό ακριβώς σας καλεί να φανείτε συνεπείς απέναντι στον κλάδο, να εργαστείτε με συνέπεια, σοβαρότητα και υπευθυνότητα, αφήνοντας στο παρελθόν πρακτικές, τάσεις, συλλογιστική που ακολουθήσατε την συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε και που κατακρίθηκε και αποδοκιμάστηκε από την συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων.

Όσον αφορά τη στάση, τη συμπεριφορά και τις αντιδράσεις των προοδευτικών μαχητών της αριστεράς, όπως οι ίδιοι αυτοαποκαλείστε βέβαια, και έχετε αυτοχριστεί υπέρμαχοι υπερασπιστές των δικαιωμάτων των Ελλήνων εκπαιδευτικών, σας καλώ να δείτε επιτέλους την πραγματικότητα, την οποίαν αρνείστε πεισματικά.

Να αλλάξετε στάση, να κατανοήσετε ότι υπάρχουν και οι άλλοι που αγωνιζόμαστε, ίσως με λιγότερο θόρυβο και τυμπανοκρουσίες όπως εσείς, αλλά με συνέπεια, πίστη, αφοσίωση και όραμα για ένα καλύτερο αύριο, για τον εκπαιδευτικό, την εκπαίδευση και γενικότερα για την κοινωνία μας. Σας ευχαριστώ, να είστε καλά.

ΑΝΤ. ΛΙΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: (Ημαθίας)

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Ανατρέχοντας στο παρελθόν, θα διαπιστώσουμε ότι ο κλάδος μας, από τις αρχές της δεκαετίας του 80, αγωνιζόμενος για την αναβάθμιση του δημοσίου σχολείου, ανάμεσα στα αιτήματα που είχε τότε, ήταν και η εισαγωγή των ειδικοτήτων στη Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι έτσι θα πετύχουμε ένα καλύτερο σχολείο που θα παρέχει καλύτερη εκπαίδευση στα παιδιά του ελληνικού λαού και θα αναβαθμίσει ποιοτικά το δημοτικό σχολείο.

Η εισαγωγή των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων μετά από σημαντική καθυστέρηση και αρκετές παλινωδίες, σήμερα είναι πραγματικότητα. Δυστυχώς στην εφαρμογή του συγκεκριμένου προγράμματος προέκυψαν πολλά προβλήματα που διογκώθηκαν με την πάροδο των χρόνων.

Τα σημαντικότερα προβλήματα όπως:

➢ Η αδυναμία ικανοποίησης των αιτημάτων για μεταθέσεις.

➢ Η μετακίνηση των συναδέλφων σε πολλά σχολεία.

➢ Το βεβαρημένο τους πρόγραμμα (πολλά σχολεία, πολλά τμήματα, πολλά παιδιά) που έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη επικοινωνίας, τη μη σωστή αξιολόγηση των μαθητών, τη μη σωστή εφαρμογή της ευέλικτης ζώνης και της διαθεματικότητας.

➢ Η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής κ.α.

Επιζητούν άμεσα τη λύση τους!

Για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι ειδικοτήτων προτείνουμε:

- Να συσταθούν οργανικές θέσεις και μέσω των ολοήμερων σχολείων.
- Οι συνάδελφοι που καλύπτουν 18 ώρες σ' ένα ή σε δύο σχολεία να μη μετακινούνται σ' άλλα σχολεία και από 'κει και πέρα να διατίθενται και σε άλλες σχολικές δραστηριότητες μες στο σχολικό χώρο.
- Να εξισωθεί το ωράριο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αντίστοιχα με το ωράριο των συναδέλφων της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
- Να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών στους 20 μαθητές ανά τμήμα.
- Να μην ανατίθενται υποχρεωτικές υπερωρίες καταστρατηγώντας έτσι το διδακτικό ωράριο που προβλέπει ο νόμος με βάση τα χρόνια υπηρεσίας.
- Να καταργηθεί ο θεσμός των ωρομισθίων.
- Να δίνεται η δυνατότητα και στους μαθητές των ολιγοθέσιων σχολείων της εκμάθησης ξένης γλώσσας, μουσικής, πληροφορικής.
- Να καλύπτεται ασφαλιστικά ο εκπαιδευτικός που μετακινείται για τη συμπλήρωση του ωραρίου του σε άλλο σχολείο.
- Να δίνεται η δυνατότητα μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης και στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων.
- Να αυξηθεί ο αριθμός των σχολικών συμβούλων ώστε να παρέχουν επιστημονική και παιδαγωγική υποστήριξη στους συναδέλφους ειδικοτήτων.
- Να θεσμοθετηθεί η εισαγωγή του μαθήματος της Πληροφορικής σ' όλα τα σχολεία.
- Να αναγνωριστεί ως προϋπηρεσία η συμμετοχή των συναδέλφων Φ.Α. σε προγράμματα μαζικού αθλητισμού.
- Να μην καλύπτονται τα κενά στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση από γυμναστές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης όπως έχει καταγγελθεί.

Για την ποιοτική αναβάθμιση του δημοσίου σχολείου ειδικότερα προτείνουμε:

✔ Την ύπαρξη ειδικά διαμορφωμένης αίθουσας και του

κατάλληλου εποπτικού υλικού για το μάθημα των Αγγλικών.

- ✔ Την εφαρμογή της ενισχυτικής διδασκαλίας και στο μάθημα των Αγγλικών.
- ✔ Τη διαμόρφωση του αναλυτικού προγράμματος και την αύξηση των ωρών διδασκαλίας στο μάθημα της ξένης γλώσσας.
- ✔ Την καθιέρωση της μουσικής από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού.
- ✔ Την ύπαρξη κατάλληλης υποδομής (αίθουσα, εποπτικά μέσα, βιβλία, για το μάθημα της μουσικής).
- ✔ Την ύπαρξη κατάλληλης υποδομής και εποπτικού υλικού για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής, που θα ανταποκρίνεται στις βιολογικές ανάγκες του σώματος, στους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας για τους μαθητές.

Απευθυνόμενοι στους συναδέλφους των ειδικοτήτων, οφείλουμε να τους διαβεβαιώσουμε ότι ουδέποτε ο οργανωμένος κλάδος, κατά την προβολή, τη διεκδίκηση και την εφαρμογή του προγράμματος δεν λειτούργησε κοντόφθαλμα εξαιρώντας ή βλέποντας με διαφορετικό μάτι τους συναδέλφους των ειδικοτήτων.

Το όραμά μας για ένα αναβαθμισμένο και ποιοτικό δημόσιο σχολείο είναι κοινό όπως και τα προβλήματά μας είναι κοινά και οι λύσεις θα δοθούν μέσα από ενότητα και αγώνα, γιατί αν επιτρέψουμε κάποιες διασπαστικές κινήσεις που άρχισαν να εκδηλώνονται, θα δώσουμε μεγάλη χαρά σ' αυτούς που μας φθονούν.

Β. ΜΕΖΙΚΗΣ: («Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ» Ζ' Θεσσαλονίκης)

Και αίφνης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εγένετο φως. Και ξαφνικά πάλι, ειδικά το Προεδρείο της ΔΟΕ μετά τις 7 του Μάρτη και καθότι ήρθε και η Άνοιξη, ξύπνησε από τη χειμερία νάρκη και ανακάλυψε ότι υπάρχουν προβλήματα στην παιδεία. Ότι υπάρχουν ωρομίσθιοι, ότι υπάρχουν συμβασιούχοι, λες και όλοι αυτοί ξεφύτρωσαν ξαφνικά και ότι δεν ήταν ο πολιτικός φορέας της ΠΑΣΚ αυτός που τόσα χρόνια κρατούσε σε πολιτική ομηρία αυτούς τους εργαζόμενους.

Άρχισαν, λοιπόν, να ζητούν την άμεση λύση. Άρχισαν να ρίχνουν κροκοδείλια δάκρυα, ζητούσαμε μονιμοποίηση και όλα αυτά βέβαια σε τρεις μήνες από την στιγμή που δεν είχε γίνει τίποτε τόσα χρόνια και μάλιστα όταν η ίδια η ΠΑΣΚ διατυμπάνιζε πριν από λίγο καιρό ότι επιτέλους με τον Νόμο τον οποίο ψήφισε ο πολιτικός της φορέας βρήκαν δουλειά χιλιάδες εργαζόμενοι ως ωρομίσθιοι.

Ξέχασαν βέβαια ότι το 75-25 έγινε 60-40, ξέχασαν βέβαια ότι καταργήθηκαν τάξεις υποδοχής, φροντιστηριακά τμήματα, έγιναν συμπτύξεις, υπήρχαν κενά μέχρι το Φεβρουάριο ή αρχές Μαρτίου αν θυμάμαι καλά στα σχολεία, ότι ήταν απλήρωτοι οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι, ότι μπήκαν ωρομίσθιοι ακόμη και στην πρωινή ζώνη. Όλα αυτά ξεχάστηκαν.

Ξέχασαν βέβαια ποιοι στήριξαν τους αναπληρωτές, ποιανού πρόταση ήταν το 60-40 και πόσες από τις προτάσεις, οι περισσότερες, τις οποίες κατέθεσε η ΔΑΚΕ, επειδή ακριβώς ήταν ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες τελικά έγιναν θέσεις του Κλάδου.

Βέβαια σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να παραδεχθούμε αυτό που είχε δηλώσει κάπου και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας ότι με τα ολοήμερα σχολεία αναβαθμίστηκε η εκπαίδευση. Και ενώ, λοιπόν, η ΠΑΣΚ χρησιμοποιήθηκε στο συνδικαλιστικό κίνημα ως εργαλείο διεμβόλισης και ελέγχου των εργασιακών ομάδων, βγήκε τώρα με περισσό ζήλο να σώσει την εκπαίδευση.

Είδαμε βέβαια ειδικότερα τον τελευταίο χρόνο και με βαριά ευθύνη του Προεδρείου της ΔΟΕ να έχουν εκφυλιστεί, για να μην χρησιμοποιήσω καμία άλλη λέξη, οι κινητοποιήσεις. Οι κινητοποιήσεις του Κλάδου οι οποίες τελικά έγιναν γρήγορα-γρήγορα πριν μπει το 2004 εκλογική χρονιά, αμέσως ακολούθησαν πολλοί λεκτικοί χαρακτηρισμοί, οι οποίοι μετουσιώθηκαν σε ασκήσεις επί χάρτου και σε λεκτικούς λεονταρισμούς και φυσικά είναι επόμενο ότι από δω και πέρα δεν θα δούμε την ίδια τακτική που είδαμε μέχρι το Μάρτη του 2004.

Θα θυμηθεί ξανά η ΠΑΣΚ τις λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις, όπως υποτιμητικά για μένα τις ονομάζει και τις καλεί βέβαια για να τις λεηλατήσει τις ψήφους και να τις έχει συμπαραστάτες σε κάποια αιτήματα και θα δούμε βέβαια ίσως μια μεγάλη υπερκινητικότητα. Βέβαια επειδή ήτανε μεγάλη η γύμνια των πεπραγμένων φροντίσαμε να κάνουμε και τρεις ημερίδες μέσα σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα γιατί έπρεπε να πλουτίσουμε τις σελίδες του ημερολογίου με κάποια δράση.

Για να κλείνω συνάδελφοι, επειδή άκουσα σε χθεσινή τοποθέτηση και σε σημερινή, για την ποιότητα στον συνδικαλισμό, δεν μπορούν βέβαια να βάζουν μερικοί στο καλάθι της μικροκομματικής και μικροπαραταξιακής σκοπιμότητας τους αγώνες των εργαζομένων, γιατί αυτά σίγουρα το μόνο που κάνουν είναι ότι αποτελούν χτυπήματα για το συνδικαλιστικό κίνημα και δημιουργούν βέβαια σίγουρα και κλίμα δυσπιστίας.

Άκουσα βέβαια και για συνδικαλιστικό ήθος. Εδώ ας μου επιτρέψουν οι φίλοι συνάδελφοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ και ΚΙΝΗΣΕΩΝ, ότι όταν μιλάμε για συνδικαλιστικό ήθος και για δημοκρατικό πλουραλισμό, δεν μπορούμε να διαμαρτυρόμαστε έντονα και καλά κάνουν, όταν μιλάνε οι εκπρόσωποι, όπως το πρωί, των δύο μεγάλων παρατάξεων και να υπάρχει σιγή ιχθύος όταν μιλάν «οι δικοί μας εκπρόσωποι του αριστερού χώρου». Αν μη τι άλλο εφόσον έχουμε δημοκρατικό πλουραλισμό να κρατάμε έτσι ίσες αποστάσεις από όλους. Ευχαριστώ.

Δ. ΜΠΕΛΕΤΣΙΩΤΗΣ: (Γλυφάδας)

Φίλες και φίλοι, αγαπητό Προεδρείο της ΔΟΕ, ανεβαίνοντας σε αυτό το βήμα θέλω να καταθέσω και εγώ τη δική μου άποψη και την άποψη των συναδέλφων μου της Γλυφάδας τους οποίους εκπροσωπώ.

Φίλε Πρόεδρε της ΔΟΕ, φεύγοντας από την Ολομέλεια των Προέδρων κάπου εκεί στο Σεπτέμβρη και έχοντας μπροστά μας μια ολόκληρη χρονιά, η οποία είχε σχεδιαστεί να αποτελέσει μια χρονιά διεκδίκησης, έφυγα πεπεισμένος, ειλικρινά το λέω πεπεισμένος, ότι αυτή η χρονιά θα ήταν μια χρονιά η οποία θα ήταν σε όφελος όλων μας και θα πιστώνονταν φυσικά στη δική σας διοίκηση της Ομοσπονδίας.

Το μήνυμα αυτό το οποίο είχε περάσει μέσα μου, το μετέφερα στη Γενική Συνέλευση που είχαμε τον Οκτώβρη στη Γλυφάδα και μπορώ να πω ήταν ένα μήνυμα αποδοχής. Από κει και πέρα όμως όλα ανετράπησαν, όλα ήρθαν ανάποδα. Εκείνο το οποίο, σε εκείνη την Ολομέλεια, κάναμε πράξη και έργο, φεύγοντας δηλαδή να μείνουμε ανυποχώρητοι στα αιτήματα τα οποία είχαμε βάλει, στην πορεία και στη συνέχεια τα ανατρέψαμε.

Χάσαμε, λέω εγώ, πιστεύω να το λέμε όλοι μας, μια χρυσή, ειλικρινά το πιστεύω, χρυσή ευκαιρία. Σε μια χρονιά που όλα παίζονταν, εμείς δεχθήκαμε να είμαστε οι φτωχοί συγγενείς και αυτά στο οικονομικό κομμάτι. Είμαστε στην πιο δύσμοιρη, από πλευράς οικονομικών, θέση. Δεν μπορεί να υπάρχουν δάσκαλοι με δεκαπενθήμερο 500 ευρώ.

Είναι ντροπή για τον κλάδο. Δεν μπορεί να δίνεται σε όλους το επίδομα εκείνο το περιβόητο των 176 ευρώ και σε μας όχι, ένα τμήμα μόνο. Δεν μπορεί να δίνεται το οικογενειακό επίδομα, ενώ έχει κερδηθεί η μεγάλη μάχη στο Συμβούλιο της Επικρατείας, να δίνεται για ένα ορισμένο χρονικό κομμάτι και να υπολείπεται ένα μεγάλο κομμάτι περίπου του 1/3.

Χάσαμε, φίλε Πρόεδρε, και δυστυχώς δεν πιστωθήκατε και εσείς, για να έχετε μια χρονιά που φέτος θα μπορούσαμε να κουβεντιάσουμε από θέση ισχύος. Σήμερα πώς προδιαγράφονται τα πράγματα; Έχει έρθει μια άλλη κυβέρνηση, η οποία με την σειρά της θα έπρεπε και εκείνη να είναι έτοιμη να μπει στη μάχη, γιατί πιστεύει στον εκπαιδευτικό, πιστεύει στην παιδεία, τη θεωρεί πρώτη προτεραιότητα.

Στόχος δικός μας, να κουβεντιάσουμε μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα και από κει και πέρα να σχεδιάσουμε. Το ξέρετε όλοι σας, φίλες και φίλοι, σύνεδροι από όλη την Ελλάδα, από το λεκανοπέδιο, φίλοι της Ομοσπονδίας, ότι τίποτα δεν κερδίζεται αν δεν καθίσουμε καλόπιστα και καλοπροαίρετα στο τραπέζι του διαλόγου. Κάτι το οποίο δεν μπορέσαμε να πετύχουμε τα προηγούμενα χρόνια, είναι απαραίτητο να το πετύχουμε τώρα και τα πρώτα σημάδια ήρθανε.

Δεν θέλω όμως να μείνουν σημάδια τα οποία να αιωρούνται ως σημάδια. Θέλω να γίνει πράξη. 1-2-5 πράγματα τα οποία θα προτάξουμε και στα οποία θα απαιτήσουμε άμεσες λύσεις. Από κει και πέρα δεν υπάρχει μετά τίποτα άλλο παρά η ενωτική διάθεση για παραπέρα αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Δείτε το οικονομικό. Δεν πάει άλλο. Έλεγα και στους συναδέλφους μου της Γλυφάδας, το λέω και τώρα, έχουν περάσει ακριβώς 40 χρόνια από την μεγάλη απεργία των 30 ημερών, τότε που έκαναν οι δάσκαλοι, εμείς ήμασταν μαθητές και ζητούσαν ένα πεντακοσάρικο. Το είπα και πέρυσι. Σαράντα χρόνια μετά έχουν έρθει ακριβώς τα ίδια. Ένα πεντακοσάρικο ευρώ θα πρέπει να απαιτήσουμε άμεσα συνάδελφοι για να έχουμε μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια, ένα το κρατούμενο κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον: ανοίγεται μπροστά μας το ολοήμερο σχολείο. Είμαστε πρόχειροι στο να διεκδικήσουμε ένα σχολείο το οποίο έχει ανάγκη σήμερα η κοινωνία, είναι απαραίτητο. Δεν ξέρω, εμείς δεν έχουμε προτάσεις. Η πολιτεία κακοσχεδιάζει, προχειροσχεδιάζει, ανατρέπει το σκεπτικό της μέρα με την μέρα. Θα πρέπει το ολοήμερο σχολείο να αποτελέσει προέκταση της πρωινής ζώνης, με ό,τι αυτό προβλέπεται.

Από εκεί και πέρα έχουμε και άλλα θεματάκια, αλλά θα έλεγα ότι όλα τα άλλα είναι μετά από αυτά, κυρίαρχα όμως είναι αυτά τα οικονομικά και το μεγάλο σχολείο που ξανοίγεται μπροστά μας.

Θέλω να πιστεύω ότι αφήνοντας αυτό εδώ το βήμα και αυτή εδώ την αίθουσα, σίγουρα αυτοί οι 11 που μας εκπροσωπούν σε ανώτατο επίπεδο, θα σκεφτούν επιτέλους ψύχραιμα και ενωτικά. Θέλω να το πιστεύω συνάδελφοι. Δεν πάει άλλο, έφτασε ο κόμπος στο χτένι ή το χτένι στον κόμπο, όπως θέλετε παίξτε το λίγο.

Δεν πάει άλλο. Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, αγαπητά μέλη της Ομοσπονδίας, δεν πάει άλλο. Σχεδιάστε, καλέστε τους Προέδρους σε Ολομέλεια και εκείνοι με την σειρά τους να μεταφέρουν ένα ενωτικό αγωνιστικό μήνυμα στη βάση η οποία περιμένει.

Πέρασαν 7-8 χρόνια από την μεγάλη απεργία του 1997, στην οποία ως λεκανοπέδιο είχαμε υψηλότατο ποσοστό και παρότι φύγαμε με σκυμμένο το κεφάλι δεν φύγαμε ηττημένοι. Εγώ θέλω να πιστεύω ότι στη συνείδηση του κλάδου, αλλά και στη συνείδηση των αγώνων που έχει αυτός ο κλάδος, εκείνη η χρονική στιγμή ήταν ενδεικτική, για να μας δώσει παραπέρα αποθέματα δύναμης και αγωνιστικότητας.

Δείτε με καλό μάτι τη σημερινή νέα πολιτική ηγεσία. Όχι να την χαϊδέψετε, προς Θεού. Δείτε ό,τι μπορείτε, καλοπροαίρετα, συνεταιρικά να καθίσετε στο τραπέζι, καλόπιστα να ζητήσετε και να απαιτήσετε. Να απαιτήσετε αυτό

που είπε ο Πρωθυπουργός, ότι η παιδεία θα αποτελέσει πρώτο στόχο για εκείνον.

Να πάμε σε ένα 5% επιτέλους επί του ΑΕΠ στις δαπάνες για την παιδεία. Συμφωνεί ο Υπουργός; Ωραία συνάδελφε Γκεσούλη, πολύ ωραία. Θέλω λοιπόν και από σένα ειλικρινά, που σε πιστεύω, που τα λέγαμε στη Γλυφάδα, που σας καλέσαμε όλα τα μέλη της Ομοσπονδίας και άκουσες και τη βάση, θέλω λοιπόν να συμφωνήσουμε σε ένα μήνυμα: Πρόγραμμα όλοι. Δεν γίνεται αλλιώς.

Δεν θέλω καμιά από τις παρατάξεις και το λέω αυτό με 26 χρόνια στον Κλάδο και 21 συναπτά και συνεχόμενα στον συνδικαλισμό, τον οποίο τον έχω υπηρετήσει από όλα τα επίπεδα, επιτέλους να συμφωνήσουμε σε ένα μήνυμα: Πρόγραμμα αγωνιστικής δράσης για να μπορέσουμε να έχουμε και αποτελέσματα. Δεν πάει άλλο, το ξέρετε πολύ καλά.

Λοιπόν, θέλω αφήνοντας αυτό το βήμα να ευχηθώ σε όλους καλό καλοκαίρι, καλή δύναμη στην Ομοσπονδία, να προχωρήσει ένα πρόγραμμα αγωνιστικής κατεύθυνσης, πάντοτε όμως εξαντλώντας όλα τα περιθώρια συζήτησης και κουβέντας με το Υπουργείο. Ευχαριστώ πολύ αγαπητοί συνάδελφοι, να είστε καλά, καλό καλοκαίρι.

ΑΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: (Αγ. Παρασκευής)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΟΕ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνδικαλιστική χρονιά του 2003-2004 ίσως είναι μία από τις χειρότερες χρονιές για τον περήφανο κλάδο των εκπαιδευτικών, αλλά και γενικότερα για την εκπαίδευση.

Η δημόσια εκπαίδευση κατά γενική ομολογία στερείται ποιότητας. Είναι υποβαθμισμένη και επομένως κοινωνικά άδικη. Υπεύθυνοι γι' αυτή την κατάσταση είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες ακολουθώντας μία αλλοπρόσαλλη πολιτική και αντιμετωπίζοντας την παιδεία ως ελεύθερο πεδίο πειραματισμού, συνέβαλαν στη συσσώρευση προβλημάτων.

Και συγκεκριμένα συνάδελφοι: περιόρισαν τις δαπάνες για την παιδεία στο 3,4 επί του ΑΕΠ, με πρόσχημα τις υψηλές αμυντικές δαπάνες. Αποτέλεσμα το 2004 να υπάρχουν σχολεία διπλής βάρδιας, σχολεία χωρίς αύλειο χώρο, πολυπληθή τμήματα, βιβλία και αναλυτικά προγράμματα μιας άλλης εποχής, ολοήμερα τμήματα υποβαθμισμένα και εκπαιδευτικοί χωρίς επιμόρφωση.

Για πρώτη φορά παρουσιάστηκαν στη σχολική χρονιά που μας πέρασε τόσα πολλά κενά εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια, εξαιτίας της έλλειψης πιστώσεων, αλλά και της έλλειψης προγραμματισμού. Μάλιστα το Υπουργείο Παιδείας αντί να εξασφαλίσει πιστώσεις για τον διορισμό των αναπληρωτών, προκειμένου να καλύψει όλα αυτά τα κενά, προχώρησε σε λύσεις που δημιούργησαν αναστάτωση στα σχολεία και στις εργατικές σχέσεις των εκπαιδευτικών, ανέθεσε υπερωρίες σε συναδέλφους, συνέπτυξε τμήματα, αύξησε τον αριθμό των νηπίων, είναι γνωστά τα προβλήματα.

Για πρώτη φορά εισάγεται ο θεσμός του ωρομίσθιου εκπαιδευτικού με διάταξη που ψηφίστηκε και δυστυχώς εδώ θέλω να σημειώσουμε ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ άφησε απλήρωτους όλους αυτούς τους συναδέλφους.

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις υπήρξε καταστρατήγηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών αλλά και του εργασιακού ωραρίου με βάση Εγκυκλίους της Διεύθυνσης Σπουδών περί απασχόλησης των μαθητών. Με το νόμο 3194 υποβαθμίστηκε η ειδική αγωγή και θεσμοθετήθηκε η απαξίωση του μετεκπαιδευόμενου ή του κατόχου μεταπτυχιακού τίτλου στην ειδική αγωγή.

Είναι η πρώτη φορά που λίγες ημέρες πριν την έναρξη του προεκλογικού αγώνα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προχώρησε σε πρόσληψη αναπληρωτών κατά παρέκκλιση των προβλεπομένων διαδικασιών, παραβιάζοντας κάθε έννοια διαφάνειας και νομιμότητας.

Υποβάθμισαν, λοιπόν, οικονομικά τους εκπαιδευτικούς πλήττοντας βάναυσα τις ευαισθησίες και τη φιλοτιμότητά τους. Υπάρχουν διατάξεις με τον νόμο 3204 που έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις θέσεις του Κλάδου, όπως είναι η σύνδεση της αξιολόγησης με την μισθολογική εξέλιξη και με την χορήγηση του κινήτρου απόδοσης.

Ταυτόχρονα οι εκπαιδευτικοί σε αυτό το νέο φτωχολόγιο εξακολουθούν να είναι οι υποβαθμισμένοι δημόσιοι υπάλληλοι.

Μάλιστα η μη χορήγηση των 176 ευρώ στους εκπαιδευτικούς αποδείχθηκε σε σκάνδαλο και σε εμπαιγμό.

Μπορούμε να απαριθμήσουμε δεκάδες θέματα που απασχόλησαν και απασχολούν την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς. Εκείνο που εμείς θέλουμε να επισημάνουμε είναι ότι δυστυχώς κατά την προηγούμενη χρονιά δεν έγινε τίποτα και η εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δεν συνέβαλε στην ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και των λειτουργών της, αλλά οδήγησε και στην παραπέρα υποβάθμισή της.

Βεβαίως θα ήταν και παράλειψη να μην αναφερθούμε στην έλλειψη του διαλόγου με την πολιτική ηγεσία. Εμείς είμαστε η παράταξη που υπεύθυνα προτείναμε και στηρίξαμε το αίτημα για τη διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, για την αναβάθμιση της λειτουργίας των ολοήμερων τμημάτων και για όλα τα ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο.

Η παράταξή μας και τη φετινή χρονιά έθεσε υπεράνω του παραταξιακού συμφέροντος, το συμφέρον του κλάδου. Η ΔΑΚΕ είναι η παράταξη του μέτρου, της υπευθυνότητας, η παράταξη που όλα αυτά τα χρόνια της συνδικαλιστικής της πορείας στηρίχθηκε σε αρχές και θέσεις και θα συνε-

χίζει να αγωνίζεται σε όλα τα επίπεδα και σε αυτή την περίοδο που τη διακυβέρνηση της χώρας την έχει η Νέα Δημοκρατία.

Γι' αυτό απαιτούμε από την νέα πολιτική ηγεσία να αντιμετωπίσει με υπευθυνότητα τα θέματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Τελειώνοντας, επειδή προέρχομαι από έναν ιδιαίτερο χώρο, το χώρο των ειδικοτήτων, θέλω να επισημάνω μία ακόμα φορά στην Διδασκαλική Ομοσπονδία πως θα πρέπει να αντιληφθεί τα ιδιαίτερα προβλήματά μας.

Βασικό αίτημά μας είναι η επέκταση των μαθημάτων των ειδικοτήτων. Θέλω να το στηρίξουμε αυτό. Μπροστά, λοιπόν, σε αυτά τα νέα δεδομένα, συνάδελφοι, εμείς στέλνουμε ένα μήνυμα ενότητας και αποφασιστικότητας σε όλους τους εκπαιδευτικούς της χώρας και δίνουμε την υπόσχεση ότι όλοι μαζί θα αγωνιστούμε για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης και την πολύπλευρη στήριξη των εκπαιδευτικών.

Από αυτή την κοινή πορεία, συνάδελφοι, σας καλούμε να μην λείψει κανείς. Σας ευχαριστώ.

Δ. ΤΣΕΝΟΥ: (Παλλήνης)

Τα προβλήματα στον κλάδο μας είναι πολλά και τα γνωρίζουμε όλοι μας, γιατί όλοι τα βιώνουμε καθημερινά. Δεν υπάρχει χρόνος όμως να αναφερθώ σ' αυτά δυστυχώς.

Θα θίξω μόνο ένα απ' αυτά, το ζήτημα των ωρομισθίων. Τη σχολική χρονιά που πέρασε, ως μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μου, άκουσα με πολύ προσοχή, μέσα από συναντήσεις που είχαμε με τους ωρομίσθιους συναδέλφους μας, τα προβληματά τους.

Υπήρχαν συνάδελφοι ωρομίσθιοι που είχαν φύγει από τα σπίτια τους και είχαν έρθει στην Αθήνα να δουλέψουν. Αυτοί οι άνθρωποι είχαν να πληρωθούν 4 με 5 μήνες. Δεν είχαν να πληρώνουν το ενοίκιό τους και δεν μπορούσαν να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες επιβίωσης δικές τους και των οικογενειών τους. Αισθάνονταν παραπεταμένοι και αδικημένοι και είχαν δίκιο.

Πρώτα αγαπητέ πρώην Υπουργέ, εξασφαλίζεις πιστώσεις και μετά προσλαμβάνεις. Ο θεσμός συνάδελφοι του ωρομίσθιου αποτελεί όνειδος για την εκπαίδευση γιατί κρατάει τον εκπαιδευτικό σε μια πρωτοφανή ομηρία.

Πρέπει λοιπόν πρώτον, να καταργηθεί και να αντιμετωπίζονται όλοι οι συνάδελφοι με τον ίδιο σεβασμό σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στον οικονομικό.

Δεύτερον, πρέπει να πληρωθούν άμεσα, εδώ και τώρα όσοι ακόμη ωρομίσθιοι είναι απλήρωτοι. Τρίτον, να βρεθεί ένας τρόπος από κοινού με την ΟΛΜΕ και την ΑΔΕΔΥ για την εγγραφή τους στους τοπικούς συλλόγους ώστε να έχουν κι αυτοί συνδικαλιστική κάλυψη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Α. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: («Μακρυγιάννης» Αθηνών)

Συνάδελφοι, είμαστε στην 73η Γενική Συνέλευση του κλάδου, στην 30η μεταδικτατορική και την 1η μεταπασοκική.

Ο απολογισμός δράσης της ΔΟΕ είναι ελκυστικός και πλούσιος. Τα κίνητρα όμως ποια είναι; Μια πρώτη ανάγνωση των πεπραγμένων αποκαλύπτει ένα σωματείο με πλούσια συνδικαλιστική δράση, με ευαισθησίες και όραμα για τον εκπαιδευτικό και την εκπαίδευση.

Μια λεπτομερής όμως και με πολιτικά κριτήρια μελέτη, αποκαλύπτει σε όλο της το μεγαλείο το άγχος της ΠΑΣΚ να αναδείξει τα μεγάλα προβλήματα του κλάδου, που η προηγούμενη κυβέρνηση όχι μόνο τα δημιούργησε, αλλά δεν έκανε και καμιά προσπάθεια για να τα επιλύσει. Μόνο που με αυτές της τις ενέργειες, δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να αποδεικνύει την ανυπαρξία πολιτικής βούλησης της προηγούμενης κυβέρνησης.

Το αν η τωρινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ικανοποιήσει τα αιτήματα του κλάδου των εκπαιδευτικών, θα το δούμε, θα το επιδιώξουμε με όλες μας τις δυνάμεις και θα σταθούμε δυναμικά μπροστά σε κάθε ενέργεια που αντιστρατεύεται τα συμφέροντα του εκπαιδευτικού και της εκπαίδευσης.

Θα συμφωνήσω ότι τα προβλήματα είναι πολλά και ίσως μερικά θέλουν αλλαγή θεσμικού πλαισίου για να επιλυθούν. Πάνω απ' όλα όμως χρειάζεται οι συνάδελφοι να εμπεδώσουν ποιος τα δημιούργησε, ποιος τα ανέδειξε και ποιος τα συντήρησε.

Προς αυτή την κατεύθυνση, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ προσφέρετε ανεκτίμητες υπηρεσίες στον κλάδο, να συνεχίσετε με τον ίδιο ζήλο. Κι εσείς συνάδελφοι της αριστεράς γενικά, έχετε καμία αντίρρηση ότι η δημοκρατία μας είναι υπόθεση δύο κομμάτων, δέκα καναλιών, είκοσι τραπεζών, τριάντα εφημερίδων και εκατό εταιρειών;

Όποια και να είναι η απάντησή σας, το γεγονός ότι είστε λειτουργικό μέρος αυτής της δημοκρατίας, σας κάνει συνεργούς και αυτόματα συνυπεύθυνους, παρά τις όποιες λεκτικές διαφοροποιήσεις σας.

Ας συγκεντρωθούμε λοιπόν γύρω από τα προβλήματά μας και ας προσπαθήσουμε να βρούμε τρόπους και μεθόδους επίλυσής τους. Ειδικότερα συνάδελφοι της ΕΣΑΚ - ΔΕΕ παρατηρώ κινήσεις διάσπασης του συνδικαλιστικού κινήματος. Πάτε για μεγάλο λάθος, ένα ακόμα που θα προστεθεί σε εκείνα τα μεγάλα ιστορικά σας λάθη. Υπερψηφίζω τα πεπραγμένα, υπερψηφίζω την ενότητα και καταψηφίζω τα ταπεινά κίνητρα, απ' όπου και αν προέρχονται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΣΑΚ - ΔΕ

Γ. ΑΜΠΑΖΗΣ: (Χίου)

Σήμερα, συνάδελφοι, ακούσαμε απ' τους εκπροσώπους του δικομματισμού πάρα πολλά και βέβαια ο κύριος Υφυπουργός είχε το χαρακτηριστικό της γραμμής Καραμανλή, θέλοντας να καλλιεργήσει στον Κλάδο, στον Κλάδο των εκπαιδευτικών, που τόσο με αδιανόητα μέτρα εφαρμόζοντας καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πέρασε όλα αυτά τα χρόνια, ότι πολλά μπορούν να περιμένουν από τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, προσπαθώντας έτσι να τους κρατήσει σε μια συνεχιζόμενη αδράνεια που με δραματικό τρόπο έχει περάσει η διοίκηση της Ομοσπονδίας μας.

Η δε εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ σαν μετανοούσα Μαγδαληνή θέλησε να καλλιεργήσει στον Κλάδο μας αυταπάτες ότι δεν ήταν εκείνη που περνούσε τόσα χρόνια τις αναδιαρθρώσεις των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που οδήγησε την παιδεία στην ιδιωτικοποίηση και στην αλλαγή του προσανατολισμού του σχολείου μας.

Συνάδελφοι, η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας γίνεται σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια της κυβέρνησης να ριζώσει, να βάλει τις δικές της βάσεις στη συνεχιζόμενη καπιταλιστική αναδιάρθρωση που επιχειρούν οι ισχυροί της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο χώρο της παιδείας.

Σημαδεύεται από μια προσπάθεια της κυβέρνησης και βέβαια όλων των εκπροσώπων και αυτών που έφυγαν και αυτών που συνεχίζουν στα ίδια πόστα, να εφαρμόσουν τις γενικότερες αντιλαϊκές επιλογές και στο δικό μας το χώρο.

Σημαδεύεται από τις αναδιαρθρώσεις που βάζουν βαριά την ταφόπλακα στη ζωή του εργαζόμενου λαού και στη ζωή του εργαζόμενου δασκάλου. Αναδιαρθρώσεις που σημαδεύουν με τα πιο μελανά χρώματα τη ζωή της εκπαιδευτικής οικογένειας.

Βλέπουμε να πληρώνουμε από την πιο μικρή ηλικία στους παιδικούς σταθμούς για να προσέχουν τα παιδιά, να πληρώνουμε για την αγορά όλων και περισσότερων ειδών φαρμακευτικών, να πληρώνουμε για την περίθαλψη μας στα λεγόμενα απογευματινά εξωτερικά ιατρεία και τις μικροβιολογικές εξετάσεις, να πληρώνουμε για τη μόρφωση και τις σπουδές των παιδιών μας, να πληρώνουμε για τους απασχολήσιμους συναδέλφους.

Ο εργαζόμενος δάσκαλος με ευθύνη του δίπολου ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας αφέθηκε, εγκλωβίστηκε και αποπροσανατολίστηκε με τα 176 ευρώ για ένα μισθολόγιο μακριά από τις πραγματικές ανάγκες μας. Για ένα βασικό μισθό πολύ κάτω από το αναγκαίο όριο διαβίωσης.

Τι έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο; Διακίνησε εκείνα τα περίφημα πινακάκια με τους συγκριτικούς μισθούς των εκπαιδευτικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λες και οι αριθμοί από μόνοι τους δείχνουν τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που βιώνουν οι εργαζόμενοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό που βιώνουμε είναι η ακρίβεια, η λιτότητα, η φορολογικά αφαίμαξη των μισθών μας.

Και τι έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο για να διεκδικήσει τα χαμένα μεροκάματα από τις μη αυξήσεις, από την μη διεκδίκηση των χαμένων αποδοχών μας, από τα χαμένα ποσά του οικογενειακού επιδόματος και τόσα άλλα;

Συνάδελφοι, το οικονομικό επίπεδο των εργαζομένων του Κλάδου ολοένα και περισσότερο υποβαθμίζεται. Οι αναδιαρθρώσεις στους τομείς της υγείας, της παιδείας, της ασφάλισης και της περίθαλψης οξύνουν παραπέρα την κατάσταση.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να διεκδικήσει την υπογραφή γνήσιας κλαδικής σύμβασης εργασίας χωρίς περιορισμούς και απαγορεύσεις σε όλα τα επίπεδα του συνδικαλιστικού κινήματος. Την ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς πλην του χρονοεπιδόματος. Και βέβαια την αναδρομική χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος και τον διπλασιασμό του.

Τις ουσιαστικές αυξήσεις των αποδοχών μας κατά 35% για φέτος και ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη και βέβαια όχι στη σύνδεση μισθού -βαθμού και παραγωγικότητας. Ευχαριστώ.

Π. ΒΑΛΙΑΝΑΤΟΣ: (Νίκαιας Πειραιά)

Καταρχήν θέλουμε να καταδικάσουμε την άρνηση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και της ΟΛΜΕ να δεχθούν στους Συλλόγους και στις ΕΛΜΕ τους ωρομίσθιους ως μέλη τους με πλήρη δικαιώματα.

Άραγε η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων

προς όφελος της μερικής απασχόλησης, ευέλικτης εργασίας, ευαισθητοποιεί την ηγεσία της ΔΟΕ να θεωρεί τους ωρομίσθιους σαν εκπαιδευτικούς Β' κατηγορίας; Μήπως έτσι συνάδελφοι υπονομεύουμε την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος και διευκολύνουμε την εκάστοτε κυβέρνηση στην υλοποίηση του δόγματος **διαίρει** και βασίλευε και στο χώρο των εκπαιδευτικών και έτσι να καλλιεργούμε συντεχνιακές αντιλήψεις, διασπώντας και αποδυναμώνοντας τους αγώνες;

Με αυτό τον τρόπο ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ αναλαμβάνουν τεράστια ευθύνη, που στήριξαν και συνεχίζουν να στηρίζουν μια τέτοια στάση μη εγγραφής των ωρομισθίων στους Διδασκαλικούς Συλλόγους. Έχουμε ως ΕΣΑΚ ΔΕΕ καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση εγγραφής των ωρομισθίων ως μελών με πλήρη δικαιώματα, λαμβάνοντας υπόψη και τη θετική θέση του τελευταίου Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ.

Ήδη στο χώρο της Συνέλευσης κυκλοφορεί ψήφισμα εγγραφής των συναδέλφων ωρομισθίων στα πρωτοβάθμια σωματεία με πολλές υπογραφές. Έτσι τα απλήρωτα θύματα και βαθιά εκμεταλλευόμενα αυτής της ίδιας αντιεκπαιδευτικής αντιλαϊκής πολιτικής, είναι οι εργαζόμενοι, την οποίαν βιώνουν περισσότερο κύρια οι ωρομίσθιοι, οι αδιόριστοι, οι αναπληρωτές αλλά και οι μόνιμοι.

Έτσι η στήριξη των ωρομισθίων συναδέλφων δεν φτάνει μόνο εάν τους καλύπτουμε ή όχι με μία διευκολυντική στάση εργασίας και αφήνοντάς τους χωρίς καταστατικά δικαιώματα, άρα και συνδικαλιστικά. Θεωρούμε ότι πρέπει τα πρωτοβάθμια σωματεία να εγγράψουν τους ωρομίσθιους ως μέλη με πλήρη δικαιώματα εφόσον προσλαμβάνονται και πληρώνονται από το Υπουργείο.

Και ακόμα η απαίτηση για τοποθέτηση να γίνεται μόνο μέσα από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Επειδή ο αριθμός των ωρομισθίων ξεκίνησε με τέσσερις χιλιάδες και φέτος έχουν απολυθεί περίπου 7,5 χιλιάδες θα συνεχίσει να μεγαλώνει ο αριθμός μιας και η Οδηγία 99 του 70 της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει γενίκευση και επέκταση της μερικής απασχόλησης, αφού μέχρι το 2015 ένας στους τρεις δημοσίους υπαλλήλους θα αναλογούν σε μερικής απασχόλησης.

Δηλαδή θα έχουμε έναν μερικής απασχόλησης και δύο μονίμους. Έτσι η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και η σημερινή της Νέας Δημοκρατίας έχουν τεράστια ευθύνη με την προκλητική τους άρνηση να πάρουν μέτρα όπως: διορισμού στην εκπαίδευση μόνο από την επετηρίδα των πτυχιούχων χωρίς διαγωνισμούς ή άλλα κριτήρια, κατάργηση τώρα του θεσμού του αναπληρωτή και του ωρομισθίου και διορισμού μόνιμου, πλήρους και σταθερής εργασίας εκπαιδευτικού προσωπικού για την κάλυψη έκτακτων και συνηθισμένων αναγκών.

Μόνο κριτήριο διορισμού το πτυχίο για εργασία. Έχουν ευθύνη αυτές οι κυβερνήσεις, αλλά και οι ηγεσίες στο συνδικαλιστικό κίνημα γιατί στοιχιζόμενοι και υποταγμένοι στα κελεύσματα της Λευκής Βίβλου το 1992 και την Συνθήκη του Μάαστριχ, θέλουν όχι τα παραπάνω, αλλά να μοιράζουν την φτώχεια και την ανεργία σε δύο, τρεις εργαζόμενους με μισή δουλειά, μισά και λειψά δικαιώματα νομίζοντας ότι έτσι θα μειώσουν την ανεργία και μάλιστα πιέζουν και τους εργαζόμενους πλήρους και σταθερής εργασίας να απεμπολήσουν αυτού του τύπου την εργασία, ακόμα και την μονιμότητα.

Άλλωστε βασικό στοιχείο της αντιεκπαιδευτικής μεταρρύθμισης του '97 είναι η ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων και σχέσεων στο όνομα της εφαρμογής καινοτόμων λύσεων, όπως ολοήμερο σχολείο, ευέλικτη ζώνη, αγωγή υγείας κτλ.

Ακόμα δεν είναι σίγουρο την φετινή χρονιά, που ξεκίνησε με χιλιάδες κενά για ενάμισι μήνα που υπολειτούργησαν τα σχολεία να συνεχίζεται και τα επόμενα χρόνια και η κυβέρνηση να προσλαμβάνει ωρομίσθιους αντί για αναπληρωτές μοιράζοντας την φτώχεια.

Το πρόβλημα των χιλιάδων αδιόριστων αλλά και των ανέργων υποαπασχολούμενων και συμβασιούχων που ζουν σε συνθήκες ομηρίας δείχνει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο ότι η εξουσία και η οικονομία, που εκφράζει τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, η πολιτική που υπηρετεί την αύξηση των κερδών της πλουτοκρατίας δεν μπορούν να εξασφαλίσουν το δικαίωμα για πλήρη και σταθερή εργασία.

Αυτό είναι το συμπέρασμα από την πολύχρονη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και από τις αντεργατικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό το συμπέρασμα είναι εφόδιο για την ανάπτυξη και την πάλη των εργαζομένων. Απαιτούνται βαθιές, ριζικές πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές, για να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι πλήρη σταθερή εργασία με δικαιώματα.

Τελειώνοντας, συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που ψηφίστηκε προβλέπει 1500% αύξηση της υπερωριακής εργασίας σε σχέση με πέρυσι, καθώς και 96% αύξηση στις προσλήψεις προσωπικού με σχέση εργασίας περιορισμένου χρόνου.

Α. ΔΑΜΑΛΑΣ: (Μεσσηνίας)

Συνάδελφοι, κατ' αρχήν να θέσω ένα ερώτημα που με βασανίζει. Γιατί τόση φασαρία για να μου δοθεί ο λόγος; Πέντε χρόνια είμαι μέλος της Ελεγκτικής Επιτροπής και είτε

ήμουν αντιπρόσωπος είτε δεν ήμουν μου δινόταν ο λόγος. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ακούστηκε από τον Πρόεδρο της Ελεγκτικής Επιτροπής και είναι γραμμένο και στην έκθεση που σας μοιράστηκε ότι η οικονομική διαχείριση του Δ.Σ. εγκρίθηκε με ψήφους 4 προς 1. Χρειάζεται λοιπόν να τοποθετηθώ και να εξηγήσω την αρνητική μου ψήφο, ώστε τόσο εσείς όσο και όσοι συνάδελφοι της βάσης το επιθυμούν, μέσα από το «Διδασκαλικό Βήμα» να ενημερωθούν.

Την προηγούμενη χρονιά εμφανίστηκαν νέα φαινόμενα στη διαχείριση των οικονομικών της ΔΟΕ. Πρώτον, μια από τις πρώτες αποφάσεις του Δ.Σ. ήταν η αύξηση των μηνιαίων εξόδων κίνησης των μελών του Δ.Σ. και των αιρετών από 250 σε 400€, αύξηση 60% και του Προέδρου από 280€ σε 450€, αύξηση 53%.

Ακολούθησε στις αρχές του Σεπτέμβρη νέα απόφαση που τροποποιεί τον προϋπολογισμό που ψήφισε η περσινή Γενική Συνέλευση ώστε να καλυφθεί από τον προϋπολογισμό η παραπάνω αύξηση ανεβάζοντας έτσι τα ποσά για έξοδα κίνησης από 35.000€ σε 55.000€ για το Δ.Σ. και για τους αιρετούς από 6.000€ σε 10.000€.

Μπαίνει λοιπόν ένα ερώτημα. Ποια αναγκαιότητα οδήγησε στην αύξηση των εξόδων κίνησης λιγότερο από 1 μήνα μετά τη Γενική Συνέλευση και κατ' επέκταση στην τροποποίηση του προϋπολογισμού και γιατί το Δ.Σ. δεν δημοσίευσε στο «Διδασκαλικό Βήμα» την απόφαση του αυτή, αλλά δημοσίευσε με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης τον τροποποιημένο προϋπολογισμό;

Δεύτερο φαινόμενο. Έγινε ανάληψη χρημάτων από τον λογαριασμό για την αγορά της αίθουσας προκειμένου να καλυφθούν τρέχουσες ανάγκες. Για μας αποτελεί σοβαρό ζήτημα μη ορθής διαχείρισης ανεξάρτητα αν η ανάληψη είχε προσωρινό χαρακτήρα και τα χρήματα επανακατατέθηκαν στο λογαριασμό.

Μπαίνει όμως και ένα ερώτημα. Πού διατέθηκαν τα 1.350.000€ περίπου; Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα. Έξοδα κίνησης των μελών του Δ.Σ., όχι οδοιπορικά, σε περιοδείες: 99.000€. Η Γενική Συνέλευση χωρίς τα οδοιπορικά των αντιπροσώπων: 43.000€. Συνέδρια και ημερίδες 115.000€, στον προϋπολογισμό 75.000€. Πόσο βοήθησαν άραγε αυτά στην ανάπτυξη των Αγώνων;

Κινητοποίηση 135.000€, σε προϋπολογισμό 260.000€, περίπου το 50%. Και γίνεται ακόμα μικρότερο αυτό το ποσοστό αν αφαιρέσουμε τα ποσά των περιοδειών που φτάνουν για τα μέλη του Δ. Σ. τις 5.000€ ή και τις 8.000€.

Θεωρούμε ότι αυτά τα ποσά είναι υπερβολικά. Και δεν το βλέπουμε μόνο θεωρητικά. Και πρακτικά, τα στελέχη της ΕΣΑΚ επιστρέφουν στο ταμείο της ΔΟΕ αυτά που περισσεύουν. Και φαίνεται και στον ισολογισμό που σας μοιράστηκε όπου υπάρχει έκτακτη συνδρομή 3.778€. Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίσαμε τον οικονομικό απολογισμό. Καλούμε και τους αντιπροσώπους να πράξουν το ίδιο, εκφράζοντας την αντίθεση τους στον επ' αμοιβή συνδικαλισμό και στον εκμαυλισμό συνειδήσεων.

Καλούμε τους αντιπροσώπους να καταψηφίσουν τον απολογισμό, καταψηφίζοντας τη λογική που λέει ότι είναι θετική εξέλιξη η αύξηση των αποδοχών κατά 7-9%, χρειάζεται όμως αύξηση 50% του αντιμισθίου των μελών του Δ.Σ. Παράλληλα με πρόταση που θα δούμε αύριο μιλάνε για αύξηση 50% της συνδρομής όταν η αντίστοιχη στην ΟΛΜΕ σήμερα είναι περίπου στο 40% της δικής μας.

Γ. ΔΕΛΛΗΣ: (5ο Θεσσαλονίκης)

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κριτική μας απέναντι στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ καθορίζεται από την στάση που αυτό κράτησε συνολικά απέναντι τόσο στην πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας, όσο και στην πολιτική εξάρθρωσης του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Πολιτική που εφάρμοσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και συνεχίζει πλέον η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μια πολιτική που η πλειοψηφία ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ στη ΔΟΕ λειτουργώντας στη λογική της συναίνεσης και του εφικτού, όχι μόνο ούτε στο ελάχιστο δεν αμφισβήτησε, αλλά πολλές φορές νομιμοποίησε και έβαλε και πλάτη για την υλοποίηση της, ψελλίζοντας κάποιες ενστάσεις για δευτερεύουσες ή τριτεύουσες πλευρές της.

Η πολιτική αυτή των αναδιαρθρώσεων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση εκδηλώθηκε με μοχλούς όπως το λεγόμενο ολοήμερο σχολείο, η κατάργηση της επετηρίδας, η αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, η διαθεματικότητα, η ευέλικτη ζώνη, η εισαγωγή της ωρομισθίας, η μεταφορά αρμοδιοτήτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς αντίστοιχους πόρους.

Όλα τα παραπάνω όσο ασύνδετα και αν φαίνονται μεταξύ τους, και την δική τους εσωτερική λογική και συνοχή έχουν και υπηρετούν τον κυρίαρχο στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την μετατροπή του παραδοσιακού μοντέλου σχολείου σε σχολείο της αγοράς. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις της διαθεματικότητας και της ευέλικτης ζώνης.

Αφού την περσινή χρονιά υπήρξε ένας διαφημιστικός καταιγισμός από το Υπουργείο για τις καινοτόμες δράσεις στην εκπαίδευση, φέτος επιχειρήθηκε η γενίκευσή τους σε πολύ περισσότερα σχολεία. Εκμεταλλευόμενη την πραγματική αγωνία των συναδέλφων, αλλά και την χρεοκοπία

του παραδοσιακού μοντέλου σχολείου δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι φέτος το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και τα στελέχη της εκπαίδευσης έριξαν όλο το βάρος τους πολλές φορές πιεστικά στην εφαρμογή των καινοτόμων δράσεων τύπου ευέλικτης ζώνης, ως σαν τα υπόλοιπα προβλήματα της εκπαίδευσης να είχαν λυθεί.

Φανερώνει αυτό κατά την γνώμη μας την μεγάλη αγωνία των εγχώριων υποστηρικτών τους αλλά και των χρηματοδοτών τους, –Ευρωπαϊκή Ένωση–, για την τύχη αυτών των προγραμμάτων. Και αν η διαθεματικότητα ως παιδαγωγικό μοντέλο, ούτε καινοτομία συνιστά, αφού έχει μακρά ιστορία εφαρμογής ήδη από την εποχή του Ντιούι, ούτε επεμβαίνει στο περιεχόμενο της διδασκαλίας, αφού ουσιαστικά λειτουργεί ως επεξηγηματική συμπλήρωση των εν χρήσει αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών.

Η ευέλικτη ζώνη, συνάδελφοι, έχει και άλλες αξιοπρόσεκτες πλευρές. Συμβάλλει και αυτή στη διχοτόμηση, διαφοροποίηση, κατακερματισμό του σχολικού προγράμματος σε δύο ζώνες, την υποχρεωτική και την ελεύθερη, πάντα όμως σε προκαθορισμένο πλαίσιο, άρα στη διαφοροποίηση των σχολείων και συνεπώς στην άρση της υποχρέωσης του κράτους να εξασφαλίζει ενιαία και ισότιμα τους όρους λειτουργίας όλων των σχολείων.

Χαρακτηριστικό είναι φέτος ότι η ευέλικτη ζώνη εφαρμόστηκε με διαφορετικό τρόπο από περιοχή σε περιοχή. Η ευέλικτη ζώνη ως μη χρηματοδοτούμενη από το κράτος για να υλοποιηθεί μοιραία κάποια στιγμή καταλήγει στην αγκαλιά κάποιων χορηγών, είτε καταφεύγει στην οικονομική βοήθεια των γονιών.

Μια άλλη πλευρά που ίσως έχει υποτιμηθεί και τελειώνω είναι οι παιδαγωγικοί στόχοι αυτών των καινοτόμων δράσεων και η επίδρασή τους στις συνειδήσεις των μαθητών. Με αντιεπιστημονικό τρόπο ανατρέπεται η απαραίτητη ισορροπία των παιδαγωγικών στόχων, προτάσσοντας τους μεν γνωστικούς στην κεντρική υποχρεωτική ζώνη των λεγόμενων βασικών μαθημάτων, τους δε ψυχοκινητικούς συναισθηματικούς στην ελεύθερη, ευέλικτη ζώνη.

Επιχειρείται έτσι και ο κατακερματισμός της εγκεφαλικής λειτουργίας των μαθητών, η διχοτόμηση της συνείδησής τους με στόχο την εύκολη υποταγή τους και προσαρμογή τους στα δεδομένα της αγοράς. Παιδεία εμπόρευμα λοιπόν. Ταξικοί φραγμοί και ακριβοπληρωμένη οικονομικά και ψυχικά αμάθεια. Σας ευχαριστώ.

Ν. ΖΩΤΟΣ: (Αιγάλεω)

Η διαδικασία της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η προσπάθεια για αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, σε συνθήκες αδυσώπητου ανταγωνισμού με τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία, συνοδεύεται από την αναγκαία για τους θιασώτες του ευρωμονόδρομου πολιτική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Παράλληλα η μείωση του μεταβλητού σκέλους του κεφαλαίου ως στοιχείο της οργανικής του σύνθεσης, δημιουργεί τραγικές συνέπειες στους εργαζόμενους. Οδηγεί στην κατεδάφιση και στην κατακρεούργηση στοιχειωδών εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Πιο συγκεκριμένα: η δραστική μείωση του μισθολογικού, αλλά και του μη μισθολογικού κόστους της εργασίας συνεπάγεται εργασιακές σχέσεις γαλέρας, συρρίκνωση κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων, κατάργηση του δικαιώματος για μόνιμη - σταθερή δουλειά, δουλειά με δικαιώματα.

Σ'αυτή την κατεύθυνση οι εκάστοτε κυβερνώντες χρησιμοποιούν άπειρα προπαγανδιστικά μέσα, προκειμένου και να εξαπατήσουν τους εργαζόμενους καλλιεργώντας αυταπάτες και ν' αποτρέψουν «κοινωνικές εκρήψεις» αλλά και να τους ενσωματώσουν «ψυχή τε και σώματι» στην πολιτική που επιτάσσει το κεφάλαιο.

Παράδειγμα 1ο: Κάνοντας μια σημειολογική προσέγγιση στο πώς η υπόσχεση για νέες θέσεις εργασίας μετατρέπεται σε νέες θέσεις απασχόλησης και στη συνέχεια σε ευκαιρίες απασχόλησης, αποδεικνύεται με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο, ιδιαίτερα σ'αυτούς που βιώνουν έντονα το φάσμα της ανεργίας, πόσο κάλπικες, απατηλές και χωρίς αντίκρισμα είναι αυτού του είδους οι υποσχέσεις.

Παράδειγμα 2ο: «Η διευρυμένη διεπαγγελματική κινητικότητα συμβάλλει αποφασιστικά στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας». Μ' άλλα λόγια, όσο περισσότερες φορές αλλάζεις επάγγελμα στον εργασιακό σου βίο, τόσο πιο ανταγωνιστική γίνεται «η οικονομία μας».

Με τέτοιου είδους αποφθέγματα επιχειρείται η δημιουργία ενός εργατικού δυναμικού που θα ταυτίζει τα συμφέροντά του με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, θα συναινεί, θα υιοθετεί και θα ενστερνίζεται αυτές τις λογικές και όντας πειθήνιο θα δημιουργεί ευνοϊκούς όρους για την απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ταυτόχρονα, τη στιγμή που η υλική βάση της οικονομίας κινείται σε αντιλαϊκή κατεύθυνση εξασφαλίζοντας υπερκέρδη στο πολυεθνικό κεφάλαιο, είναι μεγάλο λάθος να θεωρούμε ότι το εποικοδόμημα της κοινωνίας δεν επηρεάζεται αρνητικά και μένει ανέγγιχτο.

Γι'αυτό, όσο θα συνεχίζεται αυτή η αντιλαϊκή πολιτική, στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής (παιδεία, υγεία, πρόνοια κλπ.) θα προωθείται γενικευμένα η λογική της επιχειρηματικής λειτουργίας.

Για την κυρίαρχη τάξη, αυτή η πολιτική πρέπει να περάσει με τη μεγαλύτερη δυνατή πολιτικοσυνδικαλιστική συναίνεση, με τους λιγότερους δυνατούς κραδασμούς, να εξασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και προπάντων τη διαφύλαξη «ως κόρην οφθαλμού» της κοινωνικής συνοχής.

Θέλουν, λοιπόν, ένα συνδικαλιστικό κίνημα που δεν θ' αμφισβητεί και δεν θα συγκρούεται με την κυρίαρχη πολιτική που γεννά και αναπαράγει τα προβλήματα, θα είναι αγωνιστικά αφυδατωμένο, θα κινείται στον αστερισμό των επαίσχυντων κοινωνικών διαλόγων και την κοινωνικής συναίνεσης και θα ενσωματώνεται όλο και περισσότερο στο βούρκο της υποταγής.

Θέλουν ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα θέτει ως στόχους του, την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των καπιταλιστών, λάτρη του κοινωνικοεταιρικού συνδικαλισμού, συνδαιτυμόνα των βιομηχάνων και «εθελοντή» στην εκποίηση των κατακτήσεών μας.

Σε αυτό τον αστερισμό κινούνται κυρίως οι παρατάξεις της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, που ανεξάρτητα από ατομικές προθέσεις ή κοινωνικές αναφορές, αντικειμενικά έβαλαν πλάτη για την εκποίηση και των κατακτήσεών μας αλλά και της παιδείας. Ήταν οι στυλοβάτες αυτής της λογικής. Οι όποιες όψιμες αγωνιστικές κορώνες τους δεν ξεπλένουν με τίποτα τις πελώριες ευθύνες τους για την προώθηση και υλοποίηση της αντιλαϊκής - αντεκπαιδευτικής πολιτικής.

Γιατί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ

- δεν μπορεί να λες ότι διεκδικείς δημόσια παιδεία και να στηρίζεις την κυβερνητική πολιτική που καθαγιάζει την πλήρη ιδιωτικοποίηση της παιδείας.
- δεν μπορεί να λες ότι διεκδικείς αυξήσεις και ταυτόχρονα να στηρίζεις την πολιτική της λιτότητας, της ΟΝΕ και του συμφώνου σταθερότητας που συρρικνώνει το εισόδημά μας.
- δεν μπορεί να λες ότι διεκδικείς ασφαλιστικά δικαιώματα και αντί ν' αντιστέκεσαι στην αντιασφαλιστική λαίλαπα, να τη διαφημίζεις κι από πάνω.
- δεν μπορεί να λες ότι διεκδικείς μόνιμη - σταθερή δουλειά και ταυτόχρονα να βάζεις πλάτη για να περάσουν οι ευέλικτες μορφές εργασίας.
- δεν μπορεί να λες ότι είσαι αντίθετος με τις ταξικές διακρίσεις στη μόρφωση και να στηρίζεις την πολιτική των Vouchers στην εκπαίδευση.
- δεν μπορεί να πλασάρεσαι ως δημοκράτης και πατριώτης και ταυτόχρονα να δέχεσαι την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, σε υπερεθνικούς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και να μη ψελλίζεις ούτε λέξη για τον τρομονόμο, το ευρωένταλμα, τους ευρωεισαγγελείς, τον ευρωστρατό, το διπλό αξιόποινο, το ευρωσύνταγμα και τους καμεροχαφιέδες.

Όσον αφορά στις δυνάμεις της μεταλλαγμένης αριστεράς δεν δικαιούται να κάνουν τους τιμητές, τη στιγμή που έχουν συμβάλλει τα μέγιστα για να ενισχυθεί η γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Για θυμηθείτε σε πόσα συνέδρια Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων πήγατε σε κοινά ψηφοδέλτια με την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ ενάντια στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ;

Για πέστε μας, μιας και όψιμα και υποκριτικά εναντιώνεστε στην Ολυμπιάδα, πόσα στελέχη σας συμμετέχουν σε υψηλότατα αξιώματα της «ΑΘΗΝΑ 2004» ή γιατί ο Πρόεδρός σας αναγόρευσε την Ολυμπιάδα σε νέα εθνική ιδέα;

Για πέστε μας για το μνημόνιο που συνυπογράψατε με ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ για την αναστολή των εργασιακών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων;

Για πέστε μας για τη συλλογική σύμβαση της ντροπής που υπογράψατε στη ΓΣΕΕ, για την επί της ουσίας αποδοχή της αξιολόγησης και την κατάργηση της επετηρίδας;

Για πέστε μας, γιατί ψηφίσατε το Ευρωσύνταγμα και «ποιήσατε την νήσσαν» για τα μεταλλαγμένα;

Για πέστε μας, γιατί τα 1100 ευρώ κατώτερος μισθός στην Υ.Ε. κατηγορία που βάζαμε εμείς πέρσι ήταν μαξιμαλιστικό, ενώ εσείς διεκδικούσατε 700 ευρώ, τώρα μετά την κεραμίδα των ευρωεκλογών έγινε ρεαλιστικό;

Δικαιούστε να μιλάτε και να χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τις ιδιωτικοποιήσεις και τη μερική απασχόληση, όταν ψηφίσατε την συνθήκη του Μάαστριχ και τη Λευκή Βίβλο που τα θεμελίωσαν;

Όσο για τις «Παρεμβάσεις» έχοντας αναγορεύσει τον τακτικισμό σε στρατηγική, αποθεώνουν και απολυτοποιούν το ρόλο του κινήματος, αποκόπτοντάς το από τη διαλεκτική του σχέση με τους πολιτικούς στόχους, οδηγώντας το έτσι σε αδιέξοδο, σε πισωγύρισμα και σε ιδεολογικό αφοπλισμό. Ακολουθώντας την τακτική των «οβιδιακών μεταμορφώσεων» διαμόρφωναν θέσεις που, ναι μεν χάιδευαν κάποια αυτιά, αλλά ήταν αλληλοαναιρούμενες, αλληλοσυγκρουόμενες και τελικά επικίνδυνες.

Για παράδειγμα: Τάσσονταν και υπέρ της κοιν. οδηγίας και ενάντια σ'αυτήν και υπέρ της δικαστικής προσφυγής και ενάντια σ'αυτήν και υπέρ της ρύθμισης Παυλόπουλου και ενάντια σ'αυτήν και υπέρ της κατάργησης του θεσμού των αναπληρωτών αλλά και υπέρ της μετατροπής των ωρομισθίων σε αναπληρωτές.

Μάλιστα δε, τον πρόσφατο συνδικαλιστικό τους αρρα-

βώνα με την ΠΑΣΚ τον συνόδευσαν με ένα αντικομουνιστικό ντελίριο. Αναγκάστηκαν να κυκλοφορήσουν ένα «μανιαδακικού τύπου» τετρασέλιδο λιβελογράφημα προκειμένου να απαντήσουν στη θέση μας για τους διορισμούς, που όπως διατείνονται προκαλεί θυμηδία.

Βέβαια, αφού αντέγραψαν αρκετά σημεία από τη θέση μας, άλλωστε είναι μανούλες σ'αυτά, δεν θα μπορούσανε να την υιοθετήσουν στο σύνολό της, γιατί όχι μόνο δεν κινείται στη λογική της ρυθμισιολογίας που είναι η γραμμή συσπείρωσης που προωθούν, αλλά συγκρούεται με την κυβερνητική πολιτική, υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες, θέτει στόχους ανατροπής αυτής της πολιτικής, συμβάλλει στην άνοδο της συνείδησης των εκπ/κών και πάνω απ'όλα δεν ψαρεύει σε θολά νερά.

Κλείνοντας, θα ήθελα ν'απευθύνω, σε κάθε συνάδελφο – συναδέλφισσα, ένα ειλικρινές αγωνιστικό κάλεσμα για κοινή συμπαράταξη, για αλλαγή των συσχετισμών δύναμης, για ενίσχυση του ταξικού πόλου στο συνδ. κίνημα των εκπ/κών αλλά και γενικότερα, για συσπείρωση και δράση με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, ενάντια στη γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής που εκφράζεται κύρια από τις φιλοκυβερνητικές παρατάξεις ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, αλλά στηρίζεται και από την καιροσκοπική – τυχοδιωκτική λογική των ποικιλώνυμων «παρεμβάσεων».

Κ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: (Εορδαίας)

Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι, της 73ης Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου, σε μια περίοδο που η εμπορευματοποίηση και η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης εξελίσσονται, σε μια περίοδο που το σχολείο καλείται να λειτουργήσει με όρους ανταγωνισμού και επιβίωσης και η γνώση αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα, είναι απαραίτητο να εξηγήσουμε σήμερα, να σταθούμε στο θέμα του ολοήμερου και να απομυθοποιήσουμε κάποια πράγματα, γιατί ζούμε σε έναν τόπο που δυστυχώς μεγιστοποιεί τα μικρά και υποβαθμίζει τα σοβαρά.

Το συγκεκριμένο σχολείο, το ολοήμερο για το οποίο τόσος λόγος γίνεται, είναι σχολείο το οποίο υπήρχε στις χώρες τις ευρωπαϊκές, οι οποίες επαναπροσδιορίζουν την στάση τους πάνω στο ζήτημα της λειτουργίας του. Ήδη από ότι ακούω στην Αγγλία αρχίζουν και τα κλείνουν γιατί υπάρχει και κίνδυνος ιδρυματοποίησης.

Οι ενστάσεις για τη λειτουργία του είναι πάρα πολλές. Θα καταθέσω μερικές μόνο και μόνο για προβληματισμό. Πρώτη ένσταση: η παραμονή των παιδιών στο σχολείο τα κουράζει σωματικά και ψυχικά, από το πρωί μέχρι τις τέσσερις το απόγευμα.

Δεύτερη ένσταση: το ολοήμερο σχολείο δεν έχει χώρους που να ανταποκρίνονται στοιχειωδώς στις ανάγκες του. Αυτός είναι εξάλλου και ο λόγος για τον οποίον χωρίζουμε αίθουσες στη μέση για να στοιβάξουν τους μαθητές.

Τρίτον: οι μικροί μαθητές είναι αναγκασμένοι να κάθονται από το πρωί μέχρι το απόγευμα σε ένα άβολο κάθισμα, εκεί να μελετούν, εκεί να τρώνε, εκεί να ξεκουράζονται. Ούτε καν τα παπούτσια μπορούν να λύσουν. Μήπως είναι τυχαίο συνάδελφοι το γεγονός ότι τα παιδιά των μεγαλύτερων τάξεων δεν θέλουν να μείνουν στο ολοήμερο; Με αυτό τον τρόπο δεν βαριούνται μόνο το ολοήμερο τα παιδιά αλλά και το σχολείο και τραγικά, το πιο σοβαρό, βαριούνται τη γνώση.

Τέταρτος προβληματισμός. Το σχολείο δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες του μαθητή. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι μόλις σχολάει στις τέσσερις το απόγευμα ο μαθητής ξεκινάει το τρέξιμο στο φροντιστήριο για ξένες γλώσσες, στη σχολή χορού, στο γυμναστήριο, στο ωδείο και οπουδήποτε αλλού.

Πέμπτον: στο ολοήμερο εργάζονται σχεδόν αποκλειστικά -ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί με αποζημίωση πείνας, που τους απογοητεύει, χωρίς δικαιώματα, απασχολήσιμοι που τρέχουν από το ένα σχολείο στο άλλο, για να προφτάσουν.

Τα έξοδα λειτουργίας που σήμερα καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό και την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι γνωστό στις πλάτες ποιων θα μετακινηθούν μετά το 2006.

Όλοι οι παραπάνω προβληματισμοί είναι γνωστοί και στους γονείς και στους συναδέλφους. Εάν οι γονείς είχαν που να αφήσουν τα παιδιά τους δεν θα επέλεγαν το συγκεκριμένο σχολείο, γιατί για πολλούς είναι χώρος στάθμευσης των παιδιών.

Επίσης σε μια έρευνα που έγινε το 95% των γονέων απάντησαν πως δεν θα τα άφηναν στο ολοήμερο αν είχαν την δυνατότητα να τα έχουνε στο σπίτι το μεσημέρι. Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι, να κλείσω, πιστεύουμε στο δημόσιο και δωρεάν ενιαίο δωδεκάχρονο βασικό υποχρεωτικό σχολειό, σε ένα σχολείο ολοκληρωμένης εργασίας, που διαπαιδαγωγεί τους μαθητές, ένα σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και απαιτήσεων, γιατί η οικογένεια όπως και οι εκπαιδευτικοί έχει δικαίωμα στην μόνιμη εργασία με πλήρη δικαιώματα, απαιτεί ολόπλευρη μόρφωση για τα παιδιά της. Ευχαριστώ.

Χ. ΛΑΜΠΟΥΔΗ: (Ηλιούπολης)

Θα ήθελα πριν ξεκινήσω την ομιλία μου να απαντήσω στους συναδέλφους των Παρεμβάσεων, γιατί παρεξηγήθηκαν που τους μιλήσαμε για αντικομμουνισμό.

Αντικομμουνισμός είναι όταν βγάζετε ανακοινώσεις που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Εμείς, και να σας πω ότι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συνεργαστούμε μαζί σας, αρκεί αυτή η λογική της ταξικής πάλης που λέτε ότι πρεσβεύετε, να συγκρούεται με την κυρίαρχη ιδεολογία και να μην ακολουθεί ευκαιριακά το ρεύμα, ώστε να αποπροσανατολίζει τους συναδέλφους.

Ειλικρινά τα έχουμε χάσει, με τα ευκαιριακά αιτήματα, που τα αλλάζετε πάρα πολύ συχνά. Τώρα είμαστε σε ένα συνέδριο λίγο παραλογισμού. Η ΠΑΣΚ κάνει κριτική από τα δεξιά στη ΔΑΚΕ, η ΔΑΚΕ κάνει κριτική από τα αριστερά στην ΠΑΣΚ, λογικό είναι όταν ταυτίζονται τα προγράμματα και οι τακτικές, κάπου να τα χάνουν και να μην ξέρουν πώς να κάνει επίθεση ο ένας στον άλλο για να δείξουν και μια διαφορετικότητα.

Καμαρώνουν, λέει η ΠΑΣΚ, για τις πετυχημένες ημερίδες που έκαναν και για την πλούσια δράση όλη τη χρονιά, ενώ στην ουσία βοηθούν με επιστημονικό τρόπο να περάσουν όλες οι επιδιώξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαφθείρουν συνειδήσεις και ροκανίζουν κάποια κονδύλια που τα πληρώνουμε εμείς.

Χαίρομαι που κάποιος συνάδελφος ανεξάρτητος, μου δίνει την ευκαιρία να πω, για την ΑΣΓΜΕ. Η ΑΣΓΜΕ χρόνια ολόκληρα είχε έναν εγκάθετο Πρόεδρο, ο οποίος ούτε παππούς δεν είναι πια και αφού πέτυχαν οι γονείς να εκλέξουν πραγματικά με δημοκρατικές διαδικασίες μια Πρόεδρο, τώρα κάποιους ενοχλεί. Είναι σίγουρο ότι ενοχλεί ότι η Πρόεδρος ανήκει στο ΚΚΕ και όχι τίποτα άλλο.

Περνάω στα θέματα. Η χρονιά που πέρασε κρίνεται από τα αιτήματα που έβαλε η ΔΟΕ και τα αιτήματα τα βλέπετε και εδώ πέρα, πάρα πολύ φτωχά, πάρα πολύ γενικόλογα. Απλά ζητούσε την ποιοτική αναβάθμιση του σχολείου. Τώρα, για ποια ποιοτική αναβάθμιση, γενικόλογη και ασαφή μιλάει, δεν μπορούμε να ξέρουμε. Εμείς που είμαστε από το χώρο του «πλήρους συγκεντρωτισμού», όπως μας αποκάλεσε κάποιος από εδώ, έχουμε να σας απευθύνουμε μια πρόκληση, μια πρόταση επαναστατική πραγματικά για το ποιοτικό σχολείο.

Προτείνουμε να ξεχάσουμε το παραδοσιακό σχολείο, αυτό που με τον άλφα ή το βήτα τρόπο εξυπηρετεί η πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος και να αγωνιστούμε για το ενιαίο 12χρονο πολυτεχνικό σχολείο. Γνωρίζουμε ότι το σχολείο πρέπει να είναι δημιουργικό, όχι απλώς σχολείο συσσώρευσης γνώσεων. Τις θέλουμε βέβαια και αυτές και να κυριαρχήσει σε αυτό η διαδικασία οργάνωσης, συμπλήρωσης, επεξεργασίας και εκλογίκευσης των γνώσεων που από χίλιους δρόμους φτάνουν στο νέο άνθρωπο.

Το σχολείο δεν είναι πια ο μόνος δίαυλος πληροφόρησης, ανάπτυξης κριτικής αντίληψης και ικανότητας, ούτε είναι σωστό να τρέχει να καλύψει τις ανάγκες της αγοράς, να προσπαθεί να γίνει ανταγωνιστικό, με ό,τι σερβίρει το ιδιωτικό κεφάλαιο, να στριμώχνει στα προγράμματά του όλα τα γνωστικά αντικείμενα των πανεπιστημίων σε περίληψη, για να προετοιμάσει τον αυριανό τεχνοκράτη.

Μη βιαστείτε να φωνάξετε ότι συμφωνείτε όλοι σε αυτό, γιατί η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο. Η υποχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, ολοήμερο, ωρομίσθιο, ευέλικτη ζώνη, ευέλικτα προγράμματα, ευέλικτος εκπαιδευτικός, ευέλικτος μαθητής, ευέλικτο σχολείο. Μπορούμε να συνεχίσουμε το χορό της ευελιξίας που σαν ευαγγέλιο της έχει την ανταγωνιστικότητα, ανταποδοτικότητα, επιχειρηματικότητα, που όλα αυτά τα σε -ότητα τέλος πάντων δε σημαίνουν ποιότητα και όφελος στις λαϊκές ανάγκες, αλλά μόνο κέρδη και οφέλη για το κεφάλαιο.

Άρα αυτές οι βελτιωτικές προτάσεις της Ομοσπονδίας μας, οι οποίες δεν ξεπερνούν τη λογική του εφικτού, είναι μερεμέτια στο σαθρό αντιλαϊκό οικοδόμημα της εκπαίδευσης και δεν αλλάζουν, δεν ξεπερνούν την κυρίαρχη ιδεολογία του ταξικού σχολείου.

Οι σύγχρονες ανάγκες επιβάλλουν τον αγώνα για ενιαία 12χρονη, υποχρεωτική, πολυτεχνική εκπαίδευση. Η δημιουργία υπερκείμενων βαθμίδων, δηλαδή Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, μπορεί να ήταν προϊόν ιστορικών συνθηκών, αλλά έχει πια ξεπεραστεί.

Στην εποχή μας το μόνο που εξυπηρετεί είναι η αποψίλωση του μαθητικού πληθυσμού κατά βαθμίδα και ο κατακερματισμός της γνώσης σε ασύνδετες και αποσπασματικές πληροφορίες που διασπούν την ιδεολογική, διαπαιδαγωγητική ενότητα της βασικής εκπαίδευσης.

Ενιαίο, υποχρεωτικό, 12χρονο σχολείο λοιπόν, που θα εξασφαλίζει κοινωνικά και ιδεολογικά ισότιμη μεταχείριση των ανθρώπων, ανεξάρτητα από κοινωνική, πολιτισμική προέλευση, οικονομική κατάσταση, ιδεολογία, θρησκευτικές αντιλήψεις και φυλετικές διακρίσεις. Εκπαίδευση δεν είναι οι εξετάσεις και ο αριθμός τους, η ποσότητα τους, που θέλει η Νέα Δημοκρατία να τροποποιήσει. Είναι η διδασκαλία και η διαπαιδαγώγηση.

Οι εξετάσεις έχουν σχετική αξία με τη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ανθρώπου και σίγουρα δεν μπορεί να συνδέονται μόνο με την είσοδο στα πανεπιστήμια. Μέσα από το ενιαίο, υποχρεωτικό, 12χρονο, πολυτεχνικό σχολείο, επιδιώκεται ενότητα ιδεολογική, ενότητα διαπαιδαγωγητικής συνεργασίας, ενότητα μεθοδολογίας, συνεργασία του σχολείου.

Κανείς δε γεννήθηκε για να εξασκήσει ένα ορισμένο επάγγελμα και μάλιστα στην εποχή μας, με τα έκδηλα χαρακτηριστικά της κρίσης και της μεταβατικότητας. Τα μαθησιακά προβλήματα δεν είναι αδυναμίες των παιδιών, αλλά στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι προϊόντα της αποτυχίας του σημερινού σχολείου και της κοινωνικής διάρθρωσης της εποχής μας.

Το σχολείο ούτε επαγγελματικό είναι, καλλιεργεί όμως την αγάπη και την εξοικείωση με την εργασιακή πλευρά της ζωής. Ούτε ελιτίστικο, αφού απευθύνεται στο σύνολο των παιδιών, με την πρόθεση να τα μυήσει στα θεωρητικά και πρακτικά προβλήματα της ζωής, με τρόπο που να δημιουργούν κριτική και δημιουργική προσωπικότητα. Γι' αυτό και πρέπει να είμαστε φειδωλοί στα νέα μαθήματα, που καλή τη πίστη, κάποιοι προτείνουν να μπουν, να προστεθούν ως ξεχωριστά στο πρόγραμμα του σχολείου.

Το σχολείο πρέπει να υπηρετεί τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και όχι την ενσωμάτωση στην κοινωνική αθλιότητα που οικοδομείται και που η τωρινή και η προηγούμενη κυβέρνηση, προωθούν με τη συναίνεση της πλειοψηφίας του συνδικαλιστικού κινήματος.

Πρέπει να υπηρετεί την κοινωνία, με την έννοια ότι του παρέχει τη δυνατότητα να μορφώνει, με τρόπο ώστε να διαπλάθει άτομα, μέλη της κοινωνικής ομάδας, αυτάρκη και ικανά να προβληματίζονται, να ερμηνεύουν και να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της ζωής τους και της κοινωνικής πραγματικότητας, με συλλογικότητα, αγωνιστικότητα και αξιοπρέπεια, για να μπορούν και να την αλλάζουν. Να μην είναι λειτουργικά αναλφάβητοι, γιατί τώρα στις εκλογές ελάχιστοι συμπολίτες μας μπορούσαν να διαβάσουν την κατάσταση για το πού πάνε να ψηφίσουν.

Οι εγγενείς δυσκολίες της ανάπτυξης, στο γενικευμένο θεσμό του σχολείου, η λογική της κατάρτισης και όχι της εκπαίδευσης, της απασχόλησης και όχι της πλήρους, μόνιμης και σταθερής εργασίας, είναι αυτή που κυριαρχεί σήμερα, ενώ η πραγματική εκπαίδευση πρέπει να ξεφύγει από αυτά.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι αυτό το σχολείο πρέπει να στηρίζεται σε δύο βασικές αρχές. Πρώτον, στην αρχή της ισότητας όλων, στις δυνατότητες και τις ευκαιρίες, τις πραγματικές όμως και όχι τις τυπικές, συμμετοχής το ίδιο τόσο στα υλικά, όσο και στα πνευματικά αγαθά, που είναι αλληλένδετα.

Δεύτερον, στην αρχή της κοινωνικής αξιοποίησης όλων των ικανοτήτων και ιδιοτήτων που υπάρχουν εν δυνάμει σε κάθε μέλος της κοινωνικής ομάδας. Αυτό το σχολείο δεν μπορεί να το παλέψει κανείς μόνος του και πανεκπαιδευτικό μέτωπο δεν είναι αυτό που ειπώθηκε εισηγητικά, επειδή πήγαμε σε μια απεργία ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Πανεκπαιδευτικό μέτωπο είναι να βάλουμε το εργατικό κίνημα μπροστά, γιατί μόνο μαζί με το εργατικό μέτωπο θα οικοδομήσουμε πραγματικά το πανεκπαιδευτικό μέτωπο και θα γίνει υπόθεση, αλλά και κατάκτηση το νέο σχολείο, για τον άνθρωπο που οραματιζόμαστε.

Π. ΛΙΑΚΟΣ: (Φθιώτιδας)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η εικόνα της βάσης για την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είναι η χειρότερη δυνατή.

Υπάρχει αίσθηση ανυπαρξίας του συνδικάτου και επικρατεί η άποψη ότι η πλειοψηφία της ΔΟΕ δεν ενδιαφέρεται για τα προβλήματα που συσσωρεύονται διαρκώς, από την επιθετική πολιτική του μεγάλου κεφαλαίου.

Πολλοί συνάδελφοι σκέφτονται ακόμα και τη διαγραφή τους από τους τοπικούς συλλόγους, εξαιτίας του τέλματος που έχουν περιέλθει τα πάντα, σε σχέση με την παιδεία.

Αυτό είναι απόρροια της πολιτικής που ακολούθησε η πλειοψηφία της ΔΟΕ και γι' αυτό οι ευθύνες των παρατάξεων της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ είναι τεράστιες.

ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ λειτούργησαν ουσιαστικά με την αρχή των συγκοινωνούντων δοχείων, στην αποδοχή θέσεων που εκβιαστικά προωθούνται από τη νυν και την τέως κυβέρνηση, στα πλαίσια των αναδιαρθρώσεων.

Καμία διαφορετική πολιτική δεν εξέφρασε η ΠΑΣΚ από τη ΔΑΚΕ και σε όλα τα ζητήματα λειτούργησαν ενιαία και αυτό που κατάφεραν έως τώρα είναι ο παροπλισμός του συνδικαλιστικού κινήματος και η δημιουργία κλίματος μοιρολατρίας και ηττοπάθειας.

Λειτουργώντας παρελκυστικά στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου και εταιρισμού, έχουν πάρει άλλωστε και τα εύσημα από τον Υπουργό, που καλλιέργησε η προηγούμενη κυβέρνηση και συνεχίζει η τωρινή, εγκλώβισαν τον κλάδο στις επιλογές που επιβάλλονται από τις ευρωπαϊκές συνθήκες, στα πλαίσια των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Ουσιαστικά ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, συνεπικουρούμενες από τις δυνάμεις - οπαδούς του ευρωμονόδρομου, πλασάρουν το ίδιο προϊόν με διαφορετικό περιτύλιγμα.

Τα σοβαρά προβλήματα της αξιολόγησης, της μερικής απασχόλησης, της αποικοδόμησης της δημόσιας παιδείας και η εμπορευματοποίησή της, η οικονομική εξαθλίωση του εκπαιδευτικού, η μόνιμη και διαρκής λιτότητα, που ήδη προετοιμάζεται από τώρα, η κατεδάφιση των κοινωνικών αγαθών της υγείας και της πρόνοιας, δεν είναι ζητή-

ματα που απασχολούν σε βάθος τις παρατάξεις της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ.

Αντίθετα, όλα τα παραπάνω τα περνούν από την **κρήσαρα** του εκσυγχρονισμού, η όποια αλλαγή στην εκπαίδευση βαπτίζεται εκσυγχρονισμός και τελικά διαμορφώνουν ένα στενά συντεχνιακό πλαίσιο που κινείται καθαρά σε αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που απαιτεί ο εκπαιδευτικός και το σύγχρονο σχολείο.

Το νομοσχέδιο για την παιδεία δεν έχει τίποτα το καινούριο και διαφορετικό στη φιλοσοφία του και κινείται στη γραμμή που χάραξε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ διαφωνούν για λόγους αρχών για τα ζητήματα παιδείας, αλλά κατά βάθος υπηρετούν την ίδια πολιτική, που ανατρέπει τις εργασιακές σχέσεις, τα μορφωτικά δικαιώματα και οδηγούν στην ιδιωτικοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Η Νέα Δημοκρατία διαφοροποιείται υποκριτικά με το νομοσχέδιο, προσπαθώντας να παγιδέψει με μέτρα εξωραϊσμού, την αγωνία χιλιάδων αδιόριστων εκπαιδευτικών, κατηγοριοποιώντας τους σε πολύτεκνους, 30μηνίτες, σε 60, 40 κλπ.

Η πολιτική ομηρία χιλιάδων ωρομίσθιων συνεχίζεται, με στόχο τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και της μελλοντικής ανατροπής της μονιμότητας και των εργασιακών σχέσεων, οδηγώντας στη χειραγώγηση, στην οικονομική και κοινωνική απαξίωση.

Ο χαρακτήρας του Γενικού Λυκείου, παρόλες τις αλλαγές, παραμένει ο ίδιος. Η παραπαιδεία ξεκινάει πλέον από το Δημοτικό, τα υποκατάστατα της εκπαίδευσης, ΙΕΚ, ΚΕΚ κλπ. συνεχίζουν να παράγουν φτηνά **απασχολήσιμο** εργατικό δυναμικό και γενικά τα νέα μέτρα που εξαγγέλλονται και υλοποιούνται για όλες τις βαθμίδες, έρχονται να αφανίσουν τον κοινωνικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης, μετατρέποντάς την σε εκπαίδευση της αγοράς.

Είναι φανερό ότι αντί τα τραύματα του εκπαιδευτικού συστήματος να επουλώνονται, βαθαίνουν όλο και πιο πολύ. Η γνώση γίνεται εμπόρευμα που ακριβοπληρώνεται, οι ταξικοί φραγμοί στην εκπαίδευση των παιδιών πολλαπλασιάζονται, η πολιτιστική και μορφωτική στάθμη της νεολαίας χαμηλώνει και οι επιχειρηματίες διαμορφώνουν τα προγράμματα των σχολείων.

Για να αντιμετωπιστούν όλα τα σοβαρά προβλήματα και να δοθεί απάντηση στην κυβερνητική πολιτική, απαιτείται η συγκρότηση μετώπου αντιπαράθεσης με τις αντιλαϊκές επιλογές, που πριμοδοτούνται από την ενδοτική τακτική της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Απαιτείται ένα διεκδικητικό πλαίσιο με αιτήματα αποδεκτά από ευρύτερες μάζες εργαζομένων, που θα αναδεικνύουν την εκπαιδευτική κατάσταση σε συνδυασμό με τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες, που θα προβάλλουν τις διεκδικήσεις μας στα πλαίσια των συνολικών διεκδικήσεων από όλους τους εργαζόμενους.

Γι' αυτό, σαν ΕΣΑΚ - ΔΕΕ καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, καθώς και το πρόγραμμα δράσης, γιατί περιέχει ένα διεκδικητικό πλαίσιο ενσωμάτωσης και συμβιβασμού που κινείται αντίθετα από τη θέληση του εκπαιδευτικού και του σχολείου των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Η ανυποληψία της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ μπορεί και πρέπει να γίνει δύναμη συσπείρωσης και δράσης για το ριζικό αναπροσανατολισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και την πάλη για την ανασυγκρότηση της παιδείας και της κοινωνίας, που θα υπηρετούν τον άνθρωπο και όχι το κέρδος. Ευχαριστώ πολύ.

Π. ΜΕΡΙΚΟΥ: (Γλυφάδας)

Εφτά χρόνια μετά την εφαρμογή του ολοήμερου νηπιαγωγείου, γιατί σε αυτό αναφέρομαι, καμιά βελτίωση δεν έχουμε δει στα νηπιαγωγεία της χώρας. Αντίθετα παρατηρούμε μια εμμονή για την γενίκευση του μέτρου χωρίς καμιά εξασφάλιση των ελάχιστων έστω προϋποθέσεων για την λειτουργία του.

Ως κερασάκι στην τούρτα τελευταία ήρθε και η άρση της Εγκυκλίου που όριζε την αναλογία νηπίων ανά νηπιαγωγό στον αριθμό 20. Έτσι από τον Σεπτέμβριο όπως αντιλαμβάνεστε θα στοιβάζονται σε κάθε τμήμα του νηπιαγωγείου 30 νήπια, έτσι για να γίνεται πιο «ποιοτική» δουλειά.

Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά οι προϊσταμένες των νηπιαγωγείων χωρίς μείωση διδακτικού ωραρίου, με καθημερινή φύλαξη έξω και ακόμα και στο διάλειμμα των παιδιών, καλούνται να διεκπεραιώσουν ακόμα και δουλειές λογιστή. Φορολογικές δηλώσεις κλπ. όπως και άλλα καινούρια καθήκοντα, αναθέσεις επισκευών, επίβλεψη επισκευών κτλ.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά τα ενδιαφέροντα, η πλειοψηφία της ΔΟΕ εξακολουθεί να ωραιοποιεί το μέτρο, μένει σταθερά στη γραμμή του εφικτού και αγωνίζεται μη αγωνιζόμενο για βελτίωση. Συνάδελφοι το ολοήμερο είναι ένα από τα προβλήματα που η εκσυγχρονιστική μεταρρύθμιση του '97 ιδιαίτερα προβάλλει και τονίζει για τη στήριξη, για να στηρίξει το κοινωνικό προφίλ της, της εκπαιδευτικής της πολιτικής.

Και είναι πράγματι μια κίνηση που θα μπορούσε να εί-

ναι σωστή αν δεν έπαιρνε το χαρακτήρα μιας σπασμωδικότητας και που δεν έχει από την άλλη πλευρά εξασφαλισμένη την υποδομή, την μελέτη και τις προϋποθέσεις. Το ολοήμερο δεν είναι απλά η κοινωνική αναγκαιότητα της διεύρυνσης του χρόνου λειτουργίας, αλλά μια προσπάθεια –ανοίγω μια παρένθεση γιατί έχει σημασία–, που χωρίς κάποιους άλλους όρους δεν μπορεί να λειτουργήσει, για την ανάπτυξη της διαπαιδαγωγικής εργασίας στην προσχολική αγωγή και στη σχολική ηλικία.

Και εκεί εστιάζεται η διαφωνία μας. Για μας η προσχολική αγωγή δεν μπορεί να έχει αυτή την πολυδιάσπαση. Επιβάλλεται σήμερα να είναι ενιαία και να εποπτεύεται αποκλειστικά από το ΥΠΕΠΘ. Να φιλοξενεί όλα τα παιδιά με υποχρεωτικότητα τα δύο χρόνια πριν τη σχολική ηλικία.

Η διετία αυτή στο νηπιαγωγείο δεν είναι απλή προετοιμασία του νηπίου για τις υποχρεώσεις του για την είσοδό του στο δημοτικό. Είναι η καλλιέργεια των βασικών ικανοτήτων του ανθρώπινου ψυχισμού, η ανάπτυξη των κοινωνικών αρετών και η συνειδητοποίηση κανόνων συμβίωσης.

Βασική μας θέση είναι ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μετατραπούν τα κλασικά νηπιαγωγεία σε ολοήμερα αν προηγουμένως δεν εξασφαλιστούν οι όροι που βάλαμε παραπάνω. Κανείς δεν σκέφτηκε τις επιπτώσεις που έχει η εφαρμογή έτσι όπως-όπως του μέτρου του ολοήμερου στα νήπια.

Το θέμα του προγράμματος. Δεν ενδιαφέρεται κανείς για τις συνθήκες διαβίωσης και λειτουργίας πέραν των συνηθισμένων μέχρι τώρα λύσεων. Είμαστε αντίθετοι με αυτό το ολοήμερο, γιατί η διεύρυνση του χρόνου πρέπει παράλληλα να συνδέεται και με άλλα πράγματα και με άλλες προϋποθέσεις.

Θεωρούμε απαραίτητη τη θεσμοθέτηση εκτός των άλλων μιας βοηθού νηπιαγωγού γιατί πρέπει να ξέρετε ότι το μεσημέρι τα παιδιά μένουνε τελείως αφύλακτα με μια συνάδελφο, που σημαίνει ότι ό,τι και αν συμβεί δεν θα μπορεί να το αντιμετωπίσει.

Όσον αφορά την επιμόρφωση ισχύει η γενική θέση ανά πενταετία εκτός των τακτικών της καθηκόντων να παίρνει την επιμόρφωσή της και τελειώνω με 1,2,3,4 για να ξεμπερδεύω. Να εξασφαλιστούν πρώτον: άμεσα κτίρια ικανά για να καλύψουν τις ανάγκες της λειτουργίας των νηπιαγωγείων, να προχωρήσει σε πρόσληψη βοηθητικού προσωπικού, να χρηματοδοτηθούν ανάλογα με τις ανάγκες τους για να αντιμετωπίσουν και ανάγκες λειτουργικές και προμήθειας εποπτικού και αναλώσιμου υλικού, να εφαρμοστεί μειωμένο ωράριο κατά την έναρξη της σχολικής χρονιάς για την ομαλή προσαρμογή των παιδιών, να δημιουργηθούν τμήματα ένταξης νηπίων με ιδιαίτερα προβλήματα σε νηπιαγωγεία που έχουν προϋποθέσεις λειτουργίας αυτών. Ευχαριστώ.

Σ. ΝΤΟΥΡΟΥ: (Χαλκίδας)

Ο λόγος του Δημήτρη Γληνού, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επίκαιρος παρά ποτέ. Η μόρφωση δεν είναι ζήτημα γνώσης, είναι ζήτημα ζωής. Ούτε συνεταιρισμούς κάνουμε εδώ, ούτε νερό ρίχνουμε στο κρασί μας για να τα μπαλώσουμε στη λογική του εφικτού.

Δεν αναφέρομαι σήμερα όταν μιλάμε για την παιδεία στην ελίτ που φροντίζει πολύ καλά για τα παιδιά της, αλλά για τα παιδιά της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, της αγροτιάς. Από κει νομίζω προερχόμαστε και όσοι είμαστε εδώ μέσα.

Καινοτομίες, λοιπόν, μεταρρυθμίσεις, ολοήμερα ευέλικτα, τα σχολεία του μέλλοντος. Άκουσα τους Υπουργούς, άκουσα τους πολιτευτάδες, άκουσα και συναδέλφους να καμαρώνουν για το πως έχει καταντήσει σήμερα το σχολείο.

Πολύς ντόρος και μεγάλα λόγια ότι κάτι αλλάζει στην παιδεία. Βεβαίως κάτι αλλάζει. Προς ποια κατεύθυνση όμως συνάδελφοι και συναδέλφισσες αναρωτηθήκατε;

Είναι αλλαγές που οξύνουν τον ταξικό χαρακτήρα του σχολείου και αν οι γονείς, οι εργαζόμενοι δυσκολεύονται να διακρίνουν και να αντιδράσουν, οι εκπαιδευτικοί σε όλες τις βαθμίδες δεν έχουν καμιά δικαιολογία να σιωπούν, να συναινούν και να στηρίζουν τις αναδιαρθρώσεις, τις ανατροπές που επιτάσσει σήμερα το κεφάλαιο, που διατάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και προωθούν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία σκύβοντας την πλάτη και την μέση, που στοχεύει τελικά να κάνει τι;

Να γίνει η μόρφωση εμπόρευμα. Να πετάξουν έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία ένα μεγάλο μέρος των μαθητών πολύ γρήγορα, αλλά και μέσα από το περιεχόμενο της εκπαίδευσης να φροντίσει για το τι άνθρωπο θα διαπαιδαγωγήσει και το ρόλο του αύριο στην κοινωνία.

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ συμμέτοχοι και συνένοχοι κατά τη δική μας εκτίμηση. Το ιδεολογικό περιεχόμενο της εκπαίδευσης, συνάδελφοι, καθορίζεται από τους κάθε φορά προσανατολισμούς της άρχουσας τάξης. Δεν νομίζω ότι κανένας έχει ψευδαισθήσεις εδώ πέρα.

Στόχος τους να διατηρείται και να ανανεώνεται η εξουσία τους σε βάρος πάντα της εργατικής τάξης, που την εκμεταλλεύονται και στο αγαθό της εκπαίδευσης και της γνώσης, αλλά και μετά στην παραγωγική διαδικασία. Κακά τα ψέματα, η εκπαιδευτική πολιτική από το 1821 μέχρι σή-

μερα είναι ταξική.

Καθορίζεται βέβαια από το ποιοι εναλλάσσονται στην εξουσία, –το λέω για τις αλλαγές που έχουμε τις τελευταίες μέρες– και φυσικά πάντα έχουν κεχαγιά στο κεφάλι τους, το ντόπιο και το ξένο κεφάλαιο.

Στον καπιταλισμό της φτώχειας, της εξαθλίωσης, του πολέμου, αλλά και εκεί που υπάρχει επίφαση εξέλιξης και ανάπτυξης ο πόλεμος αυτός είναι ύπουλος και ξεκινάει από το νηπιαγωγείο.

Η εκπαίδευση αντί να διευρύνεται όπως επιφανειακά εμφανίζεται, στην ουσία περιορίζεται. Έτσι χτίζουν το σχολείο του ανταγωνισμού, της επιλογής και της απόρριψης. Υπάρχει στόχος: η αντικατάσταση της συστηματικής εκπαίδευσης για την μεγάλη πλειοψηφία των παιδιών από μια μαζική φτηνή κατάρτιση στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς.

Η γνώση, συνάδελφοι, δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν μαθαίνουμε για να μαθαίνουμε, αλλά για να βελτιώσουμε και να αλλάξουμε τη ζωή μας, να δημιουργήσουμε έναν καλύτερο κόσμο. Όλοι παραδεχτήκατε ότι δεν πάνε καλά τα πράγματα.

Ποιοτικό σχολείο δεν είναι αυτό που συσσωρεύει ποσότητα γνώσεων, αλλά αναπτύσσει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου. Πολλοί από μας εδώ περάσανε την διαδικασία των πανελλήνιων και την πληρώσανε ακριβά για τα παιδιά τους. Είδαμε, λοιπόν, ότι τα παιδιά μας μπορεί να μάθανε πολλά, αλλά είναι προσωρινά, για να δώσουν εξετάσεις και μετά τους είναι άχρηστα.

Η γνώση για να έχει αξία πρέπει να είναι αληθινή και να δημιουργεί κριτήριο για τη ζωή. Το σχολείο πρέπει να διδάσκει την αλήθεια για την ζωή. Τα βιβλία που διδάσκουμε, συνάδελφοι, λένε την αλήθεια; Εσείς τα λέτε στα παιδιά. Το αντέχετε; Βοηθάμε στην διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων;

Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να έβαλε στη διαφήμιση του τον Τσε Γκεβάρα, αφαίρεσε όμως από τα βιβλία της ιστορίας κάθε λαμπρή αγωνιστική σελίδα του λαού μας, των λαών, του λαϊκού κινήματος, τις κατακτήσεις του σοσιαλισμού. Όπου κρατάει κάτι είναι για να το κάνει επίτηδες, να απαξιώσει τους αγώνες, να απογοητεύσει, να πείσει ότι ο κόσμος δεν αλλάζει.

Που είναι η αλήθεια για το '21 συνάδελφοι; Που είναι η αλήθεια για την εθνική αντίσταση; Στην Αγωγή της 5ης που φέτος η ανεργία φαινόταν σαν φυσικό φαινόμενο; Μας έφεραν όμως το βιβλίο της κας Μίλλερ των Η ΠΑ που ενδιαφέρεται να μας βοηθήσει να μπούμε στον πνεύμα της επιχειρηματικότητας. Μας έλεγε και πώς να τιμωρούμε τα παιδιά μας, έχω την αίσθηση ότι μας έλεγε να τα βάλουμε σε λευκά κελιά ή κάτι τέτοιο.

Να μας δώσει το καλούπι του νέου ανθρώπου. Θέλουν ανθρώπους μισοκαταρτισμένους, ευέλικτο φτηνό εργατικό δυναμικό, να ξέρουν λίγο από όλα και τίποτα. Γι' αυτό το σχολείο φροντίζουμε και γι' αυτό μιλάμε για την δια βίου εκπαίδευση.

Συνάδελφοι, κλείνοντας επιτρέψτε μου να πω ότι εσείς θα γίνετε συνένοχοι; Εμείς δεν θα γίνουμε. Γι' αυτό παλεύουμε για το 12χρονο ενιαίο υποχρεωτικό σχολείο Πολυτεχνικής εκπαίδευσης. Ένα σχολείο όχι απλής μετάδοσης γνώσεων, αλλά κοινωνικής διαπαιδαγώγησης, ολόπλευρης καλλιέργειας της προσωπικότητας των νέων.

Να διαπαιδαγωγεί ασυμβίβαστους ανθρώπους που θα έρθουν σε ρήξη με το σάπιο σύστημα και δεν θα στέκονται μπόσικοι στη λογική του εφικτού, ότι μπορεί ο καπιταλισμός να γίνει ανθρώπινος και ότι αρκεί τελικά άμα θέλουν να βάλουν και μια ταμπέλα ότι είναι αριστεροί, να μην ενοχλούν το σύστημα και να είναι ήσυχοι με τη συνείδηση τους.

Εμείς θέλουμε ανθρώπους να είναι μπροστάρηδες στη συσπείρωση, στη συμμαχία, στον συντονισμό όλων εκείνων που είναι στην πρώτη γραμμή, αλλά και αυτών που ριζοσπαστικοποιούνται και αυτών που αρχίζουν και ψυλλιάζονται ότι κάτι γίνεται. Για ένα μέτωπο που θα διεκδικήσει και θα πάρει την εξουσία στα χέρια του λαού. Για τον σοσιαλισμό συνάδελφοι, γιατί μόνο τότε θα μιλάμε για ένα σχολείο στην υπηρεσία του λαού.

Τώρα για τους συναδέλφους που είναι ανήσυχοι με την ΕΣΑΚ, φαίνεται τους ενόχλησαν οι ευρωεκλογές, τους ενοχλεί η δράση του ΠΑΜΕ. Εμείς είμαστε αισιόδοξοι, εσείς δεν ξέρω. Ευχαριστώ.

Κ. ΠΑΠΛΩΜΑΤΑΣ: (Περιστερίου)

Για να ξεκινήσω, με αφορμή όσα άκουσα προηγούμενα, θα αναφέρω τον εξής στίχο: «Λυπάμαι, που πάλι άλλοι είναι στη φωτιά και άλλοι χειροκροτάνε».

Θα γίνω και πιο συγκεκριμένος. Κατ' αρχάς είναι γνωστό ότι ο νέος κύκλος των ιμπεριαλιστικών πολέμων, απ' όποια κέντρα και αν εκπορεύονται, είτε από τις ΗΠΑ, είτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σαν κύριο στόχο είχαν και έχουν να επιβεβαιώσουν ένα τραγικό γεγονός.

Ποιο ήταν αυτό; Τον εκμηδενισμό της ανθρώπινης ζωής, ολοκληρωτικά. Ο μηδενισμός όμως αυτός, είναι κρίσιμο στοιχείο στην κριτική μας απέναντι στα πεπραγμένα, αποτελεί καθημερινότητα σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Ανθρώπινα δικαιώματα της εργασίας, της υγείας, της παιδείας, κατάλυση λαϊκών ελευθεριών, τρομονόμοι νούμερο 1, νούμερο 2 και έπεται συνέχεια.

Δυστυχώς στις τελευταίες εκλογές, στην προεκλογική περίοδο, πέρα από τη EUROBISION και από τον κ Σάκη, δε μας δόθηκε η δυνατότητα να συζητήσουμε και να ανοίξουμε συζήτηση για βασικά ζητήματα, που εκεί κρίνεται η καθαρότητα της σκέψης και της γραμμής και των πολιτικών φορέων και των συνδικαλιστικών κινημάτων.

Ζητήματα που αφορούν τη σύνδεση της παιδείας με την ευρωπαϊκή πολιτική. Γιατί δεν ξεχνούμε ούτε τη Συνθήκη του Μάαστριχ, ούτε τα Λευκά και Πράσινα Βιβλία για την εκπαίδευση, ούτε τις αποφάσεις των Συνόδων Κορυφής, ούτε αποφάσεις γενικότερων ιμπεριαλιστικών οργανισμών, που προσδιόρισαν το νέο μοντέλο εκπαίδευσης, που θα ακολουθήσουν τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι καθαρό ότι η στρατηγική πολιτική αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά, αποδεικνύεται ξεκάθαρα από το ότι έγινε ακριβότερη η εκπαίδευση για τα λαϊκά στρώματα, για τη λαϊκή οικογένεια. Και είναι πολιτικό το ζήτημα συνάδελφοι, δεν είναι ζήτημα το οποίο μας περιορίζει σε μια επιδερμική κριτική.

Άλλωστε ποιος είχε αρνηθεί, όταν ψηφίζονταν αυτές οι συνθήκες, όταν γράφονταν αυτά τα βιβλία, ποιος είχε αρνηθεί τον κεντρικό στόχο των Ευρωπαίων εταίρων, που περνούσε μέσα από τη λογική και την ιδεολογική φόρμουλα αυτών των βιβλίων, που ήταν η αύξηση, η προσπάθεια αύξησης των ιδιωτικών δαπανών για την εκπαίδευση με αποτέλεσμα, την αναβάθμιση του ρόλου του ιδιωτικού τομέα;

Βλέπετε για παράδειγμα, στην τελευταία απόφαση της προηγούμενης συνεδρίασης του Ευρωκοινοβουλίου για επαγγελματική ισοτιμία πτυχίων ψευτοκολλεγίων και δημόσιων πανεπιστημίων, δεν ξέρω κατά πόσο αντέδρασαν αυτοί που έπρεπε να αντιδράσουν.

Υπήρχε εκβιασμός της λειτουργίας των δημόσιων σχολείων με ανταγωνιστικά και ανταποδοτικά κριτήρια. Και για να πάω στην ουσία, όταν το ΠΑΣΟΚ, ο Συνασπισμός, η Νέα Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Ένωση, μιλούσαν για ανταγωνιστική εκπαίδευση, τι εννοούσαν άραγε, ποια ήταν τα σημεία που προσδιόριζαν αυτή την ανταγωνιστική εκπαίδευση;

Μήπως ήταν η προώθηση του ανταγωνισμού μεταξύ των σχολείων - κατηγοριοποίηση; Μήπως ήταν η μείωση των κρατικών δαπανών και η λειτουργία των σχολείων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια; Βλέπε ολοήμερο, ευέλικτη ζώνη κλπ.

Μήπως η διχοτόμηση του προγράμματος, η κατάλυση του ενιαίου περιεχομένου της εκπαίδευσης και των προγραμμάτων στα σχολεία, ο διζωνικός προγραμματισμός και η προσαρμογή του κάθε προγράμματος στις ανάλογες μορφωτικές και οικονομικές δυνατότητες της τοπικής κοινωνίας;

Μήπως ήταν η εισαγωγή διδάκτρων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων ΓΣΕΕ, πανεπιστήμιο για τα συνδικαλιστικά στελέχη, άρα υποβάθμιση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και του πτυχίου;

Όταν αυτοί οι πολιτικοί φορείς μιλούσαν για σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά, τι εννοούσαν συνάδελφοι; Δεν πιστεύω να εννοούσαν ότι θα λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας μέσα από την απασχολησιμότητα, την καταρτισιμότητα, τη δια βίου κατάρτιση.

Μήπως εννοούσαν την εισαγωγή των επιχειρήσεων και των χορηγών μέσα στα σχολεία, μοντέλα που κατά τη γνώμη τους ήταν εύηχα όπως στις ΗΠΑ και στην Αγγλία;

Μήπως εννοούσαν τη μορφωτική υποβάθμιση του σχολείου με τον εξωβολισμό της μόρφωσης από την κατάρτιση; Μήπως εννοούσαν τον -εξωβολισμό της πανεπιστημιακής μόρφωσης, υπαγωγή της έρευνας στις επιδιώξεις των χορηγών, βλέπε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση, εισαγωγή στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και στα δημόσια;

Όταν τέλος μιλούσαν για ισότητα ευκαιριών, για δια βίου εκπαίδευση και ευρωπαϊκή διάσταση της εκπαίδευσης, τι εννοούσαν άραγε; Μήπως αυτά τα οποία προσδιορίζαμε εμείς με τις πρώτες εφαρμογές από το '92;

Μήπως μιλούσαν για κατάργηση των ενιαίων αναλυτικών προγραμμάτων; Μήπως μιλούσαν για κατάρτιση από τα σπάργανα μέχρι τα σάβανα και δεν το καταλαβαίναμε;

Συνάδελφοι, θα αναφερθώ και σ' ένα ντοκουμέντο, για την αξιολόγηση, την κατηγοριοποίηση και τη διχοτόμηση του σχολικού προγράμματος.

Πριν λίγες μέρες, για να συγκεκριμενοποιήσουμε και να καλέσουμε να πάρουν θέση εδώ αυτοί που θέλουν την ενότητα και αυτοί που θεωρούν ότι η αριστερά και η παράταξη της ΕΣΑΚ δε δημιουργεί τις προϋποθέσεις της ενότητας, αλλά περικλείεται σε ένα μικρόκοσμο και σε μια αυταρέσκεια του προγράμματος της, στο κέντρο Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών συγκεντρώθηκαν 700 άτομα, μεταξύ τους και εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Συζήτησαν το κοινό πλαίσιο αξιολόγησης. Ένα κοινό πλαίσιο αξιολόγησης το οποίο εκπονήθηκε το 2000 στη Λισσαβόνα, από τους Υπουργούς Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εκπονήθηκε αυτό το πλαίσιο αξιολόγησης, το οποίο δη-

μιουργεί, μέσα στα πλαίσια ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων, τις προϋποθέσεις αυτοαξιολόγησης των δημόσιων επιχειρήσεων.

Με 9 κριτήρια, τα οποία καλούν όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις, και τα σχολεία, να αυτοαξιολογηθούν. Και επειδή δεν έχω το χρόνο, θα σταθώ στο ένα από τα αυτά τα κριτήρια, στο 7, που επιγράφεται «Αποτελέσματα για το ανθρώπινο δυναμικό.

Δείκτες αποτελεσματικότητας ανθρώπινου δυναμικού». Να ποιοι δείκτες θα αξιολογηθούν. Αριθμός απουσιών ή ασθενείας. Βαθμός κινητικότητας του προσωπικού. Αριθμός παραπόνων, απεργιών κλπ. Και αποτελέσματα που αφορούν την απόδοση, μέτρα παραγωγικότητας, αποτελέσματα αξιολόγησης προσωπικού, σχέση μεταξύ προσωπικής απόδοσης κλπ.

Εμείς θεωρούμε ότι μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, η αναγκαιότητα της συνολικής ενίσχυσης της πρότασης που έχει η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, αποτελεί για μας όρο επιβίωσης του συνδικαλισμού και των αγώνων.

Είναι ανάγκη να διατυπωθούν τέτοια αιτήματα, επιθετικά αιτήματα και όχι άμυνας, με τη δυναμική να συγκλίνουν σε μια ριζική αλλαγή της εκπαιδευτικής πραγματικότητας.

Σε αυτή την κρίσιμη εκπαιδευτική πολιτική και κοινωνική συγκυρία που ο πολεμικός αχός δυναμώνει και δεν είναι μακριά από εμάς και αγριεύει, διογκώνονται οι ατομικές και συλλογικές επιλογές και έχουν τεράστια σημασία.

Και κλείνω συνάδελφοι, Υπεύθυνο βήμα από όλους, για μας, είναι ένα διεκδικητικό συνδικαλιστικό κίνημα, που θα βάζει στο στόχο του, που θα βάζει μπροστά αυτές τις μορφές πάλης που θα απαντούν στις ανάγκες του σήμερα. Να είστε καλά και εμείς είμαστε εδώ, σε ένα ενιαίο ταξικό μέτωπο ενότητας. Καλούμε όλους σε αυτή την προοπτική, με όλο το εργατικό, εκπαιδευτικό, πανεκπαιδευτικό κίνημα, να προχωρήσουμε μπροστά.

Φ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: (Μεσσηνίας)

Θα ήθελα κατ' αρχήν να απευθύνω καλοπροαίρετα μια ερώτηση στο συνάδελφο από τις Κινήσεις, που μίλησε πριν με κάποια ένταση.

Δεν κατάλαβα ειλικρινά και το λέω καλοπροαίρετα, τι τον ενόχλησε, το ποσοστό που πήρε το ΚΚΕ; Και ήθελα να τον ρωτήσω ειλικρινά να μου απαντήσει, πού είδε απόντες τα μέλη ή τα στελέχη της ΕΣΑΚ;

Εν πάση περιπτώσει αριστερός δεν είναι αυτός που κρίνεται από τα συνθήματα, είναι από τα έργα του κυρίως. Θα μιλήσω για πολύ λίγο, γύρω στα 4 λεπτά, ξεκινώντας από μια αφίσα.

Είμαι από την Καλαμάτα και περίμενα στη στάση, το τρόλεϊ και είδα μια αφίσα του ΠΑΣΟΚ από τις ευρωεκλογές που μιλούσε για θέση εργασίας για όλους και πραγματικά ομολογώ ότι το κατάφερε. Γέμισε τον τόπο ωρομίσθιους, έτσι μοίρασε τη φτώχεια. Έτσι και η σημερινή συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, προχωράει πιο εντατικά αυτό το μέτρο. Κανένας Έλληνας ή αλλοδαπός δεν έχει καταλάβει πού διαφωνούν αυτά τα κόμματα.

Σκεφτείτε ότι το Υπουργείο Εργασίας, έγινε Υπουργείο Απασχόλησης, όλα γίνονται με δόσεις. Λίγη χαρά, λίγα, λεφτά, λίγη ασφάλιση, λίγη αξιοπρέπεια. Ήδη φέτος είχαμε 7.000 ωρομίσθιους. Ενώ ξεκινήσαμε από μόνιμους και αναπληρωτές, τώρα έχουμε και 7.000 ωρομίσθιους. Από το '97 η παράταξή μας είχε προειδοποιήσει, ότι η αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση ανατρέπει τις εργασιακές σχέσεις.

Καταργήθηκε η επετηρίδα, έχουμε διαβλητό διαγωνισμό ΑΣΕΠ, αδιαφάνεια στις προσλήψεις των αναπληρωτών, μεθοδευμένη πολιτική για μερική απασχόληση. Απώτερος σκοπός η άρση της μονιμότητας. Ας βγάλουν τα συμπεράσματα τους όλοι και να δείξουν τους υπεύθυνους με το ένα δάχτυλο, όχι με τα πέντε, τα κόμματα δηλαδή που εργολαβικά ψηφίζουν ευρωπαϊκά και λειτουργούν ως εντολοδόχοι και τις παρατάξεις - στυλοβάτες αυτής της πολιτικής.

Καταγγέλλουμε την προβοκατόρικη ενέργεια του Προεδρείου της ΔΟΕ, που προέτρεπε τους συλλόγους να απαγορεύσουν στους ωρομίσθιους να γίνουν μέλη τους. Εδώ φέρουν βαριά την ευθύνη οι παρατάξεις οι συγκεκριμένες, που μια ζωή άλλα λένε και άλλα κάνουν, με κύριο στόχο να ψαρεύουν σε θολά νερά. Ο αγώνας για μας, για τη μόρφωση, είναι ένα κομμάτι του αγώνα για μια καλύτερη ζωή, ενάντια στη σιχαμερή πολιτική. Καταψηφίζουμε λοιπόν την πρόταση της ΔΟΕ για τους διορισμούς και καταθέτουμε ολοκληρωμένη πρόταση στα πλαίσια του ενιαίου 12χρονου σχολείου.

Εμείς ζητάμε δημιουργία ενιαίων παιδαγωγικών σχολών μέσα από αναδιάρθρωση των πανεπιστημίων. Το πτυχίο και μόνο να κατοχυρώνει το δικαίωμα για εργασία στην εκπαίδευση. Ο διορισμός να γίνεται από επετηρίδα χωρίς διαγωνισμούς και άλλα κριτήρια. Αποκλειστικά μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, κατάργηση του θεσμού του αναπληρωτή και του ωρομίσθιου. 37.000 διορισμούς στην δευτεροβάθμια και 30.000 στην πρωτοβάθμια. Αυτά προκύπτουν από μείωση της αναλογίας των μαθητών, από ετήσια περιοδική επιμόρφωση, από μείωση του ορίου συνταξιοδότησης.

Μεταβατικά μέχρι να γίνουν αυτά ζητάμε οι ενταγμένοι στον πίνακα του 16μηνου να διορίζονται σύμφωνα με ό-

τι λέει ο νόμος, να καταργηθεί ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, να ξαναγίνει επετηρίδα με υποβολή νέων αιτήσεων. Η σειρά εγγραφής να γίνεται σύμφωνα με ότι ίσχυε στην προηγούμενη επετηρίδα: ημερομηνία κατάθεσης αίτησης.

Ειδικά για την αρχική σύνταξη αυτή να γίνει με βάση το άθροισμα των μορίων του κάθε εκπαιδευτικού που προέρχεται από τον χρόνο που έχει μεσολαβήσει από την απόκτηση του πτυχίου του. Ένα μόριο για κάθε μήνα και την συνολική προϋπηρεσία του μέχρι τον προσεχή Ιούλιο. Δεν χρειάζεται να γίνει κομμουνισμός συνάδελφοι στην Ελλάδα για να παρθούν κάποια από τα παραπάνω μέτρα. Και όμως το σύστημα μέσα από τις οξύτατες αντιθέσεις του ούτε απλά προβλήματα δεν μπορεί να λύσει γιατί απλά δεν είναι στη φύση του να τα λύσει. Ευχαριστώ.

Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ: («Σωκράτης» Α. Αττικής)

Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, επειδή ήθελα και προηγουμένως να πάρω μισό λεπτό στον χρόνο της διαδικασίας, θα ήθελα να τον έχω. Για τον απλούστατο λόγο αγαπητοί συνάδελφοι, ότι εμείς οι λάτρεις της γόνιμης αντιπαράθεσης και του παραδοσιακού διαλόγου, της άμεσης δημοκρατίας θα θέλαμε να ζητήσουμε συγνώμη από τους συναδέλφους της μεσαίας πτέρυγας από δω μέχρι το τέλος και να δείξουν κατανόηση. Έως ότου η μεγάλη δημοκρατική παράταξη εγκαταστήσει τα Internet Cafe στους καφενέδες και στα ΚΑΠΗ, ας μας ανεχτούν τουλάχιστον εδώ.

Δεύτερον, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, είναι αληθές ότι αύριο ο κ. Καλός θα μοιράσει το υπόλοιπο των 176€ εδώ; Αν κρίνεται αυτή η πληροφορία ως αληθής, να πάρουμε μεγάλα πορτοφόλια μια και είμαστε αδικημένοι. Και την προηγούμενη διετία όταν ήσαστε στο Προεδρείο της Ομοσπονδίας το είχατε σαν το υπ' αριθμόν 1 αίτημα.

Όσον αφορά τώρα την κατανομή, των καρεκλών και των αξιωμάτων, από ότι φαίνεται οι αγαπητοί και συμπαθέστατοι μέχρι τα τώρα προϊστάμενοι που προέρχονται από τον χώρο της ΠΑΣΚ κάνουν καλά τη δουλειά τους και από ότι φαίνεται θα αργήσουν να αντικατασταθούν. Γιατί διαφορετικά, αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πείτε μου έναν όχι προϊστάμενο γραφείου ή Διεύθυνσης, έναν περιφερειακό Διευθυντή που να είχε την τσίπα να παραιτηθεί. Διαφορετικά δεν εξηγείται αγαπητοί συνάδελφοι και αφήστε τα περί ήθους και αξιοπρέπειας.

Τρίτο ζήτημα αγαπητοί συνάδελφοι. Αν κάποιος πελάτης του ξενοδοχείου κατέβαινε δύο ορόφους πιο κάτω, στο 2ο υπόγειο, ίσως θα παρασυρόταν και θα νόμιζε ότι η ΕΣΑΚ - ΔΕΕ αποτελεί τη μεγαλύτερη δύναμη του κλάδου και το μεγάλο πρόβλημα του κλάδου, είναι αυτή που παίρνει τις αποφάσεις. Διαφορετικά πως εξηγείται το πλιάτσικο των συμβασιούχων, η συμπόρευση με ΑΔΕΔΥ κλπ. που ακούστηκε από τον χώρο των Παρεμβάσεων;

Εγώ απλά αναρωτιέμαι. Η περιβόητη κοινοτική τροπολογία για τους συμβασιούχους αγαπητοί συνάδελφοι του Συνασπισμού από ποιον ανασύρθηκε ως άλλοι Μωυσήδες που κατεβήκατε από το Σινά; Όλο το προηγούμενο διάστημα σπέρνατε ψευδαισθήσεις και αυταπάτες στους συμβασιούχους ότι θα μονιμοποιηθούν. Ποιοι το κάνανε στον πολιτικό βίο της χώρας το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα; Δεν ήσαστε εσείς, άλλοι ήταν;

Γιατί, αγαπητοί φίλοι των Παρεμβάσεων, αναρωτιέστε για τις θέσεις τουλάχιστον τις δικές μας όσον αφορά το θέμα των ωρομισθίων; Εμείς ήμαστε ξεκάθαροι. Απέναντι στο ζήτημα των μαζικών διορισμών απαντήσαμε. 30.000 είναι οι ανάγκες για διορισμούς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Απέναντι στους ωρομίσθιους και τους αναπληρωτές ήμαστε ξεκάθαροι. Να καταργηθεί ο θεσμός του ωρομισθίου και του αναπληρωτή. Να καταργηθεί ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ.

Εσείς ποια θέση πήρατε; Ξεκάθαρα πράγματα. Να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου; Και άλλη κατηγορία εργαζομένων συνολικά στην εκπαίδευση συνάδελφοι;

Ποιος σας εξουσιοδότησε αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι σε αγαστή συνεργασία με την ΠΑΣΚ και ποιος κ. Μπράτη με την καινούρια ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να συζητείτε και να βάζετε στο τραπέζι του διαλόγου το ποιοι θα έχουν 3 συμβάσεις εργασίας να μπουν στην ρύθμιση του κ. Παυλόπουλου, το ποιοι θα έχουν 4 και πάει λέγοντας; Κανένας συνάδελφοι. Αυθαίρετα την πήρατε αυτή την πρωτοβουλία.

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι. Όσο και να σας ενοχλεί συνάδελφοι, θα είμαστε και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και στη ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ. Όχι για να αλλάξουμε ρότα και πορεία. Αυτό το Συνδικαλιστικό Κίνημα που εκμαυλίζει συνειδήσεις, αυτό το Συνδικαλιστικό Κίνημα που με τρωκτικά του εναλλάσσεται στις κυβερνητικές και κρατικές καρέκλες, δεν αλλάζει ρότα. Θα είμαστε εκεί για να σας καταγγέλλουμε και να σας αποκαλύπτουμε στους εργαζόμενους.

Και δεν καταλαβαίνω γιατί σας ενοχλεί η δημιουργία του ΠΑΜΕ. Δεν προέκυψε από το πουθενά. Προέκυψε και είναι αδήριτη ανάγκη της ίδιας της ζωής, είναι δημιούργημα των ίδιων εργαζομένων και αποτελεί τη μοναδική ελπίδα για τους αγώνες που έρχονται. Ευχαριστώ.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ: («Μ. Αλέξανδρος» Θεσ/νίκης, Ριζοσπαστική Κίνηση)

Η φετινή χρονιά με την αλλαγή φρουράς στο προεδρείο της ΔΟΕ αλλά και στη διακυβέρνηση της χώρας, κάνει ακόμα πιο φανερή τη διαπίστωση, που έχουν κάνει οι Παρεμβάσεις- Κινήσεις- Συσπειρώσεις, πως η ΔΟΕ καθίσταται ένα παντός καιρού κυβερνητικό συνδικάτο με θέσεις και δράση που δεν ξεφεύγουν από τα πλαίσια που έθεσε η αντιεκπαιδευτική πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και που αναλαμβάνει να συνεχίσει η Ν.Δ.

Η φετινή χρονιά χαρακτηρίστηκε από την προσπάθεια να επιταχυνθούν και να βαθύνουν μια σειρά από αντιδραστικές αλλαγές στην κοινωνία, την οικονομία και την εκπαίδευση. Χαρακτηρίζεται από την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, την ελαστικοποίηση, την ωρομίσθια και τη μερική απασχόληση, που σε συνδυασμό με την καθιέρωση του νέου μισθολογίου συνιστούν ένα πακέτο βαθιών αντιδραστικών αλλαγών με στόχο:

- Την εφαρμογή μιας ακόμα σκληρότερης λιτότητας
- Την προώθηση νέων ευέλικτων μορφών εργασίας
- Τη λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών με βάση το κέρδος και τις ανάγκες της αγοράς.
- Την υποταγή των εργαζομένων, την αξιολόγηση-χειραγώγηση και τη μισθολογική τους διαφοροποίηση.

Στο ζήτημα του μισθολογίου τεράστιες ήταν οι ευθύνες της πλειοψηφίας του Δ.Σ της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ). Αντί να ζητήσει πραγματικές αυξήσεις, παζάρευε το επίδομα των 176 €, εναπόθετε τις τύχες του αγώνα στην ξεφωνημένη και συμβιβασμένη ΑΔΕΔΥ, υπονόμευε τις αγωνιστικές διαθέσεις των συναδέλφων στις γνωστές εθιμοτυπικές απεργίες και υπέτασσε την πορεία του κλάδου στην επιλογή του πολιτικού διαχειριστή.

Η αρνητική εξέλιξη είναι ήττα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Ήττα που καταγράφεται:

- Στο περιεχόμενο που προσέδωσαν στους αγώνες
- Στη μορφή που επέλεξαν
- Στη διαχείριση των αγώνων
- Στα αποτελέσματα

Σε καμία περίπτωση όμως η ήττα της γραφειοκρατίας δεν αφορά τους συναδέλφους/ισσες που με τη συμμετοχή τους στα απεργιακά γεγονότα και τις άλλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις, έδωσαν και δίνουν απάντηση στην κυβερνητική πολιτική αλλά και την τακτική του συνδικαλισμού της υποταγής και της ήττας.

Η δικιά τους συμμετοχής και διάθεση, αποτελούν και τον αναγκαίο λόγο για τον αναπροσανατολισμό από δω και πέρα των αγώνων, τόσο στο περιεχόμενο, όσο και στη μορφή τους και φυσικά στη διαχείριση από τους ίδιους.

Απέναντι στον υποταγμένο συνδικαλισμό, που ακολούθησε σ' όλα τα ζητήματα η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα, οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις- Συσπειρώσεις, αντιπαρατέθηκαν όλη τη χρονιά και ανέπτυξαν μια άλλη λογική που στηρίχτηκε:

1ο) Στη διαμόρφωση αιτημάτων και στόχων που να εκφράζουν τις σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματα του κόσμου της εκπαίδευσης.

2ο) Στη λογική της σύγκρουσης με την πολιτική της Ε.Ε, την πολιτική της λιτότητας, της ανεργίας, των ευέλικτων εργασιακών σχέσεων, της εμπορευματοποίησης των αναγκών μας.

3ο) Στην ανάγκη να οργανωθούν πραγματικοί απεργιακοί αγώνες, που να στηρίζονται από τη βάση των εκπαιδευτικών, τις Γενικές Συνελεύσεις και τον οριζόντιο συντονισμό των συλλόγων.

Η χρονιά που πέρασε και που σήμερα συζητάμε τα πεπραγμένα του ΔΣ της ΔΟΕ, χαρακτηρίζεται από την συμφωνία του συνόλου σχεδόν του πολιτικού και συνδικαλιστικού προσωπικού να στηρίξουν της στρατηγικής σημασίας αναδιαρθρώσεις στην εργασία και στην εκπαίδευση, που προωθούν κυβερνήσεις (πράσινες και μπλε), Ε.Ε. και κεφαλαίο.

Ταυτόχρονα επεδίωξαν να ενισχύσουν τις τάσεις μοιρολατρίας και αναχωρητισμού με σκοπό να συνταχθούμε με το σύστημα και ν' αποδεχθούμε τη μοίρα μας.

Πως έπρεπε να απαντήσει το σ.κ. του κλάδου; Τι πρέπει να κάνει ένα κίνημα που θέλει να υπερασπιστεί τις ανάγκες και τα δικαιώματα των μελών του και φυσικά να ΝΙΚΗΣΕΙ;

1. Να οργανώσει αγώνες που θα έχουν τη λογική ενός εκπαιδευτικού κινήματος συνολικού που θα αμφισβητεί τους πυλώνες της κυβερνητικής πολιτικής, θα συγκρούεται με τις μίζερες λογικές του εφικτού, θα προκαλεί ανασχέσεις στις κλιμακούμενες επιθέ-

σεις και θα αποσπά κατακτήσεις.

2. Οι αγώνες αυτοί θα γίνονται κόντρα στα πολιτικά συμφέροντα, θα πηγαίνουν κόντρα στο ρεύμα της εποχής, που θα προωθεί το ατομικό και το «εγώ ελπίζω να τη βολέψω».
3. Οι αγώνες αυτοί θα λένε ένα βροντερό όχι στον κατακερματισμό, στο συντεχνιασμό, στη γραμμή «του να αρπάξουμε τώρα κάτι σαν κλάδος», στις εθιμοτυπικές 24 ώρες, στον εκφυλισμό και στον απεργιακό εκβιασμό των ηγεσιών.
4. Οι αγώνες αυτοί θα έχουν τα χαρακτηριστικά της ρήξης. Θα είναι αγώνες που δε θα μένουν στη διεκδίκηση απλά και μόνο δίκαιων αιτημάτων, αλλά θα θέτουν σα στόχο και την ανατροπή της πολιτικής αυτής που γεννάει και οξύνει τα προβλήματα.
5. Οι αγώνες αυτοί θα συγκροτήσουν ένα κίνημα μαζικό και μαχητικό που θα αρνείται την πεπατημένη λογική που θέλει τα συνδικάτα να ασχολούνται με τα «μικρά» και ν' αφήνουν την πολιτική και τα «μεγάλα» στους επίδοξους εκπροσώπους πεφωτισμένων ηγεσιών.

Το δύσκολο αυτό ταξίδι δε το προτείνουμε εμείς, το επιβάλουν οι συνθήκες και η «βαρβαρότητα» της εποχής μας. Αυτό που εμείς τονίζουμε είναι πως αυτός ο αγώνας όσο δύσκολος και νάναι, όποια και αν είναι τα τελικά του αποτελέσματα μπορεί να θέσει τους όρους για ένα κίνημα εργαζομένων που θα είναι ικανό να σηκώσει το βάρος των μεγάλων αναμετρήσεων που μα περιμένουν στην επόμενη περίοδο.

Για όλους αυτούς τους λόγους που εκτέθηκαν παραπάνω Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της πλειοψηφίας (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) του ΔΣ της ΔΟΕ.

Η. ΒΕΚΡΗ: «Πρόοδος» (Πειραιά) Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις

Μιλώντας για την Ειδική Αγωγή συνήθως προβληματιζόμαστε αν ένα παιδί με ειδικές ανάγκες είναι έτοιμο και ικανό να ενταχθεί στο ισχύον σχολικό περιβάλλον. Το ερώτημα πρέπει να αντιστραφεί στο αν το σημερινό σχολείο είναι έτοιμο και ικανό να εντάξει αυτά τα παιδιά. Η απάντηση είναι αρνητική.

Οι τελευταίες μεταρρυθμίσεις στην Εκπαίδευση δείχνουν μάλλον ότι δεν υπάρχει και πολιτική βούληση. Πώς μπορούμε να μιλάμε για σχολική ένταξη παιδιών με ειδικές ανάγκες σε 30άρια τμήματα, όταν συμπτύσσονται τμήματα και αναστέλλεται η λειτουργία των Τμημάτων Ένταξης για να καλυφθούν τα κενά της γενικής εκπ/σης; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ένταξη στο σχολείο της βαθμολογίας, των εξετάσεων, των σφικτών αναλυτικών προγραμμάτων, της στείρας παροχής γνώσεων; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ένταξη στο σχολείο του 20% σχολικής αποτυχίας, που απορρίπτει και δεν εντάσσει κανένα παιδί μη ανταγωνιστικό και παραγωγικό;

Ουσιαστική πολιτική βούληση για την ένταξη των παιδιών με ειδικές ανάγκες δεν υπάρχει, εκτός ίσως απ' την ευκαιριακή απορρόφηση κονδυλίων.

Αντίθετα ο νέος νόμος που περιλαμβάνει και ρυθμίσεις για την Ειδική Αγωγή και τροποποιεί προς το χείριστον τον ισχύοντα επιχειρεί

- να υποβαθμίσει τις προϋποθέσεις για τη λειτουργική τους ένταξη
- θεσμοθετεί νέα ελαστικά εργασιακά δεδομένα
- διαχωρίζει ακόμα περισσότερο τη γενική απ' την Ειδική Αγωγή.

Πιο συγκεκριμένα:

α) θεσμοθετεί νέα 4βαθμη κατηγοριοποίηση στο διορισμό, τις τοποθετήσεις, τις μεταθέσεις εκπ/κών στην ειδική αγωγή με βάση τον τίτλο σπουδών και συνεκτιμώμενα προσόντα και μάλιστα με προτεραιότητα πτυχιούχους σχολών που δεν έχουν σχέση με εκπ/ση.

β) Η οργανικότητα των εκπ/κών για τα Τ.Ε. είναι στη διάθεση του Προϊσταμένου ΚΔΑΥ. Αυτό πρακτικά σημαίνει την κατάργηση των Τ.Ε. και την εργασιακή περιπλάνηση εκπ/κών Ειδ. Αγωγής.

Αντίθετα λοιπόν με την άτολμη και αντιφατική πρόταση της ΔΟΕ ζητάμε κατάργηση του νόμου 3194.

Η εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές ανάγκες δε μπορεί παρά να λειτουργεί ενταγμένη στη Γενική Εκπ/ση.

Σ' αυτό το πλαίσιο: • Χρειάζονται αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα, στον τρόπο διοίκησης και διάρθρωσης του σχολείου, στην υλικοτεχνική και κτιριακή υποδομή, ώστε να μην ακυρώνεται στην πράξη ο στόχος της ένταξης. • Δημιουργία Τ.Ε. σε κάθε σχολική μονάδα στην Α'θμια και Β'θμια, αλλά ταυτόχρονα μείωση των μαθητών ανά τμήμα. • Μοχλός υλοποίησης των δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στην ένταξη των μαθητών με Ειδικές Ανάγκες είναι η σχολική μονάδα. Σ' αυτήν την κατεύθυνση και με τη δεδομένη αποτυχία του θεσμού των ΚΔΑΥ μπορούν τα ειδικά σχολεία πλήρως στελεχωμένα ν' αποτελούν χώρο μόνιμης συνεργασίας με τα γενικά σχολεία της περιοχής και να παρέχουν υποστήριξη σε μαθητές, δασκάλους, γονείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: (Αιγάλεω)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η χρονιά που πέρασε είχε τα εξής χαρακτηριστικά:

1) Ξεκίνησε με μια ανελέητη και συνεχή επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα (ωρομίσθια, κυλιόμενα-σπαστά ωράρια, πολλαπλές μετακινήσεις από σχολείο σε σχολείο κ.α.).
2) Είχαμε σημαντική επιδείνωση της οικονομικής μας κατάστασης με τις συνεχείς ανατιμήσεις ειδών πρώτης ανάγκης.
3) Υπήρξε μια γνήσια και αυθεντική διάθεση των συνα-

δέλφων για αγώνες. Πηγαίνοντας στην αρχή της χρονιάς και κουβεντιάζοντας με τους συναδέλφους, όλοι περίμεναν κάτι να γίνει. Ρωτούσαν πότε θα γίνει απεργία.

Υπήρχαν λοιπόν οι προϋποθέσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αγώνες με όραμα και ελπίδα. Ήταν ευθύνη της ΔΟΕ να αφουγκραστεί το σφυγμό των συναδέλφων και όχι να προγραμματίζει τη δράση της με βάση τις κομματικές επιταγές, με δεδομένο ότι υπήρχε μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδος.

Μπορούσε να οργανώσει τέτοιους αγώνες που θα σάρωναν τις αντιεκπαιδευτικές επιλογές, τα μέτρα που έβαζαν στο στόχαστρο τα εργασιακά μας δικαιώματα και θα οδηγούσαν σε οικονομική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Να γινόταν πράξη το σύνθημα «Να ζούμε με αξιοπρέπεια μόνο από το μισθό μας».

Τί έκανε ή μάλλον τι δεν έκανε η ΔΟΕ.

Εδώ θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι οι αγώνες δε γίνονται μόνο με ανακοινώσεις, με δελτία τύπου και με συνεντεύξεις σε ραδιόφωνα, τηλεοράσεις και εφημερίδες.

Από το καλοκαίρι (Ιούλιο μήνα) ο πρόεδρος της ΔΟΕ δήλωνε ότι το Σεπτέμβρη δε θ' ανοίξουν τα σχολεία, αν δεν ικανοποιηθούν τα οικονομικά και θεσμικά μας αιτήματα.

Φτάσαμε όμως το Σεπτέμβρη και αντί για πραγματικούς αγώνες με ένταση και διάρκεια, οδηγηθήκαμε σε μια 24ωρη απεργία στις 6 Οκτώβρη η οποία παρ' όλες τις αδυναμίες της είχε σημαντική συμμετοχή 75%. Οι συνάδελφοι συμμετείχαν **μαζικά, εκφράζοντας ταυτόχρονα τη διάθεση για αγωνιστική συνέχεια.**

Σ' αυτό το σημείο ο κομματικός γραφειοκρατικός μηχανισμός της ΔΟΕ έπαιξε καλά το ρόλο του. Ενώ οι συνάδελφοι περίμεναν **άμεσα αγώνες διαρκείας** αποφασίστηκε 48ωρη απεργία ένα μήνα μετά στις 3 και 4 Νοέμβρη, η οποία είχε συμμετοχή την πρώτη μέρα 40% και τη δεύτερη 30%. Το παιχνίδι ήταν στημένο. Οι συνάδελφοι το κατάλαβαν και στην επόμενη απεργία με την ΑΔΕΔΥ στις 20 Νοέμβρη η συμμετοχή έπιασε πάτο.

Ο αγώνας δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα, **όχι με ευθύνη των συναδέλφων αλλά με ευθύνη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΔΟΕ,** η οποία με τον προγραμματισμό δράσης και το διεκδικητικό πλαίσιο (προβάλλοντας τα 176 Ευρώ), δε μπόρεσε να πείσει τους συναδέλφους ότι είχε διάθεση για πραγματικούς αγώνες με διάρκεια και προοπτική.

* Αυτά τα πεπραγμένα συνάδελφοι τα καταψηφίζω σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μου.

Εμείς, κόντρα στην αδράνεια και την υποταγή πρέπει να ορθώσουμε τους δικούς μας αγώνες.

Για μας σημασία δεν έχει το χρώμα της εκάστοτε κυβέρνησης αλλά τα συμφέροντα του λαού και των εργαζομένων. Δεν επιλέγουμε τον καλύτερο διαχειριστή της φτώχειας και της λιτότητας.

Αντί να καλλιεργούμε αυταπάτες για τις καλύτερες μέρες που θα έρθουν, το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να προετοιμάζουμε την αντίσταση σε αυτά που έρχονται μετά την Ολυμπιάδα.

Οι εκπαιδευτικοί αγώνες κόντρα στον 2525, οι μάχες για το ασφαλιστικό, το αντιπολεμικό κίνημα, οι αγώνες ενάντια στην Ε.Ε. και την παγκοσμιοποίηση στη Θεσ/κη αποτελούν ελπιδοφόρα μηνύματα για έναν σοβαρό και παρατεταμένο αγώνα.

Έναν αγώνα κοινωνικό και εργατικό με χαρακτηριστικά και πρόγραμμα ανατροπών και ρήξεων με τις κυρίαρχες δυνάμεις και την πολιτική τους.

Εμείς τέτοιο αγώνα θέλουμε, τέτοιο αγώνα θα πετύχουμε και θα είμαστε σίγουρα νικητές.

* Ένα ακόμα παράδειγμα που να δείχνει ότι η πλειοψηφία της ΔΟΕ ήταν μακριά από τα προβλήματα του κλάδου ήταν τα προβλήματα που απασχόλησαν ειδικότερα το Σύλλογό μας και τα αντιμετωπίσαμε μόνοι μας.

1. Η ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών στους συναδέλφους των αγγλικών (την αποτρέψαμε στην πράξη).
2. Την προσπάθεια για εγγραφή στα ολοήμερα νηπιαγωγεία 30 νηπίων, αντί για 20 όπως ίσχυε μέχρι τώρα.

Ν. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ: (Υπαίθρου Θεσσαλονίκης) Κινήσεις-Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις

Αγαπητέ εισηγητή, η παγκοσμιοποίηση δεν είναι ορφανή από πατέρα και μητέρα. Η παγκοσμιοποίηση έχει ταυτότητα, αυτήν την οποία τουλάχιστον αναφέρεσαι. Είναι καπιταλιστική και εκφράζεται με ακραίες νεοφιλελεύθερες εκφράσεις. Συνεπώς εάν η ΔΟΕ είναι εναντίον της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, πιστεύω ότι αυτό κάπου πρέπει να αποτυπωθεί.

Δεύτερον. Εάν η ΔΟΕ είναι εναντίον του ευρωσυντάγματος, έστω και για το λόγο ότι δεν αναφέρει ως υποχρέωση σε κανένα σημείο να παρέχεται εκπαίδευση, φαντάζομαι ότι σε κάποιο ντοκουμέντο θα αποτυπωθεί.

Τρίτον. Εάν η ΔΟΕ είναι εναντίον της Μπολώνια, της Λευκής Βίβλου και της Λισσαβόνας που τα μαζεύει όλα αυτά το ευρωσύνταγμα, φαντάζομαι ότι κάπου θα αποτυπωθεί.

Τέταρτον. Εάν η ΔΟΕ είναι εναντίον της κατάργησης του Υπουργείου Παιδείας γιατί δεν χρειάζεται πια και Υπουργείο Παιδείας, κάπου θα αποτυπωθεί η καταγγελία της περσινής κοινής σύσκεψης Υπουργών Παιδείας και Εργασίας με ευθύνη του κ. Ευθυμίου, που πέρσι δεν αποτυπώθηκε. Φέτος λοιπόν θα αποτυπωθεί έστω και εκ των υστέρων.

Πέμπτο (σε ένα άλλο πεδίο αναφοράς). Εάν είναι πρόβλημα η αποσπασματικότητα των αντιδράσεων και ότι δεν

είναι οργανωμένες οι αντιδράσεις από όλα τα θύματα του νεοφιλελευθερισμού και της παγκοσμιοποίησης, σημαίνει ότι δεν θα αφήσουμε τους ωρομίσθιους να παλεύουν μόνοι τους αποσπασματικά και μεμονωμένα. Θα τους γράψουμε στο συνδικάτο.

Και κάτι άλλο συνάδελφοι σ' αυτό το σημείο. Είναι ντροπή για μένα και για πάρα πολλούς άλλους και άλλες εδώ μέσα, να μετέχω σε ένα συνδικάτο που έχει μέλη τους προϊσταμένους και τους εργοδότες και δεν έχει τους κολασμένους της εργασίας, δηλαδή τους ωρομίσθιους. Όταν θα γίνουν μόνιμα τα στελέχη θα συνεχίσετε να τους έχετε μελή; Πρόταση: να διαγραφούν τα αφεντικά και οι προϊστάμενοι. Να εγγραφούν οι άνθρωποι της πιο σκληρής και μαύρης εργασίας.

Σε σχέση με το πώς υλοποιείται η μετατροπή της εκπαίδευσης από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα και τι σημαίνει αυτό για μας; Εάν η εκπαίδευση είναι εμπόρευμα, σημαίνει απλά ότι θα προσπαθούν να έχουν μείωση του κόστους, μετακύλιση σε άλλους του κόστους και της ευθύνης, καταναλωτική αντιμετώπιση, ISO 2000 κλπ όσον αφορά την τυποποίηση.

Πώς γίνονται όλα αυτά συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Ποιο είναι το θεσμικό εργαλείο που γίνεται σε όλη την Ευρώπη αυτήν τη στιγμή; Η αξιολόγηση συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Όταν στην εισήγηση γράφεται ότι δεν έχουν αντιμετωπιστεί ζητήματα όπως η αξιολόγηση και το καθηκοντολόγιο, τι εννοείτε, ότι δεν έχουμε θέση; Να το δεχθούμε. Σήμερα να αποκτήσουμε θέση. Καμία αξιολόγηση, κανένα καθηκοντολόγιο. Να πάρει απόφαση το Συνέδριο.

Προσέξτε λίγο συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γιατί είστε εναντίον της μονιμότητας, λέει των στελεχών. Εάν έχουμε γενικευμένη ελαστικότητα, δηλαδή ελαστικές εργασιακές σχέσεις στο σχολείο άλλου τύπου, άλλος μόνιμος, άλλος ημιμόνιμος, άλλος αναπληρωτής, άλλος ωρομίσθιος, έχουμε διαφορετικά ωράρια, άλλα το πρωί, άλλα τα απογεύματα, έχουμε αποσπασματικότητες, διαθεματικότητες και όλα αυτά πρέπει και κάπως να αξιολογούνται κι ένας να έχει και μία εικόνα, συν χρηματοδοτήσεις από διάφορα προγράμματα, γιατί από πού θα τα βρεις τα λεφτά αφού είναι εμπόρευμα; Τότε είναι προφανές ότι απέναντι σ[1] αυτήν την ελαστικότητα χρειάζεται ένας συγκεντρωτικός έλεγχος και αυτός ο συγκεντρωτικός έλεγχος γίνεται μέσω του Διευθυντή και της αξιολόγησης.

Συνεπώς ξαναλέω. Εάν είστε εναντίον αυτών, δεν μπορείτε να οπλίζετε τα στελέχη με καθηκοντολογία. Άρα προφανώς και είστε εναντίον του καθηκοντολογίου. Άρα προφανώς και η Συνέλευση να καταργηθεί αφού δεν μπορεί ούτε για απόφαση για κατάργηση του καθηκοντολογίου, να πάρει. Να πω και κάτι που δεν είναι προφανές, αλλά ελπίζω να συμβεί στην επόμενη συνέλευση. Να καταργηθεί και ο θεσμός του Διευθυντή. Όλη η εξουσία στο Σύλλογο Διδασκόντων.

Όταν λέτε από την άλλη μεριά ότι αντιμετωπίζετε το ζήτημα των ίσων ευκαιριών, για μας είναι ζήτημα ζωής και θανάτου στην εκπαίδευση κάποια τουλάχιστον μίνιμουμ, όπως 12χρονη ενιαία υποχρεωτική δημόσια δωρεάν. Υποχρεωτική για το κράτος προφανώς. Ενιαία σημαίνει όχι κατηγορίες προφανώς.

Άρα λοιπόν είμαστε εναντίον των νόμων που δημιουργούν κατηγορίες σχολείων και αυτό φαντάζομαι ότι κάπου θα αποτυπωθεί. Δηλαδή είμαστε εναντίον του νόμου για το ΤΕΕ (ν. 2640) και τον Ν.2525 κ.λπ.

Όταν λέμε αναλογία δασκάλου/μαθητού 1 προς 20, κατά την εκτίμηση μας πρέπει να αρχίσουμε σιγά-σιγά να σκεφτόμαστε και λίγο πιο περίπλοκα. 1 προς 20 στο Πανόραμα ή στην Εκάλη, 1 προς 20 που σε ένα σχολείο που και τα 20 παιδιά έχουν διαφορετική μητρική γλώσσα;

Πρόταση. Τα παιδιά με διαφορετική μητρική γλώσσα να μετράνε διπλά ή τριπλά. Αυτό τι σημαίνει; Πρώτον, σημαίνει καλύτερη εκπαίδευση για τα παιδιά. Δεύτερον, μείωση του αριθμού εκεί που υπάρχουν τα παιδιά με άλλη μη'τρική γλώσσα. Χτύπημα του ρατσισμού λοιπόν, γιατί ο γονιός που θα έχει παιδί σε μικρότερη τμήμα δεν θα είναι εναντίον τον αλλόγλωσσων παιδιών.

Να πούμε και το απλό, τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και να επιστήσω την προσοχή της τύχης της αντισταθμιστικής εκπαίδευσης στο νέο σοσιαλφιλελεύθερο φρούτο. Τι σημαίνει; Αποτυγχάνουν τα παιδιά στα κανονικά σχολεία, γιατί άραγε; Χαζά είναι τα παιδιά των πληβειακών στρωμάτων; Όχι, αλλά χρειάζονται στήριξη και όχι κατάργηση των Τάξεων Υποδοχής.

Ερχόμαστε και κάνουμε ένα περιφερειακό σύστημα με σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, δηλαδή για μας σχολεία δεύτερης κατηγορίας. Γι' αυτό λοιπόν εάν αναζητήσουμε τις λύσεις στις κατευθύνσεις που προτείναμε, τότε μπορούμε πραγματικά να μιλήσουμε με τα πληβειακά στρώματα ως σύμμαχοι και αλληλέγγυοι και να μας στηρίξουν σ' αυτό, αλλά να μην χάσουμε και την τσίπα μας. Άκου οι προϊστάμενοι στο συνδικάτο, οι ωρομίσθιοι όχι.

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ: «Αθηνά»

Με την Ανεξάρτητη Παρέμβαση και τις ΚΙΝΗΣΕΙΣ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στην 73η Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Μια υπενθύμιση συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Πρώτον. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου όταν θα αναφέρω, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα απευθύνομαι μόνο σε εκείνο το κομμάτι του εκπαιδευτικού κόσμου οι οποίοι στερούνται από την εξουσία την δυνατότητα να καθορίζουν μόνοι τους την εκπαιδευτική διαδικασία, στα πλαίσια της παιδαγωγικής ελευθερίας και αυτονομίας χωρίς ελέγχους και αξιολογησεις.

Δεύτερον. Θα απευθύνομαι σε εκείνους τους συναδέλφους οι οποίοι δεν έχουν και δεν είχαν καμία σχέση με

προϊστάμενες αρχές, διευθυντές, αξιολογητές, δεν είχαν και δεν έχουν καμία σχέση με λογικές που αναπαράγουν όλη αυτή την πρακτική και λογική και που στα πλαίσια που κινείται η ΔΟΕ. Σε εκείνους που ακόμα στέκονται μακριά από τις σειρήνες των αξιολογητών, προϊσταμένων, διευθυντών και που ακόμα αντιστέκονται, διαμαρτύρονται και βρίσκονται στους δρόμους.

Γιατί δεν ταιριάζει τουλάχιστον σε αυτό το σώμα, τουλάχιστον στην πλειοψηφία να αποτελείται από τέως και νυν αξιολογητές, διευθυντές, προϊσταμένους που έχουν και κατέχουν θέσεις, ασκούν με αυταρχισμό τη διοίκηση, γιατί ας μην γελιόμαστε βγάζουν αυταρχισμό στους συναδέλφους με οποιαδήποτε μορφή και τρόπο, πρώτα και κύρια με την επιβολή της θέσης τους.

Σήμερα βρέθηκα σε ένα ολοήμερο δημοτικό σχολείο που υπάρχουν και νηπιαγωγεία και υπήρχε ένας διοικητικός αυταρχισμός από την πλευρά της διοίκησης, που εξανάγκασαν στην ουσία τις συναδέλφισσες να αποδεχθούν το ολοήμερο νηπιαγωγείο και να καταργηθεί το κλασικό.

Στην πρώτη φάση αρνήθηκαν, στη δεύτερη φάση υπήρχε και μια πρόταση εναλλακτικής μορφής, δηλαδή να γίνει μεικτό, κλασικό, όπως γίνεται στα δημοτικά και μετά ολοήμερο κανονικό. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, βρισκόμαστε σε μία στιγμή που αν κρίνουμε με βάση την αποτελεσματικότητα της ΔΟΕ τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα από ότι έχουμε αντιληφθεί.

Είναι πολύ χειρότερα, γιατί θυμάμαι ενδεικτικά για να αναφέρω στην 72η Γενική Συνέλευση του Κλάδου φύγαμε από δω φύγανε τουλάχιστον από δω οι υποταγμένοι συνδικαλιστές με το σκεπτικό ότι ο αγώνας συνεχίζεται από τον Σεπτέμβριο. Ο αγώνας συνεχίζεται από τον Σεπτέμβριο, το είδαμε πως. Μετά από μια πρώτη επιτυχημένη 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση, βρεθήκαμε μετά από ένα μήνα σε μια άλλη απεργιακή κινητοποίηση και μετά το χάος, το απόλυτο κενό.

Ίσως ήταν μια προσυμφωνημένη διαδικασία, έτσι ώστε κατά τη διάρκεια του ολυμπιακού έτους αυτού να υπάρχει κοινωνική και εργασιακή ειρήνη στα πλαίσια του Μνημονίου, της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ περί αναστολής οποιασδήποτε απεργιακής κινητοποίησης τουλάχιστον από τα τέλη Μαΐου και μετά.

Θέλω να πω, συνάδελφοι, με λίγα λόγια ότι η ΔΟΕ κινείται στα πλαίσια αυτά που είναι προσδιορισμένα από τον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό. Το σχολείο της αγοράς είναι εδώ. Η ύπαρξη και η ανάπτυξη ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι εδώ. Ο σύγχρονος μακαρθισμός εναντίον των κινημάτων και των αγωνιστών, βλέπετε Ταϊλάν για παράδειγμα είναι εδώ, θέλω να πω δηλαδή ότι υπάρχει μια μονοπωλιακή σχέση ανάπτυξης των αγώνων στα πλαίσια του υποταγμένου συνδικαλισμού.

Εμείς, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαστε εκείνο ακριβώς το ρεύμα οποίο ακόμα αντιστέκεται. Γι' αυτό καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα αυτά που όδευσαν την ΔΟΕ και όλο τον εκπαιδευτικό κόσμο στην ήττα. Δρα και λειτουργεί πέρα και έξω από τον κρατικό κομματικό συνδικαλισμό, έτσι όπως τον έχει προσδιορίσει η ίδια η ΔΟΕ και μάλιστα η κυβερνοαντιπολίτευση των ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ. Η ΠΑΣΚ πλέον συμπεριφέρεται σαν να είναι κυβέρνηση και η ΔΑΚΕ σαν να είναι αντιπολίτευση.

Θέλω να πω με λίγα λόγια ότι έχουμε φτάσει σε ένα σημείο όπου τα πάντα ξεπουλιούνται και αγοράζονται και μάλιστα με ακριβές τιμές. Είναι το νέο χρηματιστήριο αξιών.

Εν κατακλείδι και τελειώνω συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τουλάχιστον ταξικοί γνήσιοι αγώνες, υπάρχουνε και αναπτύσσονται, ξεφεύγουν από την δικαιοδοσία της πολιτικής εξουσίας, βλέπε κυβέρνηση και λοιπών, του κρατικού υποταγμένου συνδικαλισμού της κυβερνοαντιπολίτευσης των ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ, των κομματοκεντρικών δογματικών επιλογών της ΕΣΑΚ ΠΑΜΕ και τον ευρωσοσιαλδημοκρατικών επιλογών της ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ - ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ.

Υπάρχουν, δυναμώνουν και ενισχύονται στην καρδιά της εκπαιδευτικής κοινότητας, στους συλλόγους διδασκόντων, στις γενικές συνελεύσεις των συλλόγων και των επιτροπών αγώνα, στη σχολική τάξη, στην ίδια μας τη ζωή και όσοι θεωρούν ότι αυτά είναι ουτοπικά, τους καλούμε να έρθουν μαζί μας για να ζήσουν αυτούς τους πραγματικά χειραφετημένους αγώνες που αγκαλιάζουν ευρύτερα στρώματα εργαζομένων.

Με τον συντονισμό της ανεξάρτητης δράσης των Συλλόγων, των κατά τόπων Συλλόγων, με τον συντονισμό των ευρύτερων στρωμάτων εργαζομένων, συμβασιούχων, μόνιμων και λοιπών. Για όσους αμφιβάλλουν δε γι' αυτή την λογική και τελειώνω συνάδελφε Πρόεδρε θα πω κάτι. Η ουτοπία είναι αυτό που όταν κάνεις ένα βήμα προς το μέρος της απομακρύνεται δύο. Όταν κάνεις δύο απομακρύνεται τέσσερα, όταν κάνεις τρία απομακρύνεται έξι και ίσως τότε διερωτηθείτε: και σε τι χρησιμεύει η ουτοπία; Σε κάνει να προχωράς. Ευχαριστώ.

Ε. ΖΑΧΟΥ: (Λέσβου) Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Είμαι πολύ συγκινημένη που συμμετέχω σ' αυτή την κορυφαία εκδήλωση του κλάδου και θα προσπαθήσω με τις δικές μου μικρές δυνάμεις να προσθέσω ένα μικρό λιθαράκι, προκειμένου να γίνει η κορφή ψηλότερη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ζούμε σε μια απαιτητική εποχή. Δεν φτάνει μόνο νάσαι επαγγελματίας, χρειάζεται και κατάρτιση. Γι' αυτό είναι απαραίτητη περισσότερο από κάθε άλλη φορά η ίδρυση της Μεγάλης των Συνδικαλιστών Σχολής με πρωτοβουλία της ΔΟΕ. Σχολής επιπέδου ανω-

τατοποιημένου Τ.Ε.Ι. Έτσι θα εξασφαλιστεί η επιστημονική επάρκεια συνδικαλιστών επαγγελματικού τύπου ΔΟΕ. Οι απόφοιτοι συνδικαλιστές θα παραλαμβάνουν τους καταρτισμένους σκλάβους του Πολυζωγόπουλος - ΓΕ.Σ.Ε.Ε. University και θα τους οδηγούν στο πεπρωμενο.

Αναφέρω ενδεικτικά το πρόγραμμα σπουδών:

1. Απόσπαση συναίνεσης εργαζομένων: Καλλιέργεια φόβου και ελπίδας (σε ίσες δόσεις) στον εργαζόμενο ώστε να ανέχεται το εφιαλτικό παρόν ελπίζοντας να γλιτώσει από ένα εφιαλτικότερο μέλλον. Διδάσκοντες: ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ.
2. Εκλεπτυσμένος ψυχολογικός εκβιασμός του εργαζομένου: Τέρμα πια στις βαρβαρότητες. Ο σύγχρονος συνδικαλιστής οφείλει να δημιουργεί κλίμα, την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, καθήλωσης και υποταγής. Διδάσκοντες: ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ.
3. Παραποίηση εργασιακού βιώματος: «μια χαρά είσαι! Τι να πουν κι οι άλλοι εργαζόμενοι;!» Διδάσκοντες: ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ.
4. Εξασφάλιση διδακτικής πελατείας: Διδάσκοντες ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ. Διδάσκοντες: ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ.
5. Εισαγωγή στη νοοτροπία της Επανάστασης: Πώς να φαίνεσαι επαναστατικός χρησιμοποιώντας όλα τα παραπάνω. Διδάσκοντες: ΕΣΑΚ.

Ελπίζω να χρησιμοποίησα κατανοητή γλώσσα, γιατί τώρα θα πω κάτι ακατανόητο για σας. Σας παραπέμπω για μετάφραση στο λεξικό της απόγνωσης, της ανάγκης και της οργής. Όταν θα νιώσετε τα γόνατά σας να λυγίζουν κι όταν τελικά προσκυνήσετε στην ανάγκη για το αυτονόητο, δηλαδή: μεροκάματο και συνθήκες μέσα στις οποίες παράγεται, όταν σας δούμε να προσκυνάτε τα πόδια των πεινασμένων συναδέλφων, τότε θ' αρχίσουμε την κουβέντα μαζί σας.

Εμείς πετύχαμε στη Λέσβο την ανάκληση της απόλυσης ενός ωρομίσθιου και την παράταση των συμβάσεων μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς για άλλους έξι. Γράψτε τώρα τους ωρομίσθιους στο συνδικάτο!

Λ. ΚΑΒΑΚΛΗΣ: «Αριστοτέλης»

Από τις Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις.

Είναι αλήθεια ότι μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις. Θυμηθείτε, λοιπόν, την πρωϊνή εικόνα του κ. Ταλιαδούρου.

Χαμηλών τόνων, χαμηλού φυσικού ύψους, ευέλικτου και στο βήμα. Μήπως αυτό υπονοεί ότι είναι πολύ χαμηλά και ο πήχης από την πλευρά της κυβέρνησης για το τι έχει να δώσει στους εκπαιδευτικούς; Ή υπονοεί ότι όπως είναι ο Τζόκεϊ θα είναι καβάλα πάνω στους εκπαιδευτικούς;

Εικόνα δεύτερη. Η κα Γεννηματά, όχι μετανοούσα Μαγδαληνή, όχι καμία σχέση, εγκυμονούσα (καλή λευτεριά), αλλά εγκυμονούσα για το νέο ΠΑΣΟΚ, του ΠΑΣΟΚ της κας Δαμανάκη, αυτηνής που είπε «τι μας λέτε τώρα; Μιλήστε για την αξιολόγηση». Μ' αυτό το ΠΑΣΟΚ είστε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ;

Το ΠΑΣΟΚ του κ. Ανδρουλάκη, αυτός που το '89 σας κατηγορούσε ως κλέφτες. Του ΠΑΣΟΚ του κ. Μάνου και του κ. Ανδριανόπουλου. Αυτό το ΠΑΣΟΚ είστε; Ή το ερώτημά μου είναι ρητορικό μιας και άλλο ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει.

Και εικόνα τρίτη και ίσως για μένα λόγω ιστορίας η πιο λυπηρή. Η εικόνα της Λιάνας Κανέλλη, ως εκπρόσωπου του ΚΚΕ των 80 τόσο χρόνων αγώνα, της Λιάνας Κανέλλη, της Κίνησης του 21 με τον κ. Παπαθεμελή, της Λιάνας Κανέλλη που το '97 πριν τον ΑΣΕΠ έγραφε υπέρ της αξιολόγησης και ότι οι εκπαιδευτικοί είναι ανίκανοι.

Αυτές οι τρείς εικόνες, συνάδελφοι, είναι η πολιτική εικόνα της Γενικής μας Συνέλευσης. Η μόνη στιγμή που όλοι σας είσασταν παρόντες. Ως χειροκροτητές της πιο σκληρής εξουσίας ως διεκδικητές της χαμένης εξουσίας, ως αριστεροί χειροκροτητές της μόνης συμμαχίας του κόμματός σας. Κριτική πεπραγμένων, βεβαίως. Δημήτρης Παληγιάννης: όταν το γαλάζιο και ξεβάφει γίνεται πράσινο. Βασίλης Μπράτης: όταν το πράσινο που ξεβάφει γίνεται γαλάζιο. Γιατί και οι δύο αυτές υπογραφές υπάρχουν σε όλα τα κείμενα της ΔΟΕ, σ' όλα τα κείμενα του υποταγμένου συνδικαλισμού που διαπραγματεύεται τους όρους χειροτέρευσης της θέσης μας, την αποδοχή της αξιολόγησης-χειραγώγισης, της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Αυτά είναι τα πεπραγμένα των εννέα, κι αυτά τα πεπραγμένα οδηγούν σ' αυτά που είπε χθες ο Γ. Γούσης σε αυτή την αίθουσα συνάδελφοι της ΔΑΚΕ. Τι σας είπε;

Σας είπε χθες: Φέτος θα γίνουν 2200 διορισμοί. Από αυτούς οι 1800 θάναι στα ολοήμερα σε πραγματικές οργανικές θέσεις είναι οι 400 και η κα Γιαννάκου είπε στην επόμενη τετραετία θα έχουμε περίπου 4000 διορισμούς στην πρωτοβάθμια και στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Άρα διορισμοί με το σταγονόμετρο, συμπτύξεις τμημάτων, αδιοριστία.

Σας είπε ότι ως στις 6 Ιουλίου θα γίνουν αιτήσεις για τους ωρομίσθιους. Αυτούς που θα καταργούσατε. Σας είπε, λοιπόν, ότι εκείνη την στιγμή ότι λέγατε τόσο καιρό εδώ μέσα πετιέται στον κάλαθο των αχρήστων. Την ίδια εγκύκλιο του ΠΑΣΟΚ κατεβάζει φέτος και η Ν.Δ.

Σας είπε με εύσχημο τρόπο ότι οι θέσεις στελεχών παιδιά δεν επαρκούν για όλους. Θα υπάρχουν αυτοί που θα είναι προϊστάμενοι, αυτοί που θα είναι αξιολογητές και αυτοί που θα είναι πάλι από κάτω.

Υπάρχει η εικόνα, αυτή που είπε πολύ ωραία ο συνάδελφος Γκούμας. Υπάρχει η εικόνα, του πέτρινου ή του τσιμεντένιου σχολείου. Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι ούτε πέτρινο ούτε τσιμεντένιο. Αν είναι τενεκεδένιο, το σχολείο μας τότε πολύ κακή η μοίρα μας.

Αν λοιπόν διδάσκουμε τα παιδιά μας σε ένα σχολείο από ντενεκέ, από πέτρα και από τσιμέντο, σε ένα σχολείο

δουλεύοντας 9 με 5, σε ένα σχολείο που δεν θα στέλναμε τα παιδιά μας, τα οποία μετά τα στέλνουμε στα Αγγλικά, στα Γαλλικά, στα Γυμναστήρια και ούτω καθεξής είναι όντως ντενεκεδένιο αυτό το σχολείο.

Και αυτό το σχολείο με κάποιους μας ενώνει και με κάποιους μας χωρίζει, όχι αν είναι μόνο στην τάξη ή όχι, αλλά αν αυτό το σχολείο το βλέπουμε επαγγελματικά (τη δουλειά μας κάνουμε) ή το βλέπουμε ως μια λογική, μια προϋπόθεση για την απελευθέρωση των ανθρώπων.

Υπάρχει αυτό που είπε ο Κουμαντέλης. Φυλάμε Θερμοπύλες, αλλά στις Θερμοπύλες αν εξαιρέσεις τον Λεωνίδα υπήρχε και κάποιος άλλος, δυστυχώς, τον λέγανε Εφιάλτη. Αν είμαστε με τους Θεσπιείς, με το Λεωνίδα να μην είμαστε με τους Εφιάλτες αγαπητέ συνάδελφε.

Υπάρχει, λοιπόν, ένα σχολείο που στα πεπραγμένα απουσιάζει. Είναι το σχολείο αυτό που λέει της μείωσης των ωρών εργασίας στο ύψος της δευτεροβάθμιας. Είναι αυτό που δεν είπε το Δ.Σ. της ΔΟΕ σε καμιά πολιτική ηγεσία, είναι αυτό που αρνήθηκε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ όταν έγινε η ημερίδα των ειδικοτήτων στη Θεσσαλονίκη. Δεν τολμάει καν να το θέσεις υποτασσόμενος στην αγοραία λογική να δουλεύουμε περισσότερο για να αμοιβόμαστε περισσότερο.

Είναι, λοιπόν, ένα σχολείο όπου τα 176 Ευρώ έγιναν για να διεκδικήσουμε φέτος κατά τη ΔΑΚΕ είναι όμως και το σχολείο των έξι δισεκατομμυρίων Ευρώ χρέος για την Ολυμπιάδα που θα κληθούμε να πληρώσουμε. Είναι το σχολείο που την επόμενη μέρα όταν η υπογραφή του Παληγιάννη κάτω από την άρνηση συμπλήρωσης της ;;; του ΚΚΕ θα εκμηδενιστεί από την Γιαννάκου που θα ζητάει από τους διευθυντές και τους υπόλοιπους των 21500 σχολείων να υπογράψουν. Είναι το σχολείο της αξιολόγησης που επίκειται να εφαρμοστεί με τους γαλαζοπράσινους αξιολογητές.

Γι' αυτό το σχολείο που ζούμε, που θέλουμε να ανατρέψουμε δεν υπάρχει θέση στην εισήγηση πεπραγμένων της ΔΟΕ.

Εμείς δεν θέλουμε ένα δάσκαλο ζητιάνο των 176 ήταν 103 θέλουμε ένα δάσκαλο που να έχει το μισθό που του αξίζει που να ζει αξιοπρεπώς απ' αυτόν.

Δε θέλουμε ένα δάσκαλο που να δουλεύει ως το θάνατο, ένα δάσκαλο που να θανατώνεται καθημερινά από το ασφυκτικό αναλυτικό πρόγραμμα, την αυθεντία του βιβλίου, τον αυταρχισμό της αξιολόγησης και του καθηκοντολόγιου. Και εμείς λέμε ότι σε αυτό το δρόμο, στο δύσκολο δρόμο, σε ένα δρόμο που μας λένε ότι είμασε αδύναμοι, μικροί, στους αδιάβατους δρόμους μπορούμε να βαδίσουμε, να τους ανοίξουμε να κάνουμε τα θέλω μας πολιτική, τις επιθυμίες μας κινητήριους μοχθούς, να νικήσουμε. Με το άρωμα των Γενικών Συνελεύσεων της άμεσης δημοκρατίας με ένα πρόγραμμα εκπαιδευτικό-κοινωνικό ρήξεων και ανατροπών, για την απελευθερωτική παιδεία για την κοινωνική απελευθέρωση.

Σε αυτόν τον δρόμο, λοιπόν, του αγώνα σας καλούμε όλους. Σας ευχαριστώ.

Δ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ: (Νάουσας)

Με τις «Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις». Πραγματικά αυτή η επίκληση τηςενότητας όταν δεν έχει πολιτική βάση με αναγκάζει κάποια στιγμή να βγάζω και σπυριά.

Στην προσπάθεια μου λοιπόν να συμμετέχω και εγώ σ' αυτόν τον ολιγόλεπτο ιδιότυπο διάλογο με τον εισηγητή του απολογισμού πεπραγμένων, με τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ που υπερψήφισαν τον απολογισμό, δηλαδή την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ, καθώς και με όλο το Σώμα των αντιπροσώπων της Γενικής μας Συνέλευσης, θα χρησιμοποιήσω μια αποστροφή του λόγου του στην οποία βλέποντας την κατάσταση που επικρατούσε εκείνη τη στιγμή, δηλαδή αποχωρήσεις, συζητήσεις, αναρωτήθηκε επί ποίων πεπραγμένων θα κάνουμε κριτική.

Σωστά, θα απαντούσε καλοπροαίρετα ο καθένας και η καθεμιά από μας. Αν υπήρχε επί της ουσίας ένα πολιτικό κείμενο όπου θα παρουσίαζε την κατάσταση του Συνδικάτου, πέρυσι τέτοιον καιρό τι προτάγματα έθετε το Σώμα και το Δ.Σ., με ποιον αγωνιστικό τρόπο προσπάθησε να τα υλοποιήσει αυτά τα προτάγματα, τι πέτυχε, πού απέτυχε και γιατί, και επομένως σε ποια θέση βρίσκεται σήμερα ο/η εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και βέβαια όλη αυτή η διαδρομή μέσα σε ποιο κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό γίγνεσθαι πραγματοποιήθηκε.

Όμως αντί να υπάρχει ένα τέτοιο κείμενο, το ημερολόγιο 1 που δημοσιεύτηκε στο «Διδασκαλικό Βήμα» το διαδέχτηκε το ημερολόγιο 2 της σημερινής εισήγησης. Επομένως συνάδελφε εισηγητή όποιος δεν σε άκουσε σήμερα δεν έχει χάσει τίποτα αφού σε έχει διαβάσει.

Και σε αυτό το διάβασμα εγώ προσωπικά, όπως και χιλιάδες θαρρώ συνάδελφοι σαν και μένα, δεν είδαμε τη ζωή μας, την καθημερινή μας ζωή, εκεί που αναπνέουμε την κιμωλία, εκεί που ζούμε την απαξίωση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, εκεί που τα παιδιά των κολασμένων πετιούνται έξω από τον σχολικό θεσμό.

Άραγε μπορεί να αναρωτηθεί κανείς γιατί χάνω τόσο από τον πολύτιμο χρόνο μου αναλύοντας το κείμενο της εισήγησης. Επειδή, συνάδελφοι, το θεωρώ ένα από εκείνα τα κείμενα του Συνδικάτου που δείχνει πώς ό καθένας διαβάζει, αναλύει και προσπαθεί να αλλάξει ή να διατηρήσει την πραγματικότητα. Κι έτσι με βοηθά να καταλήξω στο συμπέρασμα πως διαβάζουμε διαφορετικά την πραγματικότητα, έχουμε διαφορετικές ανάγκες.

Όταν δίπλα μου υπάρχει λιτότητα και ακρίβεια, όταν δίπλα μου υπάρχει ανεργία, όταν δίπλα μου υπάρχει ελαστικοποίηση της εργασίας και μερική απασχόληση, όταν δίπλα μου υπάρχει συνταξιοδοτικός μεσαίωνας και δουλειά μέχρι θανάτου, όταν δίπλα μου υπάρχει ιδιωτικοποίηση της υγείας, όταν δίπλα μου υπάρχει η διευκολυντική

στάση εργασίας για να λειτουργεί ως νέος σύγχρονος απεργοσπαστικός μηχανισμός εκμαυλίζοντας συνειδήσεις και συγκεκριμένοι λόγοι όπου γεννούν και αναπαράγουν αυτή την πραγματικότητα, εσείς κλείνετε τα μάτια σας, κωφεύετε. Τότε εύκολα εξηγείται πως το απεργιακό φθινόπωρο κατάληξε σε έναν παρατεταμένο χειμώνα.

Είναι εύκολο να δω γιατί εσείς δεν μπορείτε να καθοδηγήσετε έναν νικηφόρο αγώνα. Είναι εύκολο να δω γιατί είτε με τη μια είτε με την άλλη παράταξη στο Προεδρείο απλά είναι ένα διαδικαστικό θέμα γιατί μοιάζετε τόσο πολύ. Είναι εύκολο να δω γιατί δεν μπορέσατε να συμπορευθείτε με τους άλλους εργαζόμενους που απεργούσαν εκείνη την εποχή του φθινοπώρου.

Και το ερώτημα είναι τι κάνουμε. Απέναντι στο «εσείς» ορθώνεται αργά αλλά σταθερά ένα αγωνιστικό «εμείς», που προσπαθεί να διαμορφώσει ένα κίνημα ανατροπής και νίκης, κίνημα μορφωτικό και ανεξάρτητο που θα στηρίζεται στους εκπαιδευτικούς, ένα κίνημα που θα έχει τη ματιά του στο μέλλον, την καρδιά του και την παρέμβαση του στο παρόν και θα στέκεται κριτικά στη σημερινή πραγματικότητα και στο παρελθόν της εκπαίδευσης, διαμορφώνοντας ένα μάχιμο εκπαιδευτικό, κοινωνικό πρόγραμμα εφ' όλης της ύλης.

Ένα πρόγραμμα που απέναντι στο επιχειρηματικό σχολείο, την παιδεία της αγοράς και την ένταση της εκμετάλλευσης θα διεκδικεί μια παιδεία απαλλαγμένη από τα δεσμά του κέρδους, των ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων και θα έχει γνώμονα την εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνίας και του ανθρώπου. Θα παλεύει με το σύνθημα «γνώση σημαίνει ελευθερία».

Για νέο πρόγραμμα σπουδών που θα καταργεί τον ασφυκτικό έλεγχο των κρατικών ή ιδιωτικών προγραμμάτων σπουδών, την αυθεντία του βιβλίου ή του εκπαιδευτικού, την παπαγαλία, τον μονόλογο, την εξετασιομανΤα, την πειθάρχηση και θα δημιουργεί νέες δημοκρατικές διαδικασίες προσέγγισης της γνώσης με ουσιαστικό παιδαγωγικό και επιστημονικό ρόλο στον ίδιο τον εκπαιδευτικό και τους άλλους φορείς της εκπαίδευσης. Που θα συμβάλει στη διαμόρφωση ελεύθερα σκεπτόμενων, ανήσυχων προσωπικοτήτων, ανθρώπων με ευρύ πνευματικό ορίζοντα, φαντασία και κριτική σκέψη.

Ενός εκπαιδευτικού που θα αναγνωρίζεται ο παιδαγωγικός του ρόλος, θα διεκδικεί και θα επιβάλει ουσιαστικά ρόλο στον Σύλλογο Διδασκόντων και την εκπαιδευτική κοινότητα. Για τον προγραμματισμό και την αποτίμηση της εκπαιδευτικής πράξης, για την αντιμετώπιση των μαθησιακών προβλημάτων με εσωτερική χρήση των συμπερασμάτων. Για αυτούς και άλλους τόσους λόγους εμείς καταψηφίζουμε τα δικά σας πεπραγμένα και δηλώνουμε πως εμείς περίοδο χάριτος δεν χορηγούμε, ούτε στην κυβέρνηση ούτε στον υποταγμένο συνδικαλισμό. Γιατί για μας, τον ανεξάρτητο ταξικό συνδικαλισμό, η αναμέτρηση έχει ήδη αρχίσει.

Μ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ: (Πατρών)

Από την «Ένωση Εργαζομένων»

Ζούμε στον αστερισμό της Νέας Τάξης.

14 αιματοβαμμένα χρόνια έχουν κυλήσει σαν οδοστρωτήρας πάνω από χώρες και λαούς. Γιουγκοσλαβία-Αφγανιστάν-Ιράκ-Παλαιστίνη (3.000 αποζημίωση για κάθε Ιρακινό που δολοφονείται από σφαίρες Αμερικανού στο Ιράκ κατά λάθος).

Η ένοπλη παγκοσμιοποίηση έχει μετατρέψει ολόκληρες χώρες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η «νέα εποχή» περιλαμβάνει: Γκουαντάναμο, τριχοτομικά σχέδια τύπου Ανάν για την Κύπρο, βασανιστήρια ανθρώπων υπό την αιγίδα των «επιστημόνων» ψυχιάτρων της CIA, ανατροπή σε πλανητική κλίμακα των εργασιακών σχέσεων αυτή είναι η υλική βάση. Το εποικοδόμημα είναι η τρομοκρατία, το εφεύρημα των διεθνών ληστών του G8, για να καθυποτάξουν την αντίσταση των λαών.

Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας είναι η νέα σταυροφορία του κεφαλαίου, έτσι λυπαίνονται οι μηχανές του πολέμου και αυξάνεται η κερδοφορία της πολεμικής βιομηχανίας.

Όλα αυτά έχουν την αντάνάκλασή τους και στη χώρα μας.

Η αστική τάξη και οι πολιτικοί της φορείς οι **δύο δεξιές** (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ), έχουν υποκλιθεί ιδεολογικά στο πνεύμα της νέας εποχής.

Έτσι γενικεύουν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, ελαστικοποιούν τις εργασιακές σχέσεις. Ο παραγωγικός ιστός της χώρας διαλύεται, αυτό παρουσιάζεται ως αντικειμενικός νόμος της αγοράς.

Στην εκπαίδευση ακολουθείται η ίδια κατεύθυνση.

Το υπουργείο Αλήθειας κατά Όργουελ, θυμίζει στην χώρα μας το Υπουργείο Παιδείας με υφυπουργούς τους γενετικά τροποποιημένους συνδικαλιστές την εκάστοτε πλειοψηφία της ΔΟΕ.

Είναι οι υφυπουργοί-αρχοντοσυνδικαλιστές των δύο δεξιών (ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ) που οδήγησαν τον κλάδο από ήττα σε ήττα...

Πρώτα υποκλίθηκαν στο σπάσιμο της επετηρίδας αποδέχτηκαν τον κατάπτυστο ΑΣΕΠ με τους κουκουλοφόρους βαθμολογητές και τη βία των ΜΑΤ.

Ύστερα ανακάλυψαν τον τρόπο να μην εργάζονται και να πληρώνονται, έκλεισαν με ατιμωτικό τρόπο όλες τις μεγάλες απεργίες.

Ανακάλυψαν τη διαθεματική προσέγγιση της γνώσης, το ολοήμερο παιδοφυλακτήριο που έμπασε από την πίσω πόρτα την **ωρομισθία.**

Οι γενετικά τροποποιημένοι συνδικαλιστές, οι μεταλλαγμένοι συνδικαλιστές είναι αυτοί που ενώ εκλέγονται ως αντιπρόσωποι στη ΔΟΕ, απουσιάζουν μονίμως από τα συνέδρια της ΔΟΕ. Οι εισηγήσεις γίνονται συνήθως μπροστά

σε άδεια καθίσματα και στις ψηφοφορίες εμφανίζονται και ψηφίζουν με υπέρμετρο κομματικό πατριωτισμό χωρίς να ξέρουν τι ψηφίζουν. Όχι στους **αποζημιωσάκηδες** συνδικαλιστές.

Λέμε **ΟΧΙ** στην υπαγωγή της εκπ/σης στο Κεφάλαιο.

Λέμε **ΟΧΙ** στο σχολείο της υποταγής στην αγορά.

Λέμε **ΟΧΙ** στο νεοταξικό σχολείο της απόγνωσης, της πειθάρχησης και της αξιολόγησης.

Λέμε **ΟΧΙ** στις εργασιακές σχέσεις τύπου Γαλέρας.

Να σπάσουν οι επαίσχυντες αλυσίδες της ωρομισθίας. Μαζικοί διορισμοί τώρα, η μόνη εργασιακή σχέση που αποδεχόμαστε είναι η Μονιμότητα.

Έχουμε ανάγκη από μια αριστερά επαναστατική που θα προετοιμάσει ρήξεις και ανατροπές, που θα βλέπει και πέρα από το υπάρχον κοινωνικό σύστημα.

ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΠΟΪΚΟΤΑΡΕΤΕ ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ (Τον υποταγμένο συνδικαλισμό των δύο δεξιών ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ).

ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΟΥΜΕ τα πεπραγμένα της έρημης και απρόσωπης πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΜΟΝΟ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ.

Οι κερασιές δεν ανθίζουν μόνο μία φορά.

Οι κερασιές δεν ανθίζουν μόνο στη Γαλλία.

(Σύνθημα από το Γαλλικό Μάη του 1968).

Σ. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ: («Αθηνά»)

Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις

Συνάδελφοι, όταν συζητάμε οικονομικά ζητήματα του συνδικάτου η κριτική μας πρέπει να είναι κυρίως πολιτική και από τις Κινήσεις Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις έχουμε συνηθίσει να αντιμετωπίζουμε τέτοια ζητήματα πολιτικά. Πολιτικά αντιμετωπίζουμε και το ζήτημα της συνδρομής. Πολιτικά αντιμετωπίζουμε και το ζήτημα των οικονομικών παροχών στους συνδικαλιστές. Πολιτικά αντιμετωπίζουμε και το ζήτημα της εγγραφής σήμερα στον προϋπολογισμό της συνδρομής των ωρομισθίων. Πολιτικά αντιμετωπίζουμε και την ανάγκη σήμερα να συζητήσουμε όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης με τον πιο ουσιαστικό και μαχητικό τρόπο. Ειδικά για τα οικονομικά θέλουμε να ξεχωρίσουμε δύο πράγματα.

Πρώτον. Δεν μπορεί κανένας μαθηματικός τύπος να καθορίσει το ύψος της συνδρομής. Το ύψος της συνδρομής καθορίζεται με βάση τις ανάγκες του συνδικάτου, με βάση τους διεκδικητικούς αγώνες που έχει μπροστά του και με βάση τις ανάγκες προβολής των αιτημάτων του. Είναι απορίας άξιο πως σε μια εποχή λιτότητας και σε μια εποχή που και το Προεδρείο της ΔΟΕ εκτιμά ότι έχουν οι εργαζόμενοι και στην εκπαίδευση χάσει το 35% της αγοραστικής τους δύναμης, να αυξάνουν τη συνδρομή των συναδέλφων κατά 35%. Απόκλιση δηλαδή από την πραγματικότητα κατά 70%.

Δεύτερον. Είναι απορίας άξιο συνάδελφοι πώς σε μια εποχή που καταγγέλλεται από παντού ότι ο συνδικαλισμός έχει καταντήσει επάγγελμα, ότι είναι κρατικοδίαιτος, ότι είναι εργοδοτικός, ότι υπάρχουν παροχές σε συνδικαλιστές, που δεν τους κάνουν πλούσιους, αλλά τους κάνουν ενδοτικούς, να μην αποδέχεστε την πρόταση για κατάργηση της επιμίσθιας για καμία παροχή χωρίς αποδείξεις.

Για να λύσουμε μία και καλή το πρόβλημα ή το ερώτημα των συναδέλφων θα διαβάζουμε από την τοποθέτηση που κάναμε ως παρεμβάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο για το ίδιο θέμα, που αποτελεί και πυξίδα της δράσης μας. Διαφωνούμε και κάνουμε κριτική για τα εξής: για το γεγονός ότι κάθε συνδικαλιστής από τους 11 παίρνει από το ταμείο της ΔΟΕ 400 ευρώ το μήνα και 450 ο Πρόεδρος, ότι αποζημιώνεται με 88 ευρώ για κάθε ημέρα εκτός Αθηνών, ενώ προστίθεται στην αποζημίωσή του δύο πλασματικές ημέρες απουσίας ανά περιοδεία με πληρωμένα τα αεροπορικά εισιτήρια ή με αποζημίωση 0,25 ευρώ για κάθε χιλιόμετρο απόστασης. Αποζημιώνεται με 140 ευρώ για κάθε ημέρα στο εξωτερικό. Παίρνει επιπλέον 450 ευρώ το μήνα αν είναι από την επαρχία. Έχει δωρεάν ατέλεια κινητού έως 150 ευρώ και το ΦΠΑ του λογαριασμού του.

Μια τέτοιου είδους κριτική δεν έχει κανένα ίχνος λαϊκισμού. Απορρέει από την πολιτική εκτίμηση για το χαρακτήρα του συνδικαλισμού αυτού που υπηρετεί μια τέτοια αντίληψη. Ένας συνδικαλισμός κρατικός και εργοδοτικός που στήριξε όλες τις επιλογές του κρατικού εργοδότη μέχρι τώρα, που αποτέλεσε το μακρύ χέρι της πολιτικής του στους χώρους των εργαζομένων, που έχει από καιρό αποποιηθεί το ρόλο του ως μέσο της ταξικής πάλης και μετατρέπεται σε συμπληρωματικό μηχανισμό του συστήματος εξουσίας.

Αυτό δεν οφείλεται μονάχα στους συσχετισμούς οι οποίοι είναι αρνητικοί για το Κίνημα, αλλά και στη δομή αυτού του συνδικαλισμού που κλειδώνει μία τέτοια λογική. Μέρος αυτής της δομής αγαπητοί συνάδελφοι, ενός τέτοιου συνδικαλισμού είναι τα ποικιλόμορφα προνόμια, οι οικονομικές απολαβές-πρόκληση, ο παραγοντισμός ασφαλώς και οι πελατειακές σχέσεις, η μακροχρόνια παραμονή στα ίδια όργανα, η μετακίνηση των ίδιων ανθρώπων από όργανο σε όργανο.

Και ξανατονίζω: η μακροχρόνια παραμονή στα ίδια όργανα. Η αποχή τους από τους εργασιακούς χώρους, η ανερυθρίαστη αλλαγή ρόλων από προϊστάμενο σε συνδικαλιστή και τούμπαλιν. Αυτός ο άρρηκτος συνδυασμός της πολιτικής και της δομής των συνδικάτων όπως και στη ΔΟΕ στην προκειμένη περίπτωση οδηγεί εμάς τις Παρεμβάσεις στην πεποίθηση ότι αυτός ο συνδικαλισμός δεν μπορεί να διορθωθεί, ούτε να αλλάξει, ούτε να τεθεί στο πεδίο της πάλης της αλλαγής των συσχετισμών.

Η ιστορία του κινήματος έχει αποδείξει ότι ένας τέτοιος συνδικαλισμός χτυπιέται και από το κίνημα. Εμείς έχουμε στην αντίληψή μας ένα συνδικαλισμό που έχει στον πυ-

ρήνα της πολιτικής του τα δικαιώματα και τις ανάγκες των εργαζομένων και στον πυρήνα της δομής του τις διαδικασίες βάσεις, την άμεση δημοκρατία, την ανιδιοτέλεια, την περιοδικότητα και την ανακλητότητα.

Υπηρετούμε αυτήν την αντίληψη συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου και αγαπητοί συνάδελφοι και με τις θέσεις μας και με τις στάσεις μας. Σας θυμίζουμε ότι η εκπροσώπηση των Παρεμβάσεων στο Δ.Σ. της ΔΟΕ αποφασίζεται και ελέγχεται από συλλογικές διαδικασίες, είναι ανακλητή και είναι μονοετής και το γνωρίζετε πολύ καλά.

Το επιμίσθιο του μέρους των Παρεμβάσεων διατίθεται εξ ολοκλήρου για την έκδοση και αποστολή ενημερωτικού υλικού. Η διαχείριση των χρημάτων ελέγχεται από το κίνημά μας σε τακτά χρονικά διαστήματα και με συλλογικό τρόπο και ασφαλώς τα οδοιπορικά που εισπράττονται αξιοποιούνται μόνο στην περίπτωση των αποδείξεων και των δαπανών και τα υπόλοιπα επιστρέφονται για την αγορά αίθουσας.

Με βάση αυτά τα δεδομένα συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ζητάμε αυτήν την ώρα να μην αυξηθεί ούτε κατά 1 λεπτό η συνδρομή των μελών των Συλλόγων μας για τη χρονιά που έρχεται, να μην αυξηθεί ούτε κατά 1 λεπτό το επιμίσθιο και τα άλλα οδοιπορικά των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Να καταργηθούν όλες, μα όλες οι παροχές και όλα τα έξοδα να γίνονται με την προσκόμιση αποδείξεων. Ζητάμε τώρα να προϋπολογίσετε τη συνδρομή για την εγγραφή των ωρομισθίων στους Συλλόγους μας με ενιαίο και καθολικό τρόπο από δω και πέρα και για όλους τους Συλλόγους της χώρας. Ευχαριστώ.

Κ. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ: («Κ. Σωτηρίου»)

Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις

Συνάδελφοι, η φετινή χρονιά πραγματικά ήταν μια χρονιά πρωτόγνωρης επίθεσης. Με δύο κεντρικούς άξονες.

1) Όλοι γνωρίσαμε το Φθινόπωρο την περίοδο της επιβολής του νέου μισθολογίου της νέας λιτότητας και την θεσμοθέτηση της σύνδεσης μισθού-απόδοσης, για την οποία κουβέντα δεν είπε η επίσημη συνδικαλιστική γραφειοκρατία για την οποία κουβέντα δεν είπε η επίσημη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η ΑΔΕΔΥ, η ΔΟΕ και όλοι οι υπόλοιποι.
2) Όλοι ζήσαμε στα σχολεία, την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, τις υποχρεωτικές υπερωρίες, τα ωράριαλάστιχο και τη συμπλήρωση ωραρίου στο απογευματινό. Την έκρηξη της ωρομισθίας, τις συμπτύξεις τμημάτων, τις καταργήσεις τάξεων υποδοχής κλπ.

Αυτά τα ζήσαμε σε πλαίσιο μιας γκεμπελίστικης προπαγανδιστικής επίθεσης από την τότε κυβέρνηση και τα Μ.Μ.Ε. μέσα σε ένα παρατεταμένο προεκλογικό κλίμα που εμφάνιζε μέσα σε ένα παρατεταμένο προεκλογικό κλίμα, ότι τα πάντα είναι ωραία, ρόδινα στην εκπαίδευση και σε όλη την κοινωνική ζωή, ότι δίνονται αφειδώς παροχές κλπ. ενώ την ίδια στιγμή εξυφαίνονταν όλα αυτά σε βάρος των εργαζόμενων και της εκπαίδευσης.

Απέναντι σε αυτό τι είχαμε συνάδελφοι; Ποια ήταν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ; Η πλειοψηφία ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, αφενός στη μάχη του μισθολογίου περιορίστηκε στα 176 ευρώ, δεν είπε κουβέντα για τη σύνδεση μισθού-απόδοσης, ενώ μας έσυρε σε αγώνα υποτίθεται διαρκείας, «αταλάντευτο», αδιαπραγμάτευτο. Θυμόμαστε όλοι τις «υπεραγωνιστικές» δηλώσεις στην αρχή της χρονιάς. Στην πράξη όμως έπρεπε να κάνουμε τη μία απεργία και να ξεχνάμε πότε θα είναι η επόμενη, ένα μήνα μετά και κάτω από την ομπρέλα της ΑΔΕΔΥ.

Σπέρνοντας έτσι την απογοήτευση και οδηγώντας τον κόσμο της εργασίας και της εκπαίδευσης στην ήττα. Μην προσπαθώντας να συνδεθεί ο αγώνας μας με τα άλλα κόμματα εργαζομένων, που απεργούσαν εκείνη την περίοδο την απεργία των ΟΤΑ, τους γιατρούς, την στατιστική υπηρεσία κ.λπ. ώστε να πάμε σε έναν κοινό αγώνα για την ανατροπή του μισθολογίου.

Σχετικά με την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα:

1) Η έκρηξη της ωρομισθίας που εισήγαγε η προηγούμενη κυβέρνηση και θα συνεχίσει η νέα, με κάθε τρόπο η ΔΟΕ; Γιατί ακόμα και έως τώρα δεν έχει δεχτεί να γράψει τους ωρομίσθιους μέλη των συλλόγων, με απόφασή της κατοχυρώνοντας τη συνδικαλιστική τους κάλυψη πανελλαδικά;

Είπε ο συνάδελφος πρόεδρος της ΔΟΕ ότι είναι απαράδεκτο το ΥΠΕΠΘ γιατί στο ζήτημα της καταβολής του κινήτρου απόδοσης στους συναδέλφους με εκπαιδευτική άδεια που περικόπτεται με το νέο μισθολόγιο δεν απαντάει ευθέως τι θα κάνει (αν θα το περικόψει ή όχι) αλλά λέει ότι περιμένει τη νομική γνωμοδότηση. Και αναρωτήθηκε ο πρόεδρος. Αυτό το θέμα είναι νομικό ζήτημα ή ζήτημα πολιτικής βούλησης.

Λοιπόν και μεις ρωτάμε τον πρόεδρο. Το ζήτημα εγγραφής των ωρομισθίων στο συνδικάτο, είναι ζήτημα νομικό ή ζήτημα πολιτικής βούλησης και απόφασης του συνδικαλιστικού κινήματος;

Πρέπει τώρα να πάρει το συνέδριο μιά καθαρή απόφαση, για την εγγραφή των ωρομισθίων με πλήρη δικαιώματα, στους συλλόγους. Αυτή η απόφαση θα χαρακτηρίσει το συνέδριο και το μέλλον του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

2) Πού ήταν η ΔΟΕ απέναντι στο κυλιόμενο ωράριο και τη συμπλήρωση ωραρίου όταν πρόβαλε ως θέση της το ενιαίο ωράριο και δε μιλούσε για σταθερό, το οποίο θα είναι ή πρωινό ή απογευματινό. Τώρα στην εισήγηση για τα εργασιακά διατυπώνει τη θέση για σταθερό ωράριο. Όμως τί σημαίνει αυτό; Η ΔΟΕ διεκδικεί μόνο πρωϊνό 8-13:30 ή μόνο απογευματινό 12:00-16:00;

Σημαίνει αυτό ότι την επομένη χρονιά όλοι οι σύλλογοι

και η ΔΟΕ θα παλέψουν ενάντια στο κυλιώμενο ωράριο και τη συμπλήρωση ωραρίου στο ολοήμερο;

Γράψτε το καθαρά αν εννοείτε αυτά. Ή μήπως διατυπώνετε τη νέα θέση μόνο για ν' απαντήσετε στα λόγια στην κριτική μας και όχι για να την παλέψετε στην πράξη στα σχολεία.

Πού ήταν η ΔΟΕ και με ποιές αποφάσεις στήριξε τη δράση ενάντια στην επιβολή των υποχρεωτικών υπερωριών, όταν αρνήθηκε να καλύψει απεργιακά τους συναδέλφους που δεν ήθελαν να κάνουν αυτές τις υπερωρίες. Θα μπορούσε με την κάλυψη της ΔΟΕ να σηκώσουμε ένα κίνημα αντίστασης σ' όλη την Ελλάδα και όχι μόνο σε μερικούς συλλόγους, ώστε να μη γίνει ούτε μια υπερωρία, που ;;;

4) Πού ήταν η ΔΟΕ και γιατί δεν έκανε σημαία την κατάργηση των τάξεων υποδοχής και τις συμπτύξεις τμημάτων;

5) Πώς πρόβαλε η ΔΟΕ το αίτημα της μείωσης του ωραρίου; Στην Ημερίδα των ειδικοτήτων στη Θεσσαλονίκη δεν ακούσατε ότι κυρίαρχο ζήτημα απ' όλες τις τοποθετήσεις των ειδικοτήτων ήταν το αίτημα της μείωσης του ωραρίου για όλους; Γιατί δε το βάζετε μέσα στην εισήγηση σαν πρώτο αίτημα;

Μήπως άτυπα ισχύει η τοποθέτηση του προέδρου Μπράτη στην ημερίδα όταν στο κλείσιμο είπε ότι είναι καλύτερα να μη προβάλουμε το αίτημα για μείωση του ωραρίου στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας, αλλά να διεκδικήσουμε αυξήσεις ακόμα και να μας ζητήσουν για αντάλλαγμα την υποχρεωτική παραμονή για 30 ώρες στα σχολεία και να μας αυξήσουν το ωράριο!!!

6) Είπε ο συνάδελφος Μπράτης απευθυνόμενος στη ΔΑΚΕ ότι τα αιτήματα του Συνδικάτου δεν μπορεί να είναι ίδια με την πολιτική του Υπουργείου. Συμφωνούμε αλλά ρωτάμε συνάδελφε πρόεδρε: Το αίτημα για 60-40 για τους διορισμούς που υιοθετεί το ΥΠΕΠΘ δεν ήταν δικιά σας πρόταση, της ΠΑΣΚ;

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ υπάρχει έστω και ένας από σας που ειλικρινά πιστεύει ότι με το 30μηνο και το 60-40 που στηρίζετε θα διοριστούν οι χιλιάδες αναπληρωτές και θα σταματήσει η ομηρία;

Πρέπει σαν Γ.Σ. και συνδικαλιστικό κίνημα να δούμε δύο πολύ σοβαρά ζητήματα που ανοίγει το σχέδιο για τους διορισμούς που συζητιέται τώρα στη Βουλή.

α) Ανοίγει πονηρά η νέα Κυβέρνηση το ζήτημα του παιδαγωγικού πτυχίου που εισήγαγε ο Αρσένης με τον 2525. Σε λίγο θα μας βάλουν νέες κρησάρες και διαδικασίες πριν από τον διαγωνισμό για νέα προϋπόθεση για να μπορείς να πας στον διαγωνισμό να αποτύχεις και να μη διοριστείς ποτέ. Δεύτερον, δίνει τη δυνατότητα στους απολυμένους από τα ιδιωτικά σχολεία να μπαίνουν με προϋπηρεσία στον πίνακα προϋπηρεσίας, δηλαδή οι ιδιωτικοί επιχειρηματίες να αποφασίζουν ποιός θα παίρνει προϋπηρεσία για να μπει στον πίνακα για διορισμό στο δημόσιο σχολείο.

Συνολικά εμείς λέμε ότι πρέπει **ΠΡΩΤΟ** να ξεκαθαρίσουμε τα αιτήματα που πραγματικά καλύπτουν τις ανάγκες των συναδέλφων που στενάζουν στα σχολεία γιατί τα κυριότερα τα ξεχνάει, ή τα αναφέρει μισά ή εισήγηση για το συνέδριο και **ΔΕΥΤΕΡΟ** να ορθώσουμε ένα κίνημα αντίστασης σε κάθε σχολειό, σε κάθε πόλη, σ' όλο τον κλάδο και με τους άλλους εργαζόμενους, για την ανατροπή των αντεργατικών αντιεκπαιδευτικών μέτρων.

Εμείς λέμε και προς τη ΔΟΕ αλλά και προς τις παρατάξεις της επίσημης αριστεράς ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και Αυτόνομη Παρέμβαση, ότι δε φτάνει μια απλή καταγγελία των κακών μέτρων και απλή περιγραφή της άσχημης κατάστασης, χωρίς ένα πραγματικό κίνημα Αντίστασης και Ανατροπής που θα στηρίζεται σε ένα πλαίσιο αρχών και στόχων, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των εκπαιδευτικών της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Η απλή διαμαρτυρία αλλά στην πράξη η αποδοχή της κατάστασης είναι κενό γράμμα.

Μ' αυτή τη λογική δεν μπορεί να δώσει τίποτα στους εργαζόμενους, από μόνο του, ούτε το 9,5% ούτε το 14% της επίσημης αριστεράς στην κάλπη των ευρωεκλογών ή των Βουλευτικών.

Εμείς μιλάμε για ένα πραγματικό κίνημα εργαζόμενων στους δρόμους. Εκεί θέλουμε να γίνεται η συνάντησή μας, στους δρόμους και στους αγώνες και όχι στην κάλπη, όπου θα αναθέτουμε για άλλη μιά φορά την τύχη μας σε άλλους, υποτίθεται πιο καλούς.

– Συνάντηση εκεί λοιπόν και όχι συνάδελφοι της ΕΙΑΚ-ΔΕΕ να καταγγέλουμε τις παρεμβάσεις και να σνομπάρουμε τους αγώνες όταν υπάρχει πραγματική κίνηση στην περίοδο των συμβασιούχων και των ωρομισθίων, στο συλλαλητήριο στις 14 Μάη, ενώ την ίδια στιγμή ψηφίζουμε σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ, μαζί με την ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ την απεργία από τις 20 Νοέμβρη που ήταν η ταφόπλακα του απεργιακού φθινόπωρου, χωρίς κανένα πλαίσιο για να πάμε μαζί σε τι συνάδελφοι;

– Συνάδελφε Θανάση Γκεσούλη που μίλησες πριν, δηλαδή απ' αυτά που είπες να συνάγω ότι οι χιλιάδες των αναπληρωτών ωρομισθίων εκπαιδευτικών αλλά και συμβασιούχων που πορεύτηκαν στις 14 Μάη και δεν έμειναν στα λουλουδάδικα της Βουλής, όπως έκανε το ΠΑΜΕ αλλά προχώρησαν μέχρι του Μαξίμου και συγκρούστηκαν με την αστυνομία, έχτιζαν χάρτινους πύργους στους δρόμους όπως είπες, ή πάλευαν να τα κάνουν πράξη τα όνειρά τους;

– Ακόμη δε γίνεται η συμπόρευση στο δρόμο με τα κομματικά πανό και τις περιχαράκωσεις, όταν φεύγουμε από τους συλλόγους για να πάμε να παρελάσουμε με τα κομματικά πανό του ΠΑΜΕ ή της Αυτόνομης Παρέμβασης στα κινήματα και τους αγώνες.

– Δε γίνεται συνάδελφοι και της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και της Αυτόνομης Παρέμβασης όταν απουσιάζεται από κάθε προσπάθεια για το συντονισμό των συλλόγων ώστε να καλύ-

ψουν το κενό της ΔΟΕ και συντονισμένα να οργανώσουν οι σύλλογοι την αντίσταση στην πράξη των συναδέλφων.

– Δε γίνεται συνάδελφοι της Αυτόνομης Παρέμβασης και του Συνασπισμού όταν ασπαζόμαστε για την ευρωπαϊκή οδηγία όπως είπε πριν ο συνάδελφός σας, όταν ασπαζόμαστε τη λογική της ευρωπαϊκής οδηγίας που με την τακτοποίηση ελάχιστων συμβασιούχων θέλει να επιβάλλει στην πραγματικότητα την επέκταση της ελαστικής εργασίας παντού, αντί να την καταργήσει.

– Δεν γίνεται συνάδελφοι της Αυτόνομης Παρέμβασης, όταν ψηφίζουμε σε όλες τις αποφάσεις της ΑΔΕΔΥ, σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις, τη μεθόδευση του αγώνα για το μισθολόγιο, για τους συμβασιούχους, για τα πάντα, ψηφίζουμε από κοινού με την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ.

Κάτι ακόμα συνάδελφοι για την πρόταση της ΕΣΑΚ ΔΕΕ, για τους διορισμούς: Υπάρχει έναα πάρα πολύ σοβαρό και επικίνδυνο ζήτημα και σας το λέω γιατί δεν πιστεύω ότι πρέπει να είναι συνειδητό. Είναι τεράστιο ολίσθημα η εισαγωγή στην πρότασή σας της ενιαίας Παιδαγωγικής Σχολής για όλες τις ειδικότητες. Λέτε λοιπόν να βγαίνει από τη ΦΜΣ πτυχίο Μαθηματικού και από την Παιδαγωγική Σχολή Μαθηματικός για να μπαίνει στην εκπαίδευση. Από τη ΦΜΣ Φυσικός και πτυχίο από την Παιδαγωγική Σχολή για Φυσικό στην εκπαίδευση. Δηλαδή όχι ένα πτυχίο με ενιαία εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα άλλα δύο πτυχία για την ίδια ειδικότητα! Αυτό αντιστρατεύεστε τα ενιαία εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα στο πτυχίο που είναι η κορωνίδα της επετηρίδας.

Επίσης, με την πρότασή σας για τη νέα επετηρίδα εσείς μπασταρδεύετε την επετηρίδα περιγράφοντας ένα μεικτό σύστημα με μόρια από την προϋπηρεσία και το χρόνο αδιοριστίας αλλά και προτάσσοντας σε διορισμό τη ρύθμιση Αρσένη (16μηνο) κ.λπ. Έτσι χάνεται η λογική και το αίτημα για διορισμό με μόνο κριτήριο το χρόνο λήξης πτυχίου. Αυτό είναι η επετηρίδα.

Τα πράγματα είναι απλά.

Διορισμοί Μαζικοί για όλες τις ανάγκες της εκπαίδευσης. Απορρόφηση όλων των αναπληρωτών και ταυτόχρονη κατάργηση του Διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και θεσμοθέτηση των διορισμών με μόνο κριτήριο το χρόνο λήξης πτυχίου.

Κλείνοντας να επισημάνω ότι εμείς όλη την χρονιά που πέρασε και στην επόμενη χρονιά θα επιμείνουμε:

1) Να προβάλλουμε ένα πλαίσιο αιτημάτων συνολικής αντιπαράθεσης στα αντιεκπαιδευτικά και αντιλαϊκά μέτρα.

2) Να αναπνεύσουμε ένα πραγματικό κίνημα, στην πράξη και όχι στα λόγια, ανατροπής των μέτρων και αντίστασης σε κάθε σχολειό και σ' όλο τον κλάδο.

3) Μιας πραγματικής δημοκρατικής λειτουργίας του κινήματος των εργαζομένων με αναζωογόνηση των συλλόγων, με την αποφασιστική συμμετοχή των συναδέλφων στις Γενικές Συνελεύσεις και τις επιτροπές αγώνα και όχι στην ανάθεση των αποφάσεων στις παρατάξεις και τα κομματικά γραφεία. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΣΙΩΛΗΣ: (Ε' Θεσ/νίκης)

Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι,

Πριν από λίγες μέρες έγινε στις Βρυξέλλες η σύνοδος κορυφής των πρωθυπουργών της Ε.Ε. και συμφώνησαν πάνω στο σχέδιο του ευρωπαϊκού συντάγματος. Το σύνταγμα λοιπόν που ψηφίστηκε προβλέπει κατάργηση της δωρεάν παιδείας, της δωρεάν κοινωνικής ασφάλισης και περίθαλψης, των σταθερών εργασιακών σχέσεων και την υιοθέτηση της επιχειρηματικής ελευθερίας και της ανταγωνιστικότητας. Αυτό σημαίνει ότι σχεδόν όλοι οι τομείς της κοινωνικής ζωής οδηγούνται στην ιδιωτικοποίηση και στην λογική του κέρδους. Θέλεις να ζήσεις, πλήρωνε, δεν έχεις, δεν σπουδάζεις, δεν έχεις ασφάλιση, δεν έχει σύνταξη παρά ψίχουλα, θέλεις εργασία μπορείς αλλά σε διάφορες δουλειές από λίγες ώρες στην κάθε μία, και όπως θέλει σε κάθε μία ο εργοδότης. Τρανό παράδειγμα οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι στην πρωτοβάθμια και στην δευτεροβάθμια. Σε 2-3 σχολεία, με 10 ώρες την εβδομάδα απλήρωτοι από το Φλεβάρη τους οποίους η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ τους κρατάει έξω από το συνδικάτο.

Δεν είδαμε τίποτα τον περασμένο χρόνο από το Δ. Σ. της Δ.Ο.Ε. προς αυτή την κατεύθυνση. Οι 9 νεοφιλελεύθεροι της πλειοψηφίας ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ συνδικαλιστικοί χαρτογιακάδες , άλλοι που ξεπούλησαν τον κλάδο για θέσεις προϊσταμένων και διευθυντών, και άλλοι που ετοιμάζονται να καταλάβουν τον κρατικό μηχανισμό, τρανό παράδειγμα το μέλος της Δ.Ο.Ε. που δεν πρόλαβε να βγει η Ν.Δ. στην εξουσία και έγινε ήδη περιφερειάρχης, είχαν να ασχοληθούν με άλλα πράγματα. Τα προβλήματα των δασκάλων, των νηπιαγωγών, των ωρομισθίων και των ειδικοτήτων μάλλον είναι τα τελευταία που τους απασχολούν. Όταν βέβαια ασχολούνται είναι για να περάσουν τις προτάσεις του ΥΠΕΠΘ και να σαμποτάρουν κάθε προσπάθεια αντίδρασης. Από την άλλη είχαμε την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ που αφού εξαντλήθηκε στην κριτική των 4-5 γραμμών για την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ αφιέρωσε ένα κατεβατό μιας σελίδας ψεύτικων κατηγοριών ενάντια στις Ριζοσπαστικές -Κινήσεις -Παρεμβάσεις.

Ακούστε συνάδελφισσες και συνάδελφοι. Όπως έχουμε πει εδώ και πολλά χρόνια οι πλούσιοι της Ε.Ε. δεν αστειεύονται. Οι εποχές της δωρεάν παιδείας της κοινωνικής ασφάλισης και περίθαλψης, των σταθερών εργασιακών σχέσεων θα φαντάζουν μακρινοί ορίζοντες στην ιστορία σε λίγο καιρό αν δεν ξεσηκωθούμε ενάντια σε όλα αυτά. Αν το συνδικαλιστικό κίνημα δεν έχει σαν προμετωπίδα την διάλυση αυτής της κοινότητας των πλουσίων που μοναδικό στόχο έχει την διατήρηση των κερδών τους θα έρθουν μαύρες μέρες για κάθε εργαζόμενο/η. Οι Ριζοσπαστικές Κι-

νήσεις- Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις ζωντανή φωνή του κλάδου εδώ και μια δεκαετία, δεν θα κάνουμε πίσω. Για μας ο κάθε αγώνας μικρός και μεγάλος έχει τη σημασία του. Εμείς δεν θα χαριστούμε σε καμιά κυβέρνηση είτε ελληνική είτε ευρωπαϊκή η οποία θέλει να μας γυρίσει στο μεσαίωνα. Ούτε θα περιμένουμε πότε θα ανέβουν τα ποσοστά του κόμματος μας για να αγωνιστούμε. Για μας ο αγώνας είναι καθημερινός από την τάξη μέχρι το πεζοδρόμιο. Εμείς καλούμε τον κάθε συνάδελφο να αγωνιστεί μαζί μας για ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο, για δωρεάν κοινωνική ασφάλιση και σταθερές εργασιακές σχέσεις. Τελειώνοντας θα ήθελα να πω το εξής. Θα με στηρίξει η ομοσπονδία σε περίπτωση που θα διωχθώ μια και σύμφωνα με τον επερχόμενο τρομονόμο είμαι παράνομος αφού ζητώ την διάλυση της Ε. Ε. ; Θα με στηρίξει η ομοσπονδία αν διωχθώ επειδή θα έχω δώσει οικονομική βοήθεια σε οργανώσεις των κούρδων ή των παλαιστινίων «τις οποίες η Ε. Ε. τις έχει χαρακτηρίσει τρομοκρατικές » που πολεμούν για δική τους πατρίδα;

Θ. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ: (Βέροιας)

Με τις ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, το όλα τριγύρω αλλάζουνε και όλα τα ίδια μένουν είναι η μόνη πραγματική αλήθεια από αυτή την Συνέλευση, από αυτή την χρονιά, από αυτά τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Νέο Προεδρείο στη ΔΟΕ, νέα κυβέρνηση στις 7 του Μάρτη, όμως όλα αποδείχτηκαν ψεύτικα, λόγια μεγάλα και Φανερώθηκε το πραγματικό πρόσωπο της νέας κυβέρνησης, του νέου Προεδρείου της ΔΟΕ. Έγινε φανερή πλέον η ταύτιση ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ, ΠΑΣΟΚ - Νέα Δημοκρατία, που εξυπηρετούν και στηρίζουν τα ίδια συμφέροντα, την ίδια λογική για την παιδεία, για το σχολειό, για την κοινωνία.

Διαβάζοντας στο Διδασκαλικό Βήμα τα πεπραγμένα της ΔΟΕ ο κάθε συνάδελφος στο σχολειό του είναι σίγουρο ότι στην αρχή θα απορήσει, θα αναλογιστεί και στη συνέχεια σίγουρα θα αγανακτήσει και θα θυμώσει, γιατί η λογική, η αλήθεια και η συνέπεια, αλλά κυρίως η εντιμότητα, έχουν εγκαταλειφθεί από τους συνδικαλιστές της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Και αυτό γιατί η λογική, η αλήθεια, η συνέπεια και η εντιμότητα είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να οικοδομεί σωστά κανείς τη σχέση του με τον εαυτό του και τους άλλους ανθρώπους γύρω του, συναδέλφους. Και εσείς συνάδελφοι της πλειοψηφίας της ΔΟΕ έχετε χάσει εδώ και χρόνια αυτές τις αρχές.

Η σχέση σας με τους συναδέλφους είναι η χειρότερη και αυτό φαίνεται στις επισκέψεις σας στην επαρχία, που έρχονται να σας ακούσουν και να σας παρακολουθήσουν μόνο οι συνάδελφοι της δικής σας παράταξης. Οι αλήθειες σας είναι ψεύτικες, η λογική σας αγγίζει το παράλογο και η συνέπεια σας έχει κομματικό παραταξιακό χαρακτήρα.

Αλήθεια για ποια πεπραγμένα μιλάτε; Ελάτε στο σχολειό να δείτε και να ακούσετε τι πιστεύει ο δάσκαλος και η δασκάλα της τάξης και της κιμωλίας. Ο δάσκαλος που αντιμετωπίζει καθημερινά τον διευθυντή, τον σχολικό σύμβουλο, τον προϊστάμενο, ελάτε να ακούσετε τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς των μαθητών, που καθημερινά βιώνουν την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης ως μορφή και ως λειτουργία.

Ελάτε εκεί να μιλήσετε για τα πεπραγμένα σας και όχι εδώ μπροστά στα ιλουστρασιόν πανό σας, γιατί τα δικά μας είναι τα άλλα πανό πίσω από αυτές τις ακριβές ανθοστήλες. Ελάτε εκεί στο σχολειό να πείτε στο συνάδελφο για τους αγώνες και τις απεργίες που δεν κάνατε, να του πείτε για τις στημένες και ξεπουλημένες απεργίες που κηρύξατε.

Ελάτε να τον πείσετε ότι το καθηκοντολογία και η αξιολόγηση δεν έχουν ψηφιστεί και δεν πρόκειται να εφαρμοστούν, αλλά απλώς ότι είναι κινδυνολογία των ΚΙΝΗΣΕΩΝ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ. Ελάτε να του πείτε για την άποψη που δεν έχετε, για το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, των αναλυτικών προγραμμάτων, των βιβλίων και να ψάξετε μαζί του για τις καταργημένες τάξεις υποδοχής.

Ελάτε να χαρείτε μαζί με τους συναδέλφους εκεί το νέο σχολείο, το σχολείο του μέλλοντος, το ολοήμερο σχολείο όπως εσείς το ονομάζετε. Ελάτε να γνωρίσετε ότι υπάρχουν ειδικά σχολεία και τμήματα ένταξης, γιατί τα έχετε ξεχάσει.

Ελάτε να πιείτε μαζί με τους συναδέλφους και να σας κεράσουν με τα χρήματα που έχουνε, που τους έχουνε μείνει και τα οποία εσείς με τις ενέργειές σας και τους αγώνες σας κερδίσατε. Με το νέο μισθολόγιο, με το επίδομα, με τα 176 ευρώ, αλλά κυρίως ελάτε να νιώσετε την αγωνία, την ανασφάλεια, το άγχος και την ομηρία του ωρομίσθιου, του αναπληρωτή, του συμβασιούχου.

Ελάτε και τότε πραγματικά να μας πείτε αν πράγματι υπάρχουν πεπραγμένα της ΔΟΕ για την χρονιά 2003-2004. Βλέπετε τελικά παρατηρούμε, αναλύουμε και συνθέτουμε διαφορετικά την πραγματικότητα, αλλά κυρίως ζούμε και βιώνουμε διαφορετικά το σχολειό, την τάξη, τον μαθητή.

Εμείς οι κακοπληρωμένοι δάσκαλοι της τάξης, της κιμωλίας και των δρόμων από σας τους καλοπληρωμένους από ότι εδώ ακούστηκε συνδικαλιστές των γραφείων, των κινητών, των φαξ και των e-mail, συνάδελφοι της πλειοψηφίας της ΔΟΕ ως εκπαιδευτικοί δεν ζητάμε απλώς πολλά, τα θέλουμε όλα και μπορούμε να τα πετύχουμε αν στηριχθούμε στις αρχές της συλλογικότητας, της συμμετοχής, της αλληλεγγύης και του αγώνα. Και εσείς αυτές τις αρχές θα πρέπει να υπηρετείτε.

Εμείς των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ το ξέρετε ότι είμαστε μαχητές. Να είστε, λοιπόν, σίγουροι ότι στο μέλλον θα είμαστε και νικητές. Ευχαριστώ.

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Σ. ΒΟΛΤΣΗΣ: (Έδεσσας)

Φίλοι και φίλες, αδειανά μου έδρανα, το νεοφιλελεύθερο πάρτι, που θέλει να σπρώξει την παιδεία στο χορό της εμπορευματοποίησης, ήδη ξεκινάει.

Με ούριο άνεμο στα πανιά της, την πρόταση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ για τη μεταφορά δημόσιων πόρων στα ιδιωτικά ταμεία, μέσω της καθιέρωσης του συστήματος των κουπονιών στην εκπαίδευση.

Εναρκτήριο λάκτισμα υπήρξε η απόφαση - οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναγνώριση των πτυχίων των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών.

Βέβαια όλοι γνωρίσαμε στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας και είχαμε δει διακηρύξεις που μίλαγαν για μη κρατικά πανεπιστήμια, για τη συγχώνευση του Υπουργείου Παιδείας, στο Υπουργείο Εργασίας, οδηγώντας στην πλήρη υπαγωγή και ομηρεία της παιδείας στις ανάγκες της αγοράς.

Αν συνυπολογίσουμε και την ανασφάλιστη εργασία των νέων, τότε ομολογουμένως μπορούμε να μιλάμε για μια γενικευμένη νεοφιλελεύθερη επίθεση στο χώρο της παιδείας και των εργασιακών μας σχέσεων.

Είναι η προίκα που καλείται να διαχειριστεί και άρχισε ήδη να διαχειρίζεται η νέα κυβέρνηση με το Προεδρικό Διάταγμα για τους συμβασιούχους, που εξαιρεί τους εκπαιδευτικούς για να επιβεβαιωθεί με τον καλύτερο τρόπο ότι όταν ο νεοφιλελεύθερος δικομματισμός θριαμβεύει, τότε αλίμονο για την παιδεία και τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Μέχρι και ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μπαμπινιώτης, είπε πλέον ότι η ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης είναι προ των πυλών. Για να συμπληρώσουμε εμείς, συμπαρασύροντας σε αυτή την ιδιωτικοποίηση και την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Προπομπός βέβαια της γενικευμένης αυτής νεοφιλελεύθερης επίθεσης ήταν η θεσμοθέτηση από την προηγούμενη κυβέρνηση της μερικής απασχόλησης, που σε συνδυασμό με την καθιέρωση του ενιαίου μισθολογίου, συνιστούν ένα πακέτο βαθιών αντιδραστικών αλλαγών, με στόχο την υποβάθμιση της παιδείας και των εκπαιδευτικών.

Όταν η ΠΑΣΚ, η διοίκηση της ΔΟΕ, όχι μόνο αδυνατούσε, αλλά και αδυνατεί να δει την πολιτική πραγματικότητα, αλλά πολύ περισσότερο όταν έστεκε αρωγός στις προσπάθειες της προηγούμενης κυβέρνησης, να χτυπήσει τις εργασιακές σχέσεις, να επιβάλλει μια καρικατούρα ενός ενιαίου μισθολογίου και να επιβάλλει μια ωραιοποιημένη εικόνα για το ολοήμερο, τότε δεν μπορείς ούτε να καλέσεις τον κόσμο σε αγώνες, ούτε να τους διαχειριστείς, αλλά πολύ περισσότερο να δώσεις μια νέα πνοή στους αγώνες, μέσα στις σημερινές συνθήκες.

Δεν ήταν μήπως η ΔΟΕ που ανερυθρίαστα, αντί να ζητήσει ουσιαστικές αυξήσεις για τις δαπάνες, μας παρέπεμπε προεκλογικά τότε και μας έλεγε ότι τις νέες αυξήσεις θα σας τις δώσει το ενιαίο μισθολόγιο; Ή μήπως δεν ήταν η ΔΟΕ, τότε που χρησιμοποίησε εκείνο το επίδομα των 176 ευρώ, σαν ένα μέσο αποπροσανατολισμού, τελικά για να μείνουμε στον άσο, ούτε τα 176 ευρώ ούτε ένα ενιαίου μισθολόγιο που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές μας ανάγκες.

Αλλά μήπως δε νιώσαμε το συνδικαλιστικό μηχανισμό να χρησιμοποιείται στο πλάι του επικοινωνιακού επιτελείου της προηγούμενης κυβέρνησης, ώστε το ολοήμερο να εμφανιστεί σαν μια ωραιοποιημένη κατάσταση και μέσα από εκεί να γίνει ο πολιορκητικός κριός των νέων εργασιακών σχέσεων, που μπήκαν κατά στρατιές οι ωρομίσθιοι;

Όσοι από εμάς αντιτάξαμε μια άλλη λογική και ένα διαφορετικό προβληματισμό, χαρακτηριστήκαμε μηδενιστές, γελοίοι, εξωπραγματικοί στην καλύτερη περίπτωση, στη χειρότερη προσπάθησαν να μας φράξουν και το λόγο στις προγραμματισμένες από το Υπουργείο ημερίδες που αφορούσαν το ολοήμερο.

Η συνδικαλιστική ηγεσία της ΔΟΕ παρακολούθησε απαθής τις κυβερνητικές επιλογές, βλέποντας να καταργούνται τάξεις υποδοχής και τμήματα ένταξης, να προσλαμβάνονται ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί, χιλιάδες ωρομίσθιοι, με ένα εργασιακό καθεστώς ανασφάλιστο.

Τι έκανε άραγε η ΔΟΕ στην κατεύθυνση να εντάξει όλους αυτούς τους συναδέλφους; Τελειώνοντας θα έλεγα το εξής. Όταν αποδέχεσαι τις στρατηγικές επιλογές των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που θέλουν την παιδεία να οδηγηθεί σαν νέα Ιφιγένεια, στους σχεδιασμούς της ανεξέλεγκτης αγοράς, τότε το περιεχόμενο των αγώνων γίνεται και συντεχνιακό και δήθεν ρεαλιστικό, δίχως να αμφισβητεί αυτές τις στρατηγικές επιλογές.

Σπέρνει τότε μόνο την απογοήτευση και την ηττοπάθεια. Θα έλεγα, απευθυνόμενος στις πτέρυγες από δεξιά μου, να βγουν πλέον από τους μονόδρομους, θα έλεγα ότι πρέπει να βγούμε από το δρόμο της μονόδρομης αλήθειας και να βγούμε επιτέλους στο ξέφωτο της ενότητας και της σύνθεσης, γιατί αυτό είναι απαίτηση της λαϊκής βάσης.

Τελειώνοντας θα έλεγα το εξής. Στις μεταλλαγμένες επιλογές της ΔΟΕ, ένα μόνο αξίζει, η αμετάλλαχτη καταψήφιση των πεπραγμένων της. Ευχαριστώ πολύ.

Μ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ: («Η Πρόοδος» Πειραιά)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας έχει να αντιπαλέψει πάρα πολλά ζητήματα τα οποία έχουν τεθεί στις τελευταίες πέντε Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου. Ο Σύλλογος ο δικός μας, Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά «Η ΠΡΟΟΔΟΣ», έχει αξιοποιήσει όλες αυτές τις θέσεις που κατατέθηκαν στις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου, τις κωδικοποίησε και τις κατέθεσε.

Μία απ' αυτές που είναι και η πιο καίρια που συζητιέται σήμερα στη διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, είναι και το ζήτημα των ωρομισθίων και των αναπληρωτών. Ξεκάθαρα συνάδελφοι, με τους ωρομίσθιους και τους αναπληρωτές δεν πρέπει να παίζει κανένας. Κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων και αύξηση οργανικών θέσεων ούτως ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε τις πραγματικές ανάγκες των συναδέλφων. Και αν λύσουμε ως Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας αυτό το ζήτημα, δεν θα έχουμε ανάγκη οι συνάδελφοι μας να μπουν στα Συνδικάτα κάτω από τέτοιες άθλιες εργασιακές συνθήκες απασχολησιμότητας.

Ένα από τα κρίσιμα ζητήματα που θα απασχολήσει έντονα τον κλάδο είναι και το ζήτημα της Ειδικής Αγωγής. Αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής. Ακούστε συνάδελφοι: Ήταν μια πραγματικότητα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από το 1993 είχε αποκτήσει την αντιδημοκρατική και αντί κοινοβουλευτική νοοτροπία να μην καλεί ποτέ σε διάλογο όταν έβγαζε σχέδια νόμου, τις Ομοσπονδίες, τα Συνδικάτα και τους επιστημονικούς Συλλόγους. Αυτό έκανε και με το νόμο 2817 και με το νόμο 2525 και με το νόμο 3194.

Βλέπω ότι μέσα στην προσπάθεια του ο Πρόεδρος της ΔΟΕ να επαναπροσδιορίσει τη στάση της ΠΑΣΚ, αλλά και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας σε σχέση με αυτά τα ζητήματα, είπε μισές αλήθειες. Όταν πήγαινε ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, **κλήθηκε** από τον Συνασπισμό της Αριστεράς, της Οικολογίας και των Κινημάτων και μάλιστα με πρόταση του Συνασπισμού είχαν κληθεί η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας και η ΟΛΜΕ και είχα επικοινωνήσει την παραμονή με τον Πρόεδρο που βρισκόταν στο Αγρίνιο.

Γι' αυτό και το Συνδικάτο που είχε όλες εκείνες τις δυνατότητες να είναι μέσα στην πληροφόρηση πρέπει να ασκήσει τέτοιες πιέσεις και προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ούτως ώστε να βρίσκεται σε έναν διαρκή διάλογο και να μπορεί να αναπτύξει μέσα στο νομοθετικό Σώμα της Βουλής τις θέσεις των Συνδικάτων.

Τα θέματα είναι πολλά και οι ιεραρχήσεις που έχει θέσει η Ομοσπονδία ή οι συνδικαλιστικές κινήσεις δεν μπορούν να τ' αγκαλιάσουν όλα και υπάρχει μια σχέση, μια αντίληψη και στους τοπικούς Συλλόγους αλλά και εδώ μέσα, να κωδικοποιούνται και να συνθηματοποιούνται σοβαρά ζητήματα και ο καθένας να κοιτάζει την ειδικότητα του ή τον κλάδο του. Γι' αυτό και στο ζήτημα της Ειδικής Αγωγής ορθώς τέθηκε και από τον Πανελλήνιο Επιστημονικό Σύλλογο Ειδικής Αγωγής και από παρατάξεις εδώ μέσα να **καταργηθεί άμεσα ο νόμος που εισήγαγε** την αποσπασματικοποίηση, την κατηγοριοποίηση και στα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και στους εκπαιδευτικούς.

Δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι να υπάρχουν εκπαιδευτικοί πολλών ταχυτήτων. Να έρχεται να καταργεί την προϋπηρεσία και να λέει ότι όσοι έχουν από ένα τμήμα εκπαιδευτικής και κοινωνικής πολιτικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θα χρίζονται εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και μάλιστα Ειδικής Αγωγής ή να έρχονται και να προτάσσονται αυτοί που παίρνουν πτυχίο από το Πανεπιστήμιο του Βόλου, να μπαίνουν μπροστά με ανθρώπους που δεν έχουν ούτε παιδαγωγική κατάρτιση ούτε κατάρτιση εξειδίκευσης στην Ειδική Αγωγή, να μπαίνουν μπροστά και μάλιστα να μετατίθενται, να αποσπώνται πάντα αυτοί και να πηγαίνει ένα εργασιακό δικαίωμα που έχει να κάνει με την προϋπηρεσία, να πηγαίνει στην άκρη.

Δεν είναι δυνατό με τον 3194 να μην καταργείται το

Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Ειδικού Προσωπικού και το ΥΣΕΕΠ και το ΠΥΣΕΕΠ και να τεμαχίζουν τον κλάδο. Δεν είναι δυνατόν να αναπτύσσεται ο ρατσισμός και να μιλάμε για παιδιά χαρισματικά και έξυπνα και να εισάγουμε τις θεωρίες του ρατσισμού, των διακρίσεων για νοητικές δυνατότητες και να υιοθετούνται από νόμους του ελληνικού κράτους που έρχονται σε αντίθεση με το σύνταγμα που θέλει την ισότητα στα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα.

Έφτασε η ώρα ο κλάδος να αφήσει στην άκρη τους πολιτικαντισμούς και τα επιμέρους και να δει με μια άλλη οπτική γωνία τα πράγματα. Είμαι βέβαιος ότι μπορούμε αυτό να το πετύχουμε. Μπορεί η σημερινή Γενική Συνέλευση να είχε ξεφύγει από τη δημοκρατική της λειτουργία και το δημοκρατικό της πλαίσιο με ευθύνες μάλιστα ανθρώπων που θέλουν να είναι η πρωτοπορία στον κλάδο. Πρωτοπορίες δεν υπάρχουν συνάδελφοι σε τέτοιες εποχές, όπου κυριαρχεί το χάος.

Σήμερα υπάρχει διάλογος, συμμετοχή, αγώνας. Ενότητα στα λόγια δεν μπορεί να υπάρξει. Ενότητα μπορεί να υπάρξει σε μια προοπτική όπου οι κοινωνίες πρέπει να πάνε μπροστά. Ευχαριστώ.

Ν. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ: (Καλλιθέας-Μοσχάτου)

Να αναφερθώ λίγο στη συνάδελφισσα της Αριστεράς πτέρυγας. Το ξέρουμε ότι είστε οι πρωτοπόροι και οι μοναδικοί εκφραστές της εργατικής τάξης της χώρας μας. Αυτό είναι δεδομένο, είναι η μοναδική αλήθεια!!

Με δεδομένο το μοναχικό δρόμο που διαλέξατε στα Κινήματα ενάντια της παγκοσμιοποίησης, πρωτοπορείτε και είστε και πρωτοπόροι του Παγκόσμιου Εργατικού Κινήματος !! Τι άλλο θέλετε; Να σας χειροκροτήσουμε!! Μην στενοχωριέστε.

Η αλήθεια είναι ότι το σχολείο αλλάζει. Το σχολείο της χρηματοδότησης, των ευέλικτων μορφών εργασίας, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, της έλλειψης κάθε παιδαγωγικής αρχής. Μόνο που αλλάξει, αλλά σε ποια κατεύθυνση;

Το είχα πει κι άλλη φορά ότι ο κ. Πρόεδρος του Δ.Σ. έλεγε μέχρι το Νοέμβριο ότι το ολοήμερο σχολείο είναι σε σωστή κατεύθυνση. Αυτό το σχολείο που αλλάζει είναι σε σωστή κατεύθυνση. Θα συνεχίζει να αλλάζει. Το θέμα είναι πώς θα το βλέπουμε εμείς. Ποια μάτια; Και φυσικά μεγάλη ευθύνη έχουν οι δυο μεγάλες παρατάξεις. Από τα μάτια της κυβέρνησης ή της αντιπολίτευσης ή την πραγματικότητα και όπως είναι;

Γραμματέα και εισηγητή της πρότασης, κάναμε μία ημερίδα σαν ΔΟΕ για τον Γλυνό που είχε όραμα για την εκπαίδευση. Διακρίνω ότι εμάς μας λείπει, μάλλον δεν έχουμε καθόλου άρωμα από αυτό το όραμα του Γλυνού. Με πολύ μεγάλη ευκολία καθόμαστε, προχειρότητες που μπήκαν σε μία νύχτα μέσα στο σχολείο, είτε αυτό λέγεται Πληροφορική, είτε λέγεται Ολυμπιακή Παιδεία, είτε λέγεται Φυσική Αγωγή στα Νηπιαγωγεία, ερχόμαστε τώρα να τα νομιμοποιήσουμε.

Δεν μπορεί λοιπόν σαν δάσκαλοι να μην ξέρουμε τι σχολείο θέλουμε. Δεν μπορώ να φανταστώ ποιος ο λόγος της συνέχισης του προγράμματος της Ολυμπιακής Παιδείας. Δεν μπορώ να το καταλάβω. Κατάργηση της Μουσικής φέτος για να βάλουμε Ολυμπιακή Παιδεία.

Δεν μπορώ να φανταστώ αν έχουμε αποφασίσει, δεν ξέρω αν έχουμε αποφασίσει ότι η Πληροφορική πρέπει να είναι ξεχωριστό μάθημα, όχι εργαλείο για να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε τη γνώση, όχι να μπορέσουμε να δούμε το παιδαγωγικό υλικό ηλεκτρονικής μορφής που αναπτύσσεται, αλλά ξεχωριστό μάθημα και το πρόβλημα μας είναι ποιος θα το διδάξει.

Από πού και ως πού δηλαδή πρέπει να ξεκινήσουμε ένα πρόγραμμα από την Α' Δημοτικού να μάθουμε το Word, το Excel, το Power Point κλπ. Αυτό είναι Πληροφορική στα σχολεία; Αυτό είναι η πραγματικότητα;

Μελέτη στο ολοήμερο σχολείο. Δέκα ώρες ζήτησαν από τον Υπουργό. Συνάδελφοι, είναι δυνατόν να έχουμε παιδιά μέχρι το μεσημέρι στο σχολείο και να λέμε ότι θέλουμε και 2 ώρες να διαβάσουμε και 3 ώρες Αγγλικά και 2 ώρες Πληροφορική; Μέχρι στις 16:00 μόνο σε ένα θρανίο; Ποια παιδαγωγική αρχή τα δείχνει αυτά;

Τρίτον, Φυσική Αγωγή στο Νηπιαγωγείο. Το σκεφθήκαμε όταν το βάλαμε; Είναι 4 σημεία που πραγματικά δηλαδή βλέπω ότι δεν υπάρχει όραμα και δεν ξέρουμε τι σχολείο θέλουμε τελικά. Απλά κάτω από πιέσεις διάφορες εργαζόμενων μπορεί να υποκύψουμε και να λέμε «ναι συνέχιση, ναι στο ολοήμερο, ναι από δω, ναι από κει» και ούτε καθεξής. Ευχαριστώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΟΥΣΟΥΛΗΣ: (Νέας Σμύρνης)

Η φετινή χρονιά φαίνεται να είναι καθοριστική για τη φυσιογνωμία του δημόσιου σχολείου και τους εκπαιδευτικούς ειδικότερα.

Ο θεσμός της ωρομίσθιας μπήκε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με πολιορκητικό κλοιό το ολοήμερο σχολείο. Η

αξιολόγηση φαίνεται ότι θα προχωρήσει. Οι εργασιακές σχέσεις δυσχαιρένονται, οι μισθοί περικόπτονται, το κίνητρο απόδοσης.

Με αυτή τη δυσχερή πραγματικότητα καλείται να αναμετρηθεί σήμερα ο συνδικαλισμός, καλείται να αναμετρηθεί με πολύ γρήγορους ρυθμούς, γιατί σε αυτούς τους ρυθμούς που προχωράει η ωρομίσθια, σε λίγα χρόνια οι ωρομίσθιοι θα αποτελούν την πλειοψηφία των εργαζομένων στις περισσότερες σχολικές μονάδες.

Τότε η διάσπαση του εκπαιδευτικού και οι εκπαιδευτικοί πολλών ταχυτήτων, θα είναι μη αναστρέψιμο γεγονός, που συνεπάγεται άρση της μονιμότητας. Τότε το συνδικαλιστικό κίνημα και να θέλει θα αδυνατίσει να παίξει το ρόλο της διαμόρφωσης της εκπαιδευτικής πολιτικής και η λειτουργία του σχολείου θα απορυθμίζεται διαρκώς.

Οι ευθύνες της ΔΟΕ όπως δείχνει σήμερα, είναι αμήχανη στις εξελίξεις και είναι μεγάλη η ευθύνη της. Τι να πρωτοθυμηθούμε συνάδελφοι, για τη δράση μέσα στη ΔΟΕ την προηγούμενη χρονιά.

Τρεις λέξεις λένε όλο το νόημα της κατάστασης που επικρατεί, αδράνεια, χαλαρότητα, κομματικοποίηση του οργάνου μας. Στους συλλόγους κάτω, υπήρχε η αίσθηση ότι πάνω στη ΔΟΕ λειτουργούν τραπεζάκια ξεχωριστά μέσα στο ήδη μεγάλο τραπέζι, με σκοπό όχι πια θέση στους συλλόγους κάτω, για το τι θα συνθέσουν και θα φέρουν προς τα κάτω, αλλά πώς θα φτάσει η θέση της παράταξης, κάθε δική μας αντίθεση πάνω σε αυτό.

Με αποτέλεσμα κάθε μέρα να παίρνουν οι σύλλογοι περισσότερες ανακοινώσεις παρατάξεων, παρά ανακοινώσεις - θέσεις της ΔΟΕ. Και στο τέλος μόνο συνάδελφοι εκεί που υπήρχαν ομάδες πίεσης, τότε η ΔΟΕ έπαιρνε χαλαρά κάποιες θέσεις, όπως είναι οι ωρομίσθιοι, όπως είναι το επίδομα Δ/ντών, όπως είναι το κίνητρο απόδοσης.

Να κόβονται δηλαδή βασικές αποδοχές μερίδας συναδέλφων και η ΔΟΕ «αγρόν ηγόραζε». Αν δεν πιστεύουμε συνάδελφοι αυτά για τα οποία **πρέπει να πιέσουμε,** τότε δε γίνεται τίποτα.

Από την αρχή της συνδικαλιστικής χρονιάς να θυμηθούμε να βγαίνει ο Πρόεδρος να λέει ότι το ολοήμερο σχολείο βαίνει σε καλή κατεύθυνση, έχουν πληρωθεί όλες οι θέσεις και να αλλάζει θέσεις μετά το Δεκέμβριο με τα προβλήματα, τους ωρομίσθιους κλπ.

Να θυμηθούμε την κατεύθυνση που έλεγε η Ομοσπονδία για το μισθολόγιο, ότι μας έχουν υποσχεθεί τα 176 ευρώ και θα μας τα δώσουν, έτσι κι αλλιώς μας τα έχουν υποσχεθεί και φτάνουμε στο τέλος να ζητάμε ακόμα και το υπόλοιπο που μας χρωστάνε, είναι γελοιοποίηση αυτό.

Οι διεκδικήσεις του κλάδου, όπως μπαίνουν από τη ΔΟΕ, μέσα στην ημερήσια διάταξη, βρίθουν γενικολογιών. Κάποια αόριστα αιτήματα, για δημιουργία κάποιων οργανικών θέσεων, ακούγεται κενό περιεχομένου, τη στιγμή που η Ομοσπονδία έπρεπε να έχει πλήρη και συγκεκριμένη εικόνα των πραγματικών αναγκών.

Γι' αυτό φτιάχτηκε το ΥΠΕΜ - ΔΟΕ, για να υπάρχουν πλήρεις, συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες θέσεις του κλάδου σε όλα τα ζητήματα, το φτιάξαμε, εννοείται με πολύ μεράκι και έχει καταντήσει ένας ακόμα αποστεωμένος μηχανισμός με ασφυκτικές παραταξιακές εναγκαλίσεις.

Ποιες έρευνες έχουν γίνει από το ΥΠΕΜ - ΔΟΕ, ποιες ανακοινώσεις, ποια πορίσματα για ποια ζητήματα που μας καίνε υπάρχουν αναλύσεις από τα όργανα;

Συνάδελφοι, ο απολογισμός των πεπραγμένων είναι γραμμένος με τη μορφή ημερολογίου χωρίς συνδικαλιστικές διαπιστώσεις. Η Αυτόνομη Παρέμβαση πιστεύει ότι για να αντιμετωπιστούν τα κρίσιμα αυτά προβλήματα, σε όλα τα επίπεδα, είναι αναγκαία μια άλλη εκπαιδευτική πολιτική, που θα στηρίζεται στην ευρύτερη δυνατή λαϊκή συμπαράταξη και θα κατευθύνεται από τα πορίσματα της επιστήμης, με στόχο την ποιοτική αναβάθμιση και ανανέωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΛΙΑΤΣΟΥ: (Αγρινίου - Θέρμου)

Η φετινή χρονιά συνάδελφοι, με όλα όσα έφερε μαζί της, ωρομίσθιους, αξιολόγηση προ των πυλών, αμφισβήτηση της μόνιμης και σταθερής εργασίας, ελαστικοποίηση ωραρίου και ένταση της λιτότητας και του αυταρχισμού, δεν μπορεί παρά να ψύλλιασε και τους πιο αδαείς, σχετικά με τα μέτρα που παίρνουν και για το τι θέλουν να πετύχουν, τι αλλαγές τις εργασιακές μας σχέσεις και ποιο είναι το σχολείο και ο εκπαιδευτικός που οραματίζονται.

Τη φετινή χρονιά συνάδελφοι, με όσους αγώνες ξεκινήσανε κάτω από την πίεση των προβλημάτων, το βασανιστικό ερώτημα «μπορούν» και ποιοι αγώνες να φέρουν αποτέλεσμα ξανά τέθηκε και η συζήτηση για το τι συνδικαλιστικό κίνημα θέλουμε, καλό είναι να ξανά ανοίξει.

Θα παρατηρήσουμε λοιπόν συνάδελφοι πως παρόλο που η επίθεση σήμερα είναι όλο και πιο σφαιρική, πολύμορφη και πολυεπίπεδη το συνδικαλιστικό κίνημα με όλο και πιο κλαδικό χαρακτήρα αιτημάτων, κατακερματισμένο και αμήχανο παρακολουθεί αμυνόμενο τις εξελίξεις.

Κι ενώ οι παρεμβάσεις του, χωρίς να περιφρονεί το επίκαιρο αλλά συνδυάζοντας το με το πλατύτερο και το στρα-

τηγικό θα έπρεπε να καταδείχνει τις αιτίες που γεννούν τα προβλήματα, προβλέποντας, συνθέτοντας και συσπειρώνοντας όλο και μεγαλύτερη τμήματα εργαζομένων, η απάντηση που δίνει είναι αμυντική, μονομερής γι' αυτό και αδύναμη.

Μπορεί η ΔΟΕ των παρατάξεων και όχι των συλλόγων, να αλλάξει τα πράγματα; Μπορεί ο εκπαιδευτικός κόσμος, χωρισμένος σε δασκάλους - καθηγητές - τριτοβάθμια να δώσει τη λύση;

Μπορούμε σύντροφοι μου της αριστεράς, κομμένοι στα 2, τα 3, στα 5 κι εμείς να εμπνεύσουμε ώστε να έρθει η κάθαρση; Δε χρειάζεται σήμερα ενιαίος πανεκπαιδευτικός αγώνας με δημοκρατικές διαδικασίες, πολιτική ευρυχωρία, με παράλληλη ενδυνάμωση των Γενικών Συνελεύσεων; Δύσκολο θα πείτε, αλλά γίνεται.

Δε χρειάζεται σήμερα συνθετική λογική στη ΔΟΕ, ώστε εποικοδομητικά να δοθούν λύσεις στα προβλήματα που είναι κοινά για όλους μας; Δύσκολο θα πείτε, αλλά γίνεται.

Δε χρειάζεται σήμερα κινηματική ενότητα στη δράση της αριστεράς, χωρίς «φόβο και πάθος», γιατί κανείς δεν μπορεί μόνος του, χρειάζονται πολλοί. Δεν ήταν λίγες οι φορές σύντροφοι που η Αριστερά έχανε «τη στιγμή που περνά και χάνεται» για να πάρει πρωτοβουλίες και να πάει τα πράγματα παραπέρα.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που το κίνημα δεν περίμενε την Αριστερά να ανάψει πράσινο για να περάσει από απέναντι. Είμαστε πάλι σύντροφοι μου σε δύσκολους καιρούς και αν δεν το αντιληφθούμε όσοι ακόμα ελπίζουν ή θα μας προσπεράσουν όλους, άλλους σήμερα, άλλους αύριο και θα περάσουν απέναντι ή θα πάνε στα σπίτια τους καταδικάζοντας μας να έχουμε μοναδικό κέρδος την κεφαλαιοποίηση της «μοναδικής» αγωνιστικότητας του καθενός μας.

Δύσκολο θα πείτε. Ναι. Αλλά η σκέψη σε όλα τα επίπεδα της ενότητας, όταν δεν αποτελεί αποτέλεσμα στενής παραταξιακής λογικής και μοίρασμα θέσεων και συνοδεύεται από δουλειά, σχέδιο και δεσμεύσεις, τότε μόνο μπορεί να δώσει και αποτελέσματα και να φέρει καλύτερες μέρες και στο συνδικαλιστικό μας κίνημα.

Ν.ΦΑΡΑΟΣ: (Ζακύνθου)

Συνάδελφε Πρόεδρε της Συνέλευσης, αγαπητοί συνάδελφοι, ύστερα από το κλίμα του πανηγυρικού και από όσα ακούστηκαν προηγουμένως πραγματικά και μιλώντας σε άδεια καθίσματα καταλαβαίνει κανείς ότι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, άρα είμαστε υποχρεωμένοι να πούμε κάποιες σκέψεις μας και κάποιες ανησυχίες μας, είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι στους συναδέλφους που μας έστειλαν μέχρι εδώ να εκφράσουμε τις ανησυχίες τους και να πούμε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας κάποιες σκέψεις που μας βασανίζουν όλους εμάς τους εκπαιδευτικούς που βρισκόμαστε και παλεύουμε μέσα στην τάξη.

Όταν καλούμαστε, συνάδελφοι, να κρίνουμε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας και έχουμε από το Διδασκαλικό Βήμα μία καταγραφή των πεπραγμένων δεν είναι εύκολο κανείς να τα απορρίψει αυτά που γίνηκαν. Αυτά που έγιναν είναι θετικά, αλλά το θέμα για μας, συνάδελφοι, είναι τι έπρεπε να είχε γίνει και τι δεν έγινε.

Το θέμα για μας ακόμα είναι πως λειτουργεί η Ομοσπονδία, το Διοικητικό Συμβούλιο όλο, πως λειτουργούν οι 11 συνάδελφοι εκεί μέσα, τι προτάσεις γινήκανε και απορρίφθηκαν και γιατί απορρίφθηκαν, πως γίνεται η σύνθεση των προτάσεων.

Όλα αυτά για να μπορεί να αξιολογήσει κανείς την δράση ενός Διοικητικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας στη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε. Ένα είναι αυτό. Δεν το έχουμε αυτό ως δεδομένο, γι' αυτό δεν μπορεί κανείς να αξιολογήσει έτσι με επάρκεια και εγκυρότητα τη δράση της Ομοσπονδίας.

Ένα δεύτερο είναι σε τι πλαίσιο κινήθηκε η Ομοσπονδία τη χρονιά που πέρασε. Είναι σε όλους γνωστό, συνάδελφοι, ότι εδώ και 10-15 περίπου χρόνια δέχονται μια επίθεση, παγκοσμίως βέβαια, από το παγκόσμιο καπιταλιστικό κεφάλαιο όλες οι ελευθερίες και η εκπαίδευση, επειδή θεωρείται προνομιακός χώρος για την ιδιωτική πρωτοβουλία, επίσης δέχεται μία επίθεση έτσι και θέλει να διεισδύσει το κεφάλαιο μέσα στην εκπαίδευση, θεωρώντας προνομιακό χώρο για να αναπτύξει δραστηριότητες.

Η Ομοσπονδία βέβαια εξήγγειλε κάποιες αγωνιστικές κινητοποιήσεις, κάποιες **στάσεις** εργασίας για τους ωρομίσθιους, λες και το θέμα το τεράστιο της ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και της καθιέρωσης της ωρομίσθιας στα σχολειά είναι τόσο μικρό που κρίνεται με μία τρίωρη στάση. Άσε που η τρίωρη στάση ως πρακτική δημιουργεί μηχανισμούς απεργοσπασίας και εθίζονται πολλοί συνάδελφοι στο να μην συμμετέχουν σε αγώνες.

Θα προτιμούσαμε, συνάδελφοι, το πανό της Ομοσπονδίας μονίμως στις Συνελεύσεις μας να είχε την εξής επιγραφή: δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους χωρίς αποκλεισμούς. Βέβαια όχι ότι διαφωνούμε με αυτά που λέει το πανό εκεί, αλλά αυτά είναι εκπτώσεις, γιατί ξεχάσαμε συνάδελφοι ότι η δημόσια δωρεάν παιδεία δεν υπάρχει πλέ-

ον και οι έννοιες που ήθελα εξαρχής να βάλω είναι έννοιες, τρεις βασικές.

Είναι συγχρηματοδότηση, κάτι που συμβαίνει στα σχολειά μας σήμερα, είναι περιορισμός δικαιωμάτων και η τρίτη έννοια είναι ωρομίσθια. Δηλαδή έχουν εισαχθεί μέσα στην δημόσια εκπαίδευση τρία βασικά πράγματα, τρεις βασικές έννοιες, που δεν τις είχαμε νωρίτερα. Έτσι, λοιπόν, κάθε χρόνο ξεκινάμε από διαφορετικό σκαλοπάτι, από χαμηλότερο, να διεκδικούμε έχοντας χάσει ένα μεγάλο ποσοστό από εκείνα που είχαμε κερδίσει κάποτε.

Ήθελα να πω, λοιπόν, ό,τι μπορεί κανείς να πει στον λίγο χρόνο που του απομένει, ότι άκουσα τον Πρόεδρο της Συνέλευσης στην ομιλία του προηγουμένως, πραγματικά και τον καλωσορίζω ξανά στον αγώνα. Άκουσα τον Πρόεδρο της Συνέλευσης που εκπροσωπεί βέβαια την ΠΑΣΚ να υπερθεματίζει σε αγωνιστικότητα και σε φρασεολογία αριστερή, μου θύμισε εποχές του '80.

Τον καλωσορίζουμε, λοιπόν, στον αγώνα γιατί πέρυσι πάλι εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ εκφώνησε τον πανηγυρικό, αλλά είχε εντελώς άλλο περιεχόμενο και άλλο ύφος. Ήθελα να πω ακόμα, συνάδελφοι, στο λίγο χρόνο που μου απομένει ότι ο αγώνας σαφώς είναι ταξικός.

Ο αγώνας πρέπει να ξεκινήσει από την εκπαίδευση με ταξικό προσανατολισμό, ο αγώνας πρέπει να συνδεθεί με τον κοινωνικό αγώνα και τον εργατικό αγώνα, αλλά πιστεύω συνάδελφοι ότι πρέπει να γίνει μέσα από τα συνδικάτα.

Ειλικρινά θέλω να πει κάποιος συνάδελφος αντιπρόσωπος, που αναγνωρίζω την ειλικρίνεια συνάδελφοι της επίλυσης προβλημάτων και της αγωνίας που έχουμε κάποιοι για επίλυση προβλημάτων, εάν μπορούμε έξω από τα συνδικάτα τα θεσμοθετημένα να κερδίσουμε κάτι. Θέλουμε να κερδίσουμε κάτι; Θέλουμε να κερδίσουμε μία άλλη παιδεία για το λαό; Μέσα από τα συνδικάτα συνάδελφοι, να αλλάξουμε συσχετισμούς. Ευχαριστώ.

Β. ΜΑΥΡΕΛΟΣ: (Γλυφάδας, Βάρης, Βουλιαγμένης, Βούλας)

Στο συνάδελφο και φίλο προλαλήσαντα θα του πούμε ότι, έτσι σαν σύντομο σχόλιο ότι δεν είναι ότι δεν δουλεύουμε στα ίδια σχολεία το πρόβλημα που βλέπουμε, όπως βλέπουμε τα πράγματα, είναι ότι βλέπουμε διαφορετικά και αναλύουμε την πραγματικότητα. Αυτό για τα πέτρινα, τα τσιμεντένια κτλ. Είναι θέμα πως βλέπουμε την πραγματικότητα αυτό λέω.

Η σημερινή Γενική Συνέλευση, η 73η Γενική Συνέλευση του Κλάδου γίνεται σε μία περίοδο πολύ κρίσιμη και για την πορεία της ανθρωπότητας, της χώρας και δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητη αυτή η εικόνα του κλάδου όπως διαμορφώθηκε τον τελευταίο χρόνο από όσα συντελούνται στο ευρύτερο πεδίο του παγκοσμιοποιημένου, νεοφιλελεύθερης εκδοχής, καπιταλισμού.

Ζούμε σε μια εποχή κρίσης και παρακμής των κεφαλαιοκρατικών κοινωνιών, σε μια εποχή ήττας του εργατικού κινήματος, σε καιρούς αντεπανάστασης. Η ελληνική κοινωνία έχει οπισθοχωρήσει ιδεολογικά και πολιτικά. Το 85% περίπου ψηφίζει τα δύο κόμματα της αστικής τάξης. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και συνολικά οι ιδεολογικοί μηχανισμοί του κράτους διαμορφώνουν παθητικούς, αδιάφορους και ατομιστές πολίτες, που διαποτίζονται όλο και περισσότερο με συντηρητικές, αντιδραστικές ιδεολογίες.

Δυστυχώς η τάση της ιδεολογικής και πολιτικής ενσωμάτωσης είναι σήμερα κυρίαρχη. Σκιαγραφώντας την πραγματικότητα δίνουμε τρία στοιχεία. Πρώτον: διακρίνουμε μια εξόρμηση του κεφαλαίου για παγκόσμια κυριαρχία, το δεύτερο στοιχείο ότι γίνονται πόλεμοι ιμπεριαλιστικοί με στόχο την οικονομική εκμετάλλευση των λαών κυρίως του Τρίτου Κόσμου, ο έλεγχος των πρώτων υλών, των βασικών πηγών ενέργειας και των γεωγραφικών περιοχών στρατηγικής σημασίας.

Παράλληλα όμως έχει αρχίσει την προηγούμενη δεκαετία και εξελίσσεται ένας γενικευμένος πόλεμος ενάντια στις δυνάμεις της εργασίας, με κατακρήμνιση του κοινωνικού κράτους, απορύθμιση της αγοράς εργασίας, ελαστικοποίηση των σχέσεων, εποχιακή προσωρινή μερική απασχόληση, υποτιμολόγηση της αξίας της εργατικής δύναμης και τέλος υπερεκμετάλλευση.

Στο χώρο μας όλα αυτά μεταφράζονται σε μετατροπή της πορείας σε εκπαίδευση - κατάρτιση απασχολήσιμων μονάδων με παράλληλη αφυδάτωση από όποιο ανθρωπιστικό περιεχόμενο είχε μέχρι σήμερα η εκπαίδευση και η επιλογή των κυρίαρχων αξιών και ιδεολογίας.

Τέλος, στο κομμάτι του πολιτισμού που το αφήνουμε έξω, γιατί είναι ένα κομμάτι που διαμορφώνει συνειδήσεις, κυριαρχούν τα υποκατάστατα της υποκουλτούρας, οι έκδοτες μορφές παρακμής, με προφανή στόχο την αισθητική αλλά και την ιδεολογική αλλοτρίωση του κόσμου.

Όμως αυτή είναι η μια πλευρά της πραγματικότητας. Παράλληλα στο εσωτερικό των σημερινών κοινωνιών αναπτύσσονται και νέες δυνάμεις που αναζητούν διέξοδο.

Η κρίση του σημερινού κόσμου γεννά την αντίρροπη τάση, την αντίσταση, την ανατροπή, την υπέρβαση με κοινωνικούς κινηματικούς όρους αυτής της βάρβαρης κεφαλαιοκρατικής κοινωνίας.

Τα σημερινά κινήματα, ειδικά της τελευταίας πενταετίας, κινήματα αμφισβήτησης αυτού του κόσμου, του καλύτερου των δυνατών κόσμων όπως μας λένε οι θεωρητικοί αυτού του κόσμου, αντινεοφιλελεύθερα, αντιπολεμικά, αντικαπιταλιστικά, αποτελούν τα φωσφορικά σήματα, τα σημάδια που δημιουργούν μια εύλογη ρεαλιστική αισιοδοξία.

Η πολυμορφία, η αντιφατικότητα και οι ατέλειες τους είναι όχι δεδομένες απλά αλλά και εξ ορισμού αντικοινωνικές. Το ζητούμενο και απευθύνομαι στους συντρόφους της ίδιας όχθης, της απέναντι όχθης της βαρβαρότητας, δεν είναι να ομφαλοσκοπήσουμε, ούτε να αρχίσουμε εσωτερικό πόλεμο, ούτε να υψώνουμε τείχη εντός των δυνάμεων του κινήματος, αλλά η ευρύτερη δυνατή συνεργασία μας, ο συντονισμός, η καλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα της δράσης μας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η κοινωνική και ειδικότερα στο πεδίο αναφοράς μας η εκπαιδευτική αριστερά έχει μια ιστορία σχεδόν ενός αιώνα αγώνων. Αγώνων πολιτικών, κοινωνικών, εθνικών, αλλά και ουσιαστικής συνεισφοράς στο σύγχρονο πολιτισμό.

Ολοκληρώνω. Όσοι αριστεροί άνθρωποι σήμερα δεν εγκλωβίζονται και δεν είναι διαθέσιμοι να παραδοθούν στο μίξερ του συστήματος, να αναλωθούν και να αφομοιωθούν από τις μυλόπετρες του δικομματισμού, να γίνουν ανούσιος χυλός και αηδιαστικός παράλληλα ή μικρόφωνα και ηχεία του Γιωργάκη και του Κωστάκη, όσοι αριστεροί δυσφορούν με την πολυδιάσπαση, με τα μικρομάγαζα, αλλά και δεν αισθάνονται μεγαλομαγαζάτορες, ληξίαρχοι και πιστοποιούχοι της καθαρότητας, επιμελητές της ιδεολογικής ασηψίας, όσοι δεν διεκδικούν το copy right της μοναδικής τους αλήθειας, όλοι όσοι δεν υπάρχει προβλέψιμη και ρεαλιστική δυνατότητα που αργά ή γρήγορα μπορεί και πρέπει να ευοδωθεί.

Και αυτή δεν είναι άλλη από τον δρόμο της συνεργασίας, της συσπείρωσης, της ενότητας, όπου μπορεί και στο βαθμό που μπορεί και της επανίδρυσης της ελπίδας και του ονείρου. Ο εφικτός δρόμος του αγώνα, της αλλαγής του αρνητικού συσχετισμού δύναμης με όρους κινήματος, της εκπαίδευσης και της κοινωνίας είναι πραγματικότητα.

Ας δώσουμε, λοιπόν, όλοι εμείς, το κομμάτι το από δω, τον καλύτερο εαυτό μας σε αυτή την κατεύθυνση, συμβάλλοντας όσοι πραγματικά θέλουμε και ευτυχώς σήμερα είμαστε αρκετοί. Ας βοηθήσουμε αύριο να γίνουμε ακόμα περισσότεροι. Εμείς **ως** ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ θα συμβάλλουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Α. ΝΤΑΝΤΟΣ: (Θήβας)

Είναι αλήθεια συνάδελφοι ότι η φετινή Γενική Συνέλευση έχει μια μικρή διαφορά σε σχέση με την περσινή. Πέρυσι είχαμε άλλη Κυβέρνηση, φέτος έχουμε μια διαφορετική Κυβέρνηση. Δεν είναι τεράστια η διαφορά, απλά σημειολογικά το αναφέρω, για να πω το εξής. Είναι αξιοθαύμαστο το πώς πραγματικά με μεγάλη ευκολία, ιδιαίτερα οι 2 μεγάλες παρατάξεις ευθυγραμμίζονται με την εκάστοτε κυβερνητική εξουσία και έτσι ο λόγος τους ταυτίζεται με αυτή την εξουσία.

Για την έκθεση πεπραγμένων. Εγώ δεν θα την χαρακτήριζα έκθεση πεπραγμένων. Θα μπορούσα να την πω ημερολόγιο αποφάσεων και δραστηριοτήτων, σαν αυτό το ημερολόγιο σχολικής ζωής που κρατάμε στα σχολεία και το οποίο πρόσφατα ο περιφερειακός Διευθυντής της Ανατολικής Στερεάς και Εύβοιας μας το ζήτησε να το καταθέσουμε γιατί από κει, κάπως έτσι θα ξεκινήσει η αξιολόγηση συνάδελφοι.

Έχω την εντύπωση ότι η ΔΟΕ γνωρίζει το γεγονός και το περιστατικό. Όμως αυτή είναι η λειτουργία της ΔΟΕ; Αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίον οι συνάδελφοι και οι αντιπρόσωποι επέλεξαν το Συμβούλιο για να λειτουργήσει και να μπορέσει να λύσει τα προβλήματα του κλάδου; Σίγουρα όχι συνάδελφοι.

Η λειτουργία της ΔΟΕ πρέπει να διακατέχεται από συνδικαλιστική δράση και μάλιστα καθημερινή. Δεν επιτρέπεται συνάδελφοι η δράση της ΔΟΕ να αποτελείται από αποφάσεις οι οποίες μεταφέρονται είτε τηλεφωνικά είτε μέσω ενός φαξ στους Συλλόγους και μάλιστα να απαιτεί η ίδια η ΔΟΕ να οργανώσει και να πάρει πρωτοβουλίες για αγώνες όταν βλέπει να υπάρχουν τέτοιες διαδικασίες και τέτοια στάση της κεφαλής του κλάδου έναντι των προβλημάτων.

Μοιραία και οι Σύλλογοι και τα διοικητικά συμβούλια με τον ίδιο τρόπο λειτουργούν, με τον ίδιο τρόπο μεταφέρουν τις αποφάσεις στα σχολεία, στους συναδέλφους, με ένα απλό τηλεφώνημα, με ένα φαξ. Καταλαβαίνετε πόσο εύκολο είναι να οργανωθούν τέτοιοι αγώνες και καταλαβαίνετε πόσο απαξιώνεται το ίδιο το Συνδικαλιστικό Κίνημα και τα ίδια τα Όργανα του κλάδου μας έναντι των συναδέλφων.

Και γι' αυτό παρατηρούνται τα φαινόμενα να γίνονται συνελεύσεις στους τοπικούς Συλλόγους και αντί να μαζευόμαστε στις 9 η ώρα συγκεντρωνόμαστε κατά τις 11. Δεν ενδιαφέρεται κανένας για το αν υπάρχει απαρτία, για το πώς παίρνονται οι αποφάσεις και όλα αυτά.

Αλλά θα ήθελα να πω και δυο λόγια για τον τρόπο που παίρνονται οι αποφάσεις στην ίδια την Ομοσπονδία, στο ίδιο το Δ.Σ. Αν θυμηθούμε τη 48ωρη απεργία η οποία προέκυψε μετά από διάστημα ενός μηνός από την απεργία την 24ωρη, θα πρέπει να καταλάβουμε και να καταλάβουν όλες οι παρατάξεις οι οποίες συμμετέχουν στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ότι αυτό αποτέλεσε τροχοπέδη στην ανάπτυξη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων το περασμένο χρονικό διάστημα, το περασμένο έτος.

Συνεδριάσεις επί συνεδριάσεων του Δ. Σ. για να φτάσει μετά από ένα μήνα να πάρει μια απόφαση εντελώς απονευρωμένη όταν οι συνάδελφοι περίμεναν και ήταν σε αναβρασμό για την επόμενη βδομάδα να ξεκινήσουν οι αγώνες τους οποίους εξαγγείλαμε ότι θα ξεκινούσαν πράγματι από την 1η Σεπτέμβρη. Βλέπετε και καταλαβαίνετε ότι η έντονη παραταξιοποίηση δημιουργεί τέτοιου είδους προβλήματα.

Και εδώ που έχουν ευθύνη όλες οι παρατάξεις είναι ότι έπρεπε να προκύψουν συνθέσεις ακόμα και σε τέτοιες αποφάσεις και να προκύψουν σύντομα αποφάσεις που να οδηγούν τον κλάδο εκεί που θέλουμε, στους αγώνες που περιμένουμε, για να διεκδικήσει και να καταφέρει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.

Ένα σοβαρό πρόβλημα που προέκυψε κατά την προηγούμενη συνδικαλιστική χρονιά και το οποίο τουλάχιστον για τη Βοιωτία είχε σοβαρό αντίκτυπο ήταν το πρόβλημα των κενών θέσεων οι οποίες από τον Σεπτέμβρη υπήρχαν και τελικά συνάδελφοι έφτασαν να καλυφθούν αυτές οι θέσεις μετά από 7 μήνες λειτουργίας των σχολείων, δηλαδή τον Μάρτη.

Μέχρι τότε σχεδόν όλα τα πολυθεσία σχολεία λειτουργούσαν με αρκετά κενά και με σοβαρά προβλήματα. Οι δάσκαλοι ήρθαν μετά τις εκλογές της 7ης Μαρτίου και κάλυψαν τα κενά. Καταλαβαίνετε πόσο μεγάλο πρόβλημα ήταν αυτό.

Όσο για το ολοήμερο σχολείο, το οποίο όλοι το ζούμε και όλοι το βλέπουμε κατά πόσο μπορεί να ανταποκριθεί στις σημερινές ανάγκες, εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι φαίνεται ότι για την επόμενη σχολική χρονιά τα πράγματα δεν είναι και τόσο ρόδινα και δεν είναι το ολοήμερο σχολείο η επανάσταση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση όπως το χαρακτήρισαν κάποιοι.

Σε σχέση με πέρυσι ήδη ο αριθμός των μαθητών είναι κατά πολύ μειωμένος, τουλάχιστον στα σχολεία της Περιφέρειας στην οποία υπηρετώ και φαντάζομαι ότι σταδιακά αυτός ο αριθμός θα φθίνει και θα φτάσουμε κάποτε να παρακολουθούν το ολοήμερο σχολείο πραγματικά μόνο τα παιδιά που έχουν ανάγκη φύλαξης και ας μη μας κακοφαίνεται όταν κάποιοι το χαρακτηρίζουν παιδοφυλακτήριο και πάρκινγκ.

Κλείνω με το εξής: στον Σύλλογος μας καταψηφίσαμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Αρκετές φορές, όχι μόνο στον Σύλλογο μας αλλά και στην ίδια τη συνέλευση του κλάδου, καταψηφίζονται τα πεπραγμένα. Αυτό όμως δεν αποτέλεσε ποτέ μάθημα για την Ομοσπονδία, για το Συμβούλιο της ΔΟΕ να αλλάξει ρότα και να αλλάξει τακτική έτσι που να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα μας.

Χ. ΠΙΛΑΛΗΣ («Μακρυγιάννης»)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η πρόσφατη πολιτική εναλλαγή στα πλαίσια του νεοφιλελεύθερου δικομματισμού της χώρας οδηγεί στην διαιώνιση της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης σε βάρος των εργαζομένων και σε όξυνση των προβλημάτων τους. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η «αντιπολίτευση» του ΠΑΣΟΚ θα συμφωνούν στα πρωτεύοντα και θα διαφωνούν στα δευτερεύοντα, κάτι που έκαναν μέχρι σήμερα με αντίστροφους ρόλους.

Θα δίνουν συνεχώς νέα προνόμια στο μεγάλο κεφάλαιο και θα υποβαθμίζουν τους εργαζόμενους όπως έγινε όλα τα προηγούμενα χρόνια με λιτότητα, εκλεκτικές ανισότητες και παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων. Ένα από τα πρώτα δείγματα της **"αξιοπιστίας"** της Νέας Δημοκρατίας, που είπε και ο συνάδελφος Παληγιάννης ήταν το Προεδρικό Διάταγμα - φούσκα για τους συμβασιούχους. Ένα δεύτερο δείγμα **"αξιοπιστίας"** είναι το νομοσχέδιο που πήραμε προχθές όλοι εδώ με το οποίο έχουμε συνέχιση της εργασιακής ομηρίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Δεν υπάρχει μετακίνηση από την αθλιότητα του διορισμού κατά 60% απ' όσους πετυχαίνουν στον πίνακα του ΑΣΕΠ και του 40% από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών. Για να διασκεδαστούν δε οι εντυπώσεις που προκαλεί ο αποκλεισμός χιλιάδων αναπληρωτών και ωρομισθίων, από τη ρύθμιση - μονιμοποίηση των συμβασιούχων του Δημοσίου το νομοσχέδιο προβλέπει όσοι αναπληρωτές με 30μηνη υπηρεσία στις 30/6/2004 δεν απορροφηθούν, να διοριστούν το αργότερο μέχρι και το σχολικό έτος 2007-2008. Μιλάμε για ελάχιστους δηλαδή αναπληρω-

τές και για να θυμηθούμε πάλι την περίφημη αξιοπιστία για την οποία μας μίλησε ο συνάδελφος Παληγιάννης, θα αναφερθούμε στον Αύγουστο του 2000 στην πρόταση-νόμο από 12 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, μεταξύ αυτών και ο κ. Ταλιαδούρος που απολαύσαμε προχθές, όπου ζητούσαν αναστολή του ΑΣΕΠ για 3 χρόνια για λυθεί το πρόβλημα των αναπληρωτών. Αυτά **όμως** από θέσεις αντιπολίτευσης!

Όπως φαίνεται, οι διορισμοί στην εκπαίδευση θα είναι μεταξύ των θυμάτων των Ολυμπιακών Λογαριασμών γι αυτό σύντροφοι της δημοσιοϋπαλληλικής Ενότητας δεν έπρεπε να συγκινείστε κι εσείς τόσο εύκολα με την κα Δασκαλάκη όταν παίρναμε την Ολυμπιάδα. Φαίνεται λοιπόν ότι θα έχουμε μείωση του ήδη χαμηλού αριθμού απορρόφησης μόνιμων εκπαιδευτικών στα σχολεία.

Το γεγονός άλλωστε ότι το Υπουργείο Παιδείας αρνείται να δεσμευτεί για την αναγκαία αύξηση του αριθμού διορισμών εκπαιδευτικών τόσο για φέτος όσο και τα επόμενα χρόνια, ενώ έχει ήδη ξεκινήσει να σέρνεται η φημολογία για δήθεν πλεονάζον προσωπικό, προμηνύει βουτιά που θα ζήλευαν και οι Ολυμπιονίκες που θα απολαύσετε.

Η υπόθεση των διορισμών γενικότερα και στην εκπαίδευση είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να συναινεί κανείς δια της σιωπής και αναφέρομαι στην Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας. Δεν κάνει κανείς συνδικαλισμό κάνοντας μόνο διάλογο μέσα από τα Μ Μ Ε όπως καυχιόταν εχθές ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας. Αλλά με προσπάθεια ανάτασης του Συνδικαλιστικού Κινήματος σε διάλογο με τα μέλη του και σε διάλογο με τα μέλη του Δ. Σ. της Ομοσπονδίας.

Και αυτό που είδαμε τη χρονιά που πέρασε ήταν μονόλογοι. Μονόλογοι και σ' αυτούς τους μονολόγους ευθύνες μεγάλες μέσα από το Δ. Σ. της Ομοσπονδίας έχουν και οι δύο αριστερές Παρατάξεις που σέβομαι τις μεγάλες αντιθέσεις τους που έχουν με τις νεοφιλελεύθερες Παρατάξεις ΠΑΣΚΕ - Νέας Δημοκρατίας και ΔΑΚΕ, αλλά δε μπόρεσαν να πετύχουν ούτε μία σύνθεση για το καλό αυτού του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Για να υπάρξει λοιπόν λέμε εμείς, η Αυτόνομη Παρέμβαση, ουσιαστική πρόταση του αναγκαίου αριθμού διορισμών, πρέπει να υπάρξει αναδιάρθρωση των αναλυτικών προγραμμάτων, δημιουργία νέων οργανικών θέσεων σύμφωνα με τις νέες ανάγκες και με αυτές που θα προκύψουν από τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη. Οι θέσεις αυτές πρέπει να καλυφθούν με μόνιμους διορισμούς και στους συναδέλφους που θα διοριστούν να εξασφαλίσει το Υπουργείο επιμόρφωση και παιδαγωγική επάρκεια.

Μοναδικό κριτήριο όλων των διορισμών πρέπει να είναι ο χρόνος λήψης του πτυχίου. Εννοείται ότι μιλάμε για κατάργηση του ΑΣΕΠ και θεωρούμε τραγικό αυτό το οποίο εκ παραδρομής γράφει στην ανακοίνωση που μας μοίρασε η ΕΣΑΚ ΔΕΕ: **«κατάργηση τώρα του θεσμού του αναπληρωτή και του ωρομισθίου και διορισμό μονίμου εκπαιδευτικού προσωπικού στη διάθεση του Υπουργείου Παιδείας για την κάλυψη των έκτακτων και συνηθισμένων αναγκών».**

Τι σημαίνει **«στη διάθεση του Υπουργείου Παιδείας;»** Η ευελιξία στην αποθέωση της; Σήμερα στα Πετράλωνα και αύριο στο Καστελόριζο; Νέες οργανικές θέσεις θέλουμε συνάδελφοι. Το χαλί λοιπόν του νεοφιλελευθερισμού το οποίο θα δούμε στο επόμενο χρονικό διάστημα για την ιδιωτικοποίηση, είναι στρωμένο με την πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ την οποία διαδέχεται η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Βασικά εργαλεία η αξιολόγηση που η νέα Κυβέρνηση υποσχέθηκε να εφαρμόσει με τις ευλογίες ΔΑΚ και ΠΑΣΚΕ, το καθηκοντολογία, η σύνδεση αμοιβής παραγωγικότητας, τα ανοιχτά σχολεία της αγοράς, η ωρομίσθια, οι ελαστικές μορφές εργασίας. Η ωρομίσθια, η βάναυση αυτή μορφή εργασίας που γίνεται από φέτος καθεστώς στην παιδεία, με όλες τις επιπτώσεις της που γλαφυρά προβάλλουμε, από το να μας λέει ο Πρόεδρος πόσο συγκλονίστηκε όταν άκουσε τον **ωρομίσθιο** συνάδελφο Ντούλα να περιγράφει τα προβλήματα των ωρομισθίων, καλύτερα θα ήταν να έχει την πολιτική βούληση να του δώσει τα πλήρη συνδικαλιστικά του δικαιώματα που δικαιούται και αργότερα να του δώσει και μόνιμη δουλειά.

Γιατί η δύναμη του εκπροσώπου 70.000 εργαζομένων είναι τεράστια όταν αυτός λειτουργεί συνθετικά και είναι κρίμα να ευτελίζεται πίσω από νομικίστικα τερτίπια τύπου «δεν επιτρέπει η ΑΔΕΔΥ». Λείπει η πολιτική βούληση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφο, τα κρίσιμα ερωτήματα είναι πολλά και δύσκολα θα ικανοποιηθούν γιατί ο μεγαλύτερος εχθρός του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος είναι ο εαυτός του. Η αλλοτρίωση πολλών στελεχών του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος είναι αποτέλεσμα της μετατροπής του σε ένα αγκυλωμένο γραφειοκρατικό μηχανισμό ρουσφετιών που καθημερινά επιχειρεί να αλλοτριώσει τους εκπαιδευτικούς και να κάψει τις αντιστάσεις τους.

Η Αριστερά όσο προλαβαίνει, βάζοντας στην άκρη αθλιότητες, ψεύδη τύπου ΕΣΑΚ ΔΕΕ που λέει η Κυβέρνηση

του ΠΑΣΟΚ με τη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας και του Συνασπισμού προχώρησε στη σταδιακή κατάργηση της επετηρίδας, 25-25, ας δουν τα πρακτικά στη Βουλή, δεν συναίνεσε ο Συνασπισμός σε καμία επετηρίδα, η Αριστερά λοιπόν οφείλει να διαμορφώσει νέους όρους, νέες συνθήκες, μαζικού ενωτικού και πάνω απ' όλα ταξικού συνδικαλισμού υπερβαίνοντας πάνω απ' όλα τον εαυτό της και τις αδυναμίες της και αυτό το εννοώ για όλους μας, και για μας, βλέποντας επιτέλους ότι η μακρόχρονη εξουσιοδότηση που παρέχουμε στις δύο νεοφιλελεύθερες Παρατάξεις θα μας οδηγήσουν όλους και όλες χειροπόδαρα, μεταφορικά ή και πραγματικά με τους τρομονόμους στο περιθώριο της δικής τους life style πραγματικότητας.

Μια ματιά στο Συνδικαλιστικό Κίνημα του ιδιωτικού τομέα σε **τομείς** αιχμής, βλ. Τράπεζες το 1994 και το 2004, θα σας πείσει όλους ότι σύντομα θα είναι αργά για δάκρυα.

Π. ΡΗΓΑΣ: («Έλλης Αλεξίου»)

Συνάδελφοι, καθώς η εκπαίδευση διαπλέκεται αξεδιάλυτα με τους άλλους βασικούς τομείς της κοινωνίας, η αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών προβλημάτων είναι συνάρτηση της γενικότερης αντίληψης για τα μεγάλα σύγχρονα προβλήματα.

Ο ιμπεριαλιστικός και απάνθρωπος πόλεμος που εξαπέλυσαν οι ΗΠΑ και οι εθελόδουλοι υποστηρικτές τους εναντίον του Ιράκ, ξεσκεπάζει την υποκρισία των ισχυρών της γης που προφασίζονται ασύστολα την ελευθερία, την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα, για να **προωθήσουν** τα πιο ταπεινά και ιδιοτελή συμφέροντα τους.

Η βαρβαρότητα του πολέμου από τη μια και η εκπαίδευση της αγοράς από την άλλη, που προωθούν στον παγκόσμιο χώρο οι ίδιοι κύκλοι αποτελούν δύο αποκρουστικές όψεις της ίδιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής .μιας πολιτικής, χωρίς ηθικούς φραγμούς και δεσμεύσεις που θέτει υπέρτατο στόχο της τη μεγιστοποίηση του άνομου κέρδους.

Τα συνθήματα «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη», «η παιδεία πάνω από τα κέρδη», «ένας άλλος κόσμος είναι αναγκαίος και εφικτός» αποκτούν σήμερα όλο και πιο βαρύνουσα σημασία και πρέπει να αποτελέσουν τον άξονα των διεκδικήσεων μας και στο συνδικαλιστικό μας χώρο.

Η παιδεία βρίσκεται στη δίνη αυτών των εξελίξεων. Από αυτές επηρεάζονται άμεσα οι λειτουργίες και η αποτελεσματικότητα του ίδιου του εκπαιδευτιδκού συστήματος.

Η παιδεία μπορεί να αξιοποιηθεί με τρόπο που οδηγεί στη διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, στη διόγκωση της ανεργαίας και στην Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων.

Μπορεί όμως να παίξει καταλυτικό ρόλο προς την κατεύθυνση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της πολιτιστικής αναβάθμισης, της προστασίας του περιβάλλοντος και της συνολικής ανάπτυξης της κοινωνίας με σεβασμό στον άνθρωπο.

Στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η προτεραιότητα και η έμφαση στα οικονομικά χαρακτηριστικά στην πορεία προς την ολοκλήρωση, ενισχύουν τον κίνδυνο να υποταχθεί κάθε συλλογική προσπάθεια ανάπτυξης στην άμεση χρηματοθηρία που υποβαθμίζει τη σημασία όλων των προβλημάτων που μας απασχολούν σήμερα.

Η εκπαίδευση και στην Ελλάδα δοκιμάστηκε σκληρά από την ακολουθούμενη εκπαιδευτική πολιτική του ΠΑΣΟΚ και θα συνεχίσει να δοκιμάζεται από την εκπαιδευτική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, όπως αυτή απορρέει από το πρόγραμμα της και τα πρώτα δείγματα γραφής του νέου σχεδίου νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή. Θα παρακολουθήσουμε δηλαδή την ίδια ταινία σε νέα version.

Στόχος αυτής της πολιτικής είναι η συντηρητική ανασυγκρότηση της εκπαίδευσης και η προσαρμογή της στις ανάγκες της αγοράς. Συγκεκριμένα:

- Πώς συμβιβάζεται η ρητορική των «ίσων ευκαιριών» στην εκπαίδευση που τόσο εύκολα και ανέξοδα εξέγγειλε η Νέα Δημοκρατία με την πριμοδότηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης;

Τα δύο κόμματα συμφώνησαν στρατηγικά στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και διαφώνησαν στο είδος τους.

Η πάγια πρόταση της νεοφιλελεύθερης σκέψης για χρηματοδότηση της εκπαίδευσης μέσω συστήματος κουπονιών που πρότεινε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ (26/5/2004) φιλοτεχνεί όλο και πιο αραδρά τη νεοσυντηρητική στροφή του κόμματος του στα εκπαιδευτικά ζητήματα. Ταυτίζεται πλέον με την original σκέψη της Νέας Δημοκρατίας συνεπικουρούμενος από την πρ'σοφατη προσχώρηση στο ΠΑΣΟΚ της γνωστής νεοφιλελεύθερης ομάδας.

Η πράσινη «δεξαμενή σκέψης» έχει πια και γαλάζια χαρακτηριστικά. Η λογική των συγκοινωνούντων δοχείων που τόσο εμπεδώσαμε στο ζήτημα της τρομοκρατίας, χρησιμοποιείται στην πολιτική σκέψη, για να τρομοκρατήσει εν είδει τρομοκράτη το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

- Πόσο πειστικές μπορεί να είναι οι υποσχέσεις για δημοκρατία και συμμετοχή στην εκπαίδευση, όταν τίθεται στο περιθώριο η ανάγκη να συσταθούν και να λειτουργήσουν ουσιαστικά, συμμετοχικά, αντιπροσωπευτικά όργανα

σχεδιασμού και εφαρμογής της εκπαιδευτικής πολιτικής;

• Πόσο βαρύτητα θα δώσει στα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτικών για την επαγγελματική και κοινωνική τους αναβάθμιση, όταν ισχυριζόταν προεκλογικά ότι η εκπαίδευση «...πλήττεται καίρια από τη συντεχνιακή αντίληψη»;

Η φετινή χρονιά ήταν μια από τις χειρότερες συνδικαλιστικές χρονιές. Η δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ εξαντλήθηκε στην ημερολογιακή παρουσίαση της μιας και δεν έκαναν τίποτα.

Αυτό είναι το θλιβερό αποτέλεσμα της μακρόχρονης διοίκησης της ομοσπονδίας από μια πλήρως υποταγμένη στις κυβερνητικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές ηγεσία των ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ και αυτές οι αποφάσεις που ψηφίσατε στην 72η Γενική Συνέλευση έμειναν «κενό γράμμα στο συρτάρι βουλωμένο».

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ θεωρεί ότι έπραξε το αγωνιστικό της καθήκον, πραγματοποιώντας δύο απεργιακές κινητοποιήσεις χωρίς στόχο, πρόγραμμα δράσης, συνέχεια και προοπτική.

Η κυβερνητική αλλαγή οδήγησε την ΠΑΣΚ να ανοίξει μέτωπο ανακοινώσεων με τη ΔΑΚΕ όχι στη βάση των πολιτικών διαφορών, αλλά στη βάση της μη καλής διαχείρισης της ήδη εφαρμοζόμενης πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης.

Η πλήρης ιδεολογική ταύτιση ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ που έχει οδηγήσει το κίνημα σε απομαζικοποίηση, γιατί με αυτό τον τρόπο μπορεί να περάσει ανώδυνα κάθε νεοφιλελεύθερη πολιτική, μένει χωρίς ουσιαστικό αντίπαλο μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο όταν ΕΣΑΚ - ΔΕΕ και οι Συσπειρώσεις επιδίδονταν σε ναρκισσιστικές δημόσιες ανταλλαγές υβριστικών κειμένων, μέσα σε μια προσπάθεια περιχαράκωσης και κεφαλοποίησης της «μοναδικής» καθενός εκάστου αγωνιστικότητας τους.

Πεδίο δόξης λαμπρό για την τακτική των δύο αυτών παρατάξεων, είναι τον τελευταίο καιρό το επιχειρούμενο πλιάτσικο των συμβασιούχων και ωρομισθίων.

Οι Συσπειρώσεις μετά και τη διάσπαση τους στο συνέδριο του ΕΚΑ έχασαν και το ελάχιστο κοινό σημείο επαφής που δεν ήταν ούτε το πολιτικό ούτε το κοινωνικό, αλλά η υπαρξιακή τους επιβεβαίωση. Με ευκολία θα καταψηφίσουν τα πεπραγμένα στα οποία δεν έχουν ευθύνη, γιατί ήταν ανεύθυνοι.

Η ΕΣΑΚ - ΔΕΕ αυτοανακηρύσσει τις θέσεις της και τη μοναδική αλήθεια και καλεί όλους τους άλλους να στοιχηθούμε πίσω της στο ΠΑΜΕ. Μόνο έτσι θα σωθούμε. Τελευταία είχαμε γεννητούρια του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών.

Παρότι λοιπόν η ΕΣΑΚ - ΔΕΕ επιμένει να ΠΑΜΕ εκεί, εμείς παραμένουμε σταθερά εδώ, στην αγωνιστική ενότητα του συνδικάτου μας. Ακόμα και «πλην Λακεδαιμονίων» εμείς ως ρομαντικοί ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΕΣ θα επιμένουμε με τις όποιες δυνάμεις μας να δώσουμε αγωνιστικό προσανατολισμό στο συνδικάτο μας και όχι να κεφαλοποιούμε τα όποια ποσοστά για κομματική χρησιμοθηρία.

Η συνεργασία στην πράξη σε ζητήματα που συμφωνούμε, σύντροφοι της ΕΣΑΚ, έχει δείξει ότι ο αγωνιστικός παρεμβατικός ρόλος του συνδικάτου μπορεί να είναι ουσιαστικός. Και το ξέρετε αυτό. δεν είναι κατ' ανάγκη να συμφωνούμε σε όλα, για να πορευτούμε κοινά.

Θ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: (Νίκαιας)

Χθες ο Πρόεδρος χρησιμοποίησε μία έκφραση της οποίας υπερασπίζεται και την πατρότητα. Τη λογιστική αλχημεία είπε στις συνεντεύξεις προς τις εφημερίδες. Σήμερα ερχόμαστε να επικυρώσουμε μία άλλη λογιστική αλχημεία προκειμένου να αιτιολογήσουμε μία αύξηση της τάξης του 50% στις συνδρομές. Έλεος συνάδελφοι.

Θα πρέπει να σκεφτούμε τι θα πούμε και στους συναδέλφους μας όταν πάμε στις Γενικές Συνελεύσεις. Γιατί αυτή η αύξηση; Έχουν γίνει τόσα πολλά; Έχουν διατεθεί τόσα πολλά χρήματα για τον συνάδελφο; 8% προσδιορίστηκε πριν, τα χρήματα τα οποία στην ουσία ήταν τα αντισταθμιστικά οφέλη προς τον συνάδελφο και τους αγώνες που έκανε η Ομοσπονδία μας.

Εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι σ' αυτήν την πρόταση και λέμε να μείνει ως έχει το πράγμα κι αν ήταν απόφαση το '93, σήμερα είναι 2004. Πάρα πολλές φορές έχουμε ανατρέψει προηγούμενες αποφάσεις και δεν μας δεσμεύει καμία προηγούμενη απόφαση.

Το Σώμα εδώ θα αποφασίσει και να αιτιολογήσει και να αναλάβει την ευθύνη προς τα έξω και προς τα φυσικά μέλη της ΔΟΕ, να πει γιατί χρειάζονται τόσα χρήματα. Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται 100.000 δραχμές την ημέρα να πάει ένα μέλος της ΔΟΕ από δω έως την Κόρινθο. Και αυτοκίνητο να διέθετε προσωπικά στο κάθε μέλος της ΔΟΕ και οδηγό ακόμα, τα έξοδα θα ήταν λιγότερα. Αποδεδειγμένα ότι έξοδα γίνονται να κατατίθενται και να λαμβάνονται και όχι προσδιορισμός ημερήσιας και σε καμία περίπτωση -εδώ στην Ελλάδα ζούμε- δεν κοστίζει 100.000 μια ημερήσια ενημέρωση είτε στην Κόρινθο, είτε στη Θήβα, είτε Λαμία, είτε και στη Λάρισα ακόμη.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ

Κ. ΚΕΔΡΑΣ: (Λάρισας)

Συνάδελφοι,

Τους πρώτους που θα στενοχωρήσω είναι οι φίλοι μου οι αριστεροί. Εδώ μέσα δεν βρίσκεται η Αριστερά. Εδώ βρίσκονται συνάδελφοι αριστεροί. Δεν είστε υποχρεωμένοι να με ακούσετε, αλλά σας παρακαλώ να μην αισθανθώ άσχημα, να μη νιώσω ότι λέω βλακείες.

Πρώτον, κανένας δεν λογαριάζει την Ομοσπονδία. Γιατί το λέω αυτό; Η προηγούμενη Κυβέρνηση, η ηγεσία του Υπουργείου, ούτε καν τους δέχονταν για διάλογο. Η τωρινή; Τους δέχτηκε, αλλά η απάντηση άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί έχουν σε ελάχιστη εκτίμηση την επαρχία, το ζούμε εμείς στην επαρχία. Όταν έρχονται τα Δ.Σ. ελάχιστοι πάμε να τους ακούσουμε.

Για τον Τύπο έντυπο και ηλεκτρονικό; Βλέπετε πόσες φορές βγαίνουμε. Κανένας δεν μας θέλει. Δεν μας προβληματίζει, συνάδελφοι, αυτό; Τί κάνατε -και απευθύνομαι τώρα στο Δ.Σ., να τα πω λίγο γρήγορα γιατί ο χρόνος τρέχει- ή τι πετύχατε από αυτά που είχαμε βάλει πέρυσι στο διεκδικητικό πλαίσιο;

Ενδεικτικά, μεταθέσεις - αποσπάσεις. Για αυτό το θέμα μίλησε ο συνάδελφός μας ο Βασίλης Ζωγράφος από τη Λάρισα, το έβαλε το θέμα στη βάση του, δεν χρειάζεται να αναφερθώ. Θα διορθώσουμε τα λάθη και τις αδικίες; Αν ναι, πότε; Αναπληρωτές ωρομίσθιοι. Η χειρότερη χρονιά ιδιαίτερα για τους ωρομίσθιους. Πως παλέψαμε τις 6 ώρες -άκου 6 ώρες- ή τις 11 στην καλύτερη περίπτωση.

Σχολεία διευρυμένου ωραρίου, να μη τα λέμε ολοήμερα. Πέρυσι από αυτό το βήμα είχα πει «αφήστε τις θεωρίες, να κοιτάξουμε από τον Σεπτέμβρη να έχουμε δασκάλους στα σχολεία αυτά». Δεν έγινε. Το μόνο που έκαναν με τα σχολεία αυτά οι κυβερνώντες ήταν να εκμεταλλευτούν την ανεργία των συναδέλφων μας και να τους σέρνουν με τις 6 και 8 ώρες σε 3 σχολεία. Οικονομικά. Νομίζω πως δεν χρειάζεται να αναφερθώ. Ένα μόνο θα σας πω γιατί θέλω να μιλάω τη γλώσσα της αλήθειας και της ειλικρίνειας. Με 25 χρόνια υπηρεσίας και αναγκάστηκα να κάνω πρώτη φορά φροντιστήριο.

Κανονισμός λειτουργίας, βιβλία, αξιολόγηση, Σύλλογος Διδασκόντων, τα αναφέρω πολύ ενδεικτικά. Ημερίδες. Θετικό το βήμα. Ρωτώ όμως: πόσοι ντόπιοι συνάδελφοι παρακολουθούσαν τις ημερίδες στους τόπους όπου γίνονταν οι ημερίδες; Πόσους αγκάλιασαν οι ημερίδες; Κινητοποιήσεις. Πόσους συναδέλφους άγγιξαν και πόσοι πήραν μέρος σε αυτές; Προβληματιστήκατε ποτέ γιατί; Πρέπει να το κάνουμε κάποια στιγμή.

Είπε ο Γραμματέας ότι είχαμε αγωνιστικό κλίμα, δεν τελείωσε, ο αγώνας συνεχίζεται. Ρωτώ: άρχισε κανένας αγώνας; Καταφέραμε να δημιουργήσουμε μέτωπο κορυφής είπε ο Γραμματέας. Σωστά το είπε. Τα Διοικητικά Συμβούλια. Μα οι αγώνες δεν γίνονται με τα Διοικητικά Συμβούλια. Είχαμε μαζί μας λέει τους γονείς. Ποιούς γονείς; Την Πρόεδρο της ΑΣΓΜΕ, την κα Τζετζή; Δεν είναι η κα Τζετζή οι γονείς.

Τα προεκλογικά προγράμματα των δύο μεγάλων ελάχιστες διαφορές είχαν, για να μην πω καμία. Πρέπει λοιπόν να είμαστε απέναντί τους και όχι μαζί τους όπως κατά καιρούς γίνεται, τη μια ο ένας και την άλλη ο άλλος. Ποιό είναι το μεγάλο θέμα σήμερα για τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ; Πότε θα φύγουν οι ΠΑΣΚίτες για να πάμε εμείς και ποιοί από μας θα πάνε; Αυτό το θέμα συζητούν.

Τί να κάνουμε για να μη λέμε θεωρίες; Είπε ο συνάδελφος να κάνουμε υπέρβαση αλλά δεν είπε πώς. Εγώ θέλω να σας προτείνω συγκεκριμένα πράγματα. Να ασχοληθούμε με τα πραγματικά προβλήματα των δασκάλων και των νηπιαγωγών και της εκπαίδευσης. Πως θα γίνει αυτό; Πρώτον να ξεφύγουμε από την κομματικοποίηση που χρόνια φωνάζουμε και όλοι καταλαβαίνουμε ότι μας έχει δημιουργήσει προβλήματα. Να αυτονομηθούμε από τα κόμματα, τις κυβερνήσεις.

Πρώτο βήμα. Να καθιερώσουμε στους τοπικούς Συλλόγους ενιαίο ψηφοδέλτιο. Το ακούτε με σκεπτικισμό και λέτε «τι βλακείες λέει αυτός τώρα;» Αυτό θα μας απελευθερώσει να ψηφίζουμε τους ικανότερους κατά την κρίση μας. Θα απελευθερώσει άλλους αξιόλογους συναδέλφους να ασχοληθούν με τα κοινά.

Δεύτερο βήμα. Να πάμε κοντά στους συναδέλφους στα αλήθεια και να μιλήσουμε τη γλώσσα τους για τα καθημερινά προβλήματα και στο

σχολείο και στη ζωή. Δεν έχω χρόνο να πω συγκεκριμένα πράγματα, μπορώ αν με αφήνατε. Και τελευταίο, αισιόδοξο μήνυμα. Στον Σύλλογο Λακεδαιμονίων ή Λακεδαίμονος, δεν ξέρω πως είναι, είχαμε το πρώτο ενιαίο ψηφοδέλτιο. Στον Σύλλογο Μολάων είχαμε το δεύτερο ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Ας προσπαθήσουμε να ξαναβρούμε τη χαμένη συλλογικότητα και την χαμένη αξιοπρέπεια. Αν δεν φτάσουμε στο επίπεδο να δημιουργούμε εμείς τα γεγονότα και όχι να τα παρακολουθούμε, δεν πρόκειται να δούμε καλύτερη μέρα και μας έρχονται δύσκολες μέρες μετά την Ολυμπιάδα. Γρηγορείτε. Σας ευχαριστώ.

Ν. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ: (Χανίων)

Συνάδελφοι, είμαι αναπληρώτρια νηπιαγωγός εκλεγμένη με την Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση Χανίων και βρίσκομαι εδώ εκπροσωπώντας τους αναπληρωτές και ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς του Συλλόγου μου.

Το σχέδιο νόμου που κατέθεσε η Υπουργός στη Βουλή και αφορά τους διορισμούς εκπαιδευτικών προβλέπει αύξηση του ποσοστού των αναπληρωτών από 25% σε 40%. Αυτό ουσιαστικά κερδίσαμε και ήταν αποτέλεσμα των κινητοποιήσεων του κλάδου και των Συλλόγων των αναπληρωτών που δραστηριοποιήθηκαν.

Το όριο των 30 μηνών είναι ένα θετικό βήμα μόνο γιατί δίνει καταληκτική ημερομηνία, ανεξάρτητα τον αριθμό των διορισμών. Λύνει όμως το πρόβλημα; Πόσους αφορά; Πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι αφού αυτή ήταν η διεκδίκηση της ΔΟΕ;

Όταν συνεχίζεται το απαράδεκτο καθεστώς των αναπληρωτών ωρομίσθιων ξέροντας ότι για την επόμενη σχολική χρονιά προβλέπονται περισσότερες πιστώσεις για ωρομίσθιους παρά για αναπληρωτές, όταν συνάδελφοι που έχουν υπηρετήσει τουλάχιστον 4 χρόνια θα πρέπει να περιμένουν άλλα 4, καλύπτοντας στο μεταξύ έκτακτες και απρόβλεπτες ανάγκες, όταν το συνδικαλιστικό μας όργανο, η πλειοψηφία του βάζει οροφή στις διεκδικήσεις μας βαφτίζοντας τες ρεαλιστικούς στόχους, δίνουμε τη δυνατότητα στην όποια κυβέρνηση να επαίρεται ότι έλυσε τα προβλήματα μας.

Δεν κερδίζουμε όμως συνάδελφοι βάζοντας τον πήχη χαμηλά. Η θέση που ψήφισε ο Σύλλογος Χανίων στις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις είναι διορισμός όλων των συμβασιούχων της εκπαίδευσης, σύστημα διορισμού με βάση τον χρόνο λήψης του πτυχίου και την προϋπηρεσία, κατάργηση του θεσμού του ωρομίσθιου εκπαιδευτικού, ο οποίος ουσιαστικά εξαγοράζει την προϋπηρεσία του.

Αυτή τη στιγμή πρέπει να υπερασπιστούμε τα κεκτημένα, αυτά που οι προηγούμενες γενιές των εκπαιδευτικών κέρδισαν με τους αγώνες τους.

Βλέπουμε αυτή τη στιγμή να καταργούνται οι θεσμοί της αντισταθμιστικής αγωγής, να αυξάνεται ο αριθμός των νηπίων στα ολοήμερα τμήματα από 20 σε 30, να γίνονται καθεστώς οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις στη δημόσια εκπαίδευση, οι υποχρεωτικές υπερωρίες κλπ.

Και ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι η μοριοδότηση των δυσπρόσιτων. Πολλοί εκπαιδευτικοί επέλεξαν να εργαστούν τα τελευταία 2 χρόνια σε δυσπρόσιτα σχολεία ως αναπληρωτές και όλοι ξέρουμε πόσο δύσκολες πραγματικά είναι οι συνθήκες για να πάρουν την διπλή προϋπηρεσία και να επισπεύσουν τον διορισμό τους και όχι μόνο για να έχουν καλύτερη κατάταξη στον πίνακα των αναπληρωτών και ωρομισθίων. Είναι δίκαιο να αλλάζουν οι κανόνες εκ των υστέρων;

Ήδη πολλοί έχουν κάνει χρήση αυτής της ρύθμισης και διορίστηκαν με αυτή τη ρύθμιση. Η αφαίρεση της διπλής μοριοδότησης στερεί από κάποιους τη δυνατότητα να ενταχθούν στη λίστα των 30μηνιτών. Δεν μπορεί το Υπουργείο να καταργεί αναδρομικά ρύθμιση που το ίδιο θέσπισε. Ευχαριστώ.

Ι. ΜΗΤΡΑΚΟΣ: («Ο ΠΛΗΘΩΝ» Λακεδαίμονος)

Συνάδελφοι,

Βρίσκομαι σήμερα σε αυτό το βήμα εκπροσωπώντας το Σύλλογό μου και ειδικότερα το ενιαίο, ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο Λακεδαίμονας, ένα ψηφοδέλτιο που σηματοδοτεί νέες, ελπιδοφόρες εξελίξεις στην περιοχή μας, καθώς συσπειρώνει στις τάξεις του συναδέλφους που προέρχονται από όλους τους συνδικαλιστικούς και πολιτικούς χώρους, οι οποίοι πραγματοποιούν αυτή την υπέρβαση των κατεστημένων συνδικαλιστικών δομών, αναζητώντας λύση και διέξοδο από το συνδικαλιστικό τέλμα στο οποίο έχει περιπέσει ο κλάδος μας εδώ και χρόνια.

Η κίνησή μας αυτή τη στιγμή αντιπροσωπεύει την πλειοψηφία των μελών του Συλλόγου Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λακεδαίμονας και ευελπιστούμε ότι στις επόμενες εκλογές οι συνάδελφοι θα αποδοκιμάσουν τους τοπικούς εκφραστές του κομματικού συνδικαλισμού και της υποταγής και θα μας εμπιστευτούν για να ηγηθούμε μιας νέας πορείας, που θα έχει ως πυξίδα της, τα συμφέροντα της λαϊκής μας παιδείας και των λειτουργών της.

Απευθύνομαι στη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων, με βαθύτατη αίσθηση του χρέους και της ευθύνης προς τους συναδέλφους της περιφέρειας μου, οι οποίοι με εξουσιοδότησαν να μεταφέρω προς το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και ιδιαίτερα στις δύο «μεγάλες» -σε εισαγωγικά- παρατάξεις, ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, που αποτελούν τους εκφραστές του κομματικοποιημένου και υποταγμένου στην κυβερνητική εξουσία συνδικαλισμού, την πλήρη απογοήτευσή τους, αλλά και την καθολική αγανάκτηση τους για τη συνεχιζόμενη συνδικαλιστική κατάπτωση και παρακμή στην οποία μας έχουν οδηγήσει με την αχαρακτήριστη, μικροκομματική και χαμαιλεώδια συμπεριφορά και τακτική τους, η οποία υπαγορεύεται και προσδιορίζεται κάθε φορά από τη θέση κυβέρνηση ή αντιπολίτευση που κατέχει στη Βουλή ο κομματικός τους φορέας.

Οι ηγετικές ομάδες των δύο παρατάξεων, αλλά και οι συνάδελφοι που τις στηρίζουν είναι αποκλειστικά υπεύθυνοι για τη σταδιακή απαξίωση και έκπτωση του συνδικαλισμού μας.

Έχουμε μετατρέψει το πάλλαι ποτέ συνδικαλιστικό κίνημα, σε μια δυσκίνητη και αδιάφορη συνδικαλιστική γραφειοκρατία κορυφής, που αποδυναμώνει τα συνδικαλιστικά όργανα και μας οδηγεί σε διαρκή άμυνα και απώλεια των κεκτημένων του παρελθόντος, ενώ ταυτόχρονα παρεμποδίζει και αντιμάχεται λυσσαλέα τις ζωντανές δυνάμεις που συγκροτούνται σε όλους τους συλλόγους της χώρας, επιδιώκοντας τη συνδικαλιστική αλλαγή.

Το στίγμα του κομματικού συνδικαλισμού που υπηρέτησε ξένα συμφέροντα σε βάρος του κλάδου, θα τους ακολουθεί για πάντα. Δοκιμαστήκατε συνάδελφοι των δύο παρατάξεων, στην ηγεσία του κλάδου, η κάθε παράταξη ξεχωριστά, αλλά και οι δυο μαζί και αποτύχατε.

Η αποτυχία σας αυτή πιστοποιείται από το ατράνταχτο γεγονός πως δεν έχετε να μας επιδείξετε σήμερα καμιά απολύτως επιτυχία ή κατάκτηση, ενώ ο όγκος των συσσωρευμένων προβλημάτων μας γίνεται κάθε χρόνο όλο και μεγαλύτερος.

Εμείς πιστεύουμε και γι' αυτό αγωνιζόμαστε, πως η μόνη μας ελπίδα είναι η όσο το δυνατόν συντομότερη αναγέννηση του συνδικαλισμού μας, με μπροστάρηδες τις ανεξάρτητες συνδικαλιστικές κινήσεις, που αυξάνονται και πληθύνονται σε όλη την Ελλάδα, αντιπαλεύοντας την παθητικότητα, τη φθορά, το συμβιβασμό και την υποταγή.

Το ξέρετε και το νιώθετε, το ηφαίστειο βράζει κάτω από τα πόδια σας και οι κομματικοί και συνδικαλιστικοί θρόνοι που στήσατε θα πέσουν. Αγνοήσατε τη βούληση της βάσης του κλάδου και απεμπολήσατε τους ιστορικούς αγώνες μας για την απαλλαγή από τον...

Βάλατε πρόθυμα πλάτη για να χτίσει η προηγούμενη κυβέρνηση και να βρει έτοιμο η νέα, ένα στυγνό, αυταρχικό, εξουσιαστικό μοντέλο διοίκησης, προετοιμάζετε την εισαγωγή της αξιολόγησης.

Θα στο δείξω είναι η τελευταία παράγραφος.

Της αξιολόγησης χειραγώγησης και είναι σπουδαίο αυτό που θέλω να πω, του μάχιμου συνδικαλισμού, αυτού που αναλώνετε, σας ακούμε από το πρωί συνάδελφε, ακούστε κι εμάς.

Του μάχιμου εκπαιδευτικού που αναλώνετε καθημερινά μπροστά στο μαυροπίνακα, αναπνέοντας κιμωλία. Και όλα αυτά από μια σειρά στελεχών εκπαίδευσης, τα οποία στην πλειοψηφία τους προέρχονται από τις τάξεις σας και αντιπροσωπεύουν τον τύπο του άκαπνου εκπαιδευτικού...

Συγκεντρώνοντας χαρτιά αμφίβολης ποιότητας και αξίας. Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας ψήφισε ομόφωνα όχι στην αξιολόγηση.

Μ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ: («Γιάννης Ρίτσος» Μολάων)

Συνάδελφοι,

Θα ξεκινήσω με δυο παρατηρήσεις από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση. Λοιπόν θα ξεκινήσω με δυο διαπιστώσεις από την περσινή Γενική Συνέλευση. Δεν πήρα το λόγο και κατέθεσα στα πρακτικά την τοποθέτησή μου.

Λοιπόν ο τσακωμός της πρώτης μέρας θα είχε αποφευχθεί αν όλοι οι Σύλλογοι της Ελλάδος είχαν την ίδια πραγματικότητα που έχουμε και εμείς τοποθετήσει, ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο. Όλοι μαζί και ας είναι και όλες οι παρατάξεις.

Και η δεύτερη παρατήρηση ήταν η συμπεριφορά κάποιων μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ που μόλις τελείωσαν οι δύο υποψήφιοι κομματικοί αντιπρόσωποι και ο Υφυπουργός έφυγαν από την αίθουσα και έμεινε μόνο ο Β. Παληγιάννης και οι δύο εκπρόσωποι των αριστερών παρατάξεων.

Φύγανε χεράκι-χεράκι, μόλις φύγανε, μόλις έφυγε ο κ.Καλός, ο κ.Γκεσούλης, φύγατε όλοι χεράκι-χεράκι και μετά υπήρχαν εδώ άλλοι εκπρόσωποι που ήθελαν να ακούσουμε και τις δικές τους θέσεις. Δεν έγινε τίποτα από όλα αυτά. Μετά χεράκι-χεράκι βέβαια θα πάμε να ζητήσουμε μετά από 15 μέρες το διεκδικητικό μας πλαίσιο.

Θα συνεχίσω με τα πεπραγμένα. Ο Σύλλογός μας αποφάσισε κατά πλειοψηφία μεταξύ της καταψήφισης και του λευκού, χωρίς βέβαια την υπερψήφιση γιατί κανένας δεν ήταν υπέρ, το λευκό. Ερμηνεύτηκε ως αναγνώριση της προβολής των θέσεων του κλάδου και της προκήρυξης της

πρώτης απεργίας σχετικά νωρίς, όμως δεν υπήρχε ανάλογη συνέχεια και τελικά τα αποτελέσματα ήταν πενιχρά αφού παλεύουμε για το ίδιο διεκδικητικό πλαίσιο.

Βέβαια η αποτυχία των κινητοποιήσεων έχει πολλές αιτίες, δεν φταίνε μόνο οι άλλοι, φταίμε και εμείς που δεν συμμετέχουμε και η κατάσταση που υπάρχει τώρα φταίμε όλοι, δεν φταίει μόνο το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Δεν ταιριάζει σε παιδαγωγούς το κλείσιμο στο καβούκι μας, στο ατομικό μας καβούκι και να μην βλέπουμε την συλλογική προσπάθεια.

Όμως σημαντική αιτία για την μη συμμετοχή στις κινητοποιήσεις είναι και το ότι η βάση έχει χάσει την εμπιστοσύνη στα μέλη της ΔΟΕ. Εδώ και χρόνια τα ίδια μέλη των οποίων τα πεπραγμένα καταψηφίζονται συγχρόνως επιμένετε και συνεχίζετε να είστε επί πολλές θητείες. Έχετε μπει σε τάξη, εδώ και χρόνια να μπείτε και η επαφή σας με τα νέα καθημερινά προβλήματα νομίζω ότι είναι επιδερμική.

Δίνετε την εντύπωση ότι το βασικό σας κίνητρο είναι η κομματική εξέλιξη. Πριν λίγο καιρό είχαμε βουλευτή από συνδικαλιστή, τώρα έχουμε Γενικό Γραμματέα από συνδικαλιστή. Εδώ πρέπει να επαινέσουμε βέβαια τους εκπροσώπους των Κινήσεων Παρεμβάσεων Συσπειρώσεων που εναλλάσσονται στον ρόλο του μέλους του Δ.Σ.

Η εναλλαγή των προσώπων στις θέσεις των μελών του Δ.Σ. είναι απαραίτητη για να μην εμφανίζονται τέτοια φαινόμενα μεταπήδησης σε κομματικά αξιώματα ή αλαζονεία ή καθεστωτισμό. Εμείς, λοιπόν, από το Σύλλογο «Γιάννης Ρίτσος» σας προτείνουμε κάποια στιγμή να πάρουμε μια απόφαση όλοι μαζί.

Να μπει ένας ηθικός φραγμός όριο που κάποιος συνάδελφος μπορεί να είναι μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Κάποια στιγμή μπορεί και τρεις φορές να είσαι μέλος του Δ.Σ. Υπάρχουνε και άλλοι που μπορούν να συνεχίσουν την δουλειά σου.

Τώρα με τα σημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος έχω να καταθέσω και εγώ όπως και όλος ο κόσμος για την καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων με τους ωρομίσθιους. Αν αναρωτηθούμε τι τραβούσαν οι ωρομίσθιοι της Λακωνίας που για να πάνε από τους Μολάους στη Νεάπολη είναι 70 χιλιόμετρα για 12 ώρες όλη την εβδομάδα, φανταστείτε τι πρόβλημα αντιμετώπιζαν.

Η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων. Πρέπει να την σκεφτούμε πάλι. Εμείς έχουμε μεγάλο πρόβλημα. 130 χιλιόμετρα από την έδρα του νομού και παίρνουμε δύο μόρια, τρία μόρια. Η επιμόρφωση κάποια στιγμή πρέπει να γίνει από τον κρατικό προϋπολογισμό και όχι από ειδικούς αμαρτωλούς λογαριασμούς και η εξομοίωση να είναι πραγματική εμπειρία και αναβάθμιση επιστημονική. Κοντά στα Πανεπιστήμια είτε με την χρήση τεχνολογίας, τηλεδιασκέψεις σε κάθε σχολείο, αφού σχεδόν όλες οι σχολικές μονάδες έχουν τον ανάλογο εξοπλισμό.

Τα ολοήμερα σχολεία. Σίγουρα δεν είναι αυτά που είχαμε ονειρευτεί, σίγουρα δεν μπορεί να έχουμε ολοήμερο σχολείο χωρίς συσσίτιο, χωρίς χώρο ανάπαυσης, χωρίς μόνιμο προσωπικό. Η κοινωνία μας πλέει σε πελάγη ατομικισμού, ανεργίας, ανελευθερίας, καταναλωτισμού και πλανηταρχικής τρομοκρατίας.

Πρέπει όλοι μαζί να παλέψουμε και να προτείνουμε ένα δωρεάν δημόσιο δημοκρατικό σχολείο που να στοχεύει στη διαμόρφωση ανεξάρτητων σκεπτόμενων ανθρώπων που θα αντιδρούν στον καταναλωτισμό και στην έκδοση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που θα αξιολογείται με μοναδικό σκοπό να γίνεται καλύτερο, που οι εκπαιδευτικοί θα νιώθουν ότι το Υπουργείο Παιδείας είναι αργό στη δουλειά του και τα Πανεπιστήμια θα υποστηρίζουν επιστημονικά την δουλειά τους. Που θα αμείβονται και θα ζουν αξιοπρεπώς και φυσικά ο Σύλλογός μας στηρίζει το διεκδικητικό πλαίσιο παρότι είναι μακροσκελές. Σας ευχαριστώ.

Φ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ: (Χανίων)

Συνάδελφοι,

Μας είπε προηγουμένως η συναδέλφισσα από την ΠΑΣΚ για συνέδρια, ημερίδες και άλλα συμπόσια και τέτοιου τύπου διοργανώσεις που ανέλαβε η ομοσπονδία το προηγούμενο διάστημα, αλλά για αγώνες δε μας είπε, διότι απλούστατα αγώνες δεν ανέλαβε, ανέλαβε να θάψει αγώνες το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, η πλειοψηφία του και αυτό το έκανε πάρα πολύ καλά το προηγούμενο φθινόπωρο, ορίζοντας μια 24ωρη απεργία, ενώ λέγαμε ότι δε θα ξεκινούσαν τα μαθήματα αν δεν είχαν λυθεί τα αιτήματά μας και κάναμε μια 24ωρη και μετά από ένα μήνα είχαμε κλιμάκωση, μετά από ένα μήνα, αφού είχαμε ξεχάσει την προηγούμενη κινητοποίηση.

Έτσι θάβουμε τους αγώνες και έτσι έθαψαν τους αγώνες και στο ζήτημα των ωρομισθίων και στο ζήτημα των αναπληρωτών. Φροντίζοντας να ορίζουμε ξεχωριστές κινητοποιήσεις για τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς, απεργίες μόνο για ωρομίσθιους ή μόνο για αναπληρωτές, με χωριστά αιτήματα, μόνο τα δικά τους αιτήματα, ούτως ώστε να διαιρούμε και να βασιλεύουμε στον κλάδο. Αυτή ήταν η τακτική της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ στην Ομοσπονδία. Γι' αυτό το λόγο και στο Σύλλογο το δικό μας καταψηφίστηκαν τα πεπραγμένα με συντριπτική πλειοψηφία, του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας.

Πέρα από αυτό θα πρέπει να κάνουμε και άλλη μία παρατήρηση. Είπε προηγουμένως ο άλλος συνάδελφος της ΠΑΣΚ, ο φίλος από τα παλιά ο Κώστας Ανθόπουλος για το συνδικαλιστικό μεσαίωνα στον οποίο βρίσκονται οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι. Μα, ποιοι συμβάλλουν σε αυτό το συνδικαλιστικό μεσαίωνα στον οποίο βρίσκονται οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι. Δε συμβάλλουν καθόλου οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, με τη στάση που τήρησαν εδώ πέρα;

Όταν μιλάμε για μεσαίωνα θα πρέπει να θυμίσουμε ότι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του μεσαίωνα ήταν η άρνηση χορήγησης πολιτικών δικαιωμάτων. Αυτό δεν έκαναν η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ πέρυσι από κοινού και τα προηγούμενα χρόνια, όταν αρνείται και ακόμα συνεχίζει να αρνείται να γραφούν οι συνάδελφοι ωρομίσθιοι στους συλλόγους και μας στέλνει διάφορα ραβασάκια το Διοικητικό Συμβούλιο, αντικρουόμενες γνωμοδοτήσεις του κ. Δραγασάκη που λένε ότι έχουν και δεν έχουν, ίσως να έχουν και ίσως να μην έχουν το δικαίωμα να εγγραφούν.

Πρέπει να χορηγηθεί ή όχι το δικαίωμα εγγραφής στους Συλλόγους; Εμείς λέμε ότι πρέπει, εδώ και τώρα, να εγγραφούν οι ωρομίσθιοι, αν πραγματικά θέλουμε στην πράξη και όχι στα λόγια να ξεπεράσουμε το συνδικαλιστικό μεσαίωνα στον οποίο βρίσκονται οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι. Πέρα από αυτό πρέπει να πω ότι είδα και τις αφίσες έξω της ΠΑΣΚ, μετά από πολύ καιρό, που έδειχναν δεντροφύτευση, βλέπω και τους ηλίανθους εδώ πέρα. Μήπως έχουν γίνει οικολόγοι λόγω του πράσινου χρώματος;

Δυστυχώς μάλλον δεν πρόκειται περί αυτού, μάλλον περί μεταλλαγμένου σοσιαλισμού πρόκειται, περί ενός σοσιαλισμού ο οποίος έχει ισχυρά γονίδια μέσα του καπιταλισμού και νεοφιλελευθερισμού, εφόσον προωθεί και υποστηρίζει τις ιδιωτικοποιήσεις και εφόσον συγκυβερνά ουσιαστικά και εδώ μέσα και στη διαδικασία του συνεδρίου μαζί με τη ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ από κοινού.

Τέλος προς την αριστερά θα κάνω για άλλη μια φορά μια έκκληση ενότητας στην πράξη και ότι όλα αυτά που αντιμετωπίζουμε χρειάζονται ενότητα, απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις, απέναντι στην πολιτική των ωρομισθίων, απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης, η οποία συνεχίζεται είτε με ΠΑΣΟΚ, είτε με Νέα Δημοκρατία και δυστυχώς, αυτό δεν τηρήθηκε στα Χανιά, δυστυχώς είδαμε στα Χανιά να προτιμάει να ψηφίσει ΠΑΣΚ στο Προεδρείο, αντί για άλλη αριστερή κίνηση. Ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΤΖΙΑΤΖΙΟΣ: («Εμ. Παππάς» Σερρών)

Συνάδελφοι,

Η 73η Γενική Συνέλευση του Κλάδου πραγματοποιείται με την αλλαγή πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ και της κυβέρνησης γενικότερα. Η εκπαιδευτική πολιτική όμως της σημερινής κυβέρνησης δεν απέχει πολύ από αυτήν της προηγούμενης κυβέρνησης σε γενικές γραμμές.

Μπορεί να υπάρξουν ελάχιστες διαφοροποιήσεις ως προς τον τρόπο εφαρμογής της, οι κατευθυντήριοι όμως άξονες παραμένουν κοινοί. Όταν ψηφιζόταν οι νόμοι 2986 το 2002 και 3194 του 2003 από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν υπήρξαν ουσιαστικές αντιδράσεις από την Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε και σημερινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Το ίδιο έκαναν και οι παρατάξεις που τις εκπροσωπούν.

Εμείς απορρίπτουμε την αξιολόγηση του ΥΠΕΠΘ γιατί με πρόσχημα την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου επιβάλλει ασφυκτικό διοικητικό έλεγχο και δημιουργεί σχέσεις εξάρτησης και υποταγής στο χώρο του σχολείου. Αλλοιώνει το θεσμό του σχολικού συμβούλου και το συμβουλευτικό του ρόλο το μετατρέπει σε αυστηρά ελεγκτικό.

Ανατρέπονται οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και θεσμοθετείται η σύνδεση της μονιμοποίησης και της υπηρεσιακής εξέλιξής τους με την αξιολόγηση και την αποδοτικότητα. Δημιουργούνται ουσιαστικά όροι για την άρση της μονιμότητας.

Για μας σκοπός της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου είναι η βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Συνδέεται άμεσα με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που πρέπει να είναι ουσιαστική. Ο ρόλος του σχολικού συμβούλου παραμένει συμβουλευτικός.

Το νέο μισθολόγιο που ψηφίστηκε και εφαρμόστηκε δεν έλυσε τις αδικίες σε βάρος των εκπαιδευτικών. Από την καινούργια κυβέρνηση δεν φαίνεται να υπάρχει διάθεση για συζήτηση περί αυτού. Οι εργασιακές σχέσεις ολοένα και χειροτερεύουν. Ο θεσμός του ωρομίσθιου είναι το καινούργιο φρούτο που μας έφερε η νέα τάξη πραγμάτων.

Εμείς λέμε να καταργηθεί αυτός ο θεσμός και να διορίστούν όλοι οι ωρομίσθιοι. Το ασφαλιστικό σύστημα δημιούργησε πολλές ταχύτητες ανάμεσά μας. Είναι ανάγκη να αντιμετωπίσει ενιαία όλους μας και να δίδεται πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας.

Το ολοήμερο σχολείο ήταν δημιούργημα της επιδείνωσης των εργασιακών σχέσεων στον ιδιωτικό κυρίως τομέα και δεν στηρίχθηκε σε παιδαγωγικές αρχές. Δεν είναι τίποτε άλλο από ένας χώρος φύλαξης του παιδιού του εργαζομένου. Αυτό φαίνεται και από τη σύνθεση του μαθητικού του πληθυσμού.

Όλα αυτά συμβαίνουν γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα δεν βρίσκεται στην καλύτερη του φάση. Είναι αδιαμφι-

σβήτητο γεγονός η ολοένα και μεγαλύτερη αποστασιοποίηση από τα συνδικαλιστικά πράγματα όλων μας.

Τεράστια είναι η ευθύνη της κορυφής του συνδικαλιστικού κινήματος, δεν είναι όμως άμοιρος ευθυνών και ο καθένας μας ξεχωριστά. Ο συνδικαλισμός έχασε την αξιοπιστία του. Το συνδικαλιστικό κίνημα αντί να είναι πρωτοπόρο σε ιδέες και να προτείνει καινοτομίες που θα αναβαθμίζουν την εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό, τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε άμυνα.

Τέλος, για να αλλάξουμε ρότα στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι ανάγκη να πάψουν οι παρατάξεις να είναι οι εκφραστές της πολιτικής των κομμάτων. Και κλείνοντας θέλω να πω ότι εμείς στην Αυτόνομη Κίνηση Εκπαιδευτικών του «Εμμανουήλ Παπά» του Νομού Σερρών καταψηφίσαμε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Σας ευχαριστώ.

Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ: («Γιάννης Ρίτσος» Μολάων)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, ξεκινώντας προχθές από την περιφέρειά μου για την Αθήνα έκανα ειλικρινά μία ευχή μέσα μου. Να ξαναγυρίσω στην περιφέρεια μεταφέροντας ένα πιο ελπιδοφόρο και αισιόδοξο μήνυμα από αυτή εδώ την Συνέλευση που είχα την ελπίδα ότι θα ήταν πιο αναβαθμισμένη και θα είχε κάνει ένα βήμα μπροστά.

Το λέω αυτό γιατί πέρυσι συμμετέχοντας για πρώτη φορά ως αντιπρόσωπος και με μία μικρή εμπειρία από Ολομέλειες Προέδρων, έφυγα με ανάμεικτα συναισθήματα ευχαρίστησης γιατί για μια μεγάλη στιγμή του Κλάδου, όπου μπορούσαμε να ανταλλάξουμε απόψεις, προτάσεις, αλλά όμως έφυγα και με δυσάρεστα συναισθήματα, γιατί πέρα από τις ωραίες προτάσεις, από τις όμορφες ιδέες, τα δίκαια αιτήματα, υπήρχε το ταμπούρωμα του καθενός πίσω από το παραταξιακό μετερίζι, υπήρχαν ακούσιες αντεγκλήσεις, χαμένος χρόνος και δεν υπήρχε αυτό που όλοι λέμε ενότητα.

Βλέπω στην αφίσα «Στην Ενότητα η Δύναμη». Που είναι αυτή η ενότητα; Είπε κάποιος συνάδελφος εχθές ότι όταν ακούει για ενότητα βγάζει σπυριά. Το αντίθετο, πρέπει να βγάλουμε σπυριά επειδή δεν υπάρχει ενότητα. Και νομίζω ότι θα έπρεπε χθες να γίνει η υπέρβαση, να υπάρχει ένα διαπαραταξιακό προεδρείο, να γίνει ένα βήμα μπροστά.

Προσωπικά εμένα θα μου άρεσε αυτή η κίνηση. Πιστεύω ότι τα δίκαια αιτήματά μας που έχουν συγκεντρωθεί στο διεκδικητικό πλαίσιο δεν υλοποιούνται μόνο μέσα από την αποστολή εγγράφων, μέσα από τα συλλαλητήρια, μέσα από τους αγώνες. Νομίζω ότι μία μεγάλη ευκαιρία είναι να υλοποιηθούν και μέσα από αυτό το κυρίαρχο όργανο, την Γενική Συνέλευση.

Μπορούν όμως να υλοποιηθούν όταν με λύπη βλέπω φαινόμενα όπως ανέφερε και προηγουμένως ο συνάδελφος ο Μ.Παπούλιας, να είναι κατάμεστη η αίθουσα όταν μιλούν οι εκπρόσωποι των δύο μεγάλων κομμάτων και στο τέλος να έχουν μείνει λίγα άτομα όταν μιλούν οι υπόλοιποι; Έτσι πρέπει να συμπεριφερόμαστε ως οικοδεσπότες στους φιλοξενούμενους;

Εγώ το θέτω, συνάδελφοι, από την άποψη ότι μόνο και μόνο με τη στάση μας και με την παρουσία μας και με την συμπεριφορά μας μπορούμε να πείσουμε τον άλλον για τα προβλήματα μας. Στην Τακτική Γενική Συνέλευση που έκανε ο Σύλλογός μου είχαμε απαρτία με την συμμετοχή 70% των συναδέλφων και όσον αφορά την κριτική πεπραγμένων ψηφίσαμε κατά πλειοψηφία λευκό θέλοντας να δώσουμε μία ευκαιρία στην Διδασκαλική Ομοσπονδία, στο Διοικητικό Συμβούλιο να προχωρήσει επιτέλους σε κάποιες κατακτήσεις, που όπως πολύ σωστά είπε συνάδελφος χθες πρέπει και εμείς κάτι να βάλουμε στην τσέπη μας, να πάμε στην περιφέρεια για να δώσουμε στους συναδέλφους λίγο κουράγιο και θάρρος ότι κάτι γίνεται.

Όσον αφορά τις προτάσεις να ιδρυθούν οργανικές θέσεις ειδικοτήτων στα πολυθέσια. Στη περιφέρειά μας υπήρχαν πολυθέσια χωρίς ειδικότητες.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι ο κλάδος μας θα βρει την αληθινή του ρότα όταν προσεγγίσει τα λόγια του Γκαίτε, ο οποίος έχει πει: «σέβομαι το άτομο εκείνο που γνωρίζει καλά το τι θέλει και προχωρεί ακούραστο στο δρόμο του αγώνα, γνωρίζοντας παράλληλα και τα μέσα που μπορούν να τον οδηγήσουν, καθώς επίσης και τον τρόπο χρήσης των κατάλληλων μέσων». Πιστεύω ότι ο κλάδος γνωρίζει το τι θέλει, αλλά πρέπει να βρει και τα μέσα για να τα υλοποιήσει. Ευχαριστώ.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ: («Δημήτρης Γληνός»)

Συνάδελφοι,

Τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, θα πρέπει να την αξιολογήσουμε σε σχέση με δύο χρονικά διαστήματα. Πρώτον, από τον Ιούνιο του 2003, έως τις 7 Μαρτίου του 2004 και δεύτερον από τις 7 Μαρτίου του 2004 έως σήμερα.

Στο πρώτο διάστημα η παράταξη της ΠΑΣΚ επικροτούσε και στήριζε όλες τις αντιλαϊκές και αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Στο ίδιο διάστημα η παράταξη της ΔΑΚΕ, αν και στην ουσία το κόμμα της, η Νέα Δημοκρατία, εξέφραζε για τα θέματα της παιδείας παρόμοια φιλοσοφία και αντιλήψεις με το ΠΑΣΟΚ, καυτηρίαζε την τότε κυβέρνηση για τις επιλογές της.

Στο δεύτερο διάστημα η παράταξη της ΠΑΣΚ με αλλεπάλληλες επιστολές φυλλαδίων στα σχολεία ενημέρωνε τους συναδέλφους ότι θα σταθεί δίπλα τους σε οποιεσδήποτε αυθαιρεσίες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και ότι θα αγωνιστεί για τα κεκτημένα δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα δείχνει να αγωνιά για τις τύχες των στελεχών της εκπαίδευσης, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι δικά της στελέχη.

Στο ίδιο διάστημα η παράταξη της ΔΑΚΕ δίνει περίοδο χάριτος στη νέα Υπουργό Παιδείας, για να λύσει τα προβλήματα που δημιούργησε η προηγούμενη Κυβέρνηση. Ταυτόχρονα αγωνιά για τα δικά της παιδιά, για το πότε θα γίνουν χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη.

Δυο διαπιστώσεις έχω να κάνω. Πρώτον, η ΠΑΣΚ φαίνεται ότι ξεθάβει τα όπλα του πολέμου, αν θυμηθεί βέβαια πού τα έχει καταχωνιασμένα τόσα χρόνια που έχει να τα χρησιμοποιήσει. Η στάση της δε, απέναντι στην κυβέρνηση, θα καθοριστεί όχι από τις επιλογές της, αλλά από το πως θα αντιμετωπιστούν τα στελέχη της.

Δεύτερον, ο κομματικός συνδικαλισμός, τον οποίο εκφράζει και η ΔΟΕ, ζει και βασιλεύει. Οι παρατάξεις αγωνίζονται για την επίλυση των προβλημάτων της εκπαίδευσης, με μοναδικό κριτήριο αν τα κόμματά τους είναι στην κυβέρνηση ή στην αντιπολίτευση.

Χαμένοι της υπόθεσης είναι οι εργαζόμενοι και μεγάλος κερδισμένος το κατεστημένο και οι εκπρόσωποί του. Τέλος το Υπουργείο Παιδείας, λόγω ευρωεκλογών και Ολυμπιακών Αγώνων, έχει κρεμάσει έξω από το κτίριο του, όπως και οι χειμερινοί κινηματογράφοι, την ταμπέλα «ραντεβού το Σεπτέμβριο».

Θα χαθούν 6 πολύτιμοι μήνες, κατά τους οποίους θα μπορούσαν να συζητηθούν και να βρεθεί λύση για πολλά προβλήματα των σχολείων, ώστε να παρουσιαστούμε έτοιμοι στη νέα σχολική χρονιά.

Ας όψονται όμως οι ευρωεκλογές και το πανηγυράκι της Ολυμπιάδας. Με τη στάση της η κυβέρνηση αποδεικνύει ότι τοποθετεί την εκπαίδευση σε δεύτερη μοίρα. Ευχαριστώ πολύ.

Ψήφισμα

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
«ΑΛΕΞ. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»
«Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»
«ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων Αν. Αττικής εκφράζουν την **ΕΝΤΟΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ** τους για τη στάση του Διευθυντή Π.Ε. Αν. Αττικής απέναντι στους Εκπαιδευτικούς.

Ο Διευθυντής Εκπαίδευσης:

- Φέρεται προσβλητικά και απαράδεκτα στους συναδέλφους.
- Φέρεται υποτιμητικά απέναντι στα θεσμοθετημένα συλλογικά όργανα του κλάδου – Δ.Σ. των Συλλόγων μας καθώς και τους αιρετούς του ΠΥΣΠΕ. (Πολύωρες αναμονές των Δ.Σ. για να συζητήσουμε σοβαρά θέματα που απασχολούν τους συναδέλφους για να εισπράτουμε την πλήρη άρνηση του Διευθυντή να μας δεχτεί).
- Προσπαθεί να επιβάλλει ένα κλίμα τρομοκρατίας και αυταρχισμού και με διοικητικά μέτρα –βιομηχανία Ε.Δ.Ε. το τελευταίο χρονικό διάστημα– που αντί να λύνουν, περιπλέκουν χειρότερα τα όποια προβλήματα.
- Κλίμα που εκφράστηκε από την αρχή της χρονιάς και με την προσπάθεια επιβολής του καθηκοντολογίου καθώς και μέτρα ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων και αμφισβήτησης κατακτημένων εργασιακών δικαιωμάτων στα Σχολεία του Νομού. Προετοίμασε την υποταγή των Εκπαιδευτικών και την αποδοχή της αξιολόγησης σχολικών μονάδων των εκπαιδευτικών (π.χ. επιβολή υποχρεωτικών υπερωριών, υποχρεωτική ανάθεση του μαθήματος Φ.Α. σε δασκάλους, επιβολή του κυλιόμενου ωραρίου – συμπλήρωση ωραρίου στα ολοήμερα, επιβολή συμπτύξεως τμημάτων και λειτουργία με τμήματα ακόμα και πάνω των 30 μαθητών, ερωτηματολόγιο για ΚΕΕ κλπ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΙ ΝΑ ΔΗΛΩΣΟΥΜΕ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ:

- Οι εκπαιδευτικοί και τα συνδικαλιστικά τους όργανα δεν πτοούνται ούτε από συκοφαντίες ούτε από απειλές, ούτε από τέτοιες πρακτικές.
- Ο χώρος του σχολείου είναι χώρος δημοκρατίας και διαλόγου, κάτι που κατακτήθηκε με αγώνες σκληρούς του εκπαιδευτικού κινήματος. Η εποχή του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» έχει περάσει ανεπιστρεπτί.
- Απαιτούμε απόλυτο σεβασμό των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των συλλογικών μας οργάνων καθώς και κάθε εκπαιδευτικού χωριστά.
- Μεταφέρουμε την αγωνία και την αγανάκτηση στην 73η Γ.Σ. του Κλάδου με την βεβαιότητα ότι ο εκπαιδευτικός κόσμος καταδικάζει τέτοιες συμπεριφορές.

Από τα Δ.Σ.

Πανηγυρική Συνεδρίαση 73ης Γ.Σ. του Κλάδου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της 73ης Γ.Σ. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΠΘ

«Εμείς ως κλάδος όπως πράξαμε και με τις προηγούμενες κυβερνήσεις, έτσι και με τη νέα θα είμαστε αυστηροί και αδέκαστοι στην άσκηση της κριτικής μας και στην παρακολούθηση της κοινωνικής διάστασης του κυβερνητικού έργου»...

«Απορρίπτουμε τις πολιτικές που θέλουν απελευθερωμένες τις αγορές και αποκλεισμένες τις κοινωνίες. Προτιμούμε τις αποτελεσματικές οικονομίες που προωθούν και εδραιώνουν αλληλέγγυες κοινωνίες»...

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ 73ης Γ.Σ. ΝΙΚΟΥ ΚΟΡΔΑ

Να επικοινωνήσουμε επί της ουσίας

Κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των Πολιτικών Κομμάτων. Κύριοι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των κοινωνικών φορέων, εκ μέρους των 560 αντιπροσώπων που εκπροσωπούν τους 60 χιλιάδες εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, σας καλωσορίζουμε στην 73η Τακτική Γενική Συνέλευση του Κλάδου μας και σας ευχαριστούμε που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας.

Ιδιαίτερα χαιρετίζουμε την παρουσία των εκπροσώπων της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων, που βρίσκονται και σήμερα μαζί μας για να στείλουν το μήνυμα πως με ενισχυμένη τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας μετά την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζουν τον αγώνα τους για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη και αδέσμευτη.

Θεωρούμε πολύ σημαντικό το γεγονός ότι συναντιόμαστε σε αυτή την κορυφαία διαδικασία του Συνεδρίου της ΔΟΕ. Συναντιόμαστε όχι για να ανταποκριθούμε σε μια τυπική υποχρέωση που το τυπικό μιας πανηγυρικής συνεδρίασης του Κλάδου υπαγορεύει. Συναντιόμαστε με την ειλικρινή από την πλευρά μας πρόθεση, να επικοινωνήσουμε επί της ουσίας.

Να εκθέσουμε στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας το σύνολο των προβλημάτων της εκπαίδευσης και των λειτουργών της και να μας εκθέσει τον μετεκλογικό προγραμματισμό των προεκλογικών της δεσμεύσεων, που ενδιαφέρει άμεσα τον Κλάδο, προκειμένου να διαμορφώσει την πορεία της επόμενης συνδικαλιστικής χρονιάς.

Απευθυνόμαστε στους εκπροσώπους της κυβέρνησης και στους εκφραστές της πολιτικής της, όχι απλώς ως μια συνιστώσα της εκπαίδευσης, αλλά και ως συνιστώσα μιας κοινωνικής δυναμικής στον τόπο αυτό που δεν έχει την πολυτέλεια να μένει απαθής και να αδιαφορεί για όσα η οικονομική δυναμική της νέας εποχής προωθεί και που ευθέως την αφορούν.

Καλέσαμε σήμερα εδώ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας για να διαλογιστούμε για όλα όσα το νέο περιβάλλον της διεθνοποιημένης οικονομίας απεργάζεται σε βάρος μας ως εκπαιδευτικών και ως εργαζόμενων, αλλά και σε βάρος της εκπαίδευσης ως συστηματικής προσπάθειας αγωγής και παιδείας.

Θα ήταν νομίζω κουραστική κοινοτυπία αν επαναλαμβάναμε όλα όσα σχετικά με την παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα εκθέσαμε τις προηγούμενες χρονιές σ' αυτήν εδώ την αίθουσα. Το γεγονός όμως ότι η θέση μας χρόνο το χρόνο επιδεινώνεται με αποκλειστική ευθύνη αυτής της πραγματικότητας, αλλά και των κυβερνήσεων που μοιάζουν αδύναμες να αντιμετωπίσουν τη σαρωτική για τις κατακτήσεις μας «νομοτέλειά» της, –γιατί χαρακτηριστικά νομοτέλειας τείνει να πάρει αυτή η πραγματικότητα– δεν μας επιτρέπει να την αντιπαρέλθουμε αγνοώντας την, ιδιαίτερα όταν μια διαχρονική πορεία συνεχούς και πολυποίκιλης υποβάθμισης μας επιμαρτυρεί ότι τα γενεσιουργά και βαθύτερα αίτια των δεινών μας εντοπίζονται σε αυτές ακριβώς τις παραμέτρους.

Οι κορυφές του ολιγαρχικού πλούτου πλήττουν την κοινωνική διάσταση της πολιτικής με την πολιτική της οικονομικής ισχύος

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αγνοήσουμε το γεγονός ότι ένας παντοδύναμος ολιγαρχικός συνασπισμός πολυεθνικού κεφαλαίου αποτελεί τον κύριο ρυθμιστικό παράγοντα της οικονομίας ολόκληρου του πλανήτη. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός, ότι αυτός ο συνασπισμός με την αξιοποίηση της αυτοματοποιημένης υψηλής τεχνολογίας και την παντελή απουσία ελέγχων επιδίδεται σε αχαλίνωτη κερδοσκοπία σε βάρος των εθνικών οικονομιών, σε βάρος της αναπτυξιακής παραγωγής.

Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι ο συνασπισμός αυτός, που έλκει την καταγωγή του από το μητροπολιτικό κέντρο των ΗΠΑ και εξακτινώνεται σ' ολόκληρο τον πλανήτη με τους κολοσσούς των συγχωνευμένων πολυεθνικών, με τις θυγατρικές και τα παρακλάδια τους, έχει μετατρέψει ολόκληρο τον πλανήτη σε πεδίο σκληρών ανταγωνιστικών συγκρούσεων.

Πεδίο συγκρούσεων με εμφανή ιμπεριαλιστικά και μιλιταριστικά χαρακτηριστικά, που παίρνουν την μορφή τοπικών πολέμων, κατάλυσης της εθνικής κυριαρχίας των κρατών, λεηλασίας των ενεργειακών πηγών, τεχνητών οικονομικών κρίσεων, αποσταθεροποίησης των νομισματικών συστημάτων, υποχώρηση των κοινωνικών χαρακτηριστικών της αναπτυξιακής διαδικασίας, απαξίωσης της εργασίας ως κοινωνικής αξίας, αμφισβήτησης και αποδιάρθρωσης των κοινωνικών δομών.

Και όλ' αυτά με απώτερο στόχο να ικανοποιηθούν τα γεωστρατηγικά συμφέροντα των πολυεθνικών, που στόχο έχουν να υποκαταστήσουν το δίκαιο της κοινωνικής διάστασης της πολιτικής, με την πολιτική της οικονομικής ισχύος.

Αυτή ακριβώς η συγκρουσιακή κατάσταση έχει τις επιπτώσεις της και στο χώρο της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας, της οποίας οργανικό και αναπόσπαστο στοιχείο αποτελούμε, αλλά και στα εκπαιδευτικά συστήματα. Σε μια Ευρώπη που ταλαντεύεται στο εκκρεμές αντίρροπων δυνάμεων. Σε μια Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων και των νεοσυντηρητικών επιλογών, που θεοποιούν τους ονομαστικούς δείκτες και αγνοούν τους ευρωπαϊκούς λαούς που αναζητούν την θέση τους στο διεθνή οικονομικό καταμερισμό, στην προοδευτική εξέλιξη και στην αρχιτεκτονική μιας Ευρώπης με έμφαση στις προοδευτικές αλλαγές της ισόρροπης ανάπτυξης, της εξάλειψης των ανισοτήτων και των δικτύων κοινωνικής προστασίας.

Τα εκπαιδευτικά συστήματα, κυρίες και κύριοι, δεν μένουν ανεπηρέαστα από τη δυναμική αυτών των επιδράσεων. Γιατί στόχος τους είναι να επιβάλλουν συγκεντρωτικό ιδεολογικό έλεγχο στο περιεχόμενο και στις διαδικασίες μάθησης, για να αναδειχθεί το σκληρό ανταγωνιστικό στοιχείο και στην εκπαιδευτική διαδικασία. Επιδίωξή τους είναι να διαμορφωθούν πολίτες ικανοί και έτοιμοι να υπηρετήσουν το κυρίαρχο μοντέλο του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού.

Δοκιμαζόμαστε όλοι. Ιδιαίτερα η κυβερνητική πολιτική στην πράξη

Οι διαπιστώσεις αυτές, που είναι πλέον πανθομολογούμενες δεν αφορούν μόνο εμάς που υφιστάμεθα, ως κόσμος της μισθωτής εργασίας, τις συνέπειές τους. Αφορούν και τους κυβερνώντες, αφορούν την ποιότητα και το εύρος των δράσεων της κυβερνητικής πολιτικής, αφορούν τα κοινωνικά χαρακτηριστικά **στην πράξη.** Γιατί οι διαπιστώσεις αυτές δεν φιλοδοξούν να εξαντληθούν στο πεδίο της θεωρητικής αναζήτησης. Μας επηρεάζουν στην πράξη. Έχουν αντίκτυπο στην πράξη. **Γιατί στην πράξη** αμφισβητούνται οι εργασιακές μας σχέσεις με την εισβολή της μερικής απασχόλησης και με τους ωρομίσθιους στην εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση είναι ο κατ' εξοχήν χώρος όπου νομιμοποιείται η εδραίωση της σταθερής και μόνιμης εργασίας. Για να συνδέεται ανάπόσπαστα ο εκπαιδευτικός με τη ζωή της σχολικής μονάδας και για να μην πολυκερματίζεται η προσήλωσή του στο εκπαιδευτικό έργο από την πολυαπασχόληση και την ετεροαπασχόληση στην οποίαν αναγκάζεται να προσφεύγει, για να μην αποδομείται το δημόσιο σχολείο.

Φανταστείτε ποιος θα είναι, με τις επιλογές αυτές, ο τύπος του εκπαιδευτικού του μέλλοντος, που ως επισκέπτης θα περνά από τη σχολική μονάδα και ποιες θα είναι οι επιπτώσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Έχουν, λοιπόν, οι διαπιστώσεις αυτές αντίκτυπο στην πράξη, γιατί στην πράξη αμφισβητούνται οι κατακτήσεις για τις οποίες χρειάστηκαν αγώνες ενός ολόκληρου αιώνα.

Στην πράξη αμφισβητείται το δικαίωμά μας να έχουμε πραγματική μισθολογική σύγκλιση με τις προηγμένες ευρωπαϊκές χώ-

ρες. Στην πράξη, πρώτοι εμείς, πληρώνουμε την είσοδο του ευρώ με την αύξηση του κόστους ζωής, που δεν αντισταθμίστηκε με ανάλογη αύξηση στις αποδοχές.

Στην πράξη βιώνουμε τις τεράστιες ανισότητες στην κατανομή του εθνικού πλούτου και του εισοδήματος με τις κραυγαλέες μισθολογικές ανισότητες και με τον υποβιβασμό του εκπαιδευτικού σε επίπεδα, ούτε καν φντάξια της θέσης ενός θυρωρού του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Στην πράξη εμφανίστηκαν οι στρατιές των εκατοντάδων χιλιάδων συμβασιούχων μετά την πολιτική επιλογή να προσλαμβάνεται ένας για κάθε πέντε συνταξιοδοτούμενους!

Στην πράξη κυβερνητικές δεσμεύσεις και προεκλογικές εξαγγελίες καταφεύγουν σε διαδικαστικές παρελκυστικές τακτικές, για τους συμβασιούχους πότε με την επίκληση της εγκριτικής νομιμότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας και πότε των απαγορευτικών επιταγών του Συντάγματος, για να μεταμορφωθούν σε «έπεα πτερόεντα» κενά περιεχομένου, ενώ η ομηρία και η ανασφάλεια αυτών των εργαζόμενων έχει απορυθμίσει τον οικογενειακό προγραμματισμό και τη ζωή τους ολόκληρη.

Στην πράξη εμφανίζονται οι ελαστικοποιημένες μορφές εργασίας με το πρόσχημα της τόνωσης της απασχόλησης, ενώ στην ουσία επιβεβαιώνουν και επικυρώνουν τις επιταγές του Μάαστριχ και τις μονεταριστικές πολιτικές του.

Στην πράξη ανοίγει ήδη το μέγα ζήτημα του καθεστώτος των μονιμοποιήσεων, που πάει να υποκατασταθεί με τις συμβάσεις αορίστου χρόνου, που δεν εμπίπτουν στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του δημοσίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα αποθεματικά και την βιωσιμότητα των ταμείων.

Στην πράξη οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ενώ στην ουσία καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες παραμένουν επί χρόνια όμηροι και δεν μονιμοποιούνται. Και μια και αναφερόμαστε στους αναπληρωτές δράττομαι της ευκαιρίας να πω δυο λόγια για το νομοσχέδιο το σχετικό με το σύστημα προσλήψεων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Δεν είναι εθνικός διάλογος για την Παιδεία να δίνεται το νομοσχέδιο στη ΔΟΕ με κλειστά τα σχολεία. Με απόντες τους εκπαιδευτικούς με ποιους θα γίνει ο διάλογος; Δεν είναι διαδικασία διαλόγου αυτή που ακολουθείται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Να ενημερώνει, δηλαδή, απλώς τη ΔΟΕ για το νομοσχέδιο χωρίς να ενδιαφέρεται να πληροφορηθεί τις απόψεις της.

Η δε εξαγγελία για τον διορισμό όλων των αναπληρωτών που συμπληρώνουν στις 30 Ιουνίου 2004, 30 μήνες προϋπηρεσία εκτιμούμε ότι είναι εξαγγελία για λόγους εντυπωσιασμού, γιατί γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι δάσκαλοι με 30 μήνες προϋπηρεσία δεν υπάρχουν. Διορίστηκαν όλοι με τις προηγούμενες ρυθμίσεις, οι δε ελάχιστες νηπιαγωγοί που συμπεριλαμβάνονται, ούτως ή άλλως θα διοριστούν με την ποσόστωση του 40%-60%.

Πέρα όμως απ' αυτό αν δεν υπάρξει σαφής και ρητή δέσμευση από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για τον αριθμό των προσλήψεων για τα επόμενα χρόνια, ούτε η ρύθμιση του 60% - 40% θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο. Και όσο η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν τοποθετείται στα κυρίαρχα ζητήματα της ενισχυτικής διδασκαλίας, της ανάγκης για μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, τη βελτίωση και τη γενίκευση του ολοήμερου σχολείου και νηπιαγωγείου, τη λειτουργία των φροντιστηριακών τμημάτων και των τάξεων υποδοχής, ούτε το πρόβλημα της ανεργίας των εκπαιδευτικών θα αντιμετωπιστεί, αλλά ούτε και το πρόβλημα της ποιότητας της εκπαίδευσης θα λυθεί.

Να, λοιπόν, πώς συμβάλλουν στην πράξη με συγκεκαλυμμένες ή μη παραλείψεις και πλημμέλειες, αλλά και συνειδητές επιλογές οι επιταγές του κυρίαρχου οικονομικού μοντέλου, που διαμορφώνει την πολιτική των κυβερνήσεων –και της σημερινής κυβέρνησης– για υποβάθμιση θεσμών με τεράστια κοινωνική αξία και σημασία, όπως είναι ο θεσμός της δημόσιας εκπαίδευσης και το δημόσιο σχολείο.

Στην πράξη καρκινοβατούν θεσμοί στήριξης και ενίσχυσης του έργου των εκπαιδευτικών, όπως η επιμόρφωση, ενώ ταυτόχρονα πάνε να αναβιώσουν άλλοι με χαρακτηριστικά αυταρχισμού, εξάρτησης και ποδηγέτησης όπως αυτός της αξιολόγησης, για να διευκολυνθεί ο συγκεντρωτικός ιδεολογικός έλεγχος και στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας, που φαίνεται πως πρέπει να ενταχθεί στα γενικότερα εκπαιδευτικά πλαίσια των νεοφιλελεύθερων επιλογών για τα οποία κάναμε ήδη λόγο.

Επιχειρείτε συγκεντρωτικό έλεγχο και κομματική χειραγώγηση της εκπαίδευσης

Και αν επαληθευτούν οι φήμες ότι στο τέλος αυτού του μήνα θα λήξει η θητεία των στελεχών και θα αντικατασταθούν με προσωρινούς αναπληρωτές, που θα περιβληθούν με την εξουσιαστική τήβεννο της αξιολόγησης από το ερχόμενο έτος, τότε πολύ σύντομα θα επιβεβαιωθεί του λόγου μας το αληθές για τον συγκεντρωτικό έλεγχο του συστήματος.

Για να αποδειχθούν έτσι κενά περιεχομένου τα προεκλογικά σας λόγια για συνέχιση του κράτους, για σεβασμό στους θεσμούς και για την αναγόρευση της παιδείας και της εκπαίδευσης σε εθνική υπόθεση και πρώτη εθνική προτεραιότητα, που για να στηριχθεί και να τελεσφορήσει χρειάζεται τη συναίνεση και τη συμβολή όλων!!!

Γι' αυτό όσο είναι καιρός που επιτρέπει και η αξιοπιστία της πολιτικής να διαφυλάσσεται και οι κυβερνώντες να μην αποξενώνονται από τους κυβερνώμενους, πρέπει ν' αλλάξουν οι εκπαιδευτικοί θεσμοί με άλλους καλύτερους θεσμούς, διαφορετικά το γαϊτανάκι του ράβε - ξήλωνε στην εκπαίδευση θα αναβιώσει για άλλη μια φορά με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Στην πράξη, λοιπόν, διαπιστώνεται ο αντίκτυπος των παγκόσμιας εμβέλειας διεργασιών των νεοφιλελεύθερων επιλογών, που

συνοπτικά εκθέσαμε για να δείξουμε πόσο χτυπούν και τους εκπαιδευτικούς ως εργαζόμενους, τις κατακτήσεις τους και τα θεμελιώδη δικαιώματά τους.

Και φυσικά στην πράξη δοκιμάζεται και η πληρότητα και η πιστότητα της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, που αν θέλει να είναι συνεπής με τις προεκλογικές δεσμεύσεις και εξαγγελίες θα έπρεπε ήδη να έχει ξεδιπλώσει τα πρώτα βήματα αξιόπιστης γραφής.

Να τηρήσετε τις προεκλογικές σας δεσμεύσεις

Θα έπρεπε ήδη να έχει αρχίσει να αχνοφαίνεται ο βαθμός συμφωνίας ή διαφωνίας με τα γενικότερα γενεσιουργά αίτια της κακοδαιμονίας μας που πιο πάνω περιγράψαμε. Θα έπρεπε ήδη να έχει αρχίσει να αποδεικνύεται ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας πιστεύει στον αγώνα που κάνουμε, ότι δεν αποδέχεται την εκτίμηση ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να σφίξουν το ζωνάρι επειδή είναι πολλοί. **Ότι δεν μασάει τα λόγια της, ότι έβαλε φαρδιές πλατειές τις υπογραφές της για τα 176 ευρώ, ότι τα δικαιούμαστε, μας το εγγυήθηκαν και θα τα πάρουμε.**

Με αυτά τα χαρακτηριστικά λόγια απευθύνθηκε στον Κλάδο στις 23 Οκτωβρίου του 2003, στην ημερίδα με θέμα «Το Παρόν και το Μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης» **ο σημερινός Υφυπουργός Παιδείας κ. Καλός.**

Ελπίζουμε ότι δεν θα επαναληφθεί για μια ακόμη φορά το θλιβερό σύνηθες φαινόμενο να παίρνουμε φαρδιές πλατειές τις υπογραφές συμπαράστασης από τα κόμματα όταν είναι στην αντιπολίτευση και να μας ξεχνούν όταν γίνονται κυβέρνηση.

Θα έπρεπε ήδη να μας είχαν δώσει τα πρώτα δείγματα γραφής ως προς την πολιτική των μισθών στο δημόσιο και το πως εννοούν την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού επαγγέλματος. Γιατί, κυρίες και κύριοι, μην γελιόμαστε, το κύριο ζητούμενο δεν είναι τα 176 ευρώ, τα οποία έτσι κι αλλιώς είναι προεκλογική δέσμευση και θα μας δοθούν, αλλά το ποια και πόσο αξιόπιστη πολιτική μισθών θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση, έτσι ώστε να θέσει τέρμα στις κραυγαλέες μισθολογικές ανισότητες και τις αδικίες που διαιωνίζονται και καταληκτικό ορίζοντα δεν έχουν.

Το ζητούμενο είναι η αποσαφήνιση των κοινωνικών χαρακτηριστικών της κυβερνητικής πολιτικής για να διαπιστωθεί ο βαθμός απόκλισης ή αντιστοίχησης με τις μονεταριστικές πολιτικές και τις νεοφιλελεύθερες επιλογές.

Και ενώ ακόμα δεν έχει τοποθετηθεί για τα κυρίαρχα αυτά ζητήματα, στην πράξη παρατηρούμε έλλειψη ενδιαφέροντος ακόμα και για ορισμένα ζητήματα που αφορούν επιμέρους κατηγορίες εκπαιδευτικών και τα οποία δεν έχουν καν οικονομική επίπτωση. Γιατί αλλιώς δεν εξηγείται το γεγονός ότι επί ένα τρίμηνο αποφεύγει να απαντήσει σε τρέχοντα ζητήματα που έθεσε ο Κλάδος μας, όπως:

Τι θα γίνει με την περικοπή των εκπαιδευτικών αδειών, τι θα γίνει με το επίδομα των Υποδιευθυντών στα ολοήμερα, τι θα γίνει με τις ρυθμίσεις του νόμου για την ειδική αγωγή, τι θα γίνει με την ευέλικτη ζώνη, αν θα συνεχίσει να τηρεί –και γιατί όχι– να ενισχύσει το καθεστώς των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών, όπως άλλωστε προβλέπεται και από σχετική Εγκύκλιο, για να επιβεβαιωθούν έτσι περίτρανα οι εκτιμήσεις μας για το πως αντιλαμβάνεται την αναβάθμιση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών και το μέλλον της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης;

Να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Μην τις μεταθέτετε αλλού!

Εμείς οι εκπαιδευτικοί έχουμε κάθε λόγο να προβληματιζόμαστε όταν από επίσημα κυβερνητικά χείλη ακούμε για οικονομικές απογραφές, που αποκαλύπτουν υπέρμετρα δημόσια ελλείμματα, για κρυφά ή φανερά ευρωπαϊκά δάνεια που συνειρμικά παραπέμπουν στη διόγκωση του δημόσιου χρέους **και για υπαινικτικές αναφορές που πάνε να μεταθέσουν την ευθύνη της ενδεχόμενης αδυναμίας για τήρηση προεκλογικών υποσχέσεων και δεσμεύσεων στην προηγούμενη Κυβέρνηση.**

Σήμερα υπάρχει η νέα κυβέρνηση. Αυτή θα κρίνεται και αυτή θα δίνει απολογισμό για τα έργα, για τις ημέρες της. Εμείς ως κλάδος όπως πράξαμε και με τις προηγούμενες κυβερνήσεις έτσι και με την νέα θα είμαστε αυστηροί και αδέκαστοι στην άσκηση της κριτικής μας και στην παρακολούθηση της κοινωνικής διάστασης του κυβερνητικού έργου.

Γιατί αρκετά παρακολουθήσαμε και υποστήκαμε τις συνέπειες της ευημερίας των αριθμών που κάνουν τους εργαζόμενους και την οικονομία να υποφέρουν. Νομιμοποιούμαστε στην άσκηση αυστηρής κριτικής και για τον επιπρόσθετο λόγο της απαξιωτικής συμπεριφοράς που επιδεικνύεται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, όταν μάλιστα η ίδια, η κυρία Υπουργός σε πρόσφατα δημοσιεύματα του τύπου εμφανίζεται να αδιαφορεί για τις θέσεις των επίσημων συνδικαλιστικών μας οργάνων, να μας αποκαλεί αντιδραστικούς σε όλα και να δηλώνει ότι της είναι αδιάφορη η θέση της ΔΟΕ.

Είναι και αυτό ένα δείγμα γραφής που δείχνει το πόσο η κ.

Υπουργός υπολήπτεται κορυφαίους δημοκρατικούς θεσμούς, πόσο σέβεται το επίσημο συνδικαλιστικό όργανο 60 χιλιάδων εκπαιδευτικών και πόσο αυτό αντιστοιχίζεται με εκείνες τις πρόσφατες διακηρύξεις για άσκηση της πολιτικής με ταπεινοφροσύνη, αλληλοσεβασμό, σύνεση και σωφροσύνη.

Κυρίες και κύριοι,

Περιγράψαμε πιο μπροστά τα παγκοσμιοποιημένα χαρακτηριστικά μιας κατάστασης που διαμορφώνει δυσοίωνο το μέλλον μας. Δείξαμε ότι αυτή η κατάσταση μας πλήττει στην πράξη με πολλές μορφές και με πολλούς τρόπους. Δεν αποκρύψαμε την περίσκεψή μας και τις ενστάσεις μας για την ακολουθούμενη πολιτική.

Δεν αρκούμαστε όμως στον εντοπισμό των γενεσιουργών αιτίων και των πρακτικών επιπτώσεών τους, όχι μόνο στη διαμόρφωση της δικής μας μοίρας ως εκπαιδευτικών και ως εργαζόμενων, αλλά και στη διαμόρφωση του εύρους και της ποιότητας της πολιτικής που ασκείται.

Με το σύνολο του προβληματισμού και των προτάσεων μας αποτολμούμε διέξοδο στα αδιέξοδα, που διαμορφώνουν οι πολιτικές του οικονομικού φιλελευθερισμού και των ποικίλων εκφράσεων του στο παγκόσμιο πολιτικό στερέωμα.

Είμαστε σταθερά προσηλωμένοι στις αρχές της κοινωνικής δημοκρατίας και διαχρονικά αντιμέτωποι με την αουδοσία της οικονομικής ολιγαρχίας

Γι' αυτό και είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με τις επιλογές αυτών των πολιτικών, που με τον κυρίαρχο στόχο της απόλυτης παντοδυναμίας της αγοράς, **θέλουν απελευθερωμένες τις αγορές και αποκλεισμένες τις κοινωνίες. Προτιμούμε τις αποτελεσματικές οικονομίες, που προωθούν και εδραιώνουν αλληλέγγυες κοινωνίες.**

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με την οικονομία της αγοράς, που προωθεί την κοινωνία της αγοράς, που αγοραιοποιεί, ποσοτικοποιεί και εμπορευματοποιεί κοινωνικές και ανθρώπινες αξίες, που διαμόρφωσε η ευρωπαϊκή και παγκόσμια ιστορία δια μέσου των αιώνων.

Ως συνιστώσα πολύμορφης συνδικαλιστικής και κοινωνικής δύναμης παλεύουμε για εκείνο το ρυθμιστικό σχέδιο για την αγορά, την εργασία και τον ανταγωνισμό που σέβεται την εργασία ως θεμελιώδες κοινωνικό μέγεθος, ως κοινωνική αυταξία. Που σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Με διαρκή αναφορά στην ταξική μας συνείδηση και στην πολιτικοποιημένη συγκρότηση μας, που μας επιβάλλει να έχουμε άποψη για την οικονομία, για την αναπτυξιακή πορεία, για την εργασία, για την πορεία των δημοκρατικών θεσμών και τις κοινωνικές δομές, αγωνιζόμαστε για την καταξίωση του εργαζόμενου εκπαιδευτικού ως αυτόνομου ανθρώπινου όντος, που αναλίσκεται στην υπηρεσία του αγώνα για την παγκόσμια ειρήνη, για το ιδανικό της κοινωνικής δικαιοσύνης που πραγματώνεται με την δίκαιη κατανομή του πλούτου και του συνολικού εισοδήματος, με την προστασία της απασχόλησης και την αντιμετώπιση της ανεργίας, με τη δίκαιη συμμετοχή της εργασίας στο παραγόμενο προϊόν, **με την εξάλειψη των κραυγαλέων ανισοτήτων και των ανισορροπιών ενός συστήματος που θεοποιεί την αγορά για να εξαθλιώσει τον άνθρωπο.**

Ως δύναμη συνδικαλιστικής διεξόδου από τα σύγχρονα αδιέξοδα του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού αγωνιζόμαστε με όλους τους εργαζόμενους και τις ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις για τη θέσπιση μηχανισμών και υπερεθνικών οργανισμών για τον αποτελεσματικό έλεγχο της κερδοσκοπίας του πολυεθνικού κεφαλαίου, για τη σταθερότητα στο παγκόσμιο νομισματικό σύστημα, για επενδυτικούς μηχανισμούς που κατοχυρώνουν την κύρια απασχόληση, τη σταθερή και μόνιμη εργασία, τις σταθερές και αξιοπρεπείς αμοιβές. Πιστεύουμε πως μόνο με την προαγωγή των κοινωνικών θεσμών που εδραιώνουν την ισχυρή κοινωνική οργάνωση μπορεί να αντιμετωπιστεί η επιχείρηση αποδόμησης των κοινωνιών, που οι κορυφές του ολιγαρχικού πλούτου προωθούν για να εδραιώσουν και να διαιωνίσουν την κυριαρχία τους με τα τόσο γνωστά και τόσο απεχθή για την ανθρωπότητα χαρακτηριστικά της νέας τάξης πραγμάτων.

Από το βαθμό ανταπόκρισης στις θέσεις αυτές, από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, που εξειδικεύονται στο σύνολο των επιμέρους αιτημάτων μας για την παιδεία και την εκπαίδευση, για τον εργαζόμενο, για την επαγγελματική μας κατάσταση και την κοινωνική μας θέση, για την αξιοπιστία και την αξία της πολιτικής, για την κοινωνική διάσταση της οικονομίας, για τις αξίες και τα ιδανικά της κοινωνικής δικαιοσύνης, για έναν καλύτερο κόσμο, αλλά και από την πορεία του κυβερνητικού έργου και της γενικότερης για τα ζητήματα αυτά πολιτικής **θα διαμορφωθεί το πεδίο των συμφωνιών ή των συγκρούσεων στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας.**

Αλλάξτε ρότα. Μη μας εξωθείτε σε δυναμικούς αγώνες

Πάντως πρέπει να πούμε ότι όπως έχουμε ήδη τεκμηριώσει δεν μπορούμε παρά να είμαστε επιφυλακτικοί από τα πρώτα δείγματα γραφής της κυβερνητικής πορείας. Αναμένουμε αλλαγή ρότας, ουσιαστικότερη επικοινωνία, περισσότερο σεβασμό στο θεσμικό ρόλο του συνδικαλιστικού μας οργάνου, ευήκοον ους στα δίκαια αιτήματα μας.

Σε κάθε περίπτωση πάντως ο κλάδος και την προσεχή χρονιά θα είναι και πάλι έτοιμος για αγώνες όπως ήταν και πριν. Για αγώνες που ποτέ δεν τους έχει αναγάγει σε αυτοσκοπό, αλλά ως μέσο διεκδίκησης χρονιζόντων αιτημάτων που αναζητούν την επίλυσή τους.

Αποδείξαμε κατά το παρελθόν ότι κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποφευχθούν αναστατώσεις στον ευαίσθητο αυτό χώρο. Περιμένουμε και από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μας αποδείξει όχι απλώς την καλή της θέληση, αλλά τα ευεργετικά για τον εκπαιδευτικό και την εκπαίδευση αποτελέσματα της πολιτικής της.

Σας ευχαριστώ.

Η δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε.

Δημήτρη Μπράτη

«Ως εκπαιδευτικοί και ως πνευματικοί άνθρωποι οφείλουμε να συμβάλουμε, ώστε η φωνή της κοινωνίας να υψωθεί, ως το αντίπαλο όραμα, στη νέα τάξη πραγμάτων»...

Συνάδελφοι του Προεδρείου,

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 73ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου.

Καταρχήν, αισθάνομαι την υποχρέωση να σας ευχαριστήσω όλους για την τιμή που μας κάνατε, πέρσι, να μας αναθέσετε τη Διοίκηση της Ομοσπονδίας, για τη συνδικαλιστική διετία που διανύουμε (2003-2005).

Σας διαβεβαιώνω, επίσης, ότι τη χρονιά αυτή διαθέσαμε όλες μας τις δυνάμεις για να φανούμε αντάξιοι αυτής της μεγάλης τιμής και να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του κλάδου.

Στην προσπάθεια αυτή είχαμε συμπαραστάτες όλους εσάς, τα στελέχη του κλάδου αλλά και τους απλούς συναδέλφους της βάσης. Ο ενθουσιασμός, η θερμή συμπαράσταση, η αγωνιστικότητα ήταν για μας μια διαρκής παρόρμηση για να προχωρήσουμε μπροστά με όραμα και κυρίαρχο στόχο την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Δημόσια Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και εμείς που την υπηρετούμε.

Η κριτική και ο έλεγχος των πεπραγμένων είναι κορυφαία διαδικασία που προσδιορίζει την ποιότητα της λειτουργίας μας και μας δείχνει το δρόμο της επόμενης μέρας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Τόσο ο έλεγχος και η κριτική των πεπραγμένων της Διοίκησης της Ομοσπονδίας, όσο και η δευτερολογία δεν είναι μια τυπική διαδικασία και μια τυπική υποχρέωση όλων μας, που γίνεται για να τηρηθούν οι διατάξεις του καταστατικού της Δ.Ο.Ε.

Θεωρώ ότι η κριτική και ο έλεγχος, καθώς και οι απαντήσεις που θα δοθούν από τη δευτερολογία, θα πρέπει:

- **Να επιβεβαιώνουν την ποιότητα στη λειτουργία και στη δράση μας,**
- **Να μπαίνουν στην ουσία και στο βάθος των γεγονότων που σηματοδότησαν τη χρονιά που πέρασε,**
- **Να προδιαγράφουν καλύτερες προοπτικές για τη χρονιά που έρχεται,**
- **Να αναπτερώνουν τις ελπίδες και τις προσδοκίες του απλού συναδέλφου της βάσης, ότι το συνέδριό μας δεν πραγματοποιείται για να αναδειχθούν οι δευτερεύουσες αντιπαραθέσεις, των συνδικαλιστικών δυνάμεων. Γίνεται για να προωθηθούν καλύτερα τα κυρίαρχα συλλογικά συμφέροντα και οι κοινές επιδιώξεις.**

Θα πρέπει όλοι μας να αποδείξουμε, μέσα από την κριτική στην πορεία και τα γεγονότα της χρονιάς αυτής, ότι είμαστε έτοιμοι να αναδείξουμε έναν κλάδο **ωριμότερο** και **ικανότερο** να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της επόμενης χρονιάς.

Θα πρέπει, μεσ' απ' αυτή την κορυφαία διαδικασία, να αποδείξουμε ότι εκείνο που προέχει, είναι η **αναβάθμιση** του κλάδου μας, η **καταξίωση** και η **αναγνώριση** του ρόλου μας ως εκπαιδευτικών και ως εργαζόμενων, γενικότερα.

Δεν μπορεί, λοιπόν, η διαδικασία αυτή να είναι μια τυπική λειτουργία. **Είναι ο κύριος παράγοντας που προσδιορίζει την ποιότητα της συνευθύνης μας, της λειτουργίας μας, τον κεντρικό πυρήνα της** συνδικαλιστικής σκέψης και δράσης μας **και τη θέλησή μας για ένα συνδικαλισμό που απελευθερώνει τις δυνάμεις μας**, με το να τις προσανατολίζει στην πολιτική ουσία των γεγονότων και της γενικότερης συγκυρίας, στα πλαίσια της οποίας υποχρεωθήκαμε να δράσουμε και να προωθήσουμε τα οράματα και τις προσδοκίες του κλάδου.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, θα αποδεικνυόμασταν, πιστεύω, κατώτεροι των περιστάσεων αν ως κριτές ή κρινόμενοι εξαντλούσαμε το ρόλο μας είτε ως «κατήγοροι», είτε ως «κατηγορούμενοι», είτε ως «απολογητές», είτε ως «απολογούμενοι». Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία δεν **κατηγορούμε** ούτε **κατηγορούμαστε.**

Επιχειρούμε κάτι πολύ πιο ουσιαστικό: **ΑΠΟΛΟΓΙΖΟΜΑΣΤΕ, ως ενιαίο σύνολο, για να αποδείξουμε σ' αυτούς**

που εκπροσωπούμε, αλλά και στους μεταγενέστερους ότι είμαστε αντάξιοι των απαιτήσεων που συνεπάγεται ο ρόλος και η αποστολή μας. Για να αποδείξουμε ότι τα κίνητρα που μας ώθησαν να αφιερωθούμε στη συλλογική δράση δεν είναι ταπεινά, αλλά υψηλά. Είναι η πηγαία αγωνία να ανταποκριθούμε στις υψηλές απαιτήσεις της συλλογικής εκπροσώπησης και να ανεβάσουμε έτσι ένα σκαλί πιο πάνω το συνδικαλισμό μας.

Επιτρέψτε μου τώρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να κάνω δυο βασικές παρατηρήσεις, που, πιστεύω ότι, συμβάλλουν στη σωστή, αντικειμενική και δίκαιη άσκηση της κριτικής των πεπραγμένων.

Η πρώτη παρατήρηση έχει σχέση με τα προβλήματά μας ως κλάδος. **Κατά την άποψή μου δεν υπάρχουν μικρά και μεγάλα προβλήματα. Όλα τα προβλήματα είναι σημαντικά και κρίσιμα.** Όλα τα προβλήματα προέρχονται από τις ανάγκες της εκπαίδευσης, από την εκπαιδευτική πράξη, από τις ανάγκες μας ως εκπαιδευτικών και ως εργαζομένων, από τη συγκριτική μας μεταχείριση με άλλες ομάδες εργαζομένων, από τους κυβερνητικούς χειρισμούς στα μεγάλα ζητήματα της απασχόλησης, της κατανομής του εθνικού εισοδήματος, από τις κυβερνητικές επιλογές στα μεγάλα ζητήματα της εκπαίδευσης.

Θα συμφωνήσουμε, πιστεύω, όμως, ότι ενώ τα προβλήματα είναι το ίδιο κρίσιμα και σημαντικά, αφού όλα μας αφορούν, ακόμα κι εκείνα που αναφέρονται σε επιμέρους ιδιαιτερότητες και σε επιμέρους ομάδες, θα συμφωνήσουμε ότι υπάρχουν **διεκδικητικές προτεραιότητες αιχμής**.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης και της δράσης μας τη χρονιά που διανύσαμε.

Η κριτική, λοιπόν, και ο έλεγχος αποκτούν ουσιαστικό νόημα και περιεχόμενο όταν, κρίνοντας τα πεπραγμένα της Διοίκησης, θέτουν ως πρωταρχικό κριτήριο αξιολόγησής τους αυτές τις δυο παραμέτρους. **Κατά πόσο, δηλαδή, αυτά που διεκδικήσαμε ανταποκρίνονταν στις ανάγκες των συναδέλφων μας και της εκπαίδευσης και πόσο αποτελεσματικοί ήμασταν τη χρονιά που πέρασε.**

Ας διερωτηθούμε λοιπόν όλοι μας: Επιλέξαμε διεκδικητικές προτεραιότητες αιχμής τη χρονιά που πέρασε; **Απερίφραστα, πιστεύω, πως ΝΑΙ. Οι προτεραιότητες που θέσαμε, ήταν προτεραιότητες αιχμής.** Δυο παράγοντες τις επέβαλαν: **οι αποφάσεις του κλάδου,** όπως αυτές καταγράφηκαν στην περσινή Γ.Σ. και η **συγκυρία**, όπως αυτή διαμορφώθηκε από τις κυβερνητικές επιλογές και προτεραιότητες. Πρόκειται για τις **προτεραιότητες** που έχουν σχέση με τη **χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, με το κυρίαρχο αίτημα της οικονομικής μας αναβάθμισης, έτσι ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο, και με το μεγάλο ζήτημα των εργασιακών σχέσεων**.

Όποιος, λοιπόν, θέλει να αξιολογήσει με πνεύμα αντικειμενικό και δίκαιο, το έργο της Διοίκησης τη χρονιά αυτή, δεν μπορεί να αγνοήσει αυτούς τους τομείς δράσης. Και όποιος καταλογίζει λάθη και παραλείψεις, πρέπει πρώτα να δει το σύνολο της δράσης του κλάδου, γι' αυτές τις προτεραιότητες, τη χρονιά αυτή.

Δεν θα σταθώ σε επιμέρους λεπτομέρειες της δράσης μας για τη διεκδίκηση αυτών των αιτημάτων. Γνωρίζω πολύ καλά ότι σε στελέχη του κλάδου απευθύνομαι. Μαζί συνδιαμορφώσαμε το σύνολο **της τακτικής μας, των ενεργειών μας, της γενικότερης στρατηγικής μας**, μέσα από τις **αποφάσεις των οργάνων του κλάδου**. Και κανένας, όσο και αν διαφώνησε κατά τη διαδικασία διαμόρφωσης με τις αποφάσεις που πήραμε, **αν θέλει να τοποθετηθεί με το χέρι στην καρδιά**, δεν θα ήταν δυνατό να ισχυρισθεί ότι οι αποφάσεις αυτές, **με βάση και τις δυνατότητες που η δυναμική του κλάδου διαμόρφωσε**, δεν ήταν οι καλύτερες δυνατές. Ταυτόχρονα, οφείλω να επισημάνω ότι κατά την κριτική που ασκήθηκε, δεν εντοπίσθηκε ο,τιδήποτε καλύτερο θα μπορούσε να γίνει, που να μην έγινε. Ασκήθηκε κριτική γι' αυτά που έγιναν. Ότι δεν έγιναν τόσο καλά όσο θα μπορούσαν. Όσοι όμως τοποθετήθηκαν με ρεαλισμό και επίγνωση των δυνατοτήτων μας, ως κλάδος, δεν προχώρησαν παραπέρα. Δεν μας είπαν τι άλλο θα μπορούσε να γίνει και δεν έγινε.

Ας ρίξουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μια ματιά, στην αφίσα της ΔΟΕ, που, κινηματογραφικά, επιχειρεί να αποδώσει το σύνολο της δράσης του κλάδου τη χρονιά αυτή. Κι ας αναρωτηθούμε όλοι:

Ποιό είναι το έλλειμμα της δράσης μας; Τί μας έλειψε;

- **Από ποικιλία προβολής των διεκδικήσεών μας, από αγωνιστικές πρωτοβουλίες;**
- **Από σχολαστική και επίμονη παρακολούθηση της πραγματικότητας;**
- **Από γνήσιο διεκδικητικό πνεύμα, που ποτέ δεν υποτάχθηκε σε σκοπιμότητες;**

Το έργο της χρονιάς αυτής, συνάδελφοι, δεν είναι έργο της Διοίκησης. Είναι έργο όλων μας, μηδενός εξαιρουμένου. Γιατί χωρίς την ενεργητική συμμετοχή όλων, **ούτε αυτά τα ποσοστά συμμετοχής στους απεργιακούς αγώνες θα σημειώναμε** – και είναι πράγματι υψηλά αυτά τα ποσοστά, αν σκεφθεί κανείς τη γενικότερη κατάσταση του σ.κ. αλλά και τη συγκυρία – ούτε αυτή την προβολή των αιτημάτων θα είχαμε, ούτε αυτή την αξιοπιστία στη δράση μας θα είχαμε παρουσιάσει.

Ποιοι ήταν οι στόχοι που προσδιόρισαν το διεκδικητικό και το αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου τη φετινή χρονιά

Άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις και την κριτική σας στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε.. Κατά κοινή διαπίστωση ασκήθηκε κριτική καλοπροαίρετη, καλόπιστη, υπεύθυνη, δημιουργική αλλά και κριτική αυστηρή, σκληρή, έντονη ίσως και άδικη και μηδενιστική σε ορισμένες περιπτώσεις.

Νιώθω, πάντως, την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που πήραν το λόγο και άσκησαν κριτική στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. γιατί, πιστεύω, ότι μέσα απ' αυτή δόθηκε η δυνατότητα να ακουστούν ενδιαφέρουσες απόψεις και προτάσεις, να εμπλουτιστεί ο συνολικός προβληματισμός, έτσι ώστε φεύγοντας αύριο από δω να είμαστε περισσότερο ενημερωμένοι και πιο αποφασισμένοι να προασπίσουμε τα συμφέροντα του κλάδου και της Δημόσιας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Να μην επαναλάβουμε, αν θέλετε, τα όποια λάθη, ενδεχομένως, έγιναν τη χρονιά που πέρασε.

Είν' αλήθεια ότι η κριτική πολλών συναδέλφων εστιάστηκε στο διεκδικητικό και το αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου. Είναι αναγκαία, λοιπόν, μια συνοπτική περιγραφή των πρωτοβουλιών και των δραστηριοτήτων που ανέπτυξε η Ομοσπονδία μας αυτή την περίοδο. Όπως είπα και εισαγωγικά δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες της δράσης μας, γιατί σε συνδικαλιστικά στελέχη απευθύνομαι, αλλά σ' εκείνα τα στοιχεία που είναι εντελώς απαραίτητα για να απαντηθούν τα ερωτήματα.

Η 72η Γενική Συνέλευση προσδιόρισε, σε γενικές γραμμές, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το διεκδικητικό και το αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου. Αυτό το πλαίσιο είχε ως πυξίδα της δράσης του το Δ.Σ. και σύμφωνα μ' αυτό θα πρέπει να κριθεί. **Κατανοώ την κριτική που άσκησαν ορισμένοι συνάδελφοι, που εκπροσωπούν συγκεκριμένες παρατάξεις οι οποίες δεν ψήφισαν πέρσι το διεκδικητικό πλαίσιο και το πρόγραμμα δράσης του κλάδου. Μιλώ για τις παρατάξεις που πρότειναν ένα δικό τους διεκδικητικό πλαίσιο. Δεν συμμερίζομαι, όμως, την κριτική τους. Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, κάθε φορά, οφείλει να προχωρεί σύμφωνα με τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου και όχι με το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο που καταθέτει η κάθε παράταξη. Σεβαστές οι άλλες απόψεις, αλλά πυξίδα της δράσης μας είναι οι αποφάσεις του κλάδου. Οι επιμέρους απόψεις συμβάλλουν στη διαμόρφωση καλύτερων αποφάσεων. Δεν υποκαθιστούν το κύρος και την ισχύ τους.**

Έγινε κριτική από μερικούς συναδέλφους ότι δεν υπήρχαν στόχοι ή ακόμη ότι υπήρχε σύγχυση ως προς το τι

διεκδικούσαμε. Συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Οι στόχοι ήταν ξεκάθαροι από την πρώτη στιγμή. Η περσινή Γενική Συνέλευση είχε προτάξει ως κυρίαρχα αιτήματα του διεκδικητικού μας πλαισίου, για τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε:

- ✔ τις ουσιαστικές αυξήσεις στις αποδοχές μας,
- ✔ το ζήτημα της αύξησης των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ,
- ✔ τη διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων,
- ✔ τη βελτίωση και γενίκευση του ολοήμερου Δημοτικού σχολείου και Νηπιαγωγείου,
- ✔ τους διορισμούς των εκπαιδευτικών,
- ✔ την επιμόρφωση,
- ✔ την τροποποίηση του Ν.2986,
- ✔ το καθηκοντολόγιο κ.α.

Ταυτόχρονα η Συνέλευση είχε προσδιορίσει και τους άξονες πάνω στους οποίους θα έπρεπε να στηριχτεί το πρόγραμμα δράσης της Ομοσπονδίας, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα αφενός μεν στην ενημέρωση των συναδέλφων και της κοινής γνώμης, αφετέρου δε στην κοινή δράση του κινήματος των Εκπαιδευτικών.

Αυτά είχαμε θέσει ως στόχους πέρσι όλοι μαζί συνάδελφοι, και με βάση αυτές τις αποφάσεις προχώρησε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τη φετινή χρονιά. Πιστεύω, λοιπόν, ότι οι στόχοι ήταν ξεκάθαροι.

Η ενημέρωση της κοινής γνώμης και η προετοιμασία του κλάδου

Από την πρώτη μέρα της συγκρότησής μας, στις 14 Ιουλίου 2003, αναλάβαμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, για την επίλυση των αιτημάτων του κλάδου και ιδιαίτερα του κυρίαρχου οικονομικού μας αιτήματος.

Οι εξελίξεις στο οικονομικό μας αίτημα ήταν ραγδαίες, κατά τη διάρκεια του περσινού καλοκαιριού. Ο τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών έδωσε στα μέσα Ιουλίου

τις προτάσεις της κυβέρνησης για το «Νέο Μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων», προτάσεις που δεν ικανοποιούσαν καμιά από τις αρχές που ο κλάδος μας είχε θέσει. Υπενθυμίζω ότι οι αρχές αυτές ήταν: 1050 Ε στην Υ.Ε. κατηγορία, ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο Β.Μ., εσωτερική σχέση 1:2 και εξωτερική σχέση 1:3. Η αντίδρασή μας στις προτάσεις αυτές υπήρξε άμεση και αποφασιστική. Τόσο στην απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το «νέο μισθολόγιο» όσο και στο Δελτίο Τύπου που εκδώσαμε, αμέσως μετά τη συνάντησή μας με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στις 30 Ιουλίου τονίσαμε ιδιαίτερα, ότι: **«ο κλάδος μας θα προχωρήσει σε κινητοποιήσεις με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς για την ικανοποίηση των κυρίαρχων οικονομικών του αιτημάτων...»**.

Υλοποιώντας δε, βήμα προς βήμα το πρόγραμμα δράσης, που εσείς ψηφίσατε στην περσινή Γενική Συνέλευση, αναλάβαμε κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού εκστρατεία ενημέρωσης της κοινής γνώμης, των κοινωνικών φορέων, των γονιών και των πολιτικών κομμάτων, για την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Πιστεύω ότι η προβολή των αιτημάτων μας από τα ΜΜΕ τη φετινή χρονιά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι δεν έχει προηγούμενο. Ήταν πρωτοφανής. Όλος ο έντυπος και ηλεκτρονικός τύπος είχαν δώσει ήδη το στίγμα των προθέσεών μας από το περασμένο καλοκαίρι. Ότι δηλ. θα υπάρξει αναστάτωση στο χώρο της Παιδείας με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, αν δεν επιλυθούν τα οικονομικά μας αιτήματα.

Από τις 21 Ιουλίου, μια βδομάδα μετά τη συγκρότησή μας, τόσο ο αθηναϊκός (ΕΘΝΟΣ, ΝΕΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΒΗΜΑ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΕΛ. ΤΥΠΟΣ κ.ά.) όσο και ο επαρχιακός τύπος έγραφαν ακόμη και σε πρωτοσέλιδα: «Κουδούνι με απεργίες», «Με κινητοποιήσεις απειλούν οι δάσκαλοι το Σεπτέμβρη, αν δεν ικανοποιηθούν τα κυρίαρχα οικονομικά αιτήματα», «Καζάνι που βράζει ο τομέας της εκπαίδευσης» και άλλα που δεν έχω χρόνο να τ' αναφέρω.

Ήδη, πιστεύω, συνάδελφοι, είχαμε αξιοποιήσει το διάστημα του καλοκαιριού, για την ενημέρωση της κοινής γνώμης και τη διαμόρφωση κλίματος στήριξης των αιτημάτων μας.

Στις συναντήσεις που είχαμε με τα πολιτικά κόμματα σε ανώτατο επίπεδο: με το Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, τον Τομεάρχη Παιδείας της Ν.Δ., τη Γ.Γραμματέα του ΚΚΕ, τον Πρόεδρο του ΣΥΝ, και τον Πρόεδρο του ΔΗΚΚΙ, αναλύσαμε τις θέσεις μας και μας δήλωσαν τη συμπαράστασή τους στις διεκδικήσεις μας με τις δικές τους, βέβαια, επιμέρους παρατηρήσεις. Ακόμη και το τότε κυβερνόν κόμμα, δια του Γραμματέα της Κεντρικής του Επιτροπής, μας διαβεβαίωσε ότι θα αναλάβει πρωτοβουλία προς την κυβέρνηση, έτσι ώστε να ικανοποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος των αιτημάτων μας, για να μην υπάρξει αναστάτωση στο χώρο της Παιδείας.

Στα πλαίσια της απόφασης που είχαμε πάρει στο πρόγραμμα δράσης, για τη δημιουργία πανεκπαιδευτικού μετώπου, προχωρήσαμε στις 29 Αυγούστου 2003 στην πρώτη κοινή σύσκεψη των δυο Ομοσπονδιών, στα γραφεία της ΟΛΜΕ. Στο κοινό δελτίο τύπου που εκδόθηκε, οι δυο Ομοσπονδίες συμφώνησαν να προχωρήσουν στο συντονισμό της δράσης τους για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των εκπαιδευτικών και να λυθούν τα προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Εκείνο που έχει ιδιαίτερη αξία, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι **ότι για πρώτη φορά οι δυο Ομοσπονδίες, από το καλοκαίρι του 2003, συμφώνησαν όχι μόνο για την αναγκαιότητα της κοινής δράσης, αλλά και για το διεκδικητικό πλαίσιο που ήταν: «γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% επί του ΑΕΠ, ουσιαστική οικονομική, επιστημονική και κοινωνική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών»**.

Το πρώτο βήμα αυτής της κοινής πορείας ήταν η παρουσία των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ. στις 6 Σεπτεμβρίου.

Το πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτέμβρη το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε αλλεπάλληλες συνεδριάσεις του, συζήτησε την εξειδίκευση του προγράμματος δράσης και του διεκδικητικού πλαισίου του κλάδου, αναμένοντας και τις ανακοινώσεις της κυβέρνησης για το κυρίαρχο αίτημα της οικονομικής αναβάθμισης. Ταυτόχρονα με συνεντεύξεις τύπου, με παρεμβάσεις στα ΜΜΕ έδινε και το αγωνιστικό του στίγμα. Ότι δηλ. σε περίπτωση αρνητικών εξελίξεων θα προχωρήσουμε σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Οι ανακοινώσεις της κυβέρνησης έγιναν στις 15 Σεπτέμβρη 2003 και είναι γνωστές. Πέρα από το μισθολόγιο, αύξηση κατά 74€ στο εξωδιδακτικό επίδομα. Η σύγχυση που υπήρξε, από τις ανακοινώσεις αυτές, στο σύνολο του τύπου την επόμενη ημέρα ήταν πρωτοφανής. Ακόμη και ο τότε αντιπολιτευόμενος τύπος, για τους δικούς του, βέβαια, λόγους χαρακτήριζε γενναίες τις προτάσεις της κυβέρνησης και προεξοφλούσε την αποδοχή τους. Σας διαβάζω μερικούς τίτλους από τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τότε **(16 Σεπτέμβρη 2003)**:

- **ΕΛ. ΤΥΠΟΣ:** «έβγαλε λαγό εχτές η κυβέρνηση ενώπιον του κινδύνου για απεργιακή έκρηξη».
- **ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ:** « Απεργίες εσείς; ΕΥΡΩ ΕΜΕΙΣ. Η κυβέρνηση σπεύδει να κλείσει τα μέτωπα στην παιδεία».
- **ΑΥΓΗ:** «Καρότο σε καθηγητές – δασκάλους. Μαστίγιο

στους πανεπιστημιακούς. Επιχείρηση διάσπασης των εκπαιδευτικών».

- **ΑΠΟΦΑΣΗ:** «Άτακτη κυβερνητική υποχώρηση. Στροφή 180° η κυβέρνηση, μετά το τελεσίγραφο των εκπαιδευτικών. Αυξήσεις από 40-57.000».
- **ΒΗΜΑ:** «Πακέτο Σημίτη για τους εκπαιδευτικούς». «Λογιστικές αλχημείες τις χαρακτήρισε ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., που αξίζει να σημειωθεί ότι εκλέχτηκε με την ΠΑΣΚ».
- **ΝΕΑ:** «Σκληρή κόντρα κυβέρνησης – εκπαιδευτικών. Ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. δήλωσε ότι η πρόταση υπολείπεται κατά πολύ του ελάχιστου μισθολογικού στόχου των εκπαιδευτικών».

Οι προτάσεις της τότε κυβέρνησης, συνάδελφοι, ήταν πέρα για πέρα απαράδεκτες για τους γνωστούς λόγους. Η κυβέρνηση δεν τήρησε ούτε τις δικές της δεσμεύσεις για την καταβολή του επιδόματος των 176€ και αντ' αυτού έδωσε αύξηση 74€ στο εξωδιδακτικό επίδομα. Πέρα, όμως, απ' αυτό είχε προσπαθήσει ο τότε Υπουργός Οικονομίας να παρουσιάσει στην κοινή γνώμη ότι οι εκπαιδευτικοί αμείβονται «πλουσιοπάροχα», με πίνακες που έδινε στη δημοσιότητα στους οποίους, για μεν τους εκπαιδευτικούς εμφάνιζε το σύνολο των αποδοχών για δε τους άλλους Δ.Υ. αφαιρούσε τους ειδικούς λογαριασμούς και τα επιδόματα.

«Λογιστικές αλχημείες» χαρακτηρίσαμε τις προτάσεις Χριστοδουλάκη, τις οποίες με στοιχεία που δώσαμε την ίδια μέρα στον τύπο, αντικρούσαμε μία προς μία, με συγκεκριμένους πίνακες και με άμεσο αποτέλεσμα η διαστρέβλωση που επιχειρήθηκε να μην περάσει. Το σύνολο του τύπου την επόμενη μέρα, **17 Σεπτέμβρη 2003,** δημοσίευσε και τους πίνακες που δώσαμε στη συνέντευξη τύπου και αποκατέστησε την πραγματικότητα. Σας διαβάζω μερικούς:

- **ΝΕΑ:** «Απεργούν οι δάσκαλοι. Με λογιστικές αλχημείες ο κ. Χριστοδουλάκης προσπάθησε να παραπλανήσει την κοινή γνώμη, δήλωσε ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε.».
- **ΕΛ.ΤΥΠΟΣ:** «Απαντούν με καθολικό λουκέτο».
- **ΑΥΓΗ:** « Αλχημείες οι προτάσεις της κυβέρνησης».
- **ΑΠΟΦΑΣΗ:** «Δάσκαλοι και καθηγητές απορρίπτουν τις αυξήσεις».
- **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ:** «Απεργεί η Παιδεία».
- **ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ:** «Νέες κινητοποιήσεις. Μεγάλη αναστάτωση στο χώρο της Παιδείας».

Τα διαβάζω όλα αυτά για να κατανοήσουμε όλοι, συνάδελφοι, πόσα μέσα έχουν στη διάθεσή τους οι εκάστοτε κυβερνήσεις για να «περάσουν» τις απόψεις τους στην κοινή γνώμη και πόσο δύσκολο είναι σε μας, να ανατρέψουμε αυτή την κατάσταση και να αποκαταστήσουμε την αλήθεια. Η τότε κυβέρνηση «έπεισε» καταρχήν όχι μόνο το

συμπολιτευόμενο τύπο, αλλά και τον αντιπολιτευόμενο ότι χορηγούνται μεγάλες αυξήσεις στους εκπ/κούς. Η ακριαία αντίδρασή μας αποκατέστησε τα πράγματα.

Η αγωνιστική μας αντίδραση

Μετά τις απαράδεκτες προτάσεις της κυβέρνησης το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αμέσως, συνάδελφοι, την επόμενη ημέρα κατέληξε τόσο στο διεκδικητικό όσο και στο αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου, νωρίτερα από κάθε άλλη φορά. Κυρίαρχα αιτήματα:

- Αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ
- Επιστημονική και οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών με:
  - → Νέο μισθολόγιο σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου
  - → Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ
  - → Διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, αιτήματα που η περσινή Γενική Συνέλευση είχε προτάξει.

Στο πρόγραμμα δράσης προσδιορίσαμε, συγκεκριμένα απεργιακά βήματα για την ικανοποίηση των αιτημάτων. Κηρύξαμε 24ωρη απεργία για τις 6 του Οκτώβρη, αποφασίσαμε να πραγματοποιηθούν Γενικές Συνελεύσεις στους Συλλόγους με πρόταση για κλιμάκωση του αγώνα με 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση, και ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ στις 11 του Οκτώβρη.

Για την επιτυχία της απεργιακής κινητοποίησης το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. πραγματοποίησε συσκέψεις στελεχών σε όλες τις περιφέρειες. Όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. όργωσαν πραγματικά τη χώρα προκειμένου να ενημερώσουν τους συναδέλφους. Προχωρήσαμε στην έκδοση έκτακτου τεύχους Δ.Β., όπου με πίνακες και στοιχεία ενημερώθηκαν όλοι οι συνάδελφοι για την πραγματική εικόνα των αποδοχών μας με το «νέο μισθολόγιο». Αξιοποιήσαμε στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τα ΜΜΕ όπου με συνεντεύξεις τύπου και με συμμετοχή σε ενημερωτικές εκπομπές προβάλλαμε τα αιτήματά μας. Εκδώσαμε αφίσα και επιστολή

προς τους συναδέλφους. Οργανώσαμε μαζί με την ΟΛΜΕ, τη μέρα της απεργίας, τρεις μεγάλες συγκεντρώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Ηράκλειο.

Η συμμετοχή των συναδέλφων στην απεργιακή κινητοποίηση, μετά από πολλά χρόνια, ήταν μαζική. **Ξεπέρασε σε ποσοστό συμμετοχής το 80%. (Υπενθυμίζω ότι η τελευταία κλαδική απεργία, για την αξιολόγηση το 2002 είχε ποσοστό 50%).**

Κατά τη συνάντηση των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ο Υπουργός ανακοίνωσε ότι: «ο διάλογος για τα μισθολογικά έχει κλείσει για την κυβέρνηση και δεν θα υπάρξει νέος γύρος». Επισημαίναμε στο Δελτίο Τύπου που εκδώσαμε την ίδια μέρα ότι διάλογος με τους εκπαιδευτικούς δεν είχε καν γίνει και δηλώσαμε ότι μετά απ' αυτές τις αρνητικές εξελίξεις θα συνεχίσουμε τον αγώνα με κλιμάκωση των κινητοποιήσεών μας. Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ των Προέδρων που πραγματοποιήθηκε στις 11 του Οκτώβρη, στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, παρά το γεγονός ότι δεν μπόρεσε να πάρει απόφαση με καταστατική απαρτία, ομόθυμα εξέφρασε τη βούλησή της για συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων.

- Έτσι το Δ.Σ., ενώπιον των Προέδρων, αποφάσισε νέα, 48ωρη αυτή τη φορά, απεργιακή κινητοποίηση στις 3 και 4 Νοέμβρη μαζί με την ΟΛΜΕ και με το ίδιο πλαίσιο αιτημάτων. Αποφάσισε, επίσης, να πραγματοποιηθούν Γενικές Συνελεύσεις στους Συλλόγους της χώρας από 10-14 Νοέμβρη και νέα ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ στις 15 Νοέμβρη στην Αθήνα, δεσμευόμενο ότι στις 7 του Νοέμβρη θα έκανε εκτίμηση της κατάστασης και θα έστελνε τις προτάσεις του προς τους Συλλόγους της Χώρας για έγκριση.
- Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. πήρε όλα τα μέτρα για τη στήριξη και αυτής της κινητοποίησης. Συνεντεύξεις τύπου, αφίσα, επιστολή προς γονείς, νέο τεύχος έκτακτου Δ.Β.. Πραγματοποιήσαμε, επίσης, κοινή εκδήλωση, με την ΟΛΜΕ στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ στις 23 του Οκτώβρη με θέμα: «το παρόν και το μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης – οι αγώνες των εκπαιδευτικών», με προσκαλεσμένους τα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς για να προβάλλουμε και να στηρίξουμε τα αιτήματα της απεργιακής κινητοποίησης. Θα κάνω μια παρένθεση εδώ συνάδελφοι, για να πω ότι οι εκδηλώσεις αυτές, ιδιαίτερα την περίοδο των κινητοποιήσεων, έχουν μεγάλη σημασία γιατί αναγκάζουν τα πολιτικά κόμματα είτε είναι στην κυβέρνηση, είτε είναι στην αντιπολίτευση, να τοποθετηθούν πάνω στα προβλήματα.

Έτσι, λοιπόν, σ' εκείνη την εκδήλωση ο σημερινός Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Καλός τοποθετούμενος είπε επί λέξει: «Θέλω να σας πω, είναι η πολλοστή φορά που το λέω, ότι εμείς πιστεύουμε στον αγώνα που κάνετε. Δεν μπορεί να γίνει Παιδεία, λέγοντας ότι οι εκπαιδευτικοί επειδή είναι πολλοί πρέπει να σφίξουν το ζωνάρι. Ξέρετε εμείς δεν μασήσαμε τα λόγια μας. Είπαμε ότι τα 176 Ευρώ τα δικαιούστε. Το θεωρήσαμε δίκαιο και το εγγυηθήκαμε ως αντιπολίτευση και συνεχίζουμε και το λέμε και τώρα βάζοντας τις υπογραφές μας φαρδιές πλατιές. Τα πήραν όλοι, δεν μπορεί επειδή είστε πολυάριθμοι να μη σας τα δίνουν. Πιστεύουμε, επίσης, με μεγάλο αριθμό κενών, ούτε εκπαίδευση γίνεται, ούτε ο προγραμματικός στόχος ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, προς τιμήν σας το λέω αυτό, ο οποίος είναι να μειώσουμε τον αριθμό μαθητών ανά τμήμα γίνεται».

Ελπίζω, βέβαια, τώρα που ο κ. Καλός είναι και αρμόδιος για να θέσει, ως Υφυπουργός Παιδείας, φαρδιά πλατιά την υπογραφή του να μην το ξεχάσει. Γιατί έχουμε συνηθίσει μέχρι τώρα να παίρνουμε υπογραφές συμπαράστασης από τα κόμματα όταν είναι στην αντιπολίτευση και να τις ξεχνούν όταν γίνονται κυβέρνηση.

Σε όλο αυτό το διάστημα συνάδελφοι, παράλληλα με το κυρίαρχο αίτημα για την οικονομική αναβάθμιση, αναδείξαμε και το ζήτημα της κάλυψης των κενών, που είχε λάβει εκρηκτικές διαστάσεις, καταγγέλλοντας σε όλους τους τόνους την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για τον τρόπο που προσπαθούσε να το αντιμετωπίσει: **καταργώντας τάξεις υποδοχής, Φ.Τ., προσλαμβάνοντας ωρομίσθιους, σπάζοντας ωράρια, αυξάνοντας τον αριθμό των νηπίων στα ολοήμερα νηπιαγωγεία από 20 σε 30.**

Για το γενικότερο ζήτημα των εργασιακών σχέσεων, των κενών και του ωραρίου το Δ.Σ. με απόφασή του στις 31 του Οκτώβρη τοποθετήθηκε και κάλεσε όλους τους συναδέλφους και ιδιαίτερα τους Συλλόγους Διδασκόντων και τους αιρετούς να αντιδράσουν και να μην αναθέτουν υποχρεωτικές υπερωρίες και να αντιδρούν στις περιπτώσεις κατάτμησης ωραρίων. Οφείλω να τονίσω εδώ, συνάδελφοι, ότι αυτό που έγινε αυτή τη χρονιά με τα κενά, τις υπερωρίες, τις ωρομισθίες δεν έχει προηγούμενο. Ήταν πραγματικά μία από τις χειρότερες χρονιές για την εκπαίδευση.

Η αντίδρασή μας, όμως, συνάδελφοι και η αντίδραση των τοπικών συλλόγων, των αιρετών και των Συλλόγων Διδασκόντων, περιόρισε σε μεγάλο βαθμό τα φαινόμενα αυτά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Η παρέμβασή μας στη Βουλή

Στις 12 Νοέμβρη κλήθηκα, αγαπητοί συνάδελφοι, στη Βουλή των Ελλήνων για να καταθέσω τις απόψεις της Ομοσπονδίας στη διαρκή επιτροπή οικονομικών υποθέσεων

για το «Νέο Μισθολόγιο». Επισήμανα ότι με την εκπαιδευτική κοινότητα δεν είχε γίνει κανένας διάλογος για το νομοσχέδιο καθώς, επίσης, και ότι ο Νόμος αυτός δεν είναι Νέο Μισθολόγιο, αφού δεν ικανοποιεί καμία από τις βασικές θέσεις του κλάδου. Ακόμη και ο Υπουργός Οικονομίας το κατέθεσε με τον τίτλο: «Μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις».

Προσπάθησα, επίσης, να απαντήσω και στο ερώτημα του τότε Υφυπουργού Οικονομικών: αν δηλ. είναι αλήθεια ότι οι εκπαιδευτικοί πήραν φέτος τις μεγαλύτερες αυξήσεις. Επανέλαβα λέγοντας ξανά ότι αυτό είναι «λογιστική αλχημεία», αφού προστίθενται στις αυξήσεις του μισθολογίου τα 74 ΕΥΡΩ της αύξησης του εξωδιδακτικού επιδόματος. Και ενώ οι άλλες κατηγορίες των Δ.Υ. λαμβάνουν την αύξηση του μισθολογίου συν το επίδομα των 176 ευρώ ή επιδόματα από ειδικούς λογαριασμούς, εμφανιζόμαστε εμείς ότι, τάχα, έχουμε ειδική μεταχείριση. Στους πίνακες που έδινε στη δημοσιότητα το Υπουργείο Οικονομίας στους μεν εκπαιδευτικούς εμφάνιζε το σύνολο των αποδοχών στις δε άλλες κατηγορίες Δ.Υ. αφαιρούσε τα επιδόματα από τους ειδικούς λογαριασμούς. Έκανα, επίσης, συνάδελφοι και μια ιστορική αναδρομή του διαρκούς εμπαιγμού που υφίστανται οι εκπ/κοί, σχετικά με τις αυξήσεις στις αποδοχές τους, από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, διαβάζοντας αποσπάσματα από τις κατά καιρούς απαντήσεις:

1963: «Ουδείς έχει το δικαίωμα, υπό τον εκβιασμό της απεργίας να θέσει σε κίνδυνο την οικονομική σταθερότητα της χώρας. Είναι σαφές ότι τα αιτήματα δεν μπορούν να ικανοποιηθούν».

1977: «Για τους λόγους αυτούς κάθε υπέρβαση των δυνατοτήτων της οικονομίας δεν είναι δυνατόν, παρά να υπονομεύσει το μέλλον αυτού του τόπου για πολλά χρόνια».

1980: «Η ικανοποίηση των ως άνω αιτημάτων είναι ανέφικτη, λόγω εξαντλήσεως των οριακών δυνατοτήτων του προϋπολογισμού».

1997: «Η ικανοποίηση των αιτημάτων δεν είναι δυνατή λόγω μη αντοχής του προϋπολογισμού».

2003: «Ό,τι δώσαμε, δώσαμε».

Μίλησα, επίσης, και για τον εμπαιγμό της τότε κυβέρνησης που από το 1998 συγκρότησε «την επιτροπή Μπλέσιου» και στη συνέχεια «την επιτροπή Κιντή» για να θέσει τα πορίσματά τους στο συρτάρι και να μην τα εφαρμόσει ποτέ.

Μίλησα, επίσης, και για το επίδομα των 176 ευρώ και ανέφερα τις σχετικές δηλώσεις των Υπουργών της τότε κυβέρνησης για τη χορήγησή του και στους εκπ/κούς και για την αθέτηση των υπεσχημένων. Ζήτησα, τέλος, συνάδελφοι την απόσυρση του σχεδίου Νόμου και την καθιέρωση

νέου, σύμφωνα, με τις θέσεις μας.

Η βασική μας ένσταση, ήταν ότι και με το νέο μισθολόγιο συνεχίζονταν οι κραυγαλέες ανισότητες στο δημόσιο τομέα, συνεχίζονταν το αίσχος των ειδικών λογαριασμών –που πιστεύω ότι για πρώτη φορά το αναδείξαμε φέτος, κόντρα σε μια λογική που ήθελε να μην αναδεικνύονται αυτά τα ζητήματα γιατί, δήθεν, στρεφόμαστε εναντίον άλλων εργαζομένων– δεν υπήρχαν ουσιαστικές αυξήσεις με αποτέλεσμα και μ' αυτό το μισθολόγιο ο εκπαιδευτικός να αμείβεται λιγότερο από τον απόφοιτο της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων

- Η 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 3 και 4 Νοέμβρη δεν είχε την ίδια επιτυχία με την 24ωρη, παρά την μεγάλη προσπάθεια, τόσο του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. όσο και των συνδικαλιστικών στελεχών, για τη στήριξή της. Τα ποσοστά συμμετοχής κυμάνθηκαν στο 40% την πρώτη μέρα και λίγο λιγότερο τη δεύτερη. Παρά την πτώση των ποσοστών το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έκρινε ότι ο αγώνας έπρεπε να συνεχιστεί με το ίδιο διεκδικητικό πλαίσιο, χωρίς να προσδιορίσει όμως συγκεκριμένη μορφή απεργιακής κινητοποίησης, στην εισήγησή του προς τις Γ.Σ. που θα γίνονταν από 10-14 Νοέμβρη, καλώντας τους συναδέλφους να αποφασίσουν την προσφορότερη μορφή κινητοποίησης.
- Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ, που έγινε στις 15 του Νοέμβρη στο ξενοδοχείο NOVOTEL, δεν μπόρεσε να πάρει αποφάσεις για συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων, ούτε και το ανοιχτό Διοικητικό Συμβούλιο που έγινε ενώπιον των Προέδρων. Υπενθυμίζω ότι υπήρχαν προτάσεις για κυλιόμενη 24ωρη ανά γεωγραφικό διαμέρισμα και συνέχιση με 48ωρη.
- Εκείνη η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ πήρε μια σημαντική απόφαση και καταδίκασε, ομόφωνα, τις ρυθμίσεις του Ν.3194/2003 για την Ειδική Αγωγή και την ωρομισθία αναφέροντας χα-

ρακτηριστικά ότι αυτές είναι σε βάρος της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης αλλά και σε βάρος των συναδέλφων μας στην Ειδική Αγωγή.

- Παρά το ότι η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ δεν μπόρεσε να πάρει αποφάσεις, οι κινητοποιήσεις, συνάδελφοι, δεν σταμάτησαν. Ο κλάδος συμμετείχε στην 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 20 του Νοέμβρη, έκανε παράσταση στον περιφερειακό Δ/ντή Αττικής, σχετικά με το δικαίωμα των εργαζομένων να συμμετέχουν στις απεργίες και μετά από συνάντηση που είχε μαζί του ανακάλεσε τη σχετική εγκύκλιο. Συμπαραστάθηκε σε δίωξη συναδέλφου συνδικαλιστή από το σύλλογο Κερατσινίου με αποτέλεσμα αυτή να σταματήσει.
- Στα πλαίσια δημιουργίας μετώπου Παιδείας – Υγείας δώσαμε κοινή συνέντευξη τύπου στις 18/12/2003 με θέμα «ο κρατικός προϋπολογισμός του 2004» και «οι δαπάνες για την υγεία και την παιδεία» (ΔΟΕ- ΟΛΜΕ- ΑΣΓΜΕ- ΠΟΕΔΗΝ- ΕΙΝΑΠ).
- Στις 30-1-2004 έγινε κοινή συγκέντρωση διαμαρτυρίας ΔΟΕ-ΟΛΜΕ στο Υπουργείο Παιδείας για το ζήτημα των κενών, της κατάργησης της ωρομισθίας, την καταβολή των δεδουλευμένων, το διορισμό όλων των αναπληρωτών. Ουσιαστικά **οι κινητοποιήσεις έφτασαν, συνάδελφοι, μέχρι ένα μήνα πριν τις βουλευτικές εκλογές της 7ης του Μάρτη. Δηλαδή συνέπεσαν με τη διάλυση της Βουλής, την προκήρυξη εκλογών και τον ορισμό υπηρεσιακής Κυβέρνησης μοναδική αρμοδιότητα της οποίας, πλέον, ήταν μόνον η διενέργεια εκλογών.**

Η κυβερνητική αλλαγή και η συνέχιση της δράσης μας

Οι εκλογές της 7ης του Μάρτη ήταν ένα καθοριστικό γεγονός για την παραπέρα δράση μας.

Όπως είχα αναφέρει και στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στις 30 Γενάρη στο ΥΠΕΠΘ, για μας η συνδικαλιστική χρονιά δεν θα έκλεινε με τις εκλογές. Οι διεκδικήσεις δεν θα σταματούσαν, άσχετα από το εκλογικό αποτέλεσμα.

Μετά τις εκλογές της 7ης του Μάρτη είχαμε στη χώρα μας κυβερνητική αλλαγή. Όπως οφείλαμε, υπεύθυνα και αναλυτικά ενημερώσαμε προφορικά και γραπτά τη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ στη συνάντηση που είχαμε μαζί της για όλα τα θέματα στις 26/3/2004. Καταθέσαμε 15σέλιδο υπόμνημα με όλα τα αιτήματα. Οφείλω να επαναλάβω αυτό που είπα και στα ΜΜΕ τότε, συνάδελφοι, ότι η συνάντηση έγινε σε καλό κλίμα. Η Υπουργός επί 2,5 ώρες άκουσε τα αιτήματα, ζήτησε διευκρινήσεις, εξέφρασε απόψεις και ζήτησε χρόνο για να μας απαντήσει αναλυτικά σε όλα τα αιτήματα του κλάδου. **Ακόμη, όμως, αναμένουμε τις απαντήσεις.** Στη συνάντηση εκείνη κλείστηκε ραντεβού με τον Υφυπουργό Παιδείας τον κ. Καλό για τα άμεσης προτεραιότητας θέματα, όπως:

- Περικοπή κινήτρου απόδοσης
- Επίδομα υποδιευθυντών ολοήμερων σχολείων
- Δυσπρόσιτα σχολεία
- Νόμος για Ειδική Αγωγή - Ωρομισθία
- Παραιτήσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς

Η συνάντηση έγινε στις 6-4-2004.

Ο Υφυπουργός επιφυλάχτηκε να μελετήσει τα αιτήματά μας και να μας δώσει απαντήσεις μαζί με την Υπουργό αμέσως μετά τις γιορτές του Πάσχα για όλα τα θέματα, γιατί όπως χαρακτηριστικά ανέφερε: **«Εμείς πιστεύουμε στο διάλογο ουσίας, που δίνει συγκεκριμένες απαντήσεις και όχι στο διάλογο για τα μάτια...». Ακόμη αναμένουμε απαντήσεις και από τον Υφυπουργό.**

Στο μεταξύ η νέα κυβέρνηση, συνάδελφοι, άνοιξε το ζήτημα της μονιμοποίησης των συμβασιούχων του Δημοσίου, κάτι που αποτελούσε προεκλογική της δέσμευση.

Ο Υπουργός Εσωτερικών με το σχέδιο Π.Δ., απέκλεισε τους εκπαιδευτικούς απ' αυτές τις ρυθμίσεις, παρά τη ρητή δέσμευση του ίδιου του Προέδρου της Ν.Δ. προς το Προεδρείο των συμβασιούχων και αναπληρωτών στις 4-3-04 ότι δηλ. οι εκπαιδευτικοί δεν θα εξαιρεθούν από τις ρυθμίσεις.

Γι' αυτό το λόγο το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποφάσισε στις 20 του Απρίλη να πραγματοποιήσει 3ωρη στάση και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας στις 14 Μάη με αιτήματα:

«Μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών, μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών και μη εξαίρεσή τους από τις ρυθμίσεις του Π.Δ., κατάργηση της ωρομισθίας, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους».

Η κινητοποίηση αποφασίστηκε μαζί με την ΟΛΜΕ και τα Προεδρεία των συμβασιούχων και αναπληρωτών. Ουσιαστικά η Ομοσπονδία μπήκε μπροστά στις 14 Μάη στην κινητοποίηση όλων των συμβασιούχων του Δημοσίου, που είχε γίνει για να απαντήσουν συνολικά στην αθέτηση της προεκλογικής δέσμευσης της κυβέρνησης, αφού με τις ρυθμίσεις «Παυλόπουλου», από τους 250.000 συμβασιούχους, μόνο μερικές χιλιάδες εμπίπτουν στις ρυθμίσεις του Π.Δ.

Και για την επιτυχία αυτής της κινητοποίησης, συνάδελφοι, πήραμε όλα τα μέτρα.

Δώσαμε συνέντευξη τύπου μαζί με την ΟΛΜΕ, εκδώσαμε κοινή αφίσα, ενημερώσαμε τους συναδέλφους.

Η επιτυχία της συγκέντρωσης της 14ης του Μάη ήταν πολύ μεγάλη. Ήταν μια συγκέντρωση, από τις μεγαλύτερες

των τελευταίων χρόνων. Στη συνάντηση που είχαμε με τον Υφυπουργό Παιδείας την ίδια μέρα, κατηγορηματικά μας απέκλεισε ότι θα συμπεριληφθούν οι αναπληρωτές στις ρυθμίσεις του Π.Δ. και μας ανακοίνωσε μόνο ότι θα υπάρξει νέα συνάντηση την επόμενη εβδομάδα.

Πράγματι μας κάλεσε στις **18 του Μάη** και μας ανακοίνωσε προφορικά – χωρίς να μας δώσει το νομοσχέδιο – τη ρύθμιση για το 30μηνο. Ρύθμιση την οποία χαρακτηρίσαμε ως εμπαιγμό και αντίθετη με τις θέσεις του κλάδου και πράγματι, συνάδελφοι, είναι εμπαιγμός. Γιατί δάσκαλοι, με 30 μήνες προϋπηρεσία, αδιόριστοι δεν υπάρχουν. Έχουν διοριστεί με τις προηγούμενες ρυθμίσεις. Οι 500, περίπου, Νηπιαγωγοί που εμπίπτουν στη ρύθμιση, με το 40% θα διορίζονταν όλοι ως το σχολ. έτος 2007-2008. Η ρύθμιση, για το 60%-40% σαφώς και ικανοποιεί μια από τις θέσεις του κλάδου. Αλλά θα είναι άνευ περιεχομένου αν δεν συνδυαστεί με το συνολικό αριθμό διορισμών κάθε χρόνο. Εδώ, όμως, συνάδελφοι, συζητούμε για την άμεση μονιμοποίηση όσων έχουν υπογράψει τρεις συμβάσεις εργασίας. Μιλούμε για κάτι άλλο. Μιλούμε για άμεση μονιμοποίηση χιλιάδων συναδέλφων. Για κάτι που υπήρξε ως δέσμευση προεκλογική και δεν υλοποιήθηκε. Γι' αυτό μιλήσαμε για εμπαιγμό. Και η έκφραση, συνάδελφοι, αποδίδει την πραγματικότητα. Όπως απέδιδε την πραγματικότητα και στις 2 του Σεπτέμβρη όταν την πρωτοείπα για τις ανακοινώσεις της τότε κυβέρνησης για το οικονομικό μας θέμα. Είχα πει χαρακτηριστικά ότι: «οι προτάσεις της κυβέρνησης είναι εμπαιγμός για τους εκπ/κούς». Να τονίσω, επίσης, ότι στη συνάντηση εκείνη δεσμεύτηκε, ο Υφυπουργός, επίσης, ότι σε δυο τρεις μέρες θα μας έδινε το νομοσχέδιο.

Για όλους αυτούς τους λόγους προχωρήσαμε μαζί με την ΟΛΜΕ σε νέα κινητοποίηση στις 3 του Ιούνη για το ίδιο θέμα. Στη συνάντηση που είχαμε με τον κ. Καλό την ίδια μέρα – 20 μέρες μετά τη συνάντηση της 18ης του Μάη – δεν μας έδωσε νομοσχέδιο, ούτε μας ανακοίνωσε τις τελικές ρυθμίσεις.

Πρέπει να πω συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το διάλογο με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ δεν είχαμε κανένα πρόβλημα να συναντούμε τους Υπουργούς τα τελευταία 4 χρόνια. Τα ζητήματα της Παιδείας και της Εκπαίδευσης όμως δεν αντιμετωπίζονται με καλές προθέσεις. Απαιτούνται συγκεκριμένα μέτρα – συγκεκριμένες δεσμεύσεις. Πολύ φοβάμαι ότι και η νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ ακολουθεί το δρόμο των προκατόχων της. **Διάλογο για το διάλογο. Καμιά απάντηση μέχρι τώρα για κυρίαρχα αιτήματα ούτε καν για τα τρέχοντα.** Ακόμη η κ. Υπουργός δεν μας έχει προσδιορίσει συνάντηση για το σύνολο των αιτημάτων.

Είναι διάλογος, συνάδελφοι, να δίνεται το νομοσχέδιο για ενημέρωσή μας!!! και να προωθείται, άμεσα, για ψήφιση στη Βουλή; Πότε θα γίνει ο διάλογος; Σε ποιο χρόνο; Όταν θα έχει, ήδη, ψηφιστεί; Αυτός είναι ο διάλογος συνάδελφοι; Να ανακοινώνει η άλλη πλευρά τις αποφάσεις της και να δηλώνει μάλιστα η Υπουργός ότι δεν την αφορά η άποψη των Ομοσπονδιών επειδή θεωρεί ότι: «Αυτοί αντιδρούν σε όλα». Αυτή είναι η σεμνότητα και η ταπεινότητα της νέας εξουσίας;

Ο κ. Καλός τόσο στην περσινή Γ. Συνέλευση του κλάδου, όσο και στην κοινή εκδήλωση ΔΟΕ – ΟΛΜΕ στις 23 Οκτώβρη ανακοίνωσε, όπως διάβασα και πριν, ότι **«τα 176 ευρώ τα δικαιούστε και έπρεπε να τα πάρετε»**. Τώρα μεταθέτει και αυτή την πολύ συγκεκριμένη δέσμευση για εξέταση στο 2005, με το αιτιολογικό ότι βρήκε μαύρες τρύπες στο Υπουργείο Παιδείας. Αναμένουμε, επίσης, ακόμη από τον κ. Καλό τις απαντήσεις του για τα τρέχοντα θέματα που ανέφερα προηγουμένως. Περιμένει μας είπε τις ... γνωμοδοτήσεις του Ν.Συμβούλου του Υπουργείου. Από πότε αλήθεια, η πολιτική βούληση είναι θέμα νομικών γνωμοδοτήσεων; Αν, συνάδελφοι, θέλουμε να λύσουμε οριστικά ένα ζήτημα υπάρχει ο δρόμος της νομοθετικής ρύθμισης. Δεν μπορεί να κρυβόμαστε πίσω από τους Νομικούς Συμβούλους.

Η ανάδειξη της επιστημονικής μας ταυτότητας

Η δράση μας δεν περιορίστηκε, συνάδελφοι, τη φετινή χρονιά μόνο στις αγωνιστικές – απεργιακές κινητοποιήσεις. Προσπαθήσαμε να αναδείξουμε και την άλλη πλευρά του συνδικάτου, την επιστημονική.

Ακούστηκε από κάποιο συνάδελφο ότι το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έκανε, για να καλύψει το χρόνο, και κάποιες ημερίδες – συνέδρια. Η καλύτερη απάντηση σ'αυτή την κριτική είναι αφενός μεν η μαζική συμμετοχή των συναδέλφων σ'αυτές τις εκδηλώσεις, αφετέρου δε τα αιτήματα των Συλλόγων για πραγματοποίηση τέτοιων ημερίδων στις περιοχές τους.

Έγιναν φέτος τρεις ημερίδες, ένα συνέδριο και δύο κοινές εκδηλώσεις με την ΟΛΜΕ. Η επιλογή των θεμάτων τόσο του 18ου Συνεδρίου, όσο και των ημερίδων που πραγματοποιήθηκαν, έγινε με κυρίαρχο στόχο να απαντήσουμε στις ανάγκες της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, σήμερα. Να προβληματιστούμε για το ρόλο του σχολείου στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης. Να δούμε σε βάθος τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων, των ειδικοτήτων της διαθεματικής προσέγγισης και της ευέλικτης ζώνης, ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με την ουσία της εκπαιδευτικής πράξης και το περιεχόμενο των σπουδών. Η συμμετοχή των συναδέλφων σ' αυτές τις εκδηλώσεις ήταν μαζική. **Αγώνας λοιπόν, συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οι απεργιακές κινητοποιήσεις, η ενημέρωση της βάσης, η ενημέρωση της κοινής γνώμης, οι μαζικές συγκεντρώσεις, οι πορείες, οι διαδηλώσεις. Αγώνας είναι και η προσπάθεια να αντιμετωπίσεις τη σημερινή πραγματικότητα, όχι με τον εύκολο δρόμο των συνθημάτων, που δεν τα ακούει πια κανείς, αλλά των επιχειρημάτων**. Και το συνδικαλιστικό κίνημα για να ανταποκριθεί στον πολυσύνθετο ρόλο του σήμερα, έχει ανάγκη από επιστημονικά τεκμηριωμένες και επεξεργασμένες προτάσεις για όλα τα θέματα.

Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο

Το πρόγραμμα δράσης του κλάδου, που ψηφίσατε πέρσι συνάδελφοι, μιλούσε για συνεργασία με την ΟΛΜΕ, έτσι ώστε μέσα από κοινούς πανεκπαιδευτικούς αγώνες να διεκδικήσουμε λύσεις στα αιτήματά μας.

Το κοινό πανεκπαιδευτικό μέτωπο το επιδιώξαμε συνάδελφοι και μεις αλλά και η ΟΛΜΕ, θα έλεγα, με την ίδια αποφασιστικότητα. Το επιδιώξαμε συνάδελφοι γιατί πιστεύουμε ότι οι 150.000 εκπαιδευτικοί Π.Ε και Δ.Ε. είναι μια τεράστια κοινωνική δύναμη, που μπορεί να αναδιαμορφώσει τις εξελίξεις στην εκπαίδευση και την κοινωνία. Το επιδιώξαμε και το συγκροτήσαμε. Από τις 29 Αυγούστου που έγινε η κοινή σύσκεψη των δυο Ομοσπονδιών, μέχρι σήμερα όλες οι κινητοποιήσεις που έγιναν στο χώρο της Παιδείας ήταν κοινές. Αναφέρω χαρακτηριστικά:

- 6-9-2003 Θεσσαλονίκη, εγκαίνια ΔΕΘ
- 6-10-2003 24ωρη απεργία – κοινές συγκεντρώσεις Αθήνα, Θεσ/νίκη, Ηράκλειο
- 3-4 Νοέμβρη 48ωρη απεργία – κοινές συγκεντρώσεις
- 30-1-2004 Κοινή συγκέντρωση στο ΥΠΕΠΘ
- 14 Μάη τρίωρη στάση – Συγκέντρωση στο ΥΠΕΠΘ
- 3 Ιούνη 2ωρη στάση – Συγκέντρωση στο ΥΠΕΠΘ
- 10-2-2004 Κοινή εκδήλωση για το Γληνό
- 23-10-2003 Κοινή εκδήλωση με καλεσμένους τα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς και, φυσικά, πολλές κοινές συνεντεύξεις τύπου.

Σ' αυτό βοήθησε, βεβαίως και το ξεκαθάρισμα που έγινε στην πρώτη κοινή σύσκεψη των δύο Ομοσπονδιών. Το ότι δηλ. η ΟΛΜΕ δεν ζητά κανενός είδους διαφορετική οικονομική μεταχείριση από τους εκπ/κούς της Π.Ε..

Θα έλεγα συνάδελφοι, ότι με την ΟΛΜΕ φέτος, δεν συμπέσαμε μόνο στις ημερομηνίες των κινητοποιήσεων αλλά συμπέσαμε απολύτως και στο διεκδικητικό πλαίσιο. Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο είναι πλέον πράξη και είμαι απολύτως βέβαιος ότι από δω και πέρα έτσι θα συνεχίσουμε.

Απαντήσεις σε καίρια ερωτήματα

Θα ήθελα, συνάδελφοι, να δώσω και μερικές απαντήσεις σε ορισμένα καίρια, κατά τη γνώμη μου, ερωτήματα που τέθηκαν:

α. Διατυπώθηκε το ερώτημα και έγινε κριτική για το αν αυτό το διεκδικητικό πλαίσιο συγκίνησε τους συναδέλφους της βάσης.

- **Ποια ήταν τα ζητήματα αιχμής τη φετινή χρονιά:** Η αύξηση των αποδοχών μας, έτσι ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο. Εδώ διατυπώθηκε μια κριτική ότι κυρίαρχο αίτημα ήταν, δήθεν, τα 176 ευρώ. Όχι συνάδελφοι. Δε ήταν αυτό το κυρίαρχο αίτημα. Αυτό προβλήθηκε στην αρχική φάση ως επιχείρημα και με τη λογική ότι η τότε κυβέρνηση αθετούσε ακόμη και τις δικές της υποσχέσεις. Δεν ήταν αυτό το κυρίαρχο αίτημα στα οικονομικά. Το κυρίαρχο αίτημα στα οικονομικά ήταν νέο μισθολόγιο με βάση τις θέσεις μας. Αυτό φαίνεται και από τα δημοσιεύματα του τύπου τον Ιούλη του 2003 και από τις ανακοινώσεις της Ομοσπονδίας.
- Το δεύτερο ζήτημα ήταν η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στο 5% επί του ΑΕΠ. Είναι αυτό, συνάδελφοι, αίτημα 40 χρόνων. Από το 1963 που πρωτοδιατυπώθηκε το ιστορικό 15% για την παιδεία. Κι αυτό γιατί χωρίς τα απαραίτητα κονδύλια δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Θεωρώ θετικό το γεγονός ότι όλα τα κόμματα και ιδιαίτερα αυτά που λέμε κόμματα εξουσίας συμπεριέλαβαν στα προεκλογικά προγράμματα τους έστω και με καθυστέρηση 40 χρόνων, αυτό το αίτημα. Κατανόησαν, δηλαδή, ότι χωρίς τις απαραίτητες δαπάνες δεν μπορεί να γίνει ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. **Μένει να δούμε, βέβαια, κατά πόσο θα υλοποιηθούν αυτές οι δεσμεύσεις.**

- Ο τρίτος άξονας των αιτημάτων μας έχει να κάνει με το μεγάλο ζήτημα των εργασιακών σχέσεων, που αν δεν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, δυσοίωνο προδιαγράφεται, δυστυχώς, το εργασιακό μας μέλλον. Επειδή το

θέμα είναι πολύ σοβαρό το συμπεριλάβαμε ως ξεχωριστό θέμα στην Η.Δ. και πραγματοποιήσαμε στο Βόλο την ημερίδα για τις εργασιακές σχέσεις.

Πιστεύω ακράδαντα, συνάδελφοι, ότι τα αιτήματα που επιλέξαμε ήταν αυτά που απασχολούσαν τους συναδέλφους. Γι αυτό και το μεγάλο ποσοστό συμμετοχής στην 24ωρη. Οι συνάδελφοι ήθελαν να δείξουν, με τη μαζική συμμετοχή τους στην απεργία, την αντίδρασή τους για τον τρόπο αντιμετώπισής τους από την τότε κυβέρνηση.

β. Γιατί δεν ξεκίνησαν οι απεργιακοί αγώνες το Σεπτέμβρη;

Στην κοινή συνεδρίαση των Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και Ο.Λ.Μ.Ε. στις 29 Αυγούστου αποφασίστηκε οι δυο Ομοσπονδίες να συντονίσουν τη δράση τους για τη διεκδίκηση των κοινών αιτημάτων. Η ΟΛΜΕ προσδιόρισε ως συντομότερο χρόνο πραγματοποίησης απεργιακής κινητοποίησης τις αρχές Οκτώβρη, προκειμένου να γίνουν Γ.Σ. ΕΛΜΕ και ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ, επειδή δεν έχει τη δυνατότητα το Δ.Σ. της να αποφασίζει απεργίες. Για μας μεγαλύτερη σημασία είχε η συμπόρευση των δυο Ομοσπονδιών και όχι ο χρόνος πραγματοποίησης των κινητοποιήσεων, όπως έχει σημασία και το ποια είναι η καταλληλότερη περίοδος για την επιτυχία των κινητοποιήσεων.

γ. Γιατί η δεύτερη απεργιακή κινητοποίηση (3 και 4 Νοέμβρη) έγινε τόσες μέρες αργότερα από την πρώτη;

Για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Για να συμπέσει με την ΟΛΜΕ. Οι Ολομέλειες Προέδρων των δύο Ομοσπονδιών πραγματοποιήθηκαν την ίδια μέρα και παρά τη δική μας αρχική πρόταση για απεργία στις 23-24 Οκτώβρη ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ, διαρκούσης της Ολομέλειας, μας είπε ότι είναι αδύνατο γι' αυτούς να περάσει πρόταση για απεργία νωρίτερα από τις 3 και 4 του Νοέμβρη. Όσοι, λοιπόν, μιλούν για καθυστέρηση στην κήρυξη της 48ωρης, θα πρέπει να απαντήσουν αν στις 23-24 Οκτώβρη πηγαίναμε μόνοι μας στην κινητοποίηση, θα είχαμε καλύτερα αποτελέσματα; Είμαι, βέβαιος, πως όχι συνάδελφοι.

δ. Γιατί δεν συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις το Δεκέμβρη, το Γενάρη, το Φλεβάρη;

Καταρχήν δεν είναι αλήθεια ότι δεν συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις. Συνεχίστηκαν με άλλους τρόπους μέχρι ένα μήνα πριν τις εκλογές. Προφανώς οι συνάδελφοι εννοούν γιατί δεν συνεχίστηκαν οι απεργιακές κινητοποιήσεις με την ίδια ένταση, και δεν κλιμακώθηκαν.

- Παρά το γεγονός ότι το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εισηγήθηκε στις Γ.Σ. των Συλλόγων, συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων με την πρότασή του στις 7 Νοέμβρη, η βάση των συναδέλφων έδειξε και από τα ποσοστά συμμετοχής στη 48ωρη, αλλά και από τη μικρή συμμετοχή στις Γ.Σ. απρόθυμη να συνεχίσει. **Η προσπάθεια τής τότε κυβέρνησης να παρουσιάσει ως τετελεσμένο γεγονός το ζήτημα του μισθολογίου και η παρατεταμένη προεκλογική περίοδος, ήταν παράγοντες που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην αγωνιστική διάθεση της βάσης. Φυσικά σημαντικό ρόλο σ' αυτό έπαιξε και η απόφαση της ΟΛΜΕ για μη συνέχιση των κινητοποιήσεων. Οι δυο κλάδοι συμπορεύτηκαν, συνάδελφοι, από την αρχή της χρονιάς σε όλα. Θα ήταν πολύ δύσκολο να συνεχίσει μόνο ο ένας κλάδος τις απεργιακές κινητοποιήσεις.**
- Οι αγώνες, συνάδελφοι, πρέπει να στηρίζονται στη βούληση της βάσης. Ένας αγώνας κλιμακώνεται όταν έχει τη στήριξη της βάσης. Ειδάλλως εκφυλίζεται σε αυτοσκοπό και το μόνο που πετυχαίνει είναι να διατηρήσει μερικά προσχήματα αγωνιστικότητας σε κάποια συνδικαλιστικά στελέχη, περιθωριοποιώντας τη βάση, τους συναδέλφους, την ουσιαστική δύναμη του κλάδου. **Ο αγώνας λοιπόν, δεν είναι για μας αυτοσκοπός αλλά το μέσο για την επίλυση των προβλημάτων.**
- Παρά τη δυσμενή συγκυρία, το Δ.Σ. σ' όλο αυτό το διάστημα, μέχρι τις εκλογές, συνέχισε να διατηρεί με κάθε τρόπο στην επικαιρότητα τα αιτήματα του κλάδου. Φυσικά, όμως, δεν μπορούσαν να συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις το μήνα των εκλογών, όταν η προσοχή ολόκληρης της κοινωνίας ήταν στραμμένη αλλού, αλλά και για τους λόγους που ανέφερα προηγουμένως. Πρέπει να πω ότι ως Προεδρείο προτείναμε στο Δ.Σ. να οργανώσουμε κοινή εκδήλωση το Φλεβάρη μαζί με την ΟΛΜΕ και να καλέσουμε τα πολιτικά κόμματα να τοποθετηθούν. Η πρόταση απορρίφθηκε από την πλειοψηφία του Δ.Σ.

Ακούστηκε, επίσης, και καλόπιστη, θα έλεγα, κριτική από συναδέλφους για την αγωνιστική πορεία του κλάδου τη φετινή χρονιά. Ότι δεν ήταν τόσο έντονη όσο θα έπρεπε. Είναι συνδικαλιστικά στελέχη των οποίων οι Σύλλογοι διακρίνονται για την αγωνιστική τους παράδοση. Αυτά τα στελέχη εκφράζουν ένα γνήσιο πόθο να προχωρήσουμε με πιο έντονους αγωνιστικούς ρυθμούς.

Φυσικά κι έχουν δίκιο. Κρίνουν όμως, με τα δικά τους κριτήρια, με τα δικά τους αγωνιστικά δεδομένα, με τις δικές τους δυνατότητες.

- Μια διοίκηση όμως ενός δευτεροβάθμιου οργάνου που έχει στα χέρια του τις τύχες 70.000 εκπαιδευτικών της Π.Ε. οφείλει να έχει μια συνολικότερη και σφαιρικότερη αντίληψη της πραγματικότητας. Οφείλει να μην παρασύρεται από την αγωνιστική έξαρση και τον ενθουσια-

σμό ορισμένων μόνο Συλλόγων, όπως, δεν πρέπει να αποθαρρύνεται από το δυσμενές κλίμα που επικρατεί σε άλλους Συλλόγους.

Εκείνο που προέχει είναι με κατάλληλους χειρισμούς να ενοποιήσει τη δράση ολόκληρου του κλάδου, και, βρίσκοντας τη χρυσή τομή, να προχωρήσει σ' εκείνες τις ενέργειες που θα ενισχύσουν την εμπιστοσύνη του συνόλου των μελών.

Και η εμπιστοσύνη αυτή σφυρηλατείται και ενισχύεται, όταν το έσχατο μέσο του αγώνα, που είναι η απεργία, το αξιοποιεί με φειδώ και περίσκεψη, έτσι ώστε με τις μικρότερες δυνατές απώλειες των αγωνιστικών αποθεμάτων, να πετύχει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. **Αυτό άλλωστε είναι, συνάδελφοι, και η πεμπτουσία μιας σωστής αγωνιστικής τακτικής.**

Θα ήθελα, συνάδελφοι, να αναφερθώ αναλυτικότερα σε κάποια θέματα που θίχτηκαν:

Ν. 3194/03 για την Ειδική Αγωγή και την ωρομισθία

Πολύς λόγος έγινε συνάδελφοι για το Νόμο που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση και περιέχει διατάξεις οι οποίες καθιερώνουν, για πρώτη φορά, την ωρομισθία στην Π.Ε.. Στον ίδιο Νόμο υπάρχουν διατάξεις που αφορούν την Ειδική Αγωγή.

Πρέπει να υπενθυμίσω ότι ο Νόμος αυτός ουδέποτε δόθηκε στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες για διάλογο. Η τότε πολιτική ηγεσία συζήτησε τις ρυθμίσεις αυτές με τον ΠΕΣΕΑ και ο σύλλογος αυτός κλήθηκε στην επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής, για να εκφράσει τις απόψεις του. Δεν κλήθηκαν ούτε η ΔΟΕ ούτε η ΟΛΜΕ.

Χαρακτηρίσαμε τις ρυθμίσεις για την ειδική αγωγή φωτογραφικές, ζητήσαμε την τροποποίησή τους από την προηγούμενη κυβέρνηση, καθώς, επίσης, και από τη σημερινή.

Ζητήσαμε, επίσης, την κατάργηση της διάταξης που αφορά την πρόσληψη, για πρώτη φορά, ωρομισθίων στην Π.Ε.. Ο κλάδος μας είναι αντίθετος με το θεσμό των ωρομισθίων, για τους λόγους που όλοι γνωρίζουμε. **Διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Για πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα σε όλους όσους εργάζονται στην εκπαίδευση. Ζητούμε δημιουργία νέων οργανικών θέσεων και μόνιμους διορισμούς έτσι ώστε να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά των σχολείων.**

Και στις τρεις συναντήσεις που είχαμε με τη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ επιτακτικά θέσαμε αυτό το θέμα, όπως και το θέμα της περικοπής του κινήτρου απόδοσης, του επιδόματος των Υποδιευθυντών του ολοήμερου σχολείου, το ζήτημα των δυσπρόσιτων κ.ά.

Απαντήσεις μέχρι σήμερα δεν έχουμε πάρει συνάδελφοι και φαίνεται από τις εγκυκλίους που, ήδη, έχουν σταλεί θα συνεχιστεί το καθεστώς των ωρομισθίων στα ολοήμερα σχολεία. Επιμένω και τώρα σ' αυτό που είχα πει στην ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ στις 15-11-03 γι' αυτό το ζήτημα: **Οι ρυθμίσεις του Νόμου είναι απαράδεκτες και θα δώσουμε αγώνα για την κατάργησή τους.**

Ολοήμερο σχολείο

Κριτική, επίσης, έγινε, συνάδελφοι, για το ολοήμερο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο. Είναι σαφές ότι ο κλάδος είναι υπέρ του θεσμού, υπέρ της βελτίωσης και της γενίκευσής του. Όπως επίσης είναι σαφές ότι ο θεσμός κατά την εφαρμογή του αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, κυρίως υποδομών.

Άλλο, όμως, αυτό και άλλο μόνοι μας, συνάδελφοι, να απαξιώνουμε το θεσμό τελείως, απαξιώνοντας στην ουσία το έργο που προσφέρουν 15.000 περίπου συνάδελφοί μας σ'αυτά τα σχολεία. Γιατί τι άλλο κάνουμε όταν λέμε ότι τα ολοήμερα σχολεία είναι παιδοφυλακτήρια ή πάρκιγκ; Δηλ. αυτοί οι 15.000 εκπ/κοί δεν παράγουν εκπ/κό έργο; Όχι συνάδελφοι είναι λάθος αυτό. Οι συνάδελφοί μας παράγουν εκπ/κό έργο κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Ως Ομοσπονδία θα μπορούσαμε, αν επιλέγαμε την εύκολη λύση, να πούμε: να μη λειτουργήσει κανένα σχολείο ως Ολοήμερο αν δεν εξασφαλιστούν οι υποδομές. Στους 15.000 ανέργους συναδέλφους μας τι θα λέγαμε όμως; Στους χιλιάδες γονείς των χαμηλών κοινωνικοοικονομικών στρωμάτων που πηγαίνουν τα παιδιά τους στα Ολοήμερα, τι θα απαντούσαμε; Δεν μπορούμε συνάδελφοι να αγνοήσουμε τη στήριξη που έχει ο θεσμός από την κοινή γνώμη και τους γονείς. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι έστω και μ'αυτά τα προβλήματα στη λειτουργία τους, τα Ολοήμερα σχολεία περιορίζουν την ιδιωτική εκπαίδευση. Διαβάζω μερικά ενδεικτικά δημοσιεύματα του τύπου:

ΕΘΝΟΣ 11-9-03: «Στροφή σε δημόσια σχολεία. Ο θεσμός του Ολοήμερου, έφερε «λουκέτα» στα ιδιωτικά».

ΑΥΡΙΑΝΗ 11-9-03: «Δημόσιος κίνδυνος για τα ιδιωτικά».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 11-9-03: «Έναρξη χρονιάς με 17 ιδιωτικά σχολεία λιγότερα».

ΒΗΜΑ 7-2-04: «Λιγότεροι οι μαθητές φέτος στα ιδιωτικά δημοτικά σχολεία».

Ακόμη κι αυτοί που τα χαρακτήριζαν «πάρκιγκ», συνάδελφοι, νομίζω ότι, σήμερα, έχουν αναθεωρήσει τις απόψεις τους. Χαρακτηριστικός ο τίτλος του «Επενδυτή» στις 13 Ιουνίου 2004: «Απ'ότι φαίνεται τα «πάρκιγκ» θα λειτουργήσουν κανονικά και φέτος».

Δεν μπορούμε, πιστεύω, συνάδελφοι να μη λαμβάνουμε

υπόψη μας το γεγονός ότι, σύμφωνα με την έρευνα του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, το εισόδημα των γονιών που πηγαίνουν τα παιδιά τους στα Ολοήμερα είναι κατά μέσο όρο από 800-1600 ευρώ.

Η σωστή θέση συνάδελφοι, είναι να αγωνιστούμε για να βελτιώσουμε το θεσμό, αλλά σε καμία περίπτωση να τον καταργήσουμε και να τον απαξιώσουμε. Το σχολείο αυτό, για μας θα πετύχει τότε και μόνο όταν ο μαθητής πηγαίνοντας στο σπίτι του δεν θα πρέπει να ασχοληθεί με κανένα γνωστικό αντικείμενο. Να αφήσει την τσάντα του και να παίξει. Το ότι λύσαμε το πρόβλημα της ανεργίας στον κλάδο των δασκάλων, οφείλεται και στη λειτουργία του Ολοήμερου σχολείου, αφού 6.000 περίπου συνάδελφοί μας υπηρετούν σ' αυτά.

Παραιτήσεις Εκπαιδευτικών

Ειν' αλήθεια ότι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ επανέφερε, τον Ιούνιο του 2003, εν κρυπτώ θα έλεγα, ρύθμιση η οποία απαγορεύει τις παραιτήσεις στη διάρκεια του διδακτικού έτους. Ρύθμιση η οποία είναι σαφώς αντισυνταγματική. Και σ' αυτό αντιδράσαμε έντονα και με όλους τους τρόπους. Απευθυνθήκαμε στο ΚΥΣΠΕ, και είναι προς τιμήν των δυο αιρετών, που τη ρύθμιση αυτή την ακύρωσαν στην πράξη. Όσοι συνάδελφοι υπέβαλαν αίτηση παραίτησης ικανοποιήθηκαν όλοι.

Γραπτές ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις Ε' και ΣΤ' Δημοτικού

Στο πρόγραμμα του κυβερνώντος κόμματος υπάρχει, συνάδελφοι, το ζήτημα της επαναφοράς γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων στην Ε' και ΣΤ' Δημοτικού, μέτρο που είχε εφαρμοστεί και κατά το παρελθόν, με την επίκληση ότι τότε, τάχα, είχε τύχει της καθολικής αποδοχής.

Όπως θα θυμάστε, όσοι είστε παλιότεροι, όχι μόνο δεν είχε τύχει καθολικής αποδοχής αυτό το μέτρο, αλλά είχε καταδικαστεί από το σύνολο της εκπαιδευτικής και επιστημονικής κοινότητας ως **μέτρο που θέτει φραγμούς στη μόρφωση, δημιουργεί άγχος στους μικρούς μαθητές και απορριπτικά συναισθήματα για το σχολείο, αυξάνει την παραπαιδεία κ.ά. Υπάρχουν γι αυτό οι αποφάσεις του κλάδου.**

Οφείλουμε σήμερα, συνάδελφοι, να επαναλάβουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι, όπως και τότε, να μην επιτρέψουμε την επαναφορά αποτυχημένων και αυταρχικών μέτρων και μεθόδων από το παρελθόν.

Κατανοώ την αγωνία του κ. Σουφλιά, όπως αυτή εκφράστηκε σε πρόσφατες δηλώσεις του, και την επιμονή του να εφαρμοστεί αυτό το μέτρο, προκειμένου να δικαιολογήσει τη δική του πολιτική τότε, οφείλω όμως να προειδοποιήσω τη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ ότι θα μας βρει όλους αντίθετους σε κάθε προσπάθεια επαναφοράς αυτού του μέτρου.

Μονιμότητα στελεχών εκπαίδευσης – Αξιολόγηση

Ένα άλλο, επίσης, σημείο του προγράμματος του κυβερνώντος κόμματος, που είναι αντίθετο με τις θέσεις του κλάδου, είναι το ζήτημα της μονιμότητας των στελεχών εκπαίδευσης. Το ζήτημα αυτό συνδέεται μάλιστα στο πρόγραμμα με την αξιολόγηση ως εξής: **«...Δεν μπορεί να υπάρξει αξιολόγηση με κύρος, όταν τα στελέχη είναι με θητεία και επανακρίνονται....»**. Εδώ, συνάδελφοι, υπάρχει και μια σαφής κυβερνητική ανακολουθία.

Ο Υπουργός Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι θα καταργήσει τη μονιμότητα σε 6.000 Διευθυντικά στελέχη του Δημόσιου Τομέα και θα καθιερώσει την τριετή ή τετραετή θητεία. Αντίθετα στην εκπαίδευση, που υπάρχουν στελέχη με θητεία, θα καταργηθούν και θα γίνουν μόνιμα. **Είναι δυο αντιφατικές θέσεις που προφανώς υπηρετούν σκοπιμότητες.**

Πέρα, όμως, από την κυβερνητική ανακολουθία, οφείλω να τονίσω ότι ο κλάδος ήταν και εξακολουθεί να είναι υπέρ της θητείας των στελεχών. Κάθε προσπάθεια καθιέρωσης μονιμότητας θα μας βρει αντίθετους.

Η σύνδεση δε της αξιολόγησης με τη μονιμότητα των στελεχών «... προκειμένου να έχει κύρος η αξιολόγηση» όχι μόνο είναι αντίθετη με τις θέσεις του κλάδου αλλά είναι θέση **οπισθοδρομική και αναχρονιστική, θα έλεγα και επικίνδυνη.**

Η εμπειρία, ιδιαίτερα από το θεσμό των επιθεωρητών, έδειξε ότι η μονιμότητα δεν καταλήγει απλά στον **αυταρχισμό, την τρομοκρατία, την εκμετάλλευση και την αποστέωση, αλλά απειλεί τον ελεύθερο δημιουργικό και δημοκρατικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης**.

Γνωρίζετε πολύ καλά, συνάδελφοι, ότι από το 1982 που καταργήθηκε ο θεσμός του επιθεωρητή, ζούμε στα σχολεία μας, είκοσι δύο χρόνια τώρα, σ'ένα καθεστώς παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας. **Ο κλάδος δεν θα επιτρέψει σε καμιά περίπτωση επιστροφή στο παρελθόν και σε μεθόδους αυταρχισμού, τρομοκρατίας και αστυνόμευσης**.

Η αξιολόγηση για μας είναι μια απελευθερωτική διαδικασία που έχει ως στόχο να βελτιώσει τον εκπ/κό και να τον ενθαρρύνει και σε καμιά περίπτωση να τον κατηγοριοποιήσει. **Ή θα γίνει, λοιπόν, αξιολόγηση σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου ή δεν θα γίνει συνάδελφοι. Αυτό, εξάλλου, ψηφίσαμε και στην 71η Γ.Σ..**

Θα ήθελα, όμως, συνάδελφοι να πω και δυο λόγια ακόμη για το ζήτημα των στελεχών.

Ο κλάδος μας έχει ταχθεί υπέρ ενός αξιοκρατικού συστήματος επιλογής στελεχών εκπαίδευσης. Είναι σαφές ότι και το τελευταίο Π.Δ., το Π.Δ. 25, με το οποίο έγιναν οι επιλογές έχει αδυναμίες. Είναι, όμως, αυτό που είναι πιο κοντά στις θέσεις του κλάδου, σε σχέση με όλα τα προηγούμενα.

Στην Π.Ε. και τη Δ.Ε. υπηρετούν αυτή τη στιγμή 26.000 στελέχη. Κατά κοινή ομολογία οι επιλογές αυτές ήταν οι καλύτερες που έγιναν τα τελευταία χρόνια κι αυτό γιατί σιγά – σιγά ωριμάζει και στην κοινωνία και στον κλάδο μας συνάδελφοι η θέση, ότι οι άξιοι δεν πρέπει να αδικούνται.

Μέσα στις τόσες χιλιάδες στελεχών είναι φυσικό να υπάρχουν και αδικίες, που οφείλονται στις ατέλειες του Π.Δ..

Με αφορμή και τις φήμες που κυκλοφορούν έντονα αυτές τις μέρες, περί λήξης της θητείας των υπηρετούντων στελεχών, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι αυτό το «ράβε – ξήλωνε» στην εκπαίδευση θα πρέπει κάποτε να σταματήσει και να μην διαιωνίζεται. Δεν μιλώ για τα πρόσωπα, συνάδελφοι. Μιλώ για τους θεσμούς.

Οφείλω να επαναλάβω και ενώπιόν σας αυτό που είπα στην Υπουργό Παιδείας, στην πρώτη συνάντηση στις 26.03.04: Αυτό που διακυβεύεται με την πιθανή λήξη της θητείας των υπηρετούντων στελεχών είναι απείρως μεγαλύτερο απ' αυτό που έχει να κάνει με την αποκατάσταση πιθανών αδικιών. Αν πραγματικά θέλουμε συνεννόηση, εθνικό διάλογο για την Παιδεία πρέπει πρώτα να συζητήσουμε το νέο νομοθετικό πλαίσιο επιλογής, να καταλήξουμε και τότε να γίνουν οι επιλογές και τα νέα στελέχη να αναλάβουν αμέσως μετά τη λήξη της θητείας των υπηρετούντων. Είχα την εντύπωση, συνάδελφοι, σ' εκείνη τη συνάντηση ότι η Υπουργός συμφώνησε. Ο χρόνος θα δείξει.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη βασική παρατήρηση που έκανα στην αρχή:

Ποια ήταν τα αποτελέσματα των αγώνων της φετινής χρονιάς; Ήταν αποτελεσματική η ΔΟΕ;

Από ορισμένους συναδέλφους – αντιπροσώπους τονίστηκε ότι το Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν έχει να παρουσιάσει έργο και θετικά αποτελέσματα. Αν δούμε τα αποτελέσματα των φετινών κινητοποιήσεων με ποσοτικά κριτήρια σίγουρα δεν πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι. **Γι' αυτό εξάλλου και όλα τα ζητήματα για μας παραμένουν ανοιχτά και αναμένουμε τις απαντήσεις της νέας κυβέρνησης.** Αν, όμως, δούμε τα αποτελέσματα των φετινών κινητοποιήσεων με ποιοτικά κριτήρια, πιστεύω πως πετύχαμε πολλά.

- Πρώτ' απ' όλα εκφράσαμε με τον πιο κατηγορηματικό και εκδηλωτικό τρόπο την αντίθεσή μας στη διαιώνιση της μισθολογικής μας υποβάθμισης και στείλαμε το μήνυμα στην κυβέρνηση και στην κοινωνία ότι, μ'αυτή την υποβάθμιση, κανένας δεν μπορεί να περιμένει την ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Με την αγωνιστική μας δράση αποδείξαμε **ότι οι δυνάμεις των εκπαιδευτικών είναι πάντα παρούσες στην προάσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης και του σχολείου και πάντα έτοιμες να δίνουν τη δική τους απάντηση, όταν διαπιστώνουν αναντιστοιχία ανάμεσα στις προεκλογικές δηλώσεις ή τις κυβερνητικές εξαγγελίες, και στο κυβερνητικό έργο**. Το μεγάλο μήνυμα που στείλαμε μ' αυτή μας τη στάση είναι ότι **δεν είμαστε δεδομένοι για καμία κυβέρνηση**, ότι η στάση μας υπαγορεύεται με μοναδικό κριτήριο το συμφέρον της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Αυτός είναι συνάδελφοι, ο **ανεξάρτητος, ο ακομμάτιστος και ακηδεμόνευτος συνδικαλισμός**. Αυτόν το συνδικαλισμό υπηρετούμε.
- Διεκδικήσαμε φέτος, όπως χαρακτηριστικά, επεσήμανε ο Πρόεδρος της περσινής Γενικής Συνέλευσης **«το δίκαιο προϊόν του καθημερινού μας μόχθου»**. Το διεκδικήσαμε με πίστη, με θάρρος, με αποφασιστικότητα και δεν αφήσαμε αδιάφορη την κοινή γνώμη. Όλοι, πλέον, είναι ευαισθητοποιημένοι με την ανάγκη να υπάρξει οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.
- Η ποιότητα των αγώνων της χρονιάς αυτής βρίσκεται και στο ότι δεν αφήσαμε την **κλαδική διεκδίκηση** να εκφυλισθεί σε **συντεχνιακή διεκδίκηση**. Μετατρέψαμε τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών σε προβλήματα που αφορούν ολόκληρη την κοινωνία:
  - **Γιατί ολόκληρη την κοινωνία αφορά, συνάδελφοι, το αν θα ενισχυθεί ή θα αποδυναμωθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης,**
  - **Ολόκληρη την κοινωνία αφορά το αν θα εκφυλιστούν οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων γενικότερα,**
  - **Ολόκληρη την κοινωνία αφορά η υποχρηματοδότηση της Παιδείας,**
  - **Ολόκληρη την κοινωνία αφορά το παρόν και το μέλλον του Δημόσιου Σχολείου με όλα τα προβλήματα τα σχετικά με τις ειδικότητες, την Ειδική Αγωγή, το περιεχόμενο των σπουδών, τα αναλυτικά προγράμματα,**
  - **Ολόκληρη την κοινωνία αφορά ο προβληματισμός που αναπτύξαμε και αναδείξαμε για το ζήτημα της πορείας της εκπαίδευσης, σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης.**
- Το μεγάλο κέρδος, που προέκυψε από τους αγώνες και τη δράση της χρονιάς αυτής, είναι και το ότι έχει ήδη δεσμευθεί η δράση της Δ.Ο.Ε. και για τα επόμενα χρόνια. Είναι και το ότι δεν παρεκκλίναμε από την πορεία που χάραξαν οι αγώνες του κλάδου των περασμένων δεκαετιών. Αγώνες που, επίσης, είχαν ως προμετωπίδα τις αρ-

χές και τις αξίες για τις οποίες κι εμείς σήμερα, αγωνιζόμαστε, για να προσθέσουμε το δικό μας λιθαράκι στις μεγάλες κατακτήσεις τους, που τις εδραίωσαν: **με τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και την καθιέρωση της απλής αναλογικής, με την πανεπιστημιακή μόρφωση στο δάσκαλο και το νηπιαγωγό, με την κατάργηση αναχρονιστικών θεσμών και τη δημιουργία κλίματος παιδαγωγικής ελευθερίας στα σχολεία, με την ενιαία μισθολογική αντιμετώπιση των εκπ/κών της Γ. Εκπαίδευσης, με τη μείωση του διδακτικού ωραρίου, με τα προγράμματα εξομοίωσης και με τους αγώνες τους για ένα δημόσιο σχολείο αντιστοιχισμένο με τις ανάγκες της νέας εποχής.**

Πράγματι κερδίσαμε πολλά τη χρονιά αυτή, συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

- **Γιατί είναι μεγάλο κέρδος, ένας ολόκληρος κλάδος να διεκδικεί με** πίστη **και** επιμονή **την επίλυση των δίκαιων αιτημάτων του.**
- **Είναι μεγάλο κέρδος να διαμορφώνει, μέσα απ'τον αγώνα του, ακλόνητη την πεποίθηση ότι οφείλει να συνεχίσει την πορεία αυτή, και ότι τίποτε δεν πήγε χαμένο.** Η δυναμική που αναπτύχθηκε μέσα από τις κινητοποιήσεις της φετινής χρονιάς, αποτελεί το πιο ισχυρό όπλο που έχουμε στη διάθεσή μας και οφείλουμε να το αξιοποιήσουμε άμεσα. Είναι αλήθεια, συνάδελφοι, ότι σήμερα μπορούμε να διαπραγματευτούμε από άλλη βάση, σαφώς καλύτερη από την προηγούμενη. Με τις κινητοποιήσεις της φετινής χρονιάς, με τις εκδηλώσεις μας, αναγκάσαμε και τα στελέχη της σημερινής κυβέρνησης να δεσμευθούν σε συγκεκριμένα ζητήματα που παραμένουν ανοιχτά, με κυρίαρχο το αίτημα της οικονομικής μας αναβάθμισης. Τώρα δεν μπορούν να κάνουν πίσω. Είναι η ώρα της υλοποίησης των δεσμεύσεων.
- Και κάτι άλλο πολύ σημαντικό συνάδελφοι: Για πρώτη φορά, σε τέτοιο βαθμό, η κοινή γνώμη, οι γονείς, τα ΜΜΕ, η ίδια η κοινωνία αποδέχθηκαν, αναγνώρισαν και στήριξαν τα αιτήματά μας. Και όλοι γνωρίζουμε πόσο μεγάλη σημασία, για την επιτυχία ενός αγώνα έχει η κοινωνική στήριξη των αιτημάτων. Ο κλάδος μας, πιστεύω, ότι, φέτος, βγήκε πολύπλευρα αναβαθμισμένος στα μάτια της κοινωνίας.
- Είναι άδικο, λοιπόν, να μηδενίζεται η αγωνιστική προσπάθεια μιας ολόκληρης χρονιάς, ενός ολόκληρου κλάδου και να διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι δεν πετύχαμε τίποτε. **Και, φυσικά, δεν είναι σωστό τις κυβερνητικές ολιγωρίες, τις πλημμέλειες, τις αθετήσεις των προεκλογικών εξαγγελιών και δεσμεύσεων, να τις εισπράττουμε, ως δική μας αναποτελεσματικότητα και να απογοητευόμαστε, αντί να συνεχίζουμε με την ίδια ορμή και την ίδια αποφασιστικότητα τον αγώνα μας.**

Αν κυριευθούμε, εμείς, τα στελέχη του κλάδου, απ' αυτή την απαισιοδοξία, με ποιες δυνάμεις θα συνεχίσουμε τον κοινό αγώνα των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών για τα μεγάλα της εκπαίδευσης;

- Τη χρονιά που λήγει, πιστεύω, συνάδελφοι, ότι ο κλάδος βγαίνει **πιο ζωντανός, πιο δυνατός, πιο αποφασισμένος και πιο έτοιμος να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι την πλήρη δικαίωση.**

Ο κλάδος έχει όραμα για την Παιδεία

Δεν θα συμμερισθώ, επίσης, συνάδελφοι, εκείνες τις απόψεις που λένε ότι κάτι έγινε με τη ΔΟΕ φέτος, αλλά επί της ουσίας η πορεία μας πάσχει από έλλειψη οράματος.

Όσοι παρακολούθησαν τις εργασίες του 18ου Πανελλήνιου Συνεδρίου ΔΟΕ-ΠΟΕΔ, φέτος στη Ρόδο και όσοι μελέτησαν τα κείμενα που δημοσιεύτηκαν σχετικά με τη θεματολογία του, διαπίστωσαν ότι πρώτιστο μέλημα του κλάδου είναι να μη λείψει το όραμα από τη δράση του. **Όραμα για την παιδεία και την εκπαίδευση, όραμα για την κοινωνία, όραμα για την οικονομία, όραμα για τις δυνάμεις της εργασίας και την απασχόληση.**

Ρίξτε μια ματιά στη θεματολογία των επιστημονικών συνεδρίων και των επιστημονικών ημερίδων του κλάδου και αναλογιστείτε τι απ'όλα αυτά δεν συνιστά και δεν εκφράζει οραματικούς στόχους.

- Δεν αποτελεί οραματικό μας στόχο η διακήρυξή μας στο φετινό Συνέδριο στη Ρόδο ότι, στα πλαίσια του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης, εκείνο που προέχει είναι να μεταβούμε, ως ανθρωπότητα και ως παγκόσμια δημοκρατική κοινωνία, **από το κυρίαρχο μοντέλο του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού στο νέο μοντέλο της ανάπτυξης που θα διασφαλίζει την υλική ευημερία όλης της ανθρωπότητας και όχι την ευημερία της οικονομικής ολιγαρχίας;**
- Δεν αποτελεί οραματικό στόχο ότι εκείνο, που προέχει, είναι να κατακτήσουμε το νέο μοντέλο για την **προαγωγή του παγκόσμιου πολιτισμού** και την καταξίωση του ανθρώπου ως αυτόνομου όντος, ικανού να αναλωθεί στην υπηρεσία του αγώνα για την **παγκόσμια ειρήνη** και για τα ιδανικά της **κοινωνικής δικαιοσύνης**, της **κοινωνικής αλληλεγγύης**, της **προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**, για την **αξία της κοινωνικής δημοκρατίας;**
- Μήπως μας έλειψε το όραμα για το παρόν και το μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης και ειδικότερα, για το ποιο μπορεί να είναι το Δημόσιο Σχολείο στο νέο περιβάλλον;
- Δεν είμαστε εμείς που διακηρύξαμε ότι το σχολείο του σήμερα δεν μπορεί να είναι άλλο από το σχολείο στο οποίο πρέπει να κυριαρχεί η **μορφωτική – παιδαγωγική του διάσταση**;

◆ Δεν αποτέλεσε για μας πυξίδα των πρωτοβουλιών και της δράσης μας ολόκληρη αυτή τη χρονιά, η επισήμανση του μεγάλου στοχαστή Μόλναρ ότι: «τα σχολεία είναι θεσμοί που έχουν οικοδομηθεί πάνω στις ιδέες της **ποιοτικής δημοκρατίας, της κοινωνικής ευημερίας, της ανθρώπινης αλληλεγγύης και του αγώνα για την ανακάλυψη της αλήθειας και του νοήματος της ζωής»**;

Δεν μας έλειψε, συνάδελφοι, ούτε το όραμα στη δράση μας. Προσπαθήσαμε μέσα από τα επιστημονικά μας συνέδρια και τις ημερίδες να προσδιορίσουμε το ρόλο του σχολείου στη νέα εποχή.

Δεν διεκδικούμε το αλάθητο

Συνάδελφοι, ως Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Και λάθη ενδεχομένως να έγιναν, και παραλείψεις να σημειώθηκαν και καθυστερήσεις - αδυναμίες και δυσλειτουργίες να παρατηρήθηκαν, τη χρονιά που πέρασε.

Ένα όμως είναι σίγουρο: **Ό,τι κάναμε, το κάναμε με αποκλειστικό στόχο το συμφέρον του κλάδου, της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Ό,τι κι αν ακολουθήσαμε, το επιλέξαμε με στόχο πάντα την αναβάθμιση της αξιοπιστίας και της συνοχής του εκπαιδευτικού Σ. Κ., αλλά και την προάσπιση της αξιοπρέπειας, της τιμής και της υπόληψης, του εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, πέρα κι έξω από προσωπικές, μικροπαραταξιακές, μικροσυνδικαλιστικές ή μικροκομματικές σκοπιμότητες.**

Το οργανωμένο Συνδικαλιστικό μας κίνημα μπροστά σε νέες συνθήκες και υποχρεώσεις

Κλείνοντας, συναδέλφισσες, συνάδελφοι θα επαναλάβω αυτό που είπα και στην αρχή.

Η κριτική των πεπραγμένων αποκτά σημασία και αξία για τη συνδικαλιστική μας οργάνωση όταν δεν μας παγιδεύει σε αδιέξοδες λογικές εσωστρέφειας, αλλά μας δείχνει το δρόμο της επόμενης μέρας.

Τα μεγάλα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας δεν πρόκειται να τα αντιμετωπίσουμε ο καθένας χωριστά, αλλά όλοι μαζί. Δεν θα τα αντιμετωπίσουμε ούτε με μοναχικές διαδρομές, ούτε με δογματισμούς, ούτε με εσωστρεφείς συμπεριφορές. Θα τα αντιμετωπίσουμε με τη **συλλογική δράση** και με **ισχυρό κίνημα βάσης**, απ' το οποίο δεν περισσεύει κανείς.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιος είναι ο αντίπαλός μας. Είναι οι δυνάμεις της εργοδοσίας, του κέρδους, της οικονομικής ολιγαρχίας που δρουν ανεξέλεγκτα, στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, **που θεοποιούν την οικονομία της αγοράς και χτυπούν τα δικαιώματα των εργαζομένων.**

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι συστηματικά και μεθοδικά αναιρούν κατακτήσεις και δικαιώματά μας με:

- ✔ **Την υπονόμευση του κοινωνικού ρόλου του κράτους,**
- ✔ **Την ελαστικοποίηση της εργασίας και την υπονόμευση των εργασιακών σχέσεων,**
- ✔ **Το ξήλωμα του ασφαλιστικού συστήματος,**
- ✔ **Τις μισθολογικές ανισότητες και την ενθάρρυνση συντεχνιακών διεκδικήσεων που πολυκερματίζουν την ενότητα και τη δράση μας,**
- ✔ **Το συγκεντρωτικό ιδεολογικό έλεγχο των εκπαιδευτικών συστημάτων, για να μην υπηρετηθεί ο άνθρωπος, αλλά να κατασκευασθεί ο πελάτης- καταναλωτής- τροφοδότης της ασυδοσίας της αγοράς.**

Γνωρίζουμε πολύ καλά τα χαρακτηριστικά της δράσης αυτού του οικονομικού συνασπισμού. **Από τους επιλεκτικούς τοπικούς πολέμους προκειμένου να αποκτήσει τον έλεγχο πολύτιμων ενεργειακών πηγών. Από τις αδίστακτες οικολογικές καταστροφές, προκειμένου να προωθήσει τα συμφέροντά του. Από τις προκλητικές επεμβάσεις που πλήττουν την εθνική ανεξαρτησία κυρίαρχων κρατών. Από την καταπάτηση κάθε έννοιας διεθνούς δικαίου, που υποκαθιστά το «δίκαιο της πολιτικής» από την «πολιτική της ισχύος».**

Μπροστά σ'αυτή τη συγκυρία, εμείς συνάδελφοι, ένας κλάδος με **διαχρονική αγωνιστική πορεία, με μεγάλους δημοκρατικούς και κοινωνικούς αγώνες, δεν πρέπει να αφήσουμε να μας κυριεύσουν δευτερεύουσες διαιρετικές λογικές, που περιορίζουν τη δράση μας**. Πρέπει να κατανοήσουμε όλοι ότι σήμερα επιβάλλεται όχι μόνο η **ενωτική κλαδική δράση**, αλλά η δράση όλων των εργαζομένων σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο για έναν άλλο πολιτικό σχεδιασμό, για μια άλλη κοινωνία.

Η επόμενη μέρα, συνάδελφοι, μας θέλει όλους. **Με τις συμφωνίες μας, με τις διαφωνίες μας, με τη διαφορετικότητά μας, αλλά, προπαντός με τις συνθέσεις μας και με την κύρια απόφασή μας να αντισταθούμε αποτελεσματικά**. Δεν υπάρχουν στον κόσμο αυτό μόνον οι οικονομικές ολιγαρχίες. Υπάρχουν και οι σκεπτόμενες κοινωνίες. Ως εκπαιδευτικοί και ως πνευματικοί άνθρωποι οφείλουμε να συμβάλουμε, ώστε η φωνή της κοινωνίας να υψωθεί **ως το αντίπαλο όραμα στη νέα τάξη πραγμάτων**.

Το χρέος αυτό πρέπει να αποτελέσει πρώτη προτεραιότητα την επόμενη χρονιά. Με βάση αυτή την προτεραιότητα οφείλουμε να προσδιορίσουμε το σύνολο των διεκδικητικών στόχων και τη δράση μας.

Μ'αυτές τις σκέψεις, συνάδελφοι, και επειδή και από την ομιλία του Υφυπουργού Παιδείας το πρωί δεν άκουσα καμιά συγκεκριμένη δέσμευση, κανένα χρονοδιάγραμμα για την επίλυση των αιτημάτων μας, σας καλώ όλους να προετοιμασθούμε για νέους πιο δυναμικούς αγώνες, τη χρονιά που έρχεται, για να πετύχουμε λύσεις στα δίκαια αιτήματά μας. Σας ευχαριστώ.

73η Γ.Σ. του Κλάδου

Η ομιλία του Υφυπουργού Παιδείας Σπύρου Ταλιαδούρου
Οι ομιλίες των εκπροσώπων των Πολιτικών κομμάτων: (Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ-ΣΥΝ)
και των συνδικαλιστικών οργανώσεων: (ΑΔΕΔΥ-ΠΟΕΔ-ΟΛΜΕ-ΟΙΕΛΕ)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: (Εκπρόσωπος της Ν.Δ.)

Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, κύριοι εκπρόσωποι συνάδελφοι των κομμάτων και των λοιπών φορέων, αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων της χώρας, οφείλω να πω ότι η παρουσία μου σήμερα είναι παρουσία του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, της οποίας έχω την τιμή να είμαι βουλευτής.

Όμως οφείλω να πω ότι προέρχομαι από το χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, της μέσης, την οποία υπηρέτησα επί 20 ολόκληρα χρόνια και οφείλω να πω επίσης σε όλους τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς, ότι υπηρέτησα και το συνδικαλιστικό κίνημα, το οποίο ξέρει και να αγωνίζεται και να διεκδικεί και να κερδίζει.

Όλα αυτά βέβαια τα αιτήματα που ακούστηκαν για τους ωρομίσθιους και για τους απλήρωτους, δεν είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας των τριών μηνών. Είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής, άκουσα και την εισήγηση του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης με μεγάλη προσοχή, μιας πολιτικής όλων των προηγουμένων ετών, που δυστυχώς συσσώρευσε όλα αυτά τα προβλήματα και δεν είναι προβλήματα των τελευταίων τριών μηνών.

Βεβαίως δεν συμφωνούμε με την πολιτική αυτή και βεβαίως θα τη διορθώσουμε. Κάντε λίγη υπομονή. Άλλωστε στα βασικά αιτήματα του διεκδικητικού, της διεκδικητικής γενικής συνέλευσης από ό,τι τουλάχιστον βλέπω στο πανό, είναι η αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5%. Είναι προεκλογική και μετεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας.

Το ίδιο και για την οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, το ίδιο και για την διασφάλιση των εργασιακών σας δικαιωμάτων. Αυτά είναι στο πρόγραμμά μας και αυτά θα υλοποιήσουμε στην τετραετία. Εάν λοιπόν καλύπτεστε από αυτά τα αιτήματα ελάτε να κάνουμε μαζί τον αγώνα αυτόν και αυτόν τον αγώνα θα τον κάνουμε συναινετικά.

Θα δώσουμε λεφτά και στην παιδεία και στους εκπαιδευτικούς. Το ότι η εκπαίδευση βρίσκεται πάντοτε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι σε όλους μας γνωστό, χωρίς βέβαια αυτό να είναι ούτε πρωτόγνωρο αλλά ούτε και παράδοξο, γιατί η ιστορία έχει δείξει ότι κάθε ευρύτερη κοινωνική ή πολιτική ή οικονομική αλλαγή επιφέρει αλλαγές και στην εκπαίδευση.

Επιδίωξή μας ως Νέα Δημοκρατία είναι να ανταποκριθούμε γρήγορα στις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται ολοένα και περισσότερο επιβεβλημένες. Σήμερα όλοι μας πιστεύουμε ότι υπάρχει ανάγκη αλλαγής στην εκπαίδευση, στο χώρο της παιδείας και αυτό αν θέλετε φάνηκε και από την κύρια εισήγηση του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης, λόγω των συσσωρευμένων επί πολλών ετών προβλημάτων.

Υπάρχει ανάγκη μεταρρύθμισης του όλου εκπαιδευτικού μας συστήματος, υπάρχει ανάγκη μιας υγιούς μεταρρύθμισης από την οποία εξαρτώνται πολλά και υποθηκεύονται ακόμα περισσότερα. Στην πραγματικότητα του σήμερα και στην προοπτική του αύριο με γνώμονα τα αρνητικά της προηγούμενης κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της παιδείας, διατηρώντας πάντοτε όλα όσα θετικά έχουνε γίνει, γιατί εμείς δεν ήρθαμε να μηδενίσουμε ό,τι καλό έχει γίνει μέχρι σήμερα στην εκπαίδευση. Ό,τι καλό έχει γίνει.

Σηματοδοτούμε από σήμερα, με γνώμονα τα αρνητικά της προηγούμενης κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της

παιδείας, εμείς ως Νέα Δημοκρατία σηματοδοτούμε από σήμερα αν θέλετε από χθες ένα άλλο μέλλον στο χώρο της εκπαίδευσης, αυτόν το χώρο στον οποίον όλοι μας θα έχουμε ίσες ευκαιρίες μάθησης και επαγγελματικής αποκατάστασης.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά από δύο καθαρές εντολές του ελληνικού λαού, της 7ης Μαρτίου και της 13ης Ιουνίου, υλοποιεί τις προεκλογικές δεσμεύσεις της και τηρεί κατά γράμμα το πρόγραμμά της για το οποίο μας εμπιστεύτηκαν οι Έλληνες πολίτες.

Προτεραιότητά μας πριν αλλά και μετά τις εκλογές η παιδεία. Είναι η καλύτερη επένδυση για το μέλλον μας, την προκοπή μας, την ανάπτυξή μας. Είναι ο μοχλός για να αναδείξουμε τις αρετές του λαού μας, να μετουσιώσουμε τα χαρίσματά μας σε πρόοδο και ευημερία.

Και βέβαια θα ήθελα να επισημάνω ιδιαίτερα την διάθεση, την πολιτική βούληση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, να αντιμετωπίσει σημαντικά και κατεπείγοντα ζητήματα που ήταν συσσωρευμένα εδώ και χρόνια με τρόπο συστηματικό και δίκαιο.

Ήδη κατέθεσε το πρώτο Νομοσχέδιο στη Βουλή των Ελλήνων με το οποίο σχεδιάζει για το μέλλον, θέτει μια εθνική στρατηγική για την παιδεία, έξω από κομματικές επιλογές και κάνει τις δεσμεύσεις μας έργο, κάνει τις δεσμεύσεις μας πράξεις ουσίας.

Ένα είναι βέβαιο. Ότι από όλους αναγνωρίζεται ότι η παιδεία αποτελεί μείζον εθνικό θέμα, αλλά γι' αυτό το πρώτιστο εθνικό θέμα ποτέ μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκε εθνική πολιτική και ποτέ δεν έγινε επεξεργασία συνολικότερης στρατηγικής για τους προσανατολισμούς, το περιεχόμενο, τις δομές και τη λειτουργία της εκπαίδευσης.

Κάτι που σήμερα κάνει πράξη η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι η πρώτη φορά στα πολιτικά χρονικά της χώρας που παρουσιάζει ένα κόμμα τόσο μεγάλη συνέπεια προεκλογικών υποσχέσεων, δεσμεύσεων, προγραμματικών δεσμεύσεων δια στόματος του Πρωθυπουργού της χώρας του Κ.Καραμανλή στη Βουλή και υλοποίησής τους.

Όλα όμως αυτά μπορούνε να υλοποιηθούν μόνον μέσα από έναν ουσιαστικό διάλογο, με όλους τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας και πρώτα και κύρια από όλα με όλους τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς. Και αυτή, αν θέλετε, είναι η δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί πιστεύουμε ότι μόνο μέσα από ένα γόνιμο, ουσιαστικό, εποικοδομητικό και χωρίς προκαταλήψεις διάλογο, με ευρύτερη συναίνεση, με εθνικό αν θέλετε στο τέλος-τέλος διάλογο μπορούμε να προχωρήσουμε και αυτό το οφείλουμε στον ελληνικό λαό, το οφείλουμε όμως πρώτιστα στη νέα γενιά, το οφείλουμε στα παιδιά μας.

Αυτή είναι η δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας και εμείς έτσι θα προχωρήσουμε. Σας ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: (Υφυπουργός Παιδείας)

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί εκπαιδευτικοί, η νέα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που εξελέγη με την ετυμηγορία της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, πιστεύει βαθιά, ότι κύριο στοιχείο της δημοκρατίας είναι η εναλλαγή των κομμάτων και όχι οι οχλαγωγίες. Η δημοκρατία είναι επιχειρήματα και διάλογος και είμαστε ανοιχτοί σε διάλογο όποτε θέλετε. Από κει και πέρα σεβόμαστε τα κινήματα και τις απόψεις των πολιτών.

Η παιδεία, αποτελεί το βασικότερο μοχλό για οποιαδήποτε μορφή ανάπτυξης κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής και γι' αυτό αποτελεί την πρώτη μας επιλογή. Δύο είναι οι βασικοί μας στόχοι: πρώτον: να πάμε σταδιακά μέχρι το τέλος της τετραετίας στο 5% τις δαπάνες για την παιδεία και δεύτερον: να την αναβαθμίσουμε, θα δώσουμε λεφτά για την παιδεία, γιατί θεωρούμε, ότι η παιδεία χρειάζεται λεφτά.

Ο εκπαιδευτικός χρειάζεται λεφτά και γι' αυτό εμείς είμαστε αποφασισμένοι και στην παιδεία γενικότερα να δώσουμε τους πόρους που έχει ανάγκη, αλλά και στον εκπαιδευτικό να του δώσουμε την οικονομική άνεση να μπορεί να είναι στο ύψος των περιστάσεων και των καθηκόντων του.

Ήδη ορισμένες από τις πάγιες θέσεις και αιτήματα δίκαια με ένα πρώτο νομοσχέδιο φέρνουμε στη Βουλή. Το 60-40 στους αναπληρωτές είναι γεγονός.

Το δεύτερο: ότι δίνουμε την δυνατότητα, εκείνοι οι εκπαιδευτικοί αναπληρωτές που έχουν συμπληρώσει 30 μήνες στην αναπλήρωση μέχρι 30/6 να διοριστούν. Λοιπόν δίνουμε ήδη μέσα σε 100 μέρες μία πρώτη λύση σε ένα πρόβλημα των αναπληρωτών.

Προχωράμε στην αναβάθμιση του σχολείου και του εκπαιδευτικού μέσω της αναβάθμισης και της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου. Αυτό θα το πετύχουμε μέσα από την αναμόρφωση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, την αλλαγή των βιβλίων, των αναλυτικών προγραμμάτων και την προσαρμογή των προγραμμάτων αυτών στη σημερινή πραγματικότητα.

Για να αποτελέσουν τα βιβλία και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ουσιαστικό βοηθό του εκπαιδευτικού για να μπορέσει να αποδώσει καλύτερα. Η συνεχής επιμόρφωση, η κατάρτιση των εκπαιδευτικών, είναι μέσα στις άμεσες προ-

τεραιότητές μας.

Θέλουμε την αναβάθμιση του Ολοήμερου Σχολείου και σήμερα μέσα στον χρόνο που μας έρχεται θα επιλυθούν θέματα υλικοτεχνικής υποδομής, για να μπορέσουμε στη συνέχεια να προχωρήσουμε παραπέρα. Αναβάθμιση υλικοτεχνικής υποδομής σχολείων, οικονομική αναβάθμιση εκπαιδευτικού και θέλουμε αυτό που έχετε εδώ, να μην υπάρχουν ωρομίσθιοι στη νέα χρονιά, να το κάνουμε πράξη.

Δεν θέλω σήμερα να κάνω κριτική. Την κριτική την έκανε ο ελληνικός λαός και την ξέρουμε όλοι. Δεν κάνω κριτική. Εμείς πάμε μπροστά και κοιτάζουμε τι θα φτιάξουμε. Τι έργο θα κάνουμε μαζί με τους εκπαιδευτικούς, γιατί έχουμε ανάγκη την εκπαίδευση στον τόπο μας.

Είναι καιρός για ένα γενικό νοικοκύρεμα και το νοικοκύρεμα θα ξεκινήσει από την εκπαίδευση και μέσα στο νοικοκύρεμα θα είναι και η πληρωμή των ωρομίσθιων πολύ σύντομα.

Ήδη έχουμε εξασφαλίσει τις αναγκαίες πιστώσεις από το Γενικό Λογιστήριο. Λοιπόν η πληρωμή θα γίνει. Σας είπα ότι εξασφαλίστηκε η χρηματοδότηση από το Υπουργείο Οικονομικών η οποία δεν υπήρχε.

– Ολοκληρώνω γιατί είπα για πέντε λεπτά και θα το τηρήσω. Να καταλήξω λέγοντας ότι η Νέα Δημοκρατία, δεν προτίθεται να προχωρήσει σε μέτρα μόνη της, χωρίς έναν συνεχή διάλογο με όλους, δεν προτιθέμεθα να κάνουμε μεταρρυθμίσεις επί μεταρρυθμίσεων, προτιθέμεθα να κάνουμε βήματα θετικά για την εκπαίδευση.

Εμείς πιστεύουμε στο διάλογο γιατί πιστεύουμε στη δημοκρατία και η δημοκρατία είναι συνεχής διάλογος, είναι σύνθεση, είναι συναίνεση, είναι συναπόφαση, είναι όλοι μαζί να αγωνιστούμε για το καλό αυτού του τόπου. Δεν είναι ούτε κραυγές, ούτε ιαχές, ούτε αποφασίζομεν και διατάσσομεν. Αυτό είναι η δημοκρατία, αυτό είναι η κυβέρνηση, αυτό είναι η Νέα Δημοκρατία του Κ.Καραμανλή. Να είστε καλά.

ΦΩΦΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: (Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ - Μέλος Ε.Γ.)

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε της 73ης Γενικής Συνέλευσης

κ. Υφυπουργέ - κύριοι Εκπρόσωποι των κομμάτων

Αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων της χώρας.

Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τον πιο θερμό, τον πιο ειλικρινή, τον πιο φιλικό χαιρετισμό του προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γιώργου Παπανδρέου. Ενός πολιτικού που έγραψε τη δική του ιστορία στο χώρο της εκπαίδευσης και σηματοδότησε με τις πρωτοβουλίες του μια σειρά τομών και αλλαγών.

Αγαπητοί φίλοι,

Βρίσκομαι σήμερα κοντά σας, κοντά στον κλάδο που υπηρετεί στο πιο ευαίσθητο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, την εκπαίδευση και κύρια την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Τα παιδιά του σήμερα, την ελπίδα μας για το μέλλον. Στην Παιδεία δεν χωρούν εικονικές πραγματικότητες, απαιτείται από όλους μας συνέπεια λόγων και έργων, δουλειά και ένας αγώνας με σταθερό βηματισμό για να πετύχουμε τη συμμετοχή μας στην καινούργια επανάσταση, την επανάσταση της γνώσης, της πληροφορίας, των νέων τεχνολογιών. Η σύγχρονη εποχή για την παιδεία απαιτεί αλήθεια, ευαισθησία και ευθύνη.

Οφείλουμε όλοι, κόμματα, κυβέρνηση, συνδικαλιστικό κίνημα να συνεργαστούμε, να συμβάλλουμε θετικά και να θεωρήσουμε την Εκπαίδευση χώρο συγκλίσεων και συμφωνιών, για το καλό του τόπου μας, την προκοπή του λαού μας. Σε αυτή την πορεία το δικαίωμα συμμετοχής ανήκει σε όλους, η ευθύνη όμως ανήκει στην Κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου που πρέπει να παράγει και να υλοποιεί πολιτική. Όλοι μιλούμε για την Εκπαίδευση που πρέπει να είναι μοχλός δύναμης, ικανότητας και ανάπτυξης, οδηγός για τη δημιουργία της ισχυρής Ελλάδας. Η δυνατή και περήφανη Ελλάδα είναι η Ελλάδα της γνώσης. Η Ελλάδα που η καρδιά της πάλλεται στο σχολειό και η ψυχή της κτυπά στο έργο και την προσφορά του δασκάλου. Εμείς πιστέψαμε σ' αυτή την Ελλάδα, οραματιστήκαμε το ανοικτό δημοκρατικό σχολειό, εμπιστευτήκαμε το δάσκαλο, αναδείξαμε το ρόλο του, σεβαστήκαμε το έργο του.

Τολμήσαμε και προχωρήσαμε σε πολιτικές και τομές που άλλαξαν σε βάθος τη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος. Ανοίξαμε τα σχολεία, απελευθερώσαμε τις δημιουργικές δυνάμεις της σχολικής ζωής, δώσαμε βήμα και συμμετοχή στην κοινωνία, ενεργοποιήσαμε την τοπική αυτοδιοίκηση, αποκαταστήσαμε τη σχέση αξιοπρέπειας του εκπαιδευτικού της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, με βάση το έργο του, την προσφορά του, τη συμμετοχή του στη διαμόρφωση της κοινωνίας μας.

Διδαχτήκαμε από τους αγώνες σας για την δημοκρατία, την κοινωνική δικαιοσύνη, την ελευθερία, συμπαραστεθήκαμε στις μάχες σας για την ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, μας δώσατε πολλές φορές να καταλάβουμε ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, δεν είναι το Διοικητικό Συμβούλιο μιας στενής συντεχνια-

κής επαγγελματικής εκπροσώπησης, είναι ο εκφραστής ενός χώρου που ξέρει να αγωνίζεται και να παλεύει με προτάσεις, θέσεις και πρωτοβουλίες που στοχεύουν σε μια εκπαιδευτική διαδικασία, δημοκρατική, σύγχρονη, επιστημονικά τεκμηριωμένη και έναν εκπαιδευτικό λοκληρωμένο, επαγγελματικά καταξιωμένο και οικονομικά αυτόνομο.

Ταυτίσατε τους αγώνες σας με τους αγώνες και τις αγωνίες του λαού μας για την Ελλάδα της προόδου και της ευημερίας, την Ελλάδα της ανάπτυξης, της ενσωμάτωσης των οικονομικών μεταναστών, της πυγολαμπίδας του πολιτισμού, της φλόγας των πανανθρώπινων αξιών και ιδανικών.

Και όμως όλη αυτή η προσφορά, η διαχρονική παρουσία, η αναφορά των ποιητών στον τιμημένο δάσκαλο και τους αγώνες του σταματούσε για την πολιτεία εκεί. Είναι πραγματικότητα φίλες και φίλοι ότι η αλλαγή που συντελέστηκε στη χώρα μας από το 81 και μετά, σε πολύ μεγάλο βαθμό πέρασε μέσα από δύο ευαίσθητους και κρίσιμους χώρους, την παιδεία και την υγεία.

Γνωρίζετε πολύ καλύτερα από μένα το ξεκίνημα και την πορεία αυτής της προσπάθειας. Με το Νόμο 1264 και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Με το Νόμο 1566 που άλλαξε όλη τη δομή λειτουργίας του σχολειού, με τη συμμετοχή των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων, τις αποκεντρωμένες υπηρεσίες, τη δημιουργία των σχολικών επιτροπών.

Με την ανωτατοποίηση των Παιδαγωγικών Ακαδημίων και την ένταξη τους στα Παιδαγωγικά Τμήματα. Είναι το ΠΑΣΟΚ που έβαλε τέλος στην οικονομική ανισότητα και την υποβάθμιση του δασκάλου με το Ενιαίο Μισθολόγιο αποκαθιστώντας τις αδικίες, στέλνοντας ένα μήνυμα στην κοινωνία για πρώτη φορά πολύ πιο σημαντικό ίσως από τις όποιες μισθολογικές αυξήσεις δόθηκαν. «Οι εκπαιδευτικοί σε όλες τις βαθμίδες είναι ίσοι για το έργο, την προσφορά τους, για το λειτούργημα που επιτελούν από την προσχολική αγωγή μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Αντικαταστήσαμε τον επιθεωρητή με το σχολικό σύμβολο, που μετατρέψαμε το σύστημα από ελεγχόμενο, σε μια διαδικασία συνεργασίας, παιδαγωγικής συνέργειας και υπεύθυνης αυτονομίας τους εκπαιδευτικού. Το ΠΑΣΟΚ και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο με μια άλλη δομή λειτουργίας άλλαξαν τα σχολικά βιβλία, προσαρμόζοντας την γνώση στην Ευρωπαϊκή εμπειρία και το σύγχρονο τρόπο μελέτης. Κτίσαμε σχολεία, μειώσαμε τη διπλή βάρδια, δημιουργήσαμε σχολικές βιβλιοθήκες, εργαστήρια πληροφορικής, σύγχρονες αίθουσες πολλαπλών χρήσεων.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι οι μεταπτυχιακές σπουδές για τους δασκάλους ήταν απαγορευμένες, το διδασκαλείο ήταν προνόμιο της Αθήνας, η επιμόρφωση των μεγάλων πόλεων και η εξομοίωση της καλής προαίρεσης των Πανεπιστημίων. Εμείς ανοίξαμε όλα αυτά τα ζητήματα, εσείς με τους αγώνες σας τα θέτατε στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και μέσα από διάλογο πηγαίναμε ένα βήμα μπρος.

Σήμερα η μετεκπαίδευση λειτουργεί στο σύνολο των Παιδαγωγικών Τμημάτων, η εξομοίωση στο σύνολο των εκπαιδευτικών, τα πανεπιστήμια δέχονται για μεταπτυχιακά το σύνολο των δασκάλων, ποιος μπορεί σήμερα να αμφισβητήσει την επιστημονική σας αναβάθμιση, τη γνωστική σας επάρκεια την τυπική αλλά και ουσιαστική ακαδημαϊκή σας ισοτιμία. Ήταν δικό σας αίτημα, ήταν δική μας ευθύνη, το ΠΑΣΟΚ το έκανε πράξη.

Μαζί πιστέψαμε στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, στις ίσες ευκαιρίες για μόρφωση σε όλα τα παιδιά του Ελληνικού λαού, στην ανάγκη να ανταγωνιστούμε την ιδιωτική εκπαίδευση και να βάλουμε τέρμα στα μεγάλα ποσοστά αναλφαβητισμού. Γι' αυτό δημιουργήσαμε το ολοήμερο σχολείο το οποίο η Νέα Δημοκρατία χαρακτήριζε χώρο στάθμευσης των παιδιών.

Το ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να δώσει ανάσα στην Ελληνική οικογένεια, στην εργαζόμενη μητέρα. Για μας η δεύτερη ξένη γλώσσα δεν ήταν απλά μια δέσμευση στο αίτημα της κοινωνίας, ήταν μια παρέμβαση στην ποιότητα της εκπαίδευσης, στην προσαρμογή της στα Ευρωπαϊκά δεδομένα, στην οικονομική επιβάρυνση του οικογενειακού προγραμματισμού.

Η διατήρηση της γλώσσας μας στα πέρατα της γης, στον απανταχού Ελληνισμό, για μας ήταν θέμα εθνικής προτεραιότητας. Αλλάξαμε ολόκληρη τη φιλοσοφία της εκπαίδευσης των Ελληνοπαίδων του εξωτερικού, με νέο θεσμικό πλαίσιο, με αδιάβλητο σύστημα αποσπάσεων, με διοικητική υποστήριξη κύρους, γιατί τα ελληνόπουλα αυτά είναι δεύτερης γενιάς Έλληνες αλλά πρώτης προτεραιότητας πρεσβευτές του Ελληνισμού.

Εμείς διαμορφώσαμε μια σταθερή πολιτική για την εκπαίδευση στις μειονότητες. Είσαστε εσείς ο κλάδος των εκπαιδευτικών που πραγματικά συμβάλλετε στην ενσωμάτωση όλων των παιδιών που παίρνουν την πόρτα του σχολειού.

Αλλάξαμε τον τρόπο μεταθέσεων, τη διαδικασία των αποσπάσεων, αναγνωρίσαμε το δικαίωμα στο δάσκαλο να μη συνωστίζεται στα πολιτικά γραφεία, να μη νιώθει όμηρος διεκδικώντας την επίλυση των προβλημάτων του. Με αυτό τον τρόπο αντιμετωπίσαμε ουσιαστικά το πρόβλημα των ελλείψεων στα σχολεία με την έναρξη των μαθημάτων. Μπορεί κανείς να μην αναγνωρίσει σε μας, στο ΠΑΣΟΚ τη σταθερή επιλογή μας για τη λειτουργική μείωση του αριθμού μαθητών ανά δάσκαλο, τον ένα επιπλέον δάσκαλο από τα 6/θέσια σχολεία και πάνω.

Φίλες και φίλοι,

Εσείς ζείτε την εκπαίδευση καθημερινά, γνωρίζετε ότι η κάθε σχολική χρονιά ξεκινά με δεδομένα απρόβλεπτα. Ο

χώρος σας έχει μια επαγγελματική δυναμική, αλλιώς καταγράφεται η οργανικότητα των σχολικών μονάδων και άλλη είναι η λειτουργική ανάγκη του σχολειού. Εκπαιδευτικές άδειες, αποσπάσεις, λόγοι υγείας, συνταξιοδοτήσεις απαιτούν την άμεση συμπλήρωση με αναπληρωτές και εμείς ως ΠΑΣΟΚ κάναμε μια γενναία πολιτική πιστώσεων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Θα μπορούσα να αναφέρω και μια σειρά άλλων αλλαγών, που αποδεικνύει ότι το ΠΑΣΟΚ πίστεψε στο χώρο των δασκάλων, τίμησε την εμπιστοσύνη της εκπαιδευτικής κοινότητας και προσπάθησε να μην διαψεύσει τις προσδοκίες τις δικές σας, των γονιών, των παιδιών μας. Ο απολογισμός του σήμερα αναδεικνύει αδιάψευστα το σταθερό προσανατολισμό μας στην ικανοποίηση των αιτημάτων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας με σαφή ιδεολογική κατεύθυνση και πίστη στην ενίσχυση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης.

Είναι αλήθεια ότι κάποιες φορές αργήσαμε, εγκλωβιστήκαμε ανάμεσα στα οικονομικά Υπουργεία και τις δυσκολίες του προϋπολογισμού, δεν εξαντλήσαμε το διάλογο και τη δυνατότητα σύνθεσης, υποσχεθήκαμε και δεν υλοποιήσαμε τις υποσχέσεις μας.

Η ρύθμιση για τους αναπληρωτές έπρεπε να έχει νομοθετηθεί πολύ νωρίτερα, όταν στην πράξη το πρόβλημα ήδη είχε αντιμετωπιστεί. Είναι γεγονός ότι οι Διορισμοί των τελευταίων 15 ετών δεν έχουν προηγούμενο, μόνο τα τελευταία 9 χρόνια έχουν διοριστεί 20.000 Δάσκαλοι, 5.000 Νηπιαγωγοί και 7.000 Εκπαιδευτικοί Ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν δάσκαλοι για να διοριστούν, οι ρυθμίσεις που ανακοινώθηκαν για την ποσόστωση από το σχολικό έτος 2005-2006 αναζητούν περιεχόμενο.

Είναι λάθος μας και δεν έπρεπε να προχωρήσουμε στην αντιμετώπιση των αναγκών του εκπαιδευτικού συστήματος με την είσοδο των ωρομισθίων. Το επίδομα των 176 ευρώ έπρεπε να είχε δοθεί, οι πιστώσεις για τα λειτουργικά κενά καθυστέρησαν ανεπίτρεπτα. Είναι γεγονός ότι η φετεινή χρονιά ήταν από τις δυσκολότερες στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση όχι τόσο για τα θεσμικά ζητήματα, θα έλεγα ότι εκεί έγιναν σοβαρές ρυθμίσεις, όσο για τα ζητήματα που είχαν οικονομική επιβάρυνση.

Υπήρξαν ανακολουθίες και υπαναχωρήσεις, ήρθαμε σε σύγκρουση με την εκπαιδευτική κοινότητα γιατί δεν αναδείξαμε και φέτος όπως κάναμε στο παρελθόν την παιδεία και την εκπαίδευση προτεραιότητα για την κυβερνητική πολιτική.

Κάποιες φορές «βάλαμε» την καρέκλα μας πιο πάνω από τα «προβλήματα». Αυτό όμως δεν ακυρώνει το έργο μας, δεν μειώνει τις πρωτοβουλίες που πήραμε, δεν αμφισβητεί την πραγματικότητα που η κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά.

Σήμερα απαιτείται όσο ποτέ άλλοτε ένας ουσιαστικός και γόνιμος διάλογος για να μπορέσουμε να σχεδιάσουμε την εκπαίδευση των ανοικτών συνόρων, της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αντιμετώπισης της ανεργίας, της ξενοφοβίας, της επιθετικότητας στην σχολική ηλικία, της υποστήριξης της οικογένειας. Επιβάλλεται να δούμε όλοι μαζί τα παιδιά μας, τους πολίτες του αύριο μέσα στην παγκόσμια αγορά εργασίας, την άμβλυνση των εθνικών καταβολών.

Πρέπει να δούμε τη νέα γενιά που μεγαλώνει στην Ελλάδα, κατοικεί στην Ευρώπη, εργάζεται και παράγει στον κόσμο. Πρέπει σύντομα να προχωρήσουμε στην ανανέωση των Σχολικών Βιβλίων, την προσαρμογή των αναλυτικών προγραμμάτων, να διαμορφώσουμε πραγματικές προϋποθέσεις διαπολιτισμικής λειτουργίας των σχολικών μονάδων, να ενισχύσουμε τις τάξεις υποδοχής, να υποστηρίξουμε την οικογένεια με το σχολικό ψυχολόγο και την κοινωνική λειτουργό.

Επιβάλλεται να επιμορφώνουμε σταθερά τον εκπαιδευτικό και να τον ενισχύουμε με όλα τα μέσα στο διδακτικό αλλά και στο παιδαγωγικό του έργο. Η μάχη της Ελλάδας οικοδομείται στην Εκπαίδευση, θεμελιώνεται στο Νηπιαγωγείο και στο Δημοτικό εκεί πρέπει να δώσουμε το μεγάλο βάρος της παρέμβασής μας. Τώρα πρέπει να κάνουμε πράξη τη γενναία χρηματοδότηση της Εκπ/σης και να βάλουμε τέλος στην οικονομική πολιτική των ειδικών λογαριασμών που κρατά τον εκπαιδευτικό στάσιμο στη λογική του ότι είναι ''πάρα πολλοί και το κόστος μεγάλο''.

Δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική αναβάθμιση στο εκπαιδευτικό σύστημα με τον εκπαιδευτικό στο περιθώριο η κυβέρνηση οφείλει τώρα να τηρήσει στις δεσμεύσεις της. Είναι αλήθεια ότι τρεις μήνες μετά δεν έχουμε δει σχεδιασμό και χρονοδιάγραμμα υλοποίησης από τη Νέα Δημοκρατία. Το αντίθετο θα έλεγα βλέπει κανείς προτάσεις που παραπέμπουν στο παρελθόν, στην περίοδο 90-93, όπως η επαναφορά των γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων στην Ε΄και ΣΤ΄ Δημοτικού σε δυό περιόδους το χρόνο και η μονιμότητα των στελεχών εκπ/σης.

Ειδικότερα το ζήτημα των γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων θα σας θυμίσω ότι είχε συναντήσει τη σφοδρή αντίδραση της εκπ/κης και επιστημονικής κοινότητας, αφού έθετε φραγμούς στη μόρφωση, οδηγούσε στην παραπαιδεία και δημιουργούσε αρνητικά συναισθήματα για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας εκπ/σης. Το καταργήσαμε το 1994 και απορούμε γιατί επιστρέφετε στο παρελθόν και μέτρα που είναι παρωχημένα. Επιβάλλεται να παρακολουθείτε τις εξελίξεις στο χώρο της παιδείας, είναι το δυναμικότερο περιβάλλον με συνεχείς αλλαγές.

Κύριε Υφυπουργέ, η καλλιεργία κλίματος αναμονής και

παρατεταμένης φημολογίας στο χώρο της εκπ/σης είναι λαθεμένη τακτική. Τραυματίζει την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία και υποβαθμίζει το κύρος των εκπ/κων. Θα σας θυμίσω τις δηλώσεις της Νέας Δημοκρατίας στο βήμα της 71ης Γενικής Συνέλευσης για τις επιλογές στελεχών οι οποίες πρέπει να γίνονται με διαφάνεια και δημοκρατικότητα. Τότε μας προειδοποιούσατε ότι θα ζητήσετε να κατατεθούν στη Βουλή όλα τα στοιχεία των επιλογών, για την προστασία της νομιμότητας. Δεν το πράξατε ποτέ, αυτή είναι η καλύτερη απόδειξη των επιλογών που έγιναν το 2002 με συμβούλια κύρους με αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια.

Κύριε Πρόεδρε,

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι, εμείς ως ΠΑΣΟΚ δεσμευόμαστε στη συνέχιση του διαλόγου μαζί σας για τη στήριξη και προώθηση των θέσεων εκείνων που θα συμβάλλουν ουσιαστικά στην ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, στην οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση του εκπ/κου. Θα είμαστε μαζί σας στον κοινό αγώνα για την αποτροπή επαναφοράς μέτρων που απέτυχαν στο παρελθόν.

Είμαστε αποφασισμένοι να συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις σε έναν πραγματικό εθνικό διάλογο για την παιδεία – αν η κυβέρνηση προχωρήσει σ' αυτόν – γιατί πιστεύουμε ότι η Παιδεία είναι εθνική υπόθεση (αν και ο τρόπος κατάθεσης του πρόσφατου Νομοσχεδίου δεν οδηγεί σε αυτή την κατεύθυνση). Σας εμπιστευόμαστε και ξέρουμε ότι θα συνεχίσετε να πλάθετε ψυχές με πύρωμα και καρδιές με ανθρωπιά. Σας ευχαριστούμε για όλους τους Ευαγόρες που σημάδεψαν την ιστορία του Ελληνισμού. Καλή επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας, δύναμη και πάντα μπροστά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: (Εκπρόσωπος ΚΚΕ)

Φίλες και φίλοι, έχω την εντύπωση για να υπάρξει μια στοιχειώδης ηχητική δημοκρατία θα πρέπει να πάρω μάλλον την ντουντούκα. Επιτρέψτε μου λόγω δουλειάς ξέρω το μικρόφωνο, αν πάω λίγο πιο πίσω θα ακούγομαι λίγο καλύτερα.

Νομίζω ότι σε μια τέτοια Γενική Συνέλευση, εγώ επιτρέψτε μου είμαι πρωτάρα από αυτή την Συνέλευση, έχω ένα αίσθημα κλαδικής παλιών εποχών. Κάποιοι μίλησαν, κάποιοι φεύγουν, κάποιοι κάθονται. Εγώ είμαι αποφασισμένη να ακούσουν όλους όσους έχετε καλέσει να μιλήσουν σήμερα στο βήμα.

Αν θέλετε ακούτε, αν θέλετε δεν ακούτε. Τρόπος να υποχρεώσεις κάποιον να ακούσει δεν υπάρχει πλην ενός, ανατροπή, επανάσταση εδώ και τώρα. Όσοι ψηφίζετε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία που είναι και η πλειοψηφία εδώ μέσα, τελείωσε, θα είναι πλειοψηφία. Δεν είναι ζήτημα φωνής και με το να ξελαρυγγιαστεί κάποιος δεν βγαίνει τίποτα.

Μιλάμε για το αυτονόητο. Δάσκαλος ωρομίσθιος δεν είναι δάσκαλος. Δάσκαλος αναπληρωτής δεν είναι δάσκαλος. Δάσκαλος απλήρωτος δεν είναι δάσκαλος. Δάσκαλος υπό ομηρία δεν είναι δάσκαλος. Υπάρχει μία γενικευμένη υποκρισία από τα κόμματα εξουσίας ότι τάχα μου νοιάζονται για την παιδεία, για την εκπαίδευση, για τα παιδιά και για το μέλλον αυτού του τόπου.

Λυπάμαι που θα το πω αλλά είναι πολύ αργά για δάκρυα Φώφη μου, είναι πολύ αργά για δάκρυα Φώφη μου. Βάλατε μαθήματα επιχειρηματικότητας στο δημοτικό και τώρα φέρνετε το London School of Economics για να τα κάνει καλύτερα. Φτιάξατε Γυμνάσια με χορηγούς, φτιάξατε Πανεπιστήμια με χορηγούς και τώρα στους γκαβούς θα έρθει η Νέα Δημοκρατία να φορέσει μαύρα γυαλιά να μην φαίνονται τα άδεια μάτια. Αυτό είναι άλλο.

Και το παραμυθάκι για την Ολυμπιάδα και ότι τάχα μου από την Ολυμπιάδα θα περίσσευαν τα λεφτά; Έχετε βάλει ένα στόχο επάνω 5%. 9,5% περίπου υπολογιζομένων και όλων των χρημάτων ανά Υπουργείο πάνε στην Άμυνα. Πάνε στα όπλα. Καθόμαστε και μιλάμε εδώ για τα αυτονόητα; Ξέρετε πόσο είναι το κόστος της διατήρησης δυνάμεων στο εξωτερικό; Ένα δισεκατομμύριο δραχμές την ημέρα. Και είμαστε εδώ και μιλάμε για παιδεία;

Ο στόχος της νέας τάξης πραγμάτων, της νέας εποχής και της ενσωμάτωσης έχει στόχο πρώτα το δάσκαλο, γιατί ο δάσκαλος είναι εν δυνάμει χειροβομβίδα στα θεμέλια του συστήματος. Δεν θέλουνε παιδιά που να σκέφτονται και αυτά τα παιδιά θα τα βγάλουνε δάσκαλοι που σκέφτονται. Δεν θέλουνε τον δάσκαλο ούτε εξασφαλισμένο, ούτε ήρεμο, ούτε ικανό. Την ελευθερία που διακρίνει κανένας σε μια λαϊκή αγορά ιδεών όπως είναι σήμερα εδώ, να υπάρχει αντίστοιχη και στο σχολείο.

Ο διάλογος δεν είναι διάλογος για τα μισθολογικά και για τις αυξήσεις, είναι διάλογος για την ουσία της παιδείας. Και με αυτό τον συσχετισμό δύναμης δεν γίνεται στην ελληνική κοινωνία. Υπάρχει ένας χαρακτήρας διαχείρισης της παιδείας, όπως υπάρχει και ως διαχείριση της πολιτικής.

Όμως τα χειρότερα έρχονται. Πανηγυρίζετε ΠΑΣΟΚ και

Νέα Δημοκρατία από χθες το βράδυ όχι για την Εθνική, αλλά για το Σύνταγμα της Ευρώπης, που αναβιβάζει τον τουρισμό σε πρώτη αξία και δεν λεει μέσα μία λέξη για την παιδεία. Στην Ευρώπη των 25 μιλάτε για Σύνταγμα χωρίς παιδεία και πανηγυρίζετε γι' αυτό. Πανηγυρίζετε για ένα Σύνταγμα των 25 που θα έρθει καπάκι στο ελληνικό Σύνταγμα και μιλάτε για εθνικό διάλογο για την παιδεία;

Τι είδους εθνικό διάλογο για την παιδεία μπορεί να περιμένει κανένας σε αυτή την Ευρώπη; Μιλάτε για δυτικό πολιτισμό; Ο δυτικός πολιτισμός έτσι όπως εξελίσσεται στη νέα τάξη πραγμάτων είναι πολιτισμός της αποικίας. Οι δάσκαλοι και τα παιδιά θα είναι σαν τα σχολεία που στέλναμε και στήναμε οι ιεραπόστολοι στις πρώην αποικίες και θα είναι μέσα στην πόλη, θα είναι μέσα στο χωριό.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για ίσες ευκαιρίες και για σχολείο ίσων ευκαιριών. Ο πιο ευαίσθητος τομέας εργατικού δυναμικού στη χώρα ήταν οι δάσκαλοι, είναι οι δάσκαλοι και θα είναι οι δάσκαλοι. Και έτσι όπως στήνεται το εκπαιδευτικό σύστημα είναι φτιαγμένο για να στρέφει την κοινωνία και ειδικά τους γονείς μέσα σε μια ιδεολογία αξιοποίησης της παιδείας ως εμπορεύματος, ενάντια στους δασκάλους, γιατί δεν θα θεωρούνται ικανοί μάνατζερ να παράγουν το προϊόν που λέγεται παιδί εκπαιδευμένο, ενσωματωμένο και ήσυχο.

Τα χειρότερα, φίλες και φίλοι, έρχονται. Το τελευταίο πρόγραμμα στο οποίο θα προσχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση όπως προσχώρησε στον τρομονόμο, όπως προσχώρησε στην αντίληψη ότι μπορεί να παρεμβαίνει οπουδήποτε με το ΝΑΤΟ, με τους ευρωστρατούς και με την αντίληψη ότι τα παιδιά πρέπει να γίνουνε καλά κουμπωμένα μηχανάκια σε ένα σύστημα επιβολής της παγκόσμιας τάξης, ξεκίνησε από το εκπαιδευτικό σύστημα της Αμερικής.

Αυτή η διεθνής παιδεία των ανοιχτών οριζόντων έχει δυστυχώς ένα χαρακτηριστικό για το οποίο πρέπει οι δάσκαλοι να είναι ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης με προσωπική υποκειμενική εντιμότητα επί ποδός πολέμου.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες στα πλαίσια της μετά την 11η Σεπτεμβρίου τρομολαγνείας στον κόσμο αποφασίστηκε ο ψυχιατρικός έλεγχος 52 εκατομμυρίων μαθητών και δασκάλων, για να αποφευχθούν οι παρεμβατικές και οι μη ελεγχόμενες συμπεριφορές.

Μιλάμε για έναν κόσμο και για έναν πολιτισμό που ο δάσκαλος έχει το δικαίωμα να φωνάζει την αστυνομία, να συλλαμβάνει το παιδί που τόλμησε να πλατσουρίσει στις λάσπες. Γι' αυτή την παιδεία μιλάμε. Δεν έχετε πάρει τα βιβλία; Δεν τα βλέπετε; Είναι μόνο ζήτημα με την ώρα να πηγαίνεις να διδάσκεις το κατσικάκι του '50, τα ποιηματάκια που διδάσκετε στο δημοτικό υποχρεωτικά, τα μαθηματικά της συμφοράς, που δεν είναι τίποτε άλλο, δεν τα ξέρω εγώ; Και δεν θα τα αλλάξω μόνη μου αλλά να κάθομαι να ψηφίζω κυβερνητικούς συνδικαλιστές για να λεω μετά άλλα πέντε ή δέκα ευρώ αύξηση, δεν πρόκειται να το κάνω ποτέ. Στα 50 αποφάσισα σωστά και θα πεθάνω σωστά.

Και αν γεννήθηκε σχολείο που δεν μπόρεσε «όποιος και να το πέταξε αυτό από κάτω για την εξυπνάδα ενός διαλόγου, αμερικάνικο σχολείο έχω βγάλει, τα άσχημα τα ξέρω από μέσα, δεν τα ξέρω από έξω».

Έρχεται ο τρομονόμος, ο δεύτερος. Συζητιέται αύριο το βράδυ στη Βουλή. Σε αυτό τον τρομονόμο κάθε δάσκαλος, κάθε διευθυντής σχολείου, κάθε επιθεωρητής θα είναι υποχρεωμένος να ελέγχει ιδεολογικά τους συναδέλφους του και τους μαθητές. Αυτή είναι η πραγματικότητα του σύγχρονου σχολείου.

Να έχετε υπόψη σας ότι έτσι όπως πάνε για σχολεία αυτόνομα κατά περιοχή, μονάδες αξιολόγησης μετά από συνεννόηση με το ΣΟΝ όπως έγινε στη Γαλλία, το σχολείο πρέπει να φτάσει από το νηπιαγωγείο να είναι κομμάτι και παράρτημα κυριολεκτικά δουλοπάροικο της οικονομικής ολιγαρχίας της κάθε περιοχής.

Θα πάμε σε σχολεία όχι απλώς ταξικά, σχολεία διαφορετικά από συνοικία σε συνοικία. Θα πάμε σε σχολεία που η συνοικία που θα έχει χρήματα, οι γονείς που θα έχουν χρήματα, ή θα εξασφαλίζουνε χρηματοδότες, θα επιλέγει και τα βιβλία. Έτσι θα μπορέσει να έρθει το σύστημα μέσα σε μία δεκαετία όπως είναι ο προγραμματισμός μέχρι το 2014 σε απόλυτο έλεγχο.

Τι θα διορθώσει τώρα η Νέα Δημοκρατία; Τι θα διορθώσει; Ακολουθεί την τακτική του αερόσακου. Αποδέχθηκε τους αναπληρωτές και πάει στο 60/40. Αποδέχθηκε τους ωρομίσθιους και θα τους εκμεταλλευτεί με τον κατάλληλο τρόπο.

Δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα, τίποτα. Τέσσερα χρόνια στη Βουλή τους έχουμε δει να ψηφίζουνε στα κεντρικά ζητήματα στα πλαίσια ενός τεχνητού εθνικού διαλόγου αυτή την ιστορία. Θα λυθούν τα πράγματα όπως λύθηκαν τότε. Πότε λύθηκαν τα ζητήματα; Η μερική απασχόληση θα καταργηθεί; Ποτέ, από την ώρα που δεν καταργείται έτσι η μερική απασχόληση, ο δάσκαλος θα είναι όμηρος.

Η συνταξιοδότηση θα είναι αντίστοιχη της οποιασδήποτε χρηματιστηριακής φούσκας θα στηθεί εδώ. Τα χρήματα θα βρίσκονται ανάλογα με την πορεία του χρηματιστηρίου ή το χάρισμα των χρεών στους μεγάλους. Αυτή την στιγμή που μιλάμε εδώ για τα ζητήματα της παιδείας οι Έλληνες είναι καλεσμένοι να αγοράσουνε ένα φτηνό δάνειο για να πάνε διακοπές.

Και αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική οι δάσκαλοι θα είναι απλώς προνομιούχοι και στο τέλος θα τους κατηγορούν γιατί κάθονται και τρεις μήνες το καλοκαίρι. Αυτό ήταν ανέκαθεν μία συγκεκριμένη πολιτική. Απάντηση ζητά η εξουσία τώρα και τη ζητά και στο ευρωπαϊκό επίπεδο και

στο ελληνικό επίπεδο.

Μην καμώνεστε τους αισιόδοξους. Όταν συναινούν και σας ψηφίζουν για μια παιδεία που δεν την εγκρίνουν και κοστίζει πανάκριβα γιατί υπάρχουν πια φροντιστήρια και στο δημοτικό, πολίτες ενός τόπου με την πλάτη στον τοίχο, ακόμα και αν τοίχος είναι ευρωπαϊκός μην καμώνεστε τους αισιόδοξους.

Πάρτι μπορεί να μην έκαναν οι μισοί στις 7 του Μάρτη, πάρτι μπορεί να κάνατε εσείς, το μεγάλο πάρτι δεν ήρθε ακόμα. Όταν θα έρθει το μεγάλο πάρτι δεν θα υπάρχει κυβερνητικός συνδικαλιστής. Να είστε καλά, καλή δουλειά και καλή εργασία για το μέλλον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: (Εκπρόσωπος ΣΥΝ)

Σας χαιρετίζω όλους και όλες σας, χαιρετίζω την Γενική Συνέλευση των Δασκάλων, των δασκάλων που αποτελούν το στήριγμα της ελληνικής παιδείας, που κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες επιχειρούν ένα τιτάνιο έργο να μορφώσουν τα παιδιά μας.

Χαιρετίζω την Γενική Συνέλευση καταγγέλλοντας εξαρχής μία συναινετική προσπάθεια η οποία επιχειρείται από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία σχετικά με το ευρωσύνταγμα. Καλοί είναι οι διάλογοι κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ και κα Γεννηματά που εξαγγέλλετε, αλλά δεν είναι δυνατόν να μιλάτε για διάλογο για την παιδεία όταν από κοινού επιχειρείτε να ψηφίσετε ένα Ευρωσύνταγμα, το οποίο στην ουσία παραδίδει την παιδεία στην Ευρώπη, στην οικονομία της αγοράς.

Αυτό σημαίνει ένα πράγμα: ότι ο δάσκαλος οδηγείται στον εξανδραποδισμό και τα παιδιά σε μια ευτελή τεχνοκρατική μόρφωση, η οποία δεν μπορεί να διαμορφώσει προσωπικότητες για κοινωνίες του αύριο. Αυτό είναι το Ευρωσύνταγμα.

Ήρθαμε εδώ για να καταγγείλουμε αυτά τα οποία συντελούνται στο χώρο της παιδείας. Είμαστε αντίθετοι σε όλη την προσπάθεια που επιχειρείται από τα νεοφιλελεύθερα κόμματα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας να προχωρήσουν στην ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση και αγοραιοποίηση της παιδείας μας.

Και επιτρέψτε μου να πω ότι τα συνδικάτα αντί να επιχειρήσουν να πρωταγωνιστήσουν στον αγώνα για μια αναβαθμισμένη δημόσια δωρεάν παιδεία δυστυχώς ορισμένα εξ αυτών, όπως το κορυφαίο συνδικαλιστικό όργανο της χώρας μας παίρνει απόφαση να ανοίξει το δρόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Τέτοιου είδους αποφάσεις δυστυχώς αποτελούν ντροπή για τα συνδικάτα, διότι δεν είναι δυνατόν το συνδικαλιστικό κίνημα να ανοίγει το δρόμο σε ότι το χειρότερο για την παιδεία μας, στο να γίνει η παιδεία μας, στο να περάσει στα ιδιωτικά χέρια με ότι αυτό συνεπάγεται και ότι αυτό το ακολουθεί.

Είμαστε κατά της παιδείας των διακρίσεων όπως διαμορφώνεται σήμερα. Των διακρίσεων σε βάρος των ασθενέστερων στρωμάτων, αλλά ακόμα θα έλεγα και σε βάρος των παιδιών με ειδικές δεξιότητες και σε βάρος των παιδιών των μεταναστών.

Είμαστε αντίθετοι στην παιδεία και τα σχολεία των πολλαπλών ταχυτήτων τα οποία έχουν αρχίσει ήδη να διαμορφώνονται. Είμαστε αντίθετοι κυρίως στην παιδεία της υποχρηματοδότησης. Βλέπω το σύνθημά σας εδώ ότι πρέπει να προχωρήσουμε στο 5% του ΑΕΠ ως χρήματα που πρέπει να δοθούν για την παιδεία.

Δυστυχώς αυτό το αίτημα δεν είναι καινούργιο, είναι πάρα πολύ παλιό και έχουν διεξαχθεί τρομεροί αγώνες από την δεκαετία του '50, προκειμένου να προχωρήσουμε σε μια αναβαθμισμένη παιδεία η οποία θα χρηματοδοτείται πραγματικά και θα είναι σε πρώτη προτεραιότητα των προϋπολογισμών.

Αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι τόσα χρόνια η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υποχρηματοδοτούσε την παιδεία. Είμαστε ουραγοί σε όλη την Ευρώπη όσον αφορά το ποσοστό των δαπανών για την παιδεία. Άκουσα από τον κύριο Υφυπουργό ότι πρόθεσή του είναι το επόμενο διάστημα στη λήξη της τετραετίας είπε να φτάσουμε στο 5% του ΑΕΠ ως χρηματοδότηση στην παιδεία.

Φοβάμαι ότι ακούμε πάλι έπταια πτερόεντα, λόγια προς πλατιά κατανάλωση, διότι ο προϋπολογισμός που θα ετοιμαστεί για το 2005, αν το 2005 δεν είναι εκλογικό έτος πολύ φοβάμαι ότι θα είναι στο όνομα των μεγάλων ελλειμμάτων, του μεγάλου δημόσιου χρέους ένας προϋπολογισμός σκληρής μονόπλευρης λιτότητας και υποχρηματοδότησης της παιδείας.

Δυστυχώς όμως οι κυβερνήσεις όταν έρχονται εδώ και όταν βλέπουν τον κόσμο που ασχολείται με την παιδεία τάζουν λαγούς με πετραχήλια, αλλά στην πράξη αυτό που κάνουν είναι συνεχώς να συρρικνώνουν και να υποβαθμίζουν τις δαπάνες για την παιδεία.

Άκουσα την κα Γεννηματά να μιλάει για το ενιαίο μισθολόγιο το οποίο υποτίθεται καθιέρωσε και με πρόσφατο νόμο στη Βουλή που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ. Λυπάμαι να πω αλλά ίσως να μην γνωρίζει τα πράγματα, διότι αυτό που είπε δεν είναι απλώς ανακρίβεια, είναι μέγιστη παρα-

πληροφόρηση. Δεν έχουμε ενιαίο μισθολόγιο, έχουμε ένα άνισο επιδοματολόγιο στο χώρο των δημόσιων εκπαιδευτικών.

Άκουσα ότι τι θα γίνει με τους ειδικούς λογαριασμούς. Ξέρετε τι γίνεται με τους ειδικούς λογαριασμούς και το ξέρετε πολύ καλά. Δεν ξέρω αν προσωπικά η κα Γεννηματά δεν είναι σε γνώση του θέματος, αλλά οφείλω να πληροφορήσω ότι εμείς βγάλαμε και προσωπικά συνέβαλλα σε αυτό πάνω από 100 ειδικούς λογαριασμούς με 3,5 τρισεκατομμύρια δραχμές έσοδα και δαπάνες, μέσω των οποίων γίνονται πελατειακές πολιτικές και πολιτικές εξυπηρέτησης υμετέρων και μεγάλων συμφερόντων.

Τι θα γίνει με αυτό το αίσχος των ειδικών λογαριασμών; Πότε θα καταργηθούν; Πότε θα εφαρμοστεί επιτέλους ένα πραγματικά ενιαίο μισθολόγιο για όλο το δημόσιο τομέα, όπου αυτό το ενιαίο μισθολόγιο δεν θα είναι φτωχολόγιο, αλλά θα ξεκινάει από τα 1050 ευρώ για τον πρωτοδιοριζόμενο υποχρεωτικής εκπαίδευσης και για τον πρωτοδιοριζόμενο δάσκαλο, από τα 1300 ευρώ.

Αυτά τα αιτήματα πλέον δεν είναι υπερβολικά. Δεν είναι θέματα τα οποία τα θέτουν κάποιοι αυθαίρετα, διότι θέλουν να δημαγωγήσουν και να κάνουν λαϊκισμό. Απλώς ο δάσκαλος σήμερα με την αμοιβή που παίρνει δεν μπορεί να επιβιώσει και φυσικά δεν αναφερόμαστε μόνο στον δάσκαλο αλλά γενικότερα στον κόσμο της εργασίας.

Δεν μπορεί να ζήσει κόσμος με τα 600 και 700 ευρώ το μήνα, όταν η ακρίβεια καλπάζει και όταν η Ελλάδα είναι σήμερα δυστυχώς και το γνωρίζουν οι πάντες μια από τις ακριβότερες χώρες της Ευρώπης, αν όχι και η ακριβότερη στα είδη πλατιάς κατανάλωσης, όταν έχουμε μισθούς Βαλκανίων.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Δεν μπορεί να μιλάμε για εκπαίδευση με ωρομίσθιους. Δεν είναι δυνατόν να θέλουμε αναβαθμισμένη εκπαίδευση με ωρομίσθιο και απλήρωτο κιόλας το δάσκαλο. Δεν μπορεί να μιλάμε για δάσκαλους αναπληρωτές σε μια διαρκή αβεβαιότητα, χωρίς μέλλον και χωρίς προοπτική.

Ζητούμε άμεσα την κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων και των αναπληρωτών. Θέλουμε τα οργανικά κενά να καλυφθούν με μαζικούς διορισμούς από τακτικό και μόνιμο προσωπικό. Δεν θέλουμε την διάλυση των εργασιακών σχέσεων η οποία συντελείται σταδιακά στο χώρο της παιδείας. Δεν θέλουμε τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας στο χώρο της παιδείας και θέλουμε μία απάντηση: ποιοι πιστεύουν ότι με τις ευέλικτες αυτές εργασιακές σχέσεις μπορεί να οικοδομήσουμε παιδεία με μέλλον, μπορεί να οικοδομήσουμε μία κοινωνία η οποία να μπορεί να δει μπροστά;

Έτσι όμως πάμε σε καταστάσεις βαρβαρότητας και καταστάσεις που μας πάνε δύο αιώνες πίσω, πέρα και πάνω από κατακτήσεις τις οποίες έχουμε κατοχυρώσει. Μιλάμε για ολοήμερο σχολείο. Βεβαίως το ολοήμερο σχολείο, όλοι το θέλουμε το ολοήμερο σχολείο, αλλά όχι αυτό το ολοήμερο σχολείο. Χωρίς υποδομές, χωρίς προσωπικό, ως σχολείο φύλαξης μονάχα παιδιών.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Δεν μπορεί να βλέπουμε, να ανοίγουμε δρόμους οι οποίοι αντί να αναβαθμίζουν τελικά να οδηγούν σε υποβάθμιση και τον δάσκαλο και κυρίως τα παιδιά. Δεν έχω χρόνο να σταθώ ειδικά σε αυτό το θέμα, διότι έχω ένα παιδί σε ολοήμερο σχολείο και ζω την κατάσταση και βλέπω τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει αλλά και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δάσκαλοι να μπορέσουν να προσφέρουν αυτό το οποίο επιθυμούν, αυτό το οποίο θέλουν.

Είμαστε κατά του καθηκοντολογίου και κατά ενός τρόπου αξιολόγησης των δασκάλων, ο οποίος υποβαθμίζει την προσωπικότητά τους και στην ουσία θέλει να τους καταστήσει εξαρτήματα μιας μηχανής, στην οποίαν δεν θα μπορούν να έχουν λόγο ούτε φωνή.

Αυτά τα συστήματα τα οποία πάνε να διαμορφωθούν χωρίς δημοκρατία, χωρίς τη σχολική κοινότητα, χωρίς την ενεργό πρωταγωνιστική παρουσία του δασκάλου, χωρίς τους γονείς, χωρίς όλα αυτά δηλαδή που συνιστούν την παράμετρο, η οποία συντελεί στην μορφωτική δουλειά που κάνει το σχολείο, δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς αυτά αξιολόγηση. Τέτοιου είδους αξιολόγηση θα είναι αυταρχική, δεσποτική, κομματική και θα οδηγεί σε υποβάθμιση σχολείου.

Μπροστά στη Γενική Συνέλευσή σας θα μπορούσα να προσθέσω πάρα πολλά άλλα, αλλά ο χρόνος δεν το επιτρέπει. Είμαστε υπέρ της δημόσιας δωρεάν αναβαθμισμένης παιδείας και αυτό το αίτημα είναι αίτημα που δεν αφορά μόνο τους δασκάλους, τους καθηγητές κάθε βαθμίδας. Αφορά το μέλλον αυτής της χώρας. Αν οδηγηθούμε όπως οδηγούμαστε ήδη με την συναίνεση ΠΑΣΟΚ – Νέας Δημοκρατίας στο σχολείο και στην παιδεία της αγοράς, της εμπορευματοποίησης, της υποβάθμισης του εκπαιδευτικού προσωπικού, αυτή η κοινωνία δεν έχει μέλλον, ή μάλλον έχει ένα άλλο μέλλον, το μέλλον της βαρβαρότητας την οποίαν μας προετοιμάζουνε ήδη οι κυρίαρχοι της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

Σε αυτό το μέλλον θα αντισταθούμε. Δεν πρόκειται να υποκύψουμε και νομίζουμε ότι οι δρόμοι τους οποίους υποδεικνύουμε είναι αυτοί οι οποίοι έχουν το μέλλον, διότι το μέλλον δεν ανήκει ούτε στους πολέμους, ούτε στην τρομο-υστερία, ούτε στις δαπάνες, τις ανεξέλεγκτες δαπάνες που δίδονται για χίμαιρες και μεγάλες θεσμικές ιδέες, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

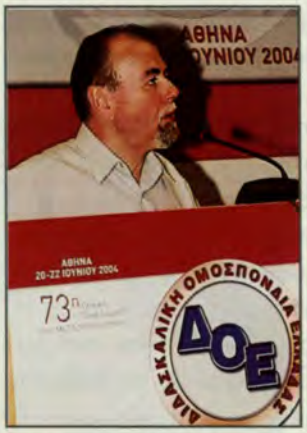
Διότι δεν είναι δυνατόν να μιλάμε ότι δεν υπάρχουν λεφτά για την παιδεία και αυτή την στιγμή να έχουν εκτο-

ξευτεί σε απίστευτα ύψη και να κρύβεται το πραγματικό ύψος τους των δαπανών για την Ολυμπιάδα και για την τρομοασφάλεια την οποίαν υποτίθεται πρέπει να την συνοδέψει για να έχουμε ασφαλείς Ολυμπιακούς Αγώνες.

Έτσι δεν προχωράμε μπροστά. Πάμε πίσω. Είμαστε στο πλευρό σας, θα είμαστε κοντά στους αγώνες σας και στο μέτρο των δυνάμεών μας θα συμβάλλουμε για να ανοίξουν νέοι προοδευτικοί κοινωνικοί δρόμοι για την παιδεία μας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΥΒΑΣ: (Εκπρόσωπος ΑΔΕΔΥ)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω ότι η αναφορά του κ. Λαφαζάνη για ένα ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο το οποίο εξέθρεψε την πολιτική των ιδιωτικών πανεπιστημίων προφανώς δεν αφορά την ΑΔΕΔΥ, γιατί πολύ καλά γνωρίζουμε όλοι μας ότι η ΑΔΕΔΥ έχει στους κόλπους της ως οργανώσεις μέλη τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες χωρίς την συνεργασία των οποίων δεν θα αποτολμούσε το εγχείρημα να προωθήσει την πολιτική των ιδιωτικών πανεπιστημίων, πέρα από τις προθέσεις τις βαθύτερες που ήταν δυνατόν να έχει μια τέτοια ενέργεια προκειμένου να προωθήσει την επιμόρφωση των συνδικαλιστικών στελεχών, όταν διαπίστωνε ότι αυτού του είδους οι πρωτοβουλίες θα συνέπιπταν με άλλες πρωτοβουλίες νεοφιλελεύθερων βουλευτών, οι οποίοι προπαγάνδιζαν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια σε όλους τους τόνους.

Το λέω αυτό, λοιπόν, για να αρθούν τυχόν παρεξηγήσεις και για να γίνει κατανοητό ότι δεν υπάρχει σε αυτή εδώ τη χώρα μόνο ένα ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο. Υπάρχει και το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο των δημοσίων υπαλλήλων, η ΑΔΕΔΥ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την ομιλία του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης. Εκείνο το οποίο έχω να σημειώσω είναι ότι περιέγραψε με ενάργεια, σαφήνεια και γλαφυρότητα το ευρύτερο πλαίσιο, το πολιτικοκοινωνικό, εντός του οποίου υποχρεώνονται να δράσουν οι δυνάμεις της εργασίας, για να αυτοπροστατευτούν και για να προωθήσουν τα ιδιαίτερα και ειδικότερα προβλήματα των εκπαιδευτικών.

Όμως δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι εκτός από εκπαιδευτικοί είμαστε πρωτίστως εργαζόμενοι, αποτελούμε σημαντικό κομμάτι του κόσμου της μισθωτής εργασίας και αν δεν προχωρήσουμε σε επεξεργασίες που θέλουν το κίνημά μας ενταγμένο στα ευρύτερα κινήματα της κοινωνίας, για να αποκρουστεί η νεοφιλελεύθερη λαίλαπα εκείνων των επιλογών και των πολιτικών που πραγματικά απαξιώνουν και αποδιαρθρώνουν την εργασία, τότε σε λίγο καιρό θα είναι πια αργά για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας, διότι πλέον το κακό και το έγκλημα σε βάρος του θα έχει συντελεστεί.

Κατά συνέπεια, εκείνο που χρειάζεται και εκείνο το οποίο πρεσβεύουμε και ως ΑΔΕΔΥ είναι να συμβάλλουμε και εμείς ως εκπαιδευτικοί στην ενίσχυση και στην εδραίωση ενός ευρύτερου κινήματος, με συγκεκριμένα κοινωνικά χαρακτηριστικά, που να έχει μέσα του όλες τις δυνάμεις της κοινωνίας και την λογική των ευρύτερων κινημάτων και δράσεων, έτσι ώστε πραγματικά να σηκωθεί ψηλά η φωνή της κοινωνίας, για να ακούσουν και εκείνα τα ώτα τα οποία έχουν τοίχους, ότι αναπτυξιακή διαδικασία χωρίς κοινωνική διάσταση της οικονομίας, χωρίς σεβασμό στις κοινωνικές δομές δεν είναι δυνατόν να υπάρξει.

Για να ακούσουν και εκείνοι οι ιθύνοντες των νεοφιλελεύθερων επιλογών ότι εκτός από τις κορυφές του ολιγαρχικού πλούτου υπάρχουν και οι σκεπτόμενες κοινωνίες και οι εργαζόμενοι, που δεν είναι διατεθειμένοι να συναινέσουν και να υπακούσουν εις στον εξανδραποδισμό των κατακτήσεών τους.

Με τις σκέψεις αυτές ως γενικότερο και καθολικότερο δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα που εκπροσωπεί τους εργαζόμενους στις δημόσιες υπηρεσίες καλούμε και τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση να ενώσουμε τις δυνάμεις για την ισχυροποίηση αυτού του κινήματος, όχι μόνον σε εθνικό αλλά και σε υπερεθνικό επίπεδο με την ανάπτυξη συγκεκριμένων αιτημάτων, με ευρύτερα χαρακτηριστικά που μας θέλουν όλους μαζί και όχι με λογικές διαχωρισμού. Γιατί μόνον με αυτά τα χαρακτηριστικά θα μπορέσουμε να υπερασπιστούμε εαυτούς και αλλήλους σε αυτή την ζοφερή και τόσο δύσκολη για μας συγκυρία.

Σας ευχαριστώ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ: (Πρόεδρος ΠΟΕΔ)

Κύριε Υφυπουργέ, κυρία και κύριοι βουλευτές, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, εκπρόσωποι κομμάτων, οργανώσεων, κοινωνικών και συνδικαλιστικών φορέων, κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, κύριε Πρόεδρε της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, αγαπητοί συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πανευτυχής μεταφέρω τον εγκάρδιο αδελφικό και αγωνιστικό χαιρετισμό των Ελλήνων δασκάλων και νηπιαγωγών της Κύπρου προς την 73η Τακτική Γενική σας Συ-

νέλευση, καθώς και προς όλους τους Έλληνες δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Η παρουσία μας εδώ στη Γενική σας Συνέλευση, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως και κάθε επίσκεψή μας στην ελεύθερη πατρίδα μας συγκινεί ιδιαίτερα. Και τούτο δεν είναι λόγος κενός. Η παρουσία μας στο μητροπολιτικό χώρο αποτελεί για μας πραγματικό προσκύνημα, εθνικό αναβάπτισμα που μας δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε τον αγώνα για δικαιοσύνη, για λευτεριά.

Η αναγκαιότητα εθνικού αναβαπτίσματος είναι ιδιαίτερα έντονη τα τελευταία χρόνια γιατί ο κίνδυνος αφανισμού του ελληνισμού στο νησί είναι σήμερα περισσότερο ορατός και άμεσος. Γιατί και σήμερα ακόμα με την Κύπρο μας στην Ενωμένη Ευρώπη, με τους ισχυρούς της γης να διαλαλούν πως αγωνίζονται ενάντια στην βία και στην τρομοκρατία, ο Αττίλας και τα στρατεύματά του εξακολουθούν να κατατατούν και να μολύνουν την γη μας, βιάζοντας ιστορία τριών χιλιάδων χρόνων.

Γνωρίζουμε βέβαια ότι στον αγώνα μας δεν είμαστε μόνοι. Έχουμε μαζί μας συμπαραστάτες και συναγωνιστές όλους εσάς, ολόκληρο το ελληνικό έθνος. Όπως πάντοτε στην μακραίωνη ιστορία μας έτσι και τώρα ο Έλληνας δάσκαλος είναι ο μπροστάρης, είναι ο πρωτοπόρος στους αγώνες του έθνους.

Οι δυο οργανώσεις είχαμε μάλιστα το προνόμιο να καθιερώσουμε μέσα από συνεχή και στενή συνεργασία και αγώνα πρώτοι ενιαίο εκπαιδευτικό δόγμα. Με συγκίνηση εμείς στην Κύπρο παρακολουθούμε την στενή αδελφική συνεργασία πολιτών, οργανωμένων συνόλων, κομμάτων και κυβερνήσεων, συνεργασία που μόνο επιτυχίες μπορεί να φέρει, όπως πρόσφατα την πλήρη ένταξη της Κύπρου μας στην Ενωμένη Ευρώπη.

Σας ευγνωμονούμε και σας ευχαριστούμε όλους από τον τελευταίο πολίτη ίσα με την Κυβέρνηση, τους Αρχηγούς των Κομμάτων, τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, εκ μέρους της ΠΟΕΔ, της Οργάνωσης των Ελλήνων δασκάλων και νηπιαγωγών της Κύπρου, σας εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Συνέλευσής σας και στους συνδικαλιστικούς σας αγώνες που είναι άλλωστε και δικοί μας αγώνες, για αναβάθμιση της εκπαίδευσης και της αναγωγής της σε πρώτη εθνική προτεραιότητα.

Γιατί αλίμονο στα έθνη εκείνα που υποβαθμίζουν την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της και δυο φορές αλίμονο στα μικρά πληθυσμιακά έθνη. Είναι καταδικασμένα σε εθνικό μαρασμό. Εμείς στα οικονομικά και αριθμητικά υπέρτερα έθνη της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας και στον αριθμητικά και κατά πολύ υπέρτερο εξ Ανατολών επιβουλέα έχουμε να αντιτάξουμε την ποιότητα των ανθρώπων, που μόνο μέσα από την εκπαίδευση διασφαλίζεται, διαφορετικά η αλλοτρίωση και ο αφανισμός θα χτυπήσουν σύντομα την πόρτα μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σας ευχαριστούμε για την πρόσκλησή σας να παραστούμε και να απευθύνουμε χαιρετισμό και σε αυτή την 73η Τακτική Γενική σας Συνέλευση. Προνόμιο για μας αλλά και συναρπαστική εμπειρία. Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της Συνέλευσής σας.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ: (Πρόεδρος ΟΛΜΕ)

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, συνάδελφοι εκπρόσωποι Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, συνάδελφοι εκπρόσωποι των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων της Κύπρου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω από το βήμα αυτό να μεταφέρω το χαιρετισμό των 90 χιλιάδων εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Να δηλώσω ότι συνειδητοποιούμε ότι και σήμερα και από τη συζήτηση που προηγήθηκε ότι έχουμε δύσκολες μάχες μπροστά μας ενόψει και της νέας σχολικής χρονιάς. Η διαδικασία της απογραφής και η παρουσίαση μιας οικονομίας με σοβαρά προβλήματα, η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, το έλλειμμα, το δημόσιο χρέος, το πέρας των μεγάλων έργων, θα χρησιμοποιηθούν ως άλλοθι για μια περιοριστική πολιτική και για να δικαιολογηθούν γενικότερες αρνητικές επιλογές σε συνδυασμό με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις για απορύθμιση της απασχόλησης και της ασφάλισης.

Και για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και για την ΟΛΜΕ η μονιμοποίηση των αναπληρωτών αποτέλεσε βασική μας επιδίωξη την τελευταία επταετία μετά την κατάργηση της επετηρίδας διορισμού και τη θεσμοθέτηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

Σε αυτή την κατεύθυνση αγωνιστήκαμε με όλες τις δυνάμεις μας, αξιοποιήσαμε όλα τα μέσα που διαθέταμε,

συμμετείχαμε πολλοί από μας στις μεγάλες κινητοποιήσεις πριν από έξι χρόνια έξω από τα εξεταστικά κέντρα, υπερασπίζοντας τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών συναδέλφων.

Επιμένουμε σε αυτή την πολιτική, επιμένουμε στην κατάργηση του διάτρητου πολιτικά, εκπαιδευτικά, νομικά και από όλες τις πλευρές παιδαγωγικά, διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και στην διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των αναπληρωτών συναδέλφων.

Οι πρόσφατες επιλογές της κυβέρνησης σχετικά με τους αναπληρωτές, με το σχέδιο νόμου που ξεκινάει από αύριο στη Βουλή, έδειξαν για μια ακόμη φορά πόσο μακριά βρίσκεται η βούληση της πολιτείας από τα δίκαια αιτήματα του εκπαιδευτικού κόσμου, αλλά και τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης.

Δεν έχει γίνει δυστυχώς κατανοητό το ότι η εκπαίδευση των παιδιών του ελληνικού λαού, αν θέλουμε να έχει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που απαιτούν οι σύγχρονες κοινωνίες πρέπει να παρέχεται από μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό που εργάζεται σε καθεστώς εργασιακής ασφάλειας και σταθερότητας, σε πλαίσιο παιδαγωγικής ελευθερίας και κάτω από ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, που να στηρίζουν τον εκπαιδευτικό στο έργο του.

Είναι φανερό ότι οι συνάδελφοί μας που η πολιτεία επιμένει να τους προσδιορίζει με τον χαρακτηρισμό αναπληρωτές ή ωρομίσθιοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της εκπαίδευσης. Μόνο αν κάποιος αντικρίζει τα προβλήματα της εκπαίδευσης μέσα από τον παραμορφωτικό φακό των πολιτικών της λιτότητας και της κοινωνικής αναλγησίας αποδέχεται τις πρακτικές που οδηγούν στον τεράστιο αριθμό κενών στα σχολεία μας και για αρκετούς μήνες στις συμπτύξεις τμημάτων, τις υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών, τις υποχρεωτικές υπερωρίες εκπαιδευτικών και τελικά στην εργασιακή αβεβαιότητα και περιπλάνηση των αναπληρωτών και ωρομισθίων.

Η κυβέρνηση είχε και έχει την δυνατότητα να αξιοποιήσει τη μεγάλη προσφορά σε εκπαιδευτικούς που χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, υλοποιώντας ταυτόχρονα τις προεκλογικές της δεσμεύσεις για επίλυση του σοβαρού κοινωνικού και εργασιακού προβλήματος των συμβασιούχων εκπαιδευτικών.

Μια τέτοια επιλογή θα σήμαινε μια σειρά από βελτιωτικά μέτρα της εκπαίδευσης όπως, η μείωση αριθμού μαθητών ανά τμήμα, η εφαρμογή επαρκών προγραμμάτων αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, η ηλικιακή ανανέωση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η θεσμοθέτηση ουσιαστικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών και άλλα.

Αντ' αυτού η κυβέρνηση επιμένει στην ίδια αδιέξοδη λογική που αναπαράγει την υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και την εργασιακή ανασφάλεια και ομηρία δεκάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών. Ο εκπαιδευτικός κόσμος δεν είναι διατεθειμένος σε καμιά περίπτωση να συναινέσει στη συλλογική του υποβάθμιση. Οφείλει να συνεχίσει και να δυναμώσει τους αγώνες του.

Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις έδειξαν ότι είναι ομόθυμη η διάθεσή μας να αντισταθούμε με όλες μας τις δυνάμεις στην προϊούσα υποβάθμιση του εργασιακού μας καθεστώτος. Γιατί το πρόβλημα των αναπληρωτών και ωρομισθίων δεν αφορά μόνο τους αδιόριστους συναδέλφους. Υπονομεύει άμεσα και καταλυτικά το σύνολο των εργασιακών σχέσεών μας και από αυτή την άποψη μας αφορά όλους.

Σοβαρό πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε το επόμενο διάστημα είναι η προώθηση της ιδιωτικοποίησης στην εκπαίδευση. Θεωρούμε και εμείς ότι παίζονται επικίνδυνα παιχνίδια και δυστυχώς η ΓΣΕΕ συμβάλλει σ' αυτά στο πεδίο της εκπαίδευσης, επιχειρώντας ουσιαστικά να μεταβάλλει αυθαίρετα τη ΓΣΕΕ σε πολιορκητικό κλοιό για την άλωση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Οι πρωτοβουλίες του Πρόεδρου της Ανώτατης Συνδικαλιστικής Συνομοσπονδίας των Εργαζόμενων του Ιδιωτικού Τομέα αποτελούν, κατά την γνώμη μου, μέρος μιας συνολικής και συντονισμένης προσπάθειας να προβληθεί και να προωθηθεί η ιδέα των μη κρατικών πανεπιστημίων, σε μια συγκυρία μάλιστα που η δημόσια τριτοβάθμια και όχι μόνο εκπαίδευση δέχεται ισχυρά πλήγματα από πολλές πλευρές, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη.

Δεν πρόκειται για επικίνδυνη αφέλεια ή τραγική άγνοια των καταστάσεων, πρόκειται για συγκεκριμένη επιλογή που επιχειρεί να σύρει την ΓΣΕΕ πίσω από το πρόσχημα ενός εργατικού πανεπιστημίου σε ευθυγράμμιση με της νεοφιλελεύθερης έμπνευσης ιδέες που προβλήθηκαν το τελευταίο διάστημα για εκπαιδευτικά κουπόνια, επιχειρηματικά σχολεία και μη κρατικά πανεπιστήμια.

Ήδη τη σκυτάλη έχουν αρπάξει η αχαλίνωτη κερδοσκοπία των Εργαστηρίων, των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και άλλοι παράγοντες του κατεστημένου. Εκείνο που επιβάλλεται είναι να είμαστε σε επαγρύπνηση όλοι οι φορείς, οι παράγοντες της εκπαίδευσης, όλη η κοινωνία ενάντια σε αυτούς τους αντιλαϊκούς και αντεκπαιδευτικούς σχεδιασμούς, που οδηγούν μακροπρόθεσμα στην παιδεία των πολλών ταχυτήτων και στον εγκλωβισμό της στις επιδιώξεις της οικονομικής ολιγαρχίας.

Ο νεοφιλελευθερισμός με όποιο προσωπείο και αν εμφανιστεί δεν πρέπει και δεν μπορεί να περάσει. Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, κάναμε βήματα τα τελευταία χρόνια

οι δύο Ομοσπονδίες της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας στην κοινή δράση σε κοινούς αγώνες. Ήταν βήματα αναγκαία, με όλες τις δυσκολίες, αναστολές, καχυποψίες που υπήρχαν σε ορισμένους και από μας και από σας.

Ιδιαίτερα τη φετινή χρονιά οι κοινές πρωτοβουλίες για το μείζον εκπαιδευτικό και εργασιακό ζήτημα των αναπληρωτών και ωρομισθίων ήταν αναγκαίες και θετικές. Έχουμε όμως πολύ δρόμο να διανύσουμε και να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που συναντούσαμε μέχρι τώρα.

Προτείνουμε και από το βήμα αυτό κοινούς συντονισμένους μαζικούς ενωτικούς αγώνες με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς, για τα παρακάτω κρίσιμα ζητήματα: ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, υπεράσπιση της παιδαγωγικής ελευθερίας και των εργασιακών δικαιωμάτων μας όχι στους μηχανισμούς αξιολόγησης, χειραγώγησης που προωθήθηκαν και θα προωθηθούν το επόμενο διάστημα.

Μονιμοποίηση των αναπληρωτών. Η μόρφωση δικαίωμα όλων, όχι στην πρόσδεση των σχολείων και της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς. Βελτίωση των συνθηκών παροχής του εκπαιδευτικού έργου, στήριξη των εκπαιδευτικών με την μείωση των μαθητών ανά τμήμα, με την επιμόρφωση, με εκπαιδευτικές άδειες, με τα κέντρα στήριξης του εκπαιδευτικού έργου.

Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία, των κρατικών δαπανών για την παιδεία στο 5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Οφείλουμε, συνάδελφοι και τελειώνω με αυτό, να συνεχίσουμε και να εντείνουμε τους αγώνες μας για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής ασφάλισης για στήριξη και διέρευση του κοινωνικού κράτους, για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Η νίκη στο ζήτημα των διορισμών, της μόνιμης και σταθερής απασχόλησης, στον αγώνα που πρέπει να δώσουμε και γι' αυτό οργανώνουμε σύσκεψη όλων των εκπαιδευτών και κοινωνικών φορέων αύριο στην ΟΛΜΕ στις 4 η ώρα.

Η νίκη μας, λοιπόν, αυτή θα συμβάλλει στην ανάπτυξη των αγώνων του εκπαιδευτικού κόσμου για το σύνολο των αιτημάτων μας και κυρίως για την υπεράσπιση και διέρευση των εργασιακών μας δικαιωμάτων και τη δημόσια εκπαίδευση.

Η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ έχουν πολύ δρόμο μπροστά τους, σας καλούμε σε κοινό συντονισμένο αγώνα και ελπίζουμε να είμαστε στο ίδιο μετερίζι τους επόμενους μήνες.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΤΕΡΤΣΟΣ: (Οργανωτικός Γραμματέας Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.)

Κύριε Υφυπουργέ, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, με χαρά βρισκόμαστε εδώ σήμερα κοντά σας, γιατί σας αισθανόμαστε ένα δυνατό και ισχυρό μέλος της εκπαιδευτικής μας οικογένειας που πολλές φορές βρεθήκαμε μαζί και συμπαραταχθήκαμε σε κοινούς αγώνες.

Θέλω να θυμηθούμε μαζί τους κοινούς δημοκρατικούς αγώνες μαζί με τους συναδέλφους από τα δημόσια δημοτικά σχολεία αλλά και τους συναδέλφους της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για την κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης στη δεκαετία του '70.

Ο στόχος μας πάντα ήταν και είναι η δημόσια εκπαίδευση να γίνει αντάξια και καλύτερη της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Σήμερα όμως πολλά έχουν αλλάξει. Η ιδιωτική πρωτοβουλία δίνει δυναμικά το παρόν, πολιτικά και οικονομικά στην εκπαίδευση, προσπαθώντας να απαξιώσει το ρόλο του ιδιωτικού εκπαιδευτικού, ελαστικοποιώντας τις εργασιακές μας σχέσεις.

Σταθερά αντιτασσόμαστε στα σχολεία επιχειρήσεις όπου πρυτανεύει η λογική του κέρδους και όχι αυτή της εκπαίδευσης. Με αυτές τις σκέψεις παρακολουθούμε με έντονο προβληματισμό όλη αυτή την απαράδεκτη κατάσταση σε πολλά ιδιωτικά δημοτικά σχολεία, όπου διδάσκουν παρανόμως ειδικότητες και όχι δάσκαλοι.

Θεωρούμε ότι πρέπει να δοθεί τέλος σε όλη αυτή την περιρρέουσα κατάσταση από ένα ρητό και σαφές νομοθετικό πλαίσιο, όπου θα προστατεύει και θα εγγυάται την λειτουργία του δημοτικού σχολείου σήμερα. Αντιστρατευόμαστε επίσης σε κάθε λογική που θέλει τους δασκάλους δημόσιους ή ιδιωτικούς υπαλλήλους και όχι εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

Είμαστε αλληλέγγυοι σε κοινές συνδικαλιστικές δράσεις μαζί σας, που καθημερινά θα ανυψώνουν το ρόλο και το λειτούργημα του δασκάλου, ανακόπτοντας κάθε συντηρητική πολιτική στο χώρο της εκπαίδευσης. Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΙΕΛΕ χαιρετίζουμε την 73η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο της. Ευχαριστώ.

Νέα Διοικητικά Συμβούλια Συλλόγων

(σύμφωνα με τις εκλογές που διεξήχθησαν από 20 Μαΐου-10 Ιουνίου 2004)

Ν. Άρτας

Πρόεδρος:	Χήρας Ιωάννης
Αντιπρόεδρος-Ταμίας:	Κουτσούκης Αγησίλαος
Γεν. Γραμματέας:	Παπασπύρου Δημήτριος
Ειδ. Γραμματέας:	Μάγγου Βαρβάρα
Μέλη:	Γκόρος Λεωνίδας
	Μπούργος Νικόλαος
	Τσουβέλας Δημήτριος
	Τζουβάρα Σπυριδούλα
	Μανανάς Κωνσταντίνος

Ελασσόνας

Πρόεδρος:	Γιαννούλας Γεώργιος
Αντιπρόεδρος:	Βαλατσός Ευάγγελος
Γεν. Γραμματέας:	Στεριούλας Δημοσθένης
Ταμίας:	Ζαννιάς Αχιλλέας
Μέλη:	Μιχάλης Αθανάσιος
	Παναγιώτου Χρήστος
	Μπαλαούρα Χάϊδω

Ν. Κέρκυρας

Πρόεδρος:	Πουλιάσης Γεώργιος
Αντιπρόεδρος:	Βλάσσης Κωνσταντίνος
Γεν. Γραμματέας:	Τασούλας Λάμπρος
Ταμίας:	Μήτσος Κωνσταντίνος
Ειδ. Γραμματέας:	Ζουμπούλης Λεωνίδας
Μέλη:	Νικομάνης Δημήτριος
	Νικοπάσχος Δημήτριος
	Άνθης Χρήστος
	Μπουργούτζης Ηλίας

Ν. Λάρισας «ΚΩΝ. ΚΟΥΜΑΣ»

Πρόεδρος:	Κουτσογιάννης Βασίλειος
Αντιπρόεδρος:	Τσιούλκας Χρήστος
Γεν. Γραμματέας:	Ζωγράφος Βασίλειος
Ταμίας:	Κίτσιος Χρήστος
Ειδ. Γραμματέας:	Κεδράς Κωνσταντίνος
Τ. Αλληλοβοήθειας:	Γεωργίου Γεώργιος
Μέλη:	Δαούλας Θωμάς
	Δραγανιδάκης Δημήτριος
	Κύργιας Βασίλειος

Ν. Λέσβου

Πρόεδρος:	Γιαννίκος Παναγιώτης
Αντιπρόεδρος:	Μακροθανάσης Δημήτρης
Γεν. Γραμματέας:	Στρατάκη Αικατερίνη
Ειδ. Γραμ.-Ταμίας:	Κατσαβέλλης Παναγιώτης
Μέλη:	Χατζηελευθερίου Αθανάσιος
	Μακαρώνης Ιωάννης
	Ζάχου Ελένη

Μεσολογγίου «ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ»

Πρόεδρος:	Τσάμης Δημήτρης
Αντιπρόεδρος:	Τσέλιος Γεώργιος
Γεν. Γραμματέας:	Παπαγεωργίου Γεώργιος
Ειδ. Γραμματέας:	Φραγκούλης Δημήτρης
Ταμίας:	Παπανικολάου Κων/νος
Ταμίας:	Μανίκας Λάμπρος
Μέλη:	Τσάμπος Βαγγέλης
	Ζώτου Ερασμία
	Θεοδωρόπουλος Αιμίλιος

Πατρών

Πρόεδρος:	Κόρδας Νίκος
Αντιπρόεδρος:	Τσόγκας Χρήστος
Γεν. Γραμματέας:	Μπαρής Θεόδωρος
Ταμίας:	Λέκκας Αντώνης
Ειδ. Γραμματέας:	Σκεπετάρης Ηλίας
Μέλη:	Κυπραίος Μανόλης
	Σταυρογιαννόπουλος Αναστ.
	Ζάγκος Γεώργιος
	Φίλιας Ανδρέας

Ν. Πιερίας

Πρόεδρος:	Τάκος Χρήστος
Αντιπρόεδρος:	Βάσου Φρειδερίκη
Γεν. Γραμματέας:	Κραγιόπουλος Νικόλαος
Ταμίας:	Λάμπρου Βασίλειος
Μέλη:	Σίμος Ιωάννης
	Γκρίτζας Αστέριος
	Τζήκας Απόστολος
	Μπουκλής Φώτιος
	Ρεμπατσιός Αριστείδης

Κορυδαλλού - Αγ. Βαρβάρας

Πρόεδρος:	Σταυρακάκη Νίκη
Αντιπρόεδρος:	Κωστόπουλος Λοΐζος
Γεν. Γραμματέας:	Μητσώνης Νικόλαος
Ταμίας:	Αυγέρης Βασίλειος
Μέλη:	Καγιάς Στράτος
	Αρβανίτης Βασίλειος
	Τζιούμα Λίνα (Ευαγγελία)
	Λέλης Παναγιώτης
	Μαστροδήμου Αικατερίνη

Ηρακλείου

Πρόεδρος:	Κλινάκης Αποστόλης
Αντιπρόεδρος:	Καλογεράκης Γιώργος
Γεν. Γραμματέας:	Κασωτάκη Μαρία
Ταμίας:	Τζανάκης Πέτρος
Ειδ. Γραμματέας:	Χουλάκη Μαρία
Υπεύθυνος Τύπου:	Φραγκάκη Βάνα
Οργαν. Γραμματέας:	Ζαϊμάκης Μανόλης
Μέλη:	Καρπετάκης Γιώργος
	Κουντούρης Γιώργος
	Αντωνάκης Αριστείδης
	Κυρλάκη Εμμανουέλλα

Βάδης-Βυρτεμβέργης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Πρόεδρος:	Τσακιρίδης Βασίλης
Αντιπρόεδρος:	Πρεπουτσίδου Μαρία
Γεν. Γραμματέας:	Ψέμμας Νίκος
Ταμίας:	Γκαντής Βάϊος
Ειδ. Γραμματέας:	Μπούγια Βασιλική
Μέλη:	Ντούρος Χρήστος
	Ζαντίδης Κωνσταντίνος

Μονάχου και Περιχώρων «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Πρόεδρος:	Γκοτσόπουλος Ηλίας
Αντιπρόεδρος:	Τσόγκας Σωτήριος
Γεν. Γραμματέας:	Παπαργύρη Αλεξία
Ταμίας:	Βαρδακάς Δημήτριος
Υπ. Οργανωτικού:	Πλασσαράς Δημήτριος
Υπ. Πολιτιστικού:	Θεοδώρου Βασίλειος
Υπ. Σχολικού:	Πασέντσης Δημήτριος

Ο Νομικός Σύμβουλος απαντά σε ερωτήματα που τέθηκαν από τα Δ.Σ. των Συλλόγων

Ωράριο Διδασκαλίας και Στάσεις Εργασίας

Είναι γνωστό πως σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 7 Ν. 1566/85, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 παρ.3 Ν. 2517/97, το εβδομαδιαίο υποχρεωτικό ωράριο διδασκαλίας των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα δημοτικά σχολεία, ορίζεται από 1-9-97 σε 25 ώρες για όσους υπηρετούν σε 1θέσια, 2θέσια και 3θέσια και από 21-24 ώρες για όσους υπηρετούν στα λοιπά σχολεία και ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους.

Σε περίπτωση που οι ώρες διδασκαλίας του προγράμματος κάθε δημοτικού σχολείου δεν καλύπτονται με το υποχρεωτικό ωράριο των διδασκόντων, ανατίθεται υπερωριακή διδασκαλία στους εκπαιδευτικούς του ίδιου σχολεί-ου.

Κατά την παρ. 8 του ίδιου άρθρου όλοι οι εκπαιδευτικοί των σχολείων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης παραμένουν υποχρεωτικά στο σχολείο τους τις εργάσιμες ημέρες, πέρα από τις ώρες διδασκαλίας, για την προσφορά και άλλων υπηρεσιών που συνδέονται με το γενικότερο εκπαιδευτικό έργο, όπως συμμετοχή σε γιορταστικές, αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ενημέρωση των γονέων και κηδεμόνων, τήρηση βιβλίων του σχολείου και εκτέλεση διοικητικών εργασιών. Κάθε εκπαιδευτικός παραμένει υποχρεωτικά στο σχολείο, στις εργάσιμες μέρες πέρα από ης ώρες διδασκαλίας, για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου που του έχει ανατεθεί από τα όργανα διοίκησης του σχολείου όχι όμως πέρα από 6 ώρες την ημέρα ή 30 ώρες την εβδομάδα, με την επιφύλαξη της παρ. 2 της περίπτωσης ΣΤ΄ του άρθρου 11 του Ν. 1566/85, δηλαδή των συνεδριάσεων του συλλόγου διδασκόντων που γίνονται μέσα στο ωράριο εργασίας και σε καμιά περίπτωση σε ώρες διδασκαλίας των μαθημάτων.

Εξάλλου κατά το άρθρο 55 Ν. 1 566/85 οι εκπαιδευτικοί υποχρεούνται μεταξύ των άλλων, εκτός από το να συμπληρώνουν το υποχρεωτικό ωράριο διδασκαλίας, και να διδάσκουν τις προβλεπόμενες από το νόμο ώρες υποχρεωτικής υπερωριακής διδασκαλίας, καθώς και να μετέχουν σε επιμορφωτικές δραστηριότητες, όταν καλούνται από τους σχολικούς συμβούλους ή να αναλαμβάνουν την πραγματοποίηση διαλέξεων και σεμιναρίων, στα πλαίσια των επιμορφωτικών δραστηριοτήτων, καθώς και να προσφέρουν διοικητικές υπηρεσίες, όταν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν οι διοικητικοί υπάλληλοι.

Απ' όλα τα παραπάνω συνάγεται πως ο εκπαιδευτικός είναι υποχρεωμένος να προσφέρει τόσο την κανονική του διδακτική υπηρεσία όσο και τυχόν νόμιμη υπερωριακή εργασία που του έχει ανατεθεί.

Είναι επίσης γνωστό πως σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 30 του Ν. 1264/82 η συνδικαλιστική οργάνωση των εκπαιδευτικών μπορεί να κηρύξει απεργία ή στάση εργασίας τόσο για το υποχρεωτικό ωράριο όσο και αυτό της υπερωριακής εργασίας και ότι δεν καταβάλλονται οι αποδοχές του χρόνου της απεργίας ή αντίστοιχα των ωρών των στάσεων εργασίας.

Η κηρύσσουσα τις στάσεις εργασίας συνδικαλιστική οργάνωση προσδιορίζει και τις συγκεκριμένες ώρες των στάσεων, που μπορεί να είναι είτε από το κανονικό ωράριο είτε από το υπερωριακό.

Εξυπακούεται δε ότι αν οι στάσεις εργασίας γίνονται μέσα στο κανονικό διδακτικό ωράριο θα αφαιρεθούν αντίστοιχες αποδοχές από το κανονικό αυτό ωράριο. Αν οι στάσεις εργασίας γίνονται κατά το χρόνο του υπερωριακού διδακτικού ωραρίου είναι προφανές πως δεν θα αφαιρεθούν αποδοχές του κανονικού ωραρίου, που αυτό έτσι ή αλλιώς προσφέρθηκε, απλώς δεν θα πληρωθούν οι αποδοχές που θα έπαιρνε ο εκπαιδευτικός από την υπερωριακή εργασία.

Εκλεγμένοι Αντιπρόσωποι Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όπως είναι γνωστό οι αντιπρόσωποι των συλλόγων εκλέγονται για μια 2ετία και είναι διαθέσιμοι να συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε Γ.Σ. της ΔΟΕ, τακτική ή έκτακτη. Οι αναπληρωματικοί αντιπρόσωποι εκλέγονται για να αντικαταστήσουν τους τακτικούς, όταν αυτοί κωλύονται για οποιοδήποτε λόγο να πάρουν μέρος στις εργασίες της Γ.Σ. και σε οποιοδήποτε στάδιό της.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη μας προκύπτει ότι ορισμένοι αντιπρόσωποι του Συλλόγου δήλωσαν κώλυμα για συμμετοχή στην 72η Τακτική Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, για διάφορους προσωπικούς λόγους ο καθένας. Το κώλυμα ήταν προσωρινό και για τη συγκεκριμένη Συνέλευση, που σημαίνει ότι αν έχει αρθεί το κώλυμα αυτό ή άλλο και μπορεί να συμμετέχει ο τακτικός ή με τη σειρά τυχόν αναπληρωματικός, αυτός ή αυτοί θα αναγνωριστούν και θα λάβουν μέρος στην 73η Τακτική Γενική Συνέλευση.

Έλεγχος μισθωμένων οχημάτων για πραγματοποίηση εκδρομής

Αν η παράκληση του Νομάρχη, για έλεγχο κάποιων στοιχείων του οχήματος που μισθώνεται για πραγματοποίηση εκδρομής μαθητών, προς εξακρίβωση της καταλληλότητάς του (που σε κάθε περίπτωση θεωρούμε πως είναι στοιχειώδης υποχρέωση του υπεύθυνου της εκδρομής), εκληφθεί ως παρέμβαση στα διοικητικά θέματα του σχολείου, σαφώς και δεν έχει τέτοια αρμοδιότητα ο Νομάρχης. Πάντως και το συγκεκριμένο έγγραφο δεν αποτελεί κατά τη γνώμη μας εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν είναι δεσμευτική για κανένα.

Υπερωριακή αποζημίωση

Για το θέμα της υπερωριακής αποζημίωσης των εκπαιδευτικών στα ολιγοθέσια σχολεία, σας γνωρίζουμε ότι έχουν εκδοθεί αποφάσεις υπέρ και κατά, μία δε θετική έχει προσβληθεί από το Δημόσιο με αναίρεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας και δεν έχει εκδοθεί ακόμη η απόφαση. Φοβούμαστε όμως ότι η απόφαση του ΣτΕ δεν θα επιλύσει ουσιαστικά το θέμα, γιατί η αναίρεση θα απορριφθεί για τυπικούς λόγους, δηλαδή λόγου ποσού.

Για ό,τι προκύψει θα σας ενημερώσουμε σχετικά.

Λειτουργία Υπηρεσιακών Συμβουλίων Π.Ε.

Αναφορικά με το από 25-8-2004 και με αριθμό πρωτοκόλλου Υ. 52/8357/Δ2 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων, με το οποίο ζητείται η αναστολή των εργασιών των Υπηρεσιακών Συμβουλίων εκτιμούμε ότι δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής, γιατί σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου νόμου για τη Δημόσια Διοίκηση και συγκεκριμένα στα άρθρα 10 παρ. 1 και 12 παρ. 2, αφενός εξαιρούνται τα Υπηρεσιακά Συμβούλια του εκπαιδευτικού προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων από την αυτοδίκαιη λήξη της θητείας των μελών τους και αφετέρου και σε κάθε περίπτωση μέχρι την επιλογή και τοποθέτηση των Διευθυντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων, όσοι υπηρετούν στις θέσεις αυτές συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους και συνεπώς μέχρι την τοποθέτηση αυτή τα Υπηρεσιακά Συμβούλια συνεχίζουν τη λειτουργία τους με την παρούσα σύνθεσή τους.

Άδεια 9 μηνών για ανατροφή παιδιού

Θεωρούμε πως η διάταξη του άρθρου 53 παρ.2 του Ν. 2683/1999 που ορίζει ότι η μητέρα υπάλληλος δικαιούται εννέα (9) μήνες άδεια με αποδοχές για ανατροφή παιδιού, εφόσον δεν κάνει χρήση του μειωμένου ωραρίου, είναι σαφής και απαντά ευθέως στο συγκεκριμένο ερώτημα.

Μετάθεση Δ/ντή Σχολείου

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 5 και οι Δ/ντές σχολικών μονάδων μπορούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους να μετατίθενται ως εκπαιδευτικοί, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τις μεταθέσεις των εκπ/κών. Στην περίπτωση αυτή αναλαμβάνουν υπηρεσία στη νέα τους θέση μετά τη λήξη της τετραετούς θητείας τους και κατά τη διάταξη της παρ. 6 ίδιου άρθρου οι υπηρετούντες με θητεία σε θέση Δ/ντών σχολικών μονάδων επανέρχονται μετά τη λήξη της θητείας τους, σε θέσεις εκπ/κών της σχολικής μονάδας, στην οποία ανήκαν οργανικά πριν από την επιλογή τους ή στις θέσεις στις οποίες μετατέθηκαν κατά τα παραπάνω.

Οι διατάξεις αυτές είναι σαφείς, δεν επιδέχονται παρερμηνεία ή αμφισβήτηση και επομένως δεν έπρεπε να δημιουργηθεί οποιοδήποτε ζήτημα για τη μετάθεση του Δ/ντή, όπως αναφέρετε στο έγγραφό σας. Η μετάθεση μπορεί να πραγματοποιηθεί (εφόσον συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις) και ο συγκεκριμένος Δ/ντής θα υπηρετήσει στη θέση που θα μετατεθεί μετά τη λήξη της θητείας του.

Επιλογή Στελεχών Εκπ/σης

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του π.δ.25/2002 υποψήφιοι για τις θέσεις Δ/ντών των Δ/νσεων και των Προϊσταμένων των Γραφείων Π.Ε. μπορεί να κίναι εκπαιδευτικοί της Π.Ε., που σημαίνει ότι αφού δεν διαχωρίζονται οι κλάδοι δασκάλων και νηπιαγωγών, εξυπακούεται πως μπορούν να είναι και νηπιαγωγοί οι υποψήφιοι.

Βιβλία που λάβαμε:

- Ανθολόγιο του Αθλητισμού (Θεωρία και Πράξη)
  Λήδας Ε. Α. Ζαμπετάκη
- Ένας περίπατος στην παλιά πόλη του Ρεθύμνου
  Νίκου Δερεδάκη
- Φορτέτζα (Το Ενετικό Κάστρο του Ρεθύμνου)
  Τμήμα Περιβ. Π.Ε. Ν. Ρεθύμνου
- Παιδαγωγώ και διδάσκω νοητικά αποκλίνοντα παιδιά
  Κώστα Βλάχου
- Διαβίου Εκπαίδευση (Προσεγγίζοντας τη συμβουλευτική και τον προσανατολισμό – Θέματα Συμβουλευτικής και Αγωγής στην Εκπαίδευση)
  Κώστα Βλάχου
- Ο εκπαιδευτικός και το Αναλυτικό Πρόγραμμα
  Γιώργου Μπαγάκη
- Εκπαιδευτικοί μιλούν σε εκπαιδευτικούς για τις εμπειρίες τους. Εκπαίδευση γλωσσικών μειονοτήτων
  Τρέσσου Ευαγγελίας & Μητακίδου Σούλας
- Πάμε βιβλιοθήκη
  Γκουργκούτα Κατερίνας
- Με τους ήχους του Ορφέα. Ελλάδα και Παράδοση
  3CD-50 τραγούδια 3 ώρες μουσικής και 1DVD
  Δελή Νίκου
- Γυναίκες στα συνδικαλιστικά Κέντρα Αποφάσεων. Το Χρονικό μιας Απουσίας
  Κ.Ε.Ε.
- Εισαγωγικές εξετάσεις για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση
  Κ.Ε.Ε.
- Τα Εκπαιδευτικά Συνέδρια του 1930
  Κ.Ε.Ε.
- «...Και διά γυναικός πηγάζει το κρείττω»...
  Μηαρίτη Βάσου
- (Παίζω, μαθαίνω και δημιουργώ). Χαρτοδιπλωτική
  Πάλλα-Χρονοπούλου Ευδοξίας

Ευγενική Χορηγία Εκδόσεων ΤΥΠΩΘΗΤΩ τα εξής:

- Παιδοκεντρική διάσταση στη μάθηση
  Goehlich Michael
- Το επάγγελμα του Εκπαιδευτικού
  Παπαναούμ Ζωής
- Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στο μετανεωριτικό σχολείο: Προσδοκίες, προοπτικές, όρια
  Κοσσυβάκη Φωτεινής
- Η εξέλιξη των εκπαιδευτικών. Οι προκλήσεις της διαβίου μάθησης
  Day Christopher
- Παγκοσμιοποίηση.

Έκδοση Εκπαιδευτηρίων «ΔΟΥΚΑ»

- Πρακτικά Συνεδρίου «Ο σεβασμός των δικαιωμάτων του παιδιού στην προσχολική Εκπαίδευση»
  Έκδοση ΚΕΘΙ
- Η δημιουργία και η ζωή
  Βλεσσίδη Ανδρέα
  Ποιητική Συλλογή
- Αριθμοί - κλειδιά της Εκπ/σης στην Ευρώπη
  Έκδοση Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- Πρακτικά 1ου Εθνικού Συνεδρίου Σχολικού Αθλητισμού και Φυσικής Αγωγής 11-12/12/03, Αθήνα
- Εργασιακές σχέσεις και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση Ινστιτούτου ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ

Περιοδικά που λάβαμε:

Συνταξιουχικό Βήμα: Επίσημη μηνιαία εφημερίδα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτικών Συνταξιούχων

Παιδαγωγική Ενημέρωση:
Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου Αποφοίτων Π.Τ.Δ.Ε. του Α.Π.Θ. (Μίλτος Κουντουράς)

Ιδιωτικός Εκπ/κός: Τριμηνιαίο όργανο της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

Εκπ/κές Σελίδες: Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου Εκπ/κών Π.Ε. Περιστερίου «Έλλη Αλεξίου»

Ελληνο-κουβανικά Νέα: Έκδοση Ελληνο-κουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης

Αργοναύτης: Λογοτεχνικό Περιοδικό
Εκδότης: Αντώνης Δελώνης

Τα Γράμματα: Δελτίο Ενημέρωσης και Προβληματισμού Έκδοση Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ναυπακτίας

Τιτιβίσματα: 2μηνη έκδοση των μαθητών του 2ου Δημ. Σχολείου Βροντάδου Χίου

Μαθητικές συχνότητες: Έκδοση του 8ου 12θέσιου Δημοτικού Σχολείου Ορεστιάδος

Τα γλαροπούλια: Εφημερίδα της Γ' τάξης του Ελληνικού Σχολείου Άντρελεχτ Βρυξελλών Βελγίου

Εκπαιδευτική Επικοινωνία: Έκδοση του Συλλόγου Δ/Ν Θήβας «Ο ΠΙΝΔΑΡΟΣ»

Ψηφίσματα που λάβαμε:

- Ψήφισμα του Συλλόγου Δ.Ν. Θήβας «Ο Πίνδαρος» για το θλιβερό άγγελμα του θανάτου της συναδέλφισσας Αναστασίας Σπανού - Καταπόδη, Δ/ντριας του 1ου Δημ. Σχολείου Θήβας.
- Ψήφισμα του Συλλόγου Δ/Ν και ειδικοτήτων Ν. Ημαθίας για το θλιβερό άγγελμα του εκλεκτού συναδέλφου Θανάση Παπαμαργαρίτη.

Ευχαριστήρια Επιστολή

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

ΠΡΟΣ: Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ενημερώνουμε ότι παραλάβαμε 10 ελληνικά λεξικά των εκδόσεων (Τεγόπουλος-Φυτράκης) τα οποία τα δώσαμε στο Ελληνικό σχολείο της πόλης του Αργυροκάστρου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αλλά και οι δάσκαλοι του σχολείου σας ευχαριστούν εσάς και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη θετική ανταπόκριση στο αίτημά μας.

Επίσης σας ενημερώνουμε πως το χρηματικό ποσό των 700 Ευρώ που η αντιπροσωπεία σας μας άφησε χρησιμοποιήθηκε για τη διεξαγωγή δύο εκδηλώσεων.

Εκφράζοντας μαζί και τα αισθήματα ευγνωμοσύνης όλων των εκπαιδευτικών, σας προσκαλούμε και αυτή τη σχολική χρονιά να επισκεφθείτε το χώρο μας και τα σχολεία μας.

Με εκτίμηση
Ο Πρόεδρος Βασίλης Κουτσός

Ο συνάδελφος Γιώργος Γούσης, Αιρετός του ΚΥΣΠΕ, παραιτείται από τη θέση του

Αθήνα 19-8-04

ΠΡΟΣ: Το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας κ. Ανδρέα Καραμάνο

Σας παρακαλώ να κάνετε δεκτή την παραίτησή μου από τη θέση του αιρετού μέλους του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Π.Ε. (Κ.Υ.Σ.Π.Ε.), για λόγους συνδικαλιστικής δεοντολογίας και ηθικής τάξης. Συγκεκριμένα, σας γνωρίζω ότι υπέβαλα αίτηση υποψηφιότητας για τη θέση Περιφερειακού Διευθυντή εκπαίδευσης και ως εκ τούτου η παραίτησή μου καθίσταται επιβεβλημένη και αμετάκλητη, ανεξαρτήτως της τύχης, που θα έχει η υποψηφιότητά μου.

Με την προσήκουσα τιμή
Γιώργος Γούσης

Η Πορεία της «Εξομοίωσης» στην τελική ευθεία...

Το Παιδαγωγικό Τμήμα δασκάλων του Παν/μίου Ιωαννίνων κοντά στο δάσκαλο και στους αγώνες της ΔΟΕ, για την ολοκλήρωση της «Εξομοίωσης» των Πτυχίων αποφοίτων Παιδαγωγικών Ακαδημιών με αυτά των Παιδαγωγικών Τμημάτων των Παν/μίων.

Στις 19 και 22 Ιουλίου στην αίθουσα «Γεώργιος Μυλωνάς», του Παν/μίου της πόλης των γραμμάτων από τον Πρύτανη του ανωτάτου πνευματικού Ιδρύματος κ. Γ. Δήμου, παρουσία του Κοσμήτορα των επιστημών της αγωγής κ. Γ. Καψάλη και του Προέδρου του Παιδαγωγικού Τμήματος κ. Χ. Κωνσταντίνου έγινε η απονομή των πτυχίων σε συναδέλφους από την Κρήτη (Ηράκλειο, Λασίθι) και τους Νομούς Ιωαννίνων, Θεσπρωτίας, Πρέβεζας, Λευκάδας, Αιτωλοακαρνανίας, Άρτας, Κέρκυρας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδας.

Αναμνηστική φωτογραφία Εκπ/κών από τη Λαμία.

Τη ΔΟΕ εκπροσώπησε στις 19/7 ο πρόεδρος Δ. Μπράτης και στις 22/7 ο Αντιπρόεδρος Θ. Καραγιάννης.

Σε χαιρετισμό τους μεταξύ άλλων τόνισαν τα εξής:

Η σημερινή μέρα είναι ξεχωριστή για ολόκληρο τον κλάδο μας, που από την πρώτη στιγμή που ιδρύθηκε –το 1922– έθεσε ως προμετωπίδα όλων των αγώνων του το αίτημα της πανεπιστημιακής μόρφωσης του δασκάλου και της νηπιαγωγού. Ένα αίτημα που έγινε πράξη με το Ν. 1268/82, που ίδρυσε τα Παιδαγωγικά Τμήματα της Χώρας.

Θα ήταν άδικο τα ευεργετικά αποτελέσματα της ίδρυσης των Παιδαγωγικών Τμημάτων, να μην μπορούν να τα δρέψουν αυτοί που αγωνίστηκαν για την καθιέρωσή τους. Γι' αυτό, και πολύ σωστά ο νομοθέτης στον ίδιο Νόμο προέβλεψε τη διαδικασία εξομοίωσης.

Σήμερα, λοιπόν, μ' αυτή την τελετή, πανεπιστημιακή κοινότητα και Εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, γιορτάζουμε μια νίκη: Ένας αγώνας δεκαετιών, επιτέλους, ολοκληρώνεται.

Σ' αυτή τη νίκη όλοι έχουν το μερίδιό τους. Μερίδιο, και μάλιστα σημαντικό έχει το επιστημονικό πρόσωπο των Παιδαγωγικών Τμημάτων που σεβάστηκε και έμπρακτα τίμησε τον πόθο και την αγωνία του δασκάλου και του νηπιαγωγού, να αποκτήσει πανεπιστημιακή μόρφωση.

Έχοντας βαθειά συνείδηση, ότι τα Παιδαγωγικά Τμήματα επιβλήθηκαν ως πανεπιστημιακός θεσμός με τη συνεχή στήριξη και την αμέριστη συμπαράσταση του κλάδου, η πανεπιστημιακή κοινότητα των παιδαγωγικών τμημάτων τίμησε και με τη στάση της υπερύψωσε τον κλάδο. Έκλεισε τ' αυτιά της σ' όλες εκείνες τις σειρήνες, που ήθελαν την πανεπιστημιακή γνώση εγκλεισμένη και δήθεν αναβαθμισμένη, μόνον αν εξακολουθούσε να παραμένει προνόμιο λίγων, άνοιξε τις πόρτες στον κλάδο και σήμερα έχουμε τη χαρά να πανηγυρίζουμε το γεγονός ότι η πανεπιστημιακή μας μόρφωση είναι πλέον αντικειμενική πραγματικότητα.

Μερίδιο στην επιτυχία αυτή έχει και ο κάθε συνάδελφος με την προσωπική του συμβολή και εμμονή στην άρση κάθε εμποδίου. Το πρωί στα διδακτικά του καθήκοντα. Το βράδυ φοιτητής. Εργάσιμα τα Σαββατοκύριακα γι' αυτόν. Δε λογάριασε κόπους και θυσίες. Με την ευσυνειδησία του ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις της επιστημονικής γνώσης.

Σημαντικό μερίδιο στην επιτυχία αυτή έχει πρωτίστως –δεν

Οι συνάδελφοί μας την ώρα της ορκομωσίας.

πρέπει να ξεχνούμε– ο σοφός πανεπιστημιακός δάσκαλος Κων/νος Δεσποτόπουλος, πως ως Υπουργός Παιδείας, άνοιξε το δρόμο για την εξομοίωση με το ιστορικό πλέον, Π.Δ. 130/90.

Ο κλάδος πάντα θα τιμά και θα αναγνωρίζει την ανεκτίμητη αυτή προσφορά του.

Δεν θα σας κουράσω άλλο με την αναδρομή στο παρελθόν. Επιτρέψτε μου, όμως, να θεωρήσω το τέρμα αυτής της διαδρομής, ως απαρχή νέας πορείας. Κι αυτό, γιατί ο κλάδος μας έχει διαμορφώσει παράδοση στο κυνήγι της επιστήμης και της γνώσης. Προηγήθηκε η προσπάθεια χιλιάδων δασκάλων και νηπιαγωγών, τότε που δεν υπήρχαν τα Παιδαγωγικά Τμήματα, να αποκτήσουν και άλλα πανεπιστημιακά πτυχία, και τό πέτυχαν.

Ακολουθεί, τώρα, η διαδικασία εξομοίωσης η οποία ολοκληρώνεται και με το νέο πρόγραμμα.

Νέα πορεία ανοίγεται τώρα μπροστά μας.

Τα πρώτα μεταπτυχιακά, είναι και τα πρώτα απτά δείγματά της.

Η επιμορφωτική διαδικασία θα είναι η συνέχειά της.

Και σ' αυτόν τον τομέα η συμβολή των Παιδαγωγικών Τμημάτων, θα είναι πολύτιμη.

Εκ μέρους του κλάδου αισθάνομαι την υποχρέωση να απευθύνω θερμές ευχαριστίες σ' όλους τους παράγοντες του Παιδαγωγικού Τμήματος Ιωαννίνων, που επέδειξαν απαράμιλλο ζήλο και συνέβαλλαν κάτω από αντίξοες συνθήκες, στη διαμόρφωση αυτού, του, πράγματι, εντυπωσιακού αποτελέσματος.

Απευθύνω επίσης, θερμά συγχαρητήρια και σ' όλους εσάς –αγαπητοί συνάδελφοι– νέοι πτυχιούχοι– γιατί με την προσπάθειά σας ανυψώσατε τους εαυτούς σας και κάνατε περήφανο τον κλάδο. Εσείς πρώτοι γνωρίζετε, ότι ο δρόμος για την επιστημονική και επαγγελματική αναβάθμιση του δασκάλου και της νηπιαγωγού δεν είναι σπαρμένος με ρόδα. Απαιτεί κόπους και θυσίες. Δε τα λογαριάσατε.

Εμείς, από την πλευρά μας, ως Διοίκηση του οργανωμένου κλάδου, θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την ολοκλήρωση του τελικού μας στόχου.

Η ιστορική δικαίωση του κλάδου μας θα επέλθει, μόνο όταν και ο τελευταίος δάσκαλος και νηπιαγωγός αποκτήσουν το πτυχίο του Παιδαγωγικού Τμήματος. Τότε, όλες οι σημερινές δυσκολίες, όσο μεγάλες και αν είναι, θα φαντάζουν μακρινό παρελθόν.

Δραστηριότητες Συλλόγων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΚΥΜΗΣ

Ο Σύλλογός μας συνεχίζοντας μια παράδοση χρόνων που αφορά στην τακτική διοργάνωση εκπαιδευτικών και ενημερωτικών εκδηλώσεων, πραγματοποίησε και φέτος, σε συνεργασία με το Σχολικό Σύμβουλο όης Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Ν. Ευβοίας, δύο επιμορφωτικά σεμινάρια για όλους τους εκπαιδευτικούς της περιφέρειάς μας.

Το πρώτο σεμινάριο πραγματοποιήθηκε με κεντρικό εισηγητή τον καθηγητή ΠΤΔΕ Αθηνών κ. Αριστοτέλη Ράπτη και θέμα την **«Αξιοποίηση των Νέων Τεχνολογιών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση»,** όπου έγινε παρουσίαση εκπαιδευτικού λογισμικού κατασκευασμένου από δασκάλους-μεταπτυχιακούς φοιτητές του τμήματος.

Το δεύτερο πραγματοποιήθηκε με βασική εισηγήτρια τη Δρ. Κουλουμπαρίτση Αλεξάνδρα, σύμβουλο του Π.Ι. με θέμα **«Ομαδοσυνεργατική Διδασκαλία και Μάθηση»** και περιελάμβανε βασική εισήγηση και λειτουργία δύο εργαστηρίων όπου συμμετείχαν όλοι οι δάσκαλοι της περιφέρειάς μας.

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος **Γιοβανόπουλος Γρηγόρης**

Ο γραμματέας **Αρβανίτης Νίκος**

Ο συνάδελφος ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (πρώην Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. και νυν Αιρετός του ΚΥΣΠΕ) αποχαιρετά τον Κλάδο

«Η δύναμη του κλάδου στηρίζεται στην ενότητα και η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο στους αγώνες»...

Κύριε Πρόεδρε,
Φίλες και Φίλοι,
Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

Είναι γνωστό και συγχρόνως αποδεκτό ότι τα πάντα στη ζωή έχουν και αρχή και τέλος. Έτσι κι εγώ, μετά από μία μακρόχρονη πορεία, βρίσκομαι σήμερα στο τέρμα της εκπαιδευτικής μου σταδιοδρομίας και της ενεργού συνδικαλιστικής μου δράσης.

Νιώθω πραγματικά ευτυχής, που, για μια ακόμη φορά, μου δίνεται η ευκαιρία μέσα από την κορυφαία αυτή συνδικαλιστική διαδικασία να επικοινωνήσω με όλους εσάς που αποτελείτε τη γνήσια έκφραση της βάσης του Κλάδου, να δω και να αντικρύσω από το βήμα αυτό και σ' όλες τις πτέρυγες, για τελευταία φορά, πολλούς φίλους και εκλεκτούς συναδέλφους, με τους οποίους συμπορευτήκαμε σε κρίσιμες συγκυρίες και που αγωνιστήκαμε για κοινούς και υψηλούς στόχους.

Συγχρόνως, νιώθω βαθιά την ανάγκη αλλά και την υποχρέωση να ευχαριστήσω από τα βάθη της ψυχής μου την παράταξη της ΠΑΣΚ που με στήριξε, με εμπιστεύτηκε και μου συμπαραστάθηκε σε περιόδους έντονης συνδικαλιστικής δράσης και διεκδίκησης και μου έδωσε τη δυνατότητα να υπηρετήσω τον Κλάδο από διάφορες υψηλές όσο και τιμητικές για μένα θέσεις, αλλά και όλους εσάς, όλους, ανεξαιρέτως, τους συναδέλφους της χώρας, τις άλλες παρατάξεις, τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και των ΑΠΥΣΠΕ, τον εκλεκτό φίλο και συνάδελφο αιρετό του ΚΥΣΠΕ το Γιώργο Γούση, για την πολύχρονη ουσιαστική και εποικοδομητική συνεργασία που είχαμε. Μπορεί να αντιπαραταχτήκαμε, μερικές φορές να συμφωνήσαμε ή και άλλες να διαφωνήσαμε, αλλά πιστεύω πάντα έντιμα.

Μας διακατέχουν οι ίδιες αγωνίες και ανησυχίες για το μέλλον του Κλάδου και της Εκπαίδευσης, αλλά και ο κοινός πόθος να προασπίσουμε με συνέπεια τα συμφέροντα και την αξιοπρέπεια των χιλιάδων συναδέλφων μας.

Ήμουνα πάντα κι έτσι νιώθω και σήμερα πως είμαι ένας από σας, πάντα μάχιμος εκπ/κός με τις ίδιες δυνατότητες και τις ίδιες αδυναμίες.

Τίποτε παραπάνω το ιδιαίτερο. Φυσικά και δεν ξέρω αν τα κατάφερα και σε τι βαθμό να ανταποκριθώ στις προσδοκίες του Κλάδου, αν πέτυχα στο έργο και την αποστολή που μου αναθέσατε. Εσείς, πάντως, θα το αξιολογήσετε και θα το κρίνετε, οι ίδιοι οι συνάδελφοι θα το εκτιμήσουν και θα το αποτιμήσουν, αλλά και η ίδια η Ιστορία του Κλάδου θα καταγράψει με αντικειμενικό τρόπο την πορεία και την προσφορά του καθενός μας. Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη σ' αυτό. Όπως, άλλωστε, έχω ακλόνητη την πεποίθηση πως, ό,τι έχουμε επιτύχει μέχρι σήμερα, το οφείλουμε στην κοινή προσπάθεια και στους αγώνες όλων των δυνάμεων του Κλάδου.

Φίλες και Φίλοι, τα πάντα σήμερα αλλάζουν ραγδαία. Το μέλλον γίνεται αυτόματα παρελθόν. Νέες συνθήκες διαμορφώνονται, νέες ανάγκες και υποχρεώσεις σηματοδοτούνται σ' όλους τους τομείς του κοινωνικού, οικονομικού, πολιτικού και εκπαιδευτικού γίγνεσθαι.

Σήμερα, λοιπόν, που η παγκοσμιοποίηση εισβάλλει στη ζωή μας ως επαναστατική παντοδυναμία της αγοράς και η κοινωνία μας υποχωρεί στην παντοδυναμία της γνώσης, που η κρίση αξιοπιστίας, αποτελεσματικότητας και αντιπροσώπευσης αποτελεί συστατικό στοιχείο της ζωής μας και η επικυριαρχία των οικονομικών συμφερόντων και ο έλεγχος της πληροφόρησης εμποτίζουν τον κοινωνικό μας ιστό, που η έλλειψη οραμάτων, η ιδιώτευση, ο στείρος ατομισμός και ο άκρατος καταναλωτισμός μαζί με την επιδείνωση των συνθηκών απασχόλησης και εργασίας επικρατούν παντού και που περισσότερο από κάθε άλλη φορά τό θέμα ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ προβάλλει έντονα κυρίαρχο, ως διαχρονική και παγκόσμιο αξία και στάση ζωής απέναντι στον άνθρωπο, ως διαδικασία ποιοτικού μετασχηματισμού συνειδήσεων και παραγωγής αξιών και κουλτούρας, όλοι μας συμφωνούμε, φίλες και φίλοι, ότι δημιουργούνται νέες υποχρεώσεις για το Σ.Κ., διανοίγονται νέοι ορίζοντες και νέοι προσανατολισμοί και σηματοδοτούνται καινούργιοι στόχοι.

Οι σύγχρονες αυτές απαιτήσεις και προκλήσεις επιβάλλουν την ύπαρξη και την ουσιαστική λειτουργία ενός αυτόνομου, δημοκρατικού, πολιτικοποιημένου και συμμετοχικού Σ.Κ., που σηματοδοτεί απελευθερωτικές διαδικασίες στην παρουσία και τη δράση του και που συνεπάγεται μαζικότητα, αλληλεγγύη, συγκροτημένο και ισχυρό λόγο, ενότητα εργασιακού χώρου, πρόταση και προοπτική.

Οι καιροί, επίσης, επιτάσσουν τη διεύρυνη του ρόλου του Κινήματος των Εκπαιδευτικών και την ανάληψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών για μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τον τόπο, επιβάλλουν την αναζήτηση ευρύτερων αλλά και τη σφυρηλάτηση αξιόπιστων συμμαχιών, καθώς και τη θεμελίωση ενός ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου, όπου θα συμμετάσχουμε ως ισότιμοι εταίροι, για να προωθήσουμε τις θέσεις μας, τις ευαισθησίες μας και τις αγωνίες μας για το μέλλον της χώρας.

Ακόμη, επιβάλλεται, μέσα από την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας των συντεταγμένων οργάνων, με την αναβάθμιση της αξιοπιτίας του Σ.Κ. και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του, να ανοίξουμε νέους δρόμους προσφοράς, με στόχο την καθημερινή βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των μελών του και την παροχή αναβαθμισμένων υπηρεσιών σ' αυτά.

Ο κλάδος μας έχει τεράστιες δυνατότητες. Ας μην ξεχνούμε ότι είναι ο πιο μαζικός, ο πιο πρωτοποριακός, αυτός που έχει δημιουργήσει παράδοση ουσιαστικής και ενεργού συμμετοχής στην προσπάθεια του συνόλου της κοινωνίας για ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και κοινωνικές αλλαγές στον τόπο μας και έχει αποκτήσει περισσότερο από κάθε άλλο χώρο την εκτίμηση, την εμπιστοσύνη και την αποδοχή του κόσμου. Το βλέπουμε αυτό γύρω μας, το διαπιστώνουμε παντού, το δείχνουν οι σχετικές έρευνες.

Όπως, επίσης, είναι αλήθεια ότι μερικές φορές μας διακατέχουν λογικές έντονης αμφισβήτησης, στείρας αντιπαράθεσης και εσωστρέφειας, που είναι σίγουρο ότι, κάτω από τη στενή λογική του παραταξιακού λόγου, αλλά και στα στενά χαρακώματα όπου ο καθένας μας ζει και λειτουργεί, είναι αυτά που αποπροσανατολίζουν και απονευρώνουν το Σ.Κ., συρρικνώνουν τη συνδικαλιστική του δράση και αφυδατώνουν την αποτελεσματική του παρέμβαση.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, πολλά είναι αυτά που μας ενώνουν και ελάχιστα αυτά που μας χωρίζουν. Η δύναμη του κλάδου στηρίζεται στην ενότητα και η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο στους αγώνες.

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν, όλοι μαζί. Ας μπολιάσουμε τη δύναμή μας με τη δύναμη του κάθε συναδέλφου.

Ας προασπίσουμε τις κατακτήσεις μας και ας διεκδικήσουμε τα δίκαιά μας.

Ας συνενώσουμε τις κοινές μας αγωνίες και ας μετασχηματίσουμε σε θετική πρόταση τα οράματά μας για μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο ανθρώπινη, μια κοινωνία αλληλεγγύης, κοινωνία με εθνική αξιοπρέπεια, αλλά και για μια εκπαίδευση της κοινωνικής απελευθέρωσης, που θα έχει ως κέντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του.

Το οφείλουμε σ' αυτούς που άνοιξαν το δρόμο τον αγώνα, της δράσης και της προσφοράς, σ' αυτούς που θα έλθουν, σ' αυτούς που ελπίζουν σε μας, σ' αυτούς που εξακολουθούν να οραματίζονται καλύτερες ημέρες για την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της, για το παιδί, την κοινωνία και τον τόπο μας.

Φίλες και φίλοι, τελειώνοντας θα ήθελα να ευχηθώ από καρδιάς να έχετε πάντα υγεία, ατομική και οικογενειακή ευτυχία και προκοπή.

Ένα είναι σίγουρο. Θα σας θυμάμαι για πάντα!

Γεια σας.

Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ Δημήτρης Μπράτης αποχαιρετά τον Τάσο Παπαχαραλάμπους

Νιώθω αυτή τη στιγμή ιδιαίτερη συγκίνηση που αποχαιρετώ το συνάδελφο, το συνεργάτη, το φίλο **Τάσο Παπαχαραλάμπους,** που αποχωρεί από την υπηρεσία. Μας συνέδεσαν κοινή πορεία, κοινοί αγώνες, κοινές αγωνίες για τη μεγάλη υπόθεση της Παιδείας και της Εκπαίδευσης. Υπηρέτησε τη συνδικαλιστική ιδέα με απαράμιλλο **ήθος, ακεραιότητα χαρακτήρα, αξιοζήλευτη συνέπεια, πίστη στο δίκιο του εκπαιδευτικού, κατάθεση ψυχής για την υπόθεση της Παιδείας και την πνευματική ανύψωση του λαού μας.**

Σταθερός κι ανυποχώρητος σε αρχές και ιδέες, για τις οποίες αξίζει να αφιερώνεις τη ζωή σου. Βαθύτατα **δημοκρατικός**, ιδιαίτερα **ευαίσθητος** με τις κοινωνικές αξίες, θερμός θιασώτης της ιδεολογίας που αγωνίζεται για τις αρχές και τα ιδανικά της **κοινωνικής δημοκρατίας**, για την καταξίωση του ανθρώπου ως αυτόνομου όντος ικανού να αναλωθεί στην υπηρεσία των **συλλογικών, δημοκρατικών, αντιπροσωπευτικών θεσμών**.

Ο Τάσος Παπαχαραλάμπους προσωποποιεί μια διαχρονική συνδικαλιστική παρουσία αξιοπρόσεκτη και αξιομνημόνευτη. Υπηρέτησε τον κλάδο από κορυφαίες θέσεις. **Πρόεδρος ενός από τους μεγαλύτερους Συλλόγους της χώρας, την «ΑΘΗΝΑ», Πρόεδρος και Γενικός Γραμματέας της ΔΟΕ, αιρετός του ΚΥΣΠΕ και ολόκληρου του Κλάδου.**

Με τις αρχές και την προσφορά του λαμπρύνει την υπόθεση του συνδικαλισμού. Με την παρουσία του συντελεί ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα στον κλάδο μας να αναγορευθεί σε θεσμό αυτόνομης έκφρασης, γνήσιας διεκδίκησης και αλληλεγγύης των δυνάμεών μας. **Αποτελεί το δείκτη αξιολόγησης της ποιότητας της συνδικαλιστικής λειτουργίας και δράσης**. Είναι εκείνο το συνδικαλιστικό στέλεχος για το οποίο ο συνάδελφος της βάσης αυθόρμητα αναφωνεί: **«αξίζει να εμπιστευθώ το συνδικαλισμό. Να παρακινηθώ κι εγώ στην ενασχόληση με τα κοινά».**

Ίσως, να αποτέλεσε και για μένα υποσυνείδητο κίνητρο γι' αυτή την ιερή αποστολή. **Σίγουρα αποτελεί παράδειγμα για μίμηση**. Δύσκολο να τον φτάσει κανείς. Όμως, οι κορυφές είναι πάντα το σημείο αναφοράς όποιου φιλοδοξεί να ασχοληθεί με τα κοινά.

Ο **Τάσος Παπαχαραλάμπους,** μπορεί να αποχαιρετά την ενεργό υπηρεσία στην εκπαίδευση. Όμως, δεν παύει ποτέ να είναι και να αισθάνεται εκπαιδευτικός. Δεν παύει ποτέ, να είναι και να αισθάνεται ο ενεργός συνδικαλιστής, που συμπάσχει με τις κοινές αγωνίες μας και παρακολουθεί τον κοινό μας αγώνα για τη Δημόσια Εκπαίδευση, για την προκοπή του λαού και του τόπου.

Ως πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, διερμηνεύοντας τα αισθήματα των 560 αντιπροσώπων στην 73η Γ.Σ. του κλάδου, που βρίσκονται στην αίθουσα αυτή αλλά και των 70.000 συναδέλφων της χώρας, σου εύχομαι **φίλε Τάσο** από τα βάθη της καρδιάς μου Υγεία, ατομική και οικογενειακή ευτυχία και κάθε επιτυχία στην από δω και πέρα δράση σου.

Πάντα σε νιώθουμε δικό μας και πάντα κοντά μας.

Εκπρόσωπος της ΔΟΕ αποτίει φόρο τιμής στους αγωνιστές της αξιοπρέπειας και του ήθους...

Εκδήλωση τιμής και μνήμης στη Μακρόνησο

«Οι Έλληνες Εκπ/κοί πρωτοπόροι σε αγώνες και θυσίες, όπου και όταν τους κάλεσε η πατρίδα, παντού έδωσαν το παρόν»...

...Μακρόνησος:
Εκεί που η αξιοπρέπεια νίκησε τη βαρβαρότητα...

Επίσκεψη τιμής και μνήμης πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 23/5/2004 στη Μακρόνησο. Στα πλαίσια των εκδηλώσεων που διοργάνωσε η Πανελλήνια Ένωση Κρατουμένων Αγωνιστών Μακρονήσου, έγιναν τα αποκαλυπτήρια του Μακρονησιώτη αγωνιστή και ακολούθησε συναυλία με τον Στέφανο Ψαραδάκο. Ο συνάδελφος Παπλωματάς Κων/νος εκπροσωπώντας τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας κατέθεσε στεφάνι και στο χαιρετισμό του τόνισε τα εξής:

Νιώθω ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση που ως εκπρόσωπος της Δ.Ο.Ε., χαιρετίζω τη σημερινή εκδήλωση τιμής και μνήμης των αγωνιστών κρατουμένων στη Μακρόνησο. Η συγκίνησή μου γίνεται ακόμα μεγαλύτερη, όταν βλέπω να είναι ανάμεσά μας αρκετοί απ' αυτούς, που στα ματωμένα χρόνια του αντιφασιστικού αγώνα βρέθηκαν στο πόστο του πρωτομάχου, που στάθηκαν η καθοδηγητική ψυχή στο συγκλονιστικότερο λαϊκό κίνημα της νεότερης ιστορίας.

Συναγωνιστές -τριες.

Οι Έλληνες εκπαιδευτικοί πρωτοπόροι σε αγώνες και θυσίες, όπου και όταν τους κάλεσε η πατρίδα, παντού έδωσαν το παρόν. Υπέστησαν τα πάνδεινα καρτερικά μαζί με τους άλλους αγωνιστές εξαιτίας και μόνο της συμμετοχής τους στην Εθνική Αντίσταση σαν νέοι Κολοκοτρώνηδες σε άλλη φάση της Νεοελληνικής μας Ιστορίας.

Έτσι σήμερα οι εκπαιδευτικοί εμπνεόμενοι από τις αγωνιστικές πατριωτικές παραδόσεις τους, που ξαναζωντάνεψαν μέσα στο καμίνι του Εθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα, συνειδητοποιούν τις δύσκολες στιγμές που περνάει η πατρίδα μας μέσα στο τούνελ της Νέας Τάξης Πραγμάτων και με αίσθηση ευθύνης αγωνίζονται πάλι πρωτοπόροι για μια παιδεία, στήριγμα και θεμέλιο των πατριωτικών αγώνων έτσι ώστε να δικαιώνουν τα ιδανικά και τα οράματα της Εθνικής Αντίστασης που θέλουν την πατρίδα Ανεξάρτητη, Υπερήφανη, Ευημερούσα, μέσα σ' έναν κόσμο ειρηνικό και αγαπημένο. Είναι καθήκον του καθενός μας η διατήρηση της ιστορικής μνήμης, η απαθανάτιση των αγώνων του λαού μας, για ένα καλύτερο μέλλον, για κοινωνική δικαιοσύνη και μόρφωση, για την ίδια τη λευτεριά και την αλήθεια.

Είναι αυτά, που πάντα εμπνέουν, συγκινούν και φρονηματίζουν που πάντα μένουν ζωντανά και επίκαιρα, αυτά που προσδιορίζουν και σηματοδοτούν την πορεία αυτού του τόπου. Ας βοηθήσουμε να πάρουν όλα αυτά σάρκα και οστά. Θα είναι ό,τι καλύτερο μπορούμε να προσφέρουμε σ' όλους εσάς, σ' όλους εκείνους για τους οποίους νιώθουμε σήμερα υπερήφανοι.

Περάσαμε πολύν καιρό στο Μακρονήσι
κοιμηθήκαμε μάγουλο με μάγουλο με το θάνατο,
πολλοί αφήσανε κει πέρα τα κόκκαλά τους
πολλοί αφήσανε τα πόδια τους και τα χέρια τους

κι όλο το φταίξιμό μας ήταν που αγαπάμε
όπως και συ, τη λευτεριά και την ειρήνη.

Γ. Ρίτσος

[στις εκδηλώσεις στο μαρτυρικό νησί της Μακρονήσου παραβρέθηκε πλήθος κόσμου και ανάμεσά τους αρκετοί Εκπαιδευτικοί].

Προς όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες

Με την ανάληψη των καθηκόντων του αιρετού του ΚΥΣΠΕ, θέλω να ευχαριστήσω όλους σας για την εμπιστοσύνη που δείχνετε στο πρόσωπό μου και να σας διαβεβαιώσω ότι θα σταθώ όπως πάντα δίπλα σας, πιστός στις αρχές του Συνδικαλιστικού Κινήματος και μακριά από λογικές που θέλουν τους αιρετούς υποτακτικούς της διοίκησης. Θα αγωνιστώ μ' όλες μου τις δυνάμεις για όσα μαζί οραματιστήκαμε και θα συνεχίσω να υπερασπίζομαι παντού και πάντα την αξιοπρέπεια και την *προσωπικότητα όλων σας. Τώρα όλοι μαζί πάμε μπροστά!*

Φασφαλής Νίκος
Αιρετός ΚΥΣΠΕ
Πάντα κοντά σας

Νέο μέλος στο Δ.Σ. της ΔΟΕ

Προς το Δ.Σ. της ΔΟΕ

Πέμπτη 24 Ιούνη 2004

Στα πλαίσια της αντίληψης για την περιοδικότητα στην εκπροσώπηση στα συνδικαλιτικά όργανα, αντίληψη που υπηρετεί με απόλυτη συνέπεια ο χώρος των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων και ύστερα από ένα χρόνο συμμετοχής μου στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, παραιτούμαι επιστρέφοντας στην τάξη και το Σύλλογο «Αθηνά».

Συναδελφικά
Γιώργος Παζάλος

Τη θέση στο Δ.Σ. της ΔΟΕ κατέλαβε ο συνάδελφος Αγαπητός Θανάσης

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2003-2004

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2ο

(22 και 23 Ιανουαρίου 2004)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 22 και Παρασκευή 23 Ιανουαρίου 2004, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

« Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 3-6 μέχρι 31-12-2003 ».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα Λογιστικά Βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα, από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερθέν διάστημα:

Υπόλοιπο 02.06.03		459.599,99 ευρώ	
Συν Εισπράξεις (3/6- 31/12/2003)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	917.133,86 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	6.065,46 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	1.741,10 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	1.000,00 ευρώ	925.940,42 ευρώ	
Σύνολο			1.385.540,41 ευρώ
Μείον Πληρωμές (3/6- 31/12/2003)			
Διάφορα Έξοδα	626.467,55 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	62.764,34 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	59.320,55 ευρώ		
Αποδοχές Προσωπικού	32.831,01 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	186,20 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	119.083,00 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	5.684,17 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	17.821,39 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους –Τέλη	3.229,88 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	4.542,10 ευρώ	931.930,19 ευρώ	
Υπόλοιπο			453.610,22 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank– Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	71.478,08 ευρώ
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96	91.477,77 ευρώ
Alpha Bank – Ρέπος (Λογ. Ακινήτου)	273.727,14 ευρώ
Α.Τ.Ε. – Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	12.788,64 ευρώ
Μετρητά	4.138,59 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	**453.610,22 ευρώ**

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας. Έλαβαν το λόγο, μετά την εισήγηση του Προέδρου, όλα τα μέλη.

Ο Γ.Γραμματέας της Ε.Ε. διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση η οποία, υπογραμμένη από τον ίδιο και τον Πρόεδρο της Ε.Ε., επισυνάπτεται σε αντίγραφο στο Πρακτικό αυτό.

Στη συνέχεια η Ε. Ε. αποδέχεται την εισήγηση του Προέδρου και εγκρίνει τον απολογισμό όπως έχει, κατά πλειοψηφία 4-1.

Η Ε.Ε. θέλει ιδιαίτερα να επισημάνει την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη και σωστή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε ως εξής:

Ο Πρόεδρος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας
Ζήσης Δημήτρης	**Πέτσας Χρήστος**	**Δαμαλάς Αριστείδης**

Τα μέλη

Γκούτας Γιάννης

Μούσιος Απόστολος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3°

(14 και 15 Ιουνίου 2004)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, τη Δευτέρα 14 και Τρίτη 15 Ιουνίου 2004, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

« Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 1-1 μέχρι 8-6-2004 ».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα Λογιστικά Βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα, από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερθέν διάστημα:

Υπόλοιπο 01.01.04		453.610,22 ευρώ
Συν Εισπράξεις (1/1- 8/6/2004)		
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	504.887,56 ευρώ	
Έσοδα Κεφαλαίων	2.182,43 ευρώ	
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	5.037,00 ευρώ	
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	3.096,75 ευρώ	515.203,74 ευρώ
Σύνολο		968.813,96 ευρώ
Μείον Πληρωμές (1/1- 8/6/2004)		
Διάφορα Έξοδα	203.419,93 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	36.175,45 ευρώ	
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	39.742,03 ευρώ	
Αποδοχές Προσωπικού	25.507,48 ευρώ	
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	5.543,28 ευρώ	
Δαπάνες Εκδόσεων	83.562,81 ευρώ	
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	4.788,90 ευρώ	
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	18.584,52 ευρώ	
Υποχρεώσεις από Φόρους –Τέλη	4.309,84 ευρώ	421.634,24 ευρώ
Υπόλοιπο		547.179,72 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank – Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	28.179,51 ευρώ
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96	113.726,57 ευρώ
Alpha Bank – Επένδυση σε Ρέπος (Λογ. Ακινήτου)	275.909,57 ευρώ
Α.Τ.Ε. – Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	12.788,64 ευρώ
Α.Τ.Ε. – Επένδυση σε Ρέπος (Λογ. Ακινήτου)	110.000,00 ευρώ
Μετρητά	6.575,43 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	**547.179,72 ευρώ**

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, έλαβαν το λόγο όλα τα μέλη.

Η Ελεγκτική Επιτροπή αποδέχεται την εισήγηση του Προέδρου και εγκρίνει τον απολογισμό ως έχει, κατά πλειοψηφία 4-1.

Ο Γεν.Γραμματέας διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση η οποία υπογραμμένη από τον ίδιο και τον Πρόεδρο της Ε.Ε., επισυνάπτεται σε αντίγραφο στο Πρακτικό αυτό.

Η Ε.Ε. μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι υπάρχουν περιθώρια περιορισμού των δαπανών της Ομοσπονδίας στα κεφάλαια, τηλεφωνικά τέλη, ημερίδες, συνέδρια, κινήσεις μελών ΔΟΕ. Κατέθεσε για το σκοπό αυτό γραπτές προτάσεις στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε..

Η Ε.Ε. θέλει ιδιαίτερα να επισημάνει την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη και σωστή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε ως εξής:

Ο Πρόεδρος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας
Ζήσης Δημήτρης	***Πέτσας Χρήστος***	**Δαμαλάς Αριστείδης**

Τα μέλη

Γκούτας Γιάννης

Μούσιος Απόστολος

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2003-2004

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ**				459.600		459.599,99
		Σύνολο αποθεματικών 2-6-03		459.599,99				
		Αυτά αναλύονται σε:						
		1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.	81.800,67					
		2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	377.799,32					
2		**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ**				1.851.400		1.422.021,42
	α΄	Χρήσης 2003-2004			1.114.400		644.154,56	
	β΄	Παλαιών Χρήσεων			729.000		777.006,09	
	γ΄	Μεμονωμένες Συνδρομές			8.000		860,77	
3		**ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ**				14.000		8.247,89
	α΄	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			4.000		1.997,46	
	β΄	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			10.000		6.250,43	
4		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ**				55.000		4.096,75
	α΄	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			5.000		-	
	β΄	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			20.000		-	
	γ΄	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			6.000		-	
	δ΄	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			6.000		1.000,00	
	ε΄	Επιστροφή λοιπών δανείων			12.000		3.096,75	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			6.000		-	
5		**ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΔΩΡΕΕΣ – ΕΙΣΦΟΡΕΣ**				78.000		6.778,10
	α΄	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			30.000		3.000,00	
	β΄	Λοιπές επιχορηγήσεις			15.000		-	
	γ΄	Δωρεές			9.000		-	
	δ΄	Εισφορές-Έκτακτες συνδρομές			12.000		-	
	ε΄	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου			12.000		3.778,10	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						**1.900.744,15**

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2003-2004

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ**				1.116.400		829.887,48
	α΄	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων			50.000		43.172,80	
	β΄	Οδοιπορικά αντιπροσώπων			315.000		313.166,64	
	γ΄	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις			280.000		152.900,00	
	δ΄	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια			75.000		114.637,60	
	ε΄	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων			1.000		-	
	στ΄	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων			260.000		134.990,68	
	ζ΄	Δικαστικά έξοδα			12.000		1.200,00	
	η΄	Δημόσιες σχέσεις Πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις			8.500		12.174,92	
	θ΄	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου			8.800		9.485,84	
	ι΄	Συμμετοχή σε εθνικές & λοιπές εκδηλώσεις			1.500		89,64	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού			8.500		6.918,82	
	ιβ΄	Κοινωνικές παροχές			8.000		1.295,00	
	ιγ΄	Κοινόχρηστες δαπάνες			9.200		7.445,98	
	ιδ΄	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά			8.500		6.798,39	
	ιε΄	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – - Φιλοξενία			1.500		563,70	
	ιστ΄	Διάφορα μικροέξοδα			550		481,58	
	ιζ΄	Έξοδα Οικ. Ελέγχου			1.650		143,42	
	ιη΄	Απρόβλεπτα έξοδα			3.000		696,65	
	ιθ΄	Έξοδα καθαριότητας			1.700		1.815,09	
	κ΄	Αγορά αναλωσίμων			2.000		2.005,98	
	κα΄	Παιδαγ. Έρευνες & Μελέτες			60.000		19.904,75	
2		**ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ**				160.500		98.939,79
	α΄	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά			68.000		56.524,34	
	β΄	Ταχυδρομικά			5.500		4.559,54	
	γ΄	Φωτισμός			7.500		7.540,43	
	δ΄	Ύδρευση			1.500		319,90	
	ε΄	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων			50.000		12.585,83	
	στ΄	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού			16.500		13.560,59	
	ζ΄	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων			1.500		537,64	
	η΄	Συντήρηση Βιβλιοθήκης			1.500		102,12	
	θ΄	Ασφάλιστρα ακινήτων			1.500		139,75	
	ι΄	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων			4.000		1.354,51	
	ια΄	Λοιπά έξοδα παγίων στοιχείων			1.500		794,46	
	ιβ΄	Ασφάλιστρα προσωπ.ατυχήμ.			1.500		920,68	

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2003-2004

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		**ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. -ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ**				119.500		99.062,58
	α΄	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.			55.000		53.900,00	
	β΄	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.			23.000		21.600,00	
	γ΄	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων			10.000		9.467,00	
	δ΄	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων			4.000		-	
	ε΄	Περιοδείες Δ.Σ.			8.000		1.221,23	
	στ΄	Μεταφορικά οικοσκευών			8.000		3.100,60	
	ζ΄	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ.			2.500		1.268,95	
	η΄	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής			9.000		8.504,80	
4		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**				106.180		98.272,87
	α΄	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων			81.000		76.419,05	
	β΄	Επιμόρφωση και λοιπές παροχές			2.500		-	
	γ΄	Εισφορές σε Δημόσιο και Ασφαλιστικά Ταμεία			22.680		21.853,82	
5		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ**				13.000		7.013,35
	α΄	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών			10.000		6.353,35	
	β΄	Αμοιβές Τρίτων			3.000		660,00	
6		**ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**				263.550		202.645,81
			Προϋπ/ντα	Πραγμ/ντα				
	α΄	Διδασκαλικό Βήμα			146.850		147.461,19	
		1. Αξία Χαρτιού	52.000	50.590,60				
		2. Τυπογραφικά	45.000	43.968,73				
		3. Επιμέλεια ύλης	600	-				
		4. Ταχυδρομικά	32.000	45.914,10				
		5. Μεταφορικά	4.000	-				
		6. Αγορά αναλωσίμων	100	-				
		7. Δαπάνες διεκπεραίωσης	10.000	6.897,76				
		8. Κίνηση διαχειριστή	150	90,00				
		9. Λοιπές δαπάνες	3.000	-				
	β΄	Επιστημονικό Βήμα			76.700		20.051,21	
		1. Αξία Χαρτιού	24.000	6.604,00				
		2. Τυπογραφικά	24.000	6.604,00				
		3. Συντακτική Επιτροπή	1.000	-				
		4. Επιμέλεια ύλης	500	-				
		5. Ταχυδρομικά	18.000	5.595,21				
		6. Μεταφορικά	4.000	-				
		7. Αγορά αναλωσίμων	100	-				
		8. Δαπάνες διεκπεραίωσης	3.000	1.248,00				
		9. Κίνηση διαχειριστή	100	-				
		10. Λοιπές δαπάνες	2.000	-				
	γ΄	Δαπάνες έκδοσης & κυκλοφ. λοιπών εντύπων			40.000		35.133,41	

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2003-2004

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
7		**ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ**				399.500		10.473,07
	α΄	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού			20.000		10.095,94	
	β΄	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων			1.500		377,13	
	γ΄	Αγορά ακινήτου			378.000		-	
8		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ**				55.000		4.542,10
	α΄	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών			5.000		-	
	β΄	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων			20.000		-	
	γ΄	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων			6.000		445,35	
	δ΄	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ			6.000		1.000,00	
	ε΄	Λοιπά δάνεια			12.000		3.096,75	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα			6.000		-	
9		**ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ**				600		118,80
10		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ**				223.770		547.179,72
		Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού					159.621,15	
		Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου					387.558,57	
		Λογαριασμοί τάξεως χρεωστικοί						2.608,58
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ						**1.900.744,15**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2003-2004
3.6.2003 - 8.6.2004

α)	Υπόλοιπο 2.6.2003		459.599,99
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	81.800,67	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	377.799,32	
β)	Έσοδα από 3.6.2003 μέχρι 8.6.2004		1.441.144,16
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.900.744,15**
α)	Έξοδα από 3.6.2003 μέχρι 8.6.2004		1.350.955,85
β)	Υπόλοιπο 8.6.2004		547.179,72
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	159.621,15	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	387.558,57	
	Λογαριασμοί τάξεως χρεωστικοί		2.608,58
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.900.744,15**

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ 2004-2005
(Διαχείριση 9/6/2004 - 4/6/2005)

Ε Σ Ο Δ Α

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ		547.180
2		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ		**1.834.300**
	α΄	Χρήσης 2004-2005 (Μέλη 56.800 Χ **23,50** ευρώ)	**1.334.800**	
	β΄	Παλαιών Χρήσεων	491.500	
	γ΄	Μεμονωμένες συνδρομές	8.000	
3		ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		10.800
	α΄	Τόκοι Τακτικού Αποθεματικού	4.000	
	β΄	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου	6.800	
4		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ		55.000
	α΄	Εγγυοδοσίες προμηθευτών	5.000	
	β΄	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπαιδευτικών	20.000	
	γ΄	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους	6.000	
	δ΄	Επιστροφή δανείων τακτικών υπαλλήλων	6.000	
	ε΄	Επιστροφή λοιπών δανείων	12.000	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα	6.000	
5		ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ –ΔΩΡΕΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ		78.000
	α΄	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων	30.000	
	β΄	Λοιπές επιχορηγήσεις	15.000	
	γ΄	Δωρεές	9.000	
	δ΄	Εισφορές – Έκτακτες συνδρομές	12.000	
	ε΄	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου	12.000	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		**2.525.280**

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ 2004-2005
(Διαχείριση 9/6/2004 - 4/6/2005)

Ε Ξ Ο Δ Α

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ		1.298.700
	α΄	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	55.000	
	β΄	Έξοδα αντιπροσώπων Συλλόγων	330.000	
	γ΄	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	350.000	
	δ΄	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	120.000	
	ε΄	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων	1.000	
	στ΄	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	280.000	
	ζ΄	Δικαστικά έξοδα	15.000	
	η΄	Δημόσιες σχέσεις – Πολιτιστικές & κοινωνικές εκδηλώσεις	12.000	
	θ΄	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	13.500	
	ι΄	Συμμετοχή σε Εθνικές κλπ. εκδηλώσεις	1.500	
	ια΄	Επαφές και σχέσεις με Οργανώσεις Εξωτερ.	8.500	
	ιβ΄	Κοινωνικές Παροχές	8.000	
	ιγ΄	Κοινόχρηστες δαπάνες	9.500	
	ιδ΄	Γραφική ύλη –Έντυπα-Φωτοαντιγραφικά	8.500	
	ιε΄	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – Φιλοξενία	1.500	
	ιστ΄	Διάφορα μικροέξοδα	1.650	
	ιζ΄	Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	1650	
	ιη΄	Απρόβλεπτα έξοδα	3.000	
	ιθ΄	Έξοδα καθαριότητας	2.000	
	κ΄	Αγορά αναλωσίμων	2.200	
	κα΄	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών - Μελετών	75.000	
2		ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ		160.500
	α΄	Τηλεφωνικά – Τηλεγραφικά	68.000	
	β΄	Ταχυδρομικά	5.800	
	γ΄	Φωτισμός	8.700	
	δ΄	Ύδρευση	1.500	
	ε΄	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	40.000	
	στ΄	Συντήρηση επίπλων & λοιπού Εξοπλισμού	19.000	
	ζ΄	Συντήρηση & βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.500	
	η΄	Συντήρηση βιβλιοθήκης	1.500	
	θ΄	Ασφάλιστρα ακινήτων	1.500	
	ι΄	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων Χώρων	10.000	
	ια΄	Λοιπά έξοδα παγίων στοιχείων	1.500	
	ιβ΄	Ασφάλιστρα προσωπικού ατυχήματος	1.500	

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ 2004-2005
(Διαχείριση 9/6/2004 - 4/6/2005)

Ε Ξ Ο Δ Α

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			
3		ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. – ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ			134.500
	α΄	Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ.		55.000	
	β΄	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.		35.000	
	γ΄	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων		10.000	
	δ΄	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων		6.000	
	ε΄	Περιοδείες Δ.Σ.		8.000	
	στ΄	Μεταφορικά οικοσκευών		8.000	
	ζ΄	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ. και Αιρετών Συμβούλων		2.500	
	η΄	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής		10.000	
4		ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ			118.200
	α΄	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων		89.000	
	β΄	Επιμόρφωση και λοιπές παροχές		2.500	
	γ΄	Εισφορές σε Ασφαλιστικούς Οργανισμούς		26.700	
5		ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ			18.000
	α΄	Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών		12.000	
	β΄	Αμοιβές Τρίτων		6.000	
6		ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ			300.550
	α΄	Διδασκαλικό Βήμα		171.850	
		1. Αξία χαρτιού	60.000		
		2. Τυπογραφικά	52.000		
		3. Επιμέλεια ύλης	600		
		4. Ταχυδρομικά	42.000		
		5. Μεταφορικά	4.000		
		6. Αγορά αναλωσίμων	100		
		7. Δαπάνες διεκπεραίωσης	10.000		
		8. Κίνηση διαχειριστή	150		
		9. Λοιπές δαπάνες	3.000		
	β΄	Επιστημονικό Βήμα		88.700	
		1. Αξία Χαρτιού	28.000		
		2. Τυπογραφικά	28.000		
		3. Συντακτική Επιτροπή	3.000		
		4. Επιμέλεια ύλης	500		
		5. Ταχυδρομικά	20.000		
		6. Μεταφορικά	4.000		
		7. Αγορά αναλωσίμων	100		
		8. Δαπάνες διεκπεραίωσης	3.000		
		9. Κίνηση διαχειριστή	100		
		10. Λοιπές δαπάνες	2.000		
	γ΄	Έκδοση Συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων		40.000	

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ 2004-2005
(Διαχείριση 9/6/2004 - 4/6/2005)

Ε Ξ Ο Δ Α

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
7		ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ		438.500
	α΄	Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	50.000	
	β΄	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500	
	γ΄	Αγορά ακινήτου	387.000	
8		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ		55.000
	α΄	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000	
	β΄	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπ/κών	20.000	
	γ΄	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	6.000	
	δ΄	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	6.000	
	ε΄	Λοιπά δάνεια	12.000	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	6.000	
9		ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ		600
10		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ		730
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		**2.525.280**

Δελτίο Τύπου

Για τις αποσπάσεις Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Αθήνα 6/8/2004

ΠΡΟΣ:

ΜΜΕ

(Συντάκτες εκ/κού ρεπορτάζ)

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ από τις 22/7/2004, με ανακοίνωσή του, είχε επισημάνει την πρωτοφανή καθυστέρηση που υπάρχει φέτος στην εξέταση των αιτήσεων για απόσπαση 6.000 περίπου εκπαιδευτικών της Π.Ε. **Έχουμε φτάσει ήδη στα μέσα Αυγούστου (είκοσι μέρες πριν την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς) και παρά τα επανειλημμένα διαβήματά μας, προς την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει απολύτως τίποτε.** Δεν έχουν ανακοινωθεί, ακόμη, ούτε οι αποσπάσεις στα γραφεία εκπαίδευσης, τα Πανεπιστήμια κλπ., οι οποίες πρέπει να προηγηθούν των αποσπάσεων από περιοχή σε περιοχή. Δεν έχει επίσης, προσδιοριστεί ακόμη, ούτε συνεδρίαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου (ΚΥΣΠΕ), προκειμένου να εξετάσει τις αιτήσεις.

Με την πρωτοφανή αυτή καθυστέρηση που παρατηρείται είναι, πλέον, σχεδόν βέβαιο ότι την 1η Σεπτέμβρη, που ανοίγουν τα σχολεία, θα έχουμε σοβαρά προβλήματα έλλειψης εκπαιδευτικού προσωπικού, αφού είναι γνωστό ότι για να γίνουν οι μόνιμοι διορισμοί και οι διορισμοί αναπληρωτών εκπαιδευτικών πρέπει να προηγηθεί η διαδικασία των αποσπάσεων. Πέρα από αυτό συνεχίζεται η ταλαιπωρία χιλιάδων συναδέλφων μας οι οποίοι δεν μπορούν να κάνουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό (π.χ. ενοικίαση σπιτιού), αφού δεν γνωρίζουν ακόμη σε ποια περιοχή θα διδάξουν τη φετινή χρονιά.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ καλεί για μια ακόμη φορά την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να συνειδητοποιήσει τους τεράστιους κινδύνους που εγκυμονεί η αδράνειά της αυτή για την ομαλή έναρξη της σχολικής χρονιάς, να αναλάβει τις ευθύνες της και να προχωρήσει, άμεσα, τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων για απόσπαση των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το Πρόγραμμα Δράσης του Κλάδου

Αθήνα 27/ 08/2004

Αρ. πρωτ. 1232

Προς: Τα Δ.Σ. των Συλλόγων της χώρας

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. στη συνεδρίασή του στις 26-8-04, αφού έλαβε υπόψη του:

- **τις θέσεις του κλάδου όπως αυτές διαμορφώθηκαν μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις του**
- **το υπόμνημα με τα αιτήματα που κατέθεσε στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ στα τέλη του περασμένου Μάρτη καθώς και το κείμενο που κατέθεσε για τις κλαδικές συλλογικές διαπραγματεύσεις**
- **το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει καμία εξέλιξη στα κυρίαρχα αιτήματά μας**

Αποφάσισε

1. **Χωρίς να εγκαταλείπεται κανένα από τα αιτήματα του κλάδου, προτάσσει για διεκδίκηση τη νέα συνδικαλιστική χρονιά τα αιτήματα:**

Διεκδικητικό πλαίσιο

α. Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5 % του ΑΕΠ.

β. Ουσιαστική αναβάθμιση των αποδοχών των εκπαιδευτικών έτσι ώστε να ζουν με αξιοπρέπεια από το μισθό τους και μόνο.

Συγκεκριμένα διεκδικούμε:

4 Ο μισθός του νεοδιόριστου εκπ/κού να διαμορφωθεί στα 1300 ευρώ καθαρά

4 Άμεση καταβολή του υπολοίπου του επιδόματος των 176 ευρώ (103 ευρώ).

γ. Διασφάλιση των εργασιακών μας σχέσεων – κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων.

δ. Τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 2986/02 (Αξιολόγηση) και 3194/03 (Ειδική Αγωγή), που έρχονται σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου.

ε. Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου.

στ. Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

ζ. Βελτίωση και γενίκευση του θεσμού του ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου.

η. Διορισμούς για να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά της εκπαίδευσης – Διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση τις θέσεις μας.

θ. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

ι. Ενιαίο ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι τον τύπο σχολείου που υπηρετούν.

κ. Πλήρη σύνταξη των εκπ/κών στα 30 χρόνια υπηρεσίας – κατάργηση της διάταξης για εξαγορά της στρατιωτικής θητείας.

2. **Να πραγματοποιήσει συσκέψεις στελεχών σ'όλη τη χώρα στο πρώτο εικοσαήμερο του Σεπτέμβρη.**
3. **Να αποστείλει μέχρι τις 20-9-04 εισήγηση με συγκεκριμένο διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο προς τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων της χώρας, οι οποίες θα γίνουν το 3ο 10ήμερο του Σεπτέμβρη.**
4. **Να πραγματοποιηθεί ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ στις αρχές Οκτώβρη.**
5. **Να έχει, άμεσα, συναντήσεις με το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για τη διεκδίκηση των κοινών εκπαιδευτικών αιτημάτων καθώς και με την Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ.**
6. **Να ζητήσει συνάντηση με τα πολιτικά κόμματα της χώρας, προκειμένου να τα ενημερώσει για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος.**
7. **Να πραγματοποιήσει συνέντευξη τύπου στις αρχές του Σεπτέμβρη προκειμένου να ενημερώσει την κοινή γνώμη για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και οι λειτουργοί της.**

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος Ο Γενικός Γραμματέας

Μπράτης Δημήτρης Μπαμπούρας Πολυζώης